

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΛΑΤΕΣ

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΠΛΗΡΟΥΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΘΕΙΣΑ

ΠΑΡΑ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

Β. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗ

ΣΟΙΤΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΦΑΛΤΑΤΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΗ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΩ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

14 ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 14

63 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 63

1886

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συντάχτου.

B. H. H. V. New York

ΤΟΙΣ

ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ ΜΟΙ ΓΟΝΕΥΣΙΝ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τοῖς Κυρίοις Φοιτηταῖς καὶ Πρακτικοῖς Ἱατροῖς χαίρειν.

Οὐδένα τῶν περὶ τὴν Ἱατρικὴν ἀσχολουμένων λανθάνει πόσον ἀναγκαιοτάτη εἶναι ἡ ἔκδοσις *περιλήψεων* διαφόρων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων. Πάντες, ὡς εἰπεῖν, κατὰ τὴν μελέτην αὐτῶν ἀναγκάζονται νὰ τρέπωνται ἐπὶ τὰς γνωστὰς ἐξ ὑπογυίου καὶ ἐν πολλοῖς ἀνακριβεῖς ἐπιτομάς. Τὸ ἐφ' ἡμῖν τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν πειρώμενοι ν' ἀναπληρώσωμεν προέβημεν εἰς ἐπιμεμελημένην σύνταξιν *περιληπτικοῦ* τῆς Φαρμακολογίας βιβλιαρίου, *σταχυολογοῦντες* παρὰ διαφόρων κλασικῶν Εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων, ὅτ' ὠφέλιμον.

Καὶ εἰ μὲν τι κατωρθώσαμεν οἱ ἀναγνῶσται κρινόντων, εὐχόμεθα δέ, ὅπως ἄλλοι κρείττονες ἡμῶν προβῶσιν εἰς τὴν συγγραφὴν τοιούτων ἔργων, βέβαιοι ὄντες ὅτι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν καὶ μεγάλην τὴν εὐκολίαν παρέχουσι τοῖς περὶ τὴν ἱατρικὴν διατρίβουσιν.

Ἀθήνησι τῇ 20 Αὐγούστου 1886

Ὁ συγγραφεύς

Β. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Ἐκ Σωχοῦ τῆς Μακεδονίας.

ΤΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΛΑΚΤΙΚΑ.

REMEDIA NUTRIENTIA ET EMMOLLIENTIA

Τὰ φάρμακα τῆς τάξεως ταύτης α'. Τρέφουσι τὸ σῶμα, β' σκεπάζουσι καὶ περιβάλλουσι ἢ μαλλιάσσουσι καὶ χαλαροῦσι τοὺς ἰστούς. Κατὰ τὸ κυριεῦον στοιχεῖον αὐτῶν ἀνάγονται εἰς τὰς ἐξῆς ὑποδιαίρεσεις.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ (SACCHARINA)

Τὰ σακχαρώδη ταῦτα φάρμακα, ἐπικρατοῦν στοιχεῖον ἔχουσι τὸ σάκχαρον, οὐσίαν ἣτις σύγκειται ἐξ ἀνθρακος καὶ ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου, καί, ὅπερ εἶνε διακεχυμένον ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὀργανικὴν κτίσιν. Εὐρίσκεται δ' ἔτοιμον τὸ σάκχαρον ἐντὸς τῶν καρπῶν, τῶν ῥιζῶν, τῶν ἀνθέων, τῶν ὀπῶν τῶν φυτῶν, τῶν ὀπῶν τῶν ζώων καὶ ἰδίως εἰς τῶν τῶν μαστοφόρων χυμῶν, καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ὥστε φυσιολογικὸν στοιχεῖον εἰς τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν καὶ ὡς προϊόν νόσου ἐντὸς τῶν οὖρων, καὶ ἰδίως τῶν διαβητικῶν.

Φυσικαὶ καὶ χημικαὶ ἰδιότητες. Αἱ σακχαρώδεις οὐσίαι εἶναι σχεδὸν ἅπασαι γλυκεῖαι καὶ εὐδιάλυτοι εἰς τὸ ὕδωρ, αἱ μὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι ὕδαρεῖς, αἱ δὲ μελιτώδεις, αἱ δὲ κρυσταλικάι.

Ἡ φαρμακολογία διαστέλλει δύο γένη σακχάρου ὑπὸ γενικωτάτην ἔννοιαν, α. τὸ Ζυμώσιμον, καὶ β'. τὸ μῆ, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων κατὰ τὴν στοιχειομετρικὴν σύνθεσιν, διότι τὸ μὲν πρῶτον ἐνέχει ὕδρογόνον, καὶ ὀξυγόνον κατὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι ἀναλογίαν, τὸ δὲ δευτερον ποσῶς.

Σακχάρου Ζυμώσιμου εἶδη εἶναι 1) τὸ καλαμοσάκχαρον ($= C^{12} H^{22} O^{11} + 2 H^2 O$ ὅταν κρυσταλλικόν, $= C^{12} H^{22} O^{11}$ ὅταν μετὰ βάσεων ἠνωμένον), 2) τὸ σταφυλοσάκχαρον τὸ ἐν ταῖς σταφυλαῖς, ἐν τῷ μέλιτι, ἐν τοῖς οὔροις τῶν διαβητικῶν, τὸ ἐν τοῖς σιτηροῖς, ὡς καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀμύλου προῖόν $= C^6 H^{12} O^6 + H^2 O$, 3,) τὸ καρποσάκχαρον (τὸ ἄλλως ἐν τῇ χημείᾳ καλούμενον καὶ γλύκωμα) $= C^6 H^{12} O^6$, 4) τὸ σάκχαρον τοῦ γάλακτος $= C^{12} H^{22} O^{11} + 2 H^2 O$. Μὴ ζυμώσιμου δὲ σακχάρου εἶδη εἶνε 1) τὸ σάκχαρον τοῦ μάννα ἢ μαννίτη $= C^6 H^{14} O^6$, 2) ἡ γλυκυρριζίνη $= C^{34} H^{36} O^9$, 3) ἡ ἰνωσίτη ἢ μυοσάκχαρον $= C^6 H^{12} O^6 + 2 H^2 O$ καὶ ἡ γλυκερίνη $= C^3 H^8 O^3$.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Τὸ σάκχαρον ἐφ' ὕγιους δέρματος οὐδόλως ἐνεργεῖ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιδερμίδος τεθὲν ἐρεθίζει ἡρέμα. Καὶ ἐπὶ τῶν βλεννογόνων ἡμμένων τεθὲν προκαλεῖ ὑπεραιμίαν ἐλαφράν. Ἐπειδὴ ἀκοίμητος εἶνε ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ τοῦ θερμογόνου θερμαντικοῦ δημιουργία, ἐννοοῦμεν εὐκόλως, διατί τὸ ἔνστικτον ἄγει ἡμᾶς εἰς τὰ σακχαρώδη, διατί πᾶσαι ἡμῶν αἱ τροφαὶ ἐνέχουσιν ἢ προκατειργασμένον ἢ μὴ τὸ σάκχαρον ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῇ, τῷ ἥπατι, τῷ μεγάλῳ ἐργαστηρίῳ σακχάρου ἐν τῷ σώματι ἡμῶν κατὰ τὴν πασίγνωστον θεωρίαν τοῦ φυσιολόγου Βερνάρδου. Τὸ σάκχαρον χρησιμεύει εἰς πολλοὺς σκοποὺς, καθ' ἑαυτὸ ὅμως τὸ σάκχαρον

βραχὺ πᾶν χρόνον διατηρεῖ τὴν ζωὴν, τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πειραμάτων ἅτινα ἐγένοντο ἐπὶ διαφόρων ζώων καὶ ἀνθρώπων.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Χορηγεῖται πρὸς νόσους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, ἐν αἷς στέγνωσις τῆς κοιλίας καὶ δίψα καὶ ξηρότης τῆς γλώσσης, πρὸς νόσους τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ μάλιστα τὰς ψαμιάσεις, διότι ποιοῦσι τὰ οὖρα ἀλκαλικώτερα ἑαυτῶν, καὶ ὡς πρόχειρα ἀντίδοτα κατὰ τῶν δι' ἀλάτων χαλκοῦ δηλητηριάσεων, ἥτον κατὰ τῶν δι' ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, εἰς βελτίωσιν τῆς γεύσεως πικρῶν φαρμάκων, καὶ πρὸς τέρψιν τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ γαργαρεῶνος, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς τρίτης παραγγελίας τοῦ κελσικοῦ ἀποφθέγματος *jucunde sanare*, ἥδέως ἰᾶσθαι.

Ἀντενδείκνυνται δέ, ὅταν πάσχη κατάρρουν ὁ πεπτικὸς σωλὴν, ὅταν οἱ νεφροὶ πάσχουσι διαβήτην σακχαρώδη, ὅταν τὸ σῶμα σφόδρα λιπώδες, ἢ ραχιτικὸν ἢ χοιραδικόν, ὅταν ἡ πέψις εἶνε ἀσθενής· ὅμως ἀπόλυτος ἀντένδειξις κατὰ τῶν σακχαρωδῶν δὲν ὑπάρχει, ὡς τῶν ἐντέρων καὶ τοῦ ἥπατος ἀενάως κατασκευαζόντων σάκχαρον ἐκ τῶν ἀμυλωδῶν, πολλοῦ δὲ σακχάρου δι' ἀπασῶν τῶν τροφῶν καθ' ἡμέραν ἐτοίμως εἰσκομιζομένου εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν.

Σάκχαρον τὸ λευκόν. (*Saccharum album*).

Τέχνης προϊόν, ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ ὀπίσματος τοῦ σακχαροκαλάμου (*Saccharum officinarum* C, *Cramineae*) φυτοῦ ἰθαγενοῦς τῆς Ἰνδικῆς.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὸ λευκὸν σάκχαρον εἰς μὲν τὸν στόμαχον προκαλεῖ ἄφθονον ἔκκρισιν σιέλου, εἰς δὲ τὴν γαστέρα τὸ μὲν μετασκευά-

BIBLIOTHECA
M. QALTA

ζεται εἰς σάκχαρον σταφυλῆς καὶ οὕτως ἀναμυζᾶται, τὸ δὲ ἀναλαμβάνεται ἀναλοιώτον εἰς τὴν κυκλοφορίαν, καὶ χρησιμεύει ὅπου καὶ ὅπως πάντα τὰ σακχαρώδη.

Κατὰχρησις τοῦ σακχάρου φθείρει τοὺς ὀδόντας, παραμονὴ σακχάρου ἐν τῷ στόματι γεννᾷ ἐλκῦδρια καταρρώδη.

Χορηγεῖται ὡς φάρμακον πρὸς φαριγγίτιδας καὶ λαρυγγίτιδας, ὅπου ἡ διάκρισις τῆς βλένης ὀλίγη, πολὺς δὲ ὁ καῦσος καὶ ὁ πρὸς βῆχα ἐρεθισμός, καὶ πρὸς κατάρρους τοῦ στομάχου καὶ πρὸς γαστρικοὺς καὶ ὑποτυφώδεις καὶ ὑφesiμους ἢ φλογιστικοὺς πυρετούς, ἀλλὰ καὶ ὡς διαιτητικὸν ποτόν, ὠφελεῖ ἀνθρώπους ἡπατικούς, δυσκοιλίους, αἱμορροϊκοὺς, δυσπεπτοῦντας, ἢ γυναῖκας πασχούσας διογκώσεις τῆς μήτρας. Πρὸς κατάρρους τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως καὶ τῆς οὐρήθρας.

Ἐξωτερικῶς πρὸς πτερύγια καὶ ἔλκη καὶ λευκώματα τοῦ κερατοειδοῦς. Ἐντίθεται τὸ σάκχαρον εἰς κλύσματα κατ' οὐγγίας, ὑποκαπνίζονται δι' αὐτοῦ σπληνία ἢ μάλλινον ὕφασμα καὶ περιτίθενται περὶ ρευματελγοῦντα ἄρθρα, σιαγόνas, ἢ περὶ σπαργῶντας μαστοὺς.

Ἀνασπᾶται εἰς τὴν ῥίνα λεπτὴ κόνις, κατακαίεται ἐφ' ἡμμένων ἀνθράκων εἰς κάλυψιν κακοσμίας.

Σιρόπιον ἁπλοῦν, *Sirupus simplex albus*.

Τροχίσκοι σακχάρου. *Rotulae sacchari*.

Σάκχαρον διαφανές, καὶ κρυσταλικόν. *Sacch. Candis* χρήσιμον πρὸς τὰ τραχώματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀντενδείκνυται τὸ σάκχαρον εἰς τοὺς πάσχοντας δξυρεγμίας καὶ διαρροίας καὶ χαλαρώσεις τοῦ βλεννογόνου τῶν ἐντέρων, εἰς τοὺς ῥαχιτικούς τοὺς ὑπερτροφικούς καὶ εἰς τοὺς διαβητικούς. Ἀεὶ τὸ λευκότετον σάκχαρον, ἀναγράφεται *saccharum albissimum*. Πρὸς μόνas τὰς

φαρμακευτικὰς σκευασίας λαμβανέσθω τὸ κοινὸν καὶ ἀπλῶς λευκόν, *saccharum albus*.

Σάκχαρον Γάλακτος. (*Saccharum lactis*).

Γίνεται ἐν Ἑλβετία ἐκ τοῦ ὀρροῦ τῶν γάλακτος βοῶν, ἐξατμισθέντος ἐπιτηδεύως. Φέρεται δὲ εἰς μάζας, ἔχει γλυκύτητα ἐλάττονα τοῦ κοινοῦ σακχάρου, καὶ διαλύεται ἐν ὕδατι 6^μ, ἐν δὲ οἶνοπνεύματι καὶ αἰθέρι οὐδαμῶς. Σύγκειται ἐκ $C^{12} H^{22} O^{11} + H^2 O$.

Δοκιμασία. Μὴ ἔστω κίτρινον, μηδὲ ἀναδιδότω ὁσμὴν ὡς ἀπὸ ταγγοῦ μηδὲ ἐχέτω ἀντίδρασιν ὀξινὴν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἡ αὕτὴ οἷα καὶ ἡ τοῦ ἀνωτέρω· μόνον ὅτι εἶναι ἡπακτικότερον ἐκείνου· διὸ κατὰ γραμ. 1 — 2 διαλυθὲν προσποτίζεται νεογνοῖς πρὸς ταχυτέραν κένωσιν τοῦ μηκωνίου. Προστίθεται δὲ καὶ εἰς βόειον γάλα πρὸς διατροφὴν βρεφῶν.

Μέλι. (*Mel*).

Ἄπαντα τὰ εἶδη τοῦ σακχάρου ἐνέχονται καὶ εἰς τὸ μέλι, ἐνίοτε δὲ ἐνέχει καὶ στοιχεῖα πικρά ἢ δηλητηριώδη συναναμυζηθέντα καὶ ταῦτα ἐκ τῶν βοτανικῶν καὶ ἀνθέων φαρμακερῶν, οἷον ἐκ τοῦ ἀκοντίου, τοῦ ῥοδοδένδρου, ἢ νηρίου (= πικροδάφνης), ἀγαλέας τῆς ποντικῆς C τὸ μέλι τῆς Τραπεζοῦντος καὶ ἄλλων.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Χορηγηθὲν ἔσω κατ' οὖγ. 1 — 3 βαρύνει τὸν στόμαχον ἀνθρώπων ἀδυνάτων, φέρει δὲ ὀξυρεγμίας· κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμοιον πρὸς τὸ σάκχαρον.

Σακχαρώδη. Χρησιμεύει εἰς γλύκανσιν τῶν φαρμάκων· ὡς ἥπιον καθαρτικὸν κατ' οὖγ. 1 — 3 μάλιστα

πρὸς λιθιάσεις τῶν νεφρῶν τῆς κύστεως, πρὸς ἄσθματα χρόνια, εἰς λιθοζόους, ἄρτοποιοὺς καὶ μυλωθροὺς. Ἐξωτερικῶς δὲ χρησιμεύει εἰς καταπλάσματα μετ' ἀλεύρων πρὸς ὄγους ἢ ἐξωδικότας ἀδένας, δίδεται ὡς ὑπακτικὸν κεκραμένον μεθ' ὕδατος κατ' οὖγ. $\frac{1}{2}$ —1.

Μέλι ἀπηφρισμένον. Mel despumatum depuratum.

Ῥοδόμελι. Mel rosatum δίδεται ὡς ὑποστίφον

Ῥυδόμελι. Hydromel.

Ὀξύμελι. Oxymel, δίδεται ὡς ψυκτικὸν ὀξύκρατον.

Δάκνου ῥίζα. Radix dauci.—Daucus Carota C. Umdelliferai. Χρησιμεύει εἰς τροφήν τοῖς παιδίοις, τὰς ἔλμινθας ἐκτινάσσει. Τὰ ῥαχιτικὰ βλάπτει ὡς καὶ πᾶν σάκχαρον. Ἀναγράφονται δὲ καὶ περιφερικοὶ καρκίνοι θεραπευθέντες δι' ἐπιμόνων καταπλασμάτων ἐξ αὐτῆς. Εἶνε ζήτημα ἂν ἐπρόκειτο περὶ καρκίνων ἢ περὶ ἄλλων νεοπλασμάτων ἐκλειφθέντων ὡς τοιούτων.

Μάννα (Manna).

Ὅπως ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς μελίας, ornus europaea καὶ rotundifolia pers. Oleaceae. Φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ ἐξῆς εἶδη.

Α') **Μάννα εἰς δάκρυα.** Manna in lacrimis. Σπανιώτατον εἶδος.

Β') **Μάννα αὐλακωτόν.** ἡ ὀλκωτόν, τὰ μάλιστα ἀναγραφόμενον ὡς ἱάμα. Manna Cannelata.

Γ') **Μάννα τὸ κοινόν.** Manna Communis ἡ Σικελικόν. M. Calabrina s. Carace.

Δ') **Μάννα τὸ λιπαρόν,** ἡ εὐτελές, manna pinguis s. crassa, sine in sortis. Ἀπορριπτέον πᾶν εἶδος μάννας εἰς ζύμωσιν περιελθὼν καὶ ὀξεινίζον.

Στοιχεῖον πρωτεῦον εἶνε ἡ μαννίτη $32\frac{0}{100}$ — $50\frac{0}{100}$,
 ἥτις ὅσῳ πλείων, τόσῳ τιμιώτερον ποιεῖ τὸ εἶδος τοῦ
 μάννα = $C^6 H^{14} O^6$. Εὐδιάλυτος ἐν ὕδατι $166^\circ E$. —
 Δεύτερα στοιχεῖα εἶνε σάκχαρον σταφυλῆς $5\frac{0}{100}$, βλέννα
 $8\frac{0}{100}$, οὐσία τις ῥητινώδης καὶ ὀξεινήν τὴν ἀντίδρασιν καὶ
 ὕδωρ $32\frac{0}{100}$.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἄ-
 παντα προέρχονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς μαννίτης,
 εἶδους σακχάρου, ἐὰν παραμένῃ πολὺν χρόνον ἐν τοῖς ἐν-
 τέροις ἐρεθίζει εἰς διάρροϊαν πλεῖον τῶν λοιπῶν σακχα-
 ρων. Τὸ Μάννα παραγγέλλεται κατ' οὐγ. 1 — 2 — 3,
 διαλελυμένον ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἢ ἐν γάλακτι ὡς ἥπιον ἐκ-
 κοπρωτικόν· βρέφesi καὶ λεχωίσιν.

Σιρόπιον διὰ μάννα ἀπλοῦν, *Sirupus manna*
(simplex). δίδεται νεογνοῖς κοχλ. γλυκοῦ, βρέφesi κοχλ.
 τραπέζης.

Σιρόπιον διὰ μάννα σύνθετον, σιρόπιον διὰ μάννα
 καὶ σέννης. *Syrupus mannae c. senna s. surupus*
mannae compositus. Καθαρτικὸν τὸ μάννα παιδίοις
 μᾶλλον, ἡλικιωμένοις διδόμενον κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ,
 ἐνήλιξι δὲ κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης.

Ῥίζα γλυκυρρίζης. (*Glycyrrhiza glabra* καὶ
echinata C. papilionaceae).

Θάμνος πολυετῆς τῆς νοτίου Εὐρώπης. — Ἡ ῥίζα τῆς
 ῥωσικῆς γλυκυρρίζης *Rad. C. echinatae*, φέρεται εἰς
 τὸ ἐμπόριον ἀποπεφλοιωμένη. Γεῦσιν ἔχουσιν ἅπασαι
 γλυκάζουσιν καὶ δηκτικὴν ὁσμὴν ἰδίαν.

Πρωτεῦοντα στοιχεῖα εἶνε ἡ γλυκυρρίζινη = $C^{24} H^{36}$
 O^9 : Δεύτερα οὐσιώδη στοιχεῖα σάκχαρον σταφυλῆς καὶ

ρήτινη, ὑποδεέστερα δὲ τὸ ἄμυλον, κόμμι, ἀσπαραγίνη, λεύκωμα καὶ μηλικὸν ὀξύ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ληφθεῖσα ἔσω κινεῖ τὴν γαστέρα εἰς ναυτίασιν ἐνίοτε, συχνότερον εἰς διάρροϊαν. Διδομένη κατ' οὖγ. $1\frac{1}{2}$ — 1 φέρει 2 — 3 κενώσεις ὀρρώδεις, ὡς αἱ ἀπὸ τοῦ μάννα, ἀλλ' ἀνευ στροφωμάτων. Φαρμακοτεχνικῶς δὲ χρήσιμος εἶνε ἡ κόνις τῆς γλυκυρρίζης ὡς συνθετήριον καταποτίων ἐκ μαλακῶν ἐκχυλισμάτων, ἢ ὅπως ἀναμιγῇ μετὰ φαρμάκων. Δίδεται ἡ ρίζα εἰς ἀφέψημα συνήθως ἐξ οὖγ. 1 — 2 ἐπὶ λίτρ. ὕδατος πινόμενον κατὰ κυσθίσκους.

Σιρόπιον γλυκυρρίζης. Δίδεται, κατ' οὖγγίαν, πρὸς κατάρρους φάρυγγος, βρόγχων.

Ἐκχύλισμα γλυκυρρίζης, extractum Clyeyrrhizae. — Κατὰ δραχ. 1 — 2 προστίθεται εἰς διαλύσεις φαρμάκων ἀλατωδῶν ὡς βελτιωτικὸν τῆς γεύσεως. Ἄλλ' ἀντὶ τούτου φέρεται ἐν τοῖς φαρμακείοις συνήθως.

Ὁ ἀπεξηραμμένος ὀπὸς τῆς γλυκυρρίζης, succus liquiritiae exsiccatum s. Ext. liquirit. Crudum. Ὁ κοινὸς λαὸς μεταχειρίζεται ἐπὶ συναγχῶν καὶ βηχῶν ὡς φάρμακον οἰκιακόν.

Φύραμα γλυκυρρίζης, pasta liquiritiae.

Elixir e suceo liquiritiae. Δίδεται κατὰ κοchl. πρὸς χῆχας.

Τροχίσκοι βηχικοί. Froch pechici. Δίδεται ὡς τάνω.

Ἐκ τοῦ ὁποῦ τῆς γλυκυρρίζης τοῦ κόμμεως τοῦ ἀραικοῦ καὶ ἀρωματικοῦ τινος ἐλαίου, καὶ ὀλίγης Ἰσπανικῆς γῆς γίνονται καὶ πλινθία εἰς βελτίωσιν ἢ κατακάλυψιν τῆς δυσοσμίας τοῦ στόματος, τῶν δυστυχῶς καπνίζόντων (pastilles pour ees fumeurs, de Bologne).

Κεράτια. Fructus Ceratoniae. Ceratonia sig-
ligua. L. Caesalpicae. Ἐνέχει σάκχαρον σταφυ-
λῆς $3\frac{8}{9}$ πρὸς δὲ βλένναν καὶ βουτηρικὸν ὀξύ· χρήσιμον
ὡς ἀφέψημον παρὰ τοῖς πένησιν.

Ζέζυφα. Ἐνέχει ζάχαρον σταφυλῆς καὶ βλένναν χρή-
σιμον εἰς ἀφέψημα.

Δάκτυλοι φοίνικος. Ἐνέχοι πλεῖστον καρποζάκ-
χαρον, ἔτι δὲ πηκτικὴν καὶ κόμμι. Χρησιμεύει εἰς ἀφέ-
ψημα· 1 — 2 οὔγ. ἐπὶ λίτρ. ὕδατος.

Σύκα, ἰσχάδες. Ficus Carica. L. urticaccae.
Mareae. Περιέχει σάκχαρον σταφυλῆς $\frac{2}{3}$, ἔτι δὲ βλέν-
ναν, λίπος καὶ ἄλατα. Θρεπτικώτατος καρπός. Κατ' οὔγ.
1 — 2 ἐν λίτρᾳ ὕδ. εἰς ἀφέψημα, ὡς μαλακτικὸν τῶν
βρόγχων καὶ λαπακτικὸν τῆς κοιλίας, ἐξωτερικῶς δὲ ὡς
πεπακτικὸν πρὸς ἰόνθους καὶ μικροὺς ὄγκους.

Κασσίας καρπός.

Cassia Fistula L. leguminosae. Caesalpinieae.
Δένδρον. Εἶνε δύο εἰδῶν, ἡ Ἰνδική, καὶ ἡ Αἰγυπτιακή.
Περιέχει σάκχαρον σταφυλῆς $60\frac{0}{0}$ — $70\frac{0}{0}$, κόμμι,
ὀλίγον βυρσοδεψικὸν ὀξύ καὶ διάφορα ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἡ
σὰρξ διαλύεται ἐντὸς ὕδατος, ληφθεῖσα κατ' οὔγγ. 1 — 3
φέρει κενώσεις, ἀλλ' ἄνευ στρόμφων, δίδεται εἰς παιδας,
δσάκις χρειά ἡπίας κενώσεως τῆς κοιλίας, οἶον, πρὸς πά-
θη τοῦ ἥπατος, εἰς φλεγμονὰς περὶ τὴν μήτραν. Μετὰ
τοῦ μάννα ἐνεργεῖ δραστηριώτερον. Χορηγεῖται εἰς παι-
δία κατὰ δρ. 2 — 3 εἰς ἐνήλικας κατ' οὔγγ. 1 — 2 εἰς
διάλυσιν ὕδατος.

Ἀγρώστεως ῥίζαι.

Radix s. Rhizoma Craminis. — Agropyrum repens P. B. Craminéae.

Ῥίζα ἄνθοςμος, βλεννώδης, ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἶνε σάκχαρον ζυμώσιμον, ὡς 22 0/0, ὑποδεέστερα δὲ βλέννα, κόμμι, ἄμυλον, ἄλατα, ἐν οἷς καὶ ὀξάλικὴ ἄσβεστος, ἐνίστε καὶ μαννίτη.

Ἡ ἡμετέρα ἀγριάδα εἶναι τὸ ῥίζωμα τοῦ Cynodon dactylon Rich. ἢ digitaria stolonifera scharader. Cramineae, ἔχον ἐνέργειαν οἷαν καὶ ἡ ἄνω.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἀφέψημα ἀγρώστεως ἐξ οὐγγ. 1—2 ἐπὶ λίτρας μιᾶς, πινόμενον κατὰ κυσθίσκους, ἐρεθίζει ἡπίως τὸν βλεννογόνον τῶν πεπτικῶν ὀργάνων διὰ τοῦ σακχάρου, χρησιμεύει εἰς τροφήν ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων ἐν ἀνάγκῃ, δίδεται ὡς φυκτικὸν πρὸς πυρετούς, πρὸς ὕδρωπας, βοηθεῖ δὲ καὶ τοὺς πάσχοντας πληθώραν κοιλιακὴν, εἰς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος καὶ ἱκτέρους, καὶ πρὸς πάσχοντας βλεννόρροϊαν.

Ἐκχύλισμα ἀγρώστεως, Extractum graminis.

Μελίτωμα ἀγρώστεως mellago Craminis. Δίδεται κατ' οὐγγ. 1—3. Δίδεται ὡς ἀφέψημα ἐξ οὐγγ. 1—2 πινόμενον κατὰ κυσθίσκους.

Γλυκερίνη (Glycerinum.)

Τέχνης προϊόν, παραγόμενον ἐκ τῶν λιπῶν. Εἶναι οἰνόπνευμα τρίοζον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπιτεθεῖσα ἐφ' ὑγιоῦς δέρματος, διατηρεῖ αὐτὸ μαλακόν, ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος δὲ τεθεῖσα, καὶ ἐπὶ βλεννογόνων ἡμμένων φέρει καῦσον. Ἐσω ληφθεῖσα ἐνεργεῖ ὡς οὐσία σακχαρώδης, δίδεται δὲ πρὸς χρόνια ἔλκη, πρὸς δυσσεπούλωτα

πυρिकाύματα, πρὸς ξήρανσιν τῆς ρίνος, πρὸς φαριγγίτιδας καὶ ἀμυγδαλίτιδας καὶ λαρυγγίτιδας, πρὸς κολπίτιδας καὶ φλεγμονὰς τοῦ ῥύγχους τῆς μήτρας, μεταχειρίζομεθα ἐπὶ τῆς μητρίτιδος τῆς κατὰ τὸν αὐχένα καὶ τὸ στόμιον τῆς μήτρας καὶ ἐπὶ τῶν κατ' αὐτὰ ἐλκυδρίων, πρὸς δυσεντερίας δὲ χρονίας παρηγγέλθη δ' ὑποκλυσμάτων μόνη ἢ μεθ' ὕδατος. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς σκεπαστικόν. Ἐσω δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ κατὰ διωρίαν, κινᾶται μεθ' ὕδατος, π. χ. γλυκερίνης οὔγ. 1—2.

Ἀλοιφή γλυκερίνης, unguentum Clycerinae.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΑΜΥΛΩΔΗ (REMEDIA AMYLACEA)

Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἶναι τὸ ἄμυλον, ἀφ' οὗ πᾶσα ἡ δράσις αὐτῶν. Τὸ ἄμυλον σύγκειται ἐξ ἀνθρακος, ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου $C^6 H^{10} O^5$ ἄνοσμον καὶ ἄχυμον. Τὸ ἄμυλον εὐρίσκεται σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ φυτά, ἅτινα δι' αὐτοῦ κυρίως καὶ τρέφουσιν ἡμᾶς. Ἐὰν ἀπλῶς θερμανθῇ τὸ ἄμυλον μέχρι θερμ. 160° — 200° Ἐ. μετατρέπεται εἰς δεξιτερίνην καὶ εἰς σάκχαρον σταφυλῆς, ἂν δὲ ἐπὶ πλεῖον θερμανθῇ, ἀποσυντίθεται. Τὸ ἄμυλον εὐρίσκεται σχεδὸν ἐν πᾶσι τοῖς φυτοῖς.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐνεργοῦσι τὰ ἀμυλώδη ὡς τὸ κόμμι καὶ φυτική κόλλα, αὐτὸ τοῦτο ποιοῦσι καὶ ἐπὶ βλεννογόνων ἡμμένων, καὶ μάλιστα τὰ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Πέπονται τὰ ἀμυλώδη, ἀλλὰ μετ' ἄλλης εὐκολίας, κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἀμύλου. Παραγγέλλονται τὰ ἀμυλώδη ὡς σκεπαστικά τῆς βλεν-

ρομεμβράνης τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, πρὸς ὀξείας φλεγμονὰς τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, πρὸς τοὺς πάσχοντας φαμυρίαισιν καὶ τοὺς ποδαγρικούς.

Ἀντενδείκνυνται εἰς χοιραδικούς, ῥαχιτικούς, πρὸς τὸν σακχαρώδη διαβήτην, τέλος καὶ πρὸς τὰς ὑπερμέτρους παχύνσεις.

Εἰς κλύσματα δὲ μᾶλλον παραγγέλλονται πρὸς δυσεντερικούς κατάρρους· τελευταῖον δὲ χρησιμεύουσιν εἰς ἐπιδέσμων κατασκευὴν στερεῶν.

Ἄμυλον τὸ κοινὸν (*Amylum commune tritici*).

Γίνεται ἐκ τῶν πυρῶν. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ἄμυλον.

Ἐνέργεια Φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. κά-
τωθεν ὑποκλύζεται πρὸς τὰς διαρροίας τῶν βρεφῶν τὰς
μετὰ τεινεσμοῦ τὰς ἐπὶ τῆς ὀδοντοφυΐας, πρὸς τὰς δυσεν-
τερίας τῶν ἐνηλίκων, πρὸς τὰς τυφώδεις καὶ τὰς συντη-
κτικὰς διαρροίας τῶν φυματιούντων Δρχμαὶ 2—4, ἢ μό-
νον ἢ μετὰ λευκώματος ὡοῦ.

Κατασκευάζονται ἄλοιφαί. Συναμιγρὲν δὲ μετ' ἐμετι-
κῆς τρυγός, ποιεῖ αὐτὴν ἐμετικωτέραν, προσκολλῶν τὴν
τρύγα ἐμμονωτέραν ἐπὶ τῆς τοῦ στομάχου ἐπιφανείας.

Μαραντάμυλον. (*Amylum Marantue. Arrow-root*)

M. arundinacea L. *scitamineae. Cannaceae.*
Φυτόν πολυετές. Κόνις λεπτή, λευκή, ἄννοσμος.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνε-
ργεῖ ὅπου καὶ ὅπως τὸ κοινὸν ἄμυλον.

Σάγον. (*Crana Sago*).

Εἶδος ἁμύλου. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ἄμυλον. Ταπιόκα
καλεῖται εἶδος ἁμύλου ἐκ τῆς ῥίζης *jatropha manioht*

σκευαζόμενον καὶ ὡς τὸ σάγον μετὰ γάλακτος, ζωμοῦ κρέατος ἢ οἶνου διδόμενον ὡς διαιτητικόν.

Βρόμου σπέρματα. (Semina Avenae sativae).

Av. Sativa lin. Clemaceae. Σπέρματα. Ἐνέχουσι πρὸς τῷ ἀμύλῳ καὶ βλένναν, ὅσην οὐδεὶς τῶν δημη-
τριακῶν ταρπῶν, περιέχει δὲ καὶ ὡς 4 ⁰/₁₀ ἐλαίου φυτι-
κοῦ, χρήσιμα εἰς μαλακὰ καὶ σκεπαστικά ἀφεψήματα
(ἐξ 1—2 οὖγγιων ἐπὶ λίτρης ὕδατος) κατὰ κυathίσκους.

Σπέρματα κριθῆς. (Semina Hordei)

Hordeum hexastichon L. Clumaceae Cramineae.

Λαμβάνεται τὸ ἀφεψήμα τοῦτο ὡς εἶλημα φαρμάκων
ἄλλων καὶ μάλιστα ἀλάτων.

Σιρόπιον Βύνης, Syrupus malti. Εἶνε ἀφεψήμα· δι-
δεται κατ' οὔγ. 2 — 4 πρὸς χρονίους κατάρρους. Κατε-
σκευάσθησαν μὲ πολυειδῆ ἐκχυλίσματα Βύνης, extracta
malti. Ἐκχυλίσμα Βύνης σιδηροῦχον, extractum malti
ferratum. Δίδεται ὡς τᾶνω.

Σίτον ἢ πυρῶν ἄλευρα. (Farina Seminum Triticici).

Σπέρματα γνώριμα, ὧν, τὰ μὲν ἄλευρα περιέχουσιν
ἄμυλον, τὰ δὲ πίτυρα λίπος, φωσφορικὴν ἄσβεστον καὶ
ἔχνη σιδήρου, ὧν πάντων χρήζει τὸ σῶμα ἡμῶν πρὸς
θρέψιν τελείαν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Χρη-
σιμεύουσιν ἐν τῇ θεραπευτικῇ ὡς καὶ τὸ ἄμυλον.

Πίτυρα. Furfures. Ἐνεργοῦσιν ὡς καὶ τὰ ἄλευρα,
διότι ἐνέχουσι τὰ αὐτὰ συστατικά.

Τὰ ἄλευρα τῆς Ὀλύρας, secale cereale L. Clama-
ceae, ἐνέχουσιν ἑλαττον ποσὸν ἀμύλου, χρησιμεύουσι
εἰς μαλακτικὰ καταπλάσματα.

Ὀρύζης σπέρμκτα. (Semina Oryzae. O. Sativa
L. Craminieae).

Ὑπερέχουσιν ἀπάντων τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡς πρὸς τὸ ἄμυλον, δίδεται ὡς τε φάρμακον καὶ ὡς τροφή ἡπία πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Ἀφέψημα ὀρύζης ἐξ οὕγγ. 1 — 2. ὑποκλύζεται καὶ εἰς τὸ ὀρθρόν, προσφέρονται πιαρροοῦσι καὶ μαρασμώδεσιν.

Γεώμηλα. (Tupera Sonali. Solanum tuperosum
L. Solameae).

Ἐνέχουσι μόνον ἄμυλον καὶ τοῦτο ἐκ τῶν δυσπεπτοτέρων. Ἐχουσιν ἐνέργειαν δηλητηριώδη ἐκ τῆς σχηματιζομένης *Solatίρης*· διότι καὶ τότε εἶναι ἀναρμόδια εἰς τροφήν. Μεταχειρίζονται ὡς φάρμακον ψυκτικόν ὡς τὰ ἄμυλώδη. Τρώγονται τὰ ὄριμα.

Οἱ λοιποὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀήθεις εἶνε παρ' ἡμῖν ὡς φάρμακα. Μνημονευτέον μόνον τῶν *χυάμων*· ὧν αἱ κοτυληδόνες προσκολλῶνται πρὸς δῆγματα βδελλῶν, εἰς ἐπίσχεσιν τοῦ αἵματος, τὰ δὲ ἄλευρα αὐτῶν ἐπιπᾶσσονται ἐπὶ ἐρυσιπελάτων καὶ παρατριμμάτων ὡς σκεπαστικά καὶ στεγνωτικά.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΒΛΕΝΝΩΔΗ (MACILACINOSA)

Προϊόντα τοῦ βασιλείου τῶν φυτῶν, ἐπικρατοῦν στοιχείον ἔχουσι τὴν *φυτικὴν βλένναν*, ὑποδεστέραν τὴν δεξιτερίνην.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος τεθέντα εἰς κόνιν ἢ διάλυσιν, ἐνεργοῦσι τὰ βλεννώδη ὡς σκεπαστικά. Ἐσω ληφθέντα ἀναπληροῦσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐπιθιλίων καὶ τὴν ἔλειψιν τῆς φυσικῆς βλέννης τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Ἐν τῷ στομάχῳ φαίνεται ὅτι μένουσιν ἀναλλοίωτα.

Ἑνέργεια ἱαματική. Χρησιμεύουσιν ὡς σκεπαστικά, ὑπαγορεύονται εἰς φλεγμονὰς τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, πρὸς γαστρίτιδας, ἐντερίτιδας, δυσεντερίας, πυματιώσεις, δηλητηριάσεως διὰ δριμύων, ἔτι δὲ πρὸς φλεγμονὰς καὶ ἀλλῶν βλεννογόνων ἡμμένων, πρὸς φλεγμονὰς καὶ ἐκδόρσεις τοῦ δέρματος, ὡς καταπλάσματα μαλακτέα, ὡς ἐπιπαστικά ἢ στυπτικά ἐπὶ τόπων αἱμορροούντων.

Ἀντενδείκνυνται τὰ βλεννώδη, ὅταν ἡ πέψις εἴνε λίαν ἐξησθηνηκυῖα, ὁ δὲ ἐντερικὸς σωλὴν ἄγαν κεχαλαρωμένος καὶ ἄτονος. Ἀπαγορεύεται ἡ σύγχρονος χρῆσις αὐτῶν μετ' οἶνοπνεύματος καὶ μετ' ἀκράτων ὀρυκτῶν ὀξέων καὶ μάλιστα τοῦ νιτρικοῦ, διότι ἐκ τῆς δράσεως τούτων ἐπ' ἐκείνων ἐνδέχεται νὰ προέλθῃ ὀξαλικὸν ὀξύ, τὸ δηλητηριῶδες.

Κόμι τὸ ἀραβικόν. (Cummi arabicum s. Cummi minósae).

Δύο εἶδη κόμμεος ἀραβικοῦ ὑπάρχει, τὸ λευκὸν καὶ τὸ κίτρινον. C. r. officina album, καὶ τὸ C. ar off flavum.

Ἱαματικὴ ἐνέργεια. Ὅπου ἂν ἐφαρμοσθῇ, ἀναπληροῦν τὴν ἐπιδερμίδα ἢ τὰ ἐπιθήλια· ἔτι δὲ παρακωλύει τὴν διαπύδησιν ὀρροῦ ἐκ τῶν τριχοειδῶν, καὶ ἐν τῷ ἐμφράσειν τὰς ῥωγμὰς καὶ ἐπίσχειν αἱμορρογίας τριχοει-

δεῖς, διὸ παραγγέλλεται ἔσω πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Ἐξωτερικῶς δὲ χρησιμεύει μεθ' αἵματος δράκοντος ἢ γῆς Ἰσπανικῆς ἀνατετριμμένον εἰς κόνιν πρὸς ἐπίσχεσιν αἱμορραγιῶν ἐλαφρῶν ἐκ τριχοειδῶν ἀγγείων, οἷον τῶν ἐκ δηγμάτων βδελλῶν ἢ ἐκ τραυμάτων ἐπιπολαίων.

Δίδεται ὡς κόνις κατὰ 10 — 20 σίτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Κόνις κορμιουῶχος. Pulvis gummosus. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ.

Μίγμα κορμιῶδες. Mixtum gummosa. Δίδεται πρὸς κατάρρους λάρυγγος.

Γλίσχρασμα κόρμιεος ἀραβικοῦ. Mucilago. Cummi arapici. Σιρόπιον κορμιῶδες.

Ψύραμα κορμιῶδες. Pasta gummosa s. Althaeae.

Δεξιτερίνη ἢ ἀμυλόκορμι (Dextrinum).

Ἐσω παραγγέλλεται πρὸς δυσπεψίας παίδων κατὰ 1 — 2 — 3 γράμματα μετ' ὀλίγου διττανθρακικοῦ νάτρου ἢ ἁλατος μαγειρικοῦ. Χρήσιμος εἶνε κυρίως ἡ δεξιτερίνη εἰς κατασκευὴν ἐπιδέσμων στερεῶν, πλεονεκτοῦσιν οἱ τῆς δεξιτερίνης ἐπίδεσμοι τῶν δι' ἀμύλου, καθ' ὅσον ξηραίνονται ταχύτερον.

Ἀλθαίας ῥίζα καὶ φύλλα. (Radix et Folia Althaeae Alth. Officinalis L. Malvaceae).

Εἶναι φυτόν. Στοιχεῖα ἐπικρατοῦντα εἶνε ἡ βλέννα, τὸ ἄμυλον ἀνὰ 35 % ὑποδεέστερα δὲ τὸ σάκχαρον, ἀσπαραγκίνη, 2 % ἔλαιον λιπαρόν, πηκτίνη καὶ ἅλατα φωσφορικῆς ἀσβέστου, χλωριούχου καὶ θειικοῦ κάλεος.

προποτίζεται ὁ παθὼν ἀνὰ 10^{ον} ὥρ. — ὕδωρ λευκοματουχον, aqua albuminata, καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς δηλητηριάσεως δι' ὀξειδίων καὶ ἀλάτων μεταλλικῶν.

Γάλα. (lac).

Ὡς τε τροφή καὶ ὡς φάρμακον τὸ γυναικεῖον γάλα, lac muliepre, τὸ ὄνειον, l. asininum, τὸ αἰγεῖον, l. caprinum, τὸ ὄειον, l. ovillum, τὸ βόειον, l. rovinum, καὶ τὸ ἵππειον l. equinum, ἅτινα ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲν στοιχεῖα, διαφέροντα ὅμως ἀλλήλων κατὰ τὸ ποσόν.

Τὸ γάλα σύγκειται ἐξ ὑγροῦ διαυγοῦς τοῦ πλάσματος καὶ ἀπὸ σωματῖα πύατος. Τῶν πρώτων τὰ κύτη καὶ τῶν δευτέρων ἡ συνεκτικὴ οὐσία σύγκειται ἐκ τυρίνης. Πρὸς τὸ γυναικεῖον γάλα ἔπεται τὸ ὄνειον, ἔπεται τῆς αἰγὸς εἶτα τῆς δαμάλεως καὶ τελευταῖον τὸ ὄειον. Πάντων γλυκύτερον εἶναι τῶν ἵππων, 6'. τῆς ὄνου καὶ εἶτα τὸ γυναικεῖον.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὸ γάλα παραγγέλλεται ὡς τε τροφή καὶ ὡς ἵαμα πρὸς νόσους ὀξείας (φλεγμονάς) τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, τοῦ ἥπατος, τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, εἰς καρκίνους, ἔλκη χρόνια, δίδεται δὲ ψυχρὸν ἢ ἀπεψυγμένον εἰς παρακώλυσιν τοῦ ἐμέτου. Ἐθεραπεύθησαν δὲ καὶ χρόνιοι κατάρροι τοῦ στομάχου καὶ δὴ καὶ τῶν ἐντέρων κατ' ἀρχὰς λαμβανόμενον κατ' ὀλίγα κοχλιάρια καὶ εἶτα βαθμηδὸν διὰ πλείονος. Ἐνδείκνυται πρὸς νόσους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ πρὸς νόσους τῶν τῆς κυκλοφορίας ὀργάνων, τῆς καρδίας, πρὸς παλμούς σφοδρούς, πρὸς νόσον τοῦ Βριχθίου καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ὕδρωπα, ἔτι δὲ δίδεται κατὰ τοῦ ὕδρωπος μετ' ὀστρακίαν, ἔτι καὶ πρὸς τὸν μελιτώδη διαβήτην, πρὸς τοὺς

ὑπερμέτρους ἐρεθισμοὺς τῶν νεύρων, πρὸς τὰς χρονίας δηλητηριάσεις διὰ συφιλίδας, ὑδραργύρου χαλκοῦ κατ' ἐξοχὴν ἰωδίου, κράτιστον στοιχείον τῆς διαιτητικῆς καὶ τῆς θεραπευτικῆς. Ὡς καθάριον ἥπιον ἐμβάλλοντες ἀνθρακικὴν μαγνησίαν δρ. $\frac{1}{2}$ —1—2.

Ἐξωτερικῶς. δὲ ὡς σκεπαστικὸν πρὸς καταρρώδεις ὀφθαλμίας, πρὸς κορύζας.

Ἐνίοτε προτιμᾶται τὸ ὀξύγαλα lac acidulum.

Ἐκχύλισμα γάλακτος, extactum lactis. Πα-
ραπλήσιον τῷ ἄνω εἶναι ἢ Conseva lacticis.

Ὅρος γάλακτος. (Serum lactis).

Εἶναι φάρμακον διαιτητικόν, εἰδικώτερον ἐνδείκνυται ὁ ὅρος πρὸς ὑπεραιμίας ἐγκεφαλικάς καὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἰίγγους, τὰς κεφαλαλγίας καὶ ὑπεραιμίας πνευμόνων, πρὸς χρονίας λαριγγίτιδας, καὶ χρονίας πνευμονίας, πρὸς νόσους τῆς καρδίας ὀργανικάς, πρὸς χρονίους κατάρρους τοῦ στομάχου, πρὸς ἰκτέρους, πρὸς χρονίας φλεγμονάς τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠοθηκῶν, πρὸς ὑποχονδρίους ὑστερισμοὺς, πρὸς χρόνια τοῦ δέρματος πάθη.

Ὅρος στυπτηριοῦχος, Serum lactis aluminatum. Δίδεται καθ' αἵμορραγιῶν, ἐντέρων, μήτρας, κύστεως, πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

Ὅρος δι' ὀξυφοινέκων, serum lactis tamari-
dinatum. Ἐπιτήδειον πρὸς ἰκτέρους καὶ δυσκοιλιότητας.

Ὅρος σιδηρέζων serum lactis chalypeatum.
Δίδεται πρὸς ἀναιμίας, ὑστερισμοὺς καὶ νευρώσεις.

Ὅρος τρυγιοῦχος. Serum lactis tartarisatum.
Δίδεται πρὸς αἵμορροΐδας.

Γάλα οίνωδες, (lac vinose fermentatum, εἴτε γάλα Σκυθικόν, Kumys).

Ἐκ τοῦ Σκυθικοῦ γάλακτος αἱ κινήσεις γίνονται ζωηρότεραι, τὸ βάδισμα ἐλαφρόν, τὸ θυμικὸν χαριέστατον, οὖρα πλείονα, οἱ σφυγμοὶ ἐν ἀρχῇ ταχυθέντες ὕστερον ἀραιοῦνται, οἱ μῦς γίνονται στερρότεροι, τὸ βάρος τοῦ σώματος αὐξάνει, ὡς ἐβεβαιώθη ὑπὸ πάντων πῶν παρατηρητῶν, τὸ λίθος πληθύνεται, τὸ σῶμα καταφέρεται εἰς ὕπνον, ἡ κατάχρησις ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον νωθρόν, αἱ γυναῖκες λαμβάνουσιν ἀφθονωτέραν τὴν ἔμμηνον ῥοήν.

Χρησιμεύει πρὸς ἀτροφίας τὰς οἰαςδήποτε, οἶον τὰς ἐκ χοιράδων, ἐκ χλωριάσεων, ὑποχονδρίας, σπερματορροϊῶν, γαλακτορροϊῶν καὶ τῶν τοιούτων, πρὸς τὰς πνευμονικὰς φθίσεις, ἡ δύσπνοια μετριάζεται, ὁ βήξ πραϋνέται, τὰ φλέγματα ἐλαττοῦνται καὶ βελτιοῦνται, ὁ δὲ ἄνθρωπος γίνεται ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν ὁ πυρετὸς ὀξύς, ἡ διάτασις τῶν ἀρτηριῶν πολλή, ἡ νόσος ὀξεία, ἡ σύνταξις τῶν φυματίων, ἐπὶ ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων τῆς καρδίας καὶ τῶν ἀγγείων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν νευρικῶν παλμῶν, ἐφ' ὑπεραιμιῶν τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ παθῶν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν νεφρῶν. Πίνεται κατὰ 2—3 ποτήρια ἐπὶ 12—18 οὔγγ. δι' ἡμέρας.

Σὰρξ ζώων. (Caro).

${}^{\circ}\text{H}$ Κρεατίνη = $\text{C}^4 \text{H}^9 \text{N}^3 \text{H}^2 \text{O}^2$.

Τὸ δὲ ἰνωσικόν ὀξύ = $\text{C}^{10} \text{H}^{14} \text{N}^4 \text{O}^{11}$.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τρέφει ἡ σὰρξ τῶν ζώων διὰ πάντων τῶν στοιχείων αὐτῆς, προσκομίζουσα τῷ αἵματι λεύκωμα, ἰνικὴν, πητωματώδεις οὐσίας, λίπος ὀλιγοστόν, σάκχαρον διάφορα ὀξέα, πάντα τὰ ἐν τῷ

σώματι ἄλατα, καὶ ὕδωρ, ἵνα δὲ θρέψῃ τὸ σῶμα πρέπει νὰ καταπεφθῇ καὶ συμφυσιωθῇ. Σὰρξ ζῶων νέων πέπτεται τάχιον τῆς τῶν ἐνηλίκων, ἢ τῶν ἀγρίων τάχιον τῆς τῶν τιθασσῶν, ἢ τῶν πτηνῶν τάχιον τῆς τῶν μαστοφόρων· τούτων δὲ πάλιν ἡ σὰρξ τάχιον τῆς τῶν ἰχθύων. Τὰ ἐβρασμένα κρέατα εἶναι τὰ πάντων δυσπεπτότατα καὶ τὰ ἐλάχιστον τρέφοντα τὸ σῶμα.

Ἑνέργεια ἱαματικὴ. Παραγγέλλεται ἡ διὰ σαρκῶν θρέψις ὥς τε ἱάμα καὶ ὥς τροφή ὅπου ἐλάττωσις τῶν αἱμοσφαιρίων καὶ κακὴ ποιότης αὐτῶν, πρὸς τὸν σακχαρώδη διαβήτην, πρὸς ὑπερπιασμούς, σὰρξ δὲ ἄλιπος ἐπαινεῖται πολὺ ὥς ἱάμα πρὸς χρονίους καὶ μαρasmus διarroίας πρὸς τὰς φυματιώσεις.

Ἐκχύλισμα σαρκός. Extractum carnis. Λαμβάνεται τρις τῆς ἡμέρας.

Ἐγχυμα κρέατος. Lafusum sive Solutio carnis. Δίδεται πρὸς ἔλκη χρόνια, καρκίνους τοῦ στομάχου, καὶ στενώσεις τῆς καρδίας.

Δισκία ζωμοῦ κρέατος. jus tapulatum. Ὡς τὸ ἄνω δίδεται.

Κλύσματα ἐκ ζωμοῦ κρέατος, παραγγέλλονται πρὸς ἀτροφίας παιδῶν καὶ ἐνηλίκων, γίνονται καὶ λουτρὰ διὰ ζωμοῦ κρέατος.

Ἡ μετὰγγισις ἀπὸ φλεβῶς ἀνθρώπου ὑγιοῦς ἢ ἀμνοῦ εἰς φλέβα ἀρρώστου καὶ μάλιστα ἐξηντηλημένου ἐξ αἱμορραγίας ὠφελεῖ, ἀποσοβοῦσα τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον. Αἷμα, Sanguis. Ἐγχέεται ὑποδορίως διὰ τοῦ προψίου συριγίου.

Πεψίνη. (Pepsinum).

Παραγγέλθη πρὸς τὸν διαβήτην, ὡς συντελεστικὴ πρὸς

πέψιν ταχεῖαν, ἐπηνέθη δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐμέτους τῶν ἐγκύων καὶ τὰς πυρώσεις, τὰς γαστραλγίας καὶ τὴν ἀπεψίαν τῶν παίδων.

Δίδεται εἰς κόνιν κατὰ 4—5 σιτάρια ἅμα τῇ λήψει τοῦ ροφήματος κατὰ γεῦμα καὶ δεῖπνον, ἢ διαλύομεν 20 σιτ. οὖγγ. 3 ὕδατος, προσθέτομεν καὶ ὀλίγον κιτρικὸν ὀξύ, καὶ τούτου παρέχομεν 1 — 2 κοχλ. τῆς τραπέζης ὡς ἄνω.

Παγκρεατίνη.

Χημίας προϊόν. Ἐνδείκνυται ἡ τῆς παγκρεατίνης χρῆσις, ὅταν πάσχη τὸ πράγκρεας, τὸ ἔγχυμα λέγεται ὅτι ὠφέλησε εἰς παιδιά πάσχοντα ἀτροφίαν. Δέδεται εἰς κόνιν 4—5 σιτάρ. μετὰ τὸ φαγητόν.

ΤΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΤΟΝΟΤΙΚΑ

REMÉDIA TONICA S. ROFORANTIA.

Περιλαμβάνονται ἑνταῦθα φάρμακα, ἅτινα φέρουσιν ὡς κοινὸν χαρακτηῖρα φυσιολογικῆς καὶ ἱαματικῆς ἐνεργείας τὴν καθ' ὅλου τόνωσιν τοῦ σώματος, δηλ. τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐλαστικότητος καὶ οὐσιαστικότητος τῶν ὀργανικῶν ἰνῶν παρὰ τῷ νοσοῦντι. Ταῦτα δὲ εἶνε κατ' ἐξοχὴν τὰ πικρά.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Φάρμακα πικρά. (Rematia Amara).

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ τῆς ἐπιδερμίδος φέρουσι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ὑπεραιμίαν ἐλαφράν, τινὰ δὲ καὶ σύσπασιν τῶν ἐλαστικῶν καὶ κυτταρωδῶν ἰνῶν τοῦ χορίου, ἅλλα δὲ νάρκωσιν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων. (οἶον ἡ κουασίνη).

Ἐν τῷ στόματι παράγουσι τὸ αἶσθημα τῆς πικρίας. Ἐν τῷ στομάχῳ ἐρεθίζουσιν ἐλαφρῶς τοὺς ἀδενίσκους. Τὰ πικρά φάρμακα εἶναι *τονωτικά* τῆς *τε πέψεως* τοῦ σώματος *καθόλου*, ἐφ' ὅσον παρέχονται ἐν *περιστάσεσι* ἀρμοδίαις. Πῶς ἐνεργοῦσι τὰ πικρά δὲν γνωρίζομεν μετ' ἀκριβείας.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυνται πρὸς τὰς δυσπεψίας. τὰς ἀνορεξίας.

Ἀντεδείκνυται. Εἰς τοὺς πάσχοντας καρκίνον ἢ ἔλκη, εἴτε καὶ συνοδεύονται ὑπὸ καθολικῆς τοῦ σώματος πληθώρας, παραγγέλλονται πρὸς τὰς ἀτόνους διαρροίας τῶν χοιραδικῶν καὶ ραχιτικῶν καὶ τῶν ἀναρρωρυνμένων ἐκ τύφου ἢ χολέρας ἢ δυσεντερίας ἢ διαλειπόντων πυρετῶν, πρὸς τὰς καθολικὰς τοῦ σώματος ἀτορίας, πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετούς, τοὺς ἐλογερεῖς.

Ἀντενδείκνυνται. Ὅταν φλεγμαῖνῃ ὁ πεπτικός σωλὴν, ὅταν πυρέσῃ τὸ σῶμα, ἐπὶ παλμῶν τῆς καρδίας σφοδρῶν.

Κανόνες χρήσεως. Πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος μήτις ὑπολαμβάνῃ που ὑπεραιμία ἢ φλεγμονή, διότι μεγάλα σφάλματα καθ' ἡμέραν λαμβάνουσι χώραν, ὡς ἐκ τῆς παραμελήσεως τοῦ κανόνος τούτου.

Ἀρχόμεθα δὲ ἀεὶ ἐκ τῶν εὐπεπτοτέρων σκευασιῶν ἐκάστου φαρμάκου πικροῦ. Καὶ πρῶτον ἀναγράφομεν ἐγχύματα ψυχρά, ἔπειτα θερμά, ὕστερον ἐνεχυλίσματα, ἐφεξῆς ἀφεψήματα καὶ τελευταῖον τὴν κόνιν φαρμάκων πικρῶν τὴν ἀπασῶν δυσπεπτοτάτων.

Ἀπαγορεύονται τὰ βήματα, ὅταν διεδιττώμεθα διερεθίσεις τοῦ ἐγκεφάλου ἢ τῆς καρδίας, ἢ ὅταν πάσχῃ τὸ ἥπαρ.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΠΙΚΡΑ ΚΑΘΑΡΑ (AMARA PURA)

Ἔχουσι τὰ φάρμακα ταῦτα ὡς κυριεῦον στοιχεῖον οὐσίαν πικράν. Ὑπαγορεύονται ὡς τονωτικά τοῦ στομά-

χου πρὸς δυσπεψίας καὶ ἀνορεξίας καὶ τὰς παρὰ φύσιν ζυμώσεις τῶν τροφῶν ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῇνι κατὰ τὰ ἄνω λεχθέντα.

Γεντιανῆς ῥίζα.

Cantiana lutea, l. (ἀλλὰ καὶ *C. purpurea* L. καὶ *C. panonnica* C. *Centianeae*.

Φυτὰ τῆς Γερμανίας. **Ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα** εἶναι ἡ *γεντιανίνη*, ἡ ἐξόχως πικρά, τὸ γεντιανικὸν ὀξύ, τὸ ἀδρανές, ἔλαιον ἐθαίριον, ναυτιῶδες καὶ ναρκωτικόν, ἔλαιον λιπαρόν, κόμμι, σάκχαρον, ἅλατα.

Ἡ Γεντιανίνη (γεντιοπικρίνη = $C^{20} H^{30} O^{12}$).

Ἐνέργεια φυσικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐσω ληφθεῖσα ὀλίγη μὲν αὐξάνει τὴν ὄρεξιν καὶ κρατύνει τὴν πέψιν, χωρὶς νὰ φέρῃ διάρροϊαν μῆτε στύψιν, εἰς γενναῖον δὲ ἀφέψημα ναυτίαν καὶ ἔμετον φέρει, ἂν δὲ ληφθῇ πολὺν χρόνον, φέρει κεφαλαλγίαν, ἐμβοὴν τῶν ὥτων, ἐρύθημα προσώπου, ἐπιφορὰν αἵματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, οὖρα δὲ καὶ ἰδρῶς καὶ γάλα γίνονται ὑπόκικρα, ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐρεθίζεται, ἡ δὲ πέψις ἀντὶ τοῦ τονωθεῖναι πειράζεται καὶ ἐξασθενεῖ.

Παραγγέλλεται ὡς εὐστόμαχον πρὸς τὰς καθαρὰς ἀτονίας τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Εἰδικὴν χαίρει ὑπόληψιν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τῆς δυσπεψίας τῶν ποδαγρικῶν.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ψυχρὸν ἢ θερμὸν ἢ εἰς οἶνον, σπανιώτερον εἰς ἀφέψημα ἐκ δρ. 2—4 ἐν οὖγ. 6, κάλλιον ἄνευ οὐδεμιᾶς γλυκάνσεως. Ἡ κόνις δύσπεπτος οὖσα δίδεται σπανιώτατα κατὰ σιτ. 5—10 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Βάμμα ῥ. γεντιανῆς. *Tinct. Centianae*. Δίδεται κατὰ σταγ. 20—30 ὡς εὐστόμαχον.

Τὸ τῆς κίας σύνθετον. Extractum viscerale s. stomachicum.

Τὸ πικρὸν βάμμα. tinctura amara.

Σιρόπιον γέντιανῆς. Syrupus Cent. Δίδεται κατὰ κοchl. τοῦ γλυκοῦ πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ἐκχύλισμα γεντιανῆς extractum centianae. Δίδεται κατὰ 10—20—30 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς διάλυσιν ἐν ἀρώματικῷ τινὶ ἐγχύματι.

Μηνυανθοῦς ἢ Τριφύλλου τοῦ ἰνώδους πόα. (Herpa s. Folia Trifolii fiprini).

Menyanthes trifolia L. Centianeae.

Φυτὸν φίλυδρον. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Εἶναι ἡ τῆς ῥίζης τῆς γεντιανῆς. Τὸ φάρμακον δὲν ἐρεθίζει τὴν κυκλοφορίαν ὥς ἡ γεντιανή, ἅτε ἐστερημένον παντελῶς αἰθερίου ἐλαίου. Δίδεται παρ' ἡμῶν σπανίως.

Ἐκχύλισμα μηνυανθοῦς, extractum Trifolii fiprini. Δίδεται ὡς ἐκεῖνο κατὰ σιτ. 10—30 εἰς καταπότια, ἢ ἔγχυμα.

Βάμμα μηνυανθοῦς Tinctura Trifolii fiprini. Δίδεται ὡς τὸ ἐκχύλισμα.

Κενταυρίου πόα ἢ κορυφαί.

Herpa s. Summitates Centaurii minoris.

Chironia Centaurium Sehm, s. Erythraea Centaurium Pers. Centianeae.

Φυτὸν ἀρχαῖον. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Εἶναι ἡ τῶν προηγουμένων γεντιανοειδῶν.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα ἐξ οὐγγ. $1\frac{1}{2}$ —1 ἐπὶ

οὐγγ. 6 — 8 κατὰ κοχλιάρια ἢ κυαθίσκους κάλλιον εἰς ἔγχυμα κατ' οἶκον σκευαζόμενον ἐκ δρ. $\frac{1}{2}$ — 1 ἐντὸς ζωμοῦ κρέατος.

Ἑκχύλισμα κενταυρίου Ext. Centaurii. Δίδεται κατὰ δρμ. $\frac{1}{2}$ — 1 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ διαλυσιν ἐν ἐγχύματι ἀρωματικῷ, ὠφελοῦσι πολλάκις, τακτοποιοῦντα τὰς ἀφοδεύσεις καὶ τονοῦντα τοὺς τοίχους τῶν ἐντέρων.

Κουασσίας ξύλον. (Lignum Quassiae surinamense).

Quassia amara L. — Simarupeae.

Δένδρον τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ ξύλον τῆς κουασσίας καὶ τὸ δεύτερον εἶδος τὸ ἱαμαΐσκειον lignum Quassiae jamaicense, ἔχουσιν ὡς κύριον συστατικὸν τὴν καασσίτην, οὐσίαν πικρὰν ἐκχυλισματικήν, αὐτὴν οὖσαν τὸ κυρίως ἐνεργοῦν στοιχεῖον, δεύτερον τὴν ῥητίνην, κόμμι, ἄλατα, νίτρον καὶ ἔχνη αἰθερίου ἐλαίου.

Ἡ κουασσίνη = $C^{10} H^{12} O^3$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι καθαρῶς πικρὸν, οὔτε τὴν κυκλοφορίαν ταρασσεῖ ὥς ἡ κίνα, οὔτε ζάλην φέρει ὥς οἱ στρόβιλοι τοῦ λυκίσκου. Λέγεται ὅτι ἡ κατάχρησις γεννᾷ ἀμβνωπίαν. Ἐν τῷ ἐγχύματι αὐτῆς δηλητηριάζονται μυῖαι, ἡ δὲ κουασσίνη, κατὰ 4 — 5 σιτ. δοθεῖσα, δηλητηριάζει κανίκλους, ἢ ἀνορεξίαν φέρει, ἰσχυρὰ ἐγχύματα φέρουσιν ἔμετον, ὁ φλοιὸς εἶναι στιπτικώτερος τοῦ ξύλου.

Ἐνδείκνυται εἰς ἀτονίας στομάχου, χρονίους κατάρους αὐτῶν, εἰς γαστραλγίας, πρὸ πάντων ὅπου ἀτέλεια καὶ βραδύτης πέψεως. Εἶναι τὸ εὐχρηστότατον πάντων τῶν καθαρῶς πικρῶν φαρμάκων χρήσεως, δι' αὐτοῦ δὲ συνήθως ἀρχόμεθα τῆς τονωτικῆς θεραπείας.

Δίδεται ὡς ἔγχυμα κατὰ δρ. 1—2 (ρίνήματα, Rasura ligni Quassiae) ἐπὶ οὖγγ. 6.

Ἐκχύλισμα κουασσίας extractum ligni Quassiae. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια.

Βάμμα, Tinctura ligni Quassiae. Ὅμοίως ἐνεργεῖ τὸ ξύλον τῆς ληξιπυρέτου Βιττέρας, lignum Bit-tararum feprifulgae Bi, τῇ κουασσίᾳ, δίδεται εἰς ἔγχυμα κατὰ 2 γράμματα δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἐν τῇ ἀπυρεξίᾳ.

Σιμαρύνης (ρίζης) φλοιοί. (Cortex (rad.) Simarupae).

Simarupa Guinensis Richt. καὶ Simarupa medicinalis Eudl., Simarupeae.

Δένδρον τῆς Ἀμερικῆς. Στοιχεῖον ἀνάλογον τῇ κουασσίᾳ, δευτερεύοντα ἢ ῥητίνη, αἰθέριον ἔλαιον, μηλικὸν καὶ βυρσοδεψικὸν ὀξύ, ὀξείδιον σιδήρου, ἄλατα, καὶ βλέννα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παραγγέλλεται πρὸς τὰς δυσπεψίας τὰς μετὰ διαρροίας χρονίας, ἀνὰ (δρ. 2—4—6 οὖγγ. εἰλήματος), καὶ ἐνεματίζοντες τοῦτο εἰς τὸ ὀρθόν. Πάντως φάρμακον ἀνύον.

Τὸ ἐκχύλισμα ὅμοιον τὸ τοῦ κουασσίου ξύλου.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΙΚΡΑ ΒΛΕΝΝΩΔΗ (AMARA MUCILACINOSA)

Πικρὸν στοιχεῖον καὶ βλέννα πολλή καὶ ἄμυλον τὰ οὐσιωδέστερα τῶν στοιχείων τῆς ὑποδιαίρέσεως ταύτης. Τὰ βλεννωδῶς πικρὰ ὑπαγορεύονται πρὸς χρονίους κατάρ-

ρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ὅπου χρειά τονώσεως καὶ πτύξεως ἀνευ φόβου διεγέρσεως τῆς κυκλοφορίας, οὔτε παροξύνσεως.

Λειχήν ὁ Ἴσλανδικός.

Φύεται εἰς τὰ ὑπερβόρεια τῆς Εὐρώπης. *Lichen Islandicus*, l. ἢ *Cetraria islandica* Ach. *parmelia-ceae lichenes*.

Ὡς βλεννώδης ἐνεργεῖ ὁ λειχήν καθὼς τὸ κόμμι καὶ τὸ ἄμυλον. Ἐπικρατοῦντα χημικὰ στοιχεῖα ἔχει τὴν *λειχηνίνην* ὀξύ, 3, 0/0 δεύτερα τὸ λειχηνοστεατικὸν ὀξύ, κόμμι, 3—4 0/0, σάκχαρον 3—4 0/0 ἅλατα καλίου καὶ ἄσβεστίου καὶ καπνικὸν ὀξύ (οἷον τὸ ἐν τῇ πύα τοῦ καπνοχόρτου).

Ἡ Λειχηνέκη = $C^6 H^{10} O^5$.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται πρὸς τοὺς μαρασμώδεις καὶ ἐλκώδεις κατάρρους τῶν πεπτικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων κατεξοχὴν δὲ τὰς παρὰ φθισικοῖς, τὰς ἀπυρέτους, ὅταν ὁ πεπτικὸς σωλὴν μὲν ἐνέχῃται τῶν καθαρῶς πικρῶν, ἵνα δὲ ὠφελήσῃ, πρέπει τὸ φάρμακον νὰ δοθῇ διὰ χρόνον καὶ μετ' ἐπιμονῆς.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν πυρετὸς παρ' ᾧ ἡ φλεγμονὴ ἢ αἰμόπτυσις ἢ βῆξ σπασμώδης. Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἢ εἰς ἀφέψημα ἐξ οὔγγ. $\frac{1}{2}$ — εἰς οὔγγ. 6 εἰλήματος. Ἀπαλλάσσεται δὲ ὅλης τῆς πικρίας, ἂν κατεργασθῇ $\frac{1}{4}$ ὥρ. ἐν διαλύσει ἀνθρακικοῦ καλίου.

Πηκτὴ λειχήνος Ἴσλανδικοῦ, *Celatina Lichenis islandici*. Δίδεται δι' ἡμέρας κατὰ διωρίαν.

Πηκτὴ Ἴσλανδικοῦ λειχήνος διὰ σακχάρου ξυροῦ, *Celatina lichenis islandici saccharata sicca*.

Κολούμβου ρίζα. (Radix Colompo s. Columbo
s. Calumpo).

Menispermium palmatum Luam. *Menispermeae*.

Φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς. Ῥίζα ἀρωματίζουσα, γεῦσις πικρά.

Στοιχεῖα κυριώδη εἶναι ἡ κολυμβίνη, $10-12\frac{0}{100}$, ἡ
βερβερίνη, τὸ κολομβικὸν ὀξύ, ἄμυλον πολὺ $30-35\frac{0}{100}$
καὶ κόμμι $3\frac{0}{100}$ ὑποδεέστερα στοιχεῖα αἰθέριον ἔλαιον καὶ
ἄλατα ἀσβεστίου καὶ καλίου.

Ἡ κολομβίνη $C^{21} H^{22} O^7$.

Ἡ βερβερίνη $C^{20} H^{17} NO^{40}$.

Κολομβικὸν ὀξύ $C^{21} H^{23} O^6$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ῥι-
ζεται ἐκ τῶν πικρῶν καὶ ἄμυλωδῶν στοιχείων. Πολλὴ
ρίζα βαρύνει τὸν στόμαχον, παρακινοῦσα εἰς ἔμετον. Δί-
δεται εἰς κόνιν κατὰ 5—10 σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας
ἐνῆλιξι κατὰ πυρώσεων καὶ χρονίων διαρροϊῶν, εἰς ἔγχρημα
καὶ εἰς ἀφέψημα ἐκ δρ. 2—4 ἐπὶ 6 οὔγγ. ὕδατος.

Ἐκχύλισμα Κολόμβου Ext. Col. Διδόμενον
εἰς καταπότια κατὰ 5—20 σιτ. εἶνε καλόν, πλεῖον τῶν
20 φέρει ζάλην.

Βάμμα Κολόμβου Tinct. Col. Δίδεται κατὰ
σταγόνας 30—60 δι' ἡμέρας.

Ἐνταῦθα ὑπάγεται ἡ πόα πολυγάλου τοῦ πικροῦ,
Herpa polygalae. amarae. L. polygaleae. Ὁμοίως
δὲ καὶ ἡ πόα Γαλεόψιδος τῆς μεγαλανθοῦς, *Herpa Ca-*
leopsidis Grandiflorae L. lapiatae. ἄμφω καὶ πόα
σκευάζονται εἰς ἀφέψημα ἐκ δρ. 2—4 ἐξ οὔγγ. 6 δι' ἡ-
μέρας χρηστέον. Περιτταί.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΠΙΚΡΑ ΔΙΑΛΥΤΙΚΑ (AMARA RESOLVENTIA)

Πικρά καὶ ὑφάλμυρα εἶναι τὰ φάρμακα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὑποδιαίρεσιν ταύτην, διότι περιέχουσι πρὸς τῷ πικρῷ στοιχείῳ καὶ ἐπίσημον πλῆθος ἀλάτων, πρωτεύει δὲ τὸ κάλιον νάτριον.

Ὑπαγορεύονται δὲ ἐπὶ δυσπεψιδῶν, ἐπὶ χρονίων φλεγμονῶν τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠθηκῶν, ἐπὶ χρονίων κατάρρων τῶν πνευμόνων καὶ ἐπὶ ρευματικῆς καὶ ψωρικῆς δυσκрасίας εἰς ἀποκάθαρσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐν αὐτῷ καχαιμίας, παραγγέλλονται τὰ πικρὰ διαλυτικά εἰς χρόνια πάθη, οἷον ἐξιδρώματα, κιστώσεις αἱμοφόρων ἀγγείων καὶ εἰς ἐαρινὰς θεραπείας.

Διὸ ἐὰν ὁ ἄρρωστος ὑπὸ τῶν ὀπισμάτων τούτων δὲν καθαίρηται δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, δίδονται αὐτῷ καὶ καταπότια διαχωρητικὰ ἐκ ρείου καὶ σάπωνος ἱατρικοῦ καὶ τῶν τοιούτων.

Ἀπάπη εἴτε Πικραφάκης Ῥίζα καὶ Πόα. (Radix et Herpa Taraxaci).

Tar. officinale. Weper Compositae, Cichoraceae.

Φυτόν πολυετὲς τῆς Εὐρώπης. Στοιχεῖα ἐπικρατοῦντα εἶναι ἡ Πικραφάκη, καὶ τὰ ἅλατα τοῦ θειικοῦ καὶ φωσφορικοῦ καλίου καὶ ἀσβέστου. Δεύτερον εἶναι κόμμι, σάκχαρον. Ἐσω ληφθεῖσαι συνήθως τονοῦσι τὴν πέψιν καὶ αὐξάνουσι τὴν ὀρέξιν, παρακινοῦσι τὴν διούρησιν, μακρὰ χρῆσις αὐτῆς φέρει ἀνορεξίαν, διάρροϊαν ἐξοίδησιν τῶν

οὔλων σκορβατικὴν. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὔγγ. 2 ἐν λίτρᾳ ὕδατος. Δίδεται πρὸς δυσπεψίας, χρονίους κατάρρους, πρὸς δυσμνηρορίας, ἰκτέρους καὶ χρόνια ἐξανθήματα.

Ὀπισμα πρόσφατον, succus recenter expressus. Δίδεται κατ' οὔγγ. 2—3 ἐντὸς ζωμοῦ κρέατος.

Ἐκχύλισμα πικραφάκης, ext. Taraxaci. Δίδεται κατὰ δρχ. 1—3 δι' ἡμέρας, πρὸς χρονίας διογκώσεις τοῦ ἥπατος, ἰκτέρους.

Μελίτωμα πικραφάκης, Mellago Taraxaci. Φρειδερίκος ὁ μέγας ἐθεραπεύθη διὰ τῆς πικραφάκης ἐξ ὕδρωπος δι' ἐξώγκοσιν τοῦ ἥπατος.

Καπνοῦ Πόα. (Herpa Fumariae).

Fumaria officinalis. I. Fumariaceae.

Εἶναι φυτόν. Ἐνέχῃ καπνικὸν ὀξύ $C^4 H^4 O^4$ καὶ πικρὰν ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν. Συχνάκις παραγγέλλεται διὰ τὸ εὐπόριστον τὸ πρόσφατον ὀπισμα πρὸς ἐμφράξεις καὶ δυσμνηρορίας καὶ χρόνια ἐξανθήματα.

Κιχωρίου ῥίζα. (Radix Cichorii).

Φυτόν πολυετές. Cichorium intypus I. Compositae. Ἐνέχει πικρὰν ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν, πρὸς δὲ Ἴνουλίνην $19 \frac{0}{10}$ σάκχ. $22 \frac{0}{10}$ καὶ ἄλλα πολλά, φωσφορικοῦ καλίου μάλιστα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι ὁμοία τῇ πικραφάκῃ· διὸ ὑπαγορεύεται ὅπως κακείνη, ἐπιτηδαιοτέρα μάλιστα πρὸς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος, τοὺς ἰκτέρους καὶ ἀσκίτας. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὔγγ. 2—3 λίτρας.

Ἐκχύλισμα κιχωρίου, ext. Cichorii. Δίδεται κατὰ δρχ. 1—2 εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Σιρόπιον κιχωρίου καὶ ῥείου, Syr. Cichorii. c. Rheo. Δίδεται βρέφesi κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ ὡς καθάρσιον ἢ κατ' οὖγγ. 1—2 τίθεται εἰς φάρμακα καθαρτικά.

Ἀκάνθης τῆς Ἱερᾶς πόα. (Herpa Cardui penedicti).

Cnicus penedictus Caert (Cendaurea penedicta L.). Compositae, Cynareae.

Φυτόν ἐπέτειον. **Ἡ κνικίνη** = C¹⁴ H¹⁶ O⁵.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τονοῖ μὲν τὸν πεπτικὸν σωλῆνα μεινοῖ δὲ τὴν διούρησιν ψύχει δὲ καὶ τὸ σῶμα. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἢ οὖγγ. 6—8 ἀλλ' εὐκόλως παράγει ναυτίαν.

Ἐκχύλισμα ἀκάνθης, ext. Card. penedicti. Δίδεται κατὰ 10—20 σιτ. τρεῖς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Πρασίου πόα. (Herpa Marrudii).

Marrudium vlegare L. lapatae.

Φύεται εἰς τόπους χέρσους. Περιέχει πικρὰν ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν αἰθέριον ἔλαιον ὀλιγοστόν, καὶ ἅλατα. Παραγγέλλεται σπανίως νῦν πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν βρόγχων ὡς πικρὸν καὶ βαλσαμῶδες εἰς βελτίωσιν τῆς ἐκκρίσεως. Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα ἐκ δρ. 2—4 ἐπὶ οὖγγ. 6 συχνότερον. Χρησιμεύει εἰς συμπαρασκευὴν ὀπισμάτων προσφάτων (ὄρ. Πικραφάκην).

Ἐκχύλισμα κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 δι' ἡμέρας, εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Χολή ταυρεία. (Fel Tauri S. Bilis bovina).

Bos Taurus L., Ruminantia.

Ζῶον γνώριμον. Ἐν τῇ χολῇ εὔρηνται τρία χολικά ὀξέα, μετὰ νατρίου συντεθειμένα, τὸ χολικὸν $C^{24} H^{10} O^5$, τὸ γλυκοχολικόν, τὸ ἄζωτοῦχον $C^{26} H^{15} SNO^7$, τῶν ὀξείων τούτων προέχει ἐν τῇ ταυρείᾳ χολῇ τὸ γλυκοχολικόν.

Ταύτην μόνην τὴν ἔνδειξιν ἀποδεχόμεθα, ὅτι δύναται νὰ δοθῇ ἡ χολή πρὸς ἰκτέρους, καὶ ὑπερτροφίας τοῦ ἥπατος, πρὸς τὸν μελιτώδη διαβήτην, δίδεται ἡ πρόσφατος (ἐν ὥρᾳ θέρους λίαν ἐναποσύνθετος) δρ. 2—4 ἐν κυθήσκῳ ζωμοῦ, ἐν ἀποστάγματι ἡδυόσμου, συχνότερον παραγγέλλεται ἡ ἀπεξηραμένη, κατὰ δρ. $1/2$ —1 εἰς διάλυσιν. Ἔτι δὲ μᾶλλον δίδεται ἡ ἐξῆς.

Χολή ταυρεία κεκαθαρμένη ξηρά, Fel Tauri depuradum siccum. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. πολ-
λάκις τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΙΚΡΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ἢ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΑ (AMARA AROMATICA S. EXTITANTIA).

Ὡς πικρὰ τονοῦσι τὸν πεπτικὸν σωλῆνα. Διὰ τοῦτο ὑπαγορεύονται τὰ πικρὰ ἀρωματικά, ὅταν θέλωμεν νὰ τονώσωμεν πεπτικὸν σωλῆνα λίαν ἐξησθενικότα, πρὸς δυσπεψίας δὲ εἰδικώτερον, πρὸς δυσπεψίας μετ' ἐμπνευματώσεων καὶ πρὸς ἀναρρωννυμένοις ἀνθρώποις ἄρτι ἐκ

νόσων τυφωειδῶν ἢ καὶ ἄλλων ἐν αἷς ἐγένετο μεγάλη κατανάλωσις τῶν χυμῶν τοῦ σώματος.

Ἀντενδείκνυνται, δὲ ὅταν ἐπικρατῇ πυρετὸς καὶ φλεγμονὴ μάλιστα ἐν τῷ βλεννογόνῳ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

Καλάμου τοῦ ἀρωματικοῦ ῥίζωμα. (Rhizoma Calami aromatici).

Acorus Calamus L. Aroideae, Orontiaceae.

Φυτόν ἐλόβιον. Ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα εἶναι τὸ αἰθέριον καλαμέλαιον (15 σιτ. ἐν λίτρᾳ ῥιζώματος), πικρὰ ἐκχυλισματικὴ οὐσία δυσόριστος, καὶ ῥητίνη μελανή. Ὑποδεέστερα στοιχεῖα εἶναι δριμεῖα καὶ ὑπόγλυκις οὐσία, κόμμι, ἄμυλον, ἅλατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ληφθεὶς ὁ κάλαμος ἔσω εἰς κόνιν ἢ ἐγχυμα ἢ ἀφέψημα τοιοῦτον πεπτικὸν σωλῆνα, δυσπεψίας ἐπανορθῶν, καὶ ἐμπνευματώσεις καταστέλλων, τὴν κυκλοφορίαν ἐρεθίζει μετρίως, ἐὰν ὅμως ληθῇ κατὰ κόρον, ταχύνει τοὺς σφυγμοὺς καὶ φέρει κεφαλαλγίαν. Διὸ καὶ ἐνδείκνυται πρὸς πάσας τὰς ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὰς ἀτονίας τῆς πέψεως.

Εὐθετον δὲ εἶναι τὸ φάρμακον μάλιστα, ὅταν ὁ στόμαχος δι' ἄκραν ἀσθένειαν μὴ ἀνέχεται ἄλλων πικρῶν, πρὸς τὰς δυσπεψίας ῥαχιτικῶν καὶ χοιραδικῶν παιδίων, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὑστερικῶν γυναικῶν, ὁ κάλαμος εἶναι φάρμακον τονωτικὸν καὶ διεγερτικὸν ἐκ τῶν ἡπιωτάτων, εὐληπτοτάτων καὶ εὐχρηστοτάτων. Δίδεται ἔσω εἰς κόνιν σπανίως ἀνὰ σιτ. 20—30 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας· συχνότερον εἰς ἐγχυμα ἢ πιον εὐστόμαχον. Εἰς ἐγχυμα καὶ ἀφέψημα ὁρ. 2—4 ἐν οὖγγ. 6 ὕδατος.

Ἐξωτερικῶς δὲ χρησιμεύει εἰς διακλύσματα τοῦ στόματος ἐπὶ στοματᾶκῃ ἢ κακῆς ἀποπνοίας, καὶ εἰς λουτρὰ ἀρωματικά (λιτ. 1—2 καλάμου ἐν ἐγχύματι πολλῶν λιτρῶν).

Ἀπόσταγμα καλάμου οἶνοπνευματώδες, Spiritus Calami aromadici. Ἐμβάλλεται κατ' οὐγγ. 2—4 εἰς λουτρὰ ἀρωματικά.

Βάμμα καλάμου Tinctura Calami arom. Δίδεται κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 ὡς εὐστόμαχον καὶ διεγερτικόν, ἐξωτερικῶς δὲ εἰς βάμματα ῥωστικά τῶν οὐλῶν.

Βάμμα καλάμου ἀρωματικοῦ σύνθετον. Tinctura Calami aromatici composita. Δίδεται ὡς τὸ ἄνω ἐπὶ σακχάρου κατὰ $\frac{1}{2}$ —2 δρχμάς.

Ἀπόσταγμα καλάμου Aqua Calami aromadici. Προστίθεται εἰς ἀρωματικά φάρμακα ἢ χρησιμεύει ὡς εἴλημα.

Γλύκασμα καλάμου. Confectio Calami. Παρασκευάσμα διδόμενον πρὸς ἀδυνάτους στομάχους καὶ ὡς διαμείσθημα εὖοσμον.

Ἐκχύλισμα καλάμου οἶνοπνευματώδες ἀρωμ. Extractum Cal. arom. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—30 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Χρυσομήλων φλοιός. (Cortex Aurantiorum).

Citrus Aurantium l., var. amara Kostil. C. vulgaris Risso Aurantiacere Correa.

Δένδρον τῆς Ἀσίας. Στοιχεῖα ἔχει αἰθέρια χρυσομη-
τέλαιον ὡς $2\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ καὶ ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν πικράν,
τὴν ἐσπεριδίνην.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἰς

ἔγχυμα ὁ φλοιὸς τῶν χρυσομηλῶν, ἐνεργεῖ ὡς φάρμακον διεγερτικόν, εὐστόμαχον, ἢ εὐκάρδιον διὸ ἀρμόζει πρὸς δυσπεψίας, τύφων, γαστρικῶν πυρετῶν, πρὸς δυσπεψίας ὑποχονδριακῶν ἀνδρῶν, ὑστερικῶν γυναικῶν, ραχιτικῶν ἀτροφούντων χριραδικῶν.

Δίδεται ἡ κόνις σπανίως κατὰ σιτ. 10—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας, σύνθετου τὸ ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐν οὖγγ. 6 ἢ τὸ ἔμβρεγμα ἐν οἴνῳ κατὰ 1—2 οὖγγ. ἐν λίτρᾳ πινόμενον κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης $\frac{1}{2}$ ὥραν πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Βάμμα, Tinet. Cort. Aurant. Δίδεται ὡς εὐστόμαχον κατὰ 20—50 σταγ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς εὐστόμαχον καὶ ἀναληπτικόν.

Ἐγχύλισμα φλοιοῦ χρυσομηλῶν, ext. cort. Aurant. Δίδεται κατὰ 1—3 κοχλ. τοῦ γλυκ. παιδίοις ἀτόνοις καὶ ἡτρωηκόσιν, ὅταν δὲν παρῇ ὑπεραιμία ἐγκεφαλικὴ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους χρησιμεύει καὶ ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τῶν ὠρίμων λειμονίων.

Χρυσομηλέας φύλλα. (Folia Aurantii).

Γνώριμα. Περιέχουσιν ὀλιγώτερον αἰθέριον ἔλαιον, πρασινωπὸν, τᾶλλα δ' ὅμοιον τῷ ἄνω, καὶ βυρσοδεφικὸν ὀξὺ ἱκανόν.

Εἶναι δὲ ἥττον διεγερτικά, πίνονται εἰς ἔγχυμα 2—4 δρ. ἐπὶ οὖγγ. 6.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργοῦσι καὶ τὰ φύλλα τῆς λειμονέας. Τὰ φύλλα συνεμβάλλονται δὲ καὶ εἰς ἀρωματικά λουτρά καὶ πυριάματα μετ' ἄλλων ἀρωματικῶν.

Χρυσομηλέας ἄνθη. (Flores Aurantii s. Naphae).

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Εἰς ἔγχυμα τὰ ξυρὰ ἄνθη ἐκ δρ. 2—4 ἐπὶ οὖγγ. 4—6 δίδονται ὡς εὐκάρδιον καὶ ἀναληπτικόν.

Τὸ δὲ αἰθέριον ἔλαιον κατὰ σταγ. 1—3 ἐπὶ βώλου σακχάρου ὡς ἀναληπτικόν.

Ἀνθόσταγμα Ag. flor Naphae πρωτόστακτον, διττόστακτον καὶ τριτόστακτον.

Σιρόπιον ἀνθῶν χρουσεμηλέας. Syrupus flor. Naphae. Δίδεται ὡσπερ τὰ ἄνω.

Χρυσομηλέας καρπὸς ἄωρος. (Fructus Aurantii immaturi).

Ἐνέχει πολλήν τὴν πικρίαν, αἰθέριον ἔλαιον, ὀλίγον βυρσοδεψικὸν καὶ κιτρικὸν ὀξύ.

Ἐμβράζεται κατὰ δρ. 4—6 ἐν οὖγγ. 6 ὕδατος ἢ οἶνου, δίδεται κατὰ κοχλ. ὡς εὐστόμαχον.

Κάσκαρίλλης φλοιός. (Cortex Cascarillae).

Corton Elutersia. s. Elutheria. s. Elautheria s. Wartz. καὶ ἄλλα εἶδη Euphordiaceae.

Δένδρον θαμνωδὲς τῶν Ἀντιλλῶν. **Ἐπικρατοῦντα** στοιχεῖα εἶναι καρκασιλλίνη, καὶ αἰθέριον ἔλαιον καὶ ρητίνη 25⁰/₁₀ ὑποδεέστερα ὀλίγον βυρσοδεψικὸν ὀξύ, ἄμυλον, λίπος, κηρός, ἄλατα.

Συγγενεῖ τῷ φλοιῷ τούτῳ εἶναι ὁ τοῦ Κοπάλχου, Cortex Copalchi.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Πικρόν, ὑποστύφον καὶ διεγερτικόν, φάρμακον οὔσα ἢ κασκαρίλλη γενναιότερον τονοῖ καὶ ἐμμονώτερον πεπτικόν

τε σωλήνα καὶ σῶμα, αὐξάνει τὴν ὀρεξιν, θερμαίνει τὴν κοιλίαν, πολλή δὲ ληφθεῖσα φέρει ἔμετον, διάρροϊαν.

Ῥπαγορεύεται πρὸς ἀτονίαν στομάχου καὶ ἐντέρων, εἰς χοιράδας, ραχίτιδας, διαλείποντας πυρετοὺς καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, ἐνεργεῖ μόνον ὡς τονωτικόν, οὐδενίαν ληξιπύρετον δύναμιν ἔχουσα.

Δίδεται σπανίως εἰς κόνην κατὰ 10—20 σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, συχνότερον εἰς ἐκλειγμα, συνηθέστατα εἰς ἔγχυμα καὶ εἰς ἀφέψημα, δίδεται κατ' οὖγγ. $\frac{1}{2}$ ἐν οὖγγ. 6 εἰλήματος, κατὰ διωρίαν 2 κοχλ. τῆς τραπέζης.

Ἑκχύλισμα, extractum Cascarillae. Δίδεται κατὰ σιτάρια 10—20 εἰς καταπότια δι' ἡμέρας ὡς εὐστόμαχον.

Βάμμα Tinctura Cascarillae. Δίδεται κατὰ 15—30 σταγόνas τρίς τῆς ἡμέρας ὡς στυπτικὸν καὶ εὐστόμαχον. Ἀφέψημα ὠφέλιμον πρὸς πλῦσιν ἀτόνων καὶ σφακελωδῶν ἐλκῶν.

Ἀγγοστύρας φλοιός. (Cortex Angusturae).

Calipea officinalis Hancock. diosmeae.

Δένδρον τῆς Γουϊάνης. Ὀλίγον ἐν χρήσει νῦν, ὡς πικρὸν καὶ στυπτικὸν πρὸς δυσπεψίας καὶ πυρώσεις καὶ διαρροίας χρονίας εἰς ἀφέψημα ἐξ οὖγγ. $\frac{1}{2}$ εἰς οὖγγ. 6.

Ἀψινθία πόα. (Herpa et Summitales Apsinthii).

Apsinthium vulgare lam. Synanthereae, Senecioideae.

Θαμνίον ἀειθαλές. **Στοιχεῖα** ἐπικρατοῦντα εἶναι ἡ ἀψινθίνη, αἰθέριον ἔλαιον καὶ ρητίνη· ὑποδέστερα ἄμυλον, λεύκωμα, ἅλατα, ἔχνη σιδήρου καὶ ὀλίγον δεξικὸν ὀξύ.

Ἡ ἀψινθίνη $C^{20} H^{28} O^4$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὁφείλεται εἰς τὴν ἀψινθίνην τὸ αἰθέριον ἔλαιον. Τονοῖ διὰ τῆς πρώτης τὸ ἀψίνθιον, θερμαίνει διὰ τοῦ δευτέρου καὶ ἀνάγῃ τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. Τὸ αἶθριον ἔλαιον καὶ καθ' ἑκυτὸ γεννᾷ κεφαλαλγίαν, ζάλην, καὶ παραλύσεις τῶν νεύρων, φέρει τρόμον τῶν σκελῶν, τρισμόν, τέτανον, ἀναπνοὴν ῥέγχουσαν, ἀφρόν πρὸ τοῦ στόματος καὶ ἀκουσίαν κένωσιν κόπρον, οὖρων καὶ γονεῖς, ἐπιληπτικοὶ σπασμοὶ ἐγεννήθησαν παρὰ κυσὶ προποτισθεῖσι διὰ πνεύματος ἀψινθίου, ἐν ᾧ δι' ἀπλοῦ οἶνοπνεύματος δὲν γεννῶνται.

Ἐνεργεῖ λοιπὸν τὸ τοῦ ἀψινθίου ἔλαιον ὡς βίαιον ναρκωτικὸν καὶ μάλιστα ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου πολλὴ ἡ κατάχρησις τοῦ μνησθέντος ποτοῦ. Πολλοὶ ἔπαθον βλάβην τοῦ νοῦς καὶ ἐπιληψίαν.

Ῥπαγορεύεται ὡς φάρμακον εὐστόμαχον πρὸς πυρώσεις καὶ ἐμπνευματώσεις καὶ ἀνορεξίας καὶ χρονίας διαρροίας, πρὸς πυρετοὺς διαλείποντας, πρὸς λειψαιμίας καὶ χλωριάσεις, πρὸς ἀμνηροροίας ὥς τε τονωτικὸν καθόλου καὶ ὡς καταγωγικὸν αἵματος ἐπὶ τὴν μήτραν καὶ ὡς ἐλμινθοκτόνον.

Δίδεται ἔσω ὡς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 εἰς οὖγγ. 6 κατὰ 1—2 ὥρας ἀνὰ 1—2 κοχλ. τραπέζης· ἀλλὰ καὶ εἰς ἀφέψημα δίδεται. Ἡ κόνις δίδεται μόνον πρὸς διαλείποντας πυρετοὺς κατὰ 10—20 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐν τῇ ἀπυρεξίᾳ.

Ἐξωτερικῶς δὲ εὐχρηστοτάτη εἶναι ἡ πόα τοῦ ἀψινθίου εἰς στεγνὰ πυριάματα, ἢ εἰς θερμὰ ἐπιθέματα πρὸς ἐρυσιπέλατα, οἰδήματα, μώλωπας, παραρθήσεις, εἰς κλύσματα τὸ ἔγχυμα ὠρελεῖ κατὰ τῶν ὀξυούρων.

Ἐκχύλισμα ἀψινθίου, extr. Apsinthii. Δίδεται κατὰ σταγ. 20—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς τονωτικὸν καὶ διεγερτικόν.

Βάμμα ἀψινθίου, tinct. Apsinthii. Δίδεται ὡς τὸ ἄνω.

Βάμμα ἀψινθίου σύνθετον, tinct. Apsinthii composita. Δίδεται ὡς τὸ ἄνω.

Ἴλαιον ἀψινθίου αἰθέριον, Oleum Apsinthii. Ἐξωωτερικῶς πρὸς γαστραλγίας καὶ σπασμούς ἢ εἰς κλύσματα κατ' οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1.

Οἶνος ἀψινθίου, Vinum Apsinthii. Κατὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης πρὸ τοῦ φαγεῖν ὡς εὐστόμωχον.

Ῥῶδρ τραυματικὸν οἶνοπνευματώδες, aqua vulneraria spirituosā. Ἐν χρήσει πρὸς τραύματα μετὰ συνθλάσεως τῶν μαλακῶν ἰσθμῶν.

Λυκίσκου στροβίλοι καὶ ἀδένες. (Coni s. Stropili s. Amenta et Glándulae lupuli).

Humulus lupulus l. urticaceae.

Φυτόν. Ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα τῶν στροβίλων εἶναι αἰθέριον ἔλαιον ἢ βάλσαμον ὡς $2\frac{0}{10}$ ἐν τῇ λουπουλίνῃ = λυκίνη μάλιστα περιέχομεν, λυκίτη, $10\frac{0}{10}$, ῥητίνη $50\frac{0}{10}$, ὑποδεέστερα δὲ κόμμι, λίπος, βυρσοδεψικὴ καὶ μηλικὴ ἄσβεστος, ὀξικὴ ἀμμωνία, χλωριούχον κάλιον καὶ θεικὸν ὀξειδίου σιδήρου, θεῖον, ἱνες.

Τῆς λυκίνης στοιχεῖα εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον, ῥητίνη καὶ λυκίτη.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τοῦ λυκίσκου ἡ πόα ὡς πικρὸν καθόλου, κατ' ἐξοχὴν δίδεται πρὸς δυσπεψίας, χλωριάσεις, ἀναιμίας, βραδείας ἀναρρώσεις ἐκ νόσων ὀξειῶν, πρὸς ἀνερχομένας φυματιώσεις

τῶν πνευμόνων καὶ τὰ παρόμοια, ὡς ναρκωτικόν, πρὸς τὰς νοσηρὰς διεγέρσεις τῆς ἀπρροδοσίῳ δρμῆς παρὰ τε τῷ ἄρρени καὶ τῷ θήλει, οἷον πριαπτομούς, χορδὰς σα-
τυριάσεις, νυμφομανίας καὶ τὰς τούτων γενετείρας ἀφο-
μάς, τὰς ὑπεραιμίας τοῦ προστάτου καὶ τῆς οὐρήθρας
τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως, τῆς μήτρας καὶ τῶν
ώοθηκῶν, πρὸς τοὺς παλμούς τῆς καρδίας, πρὸς τὰς αὐ-
πνίας ἐξ ἀναιμίας τοῦ ἐγκεφάλου, ταῖς παρὰ χλωρωτικάς
καὶ νευρικάς γυναιξὶ καὶ ὑποχονδριακοῖς καὶ λειφαίμοις
ἀνδράσι.

Δίδεται ἔσω ὁ λυκίσκος ὡς πικρὸν εὐστόμαχον εἰς ἔγ-
χυμα, κατ' οἶκον ὡς τὰ πολλὰ παραγγελλόμενον, ἐκ δρ.
2—4 ἐπὶ οὐγγ. 6 σπανιώτερον εἰς ἀφέψημα διὰ τὸ λίαν
πικρὸν καὶ πῶς ναυτιᾶδες τῆς γεύσεως.

Ἐκχύλισμα extr. lupuli. Δίδεται κατὰ σιτ. 10
—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Βάμμα λυκίσκου. Tint. lupuli. Δίδεται 20—
50 σιτ. ὡς εὐστόμαχον.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐφαρμόζεται ὁ λυκίσκος εἰς ναρκωτικὰ
καταπλάσματα περὶ ἄρθρα ῥευματαλγοῦντα ἢ περὶ ὄγ-
κους ἀλγεινούς, παρωνυχίδας ἄνθρακας καὶ τὰ τοιαῦτα,
εἰς ἐπιθέματα περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν αὐπνίαν καμνόντων,
τοὺς καλουμένους ὑπνοφόρους πῖλους cucuphae hypni-
tieare, ἢ εἰς προσκεφάλαια, pulvinaria lupuli ἐνεργεῖ
διὰ τῆς καρηθαρικῆς δρμῆς.

Ἡ λυκίνη, ληφθεῖσα 1—2—4 σισ. δι' ἡμέρας, φέρει
ἐν τῷ στομάχῳ θερμασίαν εὐχάριστον καὶ αὐξάνει τὴν
ὄρεξιν, τονοῖ δὲ καὶ διεγείρει τὸν στόμαχον διὰ τε τοῦ
πικροῦ στοιχείου αὐτῆς καὶ διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου, τοῦ
φέροντος ὑπεραιμίαν ἐν τῷ βλεννογόνῳ τοῦ στομάχου
καὶ τῶν ἐντέρων φέρει κενώσεις 1—2 πλείων ληφθεῖσα,

20—30 σιτ. ποιεῖ τὸ σῶμα νωθρὸν καὶ βεβαρυμένον. Τὴν γενετήσιαν ὀρμὴν καταβάλλει σχεδὸν εἰπεῖν, ὅταν ληφθῇ εἰς δόσιν ἐπαρκὴ ἡ λυκίνη, 1—2 γραμ. τὴν ἐσπέραν πρὸ τοῦ κατακλιθῆναι εἰς ὕπνον.

Βάμμα λυκίνης, tinct. lupulini δίδεται κατὰ σταγ. 10—20 τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου.

TMAMA ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Σίδηρος. (Ferrum).

Εὑρίηται δὲ ὁ σίδηρος πάντῃ μὲν καθαρὸς ἐν τοῖς ἀερόλιθοις συντεθειμένος δὲ μετ' ὀξυγόνου, χλωρίου, ἀνθρακος, θείου κ.τ.λ. ἐν τοῖς ὀρυκτοῖς, ἐν πᾶσι τοῖς ὕδασι μεταλλικοῖς τε καὶ πηγαίοις καὶ λιμναίοις καὶ θαλασσίοις, ἐν τοῖς δημητριακοῖς καρποῖς ἐν λαχάνοις καὶ φύλλοις καὶ σπέρμασι, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς κοφέας καὶ θέας ἐν τῇ σαρκὶ τῶν ζώων ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ σώματι ἡμῶν περιέρεται ὁ σίδηρος πιθανώτατα μὲν ὡς τῆς αἱματίνης στοιχεῖον ἀπαραίτητον ἀλλαχοῦ δὲ τοῦ σώματος ὡς ἄλλας φωσφορικὸν ἢ χλωριοῦχον, εἰσβιβαζόμενος ἀενάως διὰ τροφῶν καὶ ποτῶν πολὺ δὲ καὶ ἐν τῇ χολῇ τῇ προοῖούσῃ ἐκ τῆς τῶν αἰμοσφαιρίων ἀποσυνθέσεως ἐν τῷ ἥπατι. Ἀπαντᾷται μὲν ὁ σίδηρος ὅπως δὴποτε ἠνωμένος μετὰ τῆς αἱματίνης, ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος οὐδ' ἄνευ τῆς ἐρυθρᾶς χροῖας τῶν αἰμοσφαιρίων, ὡς ἀπέδειξαν τὰ πειράματα τοῦ Scherer καὶ Mulder, τῶν ἐξαγαγόντων ἐκ τῆς αἱματίνης ὅλον τὸ σίδηρον χωρὶς νὰ ἀπολεσθῇ ἡ χροιά αὐτῆς. Ἠλαττωμένος τυγχάνει εἰς τὰς χλωρίσεις, τυγχάνει δὲ σχετικῶς ἐν σώμασι πληθωρικοῖς νὰ σφριγῶσιν, ὅτε νὰ προδιαθέτει εἰς ἐπιστάξεις καὶ αἱμορραγίας καὶ ὑπαιμιρίας καὶ φλεγμονάς.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ὁ μεταλλικὸς σίδηρος δ' ἀνοξειδωτός, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος ὑγιoῦς τε καὶ νοσοῦντος κατὰ τρόπον μηχανικὸν ἢ φυσικόν. Τὰ ὀξειδία ἢ τὰ ἅλατα τοῦ σιδήρου διὰ τὴν πρὸς τὸ λεύκωμα συγγένειαν στύφουσι καὶ ρικνoῦσι τὸ δέρμα καὶ περιορίζουσιν ὑπεραιμίας καὶ διακρίσεις ὡς τὰ ἐκ μολύβδου ἅλατα, ἢ ἐπέσχουσιν αἱμορραγίας, ὅταν μάλιστα ἄφονται γυμνοῦ τῆς ἐπιδερμίδος.

Ἐν τῷ στόματι γεννῶσιν αἱ τοῦ σιδήρου σκευασίαι, αἱ ἀλατῶδεις μάλιστα, γεῦσιν ἰδιαζόντως καὶ μεταλλικῶς στύφουσιν καὶ ὀξεινωπὴν, περιορίζουσα τὴν διάκρισιν τοῦ σιέλου καὶ τῆς βλέννης καὶ μελανοῖσι τοὺς ὀδόντας. Τινὰ δὲ τοῦ σιδήρου ἀλάτων ἀποσυντίθενται ποσῶς.

Ἄλλ' ἡ πολλὴ μεταποίησις τοῦ σιδήρου χῶραν λαμβάνει ἐν τῷ στομάχῳ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως εἰδοποιεῖται κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν χημικὴν ἕξιν τῶν σκευασμάτων, ὃ ληφθεὶς εἰς κόνιν σιδήρος μεταλλικὸς ὀξειδοῦται ἐν τῷ στομάχῳ δι' ἀποσυνθέσεως τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ὕδρογόνον, τὸ ἐλεύθερον ἀπολυθέν, ἀνατρέχει εἴτε μόνον, εἴτε μετὰ τοῦ θείου εἰς ὕδροθεικὸν ἀέριον συντεθειμένον εἰς ἐρυγὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὀχληράς καὶ δυσόσμους.

Ὁ ἐν τῷ στομάχῳ ὀξειδωθείς σίδηρος διὰ τῶν γαστρικῶν ὀξέων, τοῦ ὀξικοῦ καὶ τοῦ φωσφορικοῦ μάλιστα δὲ τοῦ γαλακτικοῦ καὶ τοῦ ὕδροχωρικοῦ εἰς ἅλατα σιδήρου.

Σιδηροῦχα.

Ταῦτα συνίστανται ἐκ τοῦ μεταλλικοῦ σιδήρου, πολλῶν ὑποξειδίων καὶ ἀλάτων σιδήρου καὶ μιγμάτων μετ' ἄλλων οὐσιῶν.

Αί φυσιολογικαὶ ἐνέργειαι αὐτῶν διαφέρουσι ἐναργῶς σφόδρα ἀπ' ἀλλήλων. Ὡς κοινὰ χαρακτηριστικὰ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι τὰ ἐπόμενα.

Ἐν τῷ στόματι γεννῶσι τὰ εὐδιάλυτα στύφουσιν γεῦσιν. Ἐν τῷ στομάχῳ δὲ διαταράττουσιν, εἰς μείζονα κατὰ τι δόσιν, εὐκόλως τὴν πέψιν — αἴσθημα πίεσεως κατὰ τὸ ἐπιγάστριον, μετεωρισμός, ἐλάττωσις τῆς ὀρέξεως, — ἐν ᾧ εἰς μικρὰς δόσεις ἐντελῶς ἀδιάφορα. Πολλὰί σκευασίαι ἐνοῦνται μετὰ τοῦ λευκώματος τοῦ χυμοῦ εἰς εὐδιαλύτους ἐν ὀξέσι λευκωματίας. Καὶ μέρος μὲν ἀπορροφᾶται ὑπὸ τοιαύτην μορφήν καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν αἰμοσφαιρίνην τοῦ αἵματος, ἥς ἡ πλάσις ὡς ἡ χλωροφύλλον ἐν τῷ φυτῷ δὲν εἶναι δυνατὸν χωρὶς σιδήρου. Τὸ δὲ λοιπόν, πιθανῶς μεγαλύτερον μέρος ἐκκενοῦται πάλιν διὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος μετὰ τὸν σχηματισμὸν θειούχου σιδήρου. Ἐνταῦθα συνήθως προκαλεῖ δι' ἐπαφῆς contact ἐπιβράδυνσιν τῆς ἀποπατήσεως. Εἰς πολλοὺς ἀρρώστους ἐβεβαιώθησαν δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τὰ ἐπόμενα.

Ἡ θερμασία τοῦ σώματος, τόσον ἐὰν ᾗτο νοσηρῶς τεταπεινωμένη ὅσον καὶ ἐὰν εἶχε κατὰ φύσιν, ηὔξανετο. Ἡ αὐξησις κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐπήρχετο ἐνίοτε, παρερχομένων πλειοτέρων ὥρων. Ἡ δὲ καταφύσιν ηὔξανε ταχέως, ἐπίσης ὅμως ταχέως καὶ κατέπιπτεν ἐν καιρῷ τῆς διαλείψεως. Καὶ ὁ σφυγμὸς ἐξήρετο μετὰ τινα χρόνον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐκάστοτε. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιστοιχεῖ, ὅτι παρὰ κονίκλοις ἐβεβαιουτο ἐπαύξησις τῆς πίεσεως τοῦ αἵματος. Κατὰ τὸ φαινόμενον ηὔξανεν ἡ ἀποκρινομένη οὐρία, ὁμοίως ὅμως καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος, ἐξ οὗ δύνатаί τις νὰ συμπεράνῃ ἀπόθεσιν λίπους. Ἐνίοτε ἐπήρχετο καταφανῆς ηὔξημένη διούρησις. Ὑπόπιζα δι´τρώματα ἔνεκα καρδιακῶν σφαλμάτων

ἐξηφανίζοντο. Καὶ δύσπνοια ἐβελτιοῦτο, ἀμφοτέρα μάλιστα ἐνταῦθα, ὅπου ἡ δακτυλίτις οὐδὲν ὠφέλει.

Χρῆσις. Πανταχοῦ, ὅπου ἐξ οἰασδήποτε ἀφορμῆς ἐνδείκνυται ἡ βελτίωσις τῆς συνθέσεως τοῦ αἵματος, ὅπου ὅμως συγχρόνως δὲν ὑπάρχει πυρετός, οὔτε βαθεῖαι διαταράξεις τῶν πρώτων ὁδῶν. Κυριώτερον διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ σιδήρου ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς χλωρώσεως γνωστὴ σύστασις τοῦ αἵματος. Ὡς ἀπλουστάτη αὐτῆς ἐκδήλωσις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ χλωρώσις τοῦ γυναικείου φύλου ἐν καιρῷ τῆς ἡβῆς.

Ἐκ τῆς χημικῆς συγγενείας ἀμφοτέρων τῶν μετάλλων ὁρμώμενοι πολλάκις ἐθεώρησαν ὡς ὠφέλιμον, ὅπως ἐσωτερικῶς ἀντὶ τοῦ σιδήρου ἀντικαταστήσωσι τὸ Μαγγάνιον ἢ τοῦτο μετ' ἐκείνου συνδυάσωσιν. Ἡ ἐνέργεια τότε ἐναντίον τῆς χλιαρεύσεως καταφανῆς εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς μέχρι τοῦδε αὕτη ἐβράδυνεν ἐπέρχεται συνήθως δίδεται τὸ *ἀνθρακικὸν μαγγάνιον* ($Mn C^{03}$) κατὰ σιτ. 2—4. Εἰς μεγάλας δόσεις τὸ μαγγάνιον εἶναι δηλητήριο.

Μετὰ θετικότητος δὲν γνωρίζομεν μέχρι τοῦ νῦν, εἰ καὶ ὅπόσον ὁ σίδηρος καθ' ἑαυτόν, ὡς φάρμακον εἰσαγόμενον εἰς τὸ σῶμα, χρησιμεύει εἰς ἀνόρθωσιν τῆς δημιουργίας τοῦ αἵματος, ὡς προσφέρων δηλονότι μόρια τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας εἰς αὐτό, βέβαιον ὅμως μένη καὶ ἀσάλευτον τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου, προσηκόντως ἡρμοσμένην πρὸς τὰς περιστάσεις τῆς νόσου καὶ τοῦ ἀρρώστου, συνίστανται ἐν τῷ κάμνοντι σώματι τηλικαῦται βελτιώσεις, οἷαι ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου φαρμάκου οὔτε τόσον ταχεῖαι ἐπιφέρονται, οὔτε τόσον βέβαιον καὶ ἐπίσημα.

Ὑπαγορεύεται ὁ σίδηρος πρῶτον μὲν ὡς φάρμακον

στυπτικὸν ἐν τε τῷ τῆς ἐφαρμογῆς τόπῳ ἢ καὶ ἅπου αὐτοῦ, οἷον καθ' αἵμορραγιῶν, εἰς σάκκους κισσώδεις, ἢ ἀνευρυσματικούς, ἢ καθ' ὑπερμέτρων διακρίσεων.

Ὁ μόνον δὲ αἵμορραγίας στύφει ἐκ πνευμόνων καὶ νεφρῶν καὶ μήτρας, ἀλλὰ καὶ ὑπερμέτρους ἐκκρίσεις παθολογικάς, οἷον πολυουρίας, ἐμπνεύσεις ἀφθόνους, ὑπερμέτους ἐφιδρώσεις, βρογχορροίας πνευμονικάς.

Δεύτερον ὑπαγορεύεται ὅπου τὸ αἷμα ἐνέχῃ σχετικῶς ὀλιγώτερόν τε ἐρυθρὰ αἵμοσφαίρια, τὸν μέγιστον θρίαμβον αὐτοῦ κατὰγει ὁ σίδηρος κατὰ τῆς ιδιοπαθοῦς χλωρίάσεως.

Μεταξὺ τῶν χλωρίάσεων συγκαταλέγεται, τό γε νῦν ἔχον, ἡ Βασεδόβειος νόσος, καὶ εἰς ταύτην τὴν νόσον δίδεται ὁ σίδηρος, ἀντενδείκνυται δὲ μόνον, ἐὰν οἱ πάσχοντες ὧσι λίαν χυμοθριθείς, πολύσαρκοι καὶ κυανωτικοί. Ἀλλὰ δίδεται καὶ κατὰ χρονίων δυσκрасιῶν, οἷον χοιραδικῆς, ῥαχιτικῆς, φηματιῶδους, συφιλιτικῆς, καρκινώδους, ἀρθρικῆς καὶ ῥωμαντικῆς.

Μεταξὺ τῶν χρονίων δυσκрасιῶν διαπρέπει μάλιστα ἡ Ἑλογενης καχαιμία ἢ μελαναιμία. Εἶναι δὲ ὁ σίδηρος τὸ κράτιστον φάρμακα κατὰ τῶν φυσκωνιῶν ἥπατος καὶ σπληνός, ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλων ὑδρώπων, πλὴν τῶν ἐκ καχαιμίας ἐλογενοῦς, καὶ ἐπὶ τῆς ἀμυλοειδοῦς ἐκφυλίσεως τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σωλῆνος.

Σπουδαῖαι καὶ ἄξιαι πολλῆς προσοχῆς καὶ αἱ ἀντενδείξεις τοῦ σιδήρου.

Α'.) Ἀπαγορεύεται ὁ σίδηρος, ὅταν πάσχῃ ὁ πεπτικὸς σωλὴν κατ' οὐσίαν, οὐχὶ κατ' ἐπιφάνειαν.

Β'.) Ἐπὶ πυρετοῦ ἀκμάζοντος ἢ καὶ φλεγμονῆς. Ἐπὶ τῶν χλωρίάσεων καὶ τῶν ἀναιμιῶν.

Γ'.) Ἐφ' ὑπεραιμίας ἐνεργητικῆς, πνευμονικῆς μή-
τρας ἐγκεφάλου, ἐπὶ πληθώρας πραγματικῆς.

Ἄλλ' ὅπως γένηται τελεσφόρος ἡ τοῦ σιδήρου χρῆσις,
πρέπει νὰ τηρῶνται οἱ ἐξῆς κανόνες κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν.

Α'.) Διδόσθω μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν
πεπτικῶν ὀργάνων, ἂν δὲ συλλάβωμεν καὶ μικρὰν ὑπο-
ψίαν κατάρρου τοῦ στομάχου, χρεῖαν ἀπαραίτητον νὰ ἔ-
ρωμεν ἐκ τοῦ μέσου τὸν κατάρρουν ἐκείνον καὶ τότε νὰ
ἀναγράψωμεν σίδηρον.

Β'.) Διδόσθω ὁ σίδηρος ὀλιγοστός, διότι καὶ πολὺς
ληφθῇ, πάλιν ὀλίγος πάνυ ἐκμυζᾶται καὶ εἰσέρχεται εἰς
τὸ αἷμα, ὃ δὲ λειπόμενος μᾶτην βαρύνει τὸν στόμαχον.

Γ'.) Διδόσθω διὰ μακροῦ, ἕως οὗ βεβαιωθῇ τὸ ἀποτέ-
λεσμα. *Chloria rōsos, chlorian ἐκζητεῖ θεραπείαν.* Ἐ-
πέρχεται πολλάκις ταχὺς ὁ κόρος εἰς τινὰς τῶν ἀρρώ-
στων, τότε παύομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν σίδηρον καὶ
πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν, ἕως ὅτου ἐξαληφθῇ ἡ ζάλη, ἡ
ἀνορεξία κ.τ.λ.

Δ'.) Διδόσθω ἐν καιρῷ τῆς πέψεως, ἵνα τε εὐκολυνθῇ
ἡ γένεσις τῶν λευκοματιῶν.

Ε'.) Ἐὰν σκοπῇται ἡ ἀναπλαστικὴ αὐτοῦ δρᾶσις, δι-
δόσθω εἰς ἥπιον παρασκεύασμα ἂν δὲ σκοπῇται ἡ στυ-
πτική, διδóσθω καὶ τότε μετὰ προσοχῆς.

ΣΤ'.) Ὅρα τὴν γλῶσσαν, μή τοι ἦ ξηρὰ καὶ ἐρυθρὰ
καὶ ὑπὸ ἐπιχρισμάτων κεκαλυμμένη πολλῶν μὴ μόνον
πρόσεχε τὸν νοῦν πρὸς τὴν τοῦ στομάχου εὐαισθησίαν
κατὰ τὴν θλίψιν.

Ζ'.) Ἀρμοσον τὴν δίαιταν προσηκόντως· θεραπεία διὰ
σιδήρου ἀπαιτεῖ τροφὴν λευκωματώδη καὶ σαρκώδη, κί-
νησιν ἐν ἡλίῳ καὶ ὑπαίθρῳ, ὅσον τὸ δυνατόν.

Σιδήρος μεταλλικός. (Ferrum metallicum).

Μεταχειρίζομεθα αὐτὸν εἴτε ὡς ῥινήματα εἴτε ὡς σίδηρον ἀνεχθέντα δι' ὑδρογόνου

Ῥινήματα σιδήρου limatura ferri.

Ῥινήματα σιδήρου παρσκευασμένα, Lim. ferri praeparata s. alcopolisata. ἢ καὶ ἀπλῶς ferum pulveratum.

Ὁ δι' ὑδρογόνου ἀναχθεὶς σίδηρος, ferrum hydrogenio reductum. Δίδεται κατὰ τῆς χλωριάσεως πρὸς 5—10—20 σιτ. δι' ἡμέρας. Εἶναι εὐπεπτος καὶ δραστήριος.

Οἶνος σιδηρέτης, Vinum ferruginosum. s. martiale s. chalypeatum.

Οἶνος ὁ κηγχονοῦχος, vin de guinguina ferrugienux. Δίδεται πρὸ τοῦ φαγεῖν κατὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης τρεῖς τῆς ἡμέρας ὡς τονωτικόν.

Σιδήρου ὀξειδίου ἀπλοῦν ἤτοι ἄνυδρον. (Ferum oxydatum simplex).

Ὁ μέλας σίδηρος ferrum oxydulo-oxydatum s. Aetheops martialis, ὁ δὲ ἐρυθρὸς ferrum, oxydatum, ruprum s. Crocus Martisades tringens.

Δίδεται εἰς κόνιν πρὸ τοῦ φαγεῖν ὥσπερ ὁ μεταλλικὸς σίδηρος.

Σιδήρου ὀξειδίου ἑνυδρον, ὑποξειδίου σιδήρου. (Ferrum oxydatum hydricum s. hydratum).

Τὸ ξηρὸν εἶδος, ferrum oxydatum fuscum, s. Crocus Martis aperitivus καὶ τὸ πολτῶδες, ferum oxydatum hydricum in aqua.

Τὸ δεύτερος εἶδος, ferrum oxydatum hydricum in aqua s. ferrum oxydatum hydratum liquidum, s. liquor ferri oxydati. Ἐν χρήσει μόνον ὡς ἀντιδότην κατὰ τῶν δηλητηριώσεων δι' ἀρσενικῶδους ὀξέας. Ἡ πρώτη δίδεται κατὰ δρχ. 1—2 μετὰ σταγόνων ἀμμωνίας, ἡ δὲ δευτέρα κατὰ 8—10 οὔγγ. παισὶ μὲν κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζ. 2—3 ἀνὰ πᾶν $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ὥρ. ἐνήλξει κατὰ 4—6 κοχλ. Ἡ ἐκκένωσις τοῦ στομάχου πρέπει νὰ γίνη.

Σιδήρου ὀξειδίου ἐσακχαρωμένον εὐδιάλυτον. (Ferrum oxydatum saccharatum solubile).

Δίδεται κατὰ 5—10—20 σιτ. πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Σιρόπιον σιδήρου, Syrupus ferri oxydati solupilis. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ ἐκάστοτε πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Σιδήρου ὑποξειδίου ἀνθρακικόν. (Ferrum supcardonicum ἢ ferrum cardonicum oxydulatum).

Ἀνθρακικόν ὑποξείδιον τοῦ σιδήρου τὸ ἐσακχαρωμένον, ferrum cardonicum saccharatum. Ἐπηρεθῆ καὶ πρὸς νευραλγίας τοῦ τριδύμου ὡς φάρμακον ἰδικόν κατὰ δραχμὴν δι' ἡμέρας. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς καταπότια διὰ κόνεως.

Σιδήρος γαλακτικός. (Ferrum lacticum oxydulatum).

Δίδεται τρις τῆς ἡμέρας ἐνήλξει $\frac{1}{2}$ —1 δις δὲ παιδίοις οὐχὶ εἰς διάλυσιν.

Σιδήρος κιτρικός. (Ferrum citricum oxydatum).

Προπάντων δι' οὐριτικὴν ἐνέργειαν μεταχειριζόμεθα.

Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 τρίς τῆς ἡμέρας εἰς κόνιν.

Σίδηρος κιτρικός σὺν μαγνησίᾳ. (Ferrum citricum cum Magnesia).

Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Σίδηρος κιτρικός σὺν κιτρικῇ κινίνῃ. (Ferrum citricum c. Chinino citrico).

Δίδεται πρὸς διαλείποντας πυρετούς, κατὰ 5—10—20 σιτ. δι' ἡμέρας.

Σίδηρος κιτρικός ἐναμμώνιος. (Ferro — ammonium citricum s. ferrum citricum. C. Ammonio citrico).

Παραγγέλλεται ὡς βελτιωτικὸν τῆς αἱματώσεως ἀνθρώποις δυσπεπτοῦσι, καὶ μάλιστα φυματιῶσι. Δίδεται κατὰ 5—10—20 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς κόνιν ἢ καταπότια.

Σίδηρος μελικός. (Ferrum malicum s. pomatum s. extractum Ferri pomatum).

Παραγγέλλεται πρὸς χλωριάσεις καὶ τὰς δυσμηνορροίας. Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια.

Βάμμα σιδήρου μελικοῦ. tinct. ferri pomata. Δίδεται κατὰ σταγ. 20—30—60 τρίς τῆς ἡμέρας.

Σίδηρος ὀξικός. (Ferrum acceticum).

Ἐν χρήσει μόνον ὁ ῥευστός, ὡς liguor ferri acetici.

Ἐνέογεια φυσιολογικῇ καὶ ἱαματικῇ. Στύφει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα, δι' ὃ καὶ μετὰ προσοχῆς δίδεται κατὰ 5—10—20 σταγόνας πολλάκις τῆς ἡμέρας

ἐν βλεννώδη ἀφεψήματι πρὸς τὰς πνευμονίας καὶ βρογχίτιδας τῶν παιδῶν, εἰς τὰς ἀναιμίας.

Ἐξωτερικῶς εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἴσχαιμον, ἐμβάπτεται μοτὸς ἐν ἀκράτῳ τῷ ῥευστῷ καὶ ἡρέμα ἐκβλιθεὶς ἐπαφίεται ἐφ' αἰμορροούντων τόπων ἢ περιδέεται. Ἀθρόον τὸ ὑγρὸν ἐπιτεθὲν καυτηριάζει ὡς ὁ ὑπερχλωριοῦχος σίδηρος.

Βάμμα ὀξικοῦ σιδήρου αἰθέριον, Tinct. ferri acetici aetherea. s. tinct. martialis Klaprothi.

Δίδεται ὡς σιδηροῦχον ἀναληπτικὸν νευρικαῖς γυναιξὶν ἐπιρρεπέσιν εἰς νευραλγίας καὶ σπασμούς, λειφαίμοις, ψυχομέναις τὰ ἄκρα διηνεκῶς, ἀσθενέσει τὴν πέψιν, ἐπιρρεπέσιν εἰς διαρροίας ἐξ ἀτονίας καὶ συχνάκις ἀλίσκομέναις ὑπὸ λειποθυμιῶν, κατὰ σταγ. 20—60 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου. Πάντως ἄξιον συστάσεως τὸ φάρμακον ὅπου σημεία ἀναιμίας καὶ παρὰ βλεννορροϊκοῖς.

Σιδηρὸς φωσφορικός. (Ferrum phosphoricum).

Ὡς χρήσιμα εἰσὶ τὰ ἐξῆς·

Α'.) Τὸ φωσφορικὸν τοῦ σιδήρου ὑποξειδίου.

Β'.) Τὸν φωσφορικὸν σίδηρον, τὸν μετὰ κιτρικῆς ἁμ-
μωνίας καὶ

Γ'.) Τὸ πυρωσφορικὸν νάτρον τὸ σιδηρίζον.

Α'. Φωσφορικὸν ὑποξειδίου σιδήρου.

(Ferrum phosphoricum oxydatum S. Ferrum
ph. coeruleum).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Πα-
ραγγέλλεται πρὸς ῥαχίτιδας καὶ χοιράδας καὶ μαλακύν-
σεις τῶν ὀστέων, ὅπου ἐνδείκνυται σίδηρος, ἔτι δὲ πρὸς
ἀναιμίας, τὰς καθ' αἰμορραγίας, καὶ πρὸς ἀναρρώσεις ἐκ

νόσων βαρειῶν. Εἶναι ὅμως ἐκ τῶν δυσπεπτοτέρων σκευασίων. Διὸ ὀλίγη καὶ ἡ χρῆσις εἰς κόνην ἢ καταποτ. 5—10 σιτ. δι' ἡμέρας.

Β'. Σίδηρος πυροφωσφορικὸς μετὰ κιτρικῆς ἀμμωνίας.
(*Ferrum pyrophosphoricum cum Ammonio citrico*).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παραγγέλλεται πρὸς ἀναιμίας καὶ χλωριάσεις πρὸς τὰς ἀναιμίας τὰς ἀπ' ἐμπυήσεις τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων.

Γ'. Νάτριον πυροφωσφορικὸν σιδηρίζον. (*Natrum pyrophosphoricum ferruginous s. ferratum*).

Χρησιμεύει δὲ καὶ εἰς κατασκευὴν σιδηρούχων ὑδάτων τεχνητῶν ὡς ἐσημειώθη ἄνω που. Δίδεται κατὰ σιτ. 3—10 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας εἰς κόνην μετὰ σακχάρου.

Σίδηρος ὑποχλωριούχος. (*Ferrum chloratum s. Ferrum muriaticum oxydulatum*).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Πάντως ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις σπανίως.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐφαρμόζεται ὡς στυπτικὸν πρὸς ἑλκὴ χρόνια φαγεδαϊνικὰς, χρησιμεύει δὲ πρὸς ἐγχύσεις λευκορροίας καὶ βλεννορροίας σιτ. 3—5—20 δις τῆς ἡμέρας. Πρὸς ἐξωτερικὴν δὲ χρῆσιν διαλύονται δραχ. 1—2 οὔγγ. 4—6 ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ ποιοῦνται ἀνακογχυρισμοὶ πρὸς ἑλκὴ τῶν παρισθμίων ἢ διακλύζεται τὸ στόμα ἐπ' οἰδήματος τῶν οὐλῶν καὶ ἐφ' ἑλκῶν ὑδραργυρικῶν.

Ῥευστός ὑποχλωριούχος σιδήρος. (Liquor ferri chlorati s. Ferrum chloratum liquidum).

Βάμμα ὑποχλωριούχου σιδήρου οἶνοπνευματώδες. Tinct. Ferri chlorati simplex. δίδεται κατὰ σταγ. 10—20—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Βάμμα ὑποχλωριούχου σιδήρου αἰθέριον. Tinct. Ferri muriatici aetherea s. liquor anodynus martialis, s. Tinct. tonico nervina Bestucheffii. Δίδεται πρὸς λειποθυμίας καὶ ὑστερισμοὺς στ. 10—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου. Εὐχρηστον.

Σιδήρος χλωριούχος μετὰ χλωρικοῦ ἀμμωνίου, ἢ ἄνθη ἐναμμων. σιδήρ. (Ammonium chloratum ferratum s. Flores salis ammoniaci martiales).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι ἐπιτήδειον πρὸς χλωριάσεις τὰς μετ' ἐξογκώσεις μήτρας καὶ ὠοθηκῶν καὶ πρὸς χοιραδικὰς ἀναιμίας, ἐπληρέθη δὲ καὶ κατὰ τῶν παθῶν τοῦ παγκρέατος, δίδεται κατὰ σιτ. 10—40 δι' ἡμέρας.

Τρῦξ ἐνσίδηρος ἢ σιδηρίζουσα. (Ferro-Kali tartaricum s. Tartarus farratus s. martiatus).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εὐχρηστος δ' οὖσα παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν ἱατρῶν, οἵτινες διὰ τῆς τριγῶς ὑπελάμβανον καλοψιμένην πῶς τὴν διεγερτικὴν δύναμιν τοῦ σιδήρου καὶ ὑστερον παραμεληθεῖσα, νῦν δὲ παραγγέλλεται πρὸς χλωριάσεις, ὑστερισμοὺς καὶ δυσμηνορροίας.

Κόνις ἀεροφόρος σιδηρίζουσα, puvis aerophorus martialis.

Σφαιρία διὰ τρυγὸς σιδηρούχου. (Clopuli martiales).

Ἐπιτήδεια εἰς κατασκευὴν λουτρῶν σιδηρούχων πρὸς ῥαχίτιδας καὶ χοιράδας.

Σίδηρος Ἰωδιοῦχος. (Ferrum iodatum).

Ἰωδιούχου σιδήρου σακχαρώδους. Ferrum iodatum saccharatum. Προάγει τὴν διούρησιν, θεραπεύει τὰς φυματώσεις τῶν πνευμόνων.

Ἀντενδείκνυται ὁ ἰωδιοῦχος σίδηρος, ὅταν ὁ πεπτικὸς σωλὴν εἶναι ἡρεθισμένος, ὑπεραιμία, ἢ φλεγμονή.

Σιρόπιον ἰωδιούχου σιδήρου. Syrupus iodureti Ferri. Δίδεται κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1—2 δι' ἡμέρας ἐν κοινῷ ἢ ἀλθαίας σιροπίῳ κατὰ τῆς χοιραδικῆς καὶ συφιλιδικῆς δυσκρασίας καὶ πρὸς διαλείποντας πυρετούς, λευκορροίας κτλ. ὡς καὶ κατὰ τῆς Βτσεβοδείου νόσου, πρὸς ἀναιμίας παίδων, ἀλλ' εἰς αὐτὰ φέρει εὐκόλως διάρροϊαν.

Βλανγκάρδια καταπότια, pilulae Blancardi δίδονται δὲ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Σίδηρος θειϊκός. (Ferrum sulfuricum oxydulatum s. Crystallisatum).

Ὑπαγορεύεται πρὸς χρονίας διαρροίας. Ἐξωτερικῶς δε δίδονται εἰς παραγωγὴν ἀναιμίας πρὸς ἐρυσιπέλατα.

Κόνις ἀεροφόρος σιδηρέζουσα pulvis aërophorus martialis.

Τονικὸν καὶ ἀνθεκτικὸν μίγμα τὸ Γριφίθειον, tinct. tonico-antihectica criffithii.

Καταπότια δι' ἄλοῆς σιδηροῦχα, pilulae

aloticae ferratae pil. italicae nigrae. Δίδονται πρὸς χλωριάσεις καὶ ἀμνηροροίας 2—3 δι' ἡμέρας, ἐπιτήδεια χλωρωτικαῖς δυσκοιλίαις.

Τὸ δὲ σκεύασμα Liguor Ferri sulfurici oxydati.

Σίδηρος ὑπερχλωριοῦχος ρευστός. (Ferrum sesquichloratum liquidum s. liguor Ferri sesquichlorati s. Ferrum muriaticum oxydatum liquidum).

Δίδεται πρὸς ἐμνηροροίας, μητροραγίας διὰ κλυσμάτων ἐκ δοχ. 2 ἐν οὔγγ. 6—8.

Ὑπαγορεύεται καὶ κατὰ τῆς διφθερίτιδος, ὠφελημοτάτη εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ χρῆσις, παραγγέλλεται καὶ καθ' αἴμοπτύσεων ἐπιμόνων, διαλύεται κατὰ 5—20 ἐκ 500 ὕδατος ἀπεσταγμένου ἢ εἰσπνοὴ τῆς ἄχνης.

Μεταλλικὰ ὕδατα σιδηροῦχα. Χαλυβουρήνα καὶ σιδηροῦχα. (Aquae mineralis ferratae).

Αἱ σιδηροῦχοι πηγαὶ εἶναι συνήθως ψυχραί, ὀλίγαι μόνον εἶναι θερμαί. Τῶν πρώτων τὰ ὕδατα πίνονται, τῶν δευτέρων εἶναι ἐν χρήσει εἰς λουτρά.

Ἐνδείκνυνται τὰ σιδηροῦχα ὕδατα ὁμοίως ὅπως καὶ εἰς τὸν σίδηρον.

Ἐνδείκνυνται τὰ σιδηροῦχα ὕδατα πρὸς τὰς ἀναιμίας καὶ τὰς χλωριάσεις. Εἰδικώτερον δὲ πρὸς τὰς ἰδιπαθεῖς χλωριάσεις τὰς μετὰ καρδιαλγίας καὶ δυσπεψίας, πρὸς ἀναρώσεις ἐκ τύφου, ὀξέων ἐξανθημάτων, ἐπιλοχειῶν καὶ διαλειπόντων πειρετῶν, πρὸς οἰουσδήποτε ῥοῦς γυναικίους, πρὸς σπερματοροίας καὶ συχνὰς ἐξονειρώξεις, πρὸς ἐκτρώσεις συχνὰς, πρὸς ἀνικανότητος ἀνδρικές, πρὸς στειρώσεις, πρὸς νευραλγίας, καὶ ὑστερισμούς, πρὸς χοιρά-

δας, ραχίτιδας, φυματιώσεις, άπυρέτους καί νωθρούς, πρὸς σκίρρους, πρὸς έλογγενεῖς δυσκρασίας, πρὸς πτωχείας αίματος. Μεταχειριζόμεθα τὰ ύδατα, άπερ περιέχουσιν άνθρακικὸν σίδηρον, όταν πρόκειται μεθ' άπλῆς χλωριάσεως καί άνοιμίας καί κατὰ τῶν πολυωνύμων ρόδων τῶν γυναικῶν καί άνδρῶν.

Ἐπαγορεύονται τὰ σιδηροῦχα ύδατα, όπου πυρετὸς καί φλεγμονή, καί διάθεσις εἰς υπεραιμίας πνευμόνων καί έγκεφάλου. Πίνονται δὲ τὰ ύδατα ταῦτα κατὰ κυσθίσκους 1 — 3 δι' ήμέρας τήν πρωίαν, ή βραχὺ πρὸ τοῦ φαγεῖν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Μαγγάνιον. (Manganese).

Παραρτῶμεν τὸ Μαγγάνιον ένταῦθα διότι έχει μεγάλην αναλογίαν περὶ τήν άντιμιασματικήν καί άντιστηπτικήν δύναμιν πρὸς τινὰς τῶν τοῦ σιδήρου σκευασιδῶν καί μάλιστα πρὸς τὸν υπερχλωριούχον καί τὸν θειϊκόν.

Εὔρηται τὸ μαγγανίσιον έν πολλοῖς τῶν ὀρυκτῶν καί τῶν σιδηρούχων μεταλλικῶν ύδάτων πιστὸς ακόλουθος τοῦ σιδήρου. Ἐδηλον εἶναι ποίαν σημασίαν έχει ἐφ' ύγιоῦς σώματος.

Ἐπεροξειδίου τοῦ μαγγανίου. (Manganium hyperoxydatum).

Χρησιμεύει νά καθαρίσωμεν οἰκίας ή κοιτῶνος χολερίοντων ή τυφοειδῶν ή παθόντων πανώλην ή διφθερίτιδα. Εὐχρηστοτέρα εἶναι ή διὰ τοῦ μαγειρικοῦ άλατος καί τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος τοῦ άγγλικοῦ ή γνωστῇ ὑπὸ τήν έπωνυμίαν τῶν Γοῖτον-Μόρβωιανῶν καπνισμῶν.

Θειϊκὸν ὑποξειδίου Μαγγανίου. (Manganum oxydulatum sulfuricum).

Κατὰ δρχ. 2—3 ληφθὲν ἔσω φέρει διάρροϊαν πολλήν. Παρηγγέλθη κατὰ τῆς χλωριάσεως, ἀλλ' οὐδὲν ἐνταῦθα ἐγένετο κοινῇ ἀποδεκτόν.

Ἡ Poudre ferro-manganique. Βεβαία εἶναι ἡ σκευασία τινῶν σκευασιῶν τοῦ μαγγανίου κατὰ τῶν μιασματικῶν τῶν σήψεων.

Ὑπερμαγγανικὸν κάλιον. (Kalium hypermanganicum).

Ληφθὲν κατὰ 5—10 σιτ. δι' ἡμέρας, καταπαύει κακοσμίας στομάχου καὶ στόματος.

Ἐγχύνεται καὶ πρὸς κακόσμους ὠτορροίας διὰ κλυστηρίων, εἰς κόλπον ἢ τὸ κοῖλον τῆς μήτρας. Προτιμώτερον εἶναι μάλισμα τοῦ βαρυόσμου φανικοῦ ὀξέος, δὲν καταστρέφει ὅμως μολύσματα τῆς χολέρας ἢ τῆς διφθερίτιδος. Διὸ δὲν καθαρίζομεν δι' αὐτοῦ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Εἰς καθαρισμὸν δωματίων εἶναι ἐπιτηδειότατον τὸ χλώριον καὶ δὴ τὸ ἐξ ὑποχλωριώδους ἀσβεστίου. Δίδεται ἔσω 2—4—6 ἐν οὔγγ. 3—4 δι' ἡμέρας. Ἐσωτερικῶς διαλύεται εἰς 1: 300—200—100 καὶ ἐφαρμόζομεν ἐπιπλύσεις.

ΤΑΕΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΤΥΠΤΙΚΑ

REMEDIA ADSTRINGENTIA

Στύφουσα τὰ φάρμακα τῆς τάξεως ταύτης εἴτε ἐν τῷ τόπῳ τῆς προσβολῆς, εἴτε ἅπου αὐτοῦ. Ἡ στύψις αὕτη διττῶς νοεῖται ὅτι συμβαίνει ἢ τὰ στοιχεῖα τῶν στυπτικῶν, ἀμέσως ἀπτόμενα τῶν στοιχείων τῶν ὁμοιομερῶν μορίων τῶν ἰστῶν καὶ ὀργάνων, ἢ διὰ τοῦ αἵματος ἐκεῖσε φερόμενα, ἐνεργοῦσι τοιαύτην μεταβολὴν ἐν αὐτοῖς, εἴτε περιστέλλονται τὰ στοιχεῖα εἰς ἐλάττωνα χῶρον, ἐγγίζοντα μᾶλλον ἀλλήλοις καὶ συσφιγγόμενα· εἴτε ἐξ ἀντανακλάσεως ἐκ τῶν νευρικῶν κέντρων, εἴτε καὶ διὰ πρωτότυπον πάθος τῶν κέντρων ἐκείνων.

Ἐνδείκνυνται τὰ στυπτικά, ὅτι παρέστι χαλάρωσις καὶ ἀτονία τῶν ἰστῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀπαγορεύονται τὰ στυπτικά, ὅταν σφίγος ἐνεργητικὸν τοῦ αἵματος καὶ σπασμὸς καὶ φλεγμονὴ γενναία καὶ ἀκμάζουσα εἴτε ἐν τοῖς τόποις τοῖς προσβολοῖς, εἴτε καὶ ἅπῳ αὐτῶν. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἀντενδείκνυνται ἐφ' ὑπεραιμίας καὶ φλεγμονῆς τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ εἰς τὸν γαστρισμὸν ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ παχέων ἐπιχρισμάτων τῆς γλώσσης καὶ ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς πληρώσεως τῆς χώρας, ἐπὶ σφοδροῦ πυρετοῦ ἀπαγορεύονται.

Κατὰ τὴν χημικὴν ὑπόστασιν καὶ φύσιν αὐτῶν διαίρουμέν τὰ στυπτικά α'.) εἰς βυρσοδεψικά, καὶ β'.) εἰς μεταλλικά.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Στυπτικά φυτικά ἢ Βυρσοδεψώδη.

Χημικὸν στοιχεῖον κύριον εἰς ταῦτα εἶναι τὸ βυρσο-
δεψικόν, ἢ δεξικὸν ὀξύ, τῷ εὐρύτατα διακεχυμένον ἐν τῷ
φυτικῷ βασιλείῳ. Σύγκειται δὲ τὸ δεψικὸν στοιχεῖον ἐξ
ἄνθρακος, ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Πηγνύουσι πάντα σχε-
δὸν τὰ βυρσοδεψώδη τὸ λεύκωμα καὶ τὸ πήκτωμα, χη-
μικῶς συντιθέμενα μετ' αὐτῶν, θρομβοῦσι τὸ αἷμα, ῥι-
κνοῦσι τοὺς ἱστούς, στύφουσι τὰς διακρίσεις, ἢ δεψοῦσι
βαθύτερον καὶ καυτηριάζουσι κατὰ τόπον. *Τὴν κίνησιν*
τῆς καρδίας ἐντείνουσιν, αὐξάνουσι δὲ καὶ τὴν συσταλ-
τικότητα τῶν ἀρτηριῶν.

Ἐνέργεια ἱαματική. Στύψις τῶν ἱστῶν καὶ θρόμ-
βωσις τοῦ αἵματος εἶναι τὰ δύο κυριωδέστατα στοιχεῖα
τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας, ἐφ' ὧν ἐρείδεται καὶ ἡ ἱαμα-
τική. Ἐνδείνυνται, ὅπου τὸ ἕτερον τῶν ἄνω ἢ καὶ ἀμ-
φότερα ἐπιζητοῦνται, καὶ ἀντεδείκνυνται, ὅτε ὁ τόπος
τῆς προσβολῆς εἶναι ἡρεθισμένος ἢ φλεγμαίνει, πυρέσσει
δὲ ἢ φλεγμαίνει καὶ τὸ σῶμα καθόλου. Διαιροῦνται δὲ τὰ
βυρσοδεψώδη α') εἰς βυρσοδεψώδη καθαρὰ· β') εἰς διε-
γερτικά· γ') εἰς ἀντιπεροδικὰ ἢ ἀντιστυπτικά, κατὰ τὸ
ἐξέχον δηλονότι τῆς ἐνεργείας αὐτῶν.

ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΒΗΡΣΟΔΕΨΩΔΗ ΚΑΘΑΡΑ. ΒΗΡΣΟΔΕΨΙΚΟΝ
ΟΕΥ, ΔΗΨΙΚΟΝ ΟΕΥ ἢ ΔΕΨΙΝΗ ΚΑΘΑΡΑ.
(ACIDUM TANNICUM.S.TANNINUM.PURUM)

Κόνις υπόλευκος. Αὕτη κατακρημνίζει τὴν ἐμετικὴν τρύγα, πάντα σχεδὸν τὰ ἀλκοειδῆ τῶν φυτῶν, τὸ λεύκωμα καὶ τὴν ζωϊκὴν κόλλαν ἢ πηκτὴν. Ἄλας μαγειρικόν, ὀξικόν κάλιον καὶ ἄλλα ἀλκαλικά ἅλατα, ὡς καὶ τὰ ἰσχυρὰ τῶν ὀξέων κατακρημνίζουνσι τὸ βηρσοδεψικόν ὀξύ ἐκ τῶν διαλύσεων αὐτοῦ.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Στύφη στόμα, στόμαχον καὶ ἔντερα, τὰς διακρίσεις ὧν ἄζεται βλεννογόνων ἡμένων, αἱμορραγίας περιφερικὰς καὶ ἂν μὲν κατὰ σιτ. $1\frac{1}{2}$ —2 δι' ἡμέρας ληφθῇ ἔσω ἢ δεψίνη, πλὴν στύψεώς τι-
νος ἐν τῷ στόματι, οὐδὲν ἄλλο σημειώσεως ἄξιον ποιεῖ. Ἄλλ' ἂν αὕτη ληφθῇ μέχρι 10 σιτ. δι' ἡμέρας φέρει στεγνότητα στόματος, ἀνορεξίαν, δυσπεψίαν, στύψιν τῆς κοιλίας κτλ. Ὅταν δὲ κατὰ δραχ. καταποθῇ φέρει καῦ-
σον καὶ καρδιολογίαν, ἐν ὧν δὲ τῷ πεπτικῷ σωλῇν ὑ-
περαιμίαν. Παρατηροῦνται δὲ καὶ παραλλογαὶ δράσεως ἄλλαι παρ' ἄλλοις ἀνθρώποις, προσερχόμεναι ἐκ τῆς εὐπα-
θείας τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ πλήρους ἢ κενοῦ τοῦ στομάχου. Ὁ Tully, πάσχων αἱμόπτυσιν. ἐλάβθα-
νεν ἑβδομάδα ὅλην δεψίνης τοῦ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ δι' ἡμ. καὶ οὐδεμίαν ἡσθάνετο ἐκ τοῦ φαρμάκου ἄλλην διαταρα-
χὴν εἰμὶ ναυτίαν ὀλίγην καὶ ἀνορεξίαν, στύψιν δὲ οὐδε-
μίαν ἔπαθεν ἐν τῇ γαστρί. Χλωριῶσαι γυναῖκες καταπέ-
πτουσι δεψίνης πολλὰ πολλάκις γράμματα ἄνευ βλάβης.

Ἡ δὲ δεψίνη συσπᾶ καὶ τὸν σωλῆνα, εἰ καὶ ὑποδεστέρα τῆς κινίνης.

Ἑνέργεια ἱαματικῇ. Ὑπαγορεύεται πρῶτον πρὸς πάθη τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, ἐνδείκνυνται καθ' ἡμέραν ἡ δεψίνη ἐπὶ ὀξυρεγμιῶν, ὅταν ἄλγος ἀπῇ ἐπὶ τῆς γαστρικῆς χώρας, ὅταν σήψεως καὶ ὑπερζυμώσεως τῶν ἐν τῷ στομάχῳ καὶ τῇ γαστρὶ, πρὸς τὰς διαρροίας, συχνότατα παραγγέλλεται, συχνότατα κατὰ τῶν χρονίων κατάρροων τῶν πνευμόνων, πρὸς τοὺς κατάρρους τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, ἐδόθη δὲ καὶ κατὰ τῆς λευκορροίας ἔσωθεν, ἀλλ' ἡ ὠφέλεια ἀμαρτύρητος.

Κατὰ τῆς πολλῆς ἐφιδρώσεως ὠφέλησε πολλάκις ἡ δεψίνη, ἐπὶ τῆς λοχίας, κατὰ τῆς γαλακτορροίας παρηγγέλθη πολλάκις, κατὰ τῆς λευκωματουρίας, ἰδίως κατὰ τὰς αἱμορραγίας ἔφερεν αἴσιον ἀποτέλεσμα, κατὰ τοῦ κοκκίτου βηχός.

Ἀντενδείκνυνται δέ, ὅταν πυρετὸς ἐπικρατῇ ἰσχυρὸς, ἡ σφρίγησις τοῦ αἵματος. Ἀβεβαίωτερον ἐνεργεῖ κατὰ τῶν ἀναβήξεων τοῦ αἵματος.

Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —2—5 πολλάκις τῆς ἡμέρας, σπανίως δὲ καὶ μόνον ἐπὶ ῥαγδαίων αἱμορραγιῶν καὶ μέχρι δραχμῆς.

Ἐξωτερικῶς δὲ παραγγέλλεται δρ. 1 ἐν λίτρᾳ ὕδατος, πρὸς διακλύσεως τοῦ στόματος ἐπὶ φαριγγίτιδος χρονίας, ἡ ἐλκῶν, ἡ ἐπὶ χαλαρώσεως τῶν οὖλων ἡ διασείσεως τῶν ὀδόντων, ἡ πτώσεως τῆς σταφυλῆς εἰς κολλύρια στ. 2—4 οὔγγ. ὕδατος ἡ ἀποστάγματος ῥόδων, πρὸς τὰς ὀφθαλμίας. Ἐγχύνεται εἰς τὴν οὐρήθραν τοῦ ἄρρενος στ. 20—30 πρὸς βλεννορροίας, εἰς δὲ τὸν κόλπον τοῦ θήλεος ἐγχύνεται διάλυσις τοῦ φαρμάκου ἐκ δρ. 1—2 ἐν λιτ. ὕδατος, παραγγέλλεται πρὸς προπτώσεις ἡ κατακλείσεις

τῆς μήτρας, περιβρέχονται κηρσοίκων τραύματα, γίνονται δὲ καὶ ἀλοιφαί, πρὸς τερηδόνας ὀδόντων, ἐπηνέθη δὲ διάλυσις δεψίνης εἰς ἀχνώματα, εἰσπνεόμενα ἐπὶ βρογχορροίας καὶ ἐπὶ παρατεταμένων ἀναβήξεων αἵματος (1—2—5—15, γρ. ἐν 500, γραμμ. ὕδατος ἀπεσταγμένος, ὠφελεῖ δὲ πλεον, ἢ εἰ ἐδίδετο ἔσωθεν, οὔτε τὸν βῆχα αὐξάνει, οὔτε δύσπνοιαν φέρει.

Φυγέσθωσαν ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς λεύκωμα. πηκτωματώδη, ἀλκαλοειδῆ φυτικά, καὶ μεταλλικὰ ἅλατα.

Ἀσπασίως συντίθεται πολλάκις μετ' ὀπίου, στυπτηρίας, κόμμεος ἀραβικοῦ εἰς $1\frac{1}{2}$ τραγακάνθης, καὶ δὴ καὶ μετ' ὀξικοῦ μολύβδου, διότι ὁ ἐντεῦθεν προῖκυθροσοδεψικός μολύβδος εἶναι ὁμοίως στυπτικός.

Κηκιδικὸν ὀξύ. (Acidum gallicum).

Δίδεται εὐτολμότερον τῆς δεψίνης, ὥς μήτε στύφον τὴν γαστέρα, μήτε φλογίζον αὐτὴν κατὰ σιτ. 5—10 κατὰ διωρίαν εἰς κόνιν ἢ καταπότια σπανίως δὲ εἰς διάλυσιν ἐν ἐγγύματι ἀρωματικῷ πικρῷ ἢ στυπτικῷ.

Πυροκηκιδικὸν ὀξύ ἢ πυροκηκιδίνη ἢ πυρογαλλίνη, Acidum pyrogallicum. Ἐσω οὐδεμία γίνεται χρῆσις ἕνεκα τῆς πολλῆς πικρίας καὶ τοῦ δηλητηριώδους αὐτοῦ. Κύνες θανατοῦνται ἐν 1—2 ἡμέραις διὰ 2—4 γραμμάτων τοῦ ὀξέος ἐν ἐμέτῳ, δυσπνοία φύξει τοῦ σώματος ἄκρα καταπτώσει τῶν δυνάμεων.

Κηκίδες. (Callae turcisiae s. palepenses).

Ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα εἶναι ἡ δεψίνη 40—50% ὀλίγον κηκιδικὸν ὀξύ 2% ἄμυλον 10% κόμμι, 2% σάκχ. μὴ κρυσταλλώσιμον 1—2% καὶ διάφορα ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Εἶναι ἡ τῆς δεψίνης.

Βάμμα κηκίδων Tinct. Callarum. Ἐν χρήσει εἰς διακλύσματα τοῦ στόματος.

Δρυὸς φλοιός. (Cortex Quercus).

Εἶναι δένδρον. Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἶναι ἡ δρυοδεψίνη πολλή 5—15 $\frac{0}{10}$ ὑποδεστέρα δὲ κηκιδικὸν ὀξὺ ὀλίγον, ἐρυθρὰ δρυὸς οὐσία, κόμμι, ῥητίνη, δρυτίνη, λίπος κηρώδη καὶ ἄλατα

Ἡ δρυοδεψίνη = $C^{28} H^{20} O^{20}$.

Ἡ δρυεῖνη $H^2 EO^4$ ἔσωθεν δὲν δίδεται ἐξωτερικῶς ὡς καὶ ἡ δεψίνη.

Κατάπλασμα κατὰ τοῦ σφακέλου ἐκ κατακλύσεως. Cataplasma ad decupitum s. plumpum tannicum pultiforme. Ὁ φλοιὸς δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὐγγ. $\frac{1}{2}$ ἐν λίτρ. ὕδατος ἔσω. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς γαργαρισμούς.

Γῆ Ἰαπωνική ἢ Γῆ Κατεχοῦ. (Terra Japonica s.

Terra Catechu Kate-chu=ὀπὸς δένδρου).

Στοιχεῖα κύρια τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς Ἰαπωνικῆς γῆς εἶναι δύο ὀξέα βυρσοδεψικά, τὸ κατεχικὸν ἢ ἡ κατεχίνη, καὶ ἡ κατεχοδεψίνη, δεύτερα στοιχεῖα κόμμι καὶ ἄλατα γαιώδη.

Ἡ πρώτη ἔχει τύπον $C^{19} H^{18} O^8$.

Ἡ δὲ κατεχοδεψίνη $C^{27} H^{24} O^{12}$.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Εἶναι εὐπεπτοτέρα τῆς δεψίνης, παραγγ. πρὸς βλεννοροΐας καὶ ἐν γένει ὅπως καὶ ἡ δεψίνη. Δίδεται 5—10 σιτ. κατὰ διωρίαν εἰς κόκκιν.

Βάμμα Ἰαπωνικῆς γῆς. tinct. ter. Calechu.

Βάμμα βαλσαμικὸν τῶν οὖλων. Tinct. Givalis balsamica. Δίδεται κατὰ σταγ. 10—20 ἐντὸς ὕδατος καὶ ἀποπλύνεται τὸ στόμα.

Ἐκχύλισμα Ἰαπωνικῆς γῆς. Extractum T. Catechu. Δίδεται κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως.

Κόμμι Κίνον. (Cummi Kino).

Ὅπως ἀπεξηραμένος, εἶναι δὲ πολλῶν εἰδῶν. Κίνον τὸ βεγγαλικὸν ἐκ τοῦ *Butea frondosa* Rox. papilionaeae.

Κίνον τὸ ἀμερικανικὸν ἢ ἱαματικόν. Ἐκ τοῦ *Coccolopa uvifera* lin. polygoneae.

Κίνον τὸ αὐστραλιακόν. Ἐκ τοῦ *Eucalyptus Gigantia* Hook. Myrtaceae. Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον ἀπάντων τῶν εἰδῶν τοῦ κίνου εἶναι ὀξύ τι βοροδεψιῶδες, τὸ κινοδεψικόν $75 \frac{0}{100}$ ἐν τῷ Ἰνδικῷ Κίνῳ καὶ κόμμι $20 \frac{0}{100}$ ἔχει δὲ μεγάλην συνθέσεως ἀναλογίαν πρὸς τὴν Ἰαπωνικὴν γῆν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι οἷα περ καὶ ἡ τῆς Ἰαπωνικῆς γῆς, ἀφ' ἧς διαστέλλεται τὸ κίνον διὰ τῆς μείζονος στυφότητος· διὸ εἶναι δυσπεπτότερον ἐκείνης καὶ ἥττον εὐχρηστον. Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς ἰσχαιμον. Δίδεται ἔσω κατὰ 5—10 σιτ. τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς ὡς ἰσχαιμον.

Αἷμα Δράκοντος, Sanguis Dracuos, ἐκ τοῦ *daemonorops* Drace. Bl. palmae. Χημικὴ σύνθεσις $C^{20} H^{20} O^4$.

Αἱματόξυλον ἢ ξύλον καμπεχιανόν. (Lignum Campechianum).

Haematoxylon Campechianum L. Caesalpineae.

ρίαισις θερμαίμων ζώων διά τινων πυωδῶν ὑγρῶν δύναται τῇ συγχρόνῳ εἰσαγωγῇ κινήνης ὅλως ἢ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τῶν συμπτωμάτων νὰ ἐξουδετερωθῇ. Ἐνεκα τῆς ἰσχυρᾶς παραλυτικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τινων πρωτοπλασμάτων ἡ κίνησις καταβιβάζει τὸν ἀπόλυτον ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ εὐρισκομένων ἀχρῶν σωματίων. Οἱ λευμαδένες ἀποβαίνουσι μικροὶ καὶ ἐπὶ τῇ διατομῇ ξηροί. Ἐξοιδήσεις τοῦ σπληνός, ὀφειλόμεναι εἰς ὑπερπλασίαν τῶν λεμφικῶν θυλάκων καὶ εἰς τὴν ὥς ἐκ τούτου συγχρόνως ἐν τῷ ὀργάνῳ τούτῳ ηὐξημένην ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης, καθαροῦνται ἢ ἀποτρέπονται. — Ἡ μετανάστασις τῶν λευκῶν κυττάρων ἐκ τῶν ἀγγείων καὶ ἡ ἐντεῦθεν παραγομένη πυοπλασία δύνανται τῇ χρήσει τῆς κινήνης, παρὰ ζώοις ἐναργῶς νὰ περιορισθῶσιν. Ἡ ἐνέργεια αὕτη, τοῦλάχιστον κατὰ τὰ κύρια μέρη, εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς σχέσεως τῆς ἀρτηριακῆς πίεσεως. Αὕτη προκαλεῖται ἐκ τούτου, ὅτι ἐπὶ τῶν σωματίων, ἐκείνων περιστέλλεται ἡ συγγένεια πρὸς τὸ ὀξυγόνον τῆς αἰμοσφαιρίνης, ὅπερ εἶναι τὸ διεγερτήριον τῶν αὐτοτελῶν αὐτῶν κινήσεων καὶ ἐπομένως τῆς μεταναστάσεως αὐτῶν ἐκ τῶν φλεβῶν καὶ τῶν τριχοειδῶν. — Πρόσφατοι πρωτοπλασματοῦχοι φυτικοὶ χυμοί, ἐπίσης καὶ χρηστὸν πῦον, ἀποδεικνύοντες διὰ βάμματος ἱεροξύλου ἢ ἰνδικοῦ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ γεννομένου ὀξυγόνου, ἀποβάλλουσι τὴν δύναμιν ταύτην, ἐὰν σχετικῶς ἀσθενεῖς διαλύσεις κινήνης ἐπὶ τούτων ἐπέβησαν. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἀλλοιώσιν τινα τοῦ πρωτοπλάσματος, ὅπερ διὰ τῆς ὀξυδώσεως αὐτοῦ ἐν τῷ ἀέρι ἀποβαίνει ἡ αἰτία τῆς ἀντιδράσεως ἐκείνης τοῦ ὀξυγόνου. Φωσφορογόνοι, τ. ε. ἀδιαλείπτως ἐν ἰσχυρᾷ ὀξυδῶσει διατελοῦντες σχιζομύκητες ἀποβάλλουσι τὴν φωσφορουχότητα, ἅμα προστιθεμένων ὅλως μικρῶν ποσῶν

κινίνης. Ἐπὶ προσφάτως ἐξαγγισθέντος αἵματος ἐλαττοῦται, κινίνης προστιθεμένης, ἡ τάσις πρὸς τὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξαγγισιν φυσιολογικῶς συμβαίνοντα σχηματισμὸν ὀξέων, ὥς καὶ ἡ δύναμις τοῦ μεταφέρειν ἐνεργὸν ὀξυγόνον ἐπὶ ἐνοξύδωτα σώματα· ὑπαρχούσης καθαρᾶς αἰμοσφαιρίνης, παρομοίως πάλιν καταδηλοῦται ἡ τελευταία ἐνέργεια, χωρὶς ἕνεκα τῆς παρουσίας τῆς κινίνης, ἐντὸς τοῦ ἀναλόγου χρόνου, φωτοφασματικῶς νὰ λάβῃ χώραν ἀποσύνθεσις τῆς αἰμοσφαιρίνης. Ἐκθερμαινομένου, κινίνην ἐνέχοντος αἵματος τοῦναντίον αἱ τοῦ ὀξυγόνου ἐνδεικνύουσαι γραμμαὶ δὲν ἐξαφανίζονται, εἰμὴ μόνον ὑπαρχούσης ὑψηλοτέρας θερμασίας κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὁμοίας γραμμάς αἵματος ἀμιγοῦς (Rosspach). — Τὸ penicillium ἀφαιρεῖ ἐντὸς τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς αἰμοσφαιρίνης τὸ ὀξυγόνον· ἡ κινίνη ἀναστέλλει τὸ τοιοῦτον (Freyer). Ἐν γένει δὲ φαίνεται, λαμβανόμενον αἷμα ὑπόψιν καὶ τῶν ἀλλοιώσεων περὶ τὰς διαμέτρους τῶν ἐρυθρῶν αἱματοσωματίων (πρβλ. κατ.), ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ ἡ κινίνη συνδέει τὸ ὀξυγόνον, ἐν ᾧ κύτταρά τινα καθιστᾷ καὶ ἥττον εὐπαθῆ πρὸς τὴν πρόσληψιν αὐτοῦ, κατὰ τι στερεότερον μετὰ τῆς αἰμοσφαιρίνης.

Ἡ ὑπὸ τῆς κινίνης οὕτω διαφόρως προσκαλουμένη κατὰπτωσις τῆς θερμασίας ἐν τῷ πυρετῷ συμβαίνει ἀνεξαρτήτως τῆς καρδίας ὥς καὶ τῶν μερῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ ῥαχίτου μυελοῦ διαπορεύονται, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι καὶ μετ' ἐντελῆ διατομὴν τῆς τραχηλικῆς μοίρας τοῦ μυελοῦ δυνατὴ ὡσαύτως καταφωρᾶται μὴ λαμβάνουσα εἰς τοῦτο μέρος οὐδὲ νύξημένη ἀπόδοσις θερμότητος ἐκ τοῦ δέρματος (jürgensen, le Wizky).

Ἐκ τῶν ἄλλων αἰτίων κατὰ πρῶτον λόγον δεόν νά μνημονεύσωμεν κατασταλτικόν τινα ἐπηρεασμὸν τῆς πρωτοπλαστικῆς λειτουργίας τῶν κυττάρων θερμοπλαστικῶν ὁργάνων. Τὰ κατὰ φύσιν κύτταρα αὐτά, ἰδίως ὅταν διὰ πυρετογόνων οὐσιῶν ἐρεθιζόμενα βαίνωσιν ὑπὲρ τὸ σύνηθες μέτρον τῆς παραγωγῆς θερμότητος, ὑφίστανται ἐκ τῆς κινίνης ἐλαφρὰν τινα καταβολήν. Καὶ ἐκεῖνοι δέ, οἱ ταῦτα ἐρεθίζοντες, οἱ κανονικῶς ἢ ἀκανονίστως ἐκ νέου ἀναγεννώμενοι μολυσματικοὶ ἰοὶ — εἴτε ἔμμορφοι, εἴτε διελυμμένοι — καθίστανται ὑπ' αὐτῆς ἢ πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν ἀνίκανοι, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐλογενοῦς μιάσματος, ἢ παραλύοντα τὴν ἔντασιν αὐτῶν, ὡς ἴσως ἐπὶ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου συμβαίνει.

Ἄμεσοι σχέσεις τῆς κινίνης πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα αἵτινες διὰ τὴν θεραπείαν ἤθελον εἶσθαι πολύτιμοι, δὲν εἶναι γνωσταί, δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ ν' ἀρνηθῶμεν τοιαύτας. Ἡ (τονωτικὴ) ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καθ' ὅσον ἐνδέχεται νά λαμβάνῃ χώραν τοιαύτη ἀμέσως μένει πρὸς τὸ παρὸν ἀπλῇ ὑπόθεσις, μὴ ὑποστηρικχθεῖσα οὐδὲ δι' ἐνὸς πειράματος. Ὅσον δὲ δύναται τις ἐκ μεμαρτηρημένων γεγονότων γενικῶς νά συμπεράνῃ, ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῆς κινίνης δὲν εἶναι ἐκ τῶν λεγόμενων *ειδικῶν*, διότι καὶ ἄλλα σώματα, ὡς οἰνόπνευμα, ὀξέα αἰθέρια ἔλαια καὶ πλεῖσται τῶν ἐν χρήσει φυτικῶν βάσεων, ἀποδεικνύουσι κατὰ τὰ οὐσιώδη σημεῖα ὁμοίας ιδιότητος· οὔτε ὅμως φαίνεται πλεονεκτῶν κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ κινίνη ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὁργανισμῷ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς εἰρημένας οὐσίας, οὔτε ταχέως ἐξαφανίζεται οὔτε ἰδίως δηλητηριώδες εἶναι. Ἡ οὐσιώδης διαφορὰ αὐτῆς ἀπὸ συγγενῶν σωμάτων, ὡς μορφίνης, στρυχνίνης, βερατρίνης κ.τ.λ. Ἐγκεῖται ἐν τούτῳ ὅτι αὕτη ἐν τοῖς

νευρικοῖς κέντροις οὐδὲν λευκωματώδεις σῶμα συναντᾷ, εἰς δ' ἤθελε προσιδιάζει εὐπαθῆς ἀντίδρασις ἀπέναντι αὐτῆς.—"Ο,τι δὲ εἰδικότητα ἀποκαλοῦσι, βεβαίως εἶναι μόνον ἰσχυροτέρα τις χημικὴ συγγένεια τῆς κινίνης πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τῶν πυρετογόνων δηλητηρίων, οἷον κατ' ἐξοχὴν πρὸς τὸ τοῦ διαλείποντος. Ἡ κινίνη συντῇ καὶ εἰς ἔκτρωσιν. Ἐὰν ἐγκυμονοῦσα γυνὴ ἐκ πυρετοῦ πάθῃ, ἡ χορῆσις τῆς κινίνης ἢ ὅλως ἀντενδείκνυται ἢ ἀναγράφεται αὕτη πάντοτε μετὰ μιᾶς δόσεως ὀπίου καὶ οὕτως τὰ ἀποτελέσματα εὐνοῦκᾷ ἔσονται.

Ἡ χορῆσις τοῦ φλοιοῦ κίνας δύναται κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ὥς καὶ ἡ πρακτικὴ ἱατρικὴ πρὸ 200 ἐτῶν δεικνύει λίαν ποικίλην νὰ θεωρηθῇ. Ὁ φλοιὸς ἢ τὸ ἐξέχον αὐτοῦ ἀλκαλοειδὲς χρησιμεύει ἐν τῷ παρόντι.

1) Ὡς ἀντίδοτον διαφόρων, πυωδῶν οὖσιων προκαλουμένων μολυσματικῶν νοσημάτων.

2) Εἰς περιορισμὸν ἀρχομένων πυώσεων.

Ἡ χορῆσις εἶναι ἀποτελεσματικὴ κατὰ τῆς ὀξείας πνευμονίας εἰς εἴσπνευσιν (Cerhart), 1 δρ. καὶ πλέον εἰς διάλυσιν (ἀνάλογον), δις κατὰ τὰς τελευταίας ἐσπερινὰς ὥρας.

3) Εἰς καταπολέμησιν ἐξοιδήσεων τινῶν τοῦ σπληνός. Ἰδίως ἐπὶ ὑπερπλασίας τῶν θυλάκων.

4) Ἐναντίον ὑψηλῶν, ἐξαντλητικῶν ἐπαυξήσεων τῆς θερμοσίας.

5) Ἐναντίον εἰδικῶν κατάρρων, ὥς τοῦ χορταίου πυρετοῦ καὶ τῆς κοκκύτιδος, ἐναντίον μολυσματικῶν τινῶν φλεγμονῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐναντίον σαπρῶν τραυμάτων ἢ ἐλκῶν, ἐπὶ διηνεωγμένου καρκινώματος, ἐναντίον διαταράξεως τῆς πέψεως καὶ τῆς χλωρώσεως, ἐνταῦθα ἐν ἐνώσει μετὰ τοῦ σιδήρου. Ἐναντίον νευραλ-

γιῶν, ἰδίως τοῦ τριδύμου μεταχειρίζονται ἀποτελεσματικῶς τὴν κινίνην. Τὰ ναρκωτικὰ προσκαίρως ἐνεργοῦσιν, ἐν ᾧ ἡ κινίνη ἔχει πλεονέκτημα διαρκοῦς ἰάσεως.—Πάντως δὲ ἡ κινίνη ἀπαιτεῖ λίαν μεγάλας δόσεις, εἰς τινα περίπτωσιν 2 δρχ. ἐν διαστήματι 24 ὥρων.

Σκευασίαι. Αἱ σκευασίαι τοῦ φλοιοῦ κίνας εἶναι ποικίλαι. Πολλαὶ ἔχουσι μόνον χημικὸν ἐνδιαφέρον. Εἰς χρῆσιν δὲ ὑπάρχουσι.

1) Φλοιὸς κίνας Καλισταῦας, *Cortex chinae Calisagae*.

Cortex chinae regius. Ἐνέχει τοῦλάχιστον 2 0/0 βάσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐνεργὸς κινίνη εὐρίσκεται εἰς μεγαλητέραν ποσότητα ἢ εἰς τὴν ἐπομένην σκευασίαν. 2) Φλοιὸς κίνας φαιὸς *Cortex chinae fuscus*. *Cortex peruvianus*, *china grisea*· ἐνταῦθα ἀφθονεῖ ἡ κιγγωνίνη. 3) Φλοιὸς κίνας ἐρυθρός, *Cortex chinae reper*· ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ πρὸς τὴν βασιλικὴν κίναν.

Δόσις καὶ μορφή. Κατὰ σιτ. 10—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας, κατὰ 20—1 1/2 δρ. καὶ πλεον ἐναντίον τοῦ διαλείποντος, ἅπαξ μεταξὺ τῶν προσβολῶν. Καταλληλότερον εἶναι τὸ ἀφέψημα δι' ἀπεσταγμένου ὕδατος, ἐν ᾧ προστίθενται ὀλίγαι σταγόνες ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος.

Ἐκχύλισμα κίνας *extr. chinae fuscae*. Δίδεται κατὰ 10—30 σιτ. εἰς καταπότια.

Ἐκχύλισμα κίνας ὕδατῶδες ἢ ψυχρῶς παρσκευασμένον, *extractum chinae. frigide paratum* λίαν εὐχρηστος σκευασία.

Βάμμα κίνας *tinct. chinae*. Δίδεται ὡς εὐστόμαχον κατὰ κοχλ. γλυκοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Σύνθετον βάμμα κίνας *tinct. chinae compo-*

sita, Elinir roporans Whyttii. Δίδεται κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης ὡς εὐκάρδιον δις τῆς ἡμέρας πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Οἶνος κίνας vinum chinae. Δίδεται ὡς καὶ τὸ βάμμα.

Θειϊκὴ κινίνη, chinium sulfuricum· καλεῖται καὶ βασιλικὴ κίνα. Κατὰ διαλείποντος πυρετοῦ δίδεται 10—20 σιτ. ἐν ἀπυρεξίᾳ. Εἶναι αὕτη δυσδιάλυτος. Τούτων ἡ μὲν πρώτη διαλύεται ἐν 800 ψυχροῦ, καὶ ἐν 30 ζέοντος καὶ 60 οἶνοπνεύματος, ἡ δὲ δευτέρα εἶναι λίαν εὐδιάλυτος.

Θειϊκὴ κινίνη ἡ ἀπάντων εὐχρηστοτάτη $C^{20} H^{24} N^2 OS^2 H^2 SO^4$, Sisulfas Chinii. ³Ηττον εὐχρηστος εἶναι ἡ ὑπερθειϊκὴ κινίνη $C^{20} H^{24} N^2 O^2 H^2 SO^4$, Sulfas et Bisulfas Chinii.

Ἡ ἄδολος θειϊκὴ κινίνη δίδεται ὡς τοχωτικὸν μὲν τοῦ στομάχου κατὰ σιτ. 1—2 τρίς τῆς ἡμέρας· ὡς ληξιπυρέτου κατὰ σιτ. 20—30—40 δι' ἡμέρας ἐνήλιξι κατὰ τὴν ἀπυρεξίαν, ἢ χρείας τυχούσης καὶ ἐπὶ τοῦ πυρετοῦ. Ἐγχύνεται καὶ εἰς τὸ ὀρθὸν ὅταν ὁ στόμαχος ὑφεστῶς ἐπανίσταται, διάλυσις τῆς κινίνης ἐκ 10 σιτ. ἐν οὐγγ. 2 ἐκάστοτε κατὰ διωρίαν ἐπαναλαμβανομένη. Μείζον ποσὸν κινίνης, ἂν ἐφάπαξ ἐγχυθῇ, ἐκκρίνεται.

Ἐξωτερικῶς, κατὰ τρεῖς τρόπους. Εἰς ἀλοιφήν, ἀλλὰ δὲν ἐκμυζᾶται. Κάλλιον ἐπιτρίβεται ἡ διάλυσις (ἀθέβαιος ἢ ἐνέργεια). Ἀπλούστερον δὲ πάντων ἐγχύνεται διὰ τοῦ πραθαζείου σιριγγίου ὑπὸ τὸ δέρμα 4—6—8 σιτ. κινίνης διαλελυμένης διὰ σταγόνων ἡραιωμένων $H^2 SO^4$ ἐν $\frac{1}{2}$ δρχ. ὕδατος ἀπεσταγμένου. Ἀρκοῦσιν 6—8 σιτ. εἰς ἀποκοπὴν τοῦ ἐπιόντος παροξυσμοῦ.

Ἐν χρήσει εἶναι καὶ ἡ ὑδροχλωρική, Chinium hy-

drohloratum = $2 (C^{20} H^{24} N^2 O^2$ καὶ ἐπὶ ἐκδορίων (ἀρχαΐζουσα χρῆσις) $HCl) ^3 H ^2 O$ διαλυτοὶ ἐν 20 ὕδατος ψυχροῦ καὶ ἐν 2—3 οἶνοπνεύματος.

Ἡ ὑδροχλωρική κινίνη εἶναι εὐδιαλυτοτέρα τῆς θειϊκῆς καὶ δραστηριωτέρα· τὰ μάλιστα ἐπιτηδεῖα εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις, διότι οὔτε φθείρεται, οὔτε εὐρωτιᾷ, διαλυθεῖσα ἐν ὕδατι. Δίδεται ὅπου καὶ ὅπως ἡ θειϊκή.

Ἄμορφος ὑδροχλωρική κινίνη, Chinium amorphum muriaticum. Δίδεται ὅπου καὶ ὅπως ἡ θειϊκή.

Κινίνη δεψική, Chinium tannicum. Δίδεται κατὰ σιτ. 20—30 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια πρὸς νευραλγίας.

Κινίνη ναρδική, Chiuium valerianicum $C^{20} H^{24} N^2 O^2 C^5 H^9 O + ^3 ^3 HO$. Δίδεται κατὰ σιτ. 20—30 ὡς ἡ ἄνω.

Κινίνη σιδηροκιτρική, Chinium ferro-citricum. Δίδεται ὡς καὶ ἡ θειϊκή καθ' ἡμιόλιον πλείων κατὰ σιτ. 30—40 δι' ἡμέρας.

Κινοειδίνη, Chinoidinum, Chinioidinum. Δίδεται ὡς ληξιπύρετον 1—2 γράμμ.

Βάμμα κινοειδίνης, Tinct. Chinoidini. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Κίνειον, Quinium. Ἀχρηστον.

Ὑδροχλωρική καΐρίνη. (Kairinum muriaticum).

Τὸ νέον τοῦτο φάρμακον ὡς ἀντιπυρετικὸν παρηγγέλθη καθ' ἀπάντων τῶν πυρετικῶν νοσημάτων κατὰ $1\frac{1}{2}$ γράμματος ἐντὸς ἀζύμου ἄρτου. Ὁ Filehne μετεχειρίσθη τὸ φάρμακον μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ τοῦ δξέος ρευματισμοῦ τῶν ἄρθρων, τὴν

σηψαιμίαν, τὴν φυματίωσιν, τὴν πνευμονίαν. Ἵνα ἡ ἀπυρεξία τηρηθῇ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ χορήγησις τοῦ φαρμάκου ἀνὰ ἓνα γράμμα κατὰ $2\frac{1}{2}$ ὥρας. Ἐσχάτως ἐπροτάθη ἡ ἀποσκοράκισις τῆς ὑδροχλωρικῆς καϊρίνης, ἐκ τῆς θεραπευτικῆς ὡς καταστρεφούσης τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια καὶ ἐνηργούσης ἀντιπυρετικῶς ὡς παραίμαξις. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ τοιαύτη φυσιολογικὴ ἐνέργεια τοῦ φαρμάκου τούτου δὲν θὰ ᾔνε ἄλογος ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐκ πνευμονίας κλ. ἐνδείκνυται ἡ ἀφαίμαξις.

Ἀντιπυρίνη. (Antipyrinum).

Τὸ νέον τοῦτο ἀντιπυρετικὸν φάρμακον χορηγεῖται κατὰ 6—8 γράμματα παρὰ τοῖς ἐνήλιξιν $\frac{1}{2}$ μέχρι 4 παρὰ τοῖς βρέφεσι καὶ παισὶ δι' ἡμέρας. Χορηγουμένη ἡ ἀντιπυρίνη ἐπὶ πυρετοῦ οἷασδὴποτε φύσεως φέρεי πάντοτε κατὰπτωσιν τῆς θερμοσίας βεβαίαν, τηρουμένη ἐπὶ 6 ὥρας. Τῆς ἀντιπυρετικῆς δυνάμεως τοῦ φαρμάκου ἐξηγουμένης ἐκ τῆς ἀντιστυπτικῆς ἢ μικροβιοκτόνου αὐτοῦ δυνάμεως, ἡ χρῆσις αὐτοῦ φαίνεται θέλει ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ θεραπευτικῇ.

Ἴστος τῆς ἀράχνης. (Toile d'araignée).

Οἱ Γάλλοι ἰατροὶ διὰ 30 κόκκων ἱστοῦ τῆς ἀράχνης δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τοὺς ἀμφιμερινοὺς καὶ τριταίους ἐλώδεις πυρετοὺς. Ἐχει καλλιτέραν γεῦσιν τῆς κινήσης. *Ἦρ δὲ λῆς πείραρ λαβέ.*

Θαλλίνη θεικὴ καὶ Θαλλίνη Τριγική. (Tallinum sulfuricum et Tallinum Tataricum).

Τὸ νέον τοῦτο ἀντιπυρετικὸν φάρμακον ἐδόθη κατὰ

τοῦ πυρετοῦ τοῦ ἐρυσσιπέλατος, τῆς φθίσεως, τῆς πνευμονίας, καὶ τοῦ τυφωειδοῦς πυρετοῦ, ἐν ἐξύμῳ ἄρτω κατὰ $12\frac{1}{5}$ 75 $\frac{0}{10}$ γράμμ. εἰς ἐνῆλικας δι' ἡμέρας. Συμβουλεύουσι μάλιστα νὰ χορηγηθῇ καθ' ὥραν $12\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ τοῦ γράμμ. ἐν ᾧ ὁ ἄρρωστος πρέπει νὰ θερμομετρεῖται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, διότι πέραν τῆς προσεικούσης δόσεως τὸ φάρμακον φέρει τὰ φαινόμενα tu Culapsus, δῆλα δὴ τὰ φαινόμενα τῆς ὑποθερμασίας, δηλαδή, ἡ ἀρχὴ τῆς παραλύσεως, ἀναπνοῆς καὶ κυκλοφορίας. Ἡ ἐκ τῆς χορηγήσεως τοῦ φαρμάκου τούτου κατὰπτωσις τῆς θερμασίας διαρκῶς μόνον 2—4 ὥρας. Οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πυρετικοῦ νοσήματος ἔχει τὸ φάρμακον.

Ἰτέας φλοιός. (Cortex Salicis).

Φλοιὸς γνωστὸς τῷ τε Διοσκορίδῃ καὶ τῷ Γαληνῷ ὡς στυπτικόν.

Στοιχεῖα ἐπικρατοῦντα εἶναι Ἰτεῖνη, βυρσοδεψικὸν δξύ, λίπος, κηρὸς κίτρινος, ῥητίνη, κόμμι, καὶ ἅλατα μαγνησίου.

Ἡ Ἰτεῖνη $C^{13} H^{18} O^7$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὅπως τὰ πικρὰ βυρσοδεψώδη. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὔγγ. 6—8. Ἐξωτερικῶς ἐξ οὔγγ. 1—3 ἐπὶ λίτρ. ὕδατ. εἰς ἐπιπλύσεις οὐλῶν κ.τ.λ.

Ἰτεῖνη, Salicicum. Κατὰ σιτ. 20—40 ὡς ληξιπύρετον. Δίδεται ὁ φλοιὸς εἰς ἀφέψημα ἐξ οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐπὶ οὔγγ. 4—6 ἐν ἀπυρεσίᾳ. Ἀμεινον ἡ βεβηρίνη κατὰ 10—20 σιτ. δι' ἡμέρας ἐν τῇ ἀπυρεσίᾳ.

Βεβήρου φλοιός. (Cortex Bepeeru).

Nectandra Rodiae Schoemp. Laurineae.

Δένδρον. Στοιχεῖα ἐνέχει βυρσοδεψικὴν ὕλην καὶ ἀλκαλοειδές τι, τὴν βεβοήρηνην $C^{19} H^{21} NO^1$.

Ἐνέργειαν ἔχει τὴν τῶν στυπτικῶν καὶ τονωτικῶν.

Εὐκαλύπτου φύλλα. (*Eucaliptus globulus* dc.,
Myrtaceae).

Δένδρον. Ἐνέχουσι τὰ φύλλα αἰθέριον ἔλαιον πολὺ.
Τὸ εὐκαλυπτέλαιον $C^{12} H^{20} O$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὥς τὰ πικρὰ βυρσοδεψώδη, ἔχει πολλὰ τὰ ὅμοια τῆς κινίνης, δίδεται τὸ βάμμα κατὰ 3—4 κοχλ. τοῦ καφέ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Στυπτικὰ μεταλλικά. (*Adstrincentia Metallica*).

Μόλυβδος. (*Plumbum Saturnus*).

Μέταλλον. Μετὰ δὲ τῶν ὀξέων συντίθεται εἰς ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Ἀντίδοτα κατὰ τῶν ὀξειῶν καὶ ἐκ φλεγμονῆς δηλητηριάσεως, ἢ διούρησις ἐλαττοῦται, αἱματηρὰ γίνονται τὰ οὖρα.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Χρησιμεύει ὁ μόλυβδος εἰς παραγωγὴν.

Μόλυβδος ὀξικός. (*Plumbum aceticum*).

Δύο φέρονται σκευασίαι τοῦ ὀξικοῦ μολύβδου· α') τὸ οὐδέτερον ἅλας, ἢ τὸ σάκχαρον τοῦ μολύβδου, τὸ κρυσταλλικὸν ἢ στεγρὸν, καὶ β') τὸ βασικὸν ἢ ὑγρὸν ἅλας, ἢ τὸ ὄζος τοῦ μολύβδου.

α') Μόλυβδος ὀξικός κρυσταλλικός. (Plumpum aceticum crystallisatum, s. Sacharum saturni depuratum).

Κρύσταλλοι ἄνοσμοι. $P\ 6. \ 2\ C^2\ H^3\ O^2 + ^3H^2O.$

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Καὶ ὡς στυπτικὸν μὲν παραγγέλλεται ὁ ὀξύκος μόλυβδος πρὸς διαρροίας ἀφλεγμάντος, πρὸς βλεννορροίας τῶν πνευμόνων, πρὸς τοὺς ἀφθόνους ἰδρώτας τῶν φυματισάντων. Ὡς ἱσχαιμὸν παραγγέλλεται ὁ ὀξύκος μόλυβδος πρὸς αἱμορρογίας ἐξ ὀργάνων ἐσωτερικῶν, τῶν πεπτικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. Ὑπερέχει δ' ἀπάντων πρὸς τούτων πρὸς τὰς ἐκ πνευμόνων ῥύσεις. Ἀδρανέστερος ἀποδεικνύεται πρὸς τὰς ἐκ τῶν νεφρῶν αἱμοραγίας, οἷαι συνοδεύουσι πολλάκις τὰς ἐν τοῖς νεφροῖς ψαμμιάσεις καὶ καὶ τὰς παρεγχυματικὰς νεφρίτιδας, εἰ καὶ ἀνύει πολλάκις καὶ κατὰ τῶν τελευταίων μετὰ τοπικὰς ἀφαιμάξεις διὰ σικυῶν καὶ βδελλῶν.

Ὡς ἀντιφλογιστικὸν ἐδοκιμάσθη ὁ ὀξύκος μόλυβδος κατὰ τῶν πνευμονιῶν καὶ κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων.

Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. 4—6 δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν 10—12 ἐφ' αἱμορραγιῶν σφοδρῶν, εἰς κόνιν, καταπότια, ἢ διάλυτιν ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένῳ. Ἐνίοτε καὶ ἐπὶ μικρῶν δόσεων ἐπέρχονται πόνοι κωλικοὶ καὶ συμπτώματα δηλητηριάσεως τῶν νεύρων, οἷον παραλύσεις καὶ ἐπιληψίας· διὸ καὶ ἅμα ὡς φανῇ ἐπὶ τῶν οὕλων ἡ φαιόλευκος ἐκείνη χρῆσις, παραχρῆμα ἀποστητέον τοῦ φαρμάκου.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιπάσσεται ἐπὶ τρυχωμάτων τῶν ὀφθαλμῶν ἀλλὰ δεῖται προσοχῆς.

Διαλύονται 2—5 σιτ. ἐν οὕγγ. ὕδατ. ἀπεσταγμένου,

καὶ ποιοῦνται ἀνακογχυλισμοὶ πρὸς χρονίᾳς φαριγγίτιδας, ἢ ἐνέσεις εἰς τὴν οὐρήθραν ἢ τὸν κόλπον τῶν βλεννορροϊῶν χρονισασθῶν, ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὀξέος σταδίου· εὐχρηστότεροι, γίνονται καὶ ἀλοιφαί, προσβαλλόμεναι πρὸς πυρίκαυσμα ἢ ἐκζέματα ἀφθόνως ῥέοντα. Δεῖται δὲ προσοχῆς ἢ ἀλοιφῇ παρὰ παιδίοις μάλιστα, προσοχὴ μόνον μὴ παρῶσιν ἔλκη τοῦ κερατοειδοῦς, ἐν οἷς ἐκ τοῦ μολύβδου γεννῶνται λευκώματα ἀνεξίτηλα.

6') Μόλυβδος ὀξικὸς βασικὸς ὑγρὸς. (Plumpum acedicum liquidum s. Acetum Saturni s. Extractum Plumpis s.

Plumpum hydricp-aceticum solutum. Ὑδρὸν διαυγές, ὑπόγλυκυ τὴν δράσιν = $P. 6. H. C^2 H^3 O^2 + 10. H^2 O$.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι ἡ αὕτῃ οἷα περ καὶ ἡ τοῦ κυτρ. ὀξικοῦ μολύβδου. Παραγγέλλεται ἄκρατος μὲν ὡς καυτήριον κατὰ τῶν κονδηλωμάτων καὶ μικρῶν ἐπιθηλιωμάτων καὶ λύκων (lupus), ἐπιχρησόμενος διὰ γραφίδος, ἢ ἐπιτιθεμένου διαμοτοῦ ἐμβεβρεγμένου ἐν αὐτῷ. Κεκραμένος δὲ διὰ πολλοῦ ὕδατος παραγγέλλεται ὡς πρόχειρον ἀντιφλογιστικὸν πρὸς φλεγμονάς. Κιρνᾶται δὲ κατὰ γραμ. $\frac{1}{2}$ —2 ἐν οὖγγ. ὕδατος καὶ ἐγχύνεται εἰς τὴν οὐρήθραν, ἢ κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —2 ἐν οὖγγ. ὕδ. καὶ ἐγχύεται εἰς τὴν οὐρήθραν ἢ κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 οὖγγ. εἰς κλύσματα πρὸς χρονίᾳς δυσεντερροΐας καὶ πρωκτορροΐας, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ κηλῶν συνεσφιγμένων καὶ εἰλεῶν, σκευάζεται δὲ καὶ ἀλοιφῇ (1—8), καὶ προσβάλλεται πρὸς ἔλκη ἀφθόνως πυορροοῦντα.

Ὑδωρ μολυβδοῦχον, Aqua saturni, s. plum-

pica. Σπληνία ἐμβρέχ. καὶ ἐπιτίθ. ἐπὶ τόπων ὑπεραι-
μούντων.

Ῥόδω γουλάρδειον. Aqua Coulardi. Aq.
vegeto-mineralis coulardi. Aq. plumpi spiri-
tuosa. Ἐμβρέχονται σπληνία καὶ ἐπιτίθεται ἐπὶ τόπων
ὑπεραιμούντων ἢ πεφλογισμένων καὶ οἰδούντων.

**Ἄλοιφὴ διὰ μολύβδου, ἢ κηρωτὴ μολυ-
βδοῦχος.** Ceratum saturni s. unguentum plumpi.

**Ἄλοιφὴ διὰ μολύβδου ἢ κυρωτὴ μολυ-
βδοῦχος.** Ceratum saturni s. unguentum plum-
pi. Ἀνατρίβονται καὶ πραῦντικά, οἷον ὑποσκεύασμα κτλ.

Ὅμοίως ἐνεργεῖ καὶ ἡ ἄλοιφὴ ἢ διαλεύκης,
unguentum populeum.

Μολύβδος ἀνθρακικὸς ἢ ψιμμύθιον.

Plumpum carponicum S. P. hydrico-carponi-
cum s. Cerussa, $2 P 6. CO^3 + P. 6 H^2 O^2$.

Χρῆσις νῦν περιωρίσθη ἡ πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῆς
τῆς δι' ἀμμίου, unguentum Cerussae s. ung. al-
pum simplex. Emp. Berussae s. consolidans s.
alpum coctum, καὶ ἔμπλαστρον γίνεται εἰς σφάκελον
ἐπιρρεπῶν ἐλκῶν, umguentum cerussae Campho-
raturum.

Μολύβδου ὀξείδιον ἢ λιθάργυρος. (Plumpum
oxydatum s. lithargyrum).

Ταύτην τὴν ιδιότητα τῆς λιθαργύρου χρῆσιμον ἐποίη-
σεν ἡ ἱατρικὴ εἰς κατασκευὴν ἐμπλάστρον διεγνωστικῶν
καὶ συγκολλητικῶν, ὧν κοινότερον τὰ ἐξῆς.

**Ἐμπλάστρον διὰ λιθαργύρου ἀπλοῦν ἢ
διὰ χυλῶν,** Emplastrum lithargyri simplex s.

diachylon. Χρησιμεύει ὡς κατάπλασμα διαλυτικόν.

"Εμπλαστρον διὰ λιθαργύρου σύνθετον em-
plastrum lithargyri s. diachylon compositum.
Εἶναι ἐπιτήδειον πρὸς νωθράς φλεγμονάς, ὅγκους κ.τ.λ.

"Εμπλαστρον διὰ πίσεως ἢ κολλητικόν, em-
plastrum adhaesivum. Χρησιμεύει εἰς συγκόλλησιν
τῶν χειλέων τραυμάτων κ.τ.λ.

"Εμπλαστρον διὰ σάπωνος, Emplastrum sa-
ponatum. Ἐραπλοῦται ἐπὶ ὀθωνίου ἢ ταινιῶν καὶ προσ-
βάλλεται πρὸς ὅγκους νωθροὺς ἢ ἥλους τῶν ποδῶν κ.τ.λ.

Μολύβδου ὑπεροξειδίου, ἢ ἐρυθρὸν ὀξειδίου, ἢ ἄμμιον.
(Trioxydum Plumpi, s. Oxydum Plumpi ruprum
s. Minium. P 6³ O⁴ ἢ 2 P6O, P6O²).

Ἐν χρήσει μόνον εἰς κατασκευὴν τοῦ ἐμπλάστρου τῆς
Νομιμβέργης ἢ τοῦ Νορικοῦ, emplastrum noricum s.
universale.

Εἰς ἀλοιφὴν φατὰν μητριακὴν Emplastrum
martis fuscum.

Μόλυβδος ἰωδιοῦχος. (Joduretum Plumpi s. plumpum
iodatum P 6 J²).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Παραγγέλλεται νῦν μό-
νον ἐξωτερικῶς κατὰ τῆς χοιραδικῆς ἐξογκώσεως τῶν
ἀδένων, κατὰ τῆς ἐξογκώσεως τῶν ὠθηκῶν τῆς μήτρας.
Δίδεται εἰς ἀλοιφὴν ἓν δρ. $\frac{1}{2}$ — 1 ἐπ' οὖγγ. λίπος καὶ
εἶναι ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

Μόλυβδος δεψικός. (Plumpum tannicum).

Σκευάζεται εἰς ἀλοιφὴν ἓκ δρ. $\frac{1}{2}$ — 1 ἐν οὖγγ. λίπους

πρὸς ῥαγάδας μαστῶν, πρωκτοῦ, καὶ ἀπλῶς ὅπου στύ-
ψεως χρεία.

Ψευδάργυρος. (Zincum). Μέταλλον στιλπνὸν λίαν.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Φέρει στύψιν καὶ ῥί-
κνωσιν. Πασίφανῶς λοιπὸν ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν νεύρων ὁ ψευ-
δάργυρος. Ἡ φυσιολογική αὐτοῦ ἐνέργεια ὅτε μὲν εἶναι
στυπτική, ὅτε δὲ καυτηριώδης, ὅτε δὲ ναυτίας καὶ ἐμέ-
του παραγωγική, καὶ τελευταῖον παραλυτικὴν τῶν κι-
νητικῶν ἰνῶν τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου συστήματος τῶν νεύ-
ρων. Ἐντεῦθεν ὀρίζονται αἱ ἐνδείξεις εἰς χρῆσιν ἱαμα-
τικήν. Ἐν τοῖς ἐφεξοῖς τὰ καθ' ἕκαστα.

Ψευδαργύρου ὀξειδίου. (Zincum oxydatum,
magisterium Zinci. Zn O).

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Τοπι-
πῶς μὲν παραγγέλλεται ὡς στεγνωτικὸν πρὸς ἔλκη ἀφθό-
νως πυορροῦντα καὶ πρὸς πυρκαύματα καὶ παρατρίμ-
ματα. Ἰδίᾳ δὲ πρὸς ῥαγάδας τῶν θηλῶν, τῶν μαστῶν,
χειλέων τοῦ στόματος ἢ τῶν αἰδίων τοῦ θήλεως, ἢ καὶ
τοῦ πρωκτοῦ.

Ἐσω δὲ παραγγέλλεται πρὸς πάθη τῶν κινητικῶν
νεύρων, κατὰ δὲ τῆς ἐπιληψίας ἐπηνέθη μάλιστα.

Δίδεται ἔσω αἰεὶ τὸ δι' ὑγρῶν μέσων παρεσκευασμέ-
νον, οὔτε χημικῶς καθαρώτερον τοῦ ἄλλου, κατὰ σιτ.
4—6 δι' ἡμέρ. παιδίοις, κατὰ σιτ. 10—20—30 δι'
ἡμέρ. ἐνήλιξι. Ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφήν. Φευκτέον τὰς
μετ' ὀξέων ἐνώσεις, καὶ τῶν μετὰ λιπῶν ταγγιζόντων.
Εἰς ἀλοιφὰς ὀφθαλμικὰς καθ' ὑγρῶν καὶ ἐξωδηκότων καὶ
ἀποδαρμένων βλεφάρων κατὰ σιτ. 5—10 ἐν 2—4 ἀλοι-
φῇ διαρροδου ἢ γλυκερίνης. Ἐπιπάσσεται δὲ εἰς κόνιν,

μόνον ἢ μετὰ μαγνησίας ἀνθρακικῆς. Ἐσω δίδεται τὸ ὑγρὸν κατὰ σιτ. 4—6 δι' ἡμέρας παιδίοις, ἐνήλιξι κατὰ σιτ. 10—20—30. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφὴν ἐκ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὖγγ. λίπους.

Ψευδάργυρος θειϊκός. (Zincum sulfuricum, sulfas Zincicus. $\text{Zn. SO}^4 + 7 \text{ H}^2 \text{ O}$).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐνεργεῖ ὅπως καὶ ὁ ψευδάργυρος.

Ψευδάργυρος ὑδροκυανικός, ἥτοι κυανιοῦχος. (Zincum cyanatum purum. Zn) (cn)².

Ὀλίγη εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου, διὰ τὸν φόβον τῆς δηλητηριάσεως. Φέρει καρηθαρίαν καὶ ζάλην, οὐδὲν καλὸν παρετηρήθη πρὸς ἔλκη. Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{4}$ — $\frac{2}{2}$ + (!) δι' ἡμέρας εἰς κόνιν.

Ἵδροκυανικός ψευδάργυρος ὁ σιδηρίζων. Zincum ferro-cyanicum. Δίδεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ νευραλγιῶν καὶ σπασμῶν ὡς πραϋντικόν.

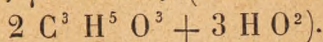
Ψευδάργυρος ναρδικός. (Zincum valerianicum, Valerianas zincicus. Zn.) ($\text{C}^5 \text{ H}^9 \text{ O}^2$)².

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐνεργεῖ ὅπως καὶ ὁ ψευδάργυρος. Δίδεται κατὰ σιτ. 2—5 δι' ἡμέρας εἰς κόνιν μετὰ σακχάρου.

Ψευδάργυρος δεψικός. (Zincum tannicum).

Μόνον ἐξωτερικῶς ἐν χρήσει πρὸς χρονίας βλεννοροΐας κ.τ.λ. ὡς καὶ ὁ ψευδάργυρος. Διαλύεται δὲ 1 δεψικοῦ ψευδαργύρου ἐν 200 ὕδατος καὶ ἐγχύεται εἰς βλεννορροῦντας σωλῆνας.

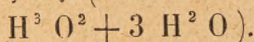
Ψευδάργυρος γαλακτικός. (Zincum lacticum, Zn.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ ὀξικοῦ μολύβδου.

Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 δι' ἡμέρας.

Ψευδάργυρος ὀξικός. (Zincum aceticum, Zn. 2 C²

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου Δίδεται κατὰ σιτ. 1—5 δι' ἡμέρας ὡς στύφον 10—20 φέρει ναυτίαν, κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 γαστρεντερίτιδα. Δίδεται κατὰ σιτ. πολλ. τῆς ἡμέρας $\frac{1}{2}$ —1—2 εἰς κόνιν.

Ψευδάργυρος χλωριοῦχος. (Zincum chloratum s. muriaticum, Zn. Cl²).

Χρήσιμος εἰς καθαρισμὸν κοιτῶνων μεμολυσμένων, τὰ λοιπὰ δὲ ἐνεργεῖ ὅπως καὶ ὁ ψευδάργυρος.

Χαλκός, Cuprum, Aes. Cu.

Εὐρίσκεται τὸ μέταλλον τοῦτο ἡνωμένον μετὰ τοῦ θείου, ἀντιμονίου, ἀρσενικοῦ κ.τ.λ. εὗρηται δὲ καὶ ἔν τισι τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Στηρίζεται ἐπὶ τῆς στυπτικῆς μὲν δυνάμεως πρῶτον — πυκτικῆς τοῦ λευκώματος, τῆς καυτηριώδους καὶ ἐμετικῆς δεύτερον, ὡς πρὸς τὰ βέβαια καὶ εὐνόητα καὶ ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς μετασυγκρικῆς ἐπὶ τῶν νεύρων δράσεως ὡς πρὸς τὰ ἀβέβαια ἢ καὶ δυσεξήγητα. Τὰ καθ' ἕκαστα,

εἰς ἀποφυγὴν τῶν ἐπαναλήψεων, ἐκτίθενται παρ' ἐκάστη τῶν σκευασιδῶν.

Χαλκὸς θειϊκός. (Cuprum sulfuricum, vitriolum Cupri s. Cœruleum. $\text{Cu SO}^4 + 5 \text{ H}^2\text{O}$).

Ἑνέργεια ἱαματική. Στηρίζεται κυρίως εἰπεῖν ἡ βεβαία ἐπὶ τῆς στύψεως καὶ τοῦ ἐμέτου, παραγγ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ τρις τῆς ἡμέρ. πρὸς χρονίας διαρροίας, πρὸς ἀτόνους αἱμορραγίας, ἐκ μήτρας τῶν ἐντέρων, ὡς ἀντίδοτον, κατὰ τῆς διαφωσφόρου δηλητηριάσεως, δίδεται ὡς ἐμετικὸν κτλ. τὰ λοιπὰ ὡς καὶ ὁ χαλκός.

Χαλκὸς θειϊκὸς ἐναμμώνιος. (Cuprum sulfuricum ammoniatum).

Κόνις βαθέως κυανῇ. **Ἑνέργεια φυσιολογική.** Ἐπαινεῖται ὡς ἐν τῶν ἀνυσιμωτάτων κατὰ τῶν βιζίων ὑστερισμῶν, δίδεται κατὰ τῶν ἀτύπων διαλειπόντων πυρετῶν καὶ νευρικῶν.

Ἐξωτερικῶς δὲ 1 — 4 σιτ. ἐν οὖγ. 1 — 3 ὕδ. ἀπεσταγμένου, ποιοῦνται ἀναγαργαρισμοὶ πρὸς χρονίας φαρυγγίτιδας, ἐγχύσεις οὐρήθρας, κόλπον πρὸς βλεννορροίας, ἔλκη κ.τ.λ.

Ῥόδω κυάνεον ἢ οὐράνιον. Aqua coelestis S. azurea S. Sapphirina.

Χαλκὸς στυπτηριοῦχος ἢ λίθος θεία. (Cuprum aluminatum s. Lapis divinus).

Μάζα κυανίζουσα. **Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική.** Ἐνεργεῖ ὡς καὶ ὁ χαλκός. Δίδεται κατὰ σιτ. 1—2 ἐν οὖγγ. ὕδατος. Ἡ δὲ ἄλοιφῃ γίνεται ἐκ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὖγγ. λίπους πρὸς ἄτονα ἔλκη ἐπιτίθεται.

Χαλκός έναμμώνιος χλωριοῦχος ὑγρός. (Liquor cupri ammoniato-muriatici).

Ὑδρὸν σμαραδόχρουν. Εἶναι ἀνόον πρὸς ἐπιληψίας προσφάτους νεανίδων ἐξ ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν μορίων. Πάντως ἐν χρήσει ἐλαχίστη. Τὰ λοιπὰ ὡς ὁ χαλκός. Δίδεται κατὰ σταγ. 2—5 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ἐν ὕδατι. Ἐξωτερικῶς σπανίως μεταχειρίζομεθα.

Χαλκοῦ ὀξειδίου. (Cuprum oxydatum. CuO).

Κόνις μέλαινα. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ. Ἐσω παρηγγέλθη κατὰ τὰς ταινίας καὶ τὰς νηματοειδεῖς ἑλμινθας, ἐπιτυχέστερον ἐφάνη ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφάς.

Χαλκός ὀξικός ἢ ὀξίχαλκος. (Cuprum aceticum, Aerugo crystallisata).

Κρύσταλλοι πράσινοι. $\text{Cu. } 2\text{C}^2 \text{H}^3 \text{O}^2 + \text{H}^2 \text{O}.$

Μόνον ἡ ἐξωτερικὴ χρῆσις ἐν ἐνεργείᾳ συμφώνως πρὸς τὴν τοῦ χαλκοῦ.

Κηρωτὴ διὰ χαλκοῦ. Ceratum Aeruginis S. Ceratum viride. S. emplastrum viride. Δίδεται πρὸς ἡλους ποδῶν.

Χρίσμα ἢ ὀξύμελι χαλκοῦχον. Linimentum Aeruginis S. unguentum Aegyptiacum. Ἐν χρήσει πρὸς ἑλκὴ σπογγώδη. Καθ' ἑλκῶν τοῦ γαργαρεῶνος κίρναται διὰ 3—4 πλασίου ὕδατος, δίδεται πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Χαλκός άνθρακικός. (Cuprum carponicum s. hytrico carponicum).

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ χαλκοῦ.

Βισμούθιον.

Bismuthum hydrico-nitricum s. supnitricum s. Magisterium Bismuthi.

Κόνις λευκοτάτη Τὸ μεταλλικὸν βισμούθιον εὗρίσκεται εἰλικρινές πολλαχοῦ πῶν ὀρυκτῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ μολύβδου.

Ἐνέργεια ἱαματική. Παραγγέλλεται πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων χρονίους, ἔχει δὲ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι λαμβάνεται καὶ παρὰ τῶν δυσκολωτάτων ἀνθρώπων. Παραγγέλθη ὡς ἀξιόλογον φάρμακον κατὰ τῶν καρδιαλγιῶν καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἐμέτων, τῶν τε καθαρῶς νευρικῶν τῶν παρ' ὑστερικοῖς γυναιξίν, εἴτε μόνον εἴτε μεθ' ὑσχυάμου ἢ ἄλλου τινὸς ναρκωτικοῦ. Παισὶ δίδεται 2—3 σιτ. ἐνήλιξι 5—10—30 σιτάρια.

Ἐξωτερικῶς παραγγέλλεται. Ὤφελει ὡς στυπτικόν, εἰς ἐγχύσεις βλεννορροίας κ.τ.λ.

Τινὲς δὲ συνιστῶσι καὶ τὸ ἀνθρακικὸν βισμούθιον.

Βισμούθιον ναρδικόν. (Bismuthum valerianicum
Bi 3C⁵ H⁹ O²).

Κόνις λευκή. **Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική.** Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ βισμουθίου. Δίδεται 5—10—15 σιτ. δι' ἡμέρας. Ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

Ἄργυρος. (Argentum).

Μέταλλον. Χρησιμεύοντα τὰ φύλλα εἰς ἔμφραξιν τε-
ρηδονισθέντων καὶ τετρημένων ὀδόντων, ἢ εἰς περιαργύ-
ρωσιν καταποτίων.

Ἄργυρος νιτρικός, ἢ στυγία λίθος. (Argentum nitricum,
Lapis infernalis).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐχει
οἶαν περ τὰ στυπτικὰ καὶ ὁ ἄργυρος. Παραγγέλλεται εἰς
εἰσπνοάς ἐκ σιτ. 1—3 ἐν οὖγγ. ὕδατος. Ἀλοιφαὶ γίνονται
ἐκ σιτ. 10—40 ἐν οὖγγ. λίπους.

Ἀλοιφή τοῦ Γύθρου, unguentum Cuthrei.
Ἐντίθενται τῇ οὐρίθρᾳ πρὸς ἔλκη ἄτονα.

Νιτρικός ἄργυρος μετὰ καλίου νιτρικοῦ.
Δίδεται ὁμοίως ὡς ἡ ἀλοιφή.

**Στυγία λίθος νιτρώδης. Lapis infernalis mi-
tigatus s. nitrosus.**

Χρησιμεύει καὶ εἰς βαφὴν τῶν τριχῶν. 1—2 σιτ. ἐν
οὖγγ. ὕδατος ἀπεσταγμένου.

Χρυσός. (Aurum).

Μέταλλον. **Ἐνέργεια ἱαματικὴ.** Παρηγγέλθη ὡς
εὐστόμαχον, καὶ ἔτι μάλλον ὡς μετασυγκριτικὸν καὶ πο-
λέμιον δυσκρᾶσιων πεπαλαιωμένων, οἷον συφίλιδος λέ-
πρας Ἑλληνικῆς, χοιράδων, ὡς διουριτικόν, πρὸς ὕδρω-
πος ἀσκήτας, καὶ ὡς ἐμμηναγωγόν.

Ἀντενδείκνυται. Ὅταν εἶναι ἡρεθισμένος ὁ πε-
πτικός σωλὴν ἢ καὶ λίαν εὐπαθὴς, ἐπὶ διαθέσεις εἰς
αἱμορραγίας ἐκ πνευμόνων καὶ μήτρας καὶ νεφρῶν,

καὶ ὀργανισμοῖς λίαν ἐξησθενηκόσιν, ἐνεξεγέρτοις καὶ εὐπαθέσι καὶ πρεσβύταις καὶ παιδίοις.

Χρυσὸς μεταλλικός, φυλλώδης ἢ κατακεκρημνισμένος. (Aurum metallicum, foliatum vel praecipitatum).

Φέρεται εἰς φύλλα. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Παραγγέλλεται ὡς τονωτικὸν τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ συστήματος τῶν νέρων, ὡς ἀντισυφιλιτικὸν καὶ ὡς ἀντιχοιραδικόν, ἢ χρῆσις σπανία. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1. Μόνον εἰς ἐπιπώμασιν κοίλων ὀδόντων. Καὶ τὸ ὀξειδίου αὐτοῦ δίδεται ὡς τᾶνω.

Χλωριούχος χρυσός. (Aurum chloratum, Aurum sesquichloratum, Au. Cl3).

Ὁ μεταλλικός χρυσὸς ἐν χρήσει ὡς καυτήριον, εἰς ἔλκη καρκινώδη, εἰς καυτήριον τῶν αἰδοίων πλουσίον, καυτηριάζει καρκίνους (ὅρ. Βρώμιον). Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{20}$ δι' ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς 3—5 σιτ. ἐν οὐγγ. ὕδατος.

Χλωριούχος χρυσὸς μετὰ χλωριούχου νατρίου ἤτοι χλωριούχος χρυσὸς νατριοῦχος. (Aurum muriaticum natronatum s. Chloretum Aurli cum choreto Sodae).

Κρύσταλλοι πρισματικοί. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Παραγγέλλεται κατὰ δευτεροπαθοῦς καὶ τριτοπαθοῦς σφίλιδος, πρὸς σκληριάσεις τῆς μήτρας τοῦς ὑστερισμοὺς πρὸς ὕδρωπας τῶν ὠοθηκῶν $\frac{1}{3}$ σιτ. δι' ἡμέρας, πρὸς τὴν λέπραν τῶν Ἑλλήνων οὐδερμία ὠφέλεια παρατηρήθη. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$.

Ἀργίλλιον. (Aluminium).

Μέταλλον σπανιώτατον, ἔχει μεγίστην ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἄργυρον.

Ἀργίλλου ὀξειδίου ἢ ὑδροξειδίου, Ἀργίλλος.
(Aluminium oxydatum. Alumina hydrata pura $Al^2 H^6 O^6$).

Κόνις λευκή. Ἑνέργεια φυσιολογικῇ. Ἐνεργεῖ ὡς στυπτικὸν δραστήριον ἐπιτήδειον πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Δίδεται εἰς κόνιν κατὰ 3—5—10 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας, ὡς στυπτικὸν καὶ στεγνω-
τικόν

Ἀργίλλος λευκὴ καὶ ἐρυθρά. Γῆ λημνία (σφραγίς)· σαμία
(ἄστήρ. — μηλία ἄρμενία). (Argilla alpa et rupra.
Bolus armeniaca et lemnia).

Μεταχειρίζονται ὡς στυπτικὸν καὶ στεγνωτικόν. Ἐξω-
τερικῶς χρήσιμον εἰς λουτρά, εἰς ἔμπλαστρον κατὰ τῶν
βουβωνοκηλῶν, Emplastrum ad rupturas.

Ἀργίλλος ὀξική, Ἀργίλλιον ὀξικόν. (Alumina acetica
 $Al^2 (HO^2) (C^2 H^3 O^2) 4$).

Ὑγρὸν ἄχρουν. Ἑνέργεια φυσιολογικῇ καὶ ἰα-
ματικῇ. Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ ἀργίλλου. Δίδεται κατὰ
σιτ. 10—20 ἐν ὕδατι. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἔλκη.

Ἀργίλλιον θεικόν. (Alumina sulfurica, Al^2 .
 $3 SO^4 + 18 H^2 O$).

Κόνις λευκή. Παρηγγέλθη ὡς ἀντισηπτικὸν εἰς ἐνέ-
σεις ἐν πτώμασι ταριχευτέοις ἢ μέλλουσιν ν' ἀποσταλῶσι
μακράν.

Στυπτηρία. (Alumen s. Sulfas Kalico-aluminicus
s. Sulfas Aluminae et Potassae).

Κρύσταλλοι. Περιέχεται ἔν τισι τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων καὶ τῶν λιμνῶν.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἡ στυπτηρία πηγνύει τὰς λευκωματοειδεῖς οὐσίας.

Ἄν ἔσω ληφθῇ κατὰ σιτ. 1—2 στεγνοῖ καὶ στύφει στόμα καὶ γαργαρεῶνα, ἐν γένει ἐνεργεῖ ὅπως ἅπαντα τὰ στυπτικά. Δίδεται ἔσω παισὶ μὲν 2—4 σιτ. ἐνήλειξι δὲ 10—20 σιτ. Ἐξωτερικῶς εἰς κολλύρια.

Στυπτηρία κεκαυμένη, ἄνυδρος. Alumen ustum. Ἐξωτερικῶς ὡς καυτήριον.

Στυπτηρία κινουῆχος, Alumen kinosatum. Δίδεται ὡς ἰσχαιμον πρὸς δῆγματα βδελλῶν.

Δρακοντιοῦχος στυπτηρία. Alumen draconisatum.

Στυπτηριοῦχος ὀρός γάλακτος. Serum aluminatum. Ὁ ὀρός προποτίζεται ἀνθρώποις διαρροοῦσιν ἢ ἀναβήσσουσιν αἷμα.

ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΣΥΓΚΕΡΑΣΤΙΚΑ ἢ ΨΥΚΤΙΚΑ

REMEDIA TEMPERANTIA S. REFRIGERANTIA

Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην περιλαμβάνομεν κατὰ συνθήκην ὀξέα τινὰ φυτικά τε καὶ ὀρυκτά, διὰ τὸ ἐξέχον τῆς φυσιολογικῆς αὐτῶν καὶ ἱαματικῆς ἐνεργείας, ὅπερ εἶναι ταπείνωσις τῆς θερμασίας τοῦ σώματος, ἀραίωσις τῶν σφυγμῶν καὶ αἴσθημα ψύξεως, ὃ γεννᾶται ἐν παντὶ τοῦ σώματος μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Τὰ συγκεραστικά ὀξέα κατὰ τὴν ἑαυτῶν καταγωγὴν διαιροῦμεν εἰς ἀνόργανα καὶ εἰς ὀργανικά.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ὅξέα ἀνόργανα. (*Acida anorgana*).

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Στηρίζεται ἐπὶ τῆς στυπτικῆς, τῆς ψυκτικῆς, τῆς καυτηριώδους καὶ τῆς ἰσχαίμου δυνάμεως τῶν ὀξέων, ἥτοι κυρίως εἰπεῖν ἐπὶ τῶν χημικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν. Διὸ καὶ προπάντων ἐνδείνεται ὡς στυπτικά ἐπὶ χαλαρώσεως δέρματος πεπτικοῦ σωλῆνος, ἥπατος, νεφρῶν, μήτρας κ.τ.λ.

Δεύτερον ὡς ἰσχαίμα πρὸς αἱμορραγίας παθητικὰς, ὡς ψυκτικά ἢ συγκεραστικά, ὡς εὐστέμαχον χρησιμεύει μόνον τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηλητηριάσεων διὰ τῶν ἀλκαλίων, συγκεκραμένα ὕδατι πολ-

λῶ, εἶναι ἐν χρήσει πολλῇ. Ἀντεδείκνυται, ὅταν φλεγμένη ὁ πεπτικὸς σωλὴν, οἱ πνεύμονες καὶ οἱ νευροὶ καὶ καθ' ὅλου εἰπεῖν ἐπὶ πάσης ὀξείας καὶ ἰσχυρᾶς φλεγμονῆς, καθ' ἧς μᾶλλον ἐπιτήδεια εἶναι τὰ φυτικὰ ὀξέα, ἔτι δὲ προσφυέστερα τὰ ἀλκάλεια καὶ τὰ ἄλατα.

Θεικὸν ὀξύ. (*Acidum sulfuricum* $\text{H}^2 \text{SO}^4$).

Εὐρίσκεται εἰς τὰ ὀρυκτά. **Ἐνέργεια ἱαματική.** Παραγγέλλεται ὡς ψυκτικὸν καὶ μετριάστικὸν τοῦ δίψους καὶ τοῦ πυρετοῦ, τὸν ἐκτικὸν πυρετὸν μετριάξει καὶ τοὺς ἀφθόνους ἰδρῶτας, ἡ μακρὰ χοῆσις βλάπτει τὴν πέψιν. Λαμβάνεται ὡς φάρμακον πρᾶυντικὸν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας, πρὸς τοὺς καρδιοκτύπους ὡς στυπτικὸν παρηγγέλθη, κατὰ τῆς οἰμοφλυγίας. Κατὰ τῆς χρονίας διὰ μόλυβδου δηλητηριάσεως.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν πάσχη ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα κατάρρουν ὀξύ. Δίδεται 30—60 σταγ.

Μίγμα ὀξύ τοῦ Ἀλλήρου. *Elixirium acidum Halleri* s. *Mixtura, sulphurico-acida*. Δίδεται 20—60 σταγ. πρὸς αἱμορραγίας.

Βάμμα ἀρωματικὸν ὀξύ. *Tinct. aromatico-acida* s. *Elixirium Vitrioli Mynsichtii*. Δίδεται 10—20 σιτ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας πρὸς δυσπεψίας.

Ῥῶδωρ τραυματικὸν Θεδένειον. *Aqua vulneraria Thedenii* s. *Tinctura vulneraria acida*. Ὡφελεῖ πρὸς θλάσεις καὶ μώλωπας καὶ ἄτονα ἔλκη. Ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

Θεικὸν ὀξύ, ἐστερροποιημένον. *Acidum sulfuricum solidificatum*. Χρησιμεύει εἰς καυτηρίασιν κακοπλασμάτων.

Νιτρικὸν ὀξύ. (Acidum nitricum HNO^3).

Ὡφελεῖ εἰς τὰς χρονίας ἡπατίτιδας, πρὸς τοὺς καταρρώδεις ἐκτέρους τοὺς ἐπιμόνους. Ἐσὼ δίδεται τὸ καθαρόν νιτρικὸν ὀξύ $25 \frac{0}{10}$ — $30 \frac{0}{10}$ ὀξέος εἰς $75 \frac{0}{10}$ — $70 \frac{0}{10}$ ὕδατος. Ἐκτεταμένη εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ χρῆσις. Καυτηριάζομεν ἀκροχορδόνas, κονδυλώματα, ὄγκους αἰμορροϊκούς κ.τ.λ.

Ῥόδωρ βασιλικόν. Aqua regia, Acidum chloro-nitrosum. Παραγγέλλεται εἰς λουτρά.

Νιτρικὸν ὀξύ στερεοποιηθέν. Acidum nitricum solidificatum. Ὡς καυτήριον χρησιμεύει.

Ἄλοιφὴ ὀξυγονοῦχος. Unguentum oxynatum. Ἐπιχρίεται ἐφ' ἐλκῶν.

Φωσφορικὸν ὀξύ. (Acidum phosphoricum, $\text{H}^3 \text{PO}^4$).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι καθόλου εἰπεῖν ἡ τοῦ θειικοῦ ὀξέος, οὗ προτιμᾶται ὑπὸ πολλῶν πρακτικῶν ἱατρῶν, παραγγέλλεται πρὸς τύφους καὶ τυφώδη νοσήματα, ὡς στυπτικὸν καὶ τονωτικόν, πρὸς ἐκτικὰς διαρροίας καὶ ἰδικὴ τις τόνωσις τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου ἀπεδόθη, ὡς ἰσχυαίμον. Δίδεται ἔσῳ κατὰ δρχ. 1—2—3.

Υδροχλωρικὸν ὀξύ. (Acidum hydrochloricum s. muriaticum, HCl).

Εἶναι ἀέριον. Ἐχει τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀξέων. Δίδεται ἔσῳ κατὰ δρχ. 1—2 δι' ἡμέρας εἰς ἀφέψημα. Ἐξωτερ. εἰς ποδόλουτρα.

Χλώριον αερῶδες καὶ ὕδωρ χλωριοῦχον. (Chlorum et Aqua chlorinica s. ehlorata s. onymuriatica, Chlorum solutum s. liguor Chlori).

Ἔχει τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀξέων. Δίδεται κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1—2 δι' ἡμέρας εἰς ἀφέψημα.

Χρωμικὸν ὀξύ. (Acidum Chromicum).

Φέρεται εἰς κρυστάλλους. Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Μόνον ὡς καυτήριον ἐχρήσατο ἡ ἱατρικὴ.

Ἵδροφθορικὸν ὀξύ ὑγρόν. Acidum fluorium, HEI.

Πυριτικὸν ὀξύ. SiO^2 , Acidum silicicum (καὶ πυριτικὸν Kalium silicicum). $\text{C}^4 \text{SiO}^4$. Δίδεται 5—10 πρὸς λιθίασιν καὶ σιτ. ἔσω τὴν ἀρθρίτιδα.

Ἀνθρακικὸν ὀξύ. (Acidum carbonicum, CO^2).

Σύγκειται ἐξ ἀνθρακος καὶ ὀξυγόνου τὸ ἀνυδρὸν, ἀέριον πανταχοῦ τῆς φύσεως.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Ἐνεργεῖ ὅπως τὰ ὀξέα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ὁξέα ὀργανικά. (Acida organica).

Περιλαμβάνονται ἐνθάδε ὀξέα φυκτικά, προσερχόμενα ἐκ τοῦ τῶν φυτῶν βασιλείου, πλὴν τοῦ γαλακτικοῦ, πρὸς δὲ καὶ καρποὶ τινες ὀξεινοὶ ἀναλόγως τοῖς φυτικαῖς ὀξέσι καὶ δι' αὐτῶν δρῶντες ἐπὶ τοῦ σώματος.

Γαλακτικὸν ὀξύ. (Acidum lacticum).

Ἵγρὸν διαυγές. Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυ-

ται πρὸς δυσπεψίας, πρὸς γαστραλγίας, καὶ ὡς διαλυτικῶν ἐμφράξεων, δίδεται κατὰ σταγ. 5—10 πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ἐξωτερικῶς χρησιμεύει ὡς ἐν τῶν κρατίστων καθαρτηρίων, παρηγγέλθη καὶ εἰς ἐξάγχνωμα 15—20 κόκκους.

Ὅξικὸν ὀξύ. (Acidum aceticum, $C^2 H^4 O^2$ ἢ $C^2 H^3 O, OH$).

Ὑγρὸν ἄχρουν. **Τὸ λείψηδρον.** Acidum acetium concentratum. s. radicale s. glaciale. Δίδεται κατὰ κοχλ. τῆς τραπεζῆς 1—2.

Ὅξικὸν ὀξύ ἡραιωμένον. Acidum aceticum dilutum s. Acetum concentratum. Ὡς ἀναληπτικὸν δίδεται.

Ὅξος τὸ κοινόν, Acetum crudum. Ὡς τᾶνω.

Καθαρὸν ὄξος, Acetum purum s. destillatum.

Ἐνέργεια ἱαματική. Τὸ ὀξικὸν ὀξύ, ἐν μέρει δὲ καὶ τὸ ὄξος, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δροσιστικόν, ὡς εὐστόμαχον, ὡς ψυκτικόν, ὡς διαλυτικὸν ἐπιθηλίων, ὡς καυτήριον καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ δηλητηριάσεως δι' ἀλκαλέων. Ἐνδείκνυται πρὸς δυσπεψίας, ἐνεργεῖ δὲ τὸ ὄξος, ὅπως καὶ τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, εἰς διάλυσιν καὶ κατατριβὴν πρωτεϊνούχων οὐσιῶν, εὐθετα πρὸς γαστρικοὺς καὶ καὶ χολικούς, ὠφελεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἰκτέρους, ὡς πάντα τὰ φυτικά ὀξέα, πρὸς ἐπιφορὰς αἵματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἱμορραγίας τῆς ρινόε, πεπτικοῦ σωλήνος καὶ γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἀντενδείκνυται ἐπὶ ἀναιμίας καὶ χλωριάσεως, καὶ μάλιστα ὅταν σκοπῇται χρῆσις μακρά.

Ἐξωτερικῶς τό τε ὀξικὸν ὀξύ καὶ τὸ κοινὸν ὄξος, χρησιμεύουσι πρὸς λειποθυμίας, καὶ εἰς ἐκτρωσιν κορυ-

ζῶν, ἐπιτρίβεται τὸ ὄξος ἐπὶ ἀσθενοῦς σώματος εἰς ταπείνωσιν τῆς θερμοκρασίας, ὡς ψυκτικὸν προσβάλλεται περὶ τὸ μέτοπον.

Ὁξικὸν ὀξύ ἀρωματικόν. Acidum aceticum aromaticum.

Ὁξος ἀρωματικόν. Acedum aromaticum.
Ὁξύμελι, ὅρα ἐν τοῖς περὶ μέλιτος.

Χλωρικὸν ὀξύ.

Τὰ ὀξέα ταῦτα μεταχειρίζονται εἰς ἐπίκαισιν, κονδυλωμάτων, σπιλωμάτων κ.τ.λ. Τὸ ὀξύ τοῦτο ἐπικαίει ἀσφαλέστερον τοῦ νιτρικοῦ.

Τρυγικὸν ὀξύ. (Acidum tartaricum).

Ὁφελεῖ ὡς δροσιστικὸν πρὸς πυρετοὺς ὑψηλούς, διαλείποντας τυφώδεις, πρὸς χολικούς, ἰκτέρους καὶ φλεγμονὰς τοῦ ἥπατος, τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ὀξικὸν ὀξύ καὶ τὸ κοινόν. Δίδεται ὡς δροσιστικὸν κατὰ 10—20—30 σιτ. ἐν λίτρ. ὕδατος.

Κόνις ψυκτικῇ, Pulvis limonatae s. refrigerans. Δίδεται εἰς γαστροχολικοὺς πυρετοὺς.

Κιτρικὸν ὀξύ. (Acidum Citricum).

Ληφθὲν ἔσω κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ ταπεινοῖ τοὺς σφιγμοὺς κατὰ 5—10 καὶ τὴν διάτασιν τῶν ἡμῶν τῶν ἀρτηριῶν, τὰ λοιπὰ ὡς καὶ τὸ ὀξικὸν ὀξύ καὶ τὸ κοινόν.

Pulvis ad limonatam.

Σιρόπιον λειμωνίων. Syrupus citri.

Καρποὶ ὀξεινοὶ ἢ ὀξεῖς. (Fructus aciduli s. acid).

Περιέχουσι πάντες ἐλεύθερον κητρικόν, μηλικὸν καὶ

τρυγικὸν ὀξύ, μετὰ καὶ πολλῆς βλέννης καὶ πολλοῦ σακ-
χάρου, πρὸς δὲ ποσὸν ἄλλοτ' ἄλλο μελικῶν ἀλάτων, δι'
ὧν πάντων ἐνεργοῦσι μὲν ὡς δροσιστικάι, καὶ ψυκτικαὶ
ὕλαι, κινουσι καὶ τὴν γαστέρα.

Ὁξυφοινίκων σὰρξ ἀκατέργαστος. (Pulpa
Tamarindorum cruda).

Tamarindus indica L. Caesalpinieae.

Κράτιστον εἶδος εἶναι ἡ ἐξ ἰνδικῆς, δεύτερον εἶδος
εἶναι ἐξ Ἀμερικῆς ὑποδεέστερον, χερίστον εἶδος εἶναι ἡ
Αἰγυπτία· εἰς ἀφεψήματα μεταχειρίζομεθα, ἐνεργοῦσι
δὲ ὅπως ἅπαντα τὰ ὀξέα.

Ἑκλειγμα ὑπακτικόν. Electuarium leni-
tivum. Δίδεται ὡς ὑπακτικόν.

Ὅρὸς γάλακτος δι' ὀξυφοινίκων, Serum lactis ta-
marindinatum. (ὄρα γάλακτ. ὀρόν).

Καρπὸς βάρου τῆς ἰδαίας. (Fructus rudi idaci. Rupus
idaeus L. Rosaceae).

Ἐνεργεῖ ὡς καὶ οἱ ὀξυρίνοι ἢ ὀξεῖς καρποί.

Χαμαιέρασα. (Fructus Fragariae. Fragaria vesca L.
Rosaceae).

Τίμιον ὡς ἐπιδόρπιον δροσιστικόν.

Κεράσια. (Cerasi. Prunus avium L. Amygdaleae).

Ὁξυκέρασα ἢ βύσσινα. Prunus cerasus L.

Ἀφεψήμα δίδεται ὡς δροσιστικόν ποτὸν καὶ ψυκτι-
κόν, ἐπιτήδειον πρὸς νόσους φλογιστικάς καὶ πυρετώδεις.

Συκάμινα ἢ μόρα μέλανα. (Fructus Mori nigrae).

Morus nigra L. Artocarpeae. Ἐν χρήσει ὡς εἰ-

λημα στυπτηρίας καὶ βόρακος εἰς ἐπίχρησιν ἀφθῶν καὶ ἐλκῶν.

Κοκκύμηλα δαμασκηνά. (Fructus pruni).

Prunus domestica L. Amygdaleae.

Παραγγέλλεται ὡς ἀφέψημα καθ' ἑξὶν δυσκοιλίοις ἀνθρώποις.

Πόλτος κοκκυμήλων δαμασκηνῶν. *Pulta prunorum.*

Σταφυλαί. (*Uvae. Vitis vinifera* L. Ampelideae).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Αἵσταφυλαί, πολλὰ ληφθεῖσαι, κινουσι τὴν γαστέρα καὶ τὴν διούρησιν, ὑποθερμαίνουσιν ὅμως καὶ τὸ σῶμα, ἐκτείνουσιν τὴν κυκλοφορίαν καὶ φέρουσι μικρὰν υπεραιμίαν τοῦ ἐγκεφάλου. Μεθοδικὴ χρῆσις αὐτῶν ἐλαττοῖ τὸ πάχος τοῦ σώματος, διότι εἰσάγει εἰς αὐτὸ πολλὰ στοιχεῖα. Ὀλίγαι ὅμως ληφθεῖσαι συντείνουσιν εἰς ταχυτέραν πέψιν τῶν τροφῶν διὰ τοῦ πολλοῦ σακχάρου καὶ παχύνουσι τὸ σῶμα. Ὀφελουσι πρὸς δυσκοιλιότητος, εἰς δυσμηνορροίας, υπεραιμίας μήτρας καὶ ὠοθηκῶν.

Ὅπου ἐνδείκνυνται αἱ σταφυλαί, πρέπει ὡς ἑξῆς νὰ τρώγωνται· πρῶταν, μεσημβρίαν καὶ ἑσπέραν ἄρχεται τρώγων ὁ ἄρρωστος ἀνὰ ἡμίσιαν λίτραν ὀρίμων, γλυκεῶν καὶ λεπτοφλοίων σταφυλῶν, ἀποπτύων ἐπιμελῶς φλοῖον καὶ γίγαρτα, βαθμυδὸν αὐξάνει τὸ ποσὸν μέχρι 2—2½ λίτρ. Κίνησις ἐπιμελὴς ἐν ὑπαίθρῳ, ἐνεργητικὴ, Ἀποστολικὴ οὐχὶ παθητικὴ ἐφ' ἀμαξῶν. Ἀποφυγὴ ἀστηρὰ παντὸς οἰνοπνεύματος.

τούτου νὰ διεγείρη σφόδρα τὸ σύστημα τῶν νεύρων, ἢ νὰ ταρασσῇ τὴν κυκλοφορίαν.

Παραγγέλλεται πρὸς τύφους, ὅταν ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ ἀϋπνία πολλή, κίνδυνος δὲ ἐξ αὐτῶν μερίζονος ἀδυναμίας καὶ ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ἀρρώστου, πρὸς διεγέρσεις τοῦ γαστρικοῦ νεύρου καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τὰς ἀλλαγὰς τοῦ σώματος, κατὰ τῶν ὑπεραισθησιῶν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ θήλεος σπασμωδῶν τε καὶ καθαρῶς νευραλγιῶν, οἷον πόνων κατὰ τὴν μήτραν, μάλιστα ἐν καιρῷ τῶν ἐμμήνων κατὰ τῶν ἐκφάνσεων τοῦ ὑστερισμοῦ.

Ἄστοχεῖ τὸ καστόριον ἢ βλάπτει, ὅταν οἱ σπασμοὶ ἢ αἱ ὑπεραισθησίαι προέρχονται ἐξ ὑπεραιμίας ἐνεργητικῆς ἢ ἐκ φλεγμονῆς· ἀστοχεῖ δὲ καὶ παρὰ γυναιξὶ πληθωρικαῖς.

Δίδεται εἰς κόριν κατὰ προτίμησιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ εἰλήματος κατακαλυφθῇ ἡ τοῦ φαρμάκου ὁσμὴ, ἐφ' ἧς ἐν μέρει ἡ ἐξυγιστικὴ δύναμις. Κατὰ σιτ. 5—10—20 δι' ἡμέρας.

Βάμμα καστορίου. Tinctura Castorei. Δίδεται κατὰ 20—30 σταγόνας ἐν ποτῷ τινι, ἢ ἐπὶ σακχάρῳ κατ' ὀλίγας σταγόνας συχνάκις· ἢ εἰς σκευὸς ὑέλινον ἐνθέτομεν 10—20 τροχίσκους καὶ ἀνακινοῦνται εἰς ἀνάποσιν τοῦ βάμματος. Δίδεται δὲ εἰς ὑστερικές γυναικας κατὰ 1—2 ὥρας ἓνα τροχίσκον.

Βάμμα καστορίου αἰθέριον. Tinct. Castorei aetherea. Δίδεται ὡς τᾶνω.

Ῥόδωρ καστορίου. Aqua Castorei ἐκ κόνεως 20—60 σιτ. Ἐξωτερικῶς εἰς κλύσμα ἢ ἐμπλαστρον. Ἄλλ' ἀμφίβολος ἡ ἐνέργεια.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Διεγερτικά ἐμπυρευματικά. (Excitantia Empyreumatica).

Εἶναι προϊόντα ξηρᾶς ἀποστάξεως ζώϊκων καὶ φυτικῶν οὐσιῶν, εὐεξάτμιστα τὰ πλεῖστα καὶ αἰθεριώδη, τινὰ δὲ εὐανάφλεκτα, εὐκόλως ἀναμυζόμενα διεγείρουσι τὴν κυκλοφορίαν καὶ νεῦρα.

Σαρκέλαιον. (Oleum animale empyreumaticum).

Αἰθέριον σαρκέλαιον, Oleum animale aithereum, oleum Cornu Cervi rectificatum καὶ Oleum animale dipelii.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὥς καὶ ἅπασαι αἱ ἐμπυρευματικαὶ οὐσίαι. Χρησιμεύει δὲ εἰδικῶς ὥς ταινικτόνον. Δίδεται εἰλικρινὲς κατὰ 3 — 10—20 σταγόνας ἐν ἀρωματικῷ ἢ κομμιούχῳ τινι ὕδατι, καὶ εἰς καταπότια.

Σωσίχρεας. (Kreosolum).

Χημείας προϊόν. Συγγενέστατον τῷ φαινελαίῳ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὥς καὶ τὰ λοιπὰ ἐμπυρευματικὰ ἀρμυωνιώδη.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως εἶναι ἡ πρόποσις λευκώματος ὡοῦ πολλοῦ καὶ ἡραιωμένου ὕδατι πολλῷ, ἢ γάλακτος, καὶ ἡ ἐξέμεσις πάντων τῶν ἐν τῇ γαστρῇ.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἰσχύμου, τῆς στυπτικῆς καὶ ἀντισηπτικῆς δυνάμεως. Παρηγγέλθη καὶ πρὸς χολεροειδοῦς ἐμετοδιαρροίας τῶν παίδων, τῆς θερινῆς, καὶ ὥς ταινιοκτόνου.

Δίδεται ἔσω κατὰ σταγ. $\frac{1}{2}$ —1—2 κατὰ στρ. 4 δι' ἡμέρας ἐν μίγματι, εἰς εἰσπνοάς.

Ῥόδωρ σωσικρεοῦχον. Aqua Creosoti s. Aqua Binellii. Creosotum solutum.

Πνεῦμα σωσικρέατος, Spiritus Creosoti.

Σπειραϊκὸν ἦτοι Ὀξυθενζοϊκὸν ἢ Ἰτεῦλικὸν ὀξύ.

(Acidum Salicylicum, $C^7 H^6 O^3$).

Κρύσταλλοι λευκοὶ τετράπλευροι. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Νέηλυ τὸ φάρμακον. ἔχει μεγάλην συγγένειαν πρὸς τὸ λεύκωμα, οἷαν καὶ τὸ φαινέλαιον πρὸς ὃ φαίνεται ὅτι καὶ μετασχηματίζεται. Ἐμβρέχων μοτὸν προσβάλλεται καθ' ἑλκῶν, εἰς ἐκζέματα τῆς κεφαλῆς καὶ εἰς ἀλοιφήν, γινομένην ἐκ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οἶνοπνεύματι δρχ. 1—2 συνανατριβόμενον μετ' οὕγγ. λίπους. Ἐδόθη ἔσω κατὰ σιτ. 1 πολλ. τῆς ἡμέρας πρὸς σήψεις καὶ ζυμώσεις ἐν τῷ στομάχῳ εἰς κόνιν ἢ διάλυσιν. Πλεονεκτεῖ δὲ τοῦ φαινελαίου καὶ τοῦ σωσικρέατος, ὡς μὴ ὅν δηλητήριον.

•Φανικὸν ὀξύ ἢ φαινέλαιον. (Acidum phenicum s. phenylicum s. phenolum= $C^6 H^6 O$, ἢ, $C^6 H^5 OH$).

Εἶναι προτὸν ἀποστάξεως ξηρῶν ξύλων τῶν ἐξ αὐτοῦ φαινελαίων καλουμένων, ὅτι εἶναι πνεύματα τῶν ἀρωματικῶν καλουμένων ὕδρογονανθράκων.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἀναστέλλει ἐπὶ μακρὸν σήψεις καὶ ζυμώσεις, ὅπου καὶ ἂν ἀμέσως ἄφηται ὕλης ὀργανικῆς ζώσης ἢ τεθνηκυῖας, καὶ ὅτι ἀναποθὲν καὶ ἀψάμενον τῶν νεύρων παραλβεῖ ταῦτα αἰσθητικὰ τε καὶ κινητήρια.

Καὶ ἔσω μὲν ληφθὲν χρησιμεύει ὡς τὸ σωσικρεας πρὸς

ἀναστολήν σήψεων καὶ ὀξυχυμίων καὶ ζυμώσεων ἐν τῷ στομάχῳ καὶ τοῖς ἐντέροις, καὶ νὰ ἄρῃ τοὺς ἐντεῦθεν ἐμέτους καὶ διαρροίας· δὲν ἐξενίκησεν ὅμως χρήσις τοιαύτη τὴν παρομοίαν σώματος, τὸ σωσίκερας εἶναι ἀνυσιμώτερον τοῦ φαινελαίου.

Ἐσὼ δίδεται πρὸς τὰς ἐμπυχιμίας, τὰς ὅθεν δῆποτε, πρὸς τὰς ἐμπυήσεις τῶν πνευμόνων, κατὰ σφακέλου τῶν πνευμόνων κατὰ βρογχιτίδων πεπαλαιωμένων, ὁμοίας καὶ πρὸς ἐμπυητικὰς κυστίτιδας καὶ νεφρίτιδας ἔσω τε καὶ ἐνέσεις λίαν ἀραιᾶς διαλύσεως (1: 300 .

Εὐρυτάτη εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ χρήσις τοῦ φαινελαίου, ὡς φάρμακον παρασιτοκτόνον, τὰ δὲ ὡς ἀντιζυμωτικὸν καὶ ἀντιστυπτικόν, τὰ δὲ ὡς στύφον· παρηγγέλθη κατὰ τῆς ψώρας, κατὰ τῆς κνήφης. Ὡς καθαρτήριον τόπων μεμολυσμένων εἶναι ὑποδεέστερον τοῦ ὑποχλωριώδους ἀσθέστου καὶ ἄλλων ἀντιμιασματικῶν, προκειμένου περὶ καθαρίσεως τοῦ ἀέρος. Καθαίρονται δὲ τόποι μiasματικοὶ εἴτε ἐπιρραντιζόμενοι δι' ἀραιῶν διαλύσεων τοῦ φαινελαίου ἐν ὕδατι (1: 100), ὅταν κεκαθαρμένον ἢ 1:50 ὅταν ἀκάθαρτον καὶ ἀγοραῖον, κατακλείονται δὲ οἱ καθαρισταῖοι τόποι 36—48 ὥρ. καὶ εἶτα ἀνοίγονται εἰς ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος.

Ὡς ἀντισηπτικὸν παραγγέλλεται εἰς ἐπίδεςιν ἐλκῶν παντοίων καὶ τραυμάτων, ἐν οἷς πάρεστιν ἤδη σήψις δίδεται πρὸς ἔλκη διφθερικὰ ἀφροδίσια, ὡς καθαίρετικὸν μολυσμάτων ἐκ δήξεως ὀφρων ἢ λυσσώντων κυνῶν ἢ τραυμάτων ἀπομεμολυσμένων μαχαιρίων εἶναι ἀνεπιτήδειον. Ἐνδείκνυται πρὸς διφθεριτικὰ ἐξιδρώματα, πρὸς διφθερίτιδας φαρυγγικὰς καὶ αὐτὰς τὰς συφιλιδικὰς.

Δίδεται ἔσω τὸ κεκαθαρμένον καὶ κρυσταλλικὸν φαινέλαιον, *Acidum carpolicum crystalisatum pu-*

rum, κατὰ σιτ. 5—10 δι' ἡμέρας, κράτιστον εἰς καταπότια μετὰ κόνεως γλυκυρρίζης, καὶ κατὰ νόσων τοῦ δέρματος.

Ἐξωτερικῶς δὲ πρὸς εἰσπνοὰς ἐξαιρεωμάτων κατὰ σφακέλου καὶ ἐμπυήσεως τῶν πνευμόνων διαλύεται 1—2 γρμ. ἐν 200 γρμ. ὕδατος, καὶ εἰς ἐγχύσεις κατὰ βλεννοροίας, ἢ ἀνασπάσεως δὲ εἰς τὴν ρίνα κατ' ὀζαίνης εἰς γαργαρισμοὺς πρὸς ἔλκη, εἰς ἀλοιφὰς 1—2 γρ. πρὸς 30 λίπους, ἢ διαλελυμένον ἀπλῶς ἐν ἐλαίῳ ὡς 1: 4—8. Ὡς ὁσφράδιον ἐκτρωτικὸν κορυζῶν. Ὡς καυτήριον μόνον πρὸς νεοπλάσματα, εἰς καυτήριον ὁδόντων καὶ πρὸς διατήρησιν νεκρῶν.

Φαινέλαιον ἐννάτριον ὑγρόν. (Liquor Natri carbolic).

Δύναται νὰ δωθῇ ἔσω ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ἀλλὰ κατὰ ποσὸν διπλάσιον, προσοχὴ μεγάλη διότι δηλητηριῶδες.

Πετρελαϊκὸς αἰθήρ κα Βενζίνη ἤτοι Βενζέλαιον. (Aether petrolei καὶ Benzinum ἢ Benjolum).

Ἐνεργεῖ ὡς τὸ σωσίκερας, διὸ καὶ παραγγέλλεται ὡς ἐκεῖνο. Δίδεται ἔσω κατὰ σταγ. 5—10 τρὶς τῆς ἡμέρας ὡς ἀντιζυμωτικὸν ἢ τριχινοκτόνον. Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς ἀντιψωρικὸν εἰς ἀλοιφήν ἐκ 3 βενλίνης καὶ 4 λίπους.

Ὁξος ἢ ὀξύ πυροξυλικόν, ξύλοξος. (Acidum s. Acetum pyrolignosum).

Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ὀξικὸν ὀξύ. Ἐσω δίδεται κατὰ διαρροϊῶν 5—10—20 σταγ. Κατὰ δρχ. δηλητηριάζει. Δίδεται ἐν ἀγγεῖῳ μέλανι.

Υγρόπισσα μέλαινα ἢ κεδρία. (Pix. nigra liguida s. Cedria. Pix. empyreumatica liguida).

Υγρὸν παχύ, ἐλαιῶδες, μελανωπόν. Σύγκειται ἐξ ὕδρογονανθράκων πτητικῶν, ὧν κυριώτατος τὸ Βενζέλαιον. Παραγγέλλεται πρὸς χρονίους κατάρρους νεφρῶν, κύστεως καὶ οὐρήθρας, τοὺς ἀφλεγμάντους καὶ ἀπυρέτους, πρὸς τὰς χρονίας βλεννορροίας, τὸ ὕδωρ μάλιστα τοῦ ὑγροπίσσου, ὡς φάρμακον διαιτητικόν, καὶ ὠφελεῖ διὰ χρόνου, πρὸς τὰς βλεννορροίας τῶν πνευμόνων, κατὰ τῆς φυματίωσης εὐχρηστοτάτη ἡ κεδρία ἐξωτερικῶς, πρὸς χρόνια λεπτοσιδῆ, ψωριοσιδῆ πάθη.

Ἀντενδείκνυται ἡ κεδρία, ὅταν πολὺ τὸ πάθος, ἢ γεννῶνται ἐπ' αὐτῇ πόνοι καὶ κνησμοὶ δριμεῖς, ἢ δι' ἀναπόσεως γεννᾶται κεφαλαλγία, ἔμετος καὶ πυρετός.

Δίδεται ἔσω εἰς καταπότια κατὰ 10—20 σιτ. δι' ἡμέρας, ἀλλὰ νῦν ἀπηρχαιωμένη ἡ χρῆσις.

Ῥῶδωρ δι' ὑγροπίσσου, Aqua picis s. picea. Πίνεται κατ' οὐγγ. 6—10 δι' ἡμέρας, εἰλικρινὲς κάλλιον ἢ μετὰ ζωμοῦ κρέατος ἢ γάλακτος. Ἐγχύνεται καὶ εἰς τὸν κόλπον πρὸς χρονίας βλεννορροίας καὶ εἰς τὴν οὐροδόχον κύστιν, πρὸς χρονίας κυστίτιδας. Πλύνονται δὲ καὶ ἔλκη ἢ ἐμβρέχονται σπληνία.

Υγρόπισσον ῥευστόν, Liguor picis liguidae concentratus. Liqueur de goudron concentrée et titrée.

Oleum Rorisci s. Picis liguidae. Ἐν χρήσει ὡς καὶ ἡ ὑγρόπισσα.

Pix navalis solida. Ἐν χρήσει εἶναι εἰς κατασκευὴν ἐμπλάστρων.

Ἑλαιον ἀρκένθου ἐμπυρευματικόν. (*Oleum juniperi empyreumaticum* s. *Cadinum*).

Juniperus Oxycedrus L. καὶ *J. phoenicea* L. *Cupressinae*.

Ὑγρὸν κιτρινόμελαν. Ἐνέχει τὰ στοιχεῖα τῆς ὑγροπίσσης. Μεταχειρίζονται τοῦτο οἱ κτηνίατροι, τὰ λοιπὰ ἐνεργεῖ ὡς ἡ πίσσα.

Ἀνιλίνη θειική. (*Anilium sulfuricum*).

Τέχνης προϊόν, φέρεται εἰς κρυστάλλους ἄχρους. Παρηγγέλθη ὡς ἀντινευρικὸν κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1—2 ἢ ὠφέλεια ἀμαρτύρητος.

Προπυλαμίνιον ἢ τριμυθylaμίνιον. (*Propilaminum* s. *Trimethylaminum*).

Τέχνης προϊόν. Ὑγρὸν διαυγὲς ἄχρουν. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ ἀμμωνία. Ἡ ὠφέλεια ἀμαρτύρητος. Ἐδόθη πρὸς ρευματισμοὺς τῶν ἄρθρων κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης καὶ ὠφέλησεν.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ῥητινώδη. (*Resinosa*).

Ὡς τὰ αἰθέρια ἔλαια εἶναι ἀπανταχοῦ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου διακεχυμένα, οὕτω καὶ αἱ ῤητίναι, αἱ ἀποτελούμεναι ἐκ τῆς ὑπεροξειδώσεως καὶ ἀποξηράνσεως τῶν αἰθερίων ἐλαίων.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Κατὰ τόπον ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἐρεθίζουσιν ἐπὶ ποσὸν εἰς ὑπεραιμίαν καὶ ἐρύθημα διάχυτον ἢ ῥοδανθοειδές. Ἐπὶ τόπων γυμνῶν τῆς ἐπιδερμίδος φέρουσι πόνον καὶ ὑπεραιμίαν καὶ ἔκκρισιν

πλείονος πλάσματος. Ἐπὶ βλεννογόνων ὑμένων ποιοῦσι τὸ αὐτὸ διὸ καὶ μασσώμεναι αὐξάνουσι τὸν σίελον ἐν τῷ στόματι, ἐν τῷ στομάχῳ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον φέρουσιν ἐρεθισμόν. Κατὰ πολὺ ληφθεῖσαι φέρουσι θάλπος ἐν τῷ προκαρδίῳ καὶ δίψαν καὶ πόνον νυκτικὸν ὡς ἐκ τῆς ὑπεραιμίας. Καθ' ὑπέρπολυ προκαλοῦσι ναυτίαν καὶ ἔμετον, καὶ διάρροϊαν καὶ ὑπάγουσιν εἰς φλεγμονήν. Τότε δὲ φέρουσι τινες κωλικοὺς πόνους τόσῳ σφοδροτέρους, ὥσῳ πλεῖον τὸ ἐν αὐταῖς αἰθέριον ἔλαιον. Ἀναμυζοῦνται ἐπὶ προσὸν αἰ ρητίναι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὁσμῆς τῶν ἐκριμάτων, καὶ μάλιστα τῶν οὖρων καὶ τοῦ ἰδρώτος. Ἐρεθίζει τὴν κυκλοφορίαν ἀναλόγως τοῦ ἐν αὐτοῖς αἰθερίου ἐλαίου. Ὅθεν καὶ οἱ σφυγμοὶ γίνονται ταχύτεροι. ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος ὑψοῦται, ταχύνεται δὲ καὶ ἡ ἀναπνοή, διὰ ταῦτά τε, καὶ διότι ἀποκρινόμενα τὰ αἰθεριώδη καὶ ρητινώδη στοιχεῖα διὰ τῶν πνευμόνων προκαλοῦσι συμφορήσεις αἵματος ἐπ' αὐτούς. Πολλὰ ὅμως ἐκκρίνονται καὶ ἐκ τῶν νεφρῶν καὶ ἐκ τοῦ δέρματος καὶ αὐξάνουσι τὴν τε διούρησιν καὶ τὴν διαφόρησιν καὶ ποιοῦσι τὰ οὔρα θαλπηρότερα· ἐπιφέρουσι δὲ τὸ αἷμα ἐπὶ τὰ παρακείμενα γεννητικὰ μόρια διαγείρουσι τὴν γεννητήσιον ὁρμήν, ἢ προκαλοῦσιν ἀφθονωτέρας τὰς τοῦ αἵματος ἐπιμηνίους ῥοάς. Αἱ ἐνέχουσιν πολὺ τὸ αἰθέριον ἔλαιον φέρουσι καὶ ὑπεραιμίαν ἐγκεφαλικήν, (ἐμβόησιν τῶν ὧτων, κεφαλαλγίαν, ζάλην), ἢ ἐρεθίζουσι κατ' εὐθείαν τὰς νευρικὰς ἵνας.

Ἐνέργεια ἱματική. Παραγγέλλονται κατὰ τῶν βλεννορροϊῶν τῶν οὖροποιητικῶν ὀργάνων, τῶν χρονίων καὶ ἀφλεγμάντων καὶ ἀπυρέτων, κατὰ τῶν βλεννορροϊῶν, τῶν πνευμόνων, τῶν ὁμοίως ἀφλεγμάντων καὶ ἀπυρέτων, δι' ἣν ἔχουσιν ιδιότητα τοῦ ἐκκρίνεσθαι ἐκ τῶν μνησθέν-

των μορίων καὶ ἐρεθίζειν τὸν βλεννογόνων αὐτῶν καὶ τοιοῦν, βελτιοῦν δὲ ἢ στύρειν τὰς διακρίσεις. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιφέρουσι τὸ αἷμα καὶ πρὸς τὰ γεννητικὰ ὄργανα, δίδονται καὶ κατ' ἀμνηορροϊῶν καὶ δυσμηνορροϊῶν· αἱ δὲ βαρυσμότεραι ἐξ αὐτῶν χρησιμεύουσιν εἰς ἐξέγερσιν καὶ τόνωσιν νεύρων ἐξησθηνηκότων καὶ πασχόντων ἄλγη κα' σπασμοὺς (= ὑστερίας, ὑποχονδρίας).

Ἐξωτερικῶς δὲ χρησιμεύουσιν εἰς ἐρεθισμὸν καὶ ζωογόνησιν ἀτόνων ἐλκῶν.

Ἀντενδείκνυνται, ὅταν ὁ τόπος τῆς ἐφαρμογῆς πάσχη ὑπεραιμίαν ἐνεργητικὴν ἢ φλεγμονὴν ὀξείαν, ἢ ὅταν πυρέσση τὸ σῶμα.

Φαρμακοτεχνικῶς δὲ εἶναι ἐν χρήσει εἰς κατασκευὴν ἐμπλάστρων κολλητικῶν καὶ ἀλοιφῶν ἐρεθιστικῶν. Τὰ ῥητινώδη εὗρηνται ἡνωμένα καὶ μετ' ἄλλων στοιχείων δευτερευόντων, ἀφ' ὧν πολλὴ προέρχεται τροποποιήσις τῆς ἀρχικῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Κατὰ δὲ ταῦτα ὑποδιαιροῦνται α') εἰς ῥητίνας καθαρὰς, β') ῥητίνας μετὰ κόμμεος, γ') ῥητίνας μετ' αἰθερίου ἐλαίου.

α') Ῥητίνη Καθαρά. (Resinai purae).

Ῥητίνη πιτυίνη λευκὴ ἢ βουργουνδική. *Risina Pini alba s. pinrgundica pix alba.*

Ἐκρέει ἐξ ἐντομῶν διαφόρων εἰδῶν πίτυος. **Στοιχεῖα** ἔχει πᾶσα ῥητίνη ὀξέα δύο, ἄλλοτε ἄλλως παρηλλαγμένα, τὸ πιτυϊκὸν (*Pinarsaenr*) καὶ τὸ δασικὸν ὀξύ, (*Sylvinsacnre*) $C^{40} H^{30} O^{41}$, καὶ λείψανα τερεβινθίνου ἐλαίου ὕδωρ. Τὸ ἐλατικὸν ὀξύ, $C^{44} H^{46} O^5$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἰαματικὴ. Ἐνεργῶς καὶ τὰ ῥητινώδη.

Ἀλοιφὴ διὰ πιτυῖνης ῥητίνης ἢ ἀλοιφὴ κιτρί-

νη, Ungentum Rrsinae Pini s. unguentnm flavum.
Εἶναι ἐν χρήσει εἰς κατασκευὴν ἐμπλάστρον.

Κηρωτὴ ἢ ἔμπλαστρος κιτρίνη, Ceratum Resinae picis citrinum. Εἶναι ἐπιτηδεῖα καθ' ἑλκῶν καὶ ἐμπυήσεων καὶ εἰς μαλάκυνσιν παρωνυχίδων καὶ ἰόνθων ἀνύουσα.

Ἐμπλάστρον διὰ πίσεως ἐρεθιστικόν, Emplastrum picis irritans. Ἐπιτήδειον πρὸς ῥευματαλγίας, ὡς περισπαστικὸν ὡς τᾶνω.

Ἐμπλάστρον διὰ πίσεως βουργουνδικῆς, Emplastrum picis purgunticae. Ἐν χρήσει πρὸς ὀσφυαλγίας τῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ.

6') Ῥητῖναι βαλσαμώδεις. (Resinae balsamicae).

Τερεβινθίνη. (Terepinthina).

Εἶναι δύο εἰδῶν, ἡ κοινὴ ἢ λευκὴ, καὶ ἡ βενετικὴ.

Εἰς τὴν κοινὴν τερεβινθίνη ὑπάγεται καὶ ἡ Γερμανικὴ pinus pinaster Ait. Apies excelsa Lam., καὶ Apies austriaca, ἡ γαλατικὴ ἢ βορδιγαλική. Εἰς τὴν βενετικὴν τερεβινθίνην καὶ ἡ τοῦ Καναδᾶ, Ter Canadensis, ἢ Adies balsamae L.

Ἡ Καρπαθία, Balsamum Carpathicum s. Lipani.

Ἡ ὀύγγαρικὴ, Balsamum ungaricum. Ταύτη περιφερὴς εἶναι καὶ ἡ ἐν Χίῳ δι' ἐντομῶν ἐπὶ τῆς Pistacia Terepinthus L., Cassuvieae.

Στοιχεῖα κυριεύοντα ἐν πᾶσι τοῖς εἶδεσιν εἶναι αἰθέριον ἔλαιον (ὄρα τερ. ἔλ.) ἄλλοτε ἄλλο, 15—40⁰/₁₀, καὶ ῥητῖναι δύο ὡς 60—70⁰/₁₀ συγχέμεναι ὡς τὰ πολλὰ ἐκ πιτυκόυ καὶ δρυαδικόυ ἢ δασικόυ καὶ πιμαρικόυ

ὀξέος, ὧν ἡ μὲν πλείων διαλυτὴ ἐν οἶνοπνεύματι, ἡ δὲ ἐλάττων ἀδιάλυτος ἐν αὐτῷ· πικρὰ ἐκχυλισματικὴ οὐσία, ὀξικὸν καὶ ἡλεκτρικὸν ὀξύ, ἅλατα καὶ ὕδωρ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷαν καὶ τὰ ῥητινώδη. Νῦν ὅμως περιστάλη εἰς κατάρρους χρονίους καὶ ἐμπυητικούς τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ μάλιστα τοὺς τῆς οὐροδόχου κύστεως, καθ' ὧν ὠφελεί, δι' οὗς ἄνω ἐσημειώσαμεν λόγους. Μακρὰ χρῆσις βλάπτει τὴν πέψιν. Δίδεται μόνη σχεδὸν ἡ βενετικὴ κατὰ γραμ. 1—2—4 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια μεθ' ὅσης ἀρκεῖ κεκαυμένης μαγνησίας. Ἀναγράφεται δὲ καὶ ἡ ἐβρασμένη τερεβινθίνη, *Terepenthina cocta*. Εὐχρηστοτάτη εἶναι ἡ κοινὴ τερεβινθίνη, ὡς εὐωνοτέρα, ἐξωτερικῶς εἰς κατασκευὴν ἀλοιφῶν καὶ ἐμπλάστρων, ὧν ἐπισημότερα τὰ ἐξῆς.

Ἀλοιφή πεπαντικὴ, Unguentum digestivum Compositum s. ung. Terepenthinae Compositum. Ἐν χρήσει πρὸς ἔλκη ἄτονα δυσαπούλωτα.

Ἀλοιφή ἡ διὰ τερεβινθίνης ἡ ἀπλῆ, Unguentum Terepenthinae simplex. Ἐν χρήσει ὡς ἡ ἄνω.

Βλαστοὶ πεύκης. (*Turiones pini*).

Παρηγγέλθησαν εἰς ἀπόβρασμα ἐξ οὐγγ. ἐν λίτρ. ὕδατος δι' ἡμέρας κατὰ τῶν χρονίων κατάρρων τῶν πνευμόνων καὶ τῶν τυφωδῶν, γίνονται δὲ καὶ λουτρὰ ῥωστικὰ χοιραδικῶν.

Μαστίχη. (Resina Mastiche, Mastix).

Ῥητίνη γνώριμος. **Στοιχεῖα** ἐνέχει ὀλίγον αἰθέριον ἔλαιον ἡ πρόσφατος, ῥητίνης δὲ καθαρᾶς εἶδη εἶναι δύο, ἅτινα καὶ ὡς μαστιχικὸν ὀξύ καὶ ὡς μαστιχίνη σημειοῦ-

ται. Κατασκευάζουσι δὲ ἔμπλαστρον ἐκ μαστίχης καὶ λιθάνωτοῦ.

Ὁδοντοπώμασμα, Explementum ad dentes.
Ἐμφράσσουσι κοιλώματα ὀδόντων.

Πνεῦμα μαστίχης σύνθετον, Spiritus mastiches compositus. s. masticalis. Ἐπιχρίουσιν οὖλα ἡλκωμένα, εἰς τόνωσιν καὶ ἀναστολὴν τῆς σήψεως καὶ εἰς ἐπούλωσιν ταχεῖαν.

Ῥητίνη δαμμάρης, Dammarae orientalis lamp. Coniferae. Ἐνχρήσει εἰς κατασκευὴν ἔμπλάστρων.

Λάδανον ἢ λάδδανον, Cistus creticus. Ἐπιτίθεται εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῶν παιδίων ὡς ἀντισπασμῶδες.

Βενζόη. (Benzoë s. Asa dulcis, Resina Benzoës).

Βάλσαμον ἐκρέων ἐξ ἔντομῶν τοῦ φλοιοῦ, αὕτη φέρεται εἰς πολλὰ εἶδη, ὑπαγόμενα εἰς δύο κατηγορίας, κατὰ τὸ πλεονάζον ἐν αὐτοῖς βενζοϊκὸν ἢ κινναμωμικὸν ὀξύ.

α΄.) **Βενζόη ἐκ Σιάμης** εἰς δάκρυα.

β΄.) **Βενζόη ἢ ἐκ Καλκούτας**, ἢ ἐκ Σιάμης εἰς πλακοῦντας.

γ΄.) **Βενζόη ἢ ἐκ Σουμάτρας**.

δ΄.) **Βενζόη ἢ ἐκ Penang**.

Τὰ δύο τελευταῖα εἶδη τῆς βενζόης φαίνεται ὅτι ἐνέχουσι καὶ στύρακα. Πάντα τὰ ἀγαθὰ εἶδη διαλύονται ἐν οἶνοπνεύματι τελείως.

Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι αἰθέριον ἔλαιον ὀλίγιστον, Βενζοϊκὸν ὀξύ ($12-15 \frac{1}{0}$, ἐν τῷ τῆς Σιάμης), κινναμωμικὸν ὀξύ ($10-12 \frac{0}{0}$ ἐν τῷ ἐκ Σουμάτρας καὶ Πενούγγης), ῥητίνη δύο, ἄλφα καὶ βῆττα, $70-80 \frac{0}{0}$ καὶ ἐκχυλισματικαὶ οὐσαί.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπὶ

τοῦ δέρματος καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῶν βλεννογόνων ὑμένων φέρει ἡ βενζόη ὑπεραιμίαν. Εἰς τὴν ρίνα ἡ κόνις γεννᾷ πταρμούς. Εἰσπνευθεῖσα φέρει βῆχα. Ἐν χρήσει μόνον ἐξωτερικῶς ὡς κοσμητικὸν ἢ εἰς ὑποκαπνισμούς.

Βάμμα βενζόης ἀπλοῦν, Tinctura Benzoes-simplex. Εἶναι ἐν χρήσει ὡς καὶ τὸ παρθενικὸν γάλα. Π. χ. πρὸς ἐκδοράς θυλῶν κ.τ.λ.

Βάμμα βενζόης σύνθετον, Tinctura Benzoes Composita. Ὡς ἐπουλωτικὸν καὶ εἰς ἐπίσχεσιν τριχοειδῶν αἱμορραγιῶν.

Κηρία καπνίζοντα, Candelae famantes. Species ad suffiendum. Τρίβομεν πόνους ρευματιῶντας.

Παρθένιον γάλα, Lac virginis. Γίνεται δι' ἐνσταλάξεως 5 γραμμ. βάμματος ἀπλοῦ ἐν 6 οὔγγ. ῥοδοστάγματος.

Βενζοϊκὸν ὀξύ Acidum benzoicum α' Acidum benzoicum cristallisatum καὶ β' Acid. benzoicum sublimatum.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐρεθιστικὸν τοῦ βλεννογόνου τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, φέρει βῆχα ληφθὲν 10—20 σιτ. αὐξάνει τὴν δίψαν. Κατὰ γραμ. 2—4 φέρει θάλπος προκάρδιον τὰ λοιπὰ ὡς τὰ ρητινώδη. Ἐνδείκνυται πρὸς παραλυτικὰς καταστάσεις τῶν πνευμόνων πρεσβυτῶν μάλιστα.

Εὐθετον εἶναι καὶ πρὸς τὰς ὑποστατικὰς πνευμονίας τῶν τυφωδῶν. Ἐπηνέθη δὲ καὶ κατὰ τῆς ὑμεννογόνου λαρυγγοτραχεΐτιδος. Πειρατέον. Παραγγέλλεται πρὸς χρονίας βλεννορροίας. Δίδεται μετὰ προσοχῆς κατὰ σιτ. 1—2—3 τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας 10—12—15 σιτ. εἰς κόνιν μὲν πρὸς πάθη τοῦ πνεύμονος εἰς καταπότια δὲ τὸ κρυσταλλῶδες, πρὸς πάθη τῶν οὐροποιητικῶν ὁρ-

γάνων, κατ' ἐξοχὴν ὡς ἦπτον ἐρεθιστικὸν τοῦ γαργαρεῶνος.

Ῥητίνη ἐλεμίου. (Resina Elemi).

Στοιχεῖα εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον καὶ ἡ ῥητίνη. Ἐν χρήτει μόνον ἐξωτερικῶς. Ἀλοιφὴ ἐλεμίου ἢ βάλσαμον Ἀρκαίου. Δίδεται ὡς ἐπουλωτικὸν ἀτόνων ἐλκῶν.

Ἡλεκτρον. (Ampa flava, succinum).

Εἶναι ῥητίνη εὐθραυστος. Σύγκειται ἐκ ῥητίνης διαλυτῆς ἐν οἶνοπνεύματι, ἐξ ὀξέος ἡλεκτρικοῦ καὶ οὐσίας τινὸς κιτρίνης πάντη ἀδιαλύτου, τῆς ἡλεκτρασφάλτου.

Τὸ καθαρὸν ἡλεκτρικὸν ὀξύ $C^4 H^6 O^4$.

Τὸ ἔλαιον τοῦ ἡλέκτρου, Oleum succini. Ἐνεργεῖ περίπου ὡς καὶ τὸ Βενζοϊκὸν ὀξύ.

Δίδεται ἔσω σπινθίως, 5 — 10 σταγ. τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου ὡς ἐρεθιστικὸν τῶν νέρων καὶ μετασυκριτὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν εἰς κατάπαυσιν σπασμῶν ὑστερικῶν ἢ ἐπιληψοειδῶν καὶ τῶν τοιούτων, ὅταν συνέχωνται βλάβῃ τινὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, καὶ ὡς τονωτικὸν πρὸς πεπαλαιωμένας βλεννορροίας, πρὸς χρόνια ρεύματα καὶ ἀρθρίτιδα.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιχρίεται ἐπὶ ρευματαλγούντων καὶ ἐνεργεῖ δίκην σωσικρέατος.

Τὸ ἡλεκτρον ἐπικαίεται ἐπ' ἀνθράκων ἡμμένων, διὰ δὲ τοῦ καπνοῦ, ἀναληφθέντος δι' ὀθονίου μαλλίνου τρίβονται τόποι ἀλγοῦντες ἢ παράλυτοι, ἢ περιτυλίσσονται δι' αὐτοῦ.

Κοπάϊου Βάλσαμον. (Balsamum Copanae).

Παράγεται ἐκ διαφόρων δένδρων. **Εἶναι δύο εἰδῶν.** α'.) Τὸ βρασιλιανόν, τὸ ἄριστον, ὃ καὶ μόνον συγχωροῦ-

σιν εἰς χρῆσιν πολλοὶ τῶν φαρμακοποιῶν. Balsamum Copaevae purum, s. Maranha.

Β'). Τὸ καπᾶιον βάλαμον Maracaedo ἢ Venezuela.

Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον καὶ ῥητίνη.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐπὶ τοῦ δέρματος τεθὲν ἐρεθίζει εἰς ἐπεραιμίαν καὶ ψυδράκια, τὰ λοιπὰ ὡς τὸ τερεβίνθινον ἔλαιον. Ἐνεργεῖ ὡς τὰ ῥητινώδη βαλσαμώδη. Δίδεται 20—30 σταγ. τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας μέχρι 2—3 ἐπὶ σακχάρου. Ἐξωτερικῶς μεταχειρίζονται ἐπὶ τῶν ψωρικῶν.

Πόμμα σχοπάρτειον. Potio Chopartii. Δίδεται πρὸς χρονίας βλεννορροίας καὶ αἱμοπτύσεων, ἐν ἀπεγνωσμέναις περιπτώσεσιν.

Ῥητίνη κοπαῖου βαλσάμου ἢ κοπᾶιον βάλαμον ξηρόν. Resina Balsami Capaivae s. Balsamum Copaevae siccum. Δίδεται 1—8 δρχ. δι' ἡμέρας πρὸς βλεννορραγίας. Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιτρίβονται τόποι ψωρικοί. Γίνονται καὶ ἐνέσεις εἰς τὴν οὐρήθραν ἀπὸ βαλσάμου οὕγγ ἀνθρακικοῦ νατρίου οὕγγ. $\frac{1}{2}$ καὶ ὕδατ. ἀπεσταγμένου λιτρῶν 2. Ἐνίοτε δὲ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς κλύσματα ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ παρηγγέλθη. Γίνονται δὲ τὰ κλύσματα ἐκ βαλσάμου 10—15 γραμμ. λεκίθου ὠοῦ 1, ἐκχυλίσματος ὀπίου σιτ. 1, καὶ ὕδατος οὕγγ. 6—8. Ἀμφίβολος ἡ ὠφέλεια.

Περουϊανὸν βάλαμον. (Balsamum peruvianum s. indicum nigrum).

Παράγεται ἐκ δένδρου τῆς Περουΐας καὶ τῆς Μεξικῆς. Τὸ περουϊανὸν βάλαμον σύγκειται ἀρχῇθεν ἐκ κιναμεΐ-

νης ἐκ κινναμωνικοῦ ὀξέος καὶ ἐκ στυρακίνης, ἔτι δὲ ἐκ
τινων ῥητινῶν οὐπω καλῶς ἐξηκριβωμένην.

Ἡ κινναμείνη = $C^{16} H^{14} O^2$.

Ἡ δὲ στυρακίνη = $C^{18} H^{16} O^2$.

Τὸ δὲ κινναμωνικὸν ὀξύ = $C^9 H^8 O^2$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὅπως καὶ κοπάϊον, βάλσαμον, καὶ ὡς ἔρμωτον ἐφ' ἑλκῶν ἀτόνων ἢ εἰς σφάκελον ἐπιρρεπῶν ἐπιδεόμενον, καὶ εἰς φλεγμονὰς τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν καὶ πρὸς καταφλέξεις καὶ χεῖμετλα ὡς ταχὺ ἐπουλωτικόν, κατεργασμένον εἰς χρεῖσμα μετὰ λεκύθου ὡοῦ ἢ ἐλαίου ἀμυγδάλων ἢ καὶ βουτύρου κακάου ὡς 1—2 θέτομεν καὶ κόμμι ἀραβικὸν 1—2, ἐπὶ δὲ μεγάλης περιωδυνίας καὶ σταγόνας τινὰς λαβδάνου Δίδεται ἔσω, μετὰ κοπαίου βαλσάμου, κατὰ σταγόνας 5—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς γαλάκτωμα ἢ μίγμα.

Βάμμα περουϊανοῦ βαλσάμου, Tinctura Balsami peruviani. Ἐμβάλλεται εἰς ὀδοντοτρίμματα.

Γαλάκτωμα κοσμητικόν. Emulsio cosmetica. Ἐνεργεῖ ὡς τὸ παρθενικὸν γάλα. ("Ορα βενζόην").

Μίγμα ἐλαιῶδες βαλσαμικόν, Mixtura oleosa-balsamica = balsamum vitae Hoffmanni. Ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισπασμῶδες καὶ ἀντινευραλγικὸν πρὸς κωλικοὺς πόνους καὶ παραλύσεις, ἐπιτρεβόμενον περὶ τὰ πεπονθάτα μέρη, καὶ ὡς ὀσφράδ. πρὸς λειποθυμίας.

Σιρόπιον βαλσάμου περουϊανοῦ. Syrupus Balsami peruviani. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ πολλ. τῆς ἡμέρ. κατὰ χρονίων καταρροῶν τῶν πνευμόνων καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων.

Ἀναλόγως ἐνεργεῖ καὶ τὸ Ἰουδαϊκὸν βάλσαμον ἢ τὸ τῆς Μέκκας τὸ καὶ γνήσιον ὀποβάλαμον καλούμενον =

Oropalsamum Verum. Καὶ τὸ Τολουταῖον, Balsamum Tolutanum.

Βάλσαμον στύρακος. Στύραξ ὁ ὑγρός. (Styrax liguidus. Balsamum Styracis).

Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι αἰθέριον ἔλαιον ὡς 5⁹/₁₀, κινναμωμικὸν ὀξύ, στυρακίνη καὶ τινες ῥητίναι.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἰαματικὴ. Οἷα περ καὶ ἡ τοῦ περουϊανοῦ βαλσάμου. Ἀποκτείνει δὲ καὶ τοὺς φθεῖρας τῶν αἰδούων. Ἀναμιγνύονται 30 γραμμ. στύρακ. μετὰ 8 γραμμ. ἐλαίου κοινοῦ καὶ ἐπιτρύβονται δις ἐν 24 ὥρ. εἴτα λούσις.

Κομμιρρητίναι. (Cummi-resinae).

Ἑνέχουσιν αὗται πρὸς τῇ ῥητίνῃ πολὺ καὶ τὸ κομμιῶδες στοιχεῖον καὶ τὸ αἰθέριον ἔλαιον, ἐξ ὧν ἰδιορρυθμῶς σχηματίζεται ἡ φυσιολογικὴ αὐτῶν καὶ ἐξυγιαστικὴ δρᾶσις κατὰ τὰ ἐφεξῆς.

Μηδικοῦ σιλφίου ὀπὸς ἡ κομμιρρητίνη. (Cummi-resina Asae foetidae. Stercus).

Diaboli = σκῶρ διαβόλου. Scorodosma foetidum Bûnge, Umpelliferae.

Φυτὸν τῆς Περσίας. Τρία εἶδη ὑπάρχουσι, ὧν κράτιστον τὸ εἰς δάκρυα, Asa foetida in Granis s. lacrimis.

Β'. Τὸ εἰς πλακοῦντας ἢ μάζας ἀμυγδαλοειδές, Asa foetida in massis.

Χείριστον δὲ πάντων καὶ ἀποσκορακισταῖον εἶναι ὁ πετραῖος ὀπὸς τοῦ σιλφίου, Asa foetida petraca.

Στοιχεῖα ἐνέχει τὸ σίλφιον θειοῦχόν τι αἰθέριον ἔ-

λαιον, ρητίνην, κόμμι, 15—20 0/0, μηλικόν ἀσθέστιον, ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Διαθέτει κατὰ πρῶτον τὸ ὁσφρητικὸν νεῦρον καὶ δι' αὐτοῦ τὸν ἐγκέφαλον καὶ μετασκευάζει τὰ συναισθήματα, κατ' ἀντανάκλασιν ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τῶν τροφικῶν νεύρων καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν κινήτικῶν ἰνῶν τοῦ ῥαχίτου.

Δίδεται κατὰ τῆς ὑστερίας, κατὰ τῆς ὑποχονδρίας κατὰ τοῦ νευρικοῦ ἁσθματος τῶν ἀνδρῶν καὶ κατὰ τῆς ἐπιληψίας (ἐκλαμπτικῶν σπασμῶν), μάλιστα τῆς τῶν νεανίδων δυσμηνορροουσῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλμινθιάδους, τοῦ κοκκύτου, καὶ εὖρον, ὅτι τὸ σίλφιον ἀνύει ποτὲ καὶ κατ' αὐτῶν. Ὡς εὐστόμαχον ἢ ἄφυτον ἐνεργεῖ μὲν ἴσως ἀλλ' ἀρμόζει μόνον στομάχοις Μυσῶν καὶ Περσῶν· διότι προκαλεῖ ἐρυγὰς σκοροδῶσεις δυσυποστάτους· πρὸς ὑστερικές καὶ χλωρωτικές γυναῖκας ἐνεργεῖ ταχέως μόνον, τὰς ἐλμινθας ἐκδιώκει· ὥστε δύναται τις νὰ μεταχειριθῇ τὸ σίλφιον καὶ ὡς διάγνωσμα τῆς ἐλμινθιάσεως, καὶ κατὰ τῶν βλεννορροϊῶν τῶν πνευμόνων, καὶ ὡς ῥητινώδες δηλαδή, κατὰ τῶν δυσμηνορροϊῶν μόνον ἢ συναλλασσόμενον μετὰ σιδήρου.

Ἀντενδείκνυται ἐπὶ πυρετοῦ καὶ φλεγμονῆς καὶ ἐξερητισμοῦ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων. Δίδετ. σιτ. 1—2 κατὰ διωρίαν, ἀναβιβαζομένης τῆς δόσεως εἰς 10—20 σιτ. εἰς καταπότια, εἰς κλύσματα κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 μετὰ λεκύθου 1 ὡρῶν ἀνατετριμμένου ἢ ῥίζης νάρδου ἐν ἐγχύματι οὐγ. 4—6 εἰς γαλάκτωμα. Καλὸν καὶ στάγματα ὁπίου τιθέναι. Κινεῖ δὲ τὸ κλύσμα ἀεὶ τὴν γαστέρα.

Ἀπόσταγμα σιλφίου ἀνθυστερικὸν σύνθετον. Aqua foetida antihysterica, Aqua Asae foetidae composita, Aq. antihysterica pragensis.

Δίδεται κατὰ κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ 1—2 ὡς ἀνθιστερικὸν ἐν ἀρωματικῷ ἐγχύματι.

Βάμμα σιλφίου, Tinctura Asae foetidae. Δίδεται ὡς καὶ τὸ ἀπόσταγμα τὸ σύνθετον.

Ἐμπλαστρον κάκοσμον διαλυτικόν, Emplastrum foetidum resolvens. Προσβάλλεται πρὸς σκληριῶντα ὄργανα, οἶον ἀδένες, ὄρχεις, δύσκαμπτα ἄρθρα, καὶ ἐνεργεῖ ὡς διαλυτικόν.

Ἀμμωνιακὸν κόμμι. (Cummi Ammoniacum.

Dorema Ammoniacum don. umpelliferae.

Φυτὸν τῆς Περσίας. **Φέρεται εἰς δάκρυα** Cummi Ammoniacum in granis.

Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι αἰθέριον ἔλαιον, 4—7⁰/₀ διαυγές, ὑδατόχρουν, ἀηδὲς τὴν ὁσμὴν καὶ ναυτιῶδες, πικρὸν τὴν γεῦσιν· ῥητίνη 60—70⁰/₀, ἄποιος τὴν γεῦσιν, ὑπέρυθρος, ὄζουσσα, ὡς τὸ κόμμι, διαλυτὴ ἐν οἶνοπνεύματι, ὀλίγη δὲ ἐν αἰθέρι καὶ αἰθερίοις ἐλαίοις. Ὑποδεέστερα στοιχεῖα εἶναι κόμμι, ὡς 23⁰/₀, καὶ ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐχει πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν τοῦ μηδικοῦ σιλφίου, οὗ ἐλαττοῦται μὲν τὸ φάρμακον κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν νεύρων διεγερτικότητα διὰ τὸ ἔχειν ἔλαττον ποσὸν αἰθερίου ἐλαίου, ἥττον δυσόσμου, θειούχου ὅμως καὶ τούτου, ἐκκρίνεται ἐκ τῶν νεφρῶν καὶ αὐξάνει τὴν διούρησιν, ἐξωτερικῶς δὲ γεννᾷ ῥοδάνθην ἢ διάχυτον ἐρύθημα. Ὑπαγορεύεται πρὸς χρονίους καὶ ἐμφυσηματικούς κατάρρους τῶν πνευμόνων, καὶ πρὸς ὑδρωπας ἀσκίτους ἀτόνους, τοὺς ἐκ φυσκωνιῶν τῶν ὑποχονδρίων, ὡς διουρητικόν, ἴσως καὶ πρὸς ἀμνηορροίας ἀτόνους.

Ἀντενδείκνυται ἐφ' ὑπεραιμίας ἢ εὐπαθείας τῶν πε-

πτικῶν ὀργάνων ἐπὶ πυρετοῦ, ἐπὶ φλεγμονῆς τῶν πνευμόνων ἢ αἱμορρογίας ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐφ' ὑπεραιμίας οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων. Δίδεται ἀνὰ 2—5 σιτ. τετράκις ἢ πεντάκις τῆς ἡμέρας εἰς κόνιν ἢ καταπότια ἢ καὶ εἰς γαλάκτωμα.

Ἑμπλαστρον κόμμεος ἀμμωνιακοῦ, Emplastrum Cummi Ammoniaci. Εἶναι ἐν χρήσει ὡς περισπαστικὸν πρὸς ῥευματαλγίας καὶ εἰς μαλάκυνσιν ὄγκων νωθρῶν καὶ ἀδένων διογκωμένων.

Σμύρνα ἢ Μύρρα. (Cummi resina Myrrhae. Balsamodendron Fhrenpergianum Berg. Burseraccae).

Δενδρύλλιον τῆς Ἀραβίας ἰθαγενές.

α΄.) **Φέρεται εἰς δάκρυα**, Myrraha rupra, vera, pinguis s. ingranis s. electa.

β΄.) **Εἰς μάζας ἀμόρφους**, Myrrha in sortis s. naturalis.

Ὅσμην ἔχουσιν ἀρωματικὴν ἀμφοτέρα.

Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι αἰθέριον ἔλαιον 2—3 0/0, ἄχρουν, παχύρρευστον, διὰ χρόνου κιτρινίζον, μύρρας ἀπόζον, εὐδιάλυτον ἐν αἰθέρι καὶ οἶνοπνεύματι, ῥητίνη 25—40 0/0, κόμμι 40—60 0/0, καὶ ἄλατα ἐκ μηλικοῦ, φωσφορικοῦ, βενζοϊκοῦ ὀξικοῦ ἀσθέστου καὶ καλίου.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἄν ληθῇ κατὰ δραχμάς, ὁ ἐρεθισμὸς ἐντίνεται μέχρι γαστρίτιδος, φέρει τότε ἀνορεξίαν. Ἐπιφέρει τὰ ἔμμηνα πλείονά τε καὶ πρωϊμώτερα. Ἰδίως δὲ κατὰ χρονίων βλεννορροϊῶν τῶν πνευμόνων· χρήζει μεγάλης προσοχῆς καὶ μάλιστα παρὰ φυματώδεσι, καὶ πρὸς ἀμνηρορίας ἀτόνους μετὰ σιδήρου καὶ ὡς εὐστόμαχον ὅταν ἄτονος ὁ πεπτικὸς σωλήν.

Δίδεται ἔσω κατὰ 10—30 σιτ. δι' ἡμέρας ἢ καταπότια ἢ διάλυσιν ἐν οἴνῳ ἢ εἰς γαλάκτ. ἐκ δρ. 1 μετὰ 2 κόμμεος ἀραβικοῦ καὶ ὕδατος, κατὰ 2—3 ὥρ. κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἡ κόνις ἢ μετ' ἀλοιφῆς ῥητινωδῶν ἐφ' ἐλκῶν ἀτόνων καὶ κακῶς καὶ ἀφθόνως πυορροούντων, εἰς ἐρεθισμὸν καὶ ζωογόνησιν αὐτῶν.

Ἐκχύλισμα σμύρνης, extr. Myrrhae. Δίδεται κατὰ 10—30 σιτ. δι' ἡμέρας.

Βαμμα σμύρνης. Tinct. Myrrhae. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—30 δι' ἡμέρ. εἰς καταπότια.

Βάμμα σμύρνης, Tinct. Myrrhae. Δίδεται ὡς ἐμμηναγωγὸν κατὰ σιτ. 10—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐπίχρυσιν σεσηπότεων μελῶν.

Χαλβάνη. (Cummi Resina Calpanum ἢ καὶ ἀπλῶς Calpanum).

Φυτὸν τῆς Περσίας. Φέρεται καὶ τρίτον εἶδος Χαλβάνης, ἡ περσική, Calpanum persicum.

Στοιχεῖα κύρια ἔχει αἰθέριον ἔλαιον ὡς 3—7 0/0, αἰθέρι καὶ αἰθερίοις ἐλαίοις, κόμμι 19—22 0/0 δεύτερα δὲ μηλικὸν δξύ καὶ ἅλατα.

Ἡ φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια ἴσταται μεταξὺ σιλφίου καὶ ἀμμωνιακοῦ καὶ κόμμεος.

Λιβανωτός. (Olipanum s. Cummi Resina Olipanum).

Εἰς ἔμπλαστρα χρήσιμον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ὡς ῥητινώδη σώματα ἀναγράφονται ἐνταῦθα καὶ ἡ γούττα πέρκα καὶ τὸ ἐλαστικὸν κόμμι, ἡ φαρμακοτεχνία

καὶ ἡ χειρουργικὴ τὰ μετεχειρίσθη. Προσοχὴ ὅταν μεταχειρίζομεθα καθετῆρας, εἰς ἐπιδέσμους καταγμάτων, ὡς περικάλυμμα ἀδιάβατον πλάσσεται εἰς στρῶμα λεπτόν, ὅμοιον τοῖς κοινοῖς ἐμπλάστοις.

Διαλυθεῖσα ἐν χλωροφορμίῳ ὡς 1—10—15 ἀποτελεῖ ὑγρόν, ὅπερ ταχέως ἐξατμισθὲν καταλείπει ὅπου ἐπεχρίσθη στιβάδα ἐλαστικὴν. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἀπεκαλέσθη τραυματικόν, traumaticum, καὶ μάλιστα ἐφ' ἐλκῶν κίρσωδῶν μεταχειρίζομεθα.

Τὸ δὲ ἐλαστικὸν κόμμι, Cummi elasticum s. Resina elastica.

Ἐνεργεῖ ὡς καὶ ἡ γουτταπέρκα. Ἀποκαλούμενον θεωρούμενον, Cauthouc, Cummi elasticum vulcanisatum.

Γίνονται δὲ καὶ σιναπισμοί, Charta sinapisata.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Διεγερτικὰ Αἰθεριο-ἐλαιώδη. (Exitantia Aethereo-oleosa s. Aromatica).

Ἐχουσι ταῦτα ὡς χημικὸν στοιχεῖον ὑπέροχον δύναμιν αἰθέριον ἐλαιον, ἄλλοτε ἄλλο κατὰ τὴν φύσιν τῶν φυτῶν, ἀφ' ὧν πορίζονται πάντα τὰ φάρμακα τῆς ὑποδιαίρέσεως ταύτης, καὶ συνδεδυασμένον μετὰ δευτερευόντων στοιχείων ἄλλοτε ἄλλων, ὑφ' ὧν ἐπὶ ποσὸν τροποποιεῖται καὶ συσκευάζεται ἡ φυσιολογικὴ ἐνέργεια καὶ ἡ ἐξυγιαστικὴ δύναμις αὐτῶν. Μέρος τῶν αἰθεριωδῶν φαρμάκων συνετάξαμεν τοῖς τονωτικοῖς, διότι τὸ τονωτικὸν στοιχεῖον, τὸ πικρόν, ἦν ἐν ἐκείνοις κυρίως θεμελιούν τὴν δρᾶσιν, ἐν ᾧ τὸ αἰθεριώδες στοιχεῖον ἐσχημάτιζε τὴν τόνωσιν ἐπὶ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ

σώματος ὅλου. Πάντα τὰ ἄνω φάρμακα, ταχέως ἀναπινόμενα ἐκ τῶν τόπων τῆς προσβολῆς καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ βλεννογόνου τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, διεγείρουσιν ἄγγεῖα καὶ νεῦρα εἰς συντονωτέραν ἐνέργειαν ἢ τε τῷ τόπῳ τῆς προσβολῆς, ἥτοι ἐπὶ δέρματος καὶ βλεννογόνων ὑμένων, καὶ ἐν τῷ σώματι καθ' ὅλου· ταχύνουσι δηλαδὴ τὴν κυκλοφορίαν θερμαίνουσι τὸ σῶμα, φέρουσι τὸ αἷμα ἐπὶ πνεύμονας καὶ κεφαλὴν, παροξύνουσι τὰ αἰσθητήρια ὄργανα, ἐξάπτουσι τὴν φαντασίαν, καὶ αὐξάνουσι τὴν πίεσιν τῆς στήλης τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν ἁγγείων, τῶν ἐσφριγηκόντων, παρακινουσι πολλὰς τῶν φυσιολογικῶν διακρίσεις. Μετὰ τὴν διέγερσιν ταύτην ἐπέρχεται κάματος, νάρκη καὶ χαλύνσεις, καὶ μάλιστα ὅταν ἐκδιαπνευσθῇ τὸ αἰθεριώδες στοιχεῖον ἐκ δέρματος καὶ πνευμόνων καὶ νεφρῶν.

Ἐνεργοῦσι δὲ δυναμικῶς κατ' ἀντίστροφον λόγον τῶν ναρκωτικῶν ἐπὶ τῶν τροφικῶν τῶν ἁγγείων καὶ τῶν τὴν καρδίαν κινούντων, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἔργων.

α'.) Αἰθεριο-έλαιώδη καθαρὰ. (Aitheroe-oleosa pura).

Καφουρά. (Camphora).

Αὕτη τοίνυν ἡ πρὸς ἱατρικὴν χρῆσιν ἐπιτήδειος καφουρά, ἡ κεκαθαρμένη, *Camphora depurata*. Σύγκειται ἐκ $C^{10} H^{16} O$. Συναποσταχθεῖσα πολλάκις μετὰ νιτρικοῦ ὀξέος μετασχηματίζεται εἰς καφουρικὸν $= C^{10} H^{16} O^2$, καὶ ὡς καφουρορροητικὸν ὀξύ $= C^{10} H^{14} O^7$.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Φέρει θάλλπος προκάρδιον, βαθμηδὸν ἐξαπλούμενον ἐφ' ὅλην τὴν κοιλίαν καὶ τὸ σῶμα, ἐντείνει δὲ καὶ τὴν περιστολὴν τῶν ἐντέρων καὶ ἐκδιώκει φύσας. Βεβαιότερα ταρασσεται ἡ γαστήρ ἐκ 10—20—30 σιτ. καὶ ἔτι πλεῖον ἐκ δρχ. 1—2.

Ἀναπίνεται ἀπό τε παρατεταμένων εἰσπνοῶν καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ δέρματος ἀνατριβῆς καὶ ἐντριβῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἐλκῶν, τάχιστα δὲ ἐκ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος.

Ληφθεῖσα κατὰ σιτ. 2—6 αὐξάνει τοὺς σφυγμούς, ἡ θερμοκρασία καὶ ἡ κυκλοφορία ἀνυψοῦται μικρόν, ἡ διάτασις τῶν ἀρτηριῶν αὐξάνει, οὖρα πλείονα καὶ μᾶλλον κεκορημένα.

Ἄν ληφθῇ κατὰ σιτ. 5—10—20, φέρει πυρετόν, τὰ ὦτα βομβοῦσιν, ἡ ὄρασις θολοῦται, τὰ ἄκρα τρέμουσιν. Ἀντίδοτα κατὰ τῆς δηλητηριάσεως εἶναι ἐξέμεσις τοῦ φαρμάκου καὶ διὰ μηχανικῶν τρόπων (γαστραντλίας), ἐκβολή, κλύσματα δι' ὄξους, διεγερτικά, οἷον καφὲς καὶ ἀμμωνία, πάχος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καυστικοὶ συναπισμοὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ νίτρον ἔσω ὡς ψυκτικὸν καὶ κατασταλτικὸν τῆς κυκλοφορίας. Αἱ γυναῖκες ὅταν λαμβάνουσι καφουράν, χαιρετῶνται ὑπὸ τῶν ἐμμήνων καὶ πρωϊαίτερον καὶ ἀφθονώτερον, εἰς τοὺς ἄνδρας στύεται τὸ πέος.

Ἐνδείκνυται δὲ ἡ καφουρά ὅλως μὲν εἰπεῖν ὡς διεγερτικόν, εἰδικώτερον παραγγέλλεται πρὸς τύφους εἰς ἀνάφλεξιν τῆς κυκλοφορίας, δίδομεν καθ' ἑκάστην καφουράν 2—4—6 σιτ. μετὰ κινίνης καὶ οἶνου, πρὸς τυφώδη ἐξανθήματα καὶ χολέρας καὶ δυσεντερίας καὶ πνευμονίας τυφώδεις, πρὸς ἐμπυαιμίας καὶ ἐπιλοχίους πυρετούς, πρὸς τὰς εὐλογίας συνδοτέον καὶ τὸ θεϊκὸν ὀξύ. Πρὸς τοὺς γέροντας εἶναι τὰ σωστικώτερα φάρμακα, πρὸς τοὺς ρευματικούς πυρετούς, πρὸς τοὺς παροξισμοὺς ἀρθρίτιδος, πρὸς τὴν νοσοκομειακὴν γάγγραιναν τὰ ἐρυσιπέλατα, καὶ τὰς γαγγραινώδης μητροπεριτονίτιδας. Πρὸς ἐπικειμένους παραλύσεις τῆς καρδίας καὶ τῶν πνευμόνων, ὡς φάρμακον κατεπεῖγον εἰς πλήρωσιν τῆς ζωτικῆς ἐνδεί-

ξεως, πρὸς δηλητηριάσεις δι' ὀπίου καὶ εὐθαλείας, καὶ κατὰ τῆς δηληριάσεως διὰ χλωριάλης ὡς διεγερτικὸν τῆς καρδίας.

Ἀντενδείκνυται ἡ καφουρά, ὅταν ὁ πυρετὸς ᾖ ἥναι πολὺ ὀξύς.

Ἐξωτερικῶς, ὅτε πρόκειται νὰ ζωογονήσωμεν τὴν περιφερικὴν κυκλοφορίαν εἴτε εἰς τὸ προκαλέσαν ὑπεραιμίαν ἐν τῷ δέρματι καὶ διαφόρησιν, εἰς τὸ τονῶσαι τὰ ἀγγεῖα καὶ τοὺς ἰστούς εἰς τὸ ἐξερεθῆσαι νεῦρα παράλυτα ἢ ἐξησθηνηκότα, ρευματαλγίας, καταψύξεις, χεῖμετλα, μώλωπας, οἰδήματα, παρέσεις, παραλύσεις, χρόνιοι καὶ νωθραὶ φλεγμοναὶ καὶ γαγγραινώδη ἐρυσιπέλατα. Ἐπαινεῖται δὲ κατὰ τῶν ἀποσφακελιζομένων συφιλιδικῶν ἐλκῶν. Δίδεται ἔσω ἡ καφουρά ὡς ἀπλοῦν μὲν διαφορητικὸν κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ κατὰ διωρίαν, ὡς λέγεται εἰς αὔραν καφουρώδη, *Aura camphorata*, ὡς διεγερτικὸν δὲ κατὰ 2—5 κατὰ διωρίαν ἢ τρίωρον διάστημα ὡς κατασταλτικὸν δὲ στύσεων καὶ νυμφομανιῶν κατὰ σιτ. 30—40, συνήθως δὲ εἰς κόκκιν *Camphora trita*, καὶ εἰς γαλάκτωμα, ἐκάστοτε 10—20, προσοχὴ δὲ ἐπὶ δόσεων ἀνωτέρων τῶν 20. Ἐνίοτε καὶ εἰς κλύσματα ἐπὶ νάρκης μεθύοντων ἢ δηλητηριάσεως ἢ τῶν συγκοπῶν περιπεσόντων 10—20 σιτ. δι' ἐν κλύσμα. Εἰς γαργάρισμα, ὑποκαπνίζονται ρευματιόντες τόποι.

Ἐξωτερικῶς δὲ προσβάλλεται εἰς κόκκιν ἐπὶ σφακέλων, ἢ ἐλκῶν ἀτόνων σηπεδονωδῶν, ἢ εἰς ἀλοιφὴν ἐκ δρχ. 1 ἐπὶ οὖγγ. λίπους ἢ ἀλοιφῆς γλυκεριώδους. Εἰσπνεῖται ἡ καφουρά, ἐντιθεμένη ἐν κυλίνδρῳ υελίνῳ, πεστομισμένῳ διὰ βάμβακος ἀραιοῦ, ἢ καπνιζομένη διὰ χάρτου ἐμβραχέντος ἐν διαλύσει καφουράς. Ὑποκαπνίζονται ρευματιῶντες τόποι. Ἡ κατάχρησις φέρει δηλητηρίασιν.

Μίγμα καφουροῦχον, *Mixtura camphorata*.
Δίδεται κατὰ διωρίαν ἀνὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης ὡς διεγερτικόν.

Οἶνος καφουροῦχος, *Vinum camphoratum*.
Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ ὡς ταχὺ καὶ ἰσχυρὸν διεγερτικόν ἐπὶ χολέρας, ἐπιπλύνονται καὶ ἔλκη.

Πνεῦμα καφουροῦχον, *Spirit. Camphoratus*. Ἐσὼ δίδεται κατὰ 10—20 σταγ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς διεγερτικόν. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐπιτριβὰς καὶ πλύσεις πρὸς ῥευματ. παραλύσεις καὶ νευραλγίας, εἰς πρόσκλησιν διαφορήσεως πρὸς ἀτόνους φλεγμονάς, μώλωπας, οἰδήματα, πρὸς ὀδονταλγίας ἐμβρέχεται βάμβαξ καὶ ἐντίθεται εἰς τὸ κοῖλον τοῦ ὀδόντος.

Πνεῦμα καφουροῦς διὰ κρόκου, *Spirit. Camphorato-Crocatus*. Ἐν χρήσει πρὸς νωθρὰς φλεγμονὰς εἰς ἐπιτριβήν, καὶ πρὸς χεῖμετλα.

Ὁξος καφουροῦχον. *Acetum Camphoratum*. Ἐν χρήσει εἰς ἐπιπλύσεις ἐλκῶν καὶ ἐντριβὰς ἐπὶ τύφων κ.τ.λ.

Ὁξικὸν ὀξὺ ἀρωματικὸν καὶ καφουροῦχον, *Acidum aceticum aromatico-Camphoratum*. Δίδεται ὡς διεγερτικόν ἐπὶ παραλύσεων.

Ἴλαιον καφουροῦχον, *Oleum Camphoratum*. Ἐσὼ μὲν εἰς γαλάκτωμα 2 δρχ. ἑλ. καφ. καὶ 1 κομ. ἀραβ. μετὰ 6 οὔγγ. ὕδατος, ὡς διεγερτικόν. Ἐξωτερικῶς εἰς ἀνατρίψεις ἐπὶ νευραλγιῶν ῥευματικῶν.

Λευκοδένδρου ἔλαιον. (*Oleum Cajeputi*).

Παράγεται ἐκ διαφόρων δένδρων τῆς Ἰνδικῆς.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐφ' ὀγιοῦς δέρματος ἐξατμισθὲν παράγει ψυχρὸς ὡς οἱ αἰθέ-

ρες, ὕστερον ἐρεθίζει εἰς ὑπεραιμίαν. Ἐσω προξενεῖ καῦ-
σον, ἐν τῷ στομάχῳ ἐρυγὰς, ἄφροδον φυσῶν, θερμαίνει τὸ
σῶμα ἀναποθὲν, ταχύνει τοὺς σφυγμοὺς, τὸν ἐγκέφαλον
ἐρεθίζει εἰς μέθην κατὰ σταγόνας πολλάς, κατὰ δρχ. δὲ
ὑπερεθίζει σφόδρα τὰ πεπτικά ὄργανα καὶ ἀνάγει τὸ αἷμα
εἰς τὴν κεφαλὴν μετὰ κινδύνου. Διὸ καὶ ἐνδείκνυται πρὸς
ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, τὰς μετὰ νευ-
ραλγιῶν καὶ σπασμῶν ἐν τῇ γαστρὶ, ὡς εὐκάρδιον παρὰ
ταῖς ὕστερικαῖς γυναιξὶ καὶ παρ' ὑποχονδριακοῖς ἀνδράσι,
καὶ παρὰ βρέφεσιν.

Ὑπερβαίνει δὲ κατὰ τοῦτο τὰ πλεῖστα τῶν συστοί-
χων φαρμάκων, παρηγγέλθη πρὸς ῥευματισμοὺς καὶ μά-
λιστα ῥευματικὰς παραλύσεις γλώσσης καὶ φάρυγγος,
καὶ πρὸς ἐμέτους καὶ γαστραλγίας καὶ χολέρας καὶ τὰς
παρεπομένους κυανώσεις, ὡς συμβοηθιτικὸν ἱάμα μετὰ
θερμῶν καὶ ἀρωματικῶν ἐγχυμάτων.

Δίδεται ἔσω κατὰ σταγόνας 2—3—5 ἐπὶ σακχάρου,
ἢ μετ' ἐγχυρίσματος, καὶ κατὰ τῶν ὀδονταλγιῶν, μόνον
ἢ καὶ μετὰ βάμματος ὀπίου ἐπὶ βάμβακος, ἐπιχρίεται
ἐπὶ τῶν παρειῶν παρὰ τὴν ἀλγοῦσαν χώραν.

Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς ἀντισπασμωδικὸν καὶ ἀντινευραλ-
γικὸν ἐπιτρέβεται ἐπὶ τῆς γλώσσης ἢ περὶ τὰ παράλυτα
ἄρθρα ἢ ἐγχύνεται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν ἀκουστικὸν πόρον
πρὸς κωφώσεις ἢ βαρυκοτίας ὡς ὁ θεϊκὸς αἰθέρ. Νῦν ἐν
ὀλίγῃ χρήσει.

Ἐλαιον τερεβίνθινον, τερεβινθέλαιον. (Oleum
Terepinthinae).

Ἐξάγεται ἐξ οἷαςδήποτε τερεβινθίνης, κατ' ἐξοχὴν δὲ
ἐκ τῆς τῶν πευκῶν.

Φέρονται διάφορα εἶδη.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐπιτριβέν ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐρεθίζει αὐτό, καταποθὲν δηλητηριάζει τὸν ἄνθρωπον, φέρει κεφαλαλγίαν, αὐξάνει τοὺς σφυγμοὺς, ἐνεργεῖ ὡς πάντα τὰ αἰθέρια ἔλαια. Ἀντίδοτα κατὰ τῶν δηλητηρίσεων εἶναι τὰ ἀραιωτικά καὶ βλεννώδη, καθολικὰ δὲ τὰ ψυκτικὰ τὸ κατ' ἀρχάς, τὰ διεγερτικὰ ἔπειτα. Ἄλλ' ἢ δηλητηρίασις σπανία.

Ἑνέργεια ἱαματική. Παραγγέλλεται πρὸς δυσκινήτους δυσκοιλιότητας, ὑδρωπικῶν μάλιστα, ὅπου παραμακρίνει τὰ οὖρα, πρὸς τοὺς ἀσκίτας τοὺς ἐκ παθῶν τοῦ ἥπατος, ὡς τε καθάρσιον καὶ διουρητικόν· πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν πνευμόνων, δίδεται ἔσω ὡς ἐν τῶν ἀρίστων φαρμάκων καὶ εἰσπνεῖται ἀναθυμιώμενον, πρὸς τοὺς κατάρρους τῶν οὖροποιητικῶν ὀργάνων συχνότερον, πρὸς σφάκελον τῶν πνευμόνων, καὶ κατὰ τῶν πυματιώσεων τῶν πνευμόνων ὡς εἰδικόν, κατὰ τῶν νευραλγιῶν τῶν ρευματικῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς προσωπαλγίας καὶ τῆς ἰσχιάδος, δίδεται ὅτε μὲν εἰς δόσιν μεγάλην κατὰ δρ. 1—2—3 δι' ἡμέρας, ὡς τε νὰ παραγάγῃ πυρετόν, ὅτε δὲ κατ' ὀλίγας σταγόνας 5—10, ὠφέλιμα, ὅπου τὰ φάρμακα εὐρέθησαν ἀδρανῆ, πρὸς τύφους καὶ ἐπιλοχίους πυρετούς, πρὸς χολολίθων διάλυσιν, ὡς φάρμακον ἰσχυρὸν κατὰ τῶν αἱμορραγιῶν ἐν γένει. Ἄλλ' ἢ βεβαιωτάτη τῶν ἐνεργειῶν εἶναι ἡ κατὰ τῶν ἐλμίνθων, ὡς ταινιοκτόνων κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἀνὰ 1 ὥρ. τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, χρήζει ὅμως προσοχῆς.

Δίδεται ἔσω αἰὲ τὸ κεκαθαρισμένον, Oleum Terepenthinae rectificatum, κατὰ σταγ. 5—10 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐν χρήσει εἰς εἰσπνοάς, πρὸς χεῖμετλα πρωτοβάθμια, ἐπὶ ψώρας, εἰς κλύσματα καθαρτικὰ δρ.

1—2—3 μετὰ ὡοῦ λεκύθου, πρὸς τραυματικὰ ἐρυσιπέλατα.

Τερεβίνθινον ἔλαιον ὠζοντισμένον, Ol. Terepenthinae ozonisatum. Παραγγέλλεται ὡς διεγερτικὸν μήτρας νεφρῶν. Δόσις ἡ τοῦ ἀπλοῦ.

Σάπων τερεβίνθινος, Sapo terepenthinatus. Ἐνχορήσει πρὸς ῥευματαλγίας καὶ παραλύσεις καὶ πρὸς ἔλκη.

Πετρέλαιον. (Oleum petrae).

Ἀναβλύσει πανταχοῦ τῆς γῆς. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ**. Ἐπὶ τοῦ δέρματος φέρει ἐρεθισμὸν κνησμὸν καυσώδη, ἔσω ληφθὲν ὁμοίως ἐρεθίζει τὰ ὄργανα τῆς καταπόσεως καὶ τὸν πεπτικὸν σωλῆνα, κατὰ 5—10 σιτ. ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας στύφει τὴν κοιλίαν, ἂν δὲ κατὰ δρχ. 4—8 ληφθῇ φέρει ἔμετον κ.τ.λ. Εἰσπνευσθὲν δηλητηριάζει δι' ἀσφυξίας. Διὸ καὶ σπανία ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις. Ἐνεργεῖ πρὸς χεῖμετλα καὶ ῥευματικὰς παραλύσεις καὶ δυσκαμψίας. Προσβάλλεται δὲ ἐξωτερικῶς εἴτε μόνον ἢ μετὰ χρισμάτων ἀμμωνιούχων, δρ. 1—2 ἐπὶ οὔγγ. 1 χρισμάτων· κατὰ δὲ τῆς ψώρας καθαρὸν. Προσοχὴ διὰ τὸ εὐφλεκτον τοῦ φαρμάκου.

Ἐσω δίδεται ὡς ἐλαιοσάκχαρον ἢ ἐν βλεννώδει τινὶ ποτῷ ἀνά 5—10—20 σταγ. 3—4 τῆς ἡμέρας.

6.) Αἰθεριο-ἐλαιώδη νευρικὰ ἢ ἀρωματικὰ νευρικὰ.
(Aithereo-oleosa aromatica s. nervina).

Νάρδου τῆς κοινῆς ἡ φαρμακώδης ῥίζα. Radix valerianae communis.

Valeriana officinalis L. Valerianaeae. Φυτόν τῆς Εὐρώπης.

Στοιχεῖα ἐπικρατοῦντα εἶναι ναρδικὸν ὀξύ, αἰθέριον

έλαιον $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{0}{0}$ ἐν τῇ ξηρᾷ ῥίζῃ, δεύτερον κόμμι, ἄμυλον, λεύκωμα, ἅλατα μηλικὰ καὶ φωσφορικὰ καὶ τις ἐκχυλισματικὴ οὐσία, τὸ ναρδοδεψικὸν ὀξύ, ὡς $12\frac{0}{0}$.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐνεργεῖ διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου καὶ τοῦ ναρδικικοῦ ὀξέος καὶ τῆς καφουρώδους ῥητίνης, ἅτινα πάντα συναποτελοῦσι τὴν ἰδιάζουσαν τῇ νάρδῳ καὶ βαρεῖαν ὁσμὴν.

Ἐσῶ ληφθὲν κατὰ δρ. 2—8 εἰς κόνιν ἢ ἔγχυμα ἢ 5—10—20 σταγ. τοῦ αἰθερίου ἐλαίου ἢ τοῦ ναρδικικοῦ ὀξέος χάριν τῆς δυσαρέστου ὁσμῆς. Διεγείρεται ἡ κυκλοφορία, φέρει ἀνησυχίαν, ἀϋπνίαν, ζάλην, τοὺς ὑγιῆς διεγείρει τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ μάλιστα τὸν ἐγκέφαλον.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Δύναται πολλάκις νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν βλαβεῖσαν ἰσορροπίαν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν νεύρων. Εἰδικώτερον πρὸς ὑστερισμὸν καὶ τῆς ὑποχονδρίας, καὶ πρὸς τὰς σπασμώδεις παθήσεις τῶν παιδῶν τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοντοφυΐας, πρὸς τοὺς ἐπιληπτικούς, πρὸς πυρετοὺς τυφώδεις.

Δίδεται ἔσῳ εἰς κόνιν κατὰ 10—30 σιτ. ἐνῆλιξιν, 1—2—3 σιτ. παισὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς ἔγχυμα θερμὸν ἐξ $1\frac{1}{2}$ —1 ἐπὶ 4—6 οὔγγ. Κράτιστον πάντων τὸ ψυχρὸν ἔγχυμα.

Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς κλύσματα ἐξ οὔγγ. 1 ἐν 6 οὔγγ. ὕδατος, πρὸς νευρικοὺς σπασμούς, καὶ πρὸς κωλικοὺς πόνους παρὰ γυναιξὶ καὶ δυσμηνόρροοις.

Ῥόδον νάρδου, Aqua Valerianae. Ἐν χρήσει ὅπως διαλυθῶσιν ἐν αὐτῷ σπασμώδη φάρμακα.

Ἐλαιο νάρδου, Oleum Valerianae. Τίθεται 1—4 σιτ. εἰς ἀντισπασμωδικὰ καταπότια, κατὰ σταγ. 10—20 ἐρεθίζει τὸν γαστρεντερικὸν σωλῆνα.

Βάμνα νάρδου, Tinct. valerianae. Δίδεται

ὡς ἀντισπασμωδικὸν καὶ ἀντινευραλγικὸν καὶ τῶν μη-
τρικῶν νεύρων κατὰ 20—60 σταγ. ἐκάστοτε.

Βάμμα αἰθέριον νάρδου, Tinct. Valerianae aetherea, s. tinct. val. anodyna s. tinct. antispasmodica lentini. Δίδεται ὡς τᾶνω.

Βάμμα νάρδου ἀμμωνιοῦχον, Tinct. Valerianae ammoniacata. Δίδεται πρὸς νευροπαθείας τὰς μετὰ λειποθυμιῶν καὶ ψύξεως τοῦ σώματος ἀνὰ 10—30 σταγ. τρίς τῆς ἡμέρας.

Ἐκχύλισμα νάρδου, extractum valerianae. Εἶναι ἐν χρήσει εἰς κατασκευὴν καταποτίων ἐκ κόνεως νάρδου, ἀνὰ 10—30 σταγ. τρίς τῆς ἡμέρας.

Ναρδικὸν ὀξύ, Acidum Valerianicum. Εἰς 2—5—10 σταγ. ἐν βλεννώδει μίγματι.

Ῥίζα, φύλλα καὶ ἄνθη ἀρνίνης. (Radix, Folia et Flores Arnicae).

Φυτόν τῆς Εὐρώπης ἰθαγενές. **Στοιχεῖα ἐνέχουσι** πάντα τὰ μέρη τῆς ἀρνίνης τὰ αὐτὰ μὲν σχεδὸν παραλλάσσονται ὅμως κατὰ ποσόν, ἥτοι ἀρνικίνην πλείονα ἐν ἄνθεσιν, ἐλάχιστονα ἐν τῇ ῥίζῃ ἐλάχιστα ἐν τοῖς φύλλοις $C^{20}H^{30}O^4$. Αἰθέριον ἔλαιον, β'. δεσικὸν ὀξύ, ῥητίνη κ.τ.λ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐφ' ὑγιоῦς δέρματος φέρει ὑπεραιμίαν καὶ ὀδυνηρότητα τινα, ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ τῆς ἐπιδερμίδος πόνον, καὶ φλεγμονήν. Ἀνεργεῖ ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω Αἰθεριο-ἐλαιώδη νευρικά. Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 ἀνὰ 2—3 ὥρ. εἰς κόνιν, ὅπου σκοπεῖται στύψις, ὡς ἐπὶ δηλητηρίων ἐπ' οὐγγ. 6 κατὰ διωρίαν 1—2 κοχλ. τῆς τραπέζης.

Βάμμα ἀρνίνης, Tinct. Arnicae. Ἐξωτερικῶς ἐν χρήσει μεθ' ὕδατος εἰς φλεγμονὰς καὶ καύματα.

Τὸ ἐκχύλισμα, extractum Arnicae. Δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ὡς καὶ τὸ βάμμα τῆς ρίζης τῆς.

Ἀγγελικῆς ρίζα. (Radix Angelicae).

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐνέχει αἰθέριον ἔλαιον $\frac{1}{2} \frac{0}{0}$ ἀγγελικὸν καὶ ναρδικὸν ὀξύ, ἀγγελικὴν τοὔτέστι κρυσταλλώδη ῥητίνην ὡς $6 \frac{0}{0}$ πικρὰν ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν, ἔχνη δεψικῶν στοιχείων.

Τὸ ἀγγελικὸν ὀξύ $C^5 H^2 O^3$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἰς ἔγχυμα θερμαίνει τὸν στόμαχον, καὶ αὐξάνει τὴν περιστολὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐντέρων τοιοῦτον τὸν πεπτικὸν σωλῆνα καὶ ἐκδιώκει τὰ αἲρια, ὡς εὐστόμαχον καὶ ἄφυσον. Αὐξάνει ἢ διαφόρησις καὶ ἢ διούρησις, φέρεται τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. Παρηγγέλθη πρὸς ἀτονίας τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, κατὰ τῶν δηλητηριάσεων ὡς διεγερτικόν, πρὸς χρονίους κατάρρους ἰδίως τοὺς γριπῶδεις.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 εἰς 4—6 οὔγγ. κάλλιον ἔτι κατ' οἶκον.

Ἐκχύλισμα ἀγγελικῆς. Extractum Agelicae. Δίδεται ἀνὰ 10—20 σίτ. τρίς τῆς ἡμέρας.

Πνεῦμα ἀγγελικῆς σύνθετον, Spiritus Angelicae compositus. Ἐσωτερικῶς δίδεται ὡς διεγερτικὸν 10—20 σταγ. Ἐξωτερικῶς ἐπιτίθεται ἐπὶ νευραλγούτων μορίων.

Ἀρτεμισίας ρίζα. (Radix Artemisiae).

Artemisia vulgaris L. Compositae, Synanthereae. Φυτὸν τῆς Εὐρώπης, ἐπώνυμον τῆς γυναικὸς τοῦ Μανσώλου, Ἀρτεμισίας, ἰαθείσης δι' αὐτῆς τῆς ρίζης πασχούσης ἐκ δυσμηνορροίας.

Στοιχεῖα κύρια εἶναι ἔλαιον λιπαρὸν καὶ πράσινον, ῥητίνη μαλακή, δριμεῖα καὶ ἀρωματική, ἑτέρα δριμύτικρος, σάκχαρον, κόμμι, βυρσοδεψικὴν οὐσίαν, ἔχνη αἰθερίου ἐλαίου.

Ἐνέργεια φυσιολογὴ ἀνερεύνητος. Ἐνεργεῖ σχεδὸν ὡς ἡ νάρδη.

Δίδεται εἰς κόνιν τὴν ἐκ τῶν ῥιζαρίων παρεσκευασμένην, ὡς pulvis Artemisiae e fiprillis parata, κατὰ 10—30—60 σιτ. ἐν ἐγχύματι.

Ἐκχύλισμα ἀρτεμισίας, extractum Artemisiae. Κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —2 πολλάκις τῆς ἡμέρας. Ὀλιγοδρανές. Ἡ δὲ πῶς τῆς Ἀρτεμισίας δὲν εἶναι ἐν χρήσει νῦν.

Ὅριτις ῥίζα. (Radix Serpentariae virginianae).

Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$, ὀφετίνη, ῥητίνη 2—3 $\frac{0}{10}$, ἐπουσιώδη δὲ κόμμι, ἄμυλον, ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὰ προηγούμενα αἰθεριο-ἐλαιώδη νευρικά. Κατὰ τῶν τύφων δίδεται εἰς ἔγχυμα ἐκ δρχ. 2—4 ἐν οὐγγ. 6 καὶ λαμβάνομεν κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης, καὶ ταῦτα ψυχρά. Ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

Σουμβούλου ῥίζα. (Radix Sumpuli).

Φυτὸν τῆς Ἰνδικῆς. Φάρμακον ἀνάλογον τὴν δράσιν πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς νάρδου. Ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

γ'.) Διεγερτικὰ εὐστόμαχα καὶ ἄφυσα. (Excitantia digestiva et carminativa).

Διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου καὶ τῆς ῥητίνης, τῆς ἐν πολλοῖς ἐξ αὐτῶν, ἐρεθίζουσι τὰ φάρμακα ταῦτα τὸν βλεν-

νογόνον τοῦ στομάχου εἰς ὑπεραιμίαν, προάγουσιν ἐπὶ ποσὸν τὴν διάκρισιν τῶν πεπτικῶν ὀξέων καὶ εὐκολύνουσι τὴν πέσιν· ἀντιτασσόμενα δὲ μάλιστα τῇ γενέσει ἀερίων, παρακινοῦσι καὶ τὴν περιστολὴν τῶν ἐντέρων, ἐξ οὗ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀέρια ἐξελαύνονται.

Ζιγγιθέρεως ῥίζα. (Radix Zingiperis alpi).

Φυτόν τῆς Ἰνδικῆς. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Μασσηθεῖσα ἡ ῥίζα φέρει καῦσον ἐν τῷ στόματι καὶ πλήμμυραν σιέλου καθάπερ τὸ πέπερι, ἐν τῷ στομάχῳ φέρει θάλπος, δίψαν, καρδιαλγίαν, γαστραλγίαν, ἔμετον, διάρροϊαν, φλεγμονήν, οἱ σφυγμοὶ ταχύνονται. Παραγγέλλεται ὡς ἐρεθιστικὸν τοῦ βλενιογόνου τοῦ στόματος, πρὸς ἀτονίας τοῦ στομάχου καὶ δυσπεψίας καὶ ἐμπνευματώσεις, μάλιστα συζεύγνυται μετὰ δυσπέπτων φαρμάκων καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ σιδήρου πρὸς ταχυτέραν κατάρπεσιν.

Δίδεται εἰς κόκκιν κατὰ 5—10 σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς ἔγχυμα.

Βάμμα Ζιγγιθέρεως, Tinct. Zingiperis. Δίδεται ὡς εὐστόμαχον κατὰ 10—15 σταγ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Σιρόπιον Ζιγγιθέρεως, Syrupus Zingiperis. Ἐν χρήσει εἰς γλύκανσιν πικρῶν φαρμάκων. Ἀναλόγως ἐνεργεῖ καὶ ἡ ῥίζα τῆς γαλάγγης καὶ τῆς ζεδοαρίας. Δίδονται ὁμοίως.

Ῥίζα γαλάγγης, Alpinia officinarum Fletsche.

Ῥίζα Ζεδοαρίας, Curcuma Zedoria Roxp. Csitamineae.

Κινναμώμου φλοιός. (Cortex Cinnamomi).

Εἶναι τρία εἶδη, τὸ τῆς Ἰαύας, τὸ τῆς Καϋέννης, τὸ

τῆς Βρασιλίας, ἡ ξυλοκασσία *Cassia lignea*. Στοιχεῖα ἔχουσιν ἀμφοτέρα τὰ εἶδη τὰ αὐτά, αἰθέριον ἔλαιον 1⁰/₀ ῥητίνην, σάκχαρον, κόμμι, καὶ δεψικὸν ὀξὺ πολὺ.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Προέρχεται ἐκ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου καὶ δεψικοῦ ὀξέος. Δι' ὃ ἐνεργεῖ ὡς κἀκεῖνα.

Δίδεται ἔσω ἀνὰ 5—10—20 σιτ. τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας εἰς κόνην· δίδεται καὶ εἰς ἐκλείμμα ἢ ἐγχυμα.

Εἶναι ἐπιτήδειον εἰς τὰς χρονίας διαρροίας, ἐρεθίζει τὸν βλεννογόνον τοῦ στομάχου, τανοῖ τὸν γαστρεντερικὸν σωλῆνα κ.τ.λ.

Ἐλαιον κινναμώμου, Oleum Cinnamomi. Κατὰ σταγ. 1—3 ἐπὶ σακχάρου τρίς τῆς ἡμέρας δίδεται ὡς εὐκάρδιον.

Βάμμα κινναμώμου, Tinctura, Cinnamomi. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ, ἐν ἀνάγκῃ δὲ τῆς τραπέζης πρὸς μητρορραγίας ἐπιλοχίους καὶ ἐμέτους τῶν ἐγκύων.

Ἀπόσταγμα κινναμώμου ἀπλοῦν, Aqua Cinnamomi Communis. Ἐν χρήσει ὡς ἀναληπτικὸν καὶ εὐστόμαχον.

Ἀπόσταγμα κινναμώμου οἶνοπνευματώδες, Aqua Cinnamimi Spirituosa. Ἐν χρήσει ὡς τᾶνω.

Σιρόπιον κινναμώμου, Syrupus Cinnamomi. Ἐν χρήσει ὡς βελτιωτικὸν τῆς γεύσεως πικρῶν φαρμάκων. Κανέλλης τῆς λευκῆς φλοιός. (*Cortex Canellae alpaе*).

Δένδρον τῶν Ἀτιλλῶν. **Στοιχεῖα** ἔχει αἰθέριον ἔλαιον δριμύ, ῥητίνην ἀρωματικὴν, μαννίτην πικράν ἐχυλισματικὴν οὐσίαν, κόμμι, ἄμυλον, ἅλατα. Ἑνέργεια,

οἶαπερ ἡ τοῦ κινναμώμου. Δίδεται εἰς κόνιν 10—20 σιτ. εἰς ἔγχυμα. Δρχ. 2—4 ἐν οὖγγ. 6 εἰλήματος ὡς εὐστόμαχον.

Οὐντερειανὸς φλοιός. (Cortex Winteranus).

Ἐνέργεια, οἶαπερ καὶ ἡ τῆς λευκῆς κανέλλης. **Στοιχεῖα** ἔχει αἰθέριον ἔλαιον, ῥητίνη, δεψικὸν ὀξύ, ἄμυλον κ.τ.λ.

Καρυόφυλλα. (Caryophylli. Caryophyllus aromaticus L. Myrtaceae).

Δένδρον τῶν Μολούκων νήσων. Τὰ καρυόφυλλα ἔχουσι αἰθέριον ἔλαιον ὡς 25 0/0 ἔτι δὲ τὴν ῥητίνην, δεψίνην 17 0/0, δριμεῖάν τινα ἐκχυλισματικὴν οὐσίαν καὶ κόμμι.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Θερμαίνουσι τὸν στόμαχον καὶ οὕτω προάγουσι τὴν πέψιν, ληφθέντα κατὰ δραχ. γεννῶσι φλεγμονὴν τῆς γαστροῦ, ὡς τὰ μοσχοκάρια, καὶ ταρασσουσι τὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ τὸ πυρετώδες. Ἀποκωλύουσι τὸν εὐρώτα τῶν ὑγρῶν, ἥτοι τὴν ἀνάπτυξιν μυκῆτων ζυμώσεως ἢ σήψεως. Δίδονται εἰς κόνιν ἔσω 5—10 σιτ. νὰ κατασιγάσῃ τὸ ἄλγος ἐν τῷ πεπονθότι ὀδόντι.

Ἐλαιον καρυοφύλλων, Oleum Caryophyllorum. Δίδεται κατὰ σταγ. 1—3 ὡς εὐκάρδιον, ὡς διεγερτικὸν παραλύσεως γλώσσης καὶ φάρυγγος καὶ κατὰ τῶν ὀδονταλγιῶν.

Βάμμα καρυοφύλλων, Tinct. Caryophyllorum. Ἐν χρήσει ὡς τᾶνω.

Ἀμώμου σπέρμα. (Semen s. Fructus amomi immaturus s. Fructus Pimentae).

Φυτὸν τῆς Ἰνδικῆς. ἔχει αἰθέριον ἔλαιον ὡς 6—10⁰/₀, ἀρωματικὸν καὶ πυρωτικόν, ὅμοιον δὲ τ' ἄλλα, εἰμὴ ταύτῃ τῷ ἐλαίῳ τῶν καρυοφύλλων, ὅξυ τι ἀνάλογον τῷ καρυοφιλλικῷ, ἔτι δὲ ῥητίνην, δεψίνην, λίπος, κόμμι, σάκχαρον καὶ μηλικὸν ὀξύ.

Ἐνέργεια καὶ χρήσις οἷα ἡ τῶν καρυοφύλλων.

Καρδαμώμου καρπὸς ἢ σπέρματα. (Semina s. Fructus Cardamomi).

Flettaria Cardamomum s. *major* Smith. *Amomeae*.

Φυτὸν τῆς Ἰνδικῆς. Πολλὰ εἶδη ὑπάρχουσι, ὧν ἐπισημότατον τὸ μαλαδαρικὸν ἢ βραχύτερον, *Cardamomum malaparicum* s. *minus*.

Εἰς ἄρτυμα μόνον χρήσιμον εἶναι καρδάμωμον τὸ μακρὸν ἢ κεϋλανικόν, *Cardamomum Longum* s. *Ceylanicum*.

Ἐν κάψῃ καὶ σπέρμασιν ἐνέχονται δύο ἔλαια, ὧν τὸ μὲν ἀρωματικόν, τὸ δὲ καὶ ὀξυγονοῦχον (4—5⁰/₀).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἰαματικὴ. Εὐστόμαχον καὶ ἄφυσον, ἐν χρήσει πρὸς δυσπεψίας ἐξ ἀτονίας, εἶναι καὶ ἐξαίρετον βελτιωτικὸν τῆς ὁσμῆς.

Δίδεται ἔσω εἰς κόβιν μάλιστα ἀνὰ 5—10 σιτ. πολλὰκις τῆς ἡμέρας κατ' ἐξοχὴν τὰ σπέρματα.

Βάμμα καρδαμώμου ἀπλοῦν, *Tinct. Cardamomi simplex*. Δίδεται κατὰ σταγ. 5—10 πολλ. τῆς ἡμέρας ὡς εὐστόμαχον.

Βάμμα καρδαμώμου σύνθετον, Tinct. Card.
Composita. Ἐν χρήσει ὡς τᾶνω.

Κυμίνου τοῦ ἡμέρου σπέρματα. (Semina Cymini
Cuminum Cyminum L. Umpelliferae).

Φυτὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου. **Στοιχεῖα**
ἐνέχει αἰθέριον ἔλαιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἰς
ἔγχυμα δίδεται κατὰ τῶν ἐλμίνθων, καὶ ὡς εὐκάρδιον
ἐκ δοχ. 1—2 ἐπὶ οὖγγ. 6. Πολὺ ληφθὲν γεννᾷ καρηβα-
ρίαν καὶ σκοτοδίνην.

Κάρου σπέρματα. (Semina Carvi).

Carum Carvi L. Umpelliferae. Χρησιμεύει ὡς
εὐστόμαχον.

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης. **Ἐλαϊαν κάρου.** Oleum
Carvi. Δίδεται κατὰ σταγ. 2—3 ἐπὶ σακχάρου ὡς ἄ-
φυσον.

Δάφνης φύλλα καὶ καρπός. (Folia et Fructus Lauri).

Laurus nopilis L. Laurineae.

Δένδρον ἰθαγενὲς τῆς Εὐρώπης. Ἐνέχουσιν αἰθέριον
ἔλαιον καὶ δεψίνην καὶ λιπαρὸν ἔλαιον 0,8⁰/₀, στεατο-
πτήνην, δαφνοκαφουράν ὡς 1⁰/₀, ἔτι κηρόν, ἄμυλον, ῥη-
τίνην, κόμμι, ἅλατα καὶ χρωστικὴν οὐσίαν πρασίνην.

Ἐκθλίβεται τὸ δαφνέλαιον, Oleum Lauri.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐρε-
θίζουσι καὶ τονοῦσι τὸν στόμαχον. Τὸ δαφνέλαιον φέρε-
ται εἰς πολλὴν τιμὴν.

Μοσχοκάρυα. (Nuces moschatae s. Semen Myristicae).

Myristica moschata Thunp, Myr. fragrans Hot-tuyn. Myristicae.

Δένδρον δίοικον, ἰθαγενὲς τῶν Μολούκων. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι αἰθέριον ἔλαιον $6 \frac{0}{10}$, τὴν μυριστίνην.

Ἐλαιον λιπαρὸν καὶ βουτυρῶδες, Oleum Nucistae expressum s. Butyrum Nucistae 24—30 $\frac{0}{10}$, δεύτερα δὲ ἄμυλον, κόμμι, λεύκωμα, ἄλατα κτλ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐρεθίζουν τὸν πεπτικὸν σωλήνα, εὐκολύνουσι τὴν πέψιν, φέρουσι θάλαπος προκάρδιον, ταχύνουσι τὴν κυκλοφορίαν λαμβ. 1—2. Ὅθεν ζάλη, ὑπνηλία κ.τ.λ.

Ἐνδείκνυται πρὸς δυσπεψίας. Ἀντενδείκνυνται ταῦτα καὶ τὰ ἄνω, ὅταν φλεγμαίνῃ ὁ πεπτικὸς σωλήν. Δίδεται εἰς κόνην 5—10—20 σιτ.

Ἐλαιον αἰθέριον, Oleum Macidis aethereum. Δίδεται εἰς ἐνήλικας παῖδας κατὰ τρίωρον διάστημα, κοχλ. τῆς τραπέζης πρὸς διαρροίας καὶ στροφώματα.

Ἐλαιον μοσχοκαρύων ἐκτεθλιμμένον, Oleum Nucistae expressum s. Butyrum Nucistae. Ἐξωτερικῶς ἐπιτρίβονται κωλικοὶ πόνοι, πρὸς διαρροίας καὶ πρὸς παραλύσεις ρευματικές.

Βάλσαμον μοσχοκαρύων, Balsamum Nucistae. Ἐν χρήσει ὡς τῷ ἄνω.

Βάμμα ἀνθέων μοσχοκαρύων, Tinct. Macidis. Κατὰ σταγ. 10—20 ἐπὶ σακχ. δίδεται ὡς εὐκάρδιον πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Βανίλλης καρπός. (Eructus s. Siliguae s. Capsulae Vanillae).

Vanilla planifolia Andr. Orchideae.

Φυτόν. Ἐνέχει βανιλλικὸν ὀξύ = $C^{17} H^{22} O^{11}$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐν χρήσει ὡς ἀναληπτικὸν ἐφ' ὑστερικῶν λειποθυμιῶν, καρδιοκτύπων, ὡς βελτιωτικὸν τῆς γεύσεως. Εἰς κόνιν δίδεται 5—10 σιτ.

Βάμμα βανέλλης, Tinct. Vanillae. Δίδεται ὡς ἀνθυστερικὸν κατὰ 30—60 σταγ.

Βανέλλη σακχαρωμένη, Vanilla saccharata. Δίδεται κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —2 κατ' ἀνδρικῆς ἀνικανότητος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Πέπερι τὸ μέλαν. (Piper nigrum).

Φυτόν τοῦ Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Ἐπιτεθὲν εἰς κόνιν, ἐκφοινίσσει τὸ δέρμα, προΐουσης τῆς καυσώδους ὑπεραιμίας μέχρι φλεγμονῆς σιέλου, ἐν τῷ στομάχῳ φέρει καῦσον, δῆξιν, ἐνεργεῖ ὡς εὐστόμαχον, φέρει δίψαν καὶ καρδιαλγίαν· ὑπέρπολυ δὲ γαστρεντερίτιδα, εἶναι εὐστόμαχον πρὸς χρονίους δυσκοιλιότητας καὶ τὰς αἱμορροΐδας, κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. Πυρώσεις καὶ ἀλγεινότητες στομάχου καὶ ὑπεραιμίαι ἀντενδεικνύουσι τὸ πέπερι καθ' ὅλου. Μασσᾶται ὡς ἐρεθιστικὸν τῆς βλεννομεμβράνης τοῦ στόματος. Δίδεται δὲ ἔσω εἰς κόνιν κατὰ 5—10—20 σιτ. καὶ μέχρι $\frac{1}{2}$ δρ. Ἡ κόνις παρέχεται ἐν οἴνῳ ἢ ῥακῇ πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετούς.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιτίθεται εἰς ἐκφοίνιζιν τοῦ δέρματος, ἢ κόνις μετ' ὄξους ἢ ὕδατος καὶ ὀλίγου ἀλεύρου, ὅταν

ἐλλείπη σίνηπι, δραστήριον πρὸς ρευματαλγίας καὶ παρ-
λύσεις, εἰς διακλύσματα τοῦ στόματος, ὡς φθειροκτόνον.

Βάμμα πεπέρεως, Tinct. Piperis. Δίδεται
κατὰ 10—20 σταγ. πολλάκις τῆς ἡμέρας πρὸς ἀτονίας
τοῦ στομάχου.

Πέπερι τὸ μακρόν. Piper Longum. Οὐκ ἔτι
ἐν χρήσει.

Μυρτίδανον. (Piper Cudedarum s. Fructus Cudedae
s. piper caudatum).

Θάμνος τῆς νήσου Ἰαύης. Ἐπικρατοῦντα στοιχεῖα
εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον, μυρτιδανίνη, μυρτιδανικὸν ὀξύ,
ῥητίνη βαλσαμώδης, ἑτέρα κηροειδής, καὶ διάφορα ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ὁφείλεται καὶ εἰς πάν-
τα μὲν τὰ στοιχεῖα κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς τὸ μυρτιδανι-
κὸν ὀξύ, κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὸ αἰθέριον ἔλαιον καὶ
τὰς ῥητίνας, κατ' ἐλάχιστον εἰς τὴν μυρτιδανίνην. Κατὰ
5—10 σιτ. ληφθὲν ἐρεθίζει τὸν στόμαχον, φέρει θάλ-
πος, δίψαν, ναυτίαν, πόνους νυκτικούς κατὰ τὴν γαστέρα,
διάρροιαν, καῦσον, διούρησιν κ.τ.λ. Μεγάλη δόσις (2—4
οὔγγ.) δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὸν θάνατον.

Πλὴν τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐπὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὁρ-
γάνων, τῆς ἐπισήμου καὶ χαρακτηριστικῆς καὶ ἀποδό-
σεως ὑπερβολικῆς τοῦ φαρμάκου προαγουμένης καὶ μέχρι
στραγγουρίας, φέρει καὶ υπεραιμίαν καὶ ἐξοίδησιν τοῦ
προστάτου, υπεραιμίαν τῶν ὄρχεων καὶ ἐπεγείρει στύσεις
τοῦ πέους, πιθανῶς δὲ καὶ τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠοθηκῶν·
διὸ καὶ παρακινεῖ εἰς ἑκτροσιν καὶ εἰς μητρορραγίας. Καὶ
τὰ νεῦρα διαταράσσει ἄλγος φέρει, ἀϋπνίαν, πόνοι κατὰ
τὴν ὀσφύν, μανίαν καὶ σπασμούς.

Ἐνέργεια ἱαματική. Εἶναι εὐστόμαχον καὶ ἄφυ-

σον ἐπὶ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος. Κατὰ τῆς βλεννορροίας δίδεται ἀμφοτέρων τῶν γενῶν 2—3 ἡμέρας ἢ εἰς 1—2 ἑβδομάδας αἶρει τὸ νόσημα. Ἐπιτυχέστερον ἐὰν συζευχθῇ μετὰ τοῦ κοπαίου βαλσάμου. Καὶ πρὸς παῖδας πάσχοντας ἀπὸ ἐνοκρήσεις τὰς ἐξ ἀτονίας τοῦ σφιγκτήρος τῆς κύστεως, καθ' ἑσπέραν διδόμενον πρὸ τοῦ ὕπνου.

Δίδεται ἔσω ὡς ἀντιβλεννοροϊκὸν κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας εἰς κόνιν. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐγχύσεις τῆς οὐρήθρας 2—4 οὔγγ. ἐπὶ οὔγγ. 4, καὶ εἰς κλύσματα τοῦ πρωκτοῦ.

Ἐκχύλισμα μυρτιδάνου αἰθέριον καὶ οἶνοπνευματώδες, Extractum pipiridis Cededarum aethereum et elcoholisatum. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—30 πρὸς βλεννορροίας.

Ὅμοιον πού τὴν δρᾶσιν εἶναι καὶ τὸ *ἐκχύλισμα* τὸ ἐλαιῶδες καὶ *ρήτινῶδες*, Extractum oleoso-recineum Cupeparum. Δίδεται ὡς τᾶνω.

Μίνθης ἢ ἡδυόσμου τοῦ πεπερώδους πρὸς ἡ φύλλα.
(Herpa s. Folia Methae piperitae).

Mentha piperita L. Lamiatae.

Φυτόν τῆς Ἰαπωνίας. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ.** Ἐρεθίζει τὸν βλεννογόνον τῶν πεπτικῶν ὀργάνων διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου εἰς περιστολὴν γενναιοτέραν, δι' ἧς ἐξοθοῦνται ἐρυγαὶ καὶ φῦσαι, σπασμοὺς καὶ ἄλγη καὶ ναυτίας καὶ ἐμέτους ἐπιφέροντα κατ' ἀντανάκλασιν δὲ προξενοῦσι σπασμούς, ἐγχύμα θερμὸν προάγει τὴν διαφόρησιν καὶ τὴν ἔκκρισιν τῶν ἐμμῶν.

Ὑπαγορεύεται πρὸς σπασμώδεις γαστροδυνίας, πρὸς ῥευματικὰς ἐντεραλγίας, τοὺς σπασμοὺς κατὰ θώρακα,

τράχηλον, κεφαλὴν, πρὸς ἥλους καὶ πνίγας ὑστερικὰς καὶ ἐμπνευματώσεις καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἐξ οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν 4—5 οὖγγ. ὕδατος. Ἡ πόα σπανίως δίδεται κατὰ 20—30 σιτ. ἐν χλιαρῷ ὕδατι.

Ἀπόσταγμα ἡδυόσμου, Aqua M. piperitae.

Ἐν χρήσει εἰς διάλυσιν ἄλλων φαρμάκων.

Ἀπόσταγμα ἡδυόσμου οἶνοπνευματώδες, Aqua methae piperitae spirituosa s. vinosa. Δίδεται ὡς ἀντεμετικὸν κατὰ σταγ. 10—20.

Σιρόπιον ἡδυόσμου, Sirupus M. Κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης δίδεται ὡς ἀντισπασμῶδες.

Πνεῦμα ἡδυόσμου, Spiritus M. piperitae anglicus. Δίδεται ὡς ἀναληπτικὸν κατὰ σταγ. 20—30.

Δισκία ἢ πλινθία ἡδυόσμου, Rotulae s. Tapulae M. piperitae. Τὸ ἔλαιον τοῦ ἡδυόσμου κατὰ σταγ. 1—3 δίδεται ὡς εὐστόμαχον.

Μελισσοφύλλου ἢ μελιφύλλου πόα. (Herpa Melisae).

Φυτόν παρ' ἡμῖν αὐτοφυές. Ἐνέχει αἰθέριον ἔλαιον καὶ δεψίνην.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Στύφει τοὺς πόνους τῆς ἐφαρμογῆς, ὡς ἄφυσον καὶ εὐκάρδιον καὶ ἀντισπασμῶδες πρὸς ἐμπνευματώσεις καὶ σπασμῶδεις κωλικοὺς πόνους, μάλιστα παρ' ὑστερικαῖς γυναῖξιν ἐπὶ τῶν ἐμμήνων, εἰς ἔγχυμα θερμὸν δίδεται.

Ἀπόσταγμα μελισσοφύλλου, Aqua Melissae. Δίδεται ὡς ἀναληπτικὸν κατ' οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1 τὴν ὥραν.

Πνεῦμα μελισσοφύλλου, Spiritus Melissae. Δίδεται ὡς τᾶνω καὶ ὡς ὀσφράδιον.

Πνεῦμα μελισσοφύλλου σύνθετον, Spiritus

Melissae Compositus. Δίδεται ὡς τᾶνω. Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιτρίβεται ἐπὶ δέρματος τοῦ εἰς σφάκελον ἐπιρρεποῦς ἢ κατὰ λειποθυμιῶν εἰς τοὺς κροτάφους.

Λιβανωτίδος φύλλα καὶ ἀνθοῦσαι κορυφαί. (Folia et Summitates florescentes Roris marini).

Rosmarinus officinalis L. Lapiatae.

Θαμνίον τῆς Εὐρώπης. Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐξαρτᾶται καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκ τοῦ δεψικοῦ ὀξέος· εἶναι διεγερτικὰ τῆς κυκλοφορίας, τονωτικὰ τοῦ στομάχου, πρὸς ἐμπνευματώσεις, καρδιαλγίας, κωλικούς πόνους κτλ.

Ἐλαίον αἰθέριον, Oleum Rorismarini aetherium. Κατὰ σταγ. 1—3 δίδεται ὡς ἄφυσον. Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς ἀντιψωρικὸν καὶ ἀντιφθειρῶδες.

Πνεῦμα λιβανωτίδος, Spiritus Rorismarini. Ἐξωτερικῶς εἰς ἐπιτριβὰς πρὸς νευραλγίας καὶ παραλύσεις.

Ἄλοιφὴ σύνθετος λιβανωτίδος ἢ ἄλοιφὴ νευρικὴ, Unguentum nervinum. Ἐπιτρίβεται ἐπὶ τῆς γαστρὸς πρὸς κωλικούς πόνους, περὶ ἄρθρα ῥευματικὰ καὶ ἔλκη.

Συγγενὴς τῆς λιβανωτίδος εἶναι, ἡ Herpa patchouly ἐκ τοῦ plectanthus graveolens, ἢ pogosteam patihouly.

Ἀναλόγως ἐνεργοῦσι, ἡ ἀνθοῦσα πόα τοῦ ἐρπύλλου, Herpa Serpylli.

Τίφρου ἢ Ἰφύου ἄνθη ἢ στάχυες. (Lavandula Spica L. vera Dc. ἢ L. angustifolia Ehrp.).

Θαμνίον αὐτοφυὲς τῆς Εὐρώπης. Τὸ τίφρον ἐνέχει

αιθέριον ἔλαιον, χρησιμεύει ἐξωτερικῶς εἰς λουτρὰ ἀρωματικά.

Ἐλαιον τυφύου, Oleum Lavandulae. Ἐνεργεῖ ὡς ἀντιψωρικὸν καὶ ἀντιφθειρῶδες.

Πνεῦμα τυφύου, Spiritus Lavandulae. Ἐν χρήσει εἰς ἐπιτριβὰς διεγερτικὰς τοῦ σώματος καὶ ἐρεθιστικάς.

Πνεῦμα τυφίου σύνθετον, Spiritus Lavandulae Compositus. Ἐν χρήσει ὡς τᾶνω καὶ ὡς ὀσφράδιον.

Χαμαιμήλων ἄνθη. (Flores Chamomillae).

Δύο εἰδῶν χαμαιμήλων φέρονται ἐν τῇ ἱατρικῇ ὕλῃ, τὰ κοινὰ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν.

Στοιχεῖα ἐν ἀμφοῖν τὰ αὐτά, πρωτεύει τὸ αἰθέριον, δεύτερον ἡ ῥητίνη, βυρσοδεψικὴ οὐσία, κηρός, λίπος, σάκχαρον, λεύκωμα καὶ ἄλλα ἐκ μηλικοῦ καὶ φωσφορικοῦ ἀσβέστου καὶ διττανθρακικοῦ νατρίου.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Πρὸς καρδιαλγίας, πόνους κωλικούς, πρὸς δυσπεψίας, πρὸς δυστοκίας, ὡς συμβοηθικὸν πρὸς ἔμετον, κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιπάσσονται πρὸς οἰδήματα, ἐρυσιπέλατα, πλύνονται ἔλκη κ.τ.λ.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἐκ ὀρχ. 2—6 εἰς οὖγγ. 6.

Ἐλαιον χαμαιμήλων. Oleum Ch. aethereum. Δίδεται ὡς ἀντισπασμῶδες ἢ ἀντινευραλγικὸν κατὰ 1—3 σταγ. καὶ πρὸς ὀδονταλγίας.

Ἐλαιον χαμαιμήλων κιτρῶδες, Oleum Chamomillae citratum. Τοῦτο χρῶνται κατὰ τὸν ἄνω τρόπον.

Ἐλαιον χαμαιμήλων ἐφθόν, Oleum Chamo-

δισ ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ἐν κυathίσκῳ ἀρωματικοῦ τινος ἐγχύματος ὡς ἐμμηναγωγόν, προπάντων εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐπὶ οὖγ. 6 λαβεῖν κατὰ διωρίαν κοχλ. δύο. Ἐξωτερικῶς δὲ ἐκ δρχ. 4—8 ἐν λίτρᾳ ὕδατος εἰς γαργαρι-γαργαρισμοὺς ἐπὶ ἀτόνων φαρυγγιτίδων, οἰδήσεις τῶν οὐλῶν σκορβουτικῆς, ἢ εἰς κλύσματα κατ' ἀσκαρίδων.

γ'.) Αἰthereo-ἐλαιώδη διαφορητικά. (Aethereo-oleosa diaforetica).

Κινοῦσι τὴν διαφόρησιν ὅσα ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον καὶ μάλιστα εἰς ἔγχυμα. Ἐν χρήσει δὲ εἶναι τὰ ἐξῆς δύο.

Ἀκτῆς ἄνθη καὶ παρπός. (Flores et Fructus Sampoo).

Δενδρύλλιον θαμνωδές. Στοιχεῖον C^o, 03—0,04 ^o/_o, ὑποδεέστερα στοιχεῖα εἶναι ῥητίνη, δεψικὸν ὀξύ, βλέννα, ἔχνη ναρδικίου ὀξέος, καὶ διάφορα ἄλατα, μάλιστα ἐκ μηλικοῦ ἀσβεστικοῦ καὶ καλίου, ὡς καὶ ἔχνη θείου.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παραγγέλλεται ὅπου χρεῖα διαφορήσεως, οἷον πρὸς πυρετοὺς καταρρώδεις καὶ ῥευματικούς, πρὸς ἀργοῦντα ἐξανθήματα, πρὸς κωλικοὺς πόνους, εἰς ἔγχυμα δρ. 2—4 οὖγ. 6 ὕδατος. Εἰς γαργαρισμοὺς καὶ κλύσματα.

Ῥῥωρ ἀκτῆς, Aqua Sampoo. Ἐν χρήσει ὡς εἴλημα διαφορητικῶν φαρμάκων μάλιστα ὀξικῆς ἀμμωνίας.

Ἐκχύλισμα ἢ ὁπὸς συμπεπυκνωμένος καρπῶν ἀκτῆς, Extractum s. succus Fruct. Sampoo inspissatus. Δίδεται ὡς τᾶνω.

Ὅμοίως χρώμεθα καὶ τοῖς ὠρίμοις ῥαζί τοῦ Sampoo Epulus L. Ἐπηνέθη καὶ ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς τῆς ρίζης τῆς ἀκτῆς, ὡς διουριτικὸν πρὸς ὕδρωπας εἰς ἀφέψημα. Cortex. Sampoo derior.

Ἐξωτερικῶς τὰ ἄνθη τῆς ἀκτῆς εἶναι ἐν χρήσει εἰς ξηρά πυριάματα πρὸς οἰδήματα καὶ ἀτονίας τοῦ δέρματος, ἢ ἐρυσσιπέλατα καὶ εἰς ἔγχυμα.

Φιλύρας ἄνθη καὶ φύλλα. (Flores et Folia Tiliae).

Tilia ulmifolia et plathyllus scopoli, Tiliaceae.
Δένδρον τῆς Εὐρώπης.

Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον, δεψικόν ὀξύ, ῥητίνην, σάκχαρον, βλένναν, κηρόν, ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐχει τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, οἷαν καὶ ἡ ἀκτὴ. Δίδεται ἔσω εἰς ἔγχυμα ἐκ δρχ. 2—4 ἐπὶ οὖγγ. 6 πιεῖν ἐφάπαξ χλιαρὸν μετὰ σταγόνων λειμωνίων. Τὰ ἡμεδαπὰ ἄνθη εἶναι ἀρωματικώτερα.

δ'.) Αἰθεριο-ἐλαιώδη διουρητικά. (Aetereo-oleosa diuritica).

Κρόκος ἢ κρόκου στίγματα. *Crocus*.

Φυτὸν τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἶναι ὁ κρόκος, ἔλαιον αἰθέριον 1, 25 ⁰/₁₀ καὶ ἔτι πρὸς, καὶ μέχρι 7—9 ⁰/₁₀ κατὰ τινὰς χρυσοβαφές.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται ὡς εὐστόμαχον μὲν πρῶτον, ἔπειτα ὡς διεγερτικὸν τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ ἀναιμιῶν καὶ τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων κεφαλαλγιῶν, σπασμῶν, ἀϋπνιῶν. Πάντως ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις τοῦ κρόκου περιεστάλη πολὺ.

Δίδεται ἔσω εἰς κόνιν κατὰ 10—20 σιτ. εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2 ἐν οὖγγ. 6. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς καταπλάσματα ἐν χρήσει.

Βάμμα κρόκου. *Tinctura Croci*. Δίδεται κατὰ

20—40 σταγ. τρίς τῆς ἡμέρας εἰς σπασμῶδεις δυσμηνορροίας.

Σιρόπιον κρόκου. Syrupus Croci. Ἐν χρήσει δὲς ἀντισπασμῶδες παιδίοις κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ μετὰ οἴνου.

Ἐμπλαστρον ὀξύκροκον, Emplastrum oxycrocum. Πραϋνει πόνους ρευματικούς.

Ἄρκευθίδες ἢ ῥᾶγες ἄρκεύθου. (Baccae s. Fructus juniperi).

Juniperus Communis L. *Capressinae*.

Θαμνίον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας. Στοιχεῖον πρωτεῦον εἶναι αἰθέριον ἔλαιον δξύ, $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ σταφυλοσάκχαρον $13\frac{0}{0}$ μηλικὸν δξύ, κομμιώδης ἐκχυλισματικὴ οὐσία, κηρός, πρασίνη ῥητίνη εὐδιάλυτος ἐν οἶνοπνεύματι, αἰθέρι, αἰθερίοις ἐλαίοις καὶ ἄμμωνία.

Ἐρεθίζουσι ἡπίως τὸν βλεννογόνον τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, αὐξάνουσι τὴν ὄρεξιν καὶ κρατύνουσι τὴν πέψιν κατ. 2 δρχ. εἰς οὖγγ. 6. Κατ' οὖγγ. 1—2 φέρει καῦσον θάλπος, ἔμετον, διάρροϊαν κ.τ.λ. Σταθερωτάτη τῶν ἐνεργειῶν εἶναι ἡ διουριτικὴ, παραγγέλλεται πρὸς ὕδρωπας τοῦ θώρακος. Φευκτέα, ὕταν, ὑπεραιμία ἢ φλεγμονὴ τῶν νεφρῶν. Παραγγέλλεται πρὸς τὰς χρονίας βλεννορροίας καὶ τελευταῖον ὡς ἐμμηναγωγόν. Δίδεται ἔσω εἰς ἔγχυμα κατ' οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὖγγ. 6 κατὰ διωρίαν 1—2 κοχλ. τῆς τραπέζης. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ὑποκαπνισμοὺς τῶν σκελῶν κ.τ.λ.

Τὸ αἰθέριον ἔλαιον, Oleum juniperi aethereum, ἔχει μεγάλην ἀναλογίαν πρὸς τὴν τοῦ τερεβινθελαίου.

Πνεῦμα ἄρκεύθου, Spiritus juniperi. Εἰς τοὺς ἵππους φέρει διούρησιν 15—20 γραμμ. Ἐσω δίδεται 2—5 σταγ. τρίς τῆς ἡμέρας.

Ἀπόσταγμα ἄρκευθίδων ἁπλοῦν, Aqua juniperi. Δίδεται ὡς διουρητικὸν πρὸς ὑδροθώρακας καὶ ἀσκήτας ἐκ νόσων τῆς καρδίας καὶ πνευμόνων.

Οἶνος διουρητικός, Vinum diureticum. Ἐνεργεῖ ὡς τᾶνω.

Ἐκχύλισμα ἢ ὀπὸς πεπυκνωμένος ἄρκευθίδων, Succus juniperi inspissatus. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ 2—4 τῆς ἡμέρας, εἶναι δὲ καὶ χρήσιμον εἰς κατασκευὴν καταποτίων. Τὸ δὲ ἔλαιον ἐν χρήσει εἰς ἐπιτριβὰς πρὸς νευραλγίας.

Σασσάφρου ξύλον ἢ ῥίζα. (Lignum s. Radix Sassafras).

Sassafras officinalis Nees. Laurineae.

Δένδρον τῆς βορείου Ἀμερικῆς. **Στοιχεῖον** κύριον εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον ῥητίνη τις ἰδία, ἡ σασσαφρίνη, λίπος, κόμμι, ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὑποκινεῖ εἰς διάρροιαν, διούρησιν, πρὸς πάθη συφιλιδικὰ τοῦ δέρματος, ἀρθριτικὰ καὶ ρευματικά, ἂν φλεγμένη ὁ πεπτικὸς σωλὴν ἀποχὴ ἔστω. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ὡς ἔγχυμα οὖγγ. 1—2. Τὸ δὲ αἰθέριον ἔλαιον κατὰ σταγ. 2—5—10 ἐν ἐγχύματι διαφορητικῷ.

Βύχκου φύλλα. (Folia Buchu s. Buchu).

Δίδεται πρὸς κατάρρους νεφρῶν καὶ κύστεως, οὐκ ἀντενδείκνυται καὶ ὅτε τὰ οὔρα ἔχουσιν αἷμα. Δίδετ. $\frac{1}{2}$ —1—2. Εἰς κόνιν πολλάκις τῆς ἡμέρας ἢ εἰς ἔγχυμα ἐξ οὖγγ. $\frac{1}{2}$ ἐν οὖγγ. 8—10.

Πετροσελίνου σπέρματα ἢ καρπός. (Semina s. Fructus petroselini).

Petroselinum sativum Hoffmann Umpelliferae.

Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον, παραγγέλλεται ὡς διουρητικὸν πρὸς ὕδρωπας ἀσκίτας, εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐν κυathίσκῳ ὕδατος.

Ἀπόσταγμα πετροσελίνου, Aqua Petroselini. Καὶ τὸ ἀπόσταγμα ἐνεργεῖ ὁμοίως.

Ἀνήθου σπέρματα. (Semina Anethi).

Φυτὸν παρ' ἡμῖν κηπευόμενον. Εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐν 6 οὔγγ. πιεῖν θερμὸν ὡς διουρητικόν.

ε'.) Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀποχρεπτικά. (Aethereo-oleosa expectorantia).

Ἐνέχοντα αἰθέριον ἔλαιον καὶ ῥητίνην δριμεῖαν, προκαλοῦσιν εὐκολωτέραν τὴν ἀνάβηξιν τῶν φλεγμάτων, διότι ἐκκρίνονται μάλιστα ἐκ τῆς βλεννομεμβράνης τῶν πνευμόνων.

Λεβιστικοῦ ῥίζα. (Radix Levistici).

Ἐνέχει αἰθέριον ἔλαιον καὶ ῥητίνην δριμεῖαν, βλεννοσάκχαρον, ἄμυλον, λεύκωμα καὶ ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐξωτερικῶς παραγγέλλεται εἰς ἐπιπλύσεις τόπων παραλύτων καὶ ἀτόνων ἐκ ῥευματισμῶν ἢ ἀποπληξίας, ἔσω δὲ ὡς διουρητικὸν τῶν νεφρῶν. Δίδεται εἰς ἔγχυμα κατὰ 5-10-15 σιτ.

ς'.) Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀποχρεμπτικά. (Aethereo-oleosa expectorantia).

Ἐνέχοντα αἰθέριον ἔλαιον καὶ ῥητίνην δριμεῖαν, προ-

καλοῦσιν εὐκολωτέραν τὴν ἀνάβηξιν τῶν φλεγμάτων, διότι ἐκκρίνονται μάλιστα ἐκ τῆς βλεννομεμβράνης τῶν πνευμόνων.

Ἑλενίου ρίζα. (*Radix Helenii*).

Inula Helenium L. *Synantheuae*.

Φυτόν τῆς Εὐρώπης. **Στοιχεῖα** ἐπικρατοῦντα εἶναι ἑλενίνη, ἰουλίνη, αἰθέριον ἔλαιον, ῥητίνη, κόμμι πολὺ καὶ ἄλατα καὶ ὀλίγη δεψίνη.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὸ φάρμακον συνενοῖ ἐν ἑαυτῷ τὴν δρᾶσιν τῶν πικρῶν καὶ ἀρωματικῶν, τροποποιουμένην ὑπὸ τῆς ἰουλίνης=ἀμύλου· διὸ καὶ τοιοῦτον μὲν τὸν πεπτικὸν σωλῆνα, διεγείρει τὴν κυκλοφορίαν, εἰς διάρροϊαν ἐπιφορᾶς, πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν πνευμόνων.

Δίδεται ἔσω εἰς κύβιν κατὰ σιτ. 2—4 πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ἔγχυμα, ὡς εὐστόμαχον, κατὰ 30—40 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς διεγερτικόν.

Ἐκχύλισμα ἑλενίου, *Extractum Helenii*. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—30 δι' ἡμέρας εἰς διάλυσιν ὡς ἀποχρεμπτικόν.

Ἴριδος τῆς φλωρεντινῆς ρίζα. (*Radix Iridis florentinae*).

Iris florentina L. καὶ *Iris pallida* Lam. *Irideae*.

Φυτόν τῆς Εὐρώπης. Στοιχεῖα κυριεῦοντα εἶναι αἰθέριον ἔλαιον λευκωπὸν, ῥητίνη μαλακὴ καὶ δριμύτικρος, δεψίνη, ἄμυλον, κόμμι, ἄλατα κ.τ.λ.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπιτεθεῖσα ἐρεθίζει τὸ δέρμα, ἔσω ληφθεῖσα, φέρει διάρροϊαν, ἔμετον, καρδιαλγίαν, κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1. Ἐν χρήσει ὡς ἀπο-

χρεμπτικὸν κατὰ 6—30 σιτ. Χρησιμεύει καὶ ὡς διαμάσσημα ἀνθρώπων ἐχόντων κακὴν ἀπόπνοϊαν τοῦ στόματος.

Πιμπινέλλης, Διπτέρου ρίζα. (Radix pimpinellae).

Pimpinella Saxifraga καὶ *P. magna* L. ἡ ἐν Γερμανίᾳ κοινὴ *Umpalliferae*.

Στοιχεῖα κύρια εἶναι αἰθέριον ἔλαιον κίτρινον, καὶ ῥητίνη μαλακὴ.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τονοῖ τὸν στόμαχον, παραγγέλλεται πρὸς δυσπεψίας καὶ χρονίους κατάρρους, φάρυγγος καὶ λάρυγγος καὶ χρονίας ἀμυγδαλίτιδας, καὶ πρὸς βρόγχη χρονία.

Δίδεται ἔσω εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐπὶ οὖγγ. 6 δι' ἡμέρας κατὰ κοχλιάρια, ἐν χρήσει καὶ εἰς γαργαρισμούς.

Βάμμα πιμπινέλλης, *Tinctura pimpinellae*. Λαμβάνεται κατὰ 20—60 σταγ.

Φελλανδρίου σπέρματα. (Semina Phellandrii).

Oenanthe phellandrium lam. *Umpelliferae*.

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι αἰθέριον ἔλαιον ὡς $1\frac{1}{2}\frac{0}{0}$, ῥητίνη μαλακὴ $4\frac{0}{0}$, δεύτερα λίπος $5\frac{0}{0}$, κόμμι καὶ ἅλατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Κατὰ δρ. 2—3 φέρουσι πόνους τὰ σπέρματα κωλικούς καὶ διάρροϊαν καὶ ἀνορεξίαν καὶ στενοχωρίαν, καὶ κεφαλαλγίαν καὶ δύσπνοϊαν, ἣν ἐν χρήσει καὶ πρὸς ἄσθματα βλεννώδη καὶ πρὸς χρονίους κατάρρους καὶ τοὺς φυματιώδεις, δίδομεν κατὰ 5—10—20 σιτ. τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, εἰς κόνιον σπανιώτερον εἰς ἔγχυμα καὶ μετὰ δακτυλίτιδος ἐδίδετο.

Ἀνίσου ἢ Γλυκανίσου σπέρματα. (Semina s. Fructus Anisi).

Pimpinella Anisum L. Umpelliferae.

Φυτόν τῆς Αἰγύπτου ἰθαγενές. Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον ὡς $1-2\frac{0}{10}$ καὶ ἔλαιον λιπαρόν, σάκχαρον, λεύκωμα, κόμμι.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Πηγάζει ἐκ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου. Εἰς ἔγχυμα διδόμενον διεγείρει στόμαχον καὶ ἔντερα εἰς περισταλτικὴν κίνησιν ζωηροτέραν καὶ ἐξωθοῦσι τὰ ἀέρια κάτω, ταχύνουσι τὴν κυκλοφορίαν ἐλαφρῶς, προπάρτων δὲ διαπαρακινοῦσι τὸν ἰδρῶτα καὶ τὰ οὔρα. Ἐρεθίζει σφόδρα τοὺς πνεύμονας τῶν παιδίων. Διὸ προσοχή. Δίδονται εἰς κόνιν 10—20 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 ἐν οὔγγ. 6.

Ἐλαιον ἀνίσου, Oleum Anisi. 1—3 σακχ. Ἐν χρήσει κατὰ σταγ. 1—3 ὡς ἄφυσον, ἐντὸς φαρμάκων ἀποχρεμπτικῶν εἰς διάλυσιν. Προσοχή, διότι ἐρεθίζει σφόδρα τοὺς πνεύμονας. Ἀποκτείνει δὲ τὰς κοινὰς φθεῖρας καὶ πᾶν μικρὸν παράσιτον.

Ἀπόσταγμα ἀνίσου, Aqua Anisi. Δίδεται κατὰ κοχλ. ὡς ἄφυσον, ἢ ὡς ἀποχρεμπτικὸν καθ' ἑαυτὸ ἢ μετ' ἄλλων.

Πνεῦμα ἀνίσου, Spiritus Anisi. Ἐν χρήσει ὡς εὐκάρδιον καὶ ἄφυσον κοχλ. τοῦ γλυκοῦ ἐν ἐγχύματι ἢ ἐπὶ σακχάρου.

Σιρόπιον ἀνίσου, Syrupus Anisi. Ἐν χρήσει ὡς εὐστόμαχον καὶ ἀποχρεμπτικόν.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐνεργοῦσι καὶ χρησιμεύουσι καὶ τὰ σπέρματα ἀνίσου τοῦ ἀστροειδοῦς, Semina Anisi stel-

lati. Δίδονται εἰς ἔγχυμα 2—4 δρχ. ὡς ἀποχρεμπτικόν, εὐστόμαχον ἢ διαφορητικόν.

Μαράθρου σπέρματα. (Semina s. Fructus Foeniculi).

Foeniculum officinale All. (F. vulgare Caertn). Umpelliferae.

Εἶναι καρπός. Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον, ὡς 3, 5⁰/₀, σάκχαρον, καὶ ἔλαιον λιπαρὸν ὡς 12⁰/₀.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Φάρμακον εὐστόμαχον καὶ διεγερτικὸν τῆς περισταλτικῆς κινήσεως τοῦ στομάχου, καταπαύει ἄλγη καὶ σπασμοὺς τὴν διούρησιν καὶ τὴν ἔκκρισιν τοῦ γάλακτος, ἂν πολὺ ληθῇ κατέρχεται τὸ αἷμα, ὅτε στύφεται ἡ τοῦ γάλακτος διάκρισις.

Παραγγέλλεται πρὸς ἐμπνευματώσεις καὶ στροφώματα ἐνηλίκων καὶ μάλιστα παιδίων πρὸς τοὺς κατάρρους αἰφνιδίους, πρὸς οἰδήματα καὶ ὕδρωπας ὡς διουρητικόν, μάλιστα δὲ ὡς γαλακτοφόρον ἐκ τῶν ἐπισημοτάτων. Εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν λίτρᾳ ὕδατος.

Δίδονται εἰς κόκκιν κατὰ σιτ. 10—20 πρὸς κωλικοπόνους τῶν παιδίων. Ὡς γαλακτοφόρον δὲ εἰς ἔγχυμα ἐκ δρχ. 2—4 ἐν οὖγγ. ὕδατος ὡς διουρητικὸν καὶ ἀποχρεμπτικόν.

Ἐλαιον μαραθροσπόρου, Oleum Foeniculi. Κατὰ σταγ. 1—3 ἐπὶ σακχάρου. Ἐν χρήσει ὡς τάνω.

Βάμμα μαραθροσπόρου σύνθετον, Tinct. Foeniculi Composita. Δίδεται 20—60 σταγ. ὡς τάνω ἐνεργεῖ ἐντὸς ἐγχύματος. Ἐξωτερικῶς μετὰ 3—5 πλάσιονος ὡς ἥπιον ἐρεθιστικὸν ἐπὶ ἀμβλωπίας.

Σιρόπιον μαραθροσπόρου, Syrupus Foeniculi, ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ τοῦ γλυκανίσου.

ς'). Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀνθελμινθικά. (Aetereo-oleosa anthelminthica).

Ἀβροτόνου τοῦ ἄρρενος σπέρματα ἢ ἄνθη. Semen s. Anthodia Cinae, s. Semen Santonici, s. Semen Contra, s. Flores Cinae.

Φυτόν τῆς Περσικῆς. Εἶναι τὸ Περσικὸν ἢ τὸ τῆς Ἀντιοχίας ἢ Ἀλεξανδρείας, τὸ Βαρβαρικόν, καὶ τὸ ῥωσικόν.

Στοιχεῖα κύρια ἐν πᾶσιν εἶναι ἡ ἀβροτονίνη ἢ τὸ ἀβροτονικὸν ὁξὺ $C^{15} H^{18} O^3$, τὸ αἰθέριον ἔλαιον, $0,40 = C^{10} H^{80}$.

Ῥποδεέστερα στοιχεῖα εἶναι πικρὰ ἐκχυλισματικὴ οὐσία, κηρός, κόμμι, ἅλατα καλίου καὶ ἀσβέστου, μηλικὸν ὁξὺ κ.τ.λ.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλαίου καὶ διὰ τῶν πικρῶν ἐκχυλισματικῶν οὐσιῶν ἐρεθίζει στόμαχον καὶ ἔντερα παρακινεῖ τὴν ὄρεξιν $\frac{1}{4}—\frac{1}{2}$ κατὰ δέ σιτ. 1—2 διεγείρει τὴν κυκλοφορίαν, ἐὰν 6—8—10—20 φέρει ναυτίαν, χάσματα, ζάλην, πόνον, βορβορυγμούς, διάρροιαν διαστροφὴν τῆς δράσεως.

Κατὰ τῆς δηλητηριάσεως ἀντιτάσσονται ἐμετικά, καθάρσια, ὑποκλυσμοὶ δι' ὄξους, καταιωνήσεις ὕδατος ψυχροῦ κατὰ κεφαλῆς καὶ σιναπισμοί.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐλμινθοκτόνου ἀρετῆς τοῦ φαρμάκου. Δίδονται τὰ κεφάλια τοῦ ἀβροτόνου εἰς κόνιν κατ' 20 σιτ. μέχρι 2 δρ. ἐκλείχόμενα μετὰ μέλιτος ἢ εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—4 εἰς 6 οὔγγ. ποιεῖν ἐφάπαξ ἢ εἰς δύο. Ἄν μὴ ἐκπέσωσιν οἱ σκώληκες, ἐπιπίνονται μετὰ 4—8 ὥρας κικίνου ἐλαίου 1—2—3 ἡμέρας προσφέρεται παιδίοις ὡς καθάρσιον.

Ἐκχύλισμα ἀδροτόνου αἰθέριον, Extract. Cinae aethereum. Δίδεται κατὰ σιτ. 2—6 ἢ 3—4 τετράκις τῆς ἡμέρας ἐν ζωμῷ κρέατος ἢ καταπότια.

Ἀδροτονίνη, Santonina. Δίδεται εἰς παιδία νεώτερα τῶν 10 ἐτῶν 2—6 σιτ. ἄνω τῶν δέκα κατὰ 6—10 σιτ. εἰς τρεῖς δόσεις. Σκευάζεται καὶ μετ' ἄλλων φαρμάκων.

Νάτρον Ἀδροτονικόν, Natrum santonicum = $C^{18} H^{18} O^3$, διὰ HO . Δίδεται εἰς 5—10 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς κόνιν μετὰ σακχάρου.

Ἐλμινθόχορτον. (Helminthochorton).

Φῦκος ἐπὶ τῶν παραλίων βράχων. **Στοιχεῖα** ἔχει ἄλατα θαλάσσια καὶ πήκτωμα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἀποκτείνει τὰς ἑλμινθας.

Δίδεται ἔσω κατὰ δρ. 1—2 ἢ ἐκλείγμα ἐντὸς μέλιτος εἰς ἔγχυμα ἐξ οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν ποτηρίῳ ὕδατ. ἢ γάλακτος, γίνεται καὶ σιρόπιον ἐπιτήδειον παιδίοις κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ τὴν αὐγὴν, νήστεσιν ὄντων.

Θηρανθέμιδος πόα ἀνθοῦσα. (Herpa Tanaceti florida).

Tanacetum vulgare L. Symanthereae.

Φυτόν τῆς Εὐρώπης. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι αἰθέριον ἔλαιον καὶ ρητίνην.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὁρεΐ-
λονται ἄμφω εἰς τε τὸ ἔλαιον καὶ τὴν ρητίνην καὶ τὴν
θηρανθεμιδίνην. Ὀλίγη ληφθεῖσα ἐνεργεῖ ὡς διεγερτικὸν
εὐστόμαχον, πλείων δὲ ναυτίαν, διάρροϊαν, κωλικόπονον.
Ἄν τύχωσιν ἀσκαρίδες ἢ ὄξουριδες, ἀποκτείνονται ἢ πί-
πτουσι ζῶσαι. Μόνον κατὰ τῶν ἐλμίνθων δρ. $\frac{1}{2}$ —2 δις

τῆς ἡμέρας ἐν κυαθίσκῳ ὕδατος ἢ ζωμοῦ κρέατος, καὶ ἡ πόα εἰς ἐγχυμα ἐνεργεῖ ἀλλὰ καὶ εἰς κλύσμα.

Ἑλαιον θηρανθέμιδος, Δίδεται κατὰ σταγ. 3 —5—8 ἐπὶ σακχάρου δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ ἐκχύλισμα ἐφάπαξ.

Ἐκχύλισμα θηρανθέμιδος, Extractum Tanacetii. Ἐνεργεῖ ὡς τάνω.

Ῥοιᾶς ῥίζης ἀγρίας φλοιός. (Cortex rad. Cranati Silvestris).

Punica Cranatum L. Myrtaceae.

Δενδρύλλιον τῆς Ἀφρικῆς καὶ μ. Ἀσίας. **Ἐπικρατοῦντα** στοιχεῖα εἶναι ἡ ῥοιῖνη, ἐλαιῶδες ῥητινῶδες, μαννίτη, κόμμι, πηκτίνη, ἄμυλον 20⁰/₀, βυρσοδεψικὸν καὶ δεψικὸν ὀξύ 22⁰/₀.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐξήρηται κατὰ μέρος πολὺ ἐκ τῶν δεψικῶν στοιχείων. Ἐσωληφθεὶς εἰς ἀφέψημα ἢ κόνιν στύφει κατ' οὐγγ. φέρει ναυτίαν καὶ ἔμετον διάρροϊαν ὡς στυπτικὸν ἰδίᾳ. Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐκ δρ. 4—6 παιδίοις, παισὶ 10—15 ἐξ οὐγγ. 2—3 ἐνήλικιν εἰς ἀφέψημα. Τὸ δὲ ἐκχύλισμα εἶναι ἀσθενέστερον.

Ἀρρενοπτέριδος ῥίζα. (Radix s. Rhizoma Filicis, maris).

Φυτόν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. **Στοιχεῖα ἐνεργοῦντα** εἶναι τὸ αἰθέριον ἔλαιον, λιπαρὸν πράσιμον ἔλαιον, δεψικὸν ὀξύ, ῥητίνη, ἄμυλον, σάκχαρον, κόμμι, πηκτικόν, λεύκωμα καὶ ἅλατα ἐξ ἀνθρακικοῦ φωσφορικοῦ καὶ θειικοῦ ἀσβέστου.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Εἰς κόνιν ληφθεῖσα ἀπο-

κτείνει ταινίας ἐν τῇ κοιλίᾳ. Κατ' ἄλλους ταινιοκτόνον στοιχεῖον εἶναι τὸ πετριδοδεψικόν ὀξύ. Δίδεται κατὰ σταγ. 10—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας μετὰ ἄρρενοπτέριδος, ἐπὶ 3—4 ἡμέρας τοῦ ταινιοκτόνου δίδομεν καθάρσιον δραστικώτερον.

Εκχύλισμα αἰθέριον ἢ ῥητινωδες ἄρρενοπτέριδος, extractum Filicis maris aethereum s. resinosum. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας. Ἐνεργεῖ ὡς τᾶνω.

Κούσσου ἄνθη. (Frores Kosso s. Kusso).

Δένδρον μέγαν τῆς Ἀβυσσινίας. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι ἡ κουσσίνη, δύο ῥητῖναι, δεψίνη, ἅλατα τοῦ σιδήρου, αἰθέριον ἔλαιον, λίπος, κ.τ.λ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὡς ταινιοκτόνα, δίδονται εἰς ἔγχυμα κατ' οὖγγ. 1—2 ἐν οὖγγ. 6—8 λαβεῖν ἀνὰ ὥραν τὸ ἡμῖς. Ἐὰν δὲ μετὰ 4 ὥρας δὲν ἐπέλθῃ διάρροια, ἐπιπίνεται ἐλαίου κικίνου 1—2 οὖγγ. εἰς ἔγχυμα φύλλων σέννης ἐφ' ᾧ ἐκτινάσσεται ὁ σκώληξ. Ἡ κουσσασίνη δίδεται κατὰ γραμμ. 2—3 εἰς κόνιν ἢ εἰς καταπότια. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι πρέπει τότε νὰ ἐπιχειρῶμεν τὴν θεραπείαν τῆς ταινίας, ὅταν ἴδωμεν τεμάχια τοῦ θηρίου ἀποκωλλόμενα καὶ ἐκπίπτοντα.

Κάμαλα ἢ Ῥοτλέρας ἀδένες.

Θάμνος τῆς Ἰνδικῆς. **Στοιχεῖον** κύριον εἶναι ἡ ῥητινήτις ἀνάλογος τῇ κουσσίνῃ, 78⁰/₁₀₀, κιτρικόν ὀξύλικόν, δεψικόν, κόμμι, λεύκωμα, ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι

ἐλμινθοκτόνον. Δίδεται κατὰ δρχ. 3—4 καθ' ἡμίωρον τὸ τριτημόριον.

Βάμμα κάμαλα, Tinctura Kamala. Δίδεται κατὰ 10—12 γραμμ. κεκραμένον μετὰ διπλασίου βάμματος κινναμώμου κατὰ $\frac{1}{4}$ τῆς ὥρας τὸ τριτημόριον λαβεῖν νήστεως τοῦ στομάχου.

Φοσφόρος. (Phosphorus).

Σῶμα μεταλλοειδές, εὐρίσκεται ἐν τοῖς ὀρυκτοῖς, φυτοῖς, τοῖς ζώοις, καὶ τῶν ὀστέων.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἱ κατασκευάζοντες πυρεῖα ἢ ἐναύσματα φωσφορικῶν παράγουσι χρονίαν δηλητηρίασιν, ἐκδηλουμένην ὅτε μὲν διὰ βλάβης τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, οἷον δυσπεψίας, καρδιαλγίας, διαρροίας, ὅτε δὲ βλάβης τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, οἷον βηχός, βρογχίτιδος, ὅτε δὲ νευρώσεις τῶν σιαγόνων. Εἰς κόριν ἐπιτεθεὶς ἐπὶ τοῦ δέρματος ὀξειδοῦται καὶ ἐρεθίζει εἰς ὑπεραιμίαν, φέρει θάλλπος καὶ καῦσον, καυτηριάζει δὲ ὅταν ἄκρατον φωσφορικὸν ὀξύ τεθῇ. Ἀναφλεγείς δὲ ἐπὶ τοῦ δέρματος κατακαίει αὐτὸ ὡς σίδηρος πεπυρακτωμένος.

Ἐσω ληφθεὶς κατὰ $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{5}$ σιτ. δι' ἡμέρας, ἐν τῷ στομάχῳ γεννᾷ θερμασίαν, καὶ εἰς ὅλον τὸ σῶμα, γαργαλίζει τὴν ὄρεξιν, ταχύνει τοὺς σφυγμοὺς κ.τ.λ. κουφίζει τὰ γυῖα καὶ τὰς κινήσεις, καὶ παρακινεῖ εἰς τὰ ἀφροδίσια. Κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 φέρει καῦσον ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῆνι, διάρροϊαν, ἔμετον, πυρετὸν καὶ ἐξερέθησιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Πλείων 1 σιτ. φέρει γαστρεντερίτιδα σφοδράν, ἐλκώδη, σφακελώδη καὶ διαβρωτικὴν, ἐξ ἧς ὁ θάνατος.

Ἀντίδοτα τῆς δηλητηριάσεως εἶναι ἡ ταχίστη πλήρω-

σις τοῦ στομάχου διὰ ποτῶν βλεννωδῶν καὶ ἀμυλωδῶν καὶ ἢ ὡς ταχίστη ἐξέμεσις τοῦ φωσφόρου, προπότισις δὲ καὶ μαγνησίας ἀνθρακικῆς ἢ κεκαυμένης εἰς ἐξουδετέρωσιν τῶν ὀξειδώσεων τοῦ φωσφόρου, καὶ ἀφλέγμαντος ἀγωγή, ἢ διὰ βδελλῶν καὶ ψυχρῶν καταπλασμάτων τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ διὰ χλιαρῶν λουτρῶν καὶ δι' ὀπιούχων. Ὁ φωσφόρος ποιεῖ τὰ αὐλωειδεῖ ὅστ' αὖ στερεώτερα.

Ἐνδείκνυται ἔσω πρὸς ἀτονίας κυκλοφορίας τῶν νεύρων καὶ πρὸς ἀδυναμίας περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ὡς διουρητικὸν πρὸς ὕδρωπας ἀνὰ σάρκα, πρὸς τύφους καὶ τυφώδεις φλεγμονάς, πρὸς κακοήθεις διαλείποντας, πρὸς παραλύσεις τῶν νεύρων τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ ῥαχίτου, οἷον κωφώσεις, ἀμαυρώσεις, παραπληγίας, παρέσεις τῆς κύστεως καὶ εὐουρήσεις.

Ἐξωτερικῶς ἐπιτίθεται ἐπὶ τόπων παραλύτων, ἀντικαθίσταται δὲ ἐπὶ ἀναβλέψεως εἰς τὴν σπονδηλικὴν στήλην ὑπὸ τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου καὶ καυστικοῦ βιενναίου φυράματος.

Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{4}$ δι' ἡμέρας διαλυθεὶς ἐν ἐλαίῳ κοινῷ σκευάζεται εἰς γαλάκτωμα, τίθεται ἐν ὑέλῳ μελαίνῃ εἰς ἀποφυγὴν τῆς ὀξειδώσεως δίδεται μετὰ μεγίστης προσοχῆς. Δίδεται εἰς καταπότια. Συνιστᾶται ὡς εὐάρεστος τρόπος λήψεως διάλυσις φωσφόρου σιτ. 1 ἐν γλυκερίνῃ οὖγγ. 2 οἷς προστίθενται δρχ. 2 οἶνοπνεύματος καὶ δρχ. 1 πνεύματος ἡδυόσμου, λαβεῖν κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ 1—2. Ἐξωτερικῶς δὲ προσβάλλεται εἰς ἀλοιφὴν ἢ χρίσμα ἐξ 1—5 σιτ. ἐν οὖγγ. 1 λίπους ἢ ἐλαίου ἐπιτριβουμένου ὅπου δεῖ, προσθέτομεν σταγόνας αἰθερίου ἐλαίου. Προσοχὴ ἀπὸ φλογός.

Ἐλαιον φωσφοροῦχον, Oleum phosphora-

tum. Εὐδιαλ. 10—20 σταγ. $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ μ. φωσφόρου ἐν-
σταλάζονται ἐν γαλακτώματ. Ἐξωτερικῶς εἰς ἀνατρί-
ψεις νευραλγίας κ.τ.λ.

Αἰθὴρ φωσφοροῦχος, Aether phosphoratus.
Δίδεται ἐν βλεννώδει ποτῷ κατὰ σταγ. 8—15 τρίς τῆς
ἡμέρας. Ὅμως δὲ καὶ καθ' ἐπιμόνων νευραλγιῶν.

Ὄξυγόνον. (Oxygenium).

Ἀέριον. Ἐν τοῖς αἰμοσφαιρίοις φέρεται τὸ ὀξυγόνον
ὡς ὄζον. Εἶναι δὲ τοῦτο ὀξυγόνον ἐνεργότερον καὶ πυ-
κνότερον.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Εἰσπνευσθὲν φέρει αἵ-
σθημά τι κουφότητος καὶ ζωηρότητος καὶ εὐφορίας σχε-
δὸν ὡς ἀπὸ μέθης ἐλαφρᾶς, ταχύνει τοὺς σφυγμοὺς κατὰ
10—20 ἐν 1 ὥρᾳ, ἀνυψοῖ τὴν θερμοκρασίαν, διεγείρει
τὴν ὄρεξιν τῶν τροφῶν. Ἄν δὲ εἰσπνευσθῇ πολὺ φέρει
ἐπὶ τέλους δηλητηρίασιν.

Ἐνέργεια ἱαματική. Εἶναι στοιχεῖον τονωτικὸν
καὶ διεγερτικὸν ἐκ τῶν κρατίστων, ὅταν ἐπιτηδείως ἐπι-
δράσῃ ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐνδεικνύμενος πρὸς καθολικὰς
ἀδυναμίας, ραχίτιδας, χοιράδας, χλωριάσεις, χρονίους
κατάρρους τῶν πνευμόνων, δυσπεψίας, ὅπου ἀπαιτεῖται
ζωογόνησις τῶν τοῦ σώματος λειτουργιῶν καὶ ὅπου ἐν-
δείκνυται ἀρτηρίωσις τοῦ αἵματος, πρὸς δυσπρὸοῦντας
δι' ἑλλειψιν ὀξυγόνου καὶ τοῖς πάσχουσι χρονίας πυώσεις,
κακόσμους κατάρρους ἐμφυσιματικούς καὶ κυανωτικούς,
δύσπνοιαι κυανωτικαὶ ἐξηφανίσθησαν ἐν βραχεῖ. Συνι-
στᾷται καὶ πρὸς ἀποπνιγμοὺς τοὺς ἐκ καταδύσεως.

Παρηγγέλθη ὕδωρ ὄζοντοῦχον ὡς ποτὸν δροσιστικὸν
ἀντὶ τοῦ ὀξυανθρακικοῦ, ὡς διεγερτικόν, πρὸς γαργαρι-
σμοὺς ἐπὶ διφθερίτιδος φαρυγγαίας ὡς ἀντιστηπτικόν,

πρὸς ἀκάθαρτα ἔλκη ὡς ρυπτικὸν εἰς πλύσιν, τὸ δὲ ἀέριον εἰς εἰσπνοὴν πρὸς χρονίους καὶ σηπεδονώδεις κατάρρους καὶ σφακέλους.

Ἄνθραξ. (Carpo).

Σῶμα ἄνοσμον. Τελείως καθαρὸς ὁ ἄνθραξ εὐρίσκεται ἐν τῷ ἀδάμαντι.

Ὁ φυτικὸς ἄνθραξ, Carpo vegetadilis φέρεται εἰς κόνιν.

Ὁ δὲ ζωϊκὸς ἄνθραξ, Carpe anymalis φέρεται εἰς ὑπόλειμμα.

Στοιχεῖα ἐνέχει ὁ φυτικὸς ἄνθραξ πλὴν τῶν τοῦ ἄνθρακος καὶ τὰ γαιώδη μόρια τῆς σπονδοῦ, οἷον ἄσβεστον, κάλι, φωσφορικὰ ἅλατα, πυριτικὸν ὀξύ, καὶ ἀέρια ἐξ ἀνθρακικοῦ ὕξεος καὶ ὀξειδίου ἄνθρακος καὶ ἔχνος ἀζώτου. Ὁ δὲ ζωϊκὸς ἔχει τὰ αὐτὰ στοιχεῖα περίπου, πλεῖον δὲ ἄζωτον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Στηρίζονται ἅμφω ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐφυῖας τοῦ ἄνθρακος εἰς τὸ ἀναμυζᾶν ἀέρια ἐν τοῖς παμπληθέσι πόροις καὶ συμπυκνοῦν αὐτά, καὶ τῆς εἰς τὸ ἀποχωρίζειν σώματα ἐκ τῶν διαλύσεων καὶ ἐπισπᾶσθαι αὐτά.

Πρόσφατος ἄνθραξ ἐκ φυλλοῦ ἀναπίνει 90 ὀγγ. ἀερώδους ἀμμωνίας, 55 ὀγγ. ἀνθρακικοῦ ὀξεός καὶ 10 ὀγγ. ὀξυγόνου κορεσθεὶς δι' ἑνὸς τῶν ἄνω αερίων, δὲν ἀπορροφᾷ ἄλλο οὐδὲν ἢ ὀλίγον μόνον· διὸ καὶ χρηστέον αἰετῷ τῷ ἄνθρακι, τῷ διὰ νέας πυρακτώσεως ἀπαλλαγέντι ἀέρος ἀτμοσφαιρικοῦ. Ἐπὶ σεσηπότεων μορίων ἢ τόπων κατακονισθεὶς ὁ ἄνθραξ ἐν 10' ὥρ. δεσμεύει τὴν δυσοσμίαν καὶ τὰ ἀέρια τὰ παράγοντα ταύτην, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναστέλλῃ τὸ παράπαν τὴν πρόοδον τῆς σήψεως καὶ τὴν

ἀνάπτυξιν νέων ἀερίων, τούναντίον μάλιστα κατὰ τινας καὶ ἐπιταχύνων ἀμφοτέρα.

Ἐσω ληφθεὶς ὀλίγος ἐρεθίζει τὸν βλεννογόνον τοῦ στομάχου, πολὺς δὲ φέρει ναυτίαν, ἔμετον, διάρροϊαν, καὶ ἀφοδεύσεις.

Προσφέρεται ἔσω ὁ ἄνθραξ, ὅταν ἐρυγαὶ πολλαὶ καὶ φῦσαι δυσώδεις, καὶ πρὸς πυρώσεις δὲ καὶ ναυτίας, καὶ καρδιαλγίας καὶ ἐμέτους, χρονίων ἐλκῶν, ἐπὶ σφακελώδους ἐντερίτιδας.

Δίδεται ἔσω ἡ κόνις δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας κατὰ κοχλιαρίον τοῦ γλυκοῦ.

Ἐξωτερικῶς ἐπιπάσσεται ἐπὶ σηπεδονωδῶν ἐλκῶν, καρκίνων κ.τ.λ. πρέπει δὲ νὰ ἀπομαχθῇ ἡ κάκοσμος ἐπιφάνεια πρῶτον καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιτεθῇ ὁ ἄνθραξ. Ἀπόβλητος ἡ προσβολὴ δι' ἀλοιφῆς.

Ὁδοντότριμμα γίνεται ἐξ ἄνθρακος φιλύρας καὶ σταγόνων ἐλαίου περγαμνηοῦ ἢ τιφύου ἢ дуύσμου πρὸς κακοσμίας τῶν ὀδόντων.

• Ἐνθειος ἄνθραξ. (Carponum sulfuratum. Alcohol Sulfuris).

Ὑγρὸν ἄχρουν. Χρησιμεύει μόνον ὡς δοκιμαστήριον τοῦ ἰωδίου καὶ βρωμίου καὶ ὡς διαλυτικοῦ φωσφόρου καὶ στεάτων καὶ ἐλαίων.

ΤΑΞΙΣ ΕΚΤΗ

ΔΡΙΜΕΑ (ACRIA)

Δριμύτης εἶναι τὸ ἐν τῷ στόματι χαρακτηρίζον τὰ φάρμακα ταῦτα, ἥτοι αἴσθημα δήξεως καὶ καύσου καὶ συσφίξεως κατὰ τὸν γαργαρεῶνα καὶ τὴν ῥίζαν τῆς γλώσσης, ἀπανταχοῦ δὲ ἄλλοθι ἐρεθίζει ὑφ' ὑπεραιμίας προῖδν μέχρι σφακέλου ἐπὶ τῶν ζώντων τόπων τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ αὖξησις τῶν διακρίσεων, εἴτε δι' ἀμέσου ἄψεως τῶν ἐκκριτικῶν ὀργάνων εἴτε κατ' ἀντανάκλασιν.

Τὰ δριμέα ἐρεθίζουν τοὺς τόνους ὧν ἂν ἄψωνται εἴτε κατὰ τὴν ἀνάληψιν εἴτε κατὰ τὴν ἀπέκκρισιν, χωρὶς νὰ προκαλέσωσιν ἐν αὐτοῖς ὀργανοχημικὰς ἀλλοιώσεις, ἀριδῆλως καὶ ἀναμφιλέκτους μαρτυρουμένας ὑπὸ τῆς χημείας. Τὰ δριμέα ταχέως ἀναλαμβάνονται εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ ταραττούσιν αὐτὴν τε καὶ ὅλον τὸ σῶμα, τὸ μὲν ἀμέσως δρῶντα ἐπὶ τῶν νεύρων, τὸ δ' ἐμμέσως διὰ τοῦ ὑπεραιμικοῦ ἢ φλεγμονώδους ἐρεθισμοῦ τῶν ὀργάνων, ὧν ἂν ἀρχικῶς ἄψωνται ἢ δι' ὧν ἀπεκρίνονται.

Ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται καὶ ἡ κυριωτάτη τῶν ἐνδείξεων εἰς χρῆσιν τῶν δριμέων. Εἶναι δηλαδὴ φάρμακα ἔγκαιρα, ὅτε ἡ νόσος παρήγαγεν ἤδη τὰ ἑαυτῆς προϊόντα, ἢ ὅτε αἱ νοσογόνοι αἰτίαι ἔγκεινται τῷ σώματι, ἐπείγει δὲ ἡ ἄρσις αὐτῶν ἐκ τοῦ πάσχοντος ὀργάνου εἴτε διὰ παροχετεύσεως εἴτε διὰ παντελοῦς ἐξώσεως ἐκ τοῦ σώ-

ματος, εἴτε καὶ διὰ σχετικῆς κενεαγγείας, ὥς ἐξ ἧς τρέπεται ἡ φύσις εἰς ἀναμύζησιν ὑγρῶν ὅθεν δῆποτε.

Ὑποδιαίρουνται τὰ δριμέα, εἰς δριμέα φοινίσσοντα, εὐκάρδια, ἐμετικά, καθαρτικά, διουρητικά, ἐμμηναγωγά, ἀποχρεμπτικά καὶ δυσκρασιῶν πολέμια.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Δριμέα φοινίσσοντα (ἐπισπαστικά). (Acria
Rupéficientia (epispastica).

Ταῦτα τοῖνον ἐρεθίζουσι τὸ δέρμα οὕτως, ὥς τε παράγεται πόνος καὶ θάλπος καὶ ἔρευθος καὶ ὑπεραιμία ἥτοι σφρίγσις τοῦ αἵματος ἐν τοῖς τριχοειδέσιν.

Ἐνδείκνυνται ὅπου θέλομεν νὰ ἐξερεθίσωμεν τὰ νεῦρα αἰσθητικά καὶ κινητήρια, τὰ παρειμένα ἢ παράλυτα, ὅταν ἀπολήξῃ μὲν ἡ φλεγμονὴ ὥς ὑπεραιμία καὶ ἀποσκηψις ἐξυδρωμάτων, ὥς κυριολεκτικῆς ἐπισπαστικά, ἥτοι ὥς φάρμακα ἐρεθίζοντα τοὺς τόπους τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ τὸ ἀπαγαγεῖν καὶ ἀποτρέψαι ἐρεθισμοὺς νεύρων, αἰσθητικῶν τε καὶ κινητικῶν, π. χ. νευραλγιῶν ἢ σπασμῶν τοῦ στομάχου κατ' ἀντανάκλασιν, ἢ ὑπεραιμίας ἐξ ὀργάνων εἴτε ἐν τῇ γειτονίᾳ τοῦ ἐρεθιζομένου τόπου.

Σινάπεως σπέρμα. (Semen Sinapeos).

Φυτόν τῆς Εὐρώπης. Ἐνέχει τὸ σίνηπι ἢ νάπυ ὥς κυριώδη στοιχεῖα μυρωσίνην καὶ μυρωνικὸν ὀξύ, ὑποδέρστερα δὲ ἔλαιον λιπαρόν, ὥς 18—25⁰/₀, κόμμι, σάκχαρον καὶ κάλιον.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὰ ἄλευρα τοῦ σινάπεως μεθ' ὕδατος ἀναδευσθέντα καὶ ἐπιτεθέντα τῷ δερματι ὑπὸ τὰς συνθήκας, φοινίσσουσι τάχιστα, ἐν 2—5

ώρας, ἐπωδύνως καὶ καυστικῶς τὸ δέρμα καὶ ἐξειδίσκουσι τὸ χόριον, τὴν ἐπιδερμίδα, ὡς ἀπ' ἐγκαύματος ἢ κανθαρίδων. Ἄν σφόδρα ἐρεθισθῶσι ῥίς καὶ ὀφθαλμοί, διεγείρεται ὁ ἐγκέφαλος ὡς ἀπὸ εἰσπνοῶν ἀμμωνίας καὶ υπεραιμεῖ παροδικῶς καὶ ἀλγεῖ βραχέως μὲν, ἀλλ' ἐντεταμένως.

Ἀντίδοτα εἶναι τὰ βλεννώδη εἰς καταδέσμευσιν τοῦ ἐλαίου καὶ τὰ ἀραιωτικά πάντα, κράτιστον δὲ ἡ διὰ μηχανικοῦ ἐρεθισμού τοῦ γαργαρεῶνος ἐξέμεσις τῶν ἐν τῷ στομάχῳ μηχανικὰ δὲ ἀντίδοτα εἶναι τὰ ὀξείδια καὶ τὰ ἅλατα τῶν μετάλλων, ἅτινα ἀπλήστως φέρονται πρὸς τὸ οὐσιωδέστατον στοιχεῖον τοῦ αἵθερίου ἐλαίου, τὸ θεῖον, καὶ ἀναιροῦσιν ἐπομένως τὴν καυστικὴν δύναμιν τοῦ σινήπεως.

Ἐσω ληφθέντα τὰ ἄλευρα, ἢ διαμασσηθέντα τὰ σπέρματα ἐρεθίζουν τὸ στόμα καυστικῶς καὶ εἰς υπεραιμιάν μέχρις ἀποδράσεως τῶν ἐπιθηλίων, ἐν τῷ στομάχῳ γεννῶσι θάλπος, ὀξύνουσι τὴν ὄρεξιν, εὐκολύνουσι τὴν πέψιν.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Μᾶλλον ἴσως ὠφελεῖ κατὰ τοῦ σκορβούτου, ὡς ἡ ῥίζα τῆς ἀγρίας ῥαφανίδος, τονοῦν τὴν πέψιν.

Συνήθως ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν μόνη, ἀλλ' εὐρυτάτη γίνεται ἡ χρῆσις τοῦ σινήπεως εἰς κοινούς σιναπισμούς. Τὸ δριμύ ὄξος τὴν τῆς μυρωσίνης ζήμωσιν. Καὶ προσκωλῶνται, ὅταν καὶ ὅπου χρεῖα ταχείας υπεραιμίας τοῦ δέρματος, εἰς τε περισπαστικὸν ἀντισπασμὸν καὶ ἐπισπασμὸν, πρὸς νευραλγίας, ῥευματαλγίας, παραλύσεις, σπασμούς, ἀσφυξίας, φλεγμονάς, καταπτώσεις τῆς νευρικῆς δυνάμεως ἐπὶ τύφων, χολέρας, λειποθυμιῶν κ.τ.λ. Οὐδεμία ὑπάρχει νόσος, ἐν ἣ δὲν δικαιολογεῖ τὴν χρῆσιν σιναπισμῶν ἢ συνδρομὴ συμπτωμάτων ἄλλοτ' ἄλλων, φέ-

ρονται δὲ καὶ ἔτοιμοι σιναπισμοὶ Charta sinapisata Rigollot, χρήζοντες πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς δι' ὕδατος ἐπιποτίσεως.

Πρόχειροι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ταχεῖς (ἐν 2—4' ὥρ.) σιναπισμοὶ γίνονται διὰ τοῦ αἰθέριου σιναπελαίου, ἀναμιγέντος, μετ' ἐλαίου κοινοῦ (5 σταγ. ἐν δρ. 1), Oleum sinapisatum, ἢ μετ' οἶνοπνεύματος issimi (1 μ. μετὰ 20—30 οἶνοπν.) Spiritus Sinapeos.

Ἑτέρα χρῆσις τοῦ σινήπεος εἶναι ἡ εἰς κατασκευὴν τοπικῶν (χειρῶν καὶ ποδῶν) ἢ καθολικῶν ὅλου τοῦ σώματος λουτρῶν. Τὰ χειρόλουτρα ποιοῦμεν ἐφ' ὑπεραιμιῶν τῆς μήτρας ἢ αἱμορραγιῶν ἐκεῖθεν, τὰ δὲ ποδόλουτρα ἐπὶ κεφαλαλγιῶν, ὡς ἐκκρουστικὰ τοῦ αἵματος ἐκ τῶν ἄνω τόπων πρὸς τοὺς κάτω. Καθολικὰ δὲ λουτρὰ παραγγέλλονται ἐπὶ χολέρας κυανωτικῆς. Πλέον τῆς $1\frac{1}{2}$ ὥρ. δὲν πρέπει νὰ ἐπαφίηται ὁ σιναπισμός.

Oleum Sinapeos aethereum. Ὅλως περιττόν, ἀλλὰ καὶ κινδυνῶδες.

Λευκοῦ σινήπεως σπέρμα. (Semen Sinapeos alpaе s. Frucae. Sinapis alpa L.).

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης. Χωρηγεῖται ὡς ἡπιώτατον καθάρσιον παρ' ἀνθρώπων δυσκοιλιῶν κατ' οὐγγ. 1—2. Παρατηρήθη τυφλίτις καὶ περιτυφλίτις, διὸ ἀποχὴ τῶν τοιούτων φαρμάκων.

Κανθαρίδες. (Cantharides).

Lytta vesicatoria Fabr.

Ἐντόμα, κολεόπτερα, κανθαρίδες. **Στοιχεῖον** κύριον καὶ ἐπισπαστικὸν εἶναι ἡ κανθαριδίδη, αἰθέριον ἔλαιον, λί-

πος πράσινον καὶ στερρόν, οὐρικόν καὶ ὀξικόν ὀξύ, καὶ ἄλατα φωσφορικά.

Ἡ κανθαριδίνη, ὡς 0,38—0,57 0/1, $C^5 H O^2$.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς δέρματος τεθεῖσαι ἐν οἷαδῇποτε σκευασία καὶ μορφῇ ἐρεθίζουσιν εἰς ὑπεραιμίαν καὶ φλεγμονήν, συνήθως 6—12 ὥρ. ἐνίοτε δὲ καὶ βράδιον.

Ἐσώ ληφθεῖσαι αἱ κανθαρίδες κατὰ $1\frac{1}{2}$ —1 σιτ. ἐφάπαξ ἢ εἰς πλείονας δόσεις καταμεμερισμέναι, φέρουσι δίψαν καὶ πλείονα σίελον, ἔμετον καὶ στροφώματα ἀλγεινά. 5—10 σιτ. ἐμβάλλουσιν εἰς ὀξείαν καὶ σφοδρὰν φλεγμονήν τὸν βλεννογόνον τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ἐξοιδήσεως τῶν ὑπογενεῶν ἀδένων, ἀποδόρσεως τῶν ἐπιθηλίων, διαρροίας καὶ πολλάκις αἱματηρῶν, στραγγαλισμοῦ, καὶ δυσκαταποσίας καὶ δυσπνοίας ὡς ἀφ' ὑδροφοβίας καὶ λύσσης. Ἀπὸ πλείονος κανθαρίδος συνίστανται πόνοι σφοδροὶ κατὰ νεφρούς, ὀσφύν, οὐρητῆρας καὶ κύστιν, τὰ οὖρα σπανιώτερα καὶ ἡ κένωσις αὐτῶν λίαν ἀλγεινὴ, ἐρεθίζεται ἡ κυκλοφορία, ἡ θερμότης τοῦ σώματος ἀνυψοῦται, πόνοι περὶ τὰ ἄρθρα, σπασμοὶ κατὰ τοὺς μῦς, ἀϋπνία. Συμβαίνουν ταῦτα ὅταν καὶ ἀπ' ἐκδορίου ἀπορροφηθῇ. Ὁ θάνατος συμβαίνει ἐν καύματι ἢ σπασμοῖς.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς δηλητηριάσεως εἶναι ἡ ὅ,τι ταχίστη ἐξέμεσις τοῦ δηλητηρίου καὶ διὰ κατακόρου πόσις τῶν βλεννοδῶν ποτῶν, οὐδέποτε ἐλαιωδῶν, κατὰ δὲ τῆς δριμυτάτης περιωδυνίας τῆς κοιλίας ὀπιον καὶ ἀνώδυνα καταπλάσματα ἐπὶ γαστρὸς καὶ χλιαρὰ λουτρά, ὅταν δὲ ἡ κυστίτις καὶ ἡ νεφρίτις ὑπέρμετροι καὶ ἡ προσκόλλησις βδελλῶν ἢ σικυῶν κατὰ τόπον. Ἄλλ' ἂν προήχθῃ ἡ δηλητηρίασις ἐξ ἐκδορίων, ἀπομακρυντέον πᾶν μόριον κόπωσης κανθαρίδων ἐκ τοῦ τόπου τῆς προσβολῆς. Ἡ καν-

θαριδίνη εκκρίνεται κατ' ἐξοχὴν ἐκ τῶν νεφρῶν, τῶν σιелоποιῶν ἀδένων καὶ τοῦ δέρματος. Ὁ θάνατος συμβαίνει ἐξ ἀσφυξίας πνευμονικῆς.

Ἑνέργεια ἱαματικῆ. Σφόδρα δυσμεταχειρίστον εἶναι τὸ φάρμακον ἐσωτερικῶς.

Παραγγέλλονται πρὸς παρέσεις καὶ παραλύσεις τῆς κύστεως καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἀνικανότητος ἀνδρικής, ἀμνηρορροίας ἀτόνους, ἀναφροδιάσεις τοῦ θήλεος, πρὸς χρονίας βλεννορροίας ἄλλοτ' ὠφέλησαν καὶ ἄλλοτ' ἐβλάψαν, ὡς διουρητικὸν πρὸς ὕδρωπας, νῦν ὅμως τελείως ὀλιγοροῦνται.

Δίδεται κατὰ τῆς λύσεως καὶ τὰ χρόνια καὶ λεπιδοειδῆ ἐξανθήματα, καὶ μάλιστα τὴν ψωρίασιν καὶ τὰ πεπαλαιωμένα ἐκζέματα. Πρέπει νὰ καυτηριάζωμεν τὸ πεπονθὸς μέλος. Καὶ πρῶτον μὲν παραγγέλλονται τὰ ἐκ κανθαρίδων ἐπισπαστικά πρὸς νευραλγίας τὰς οἰαςδήποτε, πρὸς τὰς παραλύσεις τῶν νεύρων, τὰ ἐκδόρια κατὰ τῶν ἀρθρικῶν ἀλγηδόνων ἀπὸ ρευματισμῶν χρονίων τε καὶ ὀξέων, πρὸς φλεγμονὰς οἰαςδήποτε, ἐπὶ πλευρίτιδος καὶ περικαρδίτιδος μάλιστα, ἐπὶ μινιγγίτιδος καὶ περιτονίτιδος κατὰ δεύτερον λόγον, εἰς οἴδημα τῶν πνευμόνων, μετὰ φλεγμονῶν, μάλιστα τῶν θωρακικῶν σπλάγχχνων. Κατὰ τῆς πνευμονίας καὶ βρογχίτιδος, ἀλλὰ καὶ εἰς καταπράυνσιν βηχός, κατὰ τῆς πνευμονικῆς φυματίωσης· ἄλλις δὲ τῶν βασάνων ἔχει ἡ ταλαίπωρος φύσις παρὰ τοῖς φθισικοῖς ὥς τε ἀφεθῆναι αὐτῇ τὰς ἀπὸ τῶν ἐκδορίων. Ἐνδείκνυται κατὰ τῶν ἐμφυσιμάτων, πρὸς ὀφθαλμίας καὶ ὠτίτιδας, πρὸς σπονδυλίτιδας, πρὸς ἥπατίτιδας καὶ σπληνίτιδας, πρὸς γαστρίτιδας, κατὰ τύφων, ὑποστατικῆς πνευμονίας καὶ τοῦ οἰδήματος, πρὸς πάθητοῦ δέρματος, ἐπὶ ἐρυσιπελάτων, εἰς ἀφαίρεσιν τῆς ἐπιδερμίδος.

Ἄντενδείκνυνται τὰ ἐκδόρια ἀπολύτως παρὰ πρεσβύταις, παρὰ καχεκτικοῖς, διφθεριτικοῖς μάλιστα, πρὸς δὲ ἐφ' ὑπεραιμιῶν καὶ φλεγμονῶν τῶν οὖροποιητικῶν ὀργάνων, ἐπὶ κυήσεως, λοχείας καὶ ἐμμήνων ῥοῆς, καὶ παρὰ παιδίοις τρυφεροῖς.

Δίδονται ἔσω αἱ κανθαρίδες εἰς κόριν κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 pro dosi, σιτ. 3—6 pro die, προτρυβομένης τῆς κόνεως μετ' ὀλίγου οἶνοπνεύματος, ἢ εἰς καταπότια ἢ καὶ ἐν γαλακτώματι, προτιμητέον τό·

Βάμμα κανθαρίδων, Tinctura Cantharidum. Ἐν χρήσει ἐξωτερικῇ εἰς κατασκευὴν κολλωδίου κανθαρίδος ἐπισπαστικοῦ.

Κολλώδιον κανθαρίδων, Collodium Cantharidum s. Collodium vesicans. Ἐπιχρήσεται διὰ γραφίδος καὶ καλύπτεται ἐμπλάστρῳ.

Ἴλαιον κανθαρίδων, Oleum Cantharidum. Ἐξωτερικῶς μὲν εἰς ἔμπλαστρον καὶ ἀλοιφὰς μεταχειρίζομεθα, ἐσωτερικῶς δὲ δίδεται 1—6 σταγ. εἰς καταπότια ἢ γαλακτώμα.

Ἐμπλάστρον κανθαρίδων κοινόν, Emplastrum Cantharidum ordinarium.

Ἐμπλάστρον κανθαρίδων ἔμμονον ἢ διηνεκές, Emplrstr. Cantharidum perpetuum s. janini.

Ἐκχύλισμα κανθαρίδων δι' ὄξους, Extre. Cantharidum acetosum. Ἐνεργεῖ ὡς ἐπισπαστικόν, ἀλλ' ἐν ὀλίγῃ χρήσει.

Ἀλοιφή κανθαρίδων, Unguentum Cantharidum. Χρήσιμος εἰς διατήρησιν ἐμπυήσεως ἐκδορίων ἢ φρεατίων.

Ἡ κανθαριδίνη, βεβαιωτάτη οὖσα καθὰ εἴρηται καὶ τιμωτάτη οὐδαμῶς τίθεται εἰς χρῆσιν.

Ἡ *Conccinella septempunctata* ἐνέχει ὡς κυριῶ-
δες στοιχεῖον κανθαριδίνην. Τὸ *Βάμμα* αὐτῆς παρηγγέλθη
κατὰ τῶν ὀδονταλγιῶν (διὰ βάμβακος εἰς τὸ τρῆμα ἐν-
τιθέμενον).

Μύρμηκες. (*Formica rufa* L. Hymenoptera).

Ἔντομα. Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαμα-
τικῇ. Νῦν εἶναι ἐν χρήσει εἰς παρασκευὴν λουτρῶν ἐρεθι-
στικῶν τοῦ δέρματος ἢ εἰς προστριβὰς διὰ τοῦ ἐκ μυρμηκῶν
οἶνοπνεύματος· τὸ οἶνόπνευμα, *Spiritus Formicarum*.

Βάμμα μυρμηκῶν, *Tinctura Formicarum*.
Ἐπιτρέβεται ἐπὶ τόπων παραλύτων μόνον ἢ μετ' ἰσομε-
ροῦς οἶνοπνεύματος.

Μερμηκικὸν ὀξύ. (*Acidum Formicarum*).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικῇ. Ἐνερ-
γεῖ ὡς καὶ οἱ Μύρμηκες. Μετ' οἶνοπνεύματος χρησιμεύει εἰς
φοινιγμὸν τοῦ δέρματος καθάπερ τὸ ἔλαιον τοῦ σιλήπεως.

Εὐφόρβιον. (*Cummi resina Euphurpium*).

Δένδρον τῆς Ἀφρικῆς. Ἐνέχει ῥητίνην ἐπισπαστικὴν,
αἰθέριον ἔλαιον δριμύ, κόμμι, κηρὸν καὶ διάφορα ἄλατα.

Ἐν χρήσει εἶναι μόνον ὡς ἐπισπαστικόν, καὶ ταῦτα
ὡς *Comtituens* τῶν διαρκῶν ἐκδορίων, βῆχα καὶ δύσ-
πνοιαν μέχρις αἰμοπτυσίας.

Κνίδης πόα χλωρά. (*Herpa Urticae recens*).

Urtica urens καὶ *dioica* L. *Urticeae* Bartl.

Φυτόν. Ἐνέχει στοιχεῖόν τι μυρμηκικὸν ὀξύ. Μαστι-
γοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου κατὰ τὴν ὀσφὺν καὶ οἱ πάσχον-
τες ἀνδρικὴν ἀνικανότητα· ἀλλ' εἰ καὶ τελεσφόρως, ἄδηλον.

Δαφνοειδοῦς φλοιός. (Cortex Mezerei).

Dappne Mezereum L. Thymeleae. Θάμνος τῆς Γερμανίας. Ἐνέχει δαφνίνην, ρητίνην δριμεϊαν καὶ ἐπισπαστικὴν, κηρόν, κόμμι, σάκχαρον, μηλικὸν δζύ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐσωθὲν φέρει καρδιαλγίαν ἔμετον κ.τ.λ. Ἐξωτερικῶς δὲ χρησιμεύει ὡς ἐπισπαστικὸν καὶ ἐλκωτικόν, ἀνανεοῦται δὲ καθ' ἡμέραν μέχρις ἐνεργείας, ἥτις ἐπέρχεται ἐν 1—2—3 ἡμέρας.

Ἄλοιφὴ δαφνοειδοῦς, Unguentum Mezerei. Ἐν χρήσει εἰς διατήρησιν ἐμπυήσεων φρεατίων.

Ἐκχύλισμα δαφνοειδοῦς, ext. Mezerei. Ἐν χρήσει εἰς κατασκευὴν ἀλοιφῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δριμέα εὐστόμαχα. (Acria dicestiva).

Ὑπάγομεν ἐνταῦθα ἐκεῖνα τῶν δριμέων φαρμάκων, ὅσα κατ' ἐξοχὴν μεταχειριζόμεθα. ὡς εὐπεψίας παραγωγά. Ἀδράνεια πολλὴ καὶ ἀπάθεια τῶν πεπτικῶν ὀργάνων ἔμμονος καὶ χρονία εἶναι ἄρα ἡ λελογισμένη ἔνδειξις ὑπὲρ αὐτῶν, πᾶσα δὲ εὐπάθεια, εὐαισθησία, υπεραιμία ἢ καὶ φλεγμονὴ ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῇνι ἢ ὁμολογημένη ἀντένδειξις.

Πεπερίς ἢ Πέπερι ἰσπανικὸν ἢ Ἰνδικόν. (Fructus Capsici annui).

Capsicum annum (et Longum) L. Solaneae.

Φυτόν τῆς Ἀμερικῆς. Στοιχεῖα κυριεύοντα εἶναι ἡ καψικίνη 4⁰/₁₀₀, ἐκχυλισματικαὶ οὐσαὶ ὑπόπικροι, δρι-

μεΐαι καὶ ἀρωματικά καὶ ἄλατα ἐκ κιτρικοῦ καὶ φωσφορικοῦ ὀξέος καὶ χλωριούχου καλίου.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Καταποθεῖσα ἐρεθίζει τὸν στόμαχον, κινεῖ τὴν ὕρεξιν, πολλὰ φέρει καρδιαλγίαν ἔμετον κ.τ.λ.

Ἐν χρήσει ἡ πιπερίς ὡς διαιτητικὸν πρὸς δυσπεψίας ἢ εἰς κατανίκησιν τροφῶν δυσπέπτων, καὶ ὡς διεγερτικὸν πρὸς παραλύσεις τῶν παρισθμίων καὶ τῆς γλώσσης, μασσώμενος ὡς ἡ ῥίζα τοῦ πυρέθρου, πρὸς διαλείποντας πυρετοὺς εἰς κόνιν 10—20 σιτ. εἰς καταπότια ἐν τῇ ἀπυρεξίᾳ ἢ εἰς ἔγχυμα ἐκ 2—4 γρ. εἰς οὖγγ. 6 λαβεῖν κατὰ τὴν ἀπυρεξίαν, καὶ κατὰ τῶν αἱμορροΐδων τῶν μετὰ προπτώσεως τοῦ ὀρθοῦ ὡς τονωτικὸν τοῦ κεχαλωμένου βλεννώδους καὶ μυϊκοῦ ὕμενος.

Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς φοίνιξιν τοῦ δέρματος.

Βάμμα πεπερίδων, Tinct. Capsici annui. Ἐσο δίδεται κατὰ σταγ. 5—10 ὡς πεπτικὸν ἐν βλεννώδῃ ποτῶ. Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιχρίονται μέρη παράλυτα, ἢ ἐντίθενται διὰ βάμβακος εἰς κοῖλον τετερηδονισμένων ὀδόντων.

Πυρέθρου ῥίζα. (Radix pyrethri Italici).

Anacyclus Pyrethrum Dc. Synnanthereae.

Φυτὸν ἰθαγενὲς τῆς Συρίας. **Στοιχεῖα** κυριεύοντα εἶναι ἔλαιον αἰθέριον ὀλίγιστον, βάλσαμον δριμύ καὶ λιπαρόν, ἡ πυρεθρίνη, ἄμυλον, ἰνουλίνη, κόμμι κ.τ.λ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὅπως τὰ δριμέα εὐστόμαχα.

Δίδεται εἰς κόνιν 2—5 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ἢ εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 1—2 ἐν οὖγγ. 4.

Ἡ κόνις πυρέθρου τοῦ καυκασικοῦ ἢ περσικοῦ, Py-

rethrum carneum M. Biep. Ἐν χρήσει κατὰ τῶν ζωϋφίων, poudre insecticide.

Βάμμα πυρέθρου, Tinctura Pyrethri. Κατὰ δρχ. 1—2 τίθεται εἰς ὀδοντοτρίμματα ἢ ἀναγαργαρισμοὺς ἢ ἐντίθεται εἰς τὸ κοῖλον τῶν ὀδόντων.

Κοχλιαρίδος πόα. (Herpa Cochleariae).

Cochlearia officinalis L. Cruciferae.

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης. Ἐνέχει αἰθέριον, ἔλαιον κίτρινον, δριμύ. Ἡ Cochlearia armoracia ἐνέχει σινηπέλαιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς τὰ δριμέα εὐστόμαχα. Δίδεται εἰς κόβιν 2—5 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας, ἢ εἰς ἔγχυμα δρ. 1—2 ἐν οὖγγ. 4.

Ἀντενδείκνυται δὲ ἐπὶ αἱμοπτύσεων καὶ καρδιοκτύπων.

Κοχλιαρίδος πνεῦμα, Spiritus Cochleariae.

Χρησιμεύει εἰς βάμματα ὀδοντοτριπτικά, κατὰ κεχαλαρωμένων καὶ σκορβουτικῶν οὖλων εἰς διακλύσματα.

Σπιλανθοῦς τῆς ἐλαιοφόρου πόα. (Herpa Spilanthis Oleraceae).

Spilanthus oleracea jacquin. Synanthereae.

Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς. Στοιχεῖα ἔχει αἰθέριον ἔλαιον ῥητίνην δριμεῖαν καὶ καυστικὴν, δεψικὸν ὀξύ. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ ῥίζα τοῦ πυρέθρου.

Κοχλιαρίδος τῆς ἀγρίας ῥίζα (κοινῶς Χράνον).
(Radix Armoraciae).

Cochlearia armoracia L. Cruciferae.

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης. Ἐνέχει αἰθέριον ἔλαιον θειοῦχον, θεῖον καὶ ἄζωτον (σταγὼν μία ἀρκεῖ ἵνα μολύνῃ θάλα-

μον), ῥητίνην δριμύπικρον, ἄμυλον, λεύκωμα, σάκχαρον, ὀξικόν ὀξύ καὶ ἄλατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἑνεργεῖ ὡς τὰ δριμέα εὐστόμαχα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖ καὶ ἡ ῥίζα ῥαφανίδος τῆς ἡμέρου.

Raphanus sativus L.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Δριμέα ἐμετικά. (*Acria emetica*).

Ἐνταῦθα ἀνάγονται ὅσα τῶν δριμέων μεταχειριζόμεθα ἐν τῇ θεραπευτικῇ κυρίως ἐπὶ τὸ παραγαγεῖν *ναυτίαν* καὶ *ἔμετον*.

Ἀντενδείκνυνται ἐπὶ νόσων τῆς καρδίας, ἐπὶ φλεγμονῆς τῶν πεπτικῶν ὀργάνων ἢ χρονίας ὀργανικῆς ἀλλοιώσεως, ἐπὶ σπασμῶν, δυσκοιλιότητος καὶ ἐπὶ μεγάλῃς τῶν δυνάμεων καταπτώσεως καθ' ὅλου εἰπεῖν ἀντενδείκνυνται τὰ ἐμετικά, ὡς καὶ ἐπὶ γήρατος, ἐν ᾧ δυσκαμψία τῶν ἀγγείων καὶ εὐκολως διάρρηξις αὐτῶν.

Ἴπεκακουάνης ῥίζα. (*Radix Ipecacuanhae griseae*).

Cephaelis Ipecacuanha Willd. *Rudiacinae*, *Cinchonaceae*.

Θάμνος τῆς Βρασιλίας. Πλὴν τῆς κοινῆς Ἴπεκακουάνης, τῆς ἐνεχούσης πλείονα τὴν ἐμετίνην, φέρονται καὶ τὰ ἑξῆς εἶδη.

Radix Ipecacuanhae nigrae s. *striatae*.

Radix Ipecacuanthae farinosae s. *alpaе undulatae*.

Radix Ipecacuanthae prasiliensis cyanoflora.

Κύριον στοιχεῖον τῆς ἱπεκακουάνης εἶναι ἡ ἐμετίνη,

$C^{20} H^{30} N^2 O^5$ ρητίνη, ἔχνη αἰθερίου ἐλαίου, λίπος, κηρός, κόμμι, ἄμυλον.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Προέρχεται ἐκ τῆς ἐμετικής. Ἐσώ ληφθεῖσα ἡ ἱπεκακουάνη κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐφάπαξ φέρει ναυτίαν ἢ καὶ ἔμετον. Ἄν πλείων κατὰ σιτ. 1—2 γεννᾶται ναυτία. Ἡ διαφόρησις αὐξάνει προφανῶς, τὰ δὲ οὖρα ἀποκρίνονται πλείονα. Κατὰ σιτ. 10—20—30, τὸ πρόσωπον ὡχρεῖται τὸ σῶμα ἐπιρρέπει εἰς λειποθυμίαν, ἡ θερμοκρασία καταπίπτει.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ὀφείλομεν εἰς τὴν ναυτίαν καὶ ἔμετον παραγωγικὴν ἀρετὴν αὐτῆς, δι' ὧν οὐ μόνον τὰ ἐν τῷ πεπτικῷ σωλῇ ἐξεμοῦνται ἢ καὶ ἐκίνητοτερα γίνονται ἀλλὰ καὶ σπασμοὶ προαιρετικῶν τε καὶ ἀπροαιρέτων μυῶν χαλῶνται καὶ διακρίσεις ἀπολύονται κ.τ.λ.

Παραγγέλλεται ἡ ἱπεκακουάνη πρὸς νόσους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων πολλὰς καὶ ποικίλας. Ὄταν ἐνδείκνυται ἐξέμεσις τῶν ἐν τῷ στομάχῳ βρωμάτων, ἐπὶ γαστρισμῶν πρὸς ἀπυρέτους δυσπεψίας, πρὸς κατάρρους τῶν ἐντέρων ὀξεῖς, ρευματικούς, πρὸς δυσεντερίας σπαστικές, πρὸς τὴν ἐπιδημικὴν δυσεντερίαν κατὰ τὴν λεγομένην *βρασιλιανήν μέθοδον*, πρὸς ἄλλας νόσους τῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ σπλάγχνων, τοῦ ὕπατος, ἱκτέρων, νεφρῶν, στραγγορροίας μήτρας· πρὸς νόσους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ὥς τε ναυτιῶδες καὶ ἐμετικὸν ἐπὶ λαριγγίτιδος ὑμενογόνου, πρὸς τοὺς βρογχύτιδας παιδίων τε καὶ ἐνηλίκων, πρὸς τὰ ἄσθματα, πρὸς τὰς πνευμονίας τῶν παιδίων, τιμιώτερον ἐμετικὸν καὶ αὐτῆς τῆς ἐμετικῆς τρυγός, διότι δὲν φέρει διάρροιαν.

Ὡς ἰσχαιμον δίδεται κατὰ τῶν αἱμοπτιῶν, πρὸς τὰς ἐνεργητικὰς τῶν πνευμόνων αἱμορραγίας ὅπου καὶ ὅπως ἢ τε φλεβοτομία καὶ ἡ δακτυλίτις· ἥττον πρόσφορος εὐ-

ρέθη πρὸς τὰς αἱμορραγίας τῆς μήτρας, καὶ τοι καὶ κατ' αὐτῶν πολλάκις ἀνύουσα, κατὰ τῶν καθολικῶν σπασμῶν, τύφων, ὡς διαταρακτικὸν τοῦ σώματος. Πολλάκις ἐμετικὸν ἐξ ἱπεκακουάνης κατέπαυσεν ἔμετον καὶ δυσεντερίαν.

Δίδεται ἡ Ἱπεκακουάνη τριχῇ α'.) ἐπικρατικὴ (*refracta dosi*) κατὰ $1/2$ —1 σιτ. δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῷ παραγαγεῖν τὴν πέψιν εἰς κόνιν ἢ κατὰ σιτ. 2—4 εἰς ἔγχυμα 4 οὔγγ. β'.) εἰς δόσιν μεσαίαν ἢ ναυτιώδη ἥτοι καθ' 1—5 σιτ. δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας ἢ κατὰ 10—20 σιτ. εἰς ἔγχυμα οὔγγ. 6 κατὰ διωρίαν κοχλιάριον ἔν. γ'.) εἰς δόσιν πλήρη καὶ ἐμετικὴν κατὰ σιτ. 10 ἀνὰ πᾶν $1/2$ ὥρ. ἢ κατὰ γράμματα 1—2 ἐφάπαξ εἰς κόνιν μετ' ὀλίγου χλιαροῦ ὕδατος.

Οἶνος Ἱπεκακουάνης, Vinum Ipecacuanhae.
Δίδεται κατὰ σταγ. 10—30 πολλάκις τῆς ἡμέρ. ὡς στυπτικὸν τῶν ἐντέρων, συνήθως κατ' οὔγγ. $1/2$ δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας ὡς ἐμετικόν.

Βάμμα ἱπεκακουάνης, Tinct. ipecacuanhae.
Σπανίως δίδεται ὡς ἐμετικόν, συνηθέστερον ὡς στυπτικὸν διαρροϊῶν ἢ ὡς ἀντισπασμῶδες κατὰ 10—30 σταγ. δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου ἢ ἐγχύματι τινι.

Τροχίσκοι ἱπεκακουάνης, Trohisci ipecacuanhae. Ἐκαστος τροχίσκος διαλύεται ἐκ 0,05 ρίζης ἱπεκακουάνης ἀποχρεμπτικοί, κατὰ διωρίαν εἰσλαμβάνονμενοι.

Σιρόπιον ἱπεκακουάνης, Syrupus ipecacuanhae. Δίδεται παιδίοις κατὰ κοχλ. τοῦ καφέ ἢ τῆς τραπέζης ὡς ἐμετικὸν ἢ κατ' οὔγγ. 1—2 προστίθεται εἰς ἀποχρεπτικά ἐνήλιξι.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Δριμέα καθαρτικά ἢ δραστικά. (Acria Cathartica
s. drastica).

Πάντα σχεδὸν τὰ δριμέα καθαίρουσι τὸν πεπτικὸν σωλῆνα προσηκόντως διδόμενα, ὥς καὶ πλεῖστα ὅσα τῶν λοιπῶν φαρμάκων, καὶ ἄλλα μὲν δίδονται ἀπὸ τοῦ στομάχου, ἄλλα εἰς κλύσματα, ἄλλα ἐὰν ἐνεθῶσιν εἰς τὸ αἷμα, ἢ ὅπωςδὴποτε ἀναποθῶσι.

Ἐνδείκνυνται τὰ δραστικά καθάρσια πρῶτον, ὁσάκις θέλομεν νὰ κινήσωμεν τὴν γαστέρα βιαίως, ἅγαν νωθρὰν οὔσαν καὶ παμειμένην, ὥς ἐπὶ νόσων ἐγκεφαλικῶν ὀξείων ἢ χρονίων ἢ καὶ ἐπὶ μηχανικῶν ἐμποδίων ἐν τοῖς ἐντέροις καὶ τῶν τοιούτων, δεύτερον ὁσάκις θέλομεν νὰ φέρωμεν ἀναιμίαν ἐν θώρακι καὶ κεφαλῇ καὶ τῷ δέρματι, τρίτον ὁσάκις σκοπεῖται βιαίως κινουμένης τῆς κοιλίας καὶ προ-
τρεπομένης τῆς κινήσεως, νὰ παραγάγωμεν κενεαγγεῖαν, οὕτω δὲ προτρέψωμεν τὴν φύσιν εἰς ἀναμύζησιν ὀρωδῶν εἴτε καὶ ἄλλων ἀποσκημμάτων ἢ ἐξιδρωμάτων τέταρτον ὅταν θέλομεν νὰ καταγάγωμεν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ ὀρθὸν καὶ τὰς ὠθήκας καὶ πέμπτον, ὅταν σκοποῦμεν παρακινεῖν τὴν διάκρισιν τῆς χολῆς καὶ τῶν ἐντέρων καὶ τῶν νεφρῶν νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὸν καθαρμὸν τοῦ σώματος ἀφ' ὕλῶν δριμειῶν, τῶν κλασσικῶν ἐκείνων καὶ ὑποθε-
τικῶν, ὅτι δισορίστων καὶ ἀοράτων, ὁσάκις πρόκειται νὰ μετασυγκεράσωμεν τοὺς χυμοὺς τοῦ σώματος, ἢ νὰ ἀνα-
νεώσωμεν αὐτούς, ἐξοχετεύοντες μὲν τοὺς κακοὺς τοὺς ἀπὸ χρονίων δυσκρασιῶν καὶ χρονίων δηλητηριάσεων διὰ τῶν δραστικῶν καθαρσίων, ἀνακαινίζοντες δ' ἔπειτα τὸ αἷμα διὰ προσφάτου διαίτης. Sit venia verpis.

Ἀντενδείκνυνται δὲ ὅταν φλεγμένη ὁ πεπτικός σωλὴν ἢ τὰ ἐν τῇ λεκάνῃ ὄργανα, ἐπὶ λοχείας καὶ ἐγκυμοσύνης, ἐπὶ νεφρίτιδος ὀξείας καὶ ἐν μεγάλῃ τοῦ σώματος ἀδυναμίᾳ.

Ῥᾱ ἢ ῥήου ῥίζα. (Radix Rhei s. Rhaparpari).

Εἶναι δύο εἰδῶν, τιμιώτατον εἶδος εἶναι τὸ *μοσχοβιτικόν*, δεύτερον δὲ τὸ *σινικόν* (Rad. Rhei sinensis), ἢ περσικόν ἢ τουρκικόν. Κοινότατον εἶναι ῥῆον τὸ *ποντικόν* καὶ τοῦ Rheum Compactum hypidum, raponticum, ἐκ undulatum.

Προτιμητέον τὸ σινικόν καὶ περσικόν ῥῆον, εἴτα τὰ ἄλλα.

Ῥηοδεψικόν δξὺ C⁴⁰ H³⁰ O¹³.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὰ δραστικὰ στοιχεῖα τοῦ ῥήου, ἀναποθέντα, ἀποκρίνονται ἀπὸ νεφρῶν, ἥπατος, ἐντέρων, δέρματος, μαστῶν κ.τ.λ. Στύφει κατ' ὀλίγα σιτ. τονοῖ τὸ ῥῆον, ὠφελεῖ πρὸς κατάρρους τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, πρὸς τὰς διαρροίας δίδεται μάλιστα τῶν βρεφῶν καὶ πρὸς τὰς διαρροίας τῆς δυσπεψίας ῥαχιτικῶν καὶ χοιραδικῶν παιδίων, πρὸς νόσους τοῦ ἥπατος, πρὸς ἰκτέρους, ἢ καρδιοπαθέσιν ἢ αἱμορροϊκοῖς ἢ ὑποχονδριακοῖς ἀνδράσι καὶ ὑστερικαῖς γυναιξί, καὶ πρὸς ὑπερτροφίας μήτρας καὶ ὠθηκῶν, πρὸς χρονίας δυσεντερίας. Ὡς καθάρσιον δὲ ἐνδείκνυται, ὅταν ἀνάγκη ἐκκενώσεως τοῦ στομάχου πρὸ πάντων εἰς εὐαισθήτους, καὶ ἐν ἀρχῇ δυσεντεριῶν θερινῶν μὴ φλογιστικῶν.

Δίδεται ὡς εὐστόμαχον καὶ στυπτικόν καὶ τονωτικόν κατὰ σιτ. 1—2—5 (παιδίοις ἔλαττον), δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας εἰς κόκκιν σπανιώτερον εἰς ἔγχυμα ἐκ σιτ. 5

—10 ἐν οὖγγ. 6 λαβεῖν κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τῆς τραπέζης· ὡς καθάρσιον δίδεται εἰς κόνιν ἢ ἔγχυμα ἐκ δρχ. 1—2—3 ἐν οὖγγ. λαβεῖν ἐφάπαξ.

Βάμμα ῥήου ὑδατώδες, Tinct. Rhei aquosa. Δίδεται ὡς εὐστόμαχον βρέφεσι κατὰ 5—15 σταγ. ὡς καθάρσιον κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ, ἢ τῆς τραπέζης 2—4 ὡς καθάρσιον.

Βάμμα ῥήου οἰνώδες, Tinct. Rhei vinosa. Ἐν χρήσει ὡς εὐστόμαχον κατὰ σταγ. 5—10 βρέφεσι κατὰ 1—2 δρχ. ἐνήληξι· κατὰ κοχλ. 1—2 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Βάμμα ῥήου οἶνοπνευματώδες, Tinct. Rhei Spirituosa. Δίδεται ὡς τονωτικὸν τοῦ στομάχου κατὰ $\frac{1}{2}$ —1 δρχ. πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐνήληξι.

Σιρόπιον ῥήου, Syrupus Rhei. Δίδεται εἰς βρέφη ἢ θηλάζοντα παῖδιά ὡς καθάρσιον, κατὰ δρχ. 1—2 ἥτοι 1—2 κοχλ. τοῦ γλυκοῦ κατὰ διωρίαν ἐν ἔως νὰ ἐνεργήσῃ.

Σιρόπιον ῥήου καὶ μάνα, Syrupus Rhei cum manna. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ παιδίοις ὡς ὑπακτικόν.

Ἐκχύλισμα ῥήου ἀπλοῦν, Extractum Rhei aquosam. Δίδεται ὡς τονωτικὸν τοῦ στομάχου κατὰ 1—5 σιτ. ὡς καθάρσιον δὲ κατὰ 5—20 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια.

Ἐκχύλισμα ῥήου σύνθετον, Extraetum Rhei compositum s. Catholicum s. panchymagogum. Δίδεται ὡς ἐκκοπρωτικὸν κατὰ 5—10—25 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς καταπότια, καὶ ὡς μετασυγκριτικὸν καὶ παγχυμαγωγόν.

Κόνις ἄντοξυς τῶν παιδίων, Pulvis antacidus.

infantum s. pulvis Magnesiae cum Rheo. Ἐν χρή-
χει πρὸς ἐμέτους καὶ ὀξυχημίας καὶ στροφώματα τῶν
βρεφῶν κατὰ 5—10 σιτ. πολλ. τῆς ἡμέρας.

Σιρόπιον κιχωρίου καὶ ρήου, Syrupus Ci-
chorei C. Rheo. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ βρέ-
φesi ἀρτιτόκοις εἰς κένωσιν τοῦ μηκωνίου.

Σέννης φύλλα.

Φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον:

α΄.) **Σέννα ἡ Ἀλεξανδρινή**, Cassia lenitiva
καὶ Cassia opovata.

β΄.) **Σέννα ἡ ἐκ Τριπόλεως τῆς Βαβαρίας**,
Cassia acutufolia καὶ C. opovata.

γ΄.) **Σέννα ἡ Συριακὴ**, Senna Halepensis.

δ΄.) **Σέννα ἡ Ἰνδική**, ἡ τῆς Τινεβίλλη, Cassia
medicinalis.

ε΄.) **Σέννα ἡ Ἰταλική**, C. opovata καὶ optusata.

ς΄.) **Σέννα ἡ Μαρυλανδινή**. Χείριστον εἶδος.

Στοιχεῖον πρωτεῦον εἶναι ὀξύ τι κατὰ τὰς νεωτάτας
ἐρεῦνας τὸ καθαρτικόν, ἐγκλείει δὲ ἄτομα θείου καὶ ἄζω-
του = $C^{128} H^{116} O^{46} N^2 Z$. καὶ φέρει κατὰ σιτ. 2—6
διδόμενον ἐν 3—12 ὥρ. διάρροϊαν μετὰ στροφωμάτων,
δεύτερον χρυσοφανικὸν ὀξύ, καθαρτομανίτη, ἔλαιον αἰθέ-
ριον, χρυσορρητίνη, ἔλαιον λιπαρόν, λεύκωμα, βλέννα
καὶ διάφορα ἅλατα ἁσβεστίου καὶ μαγνησίου.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὄφεί-
λεται κατὰ τὸ μέγιστον μέρος εἰς τὸ καθαρτικὸν ὀξύ.

Ἐνδείκνυται ἡ σέννα ὡς ἐκκοπρωτικὸν μὲν ἀνθρώ-
ποις καθ' ἑξιν δυσκοιλίαις, ἐπιρρεπέσιν καὶ κεφαλαλγίας
καὶ ζάλης κ.τ.λ. καὶ ὡς καθαρτικόν. Εἶναι δὲ τὸ εὐχρη-

στότερον, διότι οὐδένα συνεπάγεται κίνδυνον φλεγμονῆς καὶ ὑπερκαθάρσεως καὶ ταχέως ἐνεργεῖ.

Καὶ ὡς ἐκκοπρωτικὸν δίδεται ὀλίγη καθ' 1—2 γραμ. εἰς κόνιν, ἢ ἔγχυμα ψυχρὸν ληθθέντα $\frac{1}{2}$ —1 δρχ. φύλλων σέννης διὰ 10—20 ὥρ. διὰ νυκτός, ἐν ψυχρῷ ὕδατι ὅσον ἀρκεῖ. Ἐκκαθαρτικὸν δὲ δίδεται κατὰ 2—4 δρ. ἐν ἐγγύματι ψυχρῷ 4—8 πινόμενος εἰς τρεῖς δόσεις, τὰ φύλλα ὡς *Folia Sennae spiritu extracta*.

Ἐγχυμα σέννης σύνθετον, πόμα καθαρτικὸν βιενναῖον, *Infusum Sennae compositum*, *Aqua laxativa viennensis*.

Ἐκλειγμα ἐκκοπρωτικόν, *Electuarium lenitivum*. Κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ 3—4 τῆς ἡμέρας ἐνεργεῖ ὡς καθαρτικόν, ἐπιτήδειον ὑστερικοῖς καὶ παιδίοις.

Σιρόπιον σέννης διὰ μάνα, *Syrupus sennae C. Manna*. Κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ ὡς καθάρσιον παιδίοις.

Εἶδη καθαρτικὰ ἢ τέϊον τοῦ ἀγίου Γερμανοῦ, *Species laxantes S. The de St. Cermain*. Οὖγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἥτοι 1—2 κοχλ. τῆς τραπέζης ἐπιχύνεται δι' ὕδατος ζέοντος οὖγγ. 3—4 καὶ πίνεται. Εἶναι δὲ ἐπιτήδειον, νευρικοῖς καὶ ἀσθενέσι καὶ ἀναρωννυμένοις γυναίξι μάλιστα κατὰ τὴν λοχείαν. Ἄξιον νὰ εἰσαχθῇ παρ' ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ ἀηδοῦς ἐλαίου τοῦ κικίνου.

Κόνις γλυκυρρέζης σύνθετος ἢ στηθεικὴ, *pulvis Glycyrrhizae compositus, pulvis pectoralis Kurrellae*. Καθάρσιον εὐχρηστον ἐπὶ κατάρρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ὡς ἀποχρετυτικὸν καὶ ἐπὶ ταραχῶν ἐξ αἱμορροΐδων κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ δις τῆς ἡμέρας παιδίοις κατὰ σιτ. 10—20 ἄπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας.

Ἀλόη. (Aloë).

Aloë socotrina. L. Aloë vulgaris Lam. Aloë Mill. afrisana καὶ plicatilis Haw. Κράτιστον, ἀλλὰ καὶ σπάνιον εἶδος εἶναι ἡ ἀλόη ἢ σιοκοτρινή, Aloë (ἡ Ἀλεξανδρινή ἢ Ἰνδική τῶν ἀρχαίων).

Ἀλόη ἢ Ἑλληνική.

Ἀλόη ἢ Βαρβαδινή, Aloë Barpados.

Ἀλόη ἢ Ἰππεία, Aloë Capallina sive foetida.

Ἐνέχει ῥητίνην, ὀλίγην δεψίνην, καὶ πεπιγότος λευκώματος.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ῥήον. Μᾶλλον ὡς ἐκκοπρωτικὸν παραγγέλλεται ἢ ὡς καθάρσιον. Τὰ ἄλλα ὡς καὶ τὸ ῥήον.

Δίδεται ὡς εὐστόμαχον σιτ. $\frac{1}{2}$ —1, ὡς ἐκκοπρωτικὸν σιτ. 2—5 ὡς καθάρσιον δραστικὸν κατὰ 5—15 πλείων ἐὰν δοθῇ δὲν αὐξάνει τὴν κάθαρσιν, καὶ εἰς κλύσμα ἐκ 15—20 σιτ. ἐν ἀφεψήματι βλεννώδει καὶ κατ' ἀμνηορροίας.

Ἐκχύλισμα ἀλόης κεκολασμένον διὰ θεϊκοῦ ὀξέος. Extractum Aloës acido sulfurico correctum. Ἐνεργεῖ ὡς ἡπιώτερον τοῦ ἄνω, εἶναι ἐπιτηδειότερον εἰς μακρὰν χρῆσιν παρὰ πρεσβύταις ὡς ἐκκοπρωτικόν.

Βάμμα ἀλόης, Tinct. Aloës. Ἐνεργεῖ ὡς ἡ ἀλόη, μόνον ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπὶ πλέον ἐνεργεῖ.

Βάμμα ἀλόης σύνθετον, T. A. Composita ἀντὶ τοῦ Extractum ad longam vitam. Ὡς τονωτικὸν τοῦ στομάχου καὶ ἐκκοπρωτικὸν κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ τρίς τῆς ἡμέρας.

Καταπότια ἀλόης σιδηροῦχα, pilulae alo-

ticae ferratae s. Italicae nigrae. Δίδονται ὡς ἐμμη-
νων καὶ αἱμορροϊδων ἀγωγὰ, τῶν δι' ἀτονίας ἐπισχυμέ-
νων κατὰ 2—5—10 τρίς τῆς ἡμέρας.

Καταπότια πρὸ τοῦ φαγεῖν, pilulae ante ci-
pum 2 σιτ. ἀλόης 1 ἐκχυλίσματος κίνας, $\frac{1}{2}$ σιτ. λαμ-
βάνεται ἔν πρὸ τοῦ φαγεῖν $\frac{1}{2}$ ὥρ. ὡς εὐστόμαχον καὶ
ἐκκοπρωτικόν.

Καταπότια δι' ἀλόης λυτικὰ τῆς κοιλίας,
pilulae aloëticae aperitivae. Ἐξωτερικῶς δὲ ἡ ἀλόη
εἰς ἀναστολὴν τῆς σήψεως ἐπιπάσσεται εἰς κόνιν. Λαμ-
βάνεται δὲ 1—3 πρὸ τοῦ ὕπνου ὡς εὐκοίλια.

Ἰαλάπης ῥίζα. (Radix s. Tupera Jalapae).

Φυτὸν τῶν Μεξικανικῶν Ἀνδερῶν. Στοιχεῖον τῆς Ἰα-
λάπης εἶναι ἡ ῥητίνη 8—17 $\frac{0}{10}$, μαλακῆτις ῥητίνη 3
—4 $\frac{0}{10}$, ἄμυλον, σάκχαρον καὶ ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Δίδε-
ται κατὰ σιτ. 5—10 ἐνεργεῖ ὡς ἐκκοπρωτικὸν κατὰ
 $\frac{1}{2}$ —1 δρχ. ὡς καθάρσιον δραστικόν, δίδεται καὶ κατὰ
τῆς ἐλμινθιάσεως τῶν παιδῶν.

Ῥητίνη Ἰαλάπης, Resina Jalapae s. Extra-
ctum Jalapae spirituosum. Ἐπιτήδειον μόνον ἐνῆλιξι
κατὰ σιτ. 5—10—15 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ γα-
λάκτωμα μετὰ λευκύθου ὡοῦ.

Ἡ παρασκευασμένη ῥητίνη τῆς Ἰαλάπης,
Resina Jalapae praeparata. Εἶναι μίγμα.

Νόθος Ἰαλάπα.

Περιέχει καὶ αὐτὴ ῥητίνη καθαρικὴν, ὀλιγωτέραν
ὅμως τῆς γνησίας. Ἐχει ἐνέργειαν ἀσθενεστέραν.

Σκαμμωνία. (*Scammonium* s. *Diacrydium* s. *Resina Scammonium*).

Convolvutus Scammenia L. *Convolvulaceae*.

Φυτὸν τῆς μ. Ἀσίας καὶ τῆς Συρίας. Δύο εἰδὼν φέρονται τὸ τῆς Ἀντιοχείας (*Scammonium Halepense*), τὸ κρεῖσσον. Ὑποδεέστερον δὲ τὸ σμυρναϊκὸν *Scammonium Smyrnense*. Φέρεται δὲ δύο εἶδη, τὸ ἐξ Ἀντιοχείας *Scammonium Halepius*, καὶ τὸ σμυρναϊκόν, *Scammonium Smyrnense*.

Πρωτεῦον στοιχεῖον εἶναι ἡ ῥητίνη ἡ σκαμμωνία, ὡς 70—80 ⁰/₀, κόμμι, ἄμυλον, λεύκωμα, κηρὸς καὶ ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ ἡ ῥίζα τῆς Ἰαλάπης.

Ἀντενδείκνυται, ἐπὶ φλεγμονῆς ἢ ἀπλῆς εὐαισθησίας τῶν κοιλιακῶν ὀργάνων καὶ τῶν ἐν τῇ μικρᾷ λεκάνῃ, ἔτι δὲ ἐπὶ τῆς κυήσεως, λοχείας, ἐμμήνου ῥοῆς καὶ τῶν τοιούτων. Δίδεται ὡς ἐκκοπρωτικὸν κατὰ σιτ. 1—2 τρίς τῆς ἡμέρας ὡς δραστικὸν δὲ κατὰ σιτ. 5—10—20. Παιδίοις ἀναγράφεται κατὰ σιτ. 1—2 κατὰ διωρίαν μέχρις ἐνεργείας πρὸς ὑδροκεφάλους, ἐλμινθιάσεις κτλ.

Ἡ ῥητίνη ἡ καθαρὰ ἢ τὸ οἶνοπνευματῶδες ἐκχύλισμα. *Resina* s. *Ext. alcoholicum*, δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 δι' ἡμέρας.

Ἡρακλείας πόα. (*Herpa Cratiolae*).

Cratiola officinalis L. *Scrophularinae*.

Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10—20 ἢ καὶ εἰς ἀφέψημα ἢ ἔγχυμα ἐκ ὁρ. 1—3 ἐν οὖγγ. 6 ὕδατος, ἐπιτήδειον εἰς ὕδρωπας τοὺς ἐξεμφράξεων τῶν ὑποχονδριάσεων. Φέρει πολλάκις ἐρεθισμὸν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ θήλεος.

Κολοκυνθίδες. (Fructus sive Poma sine pulpa
Colocynthis).

Φυτὸν κοινόν. **Κύριον στοιχεῖον** εἶναι ἡ κολοκυνθίνη, ῥητίνη δύο, κόμμι, λίπος, χρωστικὴ οὐσία, ἅλατα, πηκτίνη.

Κόνεως 30 σιτ. ἐπιτριβέντα ἐπὶ τῆς κοιλίας, λέγεται ὅτι ἐπήνεγκον διάρροϊαν καὶ διούρησιν.

Ἐσῶ κατὰ σιτ. $1\frac{1}{2}$ —1 ἐνεργεῖ ὡς φάρμακον τονωτικόν, κατὰ 2—5 σιτ. ὡς καθάρσιον. Κατὰ 5—10—15 ἐρεθίζει τὸ ὄρθον εἰς ὑπαιρεμίαν σφοδράν. Δρχ. μία ἐπήνεγκεν κίνδυνον τῆς ζωῆς. Τρεῖς δρχ. ἀπέκτειναν κίνα. Ἀντίδοτα εἶναι τὰ βλεννώδη, τὰ ἀπιοῦχα, καὶ ἡ ἀφλέγμαντος ἀγωγή.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος τῆς ἐφ' ὕδρωπος ἀσκίτου, καὶ παθῶν τῆς καρδίας, καὶ τοῦ ἥπατος, πρὸς δυσκοιλιότητος, πρὸς νόσους τοῦ ἐγκεφάλου, κατὰ τῶν παραλύσεων μάλιστα καὶ πρὸς ἔξωσιν τῶν ταινιῶν καὶ πρὸς ἀμνηνορροίας ἐκ νοθρότητος τῆς μήτρας οὐχὶ δὲ τὰς ἐξ ἀναιμίας καὶ χλωριάσεως καὶ παρὰ τοῦ Ἱποκράτους παρηγγέλλετο καὶ εἰς πεσσοὺς ἐπὶ τούτῳ, ὑποτιθεμένους πρὸς τὴν μήτραν.

Ἀντενδείκνυνται, ὅταν φλεγμένη ὁ γαστροεντερικὸς σωλήν, ἐπὶ λευκορροίας, ἐγκυμοσύνης, λοχείας, μητρορραγίας, νεφρίτιδος καὶ κυστίτιδος.

Ἀναγράφονται αἰ κολοκυνθίδες, αἰ ἐκ τῶν σπερμάτων ἀπαλλαγεῖσαι, Fructus s. pulpa Colocynth. L. seminipus liperata.

Δίδονται αἰ ἀποπεφλοῖσμέναι ἥτοι ὁ πιλφὸς αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἀφέψημα ἐκ δρ. 2—3 ἐν 6—8 ὕδρ. λαβεῖν κατὰ δῖωρ. 1 κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἐκχύλισμα κολοκυνθίδων οἶνοπνευματωδές, Extractum Colocynthidum Spirituosum. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 ὡς ἡπιον καθάρσιον δι' ἡμέρας κατὰ 2—5 ὡς καθάρσιον δραστικόν, εἰς κόνιν μετὰ σακχάρους ἢ διάλυσιν.

Βάμμα κολοκυνθίδων, Tinct. Colocynth Δίδεται 5—10 σταγ. ὡς εὐστόμαχον καὶ ἐμμηναγωγόν καὶ 30 σταγ. ὡς καθάρσιον ἐν ἐγχύματι τεθέν.

Ἐκχύλισμα κολοκυνθίδων σύνθετον, Extractum Colocynthidum compositum. Δίδεται κατὰ σιτ. 1—2 δι' ἡμέρας ὡς καθάρσιον.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐν χρήσει εἰς ἀλοιφήν, εἰς πράϋνσιν τῶν πόνων τῆς κοιλίας ἐξ οὐγγ. 1—2 δρχ. ἐν οὐγγ. 1 λίπους καὶ πρὸς δυσκοιλιότητος καὶ ὀλιγουρίας ἀλείφεται ἐπὶ τῆς κοιλίας τρίς τῆς ἡμέρας.

Χρύσωπον ἢ κόμμι σακτόν. (Cummi Cuttae s. Cutti).

Δένδρον τῆς Σινικῆς. **Κύριον στοιχεῖον** ἡ ῥητίνη 71—74 $\frac{0}{10}$, δεύτερον κόμμι, ὡς 20—35 $\frac{0}{10}$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὸ Χρύσωπον δίδεται πρὸς ὕδρωπας ἐκ νόσων τῆς καρδίας καὶ τῶν υποχονδρίων, πρὸς ὑπέραιμιάν ἐγκεφαλικάς καὶ ἀποπληξίας, πρὸς πάθη ψυχικά, πρὸς ἐλμινθας, πρὸς ὑδροθώρακας καὶ ὑδροπερικάρδιον. Δίδεται 10—20 καταμεμερισμέναις δόσεσι, ὡς καθάρσιον οὐχὶ πλέον τῶν 20 σιτ. Δίδεται ὡς ἀπλοῦν καθάρσιον κατὰ σιτ. 1—5 δι' ἡμέρας. Εἰς κόνιν ἢ ἄλλως πως, ὡς δραστικὸν δὲ κατὰ σιτ. 10—20 τῆς ἡμέρας, οὐχὶ πλέον τῶν εἴκοσι, τὸ εἰς διάλυσιν εἶναι κράτιστον, λαμβανόμενον κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ ἀνὰ πᾶσαν 2—3 ὥρας.

Ἐλατήριον. (Elaterium).

Ecpalium Elatirium Rich Cucurpitaceae.

Σίκης ὁ ἀγρότερος. **Κύριον στοιχεῖον** ἡ ἐλατηρίνη $\text{C}^{20} \text{H}^{28} \text{O}^8$. Ταύτης παραλλαγή εἶναι ἡ ὑδρελατηρίνη $\text{H}^2 \text{O}$.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐσωληφθεῖσα κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 φέρει κενώσεις ὑδαρεῖς πολλὰς μετὰ πόνων κωλικῶν, κατὰ σιτ. 3 δύναται νὰ προκαλέσῃ ἐντερίτιδα ἐπικίνδυνον. Διὰ ταῦτα ἡμελήθη παντελῶς. Ἡ ἐλατηρίνη εἶναι προτιμητέα κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{8}$ σιτ. ἐν διαλύσει οἶνοπνευματώδει εἰς διαλείμματα 10—15 ὥρας. Τὸ ἐκχύλισμα εἰς δόσιν τὴν τοῦ κοινοῦ ἐλατηρίου.

Ἐλαιον κρότωνος. (Oleum Crotonis).

Tigilium officinale Kletch. καὶ Croton Pavana Hammit. Euphor-piaceae.

Δένδρον τῶν νήσων τῆς Ἰνδικῆς. **Στοιχεῖα** δραστικά εἶναι τὸ κροτωνικὸν ὀξύ, ὡς $4\frac{0}{1}$, πολλῶν λιπαρῶν ὀξέων, στεατικοῦ, φοινικικοῦ, μυριστυλικοῦ καὶ δαφνικοῦ, ἔτι δὲ ὀξικοῦ, βουτυρικοῦ καὶ ναρδικικοῦ.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. 2—3 σταγόνων φέρουσι κίνδυνον, ἡ καὶ ἀποκτείνουσι τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι ἀκατάλληλον εἰς τὸ ἡμέτερον κλίμα.

Ἀντίδοτα εἶναι ἐμετικὸν ἐκ θειϊκοῦ ψευδαργύρου, εἶτα μαγνησία καὶ σόδα μετὰ γάλακτος, καὶ κλύσματα δι' ἀμύλου καὶ ὀπίου. Ἀναποθὲν τὸ ἔλαιον φέρει πάλιν ἔμετον καὶ διάρροϊαν.

Ἐξωτερικῶς μὲν ἐπιχρίομεν τὸ ἔλαιον ἢ μόνον ἢ μετ' ἐλαίου τερεβινθίνου ἢ καὶ ἄλλων λιπαρῶν ἐλαίων ἀνὰ

ἕσα μέρη 10—15 σταγόνας ἐπιχρίονται δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, πρὸς πάθη τοῦ λάρυγγος, πρὸς βρόγχη χρόνια κατ' ἐξοχὴν. Ἐσὼ δὲ ὡς ἰσχυρὸν καθάρσιον, καὶ εἰς ἕξωσιν ταινιῶν, κατὰ ὑδρώπων ὡς τε καθάρσιον καὶ ὡς διουρητικόν.

Ἀντενδείκνυται ἐπὶ παντὸς φλογιστικοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν ἐντέρων, ἀπαιτεῖ δὲ μεγάλην εὐλάβειαν τὸ ἔλαιον.

Δίδεται κατὰ σταγ. 1 pro dosi, σταγόνας 5 pro die, ἀλλὰ κατ' ἀραιὰ διαλύματα, καὶ εἰς καταπότια μετ' ἐγχυλίσματος καὶ εἰς κόνιν κατὰ σταγόνας μία μετ' οὕγγιας ἐλαίου ἀμυγδάλων.

Κλύσματα γίνονται ἐκ 2—4 σταγόνων μετὰ λεκύθου ὡοῦ καὶ οὕγγ. 2 λινελαίου ἢ καὶ ἐλαίου κοινοῦ.

Ἐλαιον, Oleum infermale s. Oleum jatrophae Curcadis L., ὅπερ ἐξεβλήθη ἐκ τῆς ἱατρικῆς ὕλης.

Ἐλαιον κίκινον. (Oleum Ricini s. Palmae Chisti. s. Oleum Castoris).

Ricinus Communis l. Euphorpiaceae.

Δένδρον τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς. **Στοιχεῖον κύριον** εἶναι τὸ κικικόν ὀξύ ἢ κικινελαϊκόν ὀξύ, $C^{18}H^{34}O^3$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Δίδεται ὡς καθάρσιον βέβαιον πρὸς φλεγμονὰς ἐντέρων, περιτοναίου, μήτρας, ὠθηκῶν, νεφρῶν, κύστεως, ἐπιλοχείας, ἐμμήνων, κυήσεως, καὶ πρὸς δυσεντερροίας.

Δίδεται ἔσῳ κατὰ κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ 1—2—3 παιδίοις κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπέζης 1—2 ἐνήλιξι, ἥτοι κατὰ οὕγγ. 1—2 εἰλικρινὲς ἢ καὶ μῆ.

Εἰς κλύσματα 1—2 οὕγγιας ἐν οἷηδῇποτε βλενωῶδει.

Ἄγαρικόν τὸ λευκόν. (*Agaricus alpus*).

Roletus laricis jasp. Φύεται ὡς παράσιτος ἐπὶ γε-
γηρακότων δένδρων.

Στοιχεῖον κύριον εἶναι ῥητίνη ἰδία, 33, 6 ⁰/₁₀, ἑτέρα
μαλακὴ καὶ πικρά, λίπος, λεύκωμα, ὀξέα τινά, ἅλατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παραγ-
γέλλεται πρὸς ἰδρώτας τῶν φθισικῶν κατ' ἐξοχὴν, ἀλλὰ
καὶ τῶν ῥευματιόντων καὶ ἄλλων. Ἐνεργεῖ ὡς στεγνω-
τικὸν τῶν ἰδρώτων, χρήζει εὐλαθείας παρὰ φθισικοῖς,
ἀπὸ τῆς Σκύλλης τοῦ ἰδρώτος εἰς τὴν χάρυδην τῆς
διαρροίας παραδίδει τοὺς ταλαιπώρους ἀρρώστους. Δίδε-
ται εἰς κόνιν κατὰ 3—6 σιτ. τὴν ἐσπέραν πρὸ τοῦ κα-
τακλιθῆναι εἰς ὕπνον ἐν κυαθίσκῳ ὕδατος.

Ἐναυσματικὸς ἄγαρικός, *Boletus igniarius*
L. ἢ *Polyporus fomentarius* καὶ *P. ingiarius* Fries.
Ἐν χρήσει ὡς ἰσχυριμον, στύφει ἐνστάξεις ἐπιμόνους, καὶ
εἰς σχηματισμῶν μυξῶν, πρὸς καυτηρίασιν περισπαστικὴν.

Βρυωνίας ῥίζα. (*Radix Bryoniae*).

Bryonia elpa L. *Cucurpitaceae*.

Τὸ μῆλωθρον τοῦ Θεοφράστου, κοινῶς αἰγόκλημα ἢ
ἀγριόκλημα. Τὸ φάρμακον τοῦτο περιεσώθη εἰς χρῆσιν
μόνον παρὰ τοῖς κτηνιάτροις ὡς καθαρσίου δραστικοῦ.
Δίδεται εἰς κόνιν μέχρι 30 σιτ. δι' ἡμέρας ἢ εἰς ἀφέψημα
1—2 οὔγγ. 6 κατὰ διωρίαν κοχλιάριον. Ἐξωτερικῶς
προσβάλλεται ὁ ὁπὸς μετὰ ψιχὸς ἄρτου ἀναμεμιγμένος.

Ποδοφύλλου ῥίζα. (*Radix podophylli*).

Bodophyllum peltatum L. *Berberideae*.

Φυτόν τῆς Ἀμερικῆς. Παραγγέλλεται πρὸς τὰς δυσ-

κοιλιότητος τὰς ἐξ ὑπερτροφίας λιπώδους τοῦ ἥπατος, παρὰ φθισικοῖς, δεῖται εὐλαθείας. Καὶ πρὸς τὰς δυσκοιλιότητος ἐπαινεῖται.

Δίδεται ἡ ῥίζα εἰς κόνιν κατὰ γραμμ. 1—1 $\frac{1}{2}$ δι' ἡμέρας ἢ εἰς καταπότια· ἡ δὲ ποδοφυλλίνη κατὰ σιτ. 1—2 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια.

Ὅμοίως ἐνεργεῖ ὁ καρπὸς ῥάμνου τοῦ καθαρτικοῦ *Fructus Rhamni cathartici* L. *Rhamneae*. Δίδεται νῦν μόνον τὸ σιρόπιον, *Syrupus Rhamni cathartici* κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Οὐκ ἔτι ἐν χρήσει εἶναι ὁ φλοιὸς τοῦ *Rhamnus Frangula* L., ὁ εἰς ἀφέψημα ἐξ οὕγγ. 1 εἰς 6—8 οὕγγ. σκευαζόμενος κατὰ κοχλιάριον πινόμενος ὡς καθαρτικόν.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δριμέα ἀποχρεμπτικά. (*Acria Expectorantia*).

Πολυγάλου τοῦ Βιργινιακοῦ ῥίζα. *Radix Polygalae Senegae*.

Polygala Senega L. *Polygaleae*.

Φυτὸν τῶν ἠνωμένων πολιτιῶν τῆς Ἀμερικῆς. **Στοιχεῖον** πρωτεῦον εἶναι ἡ σενεγίνη ἢ τὸ στενεγικόν ἢ πολυγαλικόν ὀξύ, δεύτερον αἰθέριον ἔλαιον καὶ ῥητίνη, δεψικὴ οὐσία, κόμμι, λεύκωμα φυτικόν, πηκτίνη, ἔλαιον λιπαρόν, ἅλατα, ἔχνη σιδήρου καὶ μαγνησίας καὶ μηλικόν ὀξύ.

Ἡ σενεγίνη, C³² H⁵⁴ O¹⁸.

Ἐν τῷ στομάχῳ, κατὰ σιτ. 2—5 ἐρεθίζει κατὰ γράμμα δὲ ἀνὰ δίωρον ἐρεθίζει τὸν βλεννογόνον τοῦ στομάχου, φέρει καρδιαλγίαν καυσώδη, ναυτίαν, ἔμετον, διάρροϊαν ὀρώδη, ἀνορεξίαν. Μεγάλαι δώσεις ἐξ οὕγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐξεμεσθῶσι παράγουσι γαστρεντερίτιδα.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ἐκ τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς ἐδιδάχθημεν τοῦ φαρμάκου τὴν γνῶσιν, ὑποδεστέρα εἶναι ἢ χρῆσις ἢ καθ' ὑδροθώρακας ὡς διουρητικόν.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν πάσχη ὑπεραιμίαν ὁ στόμαχος καὶ ἀνορεξίαν, κατάρρουν δὲ μετὰ στροφωμάτων ὁ ἐντερικὸς σωλὴν.

Δίδεται ἔσω εἰς κόνιν, 5—10 σιτ. κατὰ διωρίαν, ἢ εἰς καταπότια, εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 2—6 ἐν 6 οὔγγ. λαβεῖν κατὰ διωρίαν 1—2 κοχλ. τῆς τραπέζης.

Ἐκχύλισμα πολυγάλου. Extractum Senegae. Φάρμακον δραστικόν, δοτέον κατὰ 10—20 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς καταπότια.

Σιρόπιον πολυγάλου, Syrupus Senegae. Δίδεται κατὰ κοχλ. τοῦ γλυκοῦ κατὰ διωρίαν, ἢ ἐμβάλλεται κατ' οὔγγ. 1—2 εἰς ἀποχρεμπτικὰ φάρμακα.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Δριμέα διουρητικά. (Acria diuretica).

Κατάγουσι τὰ οὔρα, οἷον ὀξέα ἅλατα, ναρκωτικά τινα, καὶ τῶν διεγερτικῶν δὲ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δριμέων οὐχὶ ὀλίγα. Ἐνεργοῦσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὡς διουρητικά, διότι φέρουσιν ὑπεραιμίαν ἐν τῷ παρεγχύματι τῶν νεφρῶν, διότι αὐξάνουσι τὴν πλείσιν τῆς στήλης τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν τριχωμάτων, τῶν ἀρτηριῶν τῶν νεφρῶν.

Ἐνδείκνυνται τὰ δριμέα διουρητικά, ὅταν θέλωμεν νὰ συμβοηθῇσωμεν εἰς τὴν ἐκ τοῦ σώματος ἀπέκκρισιν ἐφθορότων στοιχείων ἢ ἀποσκημμάτων ὀρρωδῶν. Ἀντενδείκνυνται δέ, ὅταν πάσχουσιν οἱ νεφροὶ ὑπεραιμίαν ἐνεργητικὴν ἢ φλεγμονήν, ἀφ' ὧν αὐταὶ αἱ φυσιολογικαὶ διακρίσεις συνήθως στεγνοῦνται, καὶ ἐφ' ὑπεραιμίας ἢ

φλεγμονῆς τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, τῶν συχνότατα πασχόντων τοῖς νεφροῖς.

Σκίλλης βολβός ἢ ῥίζα. (Bulpus. s. Radix scillae s. squillae).

Urginae Scilla steinheie, scilla maritima L. Liliaseae.

Φυτόν τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου. Δύο εἰδῶν σκίλλης φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ ἐρυθρὰ τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ λευκὴ ἡ τῆς Ἑλλάδος.

Στοιχεῖον κύριον τῆς σκίλλης εἶναι ἡ σκιλλίνη, δευτερεύοντα δεψίνη, βλέννα, κόμμι, σάκχαρον, ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐσωληφθεῖσα κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ἡ σκίλλα φέρει διούρησιν καὶ διαφόρησιν. Ἄλλ' ἂν πλεῖον ληφθῇ 5—10—12, φέρει καῦσον ἐν τῷ στομάχῳ καὶ στραγγαλισμὸν καὶ δυσκαταποσίαν, πειράζει τὸν στόμαχον εἰς ἔμετον πολύν, προκαλεῖ διάρροϊαν.

Παραγγέλλεται ἡ σκίλλα ὡς ναυτιῶδες καὶ ἐμετικόν, πρὸς χρονίους κατάρρους ἐμφυσηματικούς, πρὸς προσφάτους κατάρρους, ὡς διουρητικὸν ἐν τοῖς πρώτοις. Κατὰ τοῦ ἀσκίτου, κατὰ τοῦ ὕδρωπος ἀνὰ σάρκα, κατὰ τοῦ ὕδροθώρακος.

Ἀντενδείκνυται ἐπὶ φλεγμονῆς τῶν πεπτικῶν καὶ οὐροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων, ὡς καὶ ἐπὶ νόσων τῆς καρδίας ὀργανικῶν. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —2—4 δι' ἡμέρας. Εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα ἐκ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὕγγ. 6 κατὰ διωρίαν ἢ τρίωρον κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἐξωτερικῶς δὲ παραγγέλλεται εἰς γαργαρίσματα πρὸς πολυβλεννίας τῶν παρισθμίων καὶ τοῦ γαργαρεῶνος ἐπὶ κυναγχῶν.

Ὀξύμελι σκίλλης, Oxymel scillae.

Οἶνος σκίλλης, Vinum scillae. Δίδεται κατὰ 10—30 σταγ. ὡς διουρητικὸν ἐπὶ σακχάρου.

Βάμμα σκίλλης καλιοῦχον, Tinct. scillae kalina. Δίδεται ὡς τᾶνω, ἢ καὶ μετὰ διουρητικοῦ τινος μίγματος.

Ἐκχύλισμα σκίλλης, Extract. scillae. Δίδεται κατὰ 1—3 σιτ. δι' ἡμέρας.

Σκελλίνη ἢ σκελλετίνη. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$ δι' ἡμέρας ὡς διουρητικόν.

Καίγκης ῥίζα. (Radix Caincae s. Cainanae).

Chiococca racemosa Jacq. Cinchonaceae.

Φυτὸν τῶν Ἀντιλλῶν καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Κύρια στοιχεῖα εἶναι δύο, ἡ ἐμετίνη καὶ ἡ καίγκίνη, δεψίνη, λίπος, ῥητίνη, ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὡς ναυτιῶδες καὶ ἐμετικόν ὡς ἡ ἱπεκακουάνη, ὡς διουρητικόν.

Δίδεται κατὰ ἡ κόνης 5—10 σιτ. τρίς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, δεῖται προσοχῆς, εἰς ἀφέψημα δὲ ἐκ 2—4 εἰς οὖγγ. 4 κατὰ 2—3 ὥρ. ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ὀνωνίδος τῆς ἀκανθώδους ῥίζα. (Radix Ononidis Spinosae).

Ononis spinosa L., *Ononis antignorum* L. ἡ παρ' ἡμῖν papilionaceae.

Φυτὸν τῆς Εὐρώπης σηχνὸν καὶ ἐν τῇ εὐάνδρῳ Ἀττικῇ. **Κύρια στοιχεῖα εἶναι** ἡ ὀνωνίνη $C^{30}H^{34}O^{13}$ καὶ ἡ ὀνωκηρίνη $C^{12}H^{20}O$. Εἶναι διουρητικόν, δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὖγγ. 2 ἐν λίτρᾳ ὕδατος, εἰς ὑπόλειμμα οὖγγ. 6 κατὰ δίωρον κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

Δριμέα ἐμμηναγωγά. *Acria emmenacoca*. Βράθυος πόα
ἢ κορυφάδες ἢ θαλλοί. *Acria emmenacoca*.
(*Herpā sive Frondes Sapinae*).

Ἐνέχουσιν αἰθέριον ἔλαιον, $C^{10} H^{16}$ ῥητίνη, κηκιδικόν
ὄξυ καὶ ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὴν
ἐρεθιστικὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος, τὴν διουρητικὴν καὶ τὴν
ταταγωγικὴν τῶν ἐμμήνων δρᾶσιν τοῦ βράθυος ποιοῦμεν
χρῆσιν ἐν τῇ θεραπευτικῇ. Ἐσω ὥς διουρητικὸν δίδομεν
5—10 σιτ. δις τῆς ἡμέρας ἄμεινον εἰς ἔγχυμα. Εἰς γαρ-
γαρίσματα ἢ διακλύσματα γίνεται τὸ ἔγχυμα ἐκ 4—6
ὄρχ. ἐν οὖγγ. 6.

Ἐλαιον βράθυος αἰθέριον, *Oleum sapinae aethereum*, δίδεται κατὰ 1—3 σταγ. ὥς ἐμμηναγω-
γόν, ἐξωτερικῶς εἰς καθάρσιν κονδυλωμάτων.

Βάμμα βράθυος, *Tinct. sapinae*. Ἐν χρήσει
ὥς τάνω.

Τὸ ἐκχύλισμα, *Ext. sapinae*. Ἀδρανὲς καὶ ἄπι-
στον παρασκεύασμα.

Ἀλοιφὴ βράθυος, *Unguentum sapinae*. Ἐν
χρήσει πρὸς ἄτονα ἔλκη, εἰς διατρήσιν ἐμπυήσεως ἐκδο-
ρίων ἢ φρεάτων.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

Δριμέα μετασυγκριτικά. (*Acria Antidyscrasica*).

Τὰ φάρμακα ταῦτα παρακινοῦσιν ἀπάσας τὰς δια-
κρίσεις ἰδίως δὲ τὸν ἰδρώτα καὶ τὰ οὔρα καὶ τὸν σίελον.

Ἐνδείκνυνται ἐν ἀπυρέτοις μὲν ταῖς νόσοις, ἀφλεγμάντοις δὲ τοῖς ὀργάνοις, ὧν ἡ ἔκκρισις αὐξηντέα.

Σαρσαπαρίλλης ῥίζα. (Radix sarsaparillae vel salsaparillae).

Φυτὸν κληματοσιδὲς τῆς κεντρῶας Ἀμερικῆς. Εἶδη αὐτῆς. Σαρσαπαρίλλη Ὀνδούρας, S. Honduras.

Σαρσαπαρίλλη καρακάς. S. Caracas.

Σαρσαπαρίλλη Μανζανίλλης. S. manjanilla.

Σαρσαπαρίλλη Πάρα, ἡ λισσαβώνειος ἡ βρασιλιανή, ἡ Maranhau.

Σαρσαπαρίλλη Ἰαμαϊκή, S. Jamaica.

Σαρσαπαρίλλη Βερακρούζης, S. de la Con-
ta, de Tuspan. ἀναγράφεται δὲ καὶ ἡ S. Tanpico.

Στοιχεῖα ἐπικρατοῦντα εἶναι ἡ σμιλακίνη καὶ ῥη-
τίνη $2-6\frac{1}{10}$, ἄμυλον, ἔχνη αἰθερίου ἐλαίου, ἄλατα.

Ἡ σμιλακίνη = $C^{21} H^{24} O^7$.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παραγ-
γέλλεται πρὸς δυσκρασίας χρονίας, ῥευματισμούς, ἀρθρί-
τιδας, χοιράδας, ἀφροδισίαν λώβην, συμβοηθιτικὸν τῆς
διὰ τοῦ ὑδραργύρου θεραπείας τῆς σφίλιδος. Συνηθέ-
στατα ἡ ῥίζα εἰς ἔμβρεγμα πολύωρον ἐν ὕδατι ἢ εἰς ἀφέ-
ψημα κατ' οὐγγ. 1—3 λίτρ. καὶ ἐν ἀνάγκῃ κατὰ δρχ.
 $\frac{1}{2}$ —1 φύλλων σέννης.

**Ἀφέψημα σαρσαπαρίλλης συγκεκεντρωμέ-
νον,** Decoctum salsaparillae concentratum. Πί-
νεται κατὰ 1—2 κοχλ. καθ' ἐκάστην πρωΐαν. Εὖμετα-
χείριστον κατὰ σφίλιδος πεπαλαιωμένης.

Ζιττμάνειον ἀφέψημα. Deccoctum Zittmani
ἢ decoctum salsap. compositum.

Ἀφέψημα σαρσαπαρίλλης σύνθετον ἡπιώ-

τερον, Dei. salsaparillae compositum. S. Zittmanni mitius. Τὰ ἀφεψήματα ταῦτα δίδονται κατὰ τῆς πεπαλαιωμένης συφίλιδος.

Ἐκχύλισμα σαρσαπαρίλλης, Extr. salsaparillae. Δίδεται εἰς ἀφεψήμα κατὰ 10—20—30 σιτ.

Σιρόπιον σαρσαπαρίλλης, Syrupus salsap. de laffecteur. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης 2—3 τῆς ἡμέρας. Τὸ ἄπλοῦν σιρόπιον δίδεται κατὰ πεπαλαιωμένης συφίλιδος.

Κίνας τῆς ὀζώδους ρίζωμα. (Radix Chinae nodosae).

Smilax China L. Smilaceae.

Θάμνος ἐν τῇ Σινικῇ καὶ Ἰαπωνίᾳ. Στοιχεῖον ἐπικρατοῦν εἶναι ἡ *σμιλακίνη*, ἡ ῥητίνη, δεψικὸν ὀξύ, ἄμυλον, σάκχαρον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷα καὶ ἡ τῆς σαρσαπαρίλλης. Ἀφεψήμα ἐξ οὔγγ. 1—2 πιεῖν χλιαρόν κατὰ κυαθίσκους.

Στρουθίου ρίζα. (Radix Saponariae).

Στοιχεῖον κύριον ἐνέχει τὴν σαπωνίνην, ῥητίνην, κόμμι καὶ ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἀφεψήμα ἐξ οὔγγ. $1\frac{1}{2}$ —1 εἰς οὔγγ. κινεῖ εἰς ἀφοδεύσεις ἰσχυρότερον ἐξ οὔγγ. 1—2 φέρει ἔμετον καὶ διάρροϊαν. Πίνεται τὸ ἀφεψήμα κατὰ κυαθίσκους χλιαρόν, σκευαζόμενον ἐξ οὔγγ. 1—2 ἐπὶ λίτρας ὕδατος.

Ἀρκείου ρίζα. (Radix Bardanae).

Ἡ κοινῶς λεγομένη πλατυμανδύλα. **Ἐνέχει** ἄμυλον, δεψικὸν ὀξύ, βλένναν, ἅλατα, σάκχαρον, ἐν χρήσει

πρὸς πάθη συφιλιδικά. Δίδεται κατ' οὖγγ. 1—2 ἐν ζύθῳ ἢ οἶνῳ.

Ἀμμοφύτου ῥίζα. (Radix Caricis arenariae. Carex arenaria L. Cyperaceae).

Εἰς ἀφέψημα ἐξ οὖγγ. 1—2 ἐν λίτρᾳ ὕδατος ὡς διουρητικὸν καὶ διαφορικὸν πρὸς συφίλιδα.

Ἱεροξύλου ξύλον. (Lignum Cuajaci s. Lignum sanctum).

Cuajacum officinale. L. Zygophyllae.

Δένδρον τῆς Ἀμερικῆς ἰθαγενές. **Στοιχεῖον** κύριον εἶναι ῥητίνη φερώνυμος, 26⁰/₀, κιτρίνη χρωστικὴ οὐσία, βλέννα, ὀξαλικὸν ἀσβέστιον καὶ διάφορα ἄλατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὰ δριμύα μετασυγκριτικά.

Ἱεροξύλου ῥητίνη. (Resina Cuajaci).

Ἡ μὲν φυσικὴ ἐκρέει ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ξύλου, ἡ δὲ ἐκ τῶν ξυλευμάτων. **Στοιχεῖα** κύρια εἶναι ἡ ῥητίνη, ῥητίνη κιτρίνη καὶ δύσκαμπτος.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Μεταχειριζόμεθα, εἰς χρονίας δυσκρασίας ρευματικές, ἀρθριτικές, ἐξανθηματικές, καὶ συφιλιτικές τριτοπαθεῖς, πρὸς δυσμηνορροίας ἀτόνους.

Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ $1\frac{1}{2}$ —1 ἐν 2 λίτρ. ὕδατος πίνεται δι' ἡμέρας.

Βάμμα ἱεροξύλου ἐκ τῆς ῥητίνης, Tinctura Cuajaci e resina. Δίδεται κατὰ δραχ. 1—2 ἐν βλεννώδει ποτῶ.

Βάμμα ῥητίνης ἀμμωνιοῦχον, Tinct. Cua-

jaci ammoniata. Δίδεται ὡς διαφορητικὸν πρὸς ρευματικά πάθη ἀνθρώπων κατὰ σταγ. 10—30 ἐν βλενωδὲι ποτῶ.

Εἶδη εἰς ἀφέψημα ξύλων, Species ad dec. Lignorum. Δίδεται εἰς ἀφέψημα 1—2 οὔγγ.

Ἴου τοῦ τριχρόου πόα. (*Herpa violae tricoloris* s. *jaceae* sive *Trinitatis*).

Viola tricolor. L. *Violaceae*.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Κινεῖ τὸν πεπτικὸν σωλῆνα εἰς ἔμετον καὶ διάρροϊαν κατὰ δρχ. 2—4. Δίδεται κατὰ 10—30 σιτ. δι' ἡμέρας, ὡς διουρητικόν.

Ἐνήλικες λαμβάνουσιν ἔγχυμα ἐξ οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1 δι' ἡμέρας.

Ἴου τοῦ εὐώδους ἄνθη. (*Flores viola odoratae*).

Φυτόν πολυετές τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης. **Στοιχεῖον** κύριον εἶναι ἡ ἱννη. Τὰ ἄνθη κατασκευάζουσιν σιρόπιον ἱών, *Syrupus Violarum*. Εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἱών ὑπάγονται καὶ τὸ *Lonidium Ipecacuanha* s. *microphyllum* καὶ *j. parviflorum*.

Ἰαβοράνδου φύλλα. (*Folia Japorandi*).

Pilocarpus pinnatus Lem. *Rataceae*.

Θαμνίον τῆς Βρασιλίας. **Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ**. Παρακινεῖ τὴν διαφόρῃσιν καὶ τὴν διούρησιν, κατὰ τῶν ἄσθματος παροξυσμῶν δίδεται, τῶν ἐξ ἔμφυσιματος, κατὰ βρογχυτίδων ὀξείων καὶ πεπαιωμένων, κατὰ τῆς γρίπης καὶ τῆς κορύζης καὶ τῆς φαρυγγίτιδος καὶ λαρυγγίτιδος, τῶν καταρροϊκῶν καὶ τῶν

ἀπλῶν, πρὸς ρευματισμοὺς χρονίους καὶ ὀξεῖς, καὶ πρὸς χρονίαν διὰ μετάλλων δηλητηριάσεις, μάλιστα διὰ μολύβδου καὶ ὑδραργύρου, κατὰ τῆς συφιλιδικῆς δυσκρασίας.

Δίδεται εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὖγγ. 6 πιεῖν ἐφάπαξ, ἐπαναλαμβάνεται τὸ φάρμακον καθ' ἡμέραν, εἰ χρεία. Δίδεται δὲ καὶ τὸ ὑδατῶδες ἐκχύλισμα κατὰ γράμματα $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{2}$ δι' ἡμέρας εἰς διάλυσιν ἢ εἰς καταπότια.

ΤΑΞΙΣ ΕΒΔΟΜΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

REMEDIA NARCOTICA

Ναρκωτικά φάρμακα λέγοντες ἐννοοῦμεν ὠρισμένως ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρὸ παντὸς ἄλλου φαρμάκου ναρκοῦσιν, ἥτοι φέρουσιν ἐξασθένησιν καὶ διαστροφὴν ἢ καὶ παντελῆ καταστροφὴν τῆς λειτουργίας τῶν νεύρων, τῶν τε προΐσταμένων τῆς αἰσθήσεως καὶ τῶν τῆς κινήσεως καὶ δὴ καὶ τῶν τῆς νοήσεως αὐτῆς.

Καθαρῶς δὲ ναρκωτικά εἶναι καὶ νοοῦνται ἐκεῖνα τῶν φαρμάκων, ὅσα τε ἐνεργοῦσι ὡς τοιαῦτα, καὶ ὡς τοιαῦτα εἶναι ἐν χρήσει ἱαματικῇ.

Τὰ ναρκωτικά ταῦτα φάρμακα προέρχονται πάντα σχεδὸν ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν φυτῶν, καὶ ὡς οὐσιῶδες στοιχεῖον ἐνέχουσι τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, ἀλκαλοειδές τι, τὰ δὲ ὀξύ τι φυτικόν, τὰ δὲ αἰθέριον ἔλαιον, ἄλλα δὲ κρᾶμά τι στοιχείων ποικίλων ναρκωτικῶν. Διὰ τὴν ἐνεργήσωσι δέ, πρέπει νὰ συγκοινωνήσωσι πρῶτον τὰ νευρικά κέντρα, ἀρκεῖ λ. χ. νὰ καταλύωσι τὴν αἰσθητικότητα νὰ ἄψηται οἷαςδὴποτε ἰνὸς νεύρων αἰσθητικῶν, ὅπως ναρκώση αὐτὴν αὐθωρεῖ, καθὰ ἀποδεικνύουσιν αἱ ὑποδόριαι τῶν ναρκωτικῶν ἐνέσεις. Καὶ ἀπὸ τοῦ στομάχου δὲ ὅταν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ δράσωσι καθολικῶς, φέρουσιν ἀναισθησίαν ἐφ' ἐκάστης τῶν νεύρων ἰνὸς τοιαύτην, οἷαν γεννᾷ ἡ ἄμεσος ψαῦσις τοῦ ναρκωτικοῦ ἐγχυθέντος εἰς ἐκάστην νευρικὴν ἵνα· καὶ δυνάμεθα ἐπομέ-

νως, κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς, νὰ παραγάγωμεν νάρκην ὅτε μὲν καθολικὴν, ὅτε δὲ τοπικὴν.

Ποίαν ἀλλοίωσιν φέρουσι τὰ ναρκωτικὰ ἐπὶ τῶν νεύρων, ἵνα καταστήσωσιν αὐτὴν ἀνεπιτήδειον εἰς λειτουργίαν τὴν κατὰ φύσιν, εἶναι ἄδηλον. Παραδεχόμεθα ὅμως ὅτι δὲν βλάπτεται μόνον ἡ τῶν νεύρων λειτουργία ἀλλὰ καὶ ἡ ὕψις αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων πρῶτον βλάπτεται ὁ ἐγκέφαλος, ἥτοι καταφέρεται εἰς ὕπνον, κῶμα, λήθαργον, ἀναισθησίαν, ἢ τοῦναντίον· τὰ δὲ αἰσθητήρια ὅτε μὲν ἐξερεθίζόμενα εἰς ὀξυηχοΐας καὶ βόμβους καὶ φωτοβολίας καὶ ὀξυωποΐας, ἢ καὶ τοῦναντίον ναρκούμενα. Τὰ ἐκ τοῦ ῥαχίτου ἐκπεμπόμενα νεῦρα ὅτε μὲν ἐρεθίζονται εἰς νευραλγίας καὶ σπασμούς, ὅτε δὲ παραλύονται εἰς αἰμωδίαν ἢ μυρμηκιάσεις, ἢ παρέσεις καὶ παραπληγίας καὶ καθολικὰς παραλύσεις. Σπασμοὶ δὲ γεννῶνται ἐν τῷ σώματι, ἥτοι συστολαὶ ἀκούσιοι τῶν κατὰ τόπους τῶν μυῶν ἢ καὶ τῶν καθόλου, κατ' ἀντανάκλασιν ὑπερβάλλοντος ἐρεθισμοῦ τῶν αἰσθητικῶν ἰνῶν, ἐπὶ τῶν κινητικῶν νεύρων ἢ δι' ἄμεσον ἐρέθισιν τῶν προσθίων ῥάβδων τοῦ ῥαχίτου. Ἡ δὲ τῶν δυνάμεων ἔκλυσις γίνεται τοιαύτη, ὥστε ὅτε μὲν οἱ μῦς καθίστανται ἀπλῶς μόνον ἀνεπιτήδειοι εἰς τὸ συστέλλεσθαι καὶ κινεῖν τὰ μέλη, ὅτε δὲ παραλύεται τελείως καὶ αὕτῃ ἡ ἀλλήρειος ἐρεθισιμότης, οὔτε συσπῶνται οἱ μῦς ἐπὶ ἐρεθισμοῖς ἡλεκτρογαλθανικοῖς. Βλάπτονται δὲ καὶ αἱ λειτουργίαι τῶν σπλάγχων αἱ ἐκ τοῦ μεγάλου συμπαθητικοῦ ἐξηρητημέναι· οἷον ἡ θρέψις καὶ ἡ αἱματοποιήσις καὶ ἡ τὰ ἀγγεῖα κινουσα δύναμις ἐξασθενούσι, μέχρι παντελοῦς καταλύσεως· οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας ὅτε μὲν ἐπιταχύνονται μέχρι τοῦ ἀκαταμετρήτου, ὅτε δὲ τοῦναντίον βραδύνονται καὶ διαλείπουσι κτλ. Ἐν

γίνει βλέπομεν ὅτι πάσχουσιν ἅπασαι αἱ λειτουργίαι τῶν νεύρων, συμπασχόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων.

Τὰ ναρκωτικά εἶναι εὐχρηστότατα ἐν τῇ θεραπευτικῇ.

Εἰς δύο περιστάσεις ἐνδείκνυνται ταῦτα, α') ὅταν θέλωμεν νὰ φέρωμεν ἀναισθησίαν εἴτε τοπικὴν εἴτε καθολικὴν, οἷον νὰ πορίσωμεν ὕπνον, ἢ νὰ παρασκευάσωμεν τῷ ἀρρώστῳ ἡσυχίαν, ἢ νὰ πρᾶυνωμεν πόνους καὶ αἰσθήματα ὀχληρά, β') ὅταν θέλωμεν νὰ χαλάσωμεν νοσηρὰς κινήσεις τῶν μυῶν καθολικὰς ἢ τοπικὰς, προαιρετικὰς τε καὶ ἀβουλήτους ἢ καὶ τοῦναντίον, ἀλλὰ σπανιώτατον τοῦτο, νὰ ἐξεγείρωμεν νεῦρα κινητικὰ ἐκ τῆς νοσηρᾶς, ἥτοι τῆς ἐμποιηθείσης ὑπὸ τῆς νόσου ἀδρανείας. "Οριον ἀκριβὲς δὲν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς τὰ ναρκωτικά, μέχρις οὗ τὸ πείραμα ὀρίσῃ ἀκριβῶς πῶς καὶ ποῦ καὶ ὁπόσον ὑφ' ἐκάστου διατίθεται τὸ σύστημα τῶν νεύρων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Κυρίως ναρκωτ. εἴτε ἀνώδυνα καὶ χαλαστικά. *Narcotica*
Proprie sic dicta S. Anodyna et Relaxantia.

"Οπιον. (*Opium*).

Τῆς Περσίας ἰθαγενὲς φυτὸν ἐτήσιον πανταχοῦ καλλιεργούμενον. *Papaver somniferum* L. καὶ *Papaver officinale* Cum *Papaveraceae*. Sydenham, εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς δι' ὀπίου θεραπείας τῶν νεωτέρων αἰώνων. Νέαν ἐποχὴν ἐρευνῶν καὶ ἐφαρμογῆς ἠνέωξεν ἡ ὑπὸ τοῦ Serturmer ἀνακάλυψις τῆς μορφίνης, ἐφεξῆς δὲ καὶ ἡ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων χημικῶν ἀνάλυσις καὶ σπουδὴ.

Τὰ εἶδη τῶν ὀπίων ἐπονομάζονται κατὰ τοὺς τόπους τῆς ἐξαγωγῆς καὶ παραγωγῆς.

Α'. "Οπιον τὸ τουρκικόν, O. turcicum.

"Οπιον τὸ ἐκ τῆς Σμύρνης, O. Smyrnaeum.

Β'. "Οπιον τὸ περσικόν. O. Persicum.

Γ'. "Οπιον τὸ ἰνδικόν. O. indicum. Πάντων σπανιώτατον ἐν Εὐρώπῃ, εἰς ἡμᾶς οὐδέποτε φέρεται.

Δ'. "Οπιον τὸ αἰγυπτιακόν ἢ θηβαῖον. O. aegyptiacum s. thepaicum. Κάλλιστον.

Ε'. "Οπιον τὸ εὐρωπαϊκόν. O. europaeum. Σπάνιον.

Ἡ ἀγαθότης τοῦ ὀπίου σαφῶς δεικνύεται κυρίως κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐνεχομένων ἀλκαλοειδῶν καὶ μάλιστα τῆς μορφίνης. *Pār ὀπιον ἐρέχον ταύτης ἔλαττον τῶν 10 0/0 ἀποσκυβαλιστέον ἐκ τῶν φαρμακείων.*

Ἀνάλυσις χημικῇ. Εἶναι τὰ εὐκρινῶς ἐν αὐτῷ ἀνακαλυφθέντα τὰ μὲν ἀλκαλοειδῆ, τὰ δὲ ὀξέα, τὰ δὲ οὐδέτερα.

Ἀλκαλοειδῆ εἶναι ἡ μορφίνη, κωδεΐνη, θηβαΐνη, παπαθερίνη, ναρκωτίνη, ναρκεΐνη καὶ ἡ κρυπτοπιτίνη, ἡ νεωτάτη ἀπασῶν ἀνακαλυφθεῖσα καὶ μετὰ τῶν ὀξέων εἰς σαφέστατα ἅλατα συντιθεμένη.

Ἀμφίβολον ἀλκαλοειδὲς εἶναι ἡ ὀπτανίνη. Ἐκ δὲ τῶν ἀλκαλοειδῶν τούτων τοῦ ὀπίου παρεσκευάσθησαν διὰ χημικῶν μέσων καὶ τὰ ἐξῆς ἀλκαλοειδῆ: ἀπομορφίνη ἢ ψευδομορφίνη, ναρκωτίνη, μηκωνιτίνης καὶ ἡ κοταρνίνη.

α') **Μορφίνη.** Morphinum, $C^{17} H^{19} NO^3 + H^2 O$.

Κωδεΐνη. $C^{18} H^{21} NO^3 + H^2 O$ ἢ $C^{17} H^{18} (CH^3) NO^3$ (μεθυλομορφίνη).

Θηβαΐνη (παραμορφίνη), $C^{19} H^{21} NO^3$.

Παπαθερίνη. $C^{20} H^{21} NO^4$.

Ναρκωτίνη. $C^{22} H^{23} NO^7$.

Ναρκεΐνη. $C^{23} H^{29} NO^9$.

Ὀπιανίνη. $C^{66} H^{36} N^3 O^{21}$.

Μηκωνίνη. $C^{10} H^{10} O^4$.

Ψευδομορφίνη ἢ δξυμόρφίνη, $C^{17} H^{19} NO^4$.

Πορφυροζίνη. $H^2 SO^4$.

Κρυπτοπιΐνη. $C^{23} H^{25} NO^5$.

Μεταμορφίνη. Οὐπω ἐξηκριβώται τὴν φύσιν, οὔτε δὲ καὶ εὐρίσκεται ἐν πᾶσι τοῖς ὁπίοις.

β') **Ὁξέα** ἐν τῷ ὁπίῳ ἔννεισι δύο, τὸ μηκωνικὸν καὶ τὸ θηβογαλακτικόν.

Τὸ μηκωνικὸν ὀξύ. $C^7 H^7 O^7$.

Τὸ θηβογαλακτικὸν ὀξύ. ἐπεσχάτων ἀνακαληφθέν, οὐπω διευκρινήθη.

γ') **Ῥποδεέστερα** συστατικὰ οὐδέτερα, μηδαμῶς συναποτελοῦντα ἢ καὶ μὴ ἐμφανῶς τροποποιοῦντα τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁπίου, εἶναι ῥητίνη, λεύκωμα, βλέννα φυτική, οὐσίαι κομμωίδεις καὶ ἐκχυλισματικάι, κηρός, λίπος καὶ ἄλατα ἀνόργανα.

δ') Πρόσθετα δὲ συστατικά, ἐκ νοθεύσεων προερχόμενα, εἶναι σάκχαρον κοινόν, λέκυθος ὠδῶν, σάλεπι, κόμμι τραγακάνθινον, κόμμι, ἀραβικὸν ἢ κεράσου, ἐκχύλισμα χελιδονίου καὶ γλαυκίου, σάκχαρον σταφυλῆς, πόλτος γλυκέων καρπῶν, ἄσβεστος καὶ ἄλλα γαιώδη μόρια. Πάντων τῶν ἄνω εἶναι ὑπέροχον ἢ μορφίνη.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ὁφείλεται εἰς τὰ ἐνεχόμενα στοιχεῖα, τὰ τε ἀλκαλοειδῆ καὶ τὰ δξέα, τὰ τε ἐξακριβωθέντα καὶ τὰ οὐπω. Τὸ καλὸν ὅπιον γνωρίζεται ἐκ τῶν ἐξῆς. Εἶναι μάζα μελανωπῆ, ἐσωτερικῶς ὁμογενής, κατ' ἀρχὰς μαλακῆ, εἶναι δὲ εὐθραυστος ὅταν εἰς τὸν ἀέρα ξηρανθῇ. Τὰ πλακρύντια εἶναι ἐπικεκαλυμμένα μὲ φύλλα μήκωνος, καὶ ἐπιπασμένα μὲ σπέρματα οἰουδήποτε λαπάθου, κατὰ τὴν ὁσμὴν εἶναι ναρκώδη,

κατὰ δὲ τὴν γεῦσιν δριμύτικρα, ὑποκαυστικά ἢ ὑποδάκνοντα.

Α΄. Ἑνέργεια φυσιολογικὴ τοῦ ἀκeraίου ὀπίου. Κατὰ τόπους προσβληθέν τὸ ὄπιον, ὅταν διαλελυμένον καὶ ἐπιτήδειον εἰς ἀναμύζησιν, ἐπὶ τοῦ ὕγιους δέρματος, ἢ τοῦ γυμνοῦ τῆς ἐπιδερμίδος, ἢ ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιπολὴν βλεννογόνων, ναρκοῖ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναμυζήσεως τὰς αἰσθητικὰς ἵνας τῶν νεύρων, ἥττον τὰς ἀναμέσου τῶν μυϊκῶν ἰνῶν κινητικὰς, καὶ φέρει αἰμωδίαν ἀναισθησίαν καὶ πάρεσιν, ἐπὶ δὲ τόπων γυμνῶν τῆς ἐπιδερμίδος ἐν ἀρχῇ τῆς προσβολῆς, πρὸ τῆς αἰμωδίας προκαλεῖ καὶ πόνον τινὰ καυστικὸν βραχυχρόνιον.

Ἑσω ληφθὲν κατὰ σιτ. $1\frac{1}{2}$ —1 φέρει μετὰ 10—20' ὥρας ξηρότητα ἐν στόματι καὶ ἰσθμῷ. Οἱ σφυγμοὶ συνήθως ταχύνονται κατὰ 5—8 πλέον τοῦ συνήθους καὶ γίνονται πληρέστεροι καὶ σκληρότεροι, ἢ δὲ θερμοκρασία τοῦ σώματος ἀνυψοῦται κατὰ κλάσματα βαθμοῦ ἐν τῷ θερμομέτρῳ. Μεθ' ὥραν $1\frac{1}{2}$ —1 ἐπανέρχονται οἱ σφυγμοὶ εἰς τὸ κατὰ φύσιν, καὶ γίνονται μάλιστα καὶ τι βραδύτεροι. Ἐπειτα καταλαμβάνει τὸ σῶμα ἡσυχία τις ὀκνηρὰ καὶ εὐάρεστος καὶ τις ἐπιφορὰ εἰς ὕπνον, ἢ καὶ ἐπέρχεται ἄλλοτε ἄλλος, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πολὺωρος (2—4 ὥρ.), αἰεὶ δὲ εὐάρεστος καὶ ἀναπαυτικός, ἐν ᾧ ἰδρὼς προφαίνεται μάλιστα κατὰ πρόσωπον καὶ αὐχένα. Ἡ πείνα ἐκλείπει ἢ μετριάζεται, ἢ δὲ γαστὴρ στύφεται. Ἀνανήφων ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν κεφαλὴν βαρεῖαν καὶ ἄλγουςαν.

Ληφθὲν κατὰ σιτ. 10—15—20 παρ' ἀνθρώποις μὴ εἰθισμένους εἰς τὸ φάρμακον, φέρει ἄνευ προδρόμου, ἢ μετ' ἀσθενῶν τινῶν καὶ δυσπαρατηρήτων, ζάλην, καὶ

ἀναισθησίαν, καὶ ἐν βραχὺ κῶμα νευρικόν, ἀφ' οὗ οἱ δηλητηριασθέντες ἢ οὐδαμῶς ἐξεγείρονται καὶ διὰ βιαίων ἐρεθισμῶν, ἢ μόνον ἀκαριαῖα ἐκφάναντες σημεῖα αἰσθήσεως, ἐμβυθίζονται αὖθις εἰς τὸν πρῶτον λήθαργον, ῥέγοντες ἀναπνέοντες βραδέως καὶ ἐνίοτε στένοντες, ἔχοντες τὴν κάτω σιαγόνα καταπεπτωκυῖαν, ἰδρωτὶ ψυχρῷ. Οὕτω δὲ ἔχοντες παραδίδονται ὑπὸ τοῦ Μορφέως εἰς τὸν ἀμείλικτον ἀδελφόν. Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου διαρκεῖ ἐνίοτε καὶ ὥρας πολλὰς καὶ δὴ καὶ 1—2 ἡμέρας, καί ποτε δὲ ἐν τῷ μεταξὺ φαίνονται ἀνανήφοντες μικρὸν οἱ δηλητηριασθέντες, ἵνα ἐμπέσωσιν ἔπειτα ἐν βραχεὶ εἰς τὸν ὕστατον καὶ ἄληκτον ὕπνον.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως εἶναι ἢ ὡς ταχίστη διὰ γαστραντλίας μάλιστα, ἥττον δὲ διὰ τῶν ἐμετικῶν, ὅτε μὴ ἐνεργοῦνται συνήθως διὰ παράλυσιν τῶν γαστρικῶν τοῦ πλάνητος νεύρων, κένωσις τοῦ ὀπίου ἐκ τοῦ στομάχου· τὰ βυρσοδεψώδη, τὰ ποιοῦντα ἥττον εὐδιάλυτα καὶ δυσασπορόφητα τὰ ἀλκαλοειδῆ τοῦ ὀπίου· τὰ ἀναληπτικά, οἷον ἡ καφουρά, ὁ καφὲς μάλιστα, ὁ ἐνεργῶν ὥστε ἀναληπτικὸν καὶ ὡς βυρσοδεψῶδες, καὶ ἡ ἀμμωνία· τὰ ψυχρὰ ἐπιθέματα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ αἱ καταιονήσεις ὕδατος ψυχροῦ καὶ αἱ μαστιγώσεις τοῦ σώματος δι' ὀθονίων διαβρόχων ἐν ὕδατι ψυχρῷ, ὁ ἰσχυρὸς σιναπισμὸς περὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰ κλύσματα δι' ὄξους ὡς ψυκτικὰ καὶ ἀντισπαστικά. Ὅταν δὲ θάνατος ἐπαπειλῇται ἐκ παραλύσεως τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν, ἐνεργεῖται τεχνητὴ ἀναπνοή, εἴτε μηχανικῆς ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ διὰ πιέσεως κατὰ τὸ διάφραγμα, ἀπομιμουμένης τὴν ῥυθμικὴν σύσπασιν αὐτοῦ καὶ χάλασιν, ἢ δι' ἤλεκτρισμοῦ. Μετακινουσι δύο ἄνδρες τὸν δηλητηρια-

σθέντα μὴ ἐπιτρέποντες ἀνάπαυσιν, καὶ παίοντες αὐτοῦ γλουτοὺς καὶ πόδας κατὰ καιροὺς ἐν τῷ μεταξῷ.

Δυναμικὸν ἀντίδοτον, εἶναι ἡ ὑποδόριος ἔγχυσις ἀτροπίνης. Ἡ φλεβοτομία ἐπιτρέπεται μόνον ἐν μεγάλῳ ὀργανισμῷ τῶν ἀγγείων καὶ παρ' ἀνθρώποις πληθωρικοῖς· ὕστερον ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἀδυναμία τῶν σφυγμῶν, βλάπτει βεβαίως, οὔτε ταχύτεραν ἐπάγουσα τὴν κατὰπτωσιν τῶν δυνάμεων καὶ τὴν παράλυσιν.

Σταθερωτέρα ἐπέρχεται ἡ τῶν ἐντέρων στύψις. Τὰ γεννητικὰ ὄργανα τοῦ ἄρρενος μάλιστα ἐρεθίζονται ἐν τῷ σταδίῳ τῆς διεγέρσεως, τὸ πέος στύεται, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀφροδιῶσιν. Τὰ οὐροποιητικὰ ὄργανα συμμετέχουσι τῆς καθολικῆς στύψεως.

Μόνη ἐκ τῶν διακρίσεων σταθερῶς αὐξάνει ἡ τῆς ἀδῆλου διαπνοῆς, ἀπὸ τε μικρῶν καὶ μεγάλων δόσεων, παρατηρεῖται καὶ ἰλαροειδὲς ἐξάνθημα ἢ βλατιδιῶδες ἐνίοτε ἐπὶ πολλῷ τῷ ὅπῳ.

Ἡ Ἴρις συστέλλεται συνήθως ἐκ τοῦ ὀπίου, κἄντε ὀλίγον κἄντε πολὺ καὶ μέχρι δηλητηριάσεως ληφθῇ.

Μέγιστον ὅμως πάντων καὶ ἐπισημότερα διατίθεται τὸ σύστημα τῶν νεύρων ὑπὸ τοῦ ὀπίου.

Ἡ μῦσις ἀποτελεῖ ἐν τῶν παθογνωμικωτάτων συμπτωμάτων τῆς δι' ὀπίου δηλητηριάσεως ἢ διὰ μορφίνης. Οἱ ὀπιόφαγοι εἶναι λιτοὶ τὸν βίον· ἵνα ἐλαττώσωσιν οἱ ἱρλανδοὶ τὸ αἶσθημα τῆς πείνης, κατέφυγον εἰς τὴν ὀπιοφαγίαν, ὥς εἰς θλιβερὸν ἀναπλήρωμα τῆς τροφῆς καὶ λήθην τῆς ἐνούσης ταλαιπωρίας!

Ἀπορροφᾶται δὲ τὸ ὀπιον ἀπανταχόθεν τοῦ σώματος. Ἄν ἐν ᾧρᾳ θέρους κρατήσωμεν ἐν τῇ παλάμῃ καταφερόμεθα εἰς ὕπνον.

Τὰ ἐξ ὀπίου κλύσματα περισκέψεως δεῖται.

Ἀποκρίνεται ἐκ πάντων ἴσως τῶν ἐκκριτικῶν ὀργάνων, πλὴν τοῦ βλεννοῦμενος τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος. Τὸ γάλα φέρει ὕπνον τοῖς βρέφεσιν, ὅταν αἱ γαλουχοῦσαι φάγωσιν ὄπιον.

Τὸ γένος φέρει οὐσιώδη διαφοράν. Αἱ γυναῖκες τάχιον καὶ σφοδρότερον τῶν ἀνδρῶν διατίθενται ὑπὸ τοῦ ὀπίου καὶ μάλιστα, ἐὰν τύχωσιν ὑστερικάι. Καὶ ὁ ἔμετος συμβαίνει ταχίως. Ἦδη δὲ καὶ σταγὼν μία ἢ δύο βάμματος ὀπίου ἐπήνεγκεν παιδίους τὸν θάνατον.

Ἐπίφοβον εἶναι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. Ἡ κρᾶσις δμοίως τροποποιεῖ τὴν τοῦ ὀπίου ἐνέργειαν· ἀνθρωποὶ πληθωρικοὶ καὶ αἱματώδεις διεγείρονται τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν σφόδρα, εἶτα δὲ καταφέρονται εἰς βαθύτερον ὕπνον.

Ἐν ὥρᾳ θέρους καὶ καύσου καὶ ἐν ὥρᾳ βαρέος χειμῶνος καὶ τὴν ἐσπέραν ἐὰν ληφθῇ 1—3 ὥρ. πρὸ τοῦ ὕπνου γενναῖα βαρυτέραν ζάλην. Ὁ θάνατος προέρχεται κυρίως ἐκ παραλύσεως τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν.

Φυσιολογικὴ ἐνέργεια τῶν ἀλκαλοειδῶν. Ἡ *Μορφίνη* κατὰ τόπον, ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς δέρματος, ἐπιτριβεῖσα ἢ διάλυσις τῆς μορφίνης ἀπαμβλύνει κατὰ μικρὸν ἐν αὐτῷ τὰ τῆς αἰσθήσεως νεῦρα, ἐπὶ τόπων δὲ γυμνῶν τῆς ἐπιδερμίδος, οἷον ἐκδορίων, ἐλκῶν κτλ. φέρει καῦσον ζωηρόν, 5—10 διαρκοῦντα, ὑποχωροῦντα δ' ἔπειτα εἰς τελειοτέραν νάρκην τῶν αἰσθητικῶν νεύρων. Ἐν ᾧ δὲ ναρκοῦται ἡ ἀφῆ κατὰ τόπον, ὅταν ἡ μορφίνη ἐγχυθῇ ὑπὸ τὸ δέρμα, διατηρεῖται ἀκέραιος ἐν τῷ συστοίχῳ τόπῳ τῆς ἄλλης πλευρᾶς εἰς ἀπόδειξιν ἀναμφίλεκτον, ὅτι τοπικὴ εἶναι ἡ δρᾶσις τοῦ φαρμάκου ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ προσβολῇ.

Ἐσω ληφθεῖσα ἡ μορφίνη κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ φέρει

τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἅπερ καὶ τὸ ὄπιον ἐν τῷ στόματι, τῇ κοιλίᾳ κ.τ.λ.

Ἡ μορφίνη δὲν παροξύνει τὴν κυκλοφορίαν οὔτε θερμαίνει τὸ σῶμα ὥς ποιεῖ τὸ ὄπιον ἐν ἀρχῇ. Συνήθως οἱ σφυγμοὶ ἀραιοῦνται καὶ γίνονται σμικροὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἢ πάσχουσι ταῦτα βραχύ τι μετὰ τὴν ἀνάποσιν τοῦ φαρμάκου. Τοῦναντίον δὲ ὁ τοῦ δέρματος κνισμὸς γίνεται καὶ πλείων καὶ ὀχληρότερος ἐξ αὐτῆς. Σταθερὰ συμβαίνει ἡ ἐλάττωσις τῶν οὔρων. Προπάντων βλάπτονται τὰ νεῦρα.

Ἡ κωδεΐνη, ληφθεῖσα κατὰ σιτ. 1—2, ἔφερε πλήμυρον σιέλων ττλ., ὥς καὶ τὸ ὄπιον.

Ἡ δὲ ναρκεΐνη κατὰ σιτ. $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$, πικραίνει τὸ στόμα ἐλαφρῶς καὶ πὼς δηκτικῶς. Ἐγγυθείσης ὑπὸ τὸ δέρμα κατὰ 0,008—0,015 γρμ. κατεβιβάσθησαν οἱ σφυγμοὶ ἀμέσως καὶ μαλακώτερον, ὕστερον ὅμως ἀνεβίβασεν αὐτοὺς κατὰ 2—5, φέρουσα τὴν αὐτὴν ἀναισθησίαν εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐγχύσεως, ὁμοίαν τὴν τῆς μορφίνης. Ἡ τοῦ σώματος θερμοκρασία καὶ ἡ τῆς ἀναπνοῆς συχνότης μόλις ἡλλοιώθησαν, καὶ ὅχι πάλιν σταθερῶς, ἐλαφρὰ ἦτο ἡ ναυτία, ὁ ἔμετος σπανιώτερος. Λέγουσιν, ὅτι φέρει ὕπνον εὐχάριστον καὶ πολύν· πρὸς δὲ δὲν πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἐγείρωνται ἐκ τοῦ ὕπνου.

Ἡ δὲ ναρκωτίνη, ληφθεῖσα κατὰ σιτ. 1—3 κακῶς διέθεσε τὴν γεῦσιν, πικρῶς δὲ ποσῶς. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐτάχυνε τοὺς σφυγμοὺς κατὰ 6—11 καὶ τοῦ σώματος τὴν θερμοκρασίαν τὴν ἀνύψωσεν, ὕστερον ὅμως κατεβίβασεν ὑπὸ τὸ κατὰ φύσιν. Ἡ κόρη διεστάλη, ἡ κεφαλὴ ἐθερμάνθη καὶ ἤλγησεν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐνεχύθησαν καὶ ἡ κόρη αὐτῶν διεστάλη· τὸ σῶμα ἰδρώσε καὶ ὠδαξήσθη, ἡδέως δὲ ἐθερμάνθη ὁ θώραξ, συντούτοις ἐπῆλθε ὕπνος

εὐχάριστος καὶ φρίκια ἐπάλληλα. Τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἔφευρεν ἡ ναρκωτίνη ἐγχυθεῖσα ὑπὸ τὸ δέρμα. Ἐκ μεγάλων δόσεων ἐπῆλθε ὕπνος λ. χ. 10—20 πλασίων τῆς μορφίνης, τὴν κοιλίαν δὲν στύφει. Βιαιότερα δὲ φέρεται ἡ *θηβαῖνη*, ἐπὶ τέλους ὅμως φέρει τὸν ὕπνον, καταπίπτουσιν οἱ σφυγμοὶ ἐπὶ πλεόν τῶν λοιπῶν ἀλκαλοειδῶν φαρμάκων.

Ἡ δὲ παπαβερίνη ὕπνον φέρει, ἐπὶ πολλὰς ὥρας μετὰ τὴν λήψιν, ἡ ὀρεξίς δὲν πειράζεται, βραδύνει ἡ κυκλοφορία, καὶ τοῦτο διότι οἱ σφυγμοὶ καταπίπτουσι καὶ μέχρι τῶν 40—30—20 ἐν ὥρας λεπτῶ ἐν τῷ ὕπνῳ. Ἐὰν δὲν ὑπνώσῃ ὁ λαβὼν δὲν βραδύνεται ἡ κυκλοφορία.

Κατὰ τινὰς ἡ *παπαβερίνη* φέρει σπασμοὺς κατ' ἄλλους δὲ ὕπνον. Αἱ *ἐκχυλισματικαὶ* οὐσίαι λέγουσιν, ὅτι φέρουσι νάρκην καὶ δηλητηρίασιν.

Τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὀπίου εἰς τρία πορίσματα μᾶς φέρουσι: α') ὅτι τὸ ὀπιον φέρει νάρκην, β') σπασμούς, γ') ὅτι κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὸ ποσόν, ἄλλοτε μὲν διεγείρει τὴν κυκλοφορίαν καὶ αὐξάνει τὴν θερμοκρασίαν, ἄλλοτε δὲ ταπεινώνει ἀμφοτέρω ἐκεῖνα. Τὰ ἐξόχως ὑπνοφόρα εἶναι ἡ ναρκεΐνη, ἡ μορφίνη καὶ ἡ κωδεΐνη τὰ δὲ λοιπὰ στοιχεῖα εἶναι διεγερτικὰ καὶ σπαστικά. Ὡς τοξικὰ δὲ ἐνεργοῦσι, πρώτη ἡ *θηβαῖνη*, β'.) ἡ κωδεΐνη, γ'.) ἡ *παπαβερίνη*, δ'.) ἡ ναρκεΐνη, ε'.) ἡ μορφίνη, καὶ ς'.) ἡ ναρκωτίνη. Τὸ ὀπιον εἶναι καὶ ναρκωτικὸν καὶ διεγερτικόν.

Τὸ ὀπιον ἐρεθίζει τὴν φαιάν οὐσίαν τοῦ ῥαχίτου, ἴσως δὲ καὶ τὴν γέφυραν τοῦ οὐαρολίου, καὶ τὰ κέντρα τῶν τῆς καρδίας νεύρων, ἐπὶ γαστρικῶν νεύρων.

Τὸ ὀπιον ληφθὲν διὰ μακροῦ χρόνου ὑποσκάπτει τὴν θρέψιν τοῦ σώματος.

Ἑνέργεια ἱαματική. Τὸ ὄπιον κατὰ δεύτερον λόγον ἐδέσποσεν εἰς τὴν θεραπευτικὴν, μετὰ τὴν φλεβοτομίαν, τῶν καθαρσίων καὶ τῶν σκευασίων τῆς κίνας. Εἰς τοὺς πάσχοντας τὸ δάκρυον τῆς μήκωνος ὠφελεῖ τὰ μάλιστα. Σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς νόσους μετ' ἄλλων φαρμάκων δίδεται τὸ ὄπιον καὶ φέρει λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ἐνδείκνυται τὸ ὄπιον, ὅπου ὑφίσταται ἐρεθισμὸς παρὰ φύσιν καὶ νοσηρὸς τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ ῥαχίτου καὶ τῶν περιφερικῶν νεῦρων, δεύτερον ὅταν θέλωμεν νὰ καταβιβάσωμεν τὴν λειτουργίαν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ὑπὸ τὸ κατὰ φύσιν, προκαλοῦντες εἰς αὐτὰ ἀναισθησίαν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ὕπνον, καὶ τρίτον ὅταν θέλωμεν τὴν νοσηρῶς διεγερμένην λειτουργίαν τῶν κινητικῶν νεύρων νὰ καταβιβάσωμεν πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἢ καὶ ὑπ' αὐτό, νὰ μετριάσωμεν ἢ νὰ διαλύσωμεν κινήσεις σπασμώδεις ἢ καὶ νοσηράς, προσέτι δὲ νὰ μετριάσωμεν ἢ νὰ παραλύσωμεν προσκαίρως καὶ αὐτὰς τὰς κατὰ φύσιν κινήσεις τῶν ἀπροαιρέτων μυῶν, λ. χ. τὴν περισταλτικὴν τῶν ἐντέρων, ἢ τὴν τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν ἢ τὴν βίαν τῶν πάλσεων τῆς καρδίας καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Θεραπεύει τὰς νευραλγίας ἄλλοτε μὲν ῥιζικῶς, ἄλλοτε δὲ μετριάζει τοὺς πόνους, ἢ κάμνει αὐτοὺς ἀναισθητοὺς. Ἄλλοτε δίδεται ἔσω καὶ ἄλλοτε δι' ἐνέσεων ὑποδορίων, ὅπερ καὶ κάλλιον, διότι ἐνεργεῖ ἀμέσως εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ πόνος καὶ δι' ὀλίγου ποσοῦ $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ σιτ. μορφίνης εἰς ἔνεσιν λ. χ. ἰσοφαρίζει πρὸς 3 σιτ. ὀπίου ἐὰν ληφθῇ ἄνωθεν. Εἰς περιστάσεις ὅμως καθ' ἃς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔνεσις, τότε μόνον δίδομεν ἄνωθεν τὸ ὄπιον καὶ τὴν μορφίνην. Ὅταν λ. χ. εἶναι περιορισμένη ἡ νευραλγία εἰς ἓν νεῦρον, φέρ' εἰπεῖν, τὸ προσωπικόν, ἢ τὸ βραχιόνιον κτλ. Ἐκεῖ δὲ ἐφάνη ὠφέλιμος ἡ ὑποδόριος ἔνεσις τῆς μορφίνης,

ὅπου ἡ γουαράνη καὶ ἡ κοφείνη δὲν ἔφεραν αἷσιον ἀποτέλεσμα. Θεραπεύονται αἱ γαστραλγίαι μᾶλλον τῇ ἐσωτερικῇ χρήσει ἢ τῇ τοπικῇ τῆς μορφίνης, καὶ ὅταν εἰσὶν συμπτωματικαὶ καὶ ἀπότοχοι ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων (καρκίνων, ἐλκῶν, διαβρώσεων κτλ.).

Εἰς τὰς νευραλγίας πρέπει νὰ ἐγχυθῇ τὸ φάρμακον ὅπου εἶναι ἐπώδυνον τὸ μέρος καὶ τότε ὠφελεῖ ἄλλοτε μὲν ριζικῶς ἄλλοτε δὲ τοπικῶς.

Δίδεται τὸ ὄπιον καὶ κατὰ τοῦ ἄλγους τοῦ ἐξ οἷας δῆποτε αἰτίας, καὶ κατὰ τοῦ συμπτωματικοῦ ἄλγους.

Τὰ ἄλγη ἀφαιροῦσι τὸν ὕπνον. Δι' ὃ παραγγέλλεται τὸ ὄπιον κατὰ τῆς αὐπνίας. Πρέπει ὅμως νὰ δίδηται τὸ ὄπιον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἄρρωστος ἐκοιμᾶτο ὅτε ὑγίαινε καὶ μάλιστα τὸ ἑσπέρας. Συνήθως 1—2 σιτ. φέρουσιν ὕπνον, ἐν ᾧ πολλαὶ δόσεις ἐκ διαλειμμάτων φέρουσι διέγερσιν. Ὅταν δίδωμεν τὸ ὄπιον διὰ νὰ φέρωμεν ὕπνον πρέπει νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν ὑπεραιμίαν καὶ τῶν μηνίγγων, ἄλλως τε βλάπτει. Ἐὰν δὲ δὲν φέρωμεν ὕπνον τὴν πρώτην ἑσπέραν δὲν πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὴν δόσιν τοῦ ὀπίου, διότι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ὁ ὕπνος ἢ ἀργὰ ἢ τὴν ἀκόλουθον ἑσπέραν.

Μετεχειρίσθησαν δὲ ἀντὶ τοῦ χλωροφορμίου εἰς τὰς σπουδαίας ἐγχειρίσεις τὰς ὑποδορίους ἐνέσεις τοῦ ὀπίου καὶ οὕτως ἀκόπως ἐκτελοῦνται αἱ ἐγχειρίσεις. Προκαλοῦσιν σπασμοὺς τὰ ἄλγη κατ' ἀντανάκλασιν. Τὸ ὄπιον ἀνύει τοὺς σπασμοὺς τούτους καὶ κατὰ τοῦ τετάνου τοῦ τραυματικοῦ, κατὰ τοῦ σπασμοῦ τῶν βλεφάρων.

Ὁφελεῖ τὰς σπασμώδεις συστολὰς τῆς μήτρας, τὸν τέτανον τῆς μήτρας, καὶ τὰς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐπὶ τοῦ τόκου διδόμενον κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 τὸ ἐκχύλισμα τοῦ ὀπίου ἀνὰ πᾶν $\frac{1}{2}$ —1 ὥρ. Κατὰ τῆς ἐπιληψίας ὅμως

ποσῶς δὲν ἐνεργεῖ καὶ τῆς χορείας. Κατ' ἀμφοτέρων τὸ ὄπιον ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ βρωμιούχου καλίου καὶ τῆς χλωριᾶλης. Κατὰ δὲ τῆς ἐκλαμψίας τῶν ἐντόκῳ αἱ ἐγ-
χύσεις τῆς μορφίνης, εἰλικρινεῖς ἐὰν ᾧσι, θεραπεύουσι θαυ-
μασίως. Ὄταν δὲ ἀναισθητῇ ἡ πρωτότοκος μετὰ τὴν
φλεβοτομίαν ἐνεχύθη τὸ πρῶτον $\frac{1}{4}$ ὥρας, μετὰ τὴν
κατάπαυσιν διηνοίχθη τὸ στόμιον τῆς μήτρας, ἐγεννήθη
τὸ παιδίον, τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὸν τοκετόν, ὅτε
συνῆλθεν οὐδὲν αὐτῇ ἐγνώριζε.

Κατὰ τοῦ βρογχικοῦ ἄσθματος, κατὰ τοῦ ἄσθματος
δι' ὑποδορίων ἐνέσεων. Κατὰ τῶν νόσων τῶν πεπτικῶν
ὀργάνων, πρὸς γαστρίτιδας ἀλγεινάς, πρὸς τὰς ὀργανικὰς
ἀλλοιώσεις, κατ' ἐξοχὴν δὲ πρὸς ἔλκη διατιτραίνοντα,
δίδομεν τὸ ὄπιον πρὸς πᾶσαν ὑπεραιμίαν, πρὸς τὸν ἔμε-
τον, πρὸς τὰς διαρροίας, πρὸς τὰς λειεντερίας.

Ἀντενδείκνυνται τὰ ὀπιούχα πρὸς τὰς διαρροίας
τὰς πολὺ φλογιστικάς, τὰς ἐξ ἐντερίτιδος ὀξείας, πρὸς
τὰς διαρροίας τῶν τυφωδῶν, ἀπαγορεύονται ὅπου δυσπε-
ψία, εἰς τὴν παραλυτικὴν διάρροϊαν. Δίδεται δὲ τὸ ὄπιον
κατὰ τῶν διαρροϊῶν εἰλικρινές ἢ τὰ βάμματα αὐτοῦ ἢ ἡ
δοσῆρειος κόνις, ἢ συντάσσεται μετὰ πικρῶν, λ. χ. τῆς
ρίζης τοῦ κολόμβου κτλ. Ἐὰν ἡ ἀφορμὴ εἶναι διαρκής,
λ. χ. ἔλκη τῶν ἐντέρων.

Δίδεται κατὰ τῆς δυσεντερίας καὶ τῆς χολέρας. Κατὰ
τῆς χολέρας ἢ εἰλικρινές δίδεται τὸ ὄπιον ἢ συνεζευγ-
μένον μετ' ἱπεκακουάνης, ἢ ἀρωματικῶν ἢ αἰθεριωδῶν.
Ἄλλ' ὅταν ἡ χολέρα εἶναι κυανωτικὴ ἢ σπασμώδης, πα-
ραλυτικὴ τότε τοῦναντίον βλάπτει τὸ ὄπιον.

Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς ἐντεραλγίας τὰς ἄνευ διαρ-
ροίας, καὶ μάλιστα τὸ κροκοῦχον βάμμα.

Κατὰ τῆς ἐκ μολύβδου ἐντεραλγίας καὶ τῆς στύψεως

τῆς κοιλίας ἐνδείκνυται τὸ ὄπιον, ἰδίως δὲ εἰς τὰς θωρακικὰς νόσους, πρὸς τὰς λαρυγγίτιδας καὶ βρογχίτιδας, πρὸς τὰς πνευμονίας. Ἀντενδείκνυται δὲ ὅταν πλήμμυρα φλεγμάτων καὶ ὅταν ἡ ἀναπνοὴ βραχεῖα καὶ κοπιώδης ἐν τῇ πνευμονίᾳ, ἀντενδείκνυται ἀπολύτως εἰς τὰς πνευμονίας τὰς παρὰ νέοις καὶ πληθωρικοῖς.

Ἐνδείκνυται κατὰ τῶν ἐλαιογενῶν πυρετῶν τὸ ὄπιον σὺν τῇ κινήνῃ. Πρὸς τοὺς σπασμώδεις βῆχας, τὸν κοκῦτην, τὰς αἱμοπτύσεις, ἰδία δὲ τὰς σπαστικὰς τὰς ἐκ σφοδροῦ βηχὸς παραγομένας καὶ πρὸς τὴν φυματίωσιν ἢ τὴν ἀπλὴν φθίσιν τῶν πνευμόνων. Ἀντενδείκνυται πρὸς τὰς ἀναβήξεις τοῦ αἵματος τὰς φλογιστικὰς καὶ τὰς ἐκ συμφορήσεων πνευμονικῶν καὶ τὰς πυρετώδεις, καθ' ὧν βοηθεῖ ἡ φλεβοτομία καὶ ἡ δακτυλίτις καὶ τὸ ψῦχος ἐπὶ τοῦ θώρακος. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πλευρίτιδα τὴν ξηράν, τὴν ἀλγεινὴν σφόδρα, ἐξωθεν ἐπιχρίομενον ὡς βάμμα, καὶ ὑπὸ τὸ δέρμα ἐγχυνόμενον, ὡς μορφίνη, καὶ ἔσω διδόμενον τὸ ὀλοσχερὲς ἢ τὸ ἐκχύλισμα, ἐάνδεν εἶναι σφοδρὸς ὁ πυρετὸς ὠφελεῖ, ὡς καὶ κατὰ τῆς δυσπνοίας καὶ κατὰ τοῦ πνευμοθώρακος.

Πρὸς τὰς νόσους τῆς καρδίας σχεδὸν δὲν ὑπαγορεύεται τὸ ὄπιον, μόνον κατὰ τῶν καρδιοκτύπων ἀντετάχθησαν τελεσφόρως αἱ ἐνέσεις τῆς μορφίνης.

Εἰς τὴν μορφίνην ἢ τὸ ὄπιον καταφεύγομεν ὅταν θέλωμεν νὰ θεραπεύσωμεν νόσους τῶν οὖροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων. Καὶ τὴν μορφίνην ἐνίεμεν ἢ τὸ ὄπιον δίδομεν κατὰ τῆς νεφρίτιδος καὶ τῶν κωλικῶν πόνων τῶν ἐκ λίθων ἢ ἄμμου ἐν τοῖς νεφροῖς, πρὸς δυσουρίας σπαστικὰς καὶ καυσώδεις. Ἐσὼ δίδεται ἐν ἀκμῇ τῆς βλεννορροϊκῆς οὐρηθρήτιδος. Αὐτὸ ἴσως καὶ ἡ μορφίνη ποιεῖ ὑποδορίως περὶ τὸ πέος ἐνιεμένη. Ἴσως καὶ ἡ μορφίνη ὑποδορίως περὶ τὸ πέος (κουτόν) δοκιμαστέον. Ἐνδείκνυται πρὸς νόσους τῶν

γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ θήλεος· πρὸς τὰς δυσμηνορροίας τὸ βάμμα λαμβάνεται τοῦ ὀπίου τὸ ἔγκροκον μετ' ἄρωματικῶν κατὰ σταγ. 10 — 30 δι' ἡμέρ. ἢ ἡ μορφίνη ὑποδορίως ἐν τῷ κώλῳ καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐνιέμεται· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖ καὶ πρὸς τὰς περιμητρίτιδας καὶ ὠθηκίτιδας καὶ τὰς ὑστερωδυνίας, πρὸς τὰς ἐξελκώσεις τῆς μήτρας, τὰς ἐπικειμένους ἐκτρώσεις, διὰ κλυσμάτων κατὰ σταγόνας 20—40 τὸ βάμμα τοῦ ὀπίου ἐνιέμενον εἰς τὸ ὀρθόν, πρὸς τὴν στραγγουρίαν τὴν ἐκ κανθαρίδων καὶ πρὸς τὰς στενώσεις τῆς οὐρήθρας, πρὸς τὸν μελιτώδη διαβήτην, καὶ πρὸς τὰς οὐσιαστικὰς νόσους τῶν νευρικῶν κέντρων. Ἀντενδείκνυται πρὸς τὴν γνησίαν μηνιγγίτιδα καὶ ἐγκεφαλίτιδα, τὰς εἰς τὴν ἀκμὴν, συγχωρεῖται ὅμως ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὴν παρακμὴν. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος τῆς ἐπιδημικῆς, πολὺ ὅμως πρέπει ἐνταῦθα νὰ δοθῇ τὸ ὄπιον σιτ. 1—2 κατὰ δίσωρον, συζεύγνυται ἢ χλωριάλη κάλλιον. Κατὰ τῆς τρομώδους παραφροσύνης τῶν μεθύσων δίδεται κατὰ σιτ. 1—2 τὸ δίσωρον ἕως οὗ ἐπέλθῃ ὁ ὕπνος. Δίδεται εἰς τοὺς λειφαίμους, δὲν ἀρμόζει, ὅταν ᾖναι ὁ ἄνθρωπος αἱματώδης. Ἐνδείκνυται τὸ ὄπιον πρὸς τὰς ψυχικὰς νόσους, κατὰ τῆς μανίας τῆς διηνεκοῦς καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ δέρμα ἐγχυνομένη ἢ μορφίνη. Ἐνδείκνυται καὶ κατὰ τῆς ὑπερβολικῆς διεγέρσεως τοῦ ἐγκεφάλου, εἰς τοὺς ἐπιλοχίους πυρετούς, εἴτε μόνον τὸ ὄπιον εἴτε συνδιδόμενον μετὰ κινίνης, καὶ κατὰ τῆς ἐπιλοχίου νευροπαθείας ἐνωρὶς κατὰ σιτ. 1 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας. Ἄλλοι προτιμῶσι τὰς ὑποδορίους ἐνέσεις τῆς μορφίνης περὶ τὸν τράχηλον, καὶ κατὰ τῶν ὑστερικῶν σπασμῶν, πρὸς τὰ οὐσιαστικῶς πυρετώδη νοσήματα, κατὰ τῆς τυφώδους διαρροίας, κατὰ τῶν τυφωδῶν νοσημάτων, λ. χ. ἐρυσιπελάτων, ἐμπτυή-

σεων, ἐξανθημάτων ὀξέων κτλ. δίδεται κατὰ τῶν ἐλαιογενῶν πυρετῶν τὸ ὅπιον μετὰ τῆς κινίνης, εἰς μεγαλητέραν δόσιν τὴν κινίνην, (οὐδέποτε τὴν μορφίνην) κατὰ σιτ. 1 — 2 ἐφάπαξ ἐπὶ τῶν καθόλου φλεγμονῶν. Ἐνδείκνυται τὸ ὅπιον ἐπὶ φλεγμονῶν, ὅταν εἶναι ὁ πυρετὸς μέτριος, ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος, διὰ τοῦ θερμομέτρου ἐξεταζομένη, οὐχὶ ἄγαν ὑψηλὴ (39—40°). τὸ δὲ φλεγμαῖνον σῶμα μᾶλλον ἀναιμικὸν καὶ νευρικόν. Ἀντενδείκνυται, ὅταν ὁ πυρετὸς βίαιος, οἱ σφυγμοὶ πλήρεις, σκληροὶ καὶ ταχεῖς, ἡ πυρετικὴ θερμοκρασία ὑψηλὴ καὶ ὑπὲρ τοὺς 40° E., ἡ δὲ νόσος ἀκμᾶζουσα. Ἐνδείκνυται μᾶλλον μετὰ τὴν φλεβοτομίαν ἢ πρὸ αὐτῆς. Πρὸς τὴν διάχυτον περιτονίτιδα, τὴν ἐπιλόχιον, τὸ ὅπιον δὲν ὠφελεῖ. Κατὰ τῆς περιτοφλίτιδος δίδεται τὸ ὅπιον. Κατὰ τοῦ ῥευματισμοῦ τῶν ἄρθρων, κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος. Κατὰ τῆς συρίτιδος δίδεται ὡς πρᾶυντικὸν τῶν ὀστεοκόπων πόνων τῶν νυκτερινῶν, συνδιάζεται δὲ μετὰ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου. Κατὰ τοῦ καρκίνου δίδεται εἴτε διὰ καταπλασμάτων εἴτε διὰ αἰολιφῶν. Χρησιμεύει τὸ ὅπιον εἰς κόλασιν, ἢ καὶ κατάλυσιν ἄλλων φαρμάκων.

Ἡ μορφίνη ἐνδείκνυται·

Α΄.) Ὡς ὑπνωτικόν, ἐὰν τὴν ἀϋπνίαν τὴν ἔφερον ψυχικὰ πάθη, οὐχὶ δὲ πόνοι σωματικοί, ἐναντίων τῶν ὀπίων τὸ ὅπιον εἶναι ἀρμοδιώτερον.

Β΄.) Ὡς πρᾶυντικὸν τῶν πόνων αὐτῶν, ὅταν δεδιττώμεθα τὴν ἐκ τοῦ ὀπίου διατάραξιν τῆς κυκλοφορίας.

Γ΄.) Ὡς παυσίπονον ἅμα καὶ ὑπνωτικόν, ὅταν παρῇ στύψις τῆς κοιλίας, ἅτε μὴ στύφουσα ὡς τὸ ὅπιον.

Δ΄.) Εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις κατὰ νευραλγιῶν αὐθυπάρκτων εἰς τὸ σῶμα λ. χ. προσωπαλγιῶν, μαστοδυνιῶν, κτλ. Εἰς τε παρηγορίαν τοῦ ἄλγους καὶ εἰς ἱασιν ῥιζικὴν,

τὸ σπανιώτερον. Ἀλλὰ καὶ ὅταν πάσχουν ὄργανα βαθύ-
τερον κείμενα, λ. χ. ἥπαρ, νεφροί, κύστις οὐροδόχος, μή-
τρα κτλ. Καὶ πρὸς βῆχας σπασμώδεις ἐκ χρονίας φυμα-
τώδους λαρυγγίτιδος, πρὸς τὴν τρομώδη τῶν μεθύσων
παραφροσύνην καὶ πρὸς μανίας καὶ μελαγχολίας, καὶ πρὸς
σπασμώδεις νευρώσεις φέρ' εἰπεῖν, τετάνους καὶ τρι-
σμούς κτλ.

Ε'.) Ὅταν θέλωμεν νὰ ναρκώσωμεν διὰ μορφίνης μέ-
ρος τι τοῦ σώματος, προτιμώτερον νὰ ναρκώσωμεν ὅλον
τὸ σῶμα δι' εἰσπνοῆς αἰθεριωδῶν. Κατὰ τῆς μορφινομα-
νίας μετ' ἐπιτυχίας ἐχορηγήθη αὕτη αὕτη ἡ μορφίνη,
ἀλλ' εἰς δόσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μετριαζομένην,
μετὰ τοῦ βρωμιούχου νατρίου, ὅπερ κατ' ἀρχὰς χορηγεῖ-
ται ἀπὸ 2 γραμ. μέχρι 5, εἴτα δὲ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἡμέ-
ρας ἡ δόσις αὐτοῦ ἐλαττοῦται μέχρι 3 γραμμάτων, τὰ
ὅποια ἐξακολουθοῦν χορηγούμενα μέχρι τῆς 20 ἡμέρας,
μετὰ ταῦτα ἡ μὲν μορφίνη διακόπτεται, χορηγεῖται δὲ
μόνον τὸ βρωμιούχον νάτριον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἀλλὰ
καθ' ἓνα μόνον γράμμα.

Τὸ καθαρὸν ὅπιον *opium purum*, δίδεται ἔσω κατὰ
σιτ. $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἐπικρα-
τικῶς, ὅταν θέλωμεν νὰ καταπραΰνωμεν πόνους ἢ σπα-
σμούς εἰς τὰ πεπτικά ὄργανα, εἰς τὰ ἀναπνευστικά, ἢ τὰ
οὐροποιητικά καὶ τὰ γεννητικά· καὶ δίδεται εἰς κόνιν
ἐντετριμμένον μὲ σάκχαρον ὀλίγον, ἢ καὶ εἰς καταπότια
μετ' ἐκχυλίσματος, λ. χ. μετὰ ψυχρὸς ἄρτου κτλ. Ὅταν
δὲ θέλωμεν νὰ πραΰνωμεν πόνους δριμεῖς ἢ νὰ προκαλέ-
σωμεν ὕπνον, δίδομεν τὸ ὅπιον πολὺ, ἥτοι κατὰ σιτ.
1—3 πᾶσαν δευτέραν ἢ τρίτην ὥραν μέχρις ἀποτελέ-
σματος. Παιδίοις δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ δις ἢ τρίς τῆς

ἡμέρας, ὁμοίως εἰς ἐξησθηνημένους, εἰς λειφαίμους καὶ εἰς πρεσβυτικούς.

Ἐκχύλισμα ὀπίου ὕδατῶδες, Extract. Opii aquosum. Δίδεται κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως τοῦ φυσικοῦ ὀπίου εἰς κόνιν μετὰ ῥίζ. ἄλθ. κόνεως ἢ εἰς διάλυσιν ἐν ἄρωματικῷ τινι ὕδατι.

Ἐκχύλισμα ὀπίου ἄνευ ναρκωτένης, Extrat. opii sine narcotina. Δίδεται κατὰ σιτάρια $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$ —1 ὡς ναρκωτικὸν πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Κόνις δοδερέειος, Pulvis dowerii. P. ipecacuanhae opiatas. Δίδεται κατὰ σιτ. 5—10 δι' ἡμέρας εἰς κόνιν μετὰ σακχάρου ὡς πραϋντικὸν πόνων ἐν τοῖς ἐντέροις καὶ βηχός, ὡς ὑπνωτικὸν δὲ 10—20 κατὰ δίσωρον μέχρις ἀποτελέσματος.

Βάμμα ὀπίου ἁπλοῦν, Tinctura opii simplex s. Tinct. thebaica. Δίδεται ἔσω πρὸς διαρροίας, καὶ πόνους. Δίδεται κατὰ σταγόνας 5—10—20, κλύσμα δὲ εἰς τὸ ὀρθὸν 30—40 σταγόνας.

Βάμμα ὀξύ βενζοϊκόν, Tinct. opii benzoica s. Elixirium paregoricum.

Βάμμα ὀπίου κροκοῦχον, Tinct. opii crocata s. laudanum liquidum Sydenhami.

Σιρόπιον ὀπίου, Syrupus opiatas. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον γλυκοῦ πολλάκις τῆς ἡμέρας πρὸς βῆχας.

Ἐκλειγμα θηριακῆς, Electuarium theriaca. Ἐσωτερικῶς ἄχριστον, ἐξωτερικῶς δὲ ὡς πραϋντικὸν ἐξωδικότων μελῶν.

Ἐμπλαστρον ὀπίου, Emplastrum opii. s. opiatum.

Βάμμα βενζοϊκόν. Δίδεται κατὰ τοὺς σπασμώδεις βῆχας τῶν φυματιούντων ὡς ἀνώδυνον καὶ διεγερτι-

κὸν κατὰ σταγόνας 20—30—40 ἐπὶ σακχάρου δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Βάμμα ὀπίου κροκοῦχον. Δίδεται πρὸς σπασμώδεις νευραλγίας τῶν γεννητικῶν καὶ πεπτικῶν ὀργάνων κατὰ σταγόνας 5—10—20 καὶ μέχρι 30 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Σκευασίαι καὶ δόσεις τοῦ ὀπίου ἀλκαλοειδῶν· ἐπισημότατον πάντων εἶναι ἡ μορφίνη καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς. Ὅπου βραδύτης πρὸς ἀνάδοσιν τῆς ἐνεργείας τοῦ φαρμάκου δίδομεν τὴν ἀλκαλοειδῆ μορφίνην, ὅπου δὲ ἐπείγει ἡ ταχεῖα ἐνέργεια προτιμητέα πάντοτε τὰ ἅλατα αὐτῆς.

Ἡ καθαρὰ μορφίνη, Morphinum Morphina. Δίδεται εἰς κόνιν μετὰ σακχάρου ἀνατετριμμένη ἢ εἰς καταπότια οὐδέποτε εἰς διάλυσιν διὰ τὸ ἐπάκρως δυσδιάλυτον κατὰ σιτ. $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ δι' ἡμέρας ὡς πρᾶντικόν.

Μορφίνη ὀξική, Morphium s. Morphinum aceticum. Κατασκευάζεται εἰς ἀλοιφὴν κατὰ σιτ. 10 ἐν οὐγγία λίπους ἢ ἀλοιφῆς διὰ γλυκερίνης, ἐπιτριβομένην ἐπὶ τόπων ἀλγούντων.

Σιρόπιον μορφίνης, Syrupus Morphinae. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον γλυκοῦ 1—3 δι' ἡμέρας ὡς πρᾶντικόν.

Μορφίνη ὑδροχλωρική, Morphinum hydrochloratum. Δίδεται ἐν ἡλίξι $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{4}$ σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, παιδίοις κατὰ σιτ. $\frac{1}{20}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{5}$ σιτ. δι' ἡμέρας.

Τροχίσκοι μορφίνης ὀξικῆς, Trochisci Morphinae aceticae.

Μορφίνη θειική, Morphinum sulfuricum. Δίδεται ὅπως καὶ ἡ ὑδροχλωρική μορφίνη.

Ναρκεΐνη, Narceinum. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 ἅπαξ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας πρὸς βῆχας.

Παπαδερίνη, Papaverina. Ἐδόθη κατὰ σιτ. 1—2 εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις. Λέγεται ὅτι τὸ ὑδροχλωρικὸν ἄλαςπραῦνει τοὺς μανιακοὺς.

Κωδεΐνη, Codeinum. δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ πολλάκις τῆς ἡμέρας πρὸς ἀϋπνίας.

Κωδίαί ἢ κεφαλαὶ μήκωνος. (Fructus s. Capita papaveris).

Φυτόν παρ' οὗ πορίζομεθα τὸ ὄπιον. Ἡ ἐνέργεια ἀβέβαιος. Καὶ ἔσω μὲν δίδεται τὸ σιρόπιον τῶν κωδιῶν, ἐξωτερικῶς δὲ ἐφαρμόζονται εἰς πραῦντικὸν ἀφέψημα, ἐγχυνόμενον εἰς τὸ ὀρθὸν ἢ τὸν κόλπον πρὸς μητρίτιδας κτλ.

Ἐσω δίδεται εἰς ἀφέψημα κατὰ δρχ. 2 μετ' οὖγγ. 10 ὕδατος κοινοῦ εἰς οὖγγ. 6, κατὰ δίωρον πρὸς γαστρωδυνίας, κοχλιάριον τῆς τραπέζης, ἐντεραλγίας, κυστίτιδας, δυσεντερίας. Ἀβέβαιον σκεύασμα καὶ φευκτέον. Ἐξωτερικῶς δὲ 3—4 κωδίαί ἀποθράζονται, ἢ μετ' ἀλεύρων λινοσπέρμου συμφύρονται εἰς πραῦντικὰ καταπλάσματα.

Σιρόπιον διὰ κωδιῶν, Syrupus diacodii, δίδεται ὡς τὸ ἄνω.

Μήκωνος τῆς ῥοιάδος ἄνθη. (Flores papav. Rhoeados).

Papaver Rhoeas. L. Papaveraceae.

Φυτόν φυόμενον πανταχοῦ. Ταῦτα ἐνέχουσι ποσὸν ἀλκαλοειδὲς τὴν ῥοιαδίνην, $C^{21} H^{21} NO^5$ καὶ ἐκ τῶν ἀλκαλοειδῶν τοῦ ὀπίου, ἐκ τῶν ἀνθέων ἐδηλητηριάσθησαν παιδία καὶ ζῶα μικρά.

Δίδονται εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα, ἰδίως εἰς κατασκευὴν σιροπίου τοῦ τῆς ροιάδος.

Syrupus Rhoeados.

Ἀπομορφίνη. (Apomorphinum).

Ἀπομορφίνη, $C^{17} H^{17} NO^2$. Αὕτη εἶναι προϊόν χημικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς μορφίνης.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἄν καὶ μικρὰ εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς μορφίνης ἀπὸ τῆς ἀπομορφίνης, ὅμως ἡ φυσιολογικὴ ἐνέργεια αὐτῆς εἶναι ὅλως διάφορος. Ἐὰν 0,005—0,01 γρ. ἦτοι $\frac{1}{40}$ — $\frac{1}{5}$ στ. τῆς ἀπομορφίνης ἐγχυθῇ ὑποδορίως, μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐπέρχεται ἔμετος καὶ οὕτως κενοῦνται ἅπαντα τὰ ἐν τῷ στομάχῳ. Μετὰ τὸν ἔμετον δὲν ἐπέρχονται οὔτε διάρροια, μήτε κόπωσης, μηδὲ δυσπεψία, οὐδὲ ἐπιρρέπεια εἰς λειποθυμίαν, δὲν ἐξαντλοῦνται αἱ δυνάμεις· μόνον ὅταν εἶναι ἀκάθαρτον τὸ σκεῦσμα ἐπέρχεται ὕπνος.

Ἑνέργεια ἱαματική. Δίδεται ὡς ἐμετικόν, ὅπου ἀνάγκη ταχείας ἐμέσεως· ὑπερτερεῖ τῆς Ἰππεκακουάνης, τῆς ἐμετικῆς τρυγὸς καὶ ὅλων τῶν ἐμετικῶν, διότι δὲν ἐρεθίζει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα, οὔτε διάρροϊαν φέρει. Βραδύτερον ἐνεργεῖ, ἐὰν χορηγηθῇ διὰ τοῦ στομάχου. Δίδεται δὲ καὶ δι' ὑποδορίων ἐνέσεων πρὸς βρογχίτιδας καὶ γαστρίσμούς. Αἱ ἐνέσεις γίνονται ἐκ διάλυσεως 1 ἀπομορφίνης εἰς ὕδωρ ἀπεσταγμένον 100, ἢ ὑδροχλωρικῇ ἀπομορφίνῃ προτιμητέα, ὑποδορίως χύνεται 6—7 χιλιοστογράμματα, ἐὰν δὲ ἀνάγκη καὶ 1 ἑκατοστόγραμμον, εἰς δὲ τὰ παιδιά ἐγχύνεται κατὰ $\frac{1}{2}$ —2 χιλιοστόγραμματα, ἔσω δίδεται κατὰ $\frac{1}{3}$ ἑκατοστόγραμμον. Εἰς τὸ σκεῦσμα νὰ μὴ ἐνέχῃται ἀποσύνθετος μορφίνη.

Θριδάκιον. (Lactucarium).

Ὅπως ῥέων δι' ἐντομῶν ἐκ τοῦ καυλοῦ διαφόρων εἰδῶν τοῦ γένους θριδάξ. Φέρονται πολλὰ εἶδη.

Θριδάκιον τὸ γερμανικὸν ἢ αὐστριακόν. *Lact. germanicum s. austriacum*. Δραστηριώτερον τοῦ γαλλικοῦ.

Θριδάκιον τὸ γαλλικόν, *L. Gallicum*.

Θριδάκιον τὸ ἀγγλικόν, *L. Anglicum*.

Ἄπαντα τὰ εἶδη ἐνέχουσι τὴν θριδακίνην, θριδακοπικρίνην, θριδακόνην ἢ θριδακοκηρίνην, ῥητίνην ὑποδέστερα δὲ σάκχαρον, λεύκωμα, ἅλατα, ἀσπαραγικόν, μηλικόν, ἠλεκτρικὸν καὶ κιτρικὸν ὀξύ.

Ἡ θριδακίνη ($0,3 \frac{0}{0}$) = $C^{11} H^{11} O^7$ κατὰ 10—15 σιτ.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὸ θριδάκιον εἶναι ὑποφόρον χωρὶς νὰ ἐρεθίζει τὴν κυκλοφορίαν, ὀνομάζεται δὲ καὶ ὄπιον ψυχρόν, *opium frigidum*, βραδύνει τοὺς σφιγμούς, φέρει δύσπνοιαν.

Δίδεται πρὸς βῆχας, πρὸς γαστραλγίας, ἐντεραλγίας, πρὸς στραγγουρίας καὶ βλεννορροίας, καὶ ὡς ὑποφόρον παρὰ παισὶ, ὕστερικαῖς γυναιξὶ καὶ γέροσι καὶ τοῖς ὑποχονδριακοῖς ἀνδράσι, ἰδίως ὅπου ἐπιβλαβὴς ἡ χρῆσις τοῦ ὀπίου. Δίδεται δὲ κατὰ σιτ. 5—10—20 δι' ἡμέρας, τὸ δὲ γαλλικὸν εἰς διπλάσιον ποσόν, μετὰ σακχάρου, ἢ εἰς καταπότια, διὰ τὸ δυσδιάλυτον ἀναταρασσέσθω τὸ φάρμακον πρὸ τῆς χρήσεως.

Σιρόπιον θριδακίου, Syrupus lactucarii.

Ἐκχύλισμα θριδάκος τῆς φαρμακώδους, Extractum lactucae virosae. Δίδεται ὅπως καὶ τὸ ἄνω, δηλ. ὡς ἀντιβηχικὸν κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ παιδίοις, εἰς τοὺς ἐνήλικας κατὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Καννάβεως τῆς Ἰνδικῆς πόα ἀνθοῦσα. (Herba sive Summitates floribundae Cannabis indicae).

Τῆς Ἰνδικῆς φυτὸν ἰθαγενὲς πανταχοῦ καλλιεργούμενον.
Cannabis sativa L. var. *indica*. Urticaceae.

Κύρια στοιχεῖά εἰσι ἡ κανναβίνη, αἰθέριον καὶ λιπαρὸν ἔλαιον, ὑποδεέστερα δὲ κόμμι, σάκχαρον καὶ ἄλατα.

Φυσιολογικὴ ἐνέργεια. Μεταβάλλει τὴν κυκλοφορίαν, διαθερμαίνει τὸ σῶμα, φέρει τὸ αἷμα πρὸς τὴν κεφαλὴν, φέρει μέθην, σχεδὸν ἀνάλογον τῆς τοῦ ὀπίου, ἔντασιν τῶν μυϊκῶν δυνάμεων. Ἐνεργεῖ ἐπὶ τῶν προσθίων λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ φέρει νάρκην καὶ ὕπνον, καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαχίτου ἐνεργεῖ καὶ ναρκοῖ πᾶσαν κίνησιν. Οὔτε ναυτίαν φέρει, οὔτε ἔμετον, ὀρεξιν ὑπάρχει, ἡ πολλὴ χρῆσις ἐλαττοῖ τὴν ὀρεξιν. Ἡ διούρησις αὐξάνει καὶ ἡ διαφόρησις.

Ὡς ὑπνωτικὸν δίδεται ἐκεῖ ὅπου διὰ τοῦ ὀπίου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ φέρωμεν ἀποτέλεσμα, τὴν κοιλίαν ποσῶς δὲν στύφει, οὔτε τὴν κυκλοφορίαν ταράσσει. Ἡ Ἰνδικὴ κάνναβις εὐρέθη ὠφέλημος πρὸς τὴν μανίαν καὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἐγκεφάλου καταπραΰνει. Ἐχορηγήθη πρὸς τὰς νευραλγίας κατὰ τὸ πρόσωπον, πρὸς ὀδονταλγίας καὶ κατὰ τὸν θώρακα, πρὸς σπασμοὺς κατὰ τὸν θώρακα, οἷον βῆχας, βρογχίτιδας, κοκύτας, πρὸς σπασμοὺς καθολικοὺς, οἷον ἐπιληψίας, ὑστερισμοὺς σκελοτύρβας καὶ πρὸς τὸν τέτανον τὸν ἐκ στρυχνίνης.

Tanta de Cannabina.

Κατὰ τὸν Frommueller, τὸ φάρμακον τοῦτο ἔχει ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐκχυλίσματος τῆς Ἰνδικῆς καννάβεως, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὰ ἀτοπήματα αὐτῆς. Φέρει ὕπνον γλυκὺν ἄνευ ταραχῆς, οὐδὲν δὲ δυσάρεστον

ἀποτέλεσμα μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ παρατηρεῖται, μὴδὲ δυσκοιλιότης. Ἀλλὰ τῆς ἀνεκτικότητος τοῦ φαρμάκου τούτου οὔσης ταχείας, ἡ δόσις αὐτοῦ πρέπει βαθμηδὸν νὰ ἀυξάνηται. Κατὰ τῆς μητροραγίας καθ' ἧς τὰ ἐπίλοιπα μέσα ἐφάνησαν ἀνεπαρκεῖ, μετ' ἐπιτυχίας μετεχειρίσθησαν τὴν ἐξ ἧς συνταγὴν, ἣν καὶ ἰδικὴν ἀπεκάλεσαν
Tinctura canabis indica.

goutt. XXX
Gum. adraganth.
Scrulp. IV
Chloroformium
Scrulp. 4
Eau. III

Λαμβάνεται εἰς δύο δόσεις.

Χορηγεῖται τῆς Ἰνδικῆς καννάβεως ἡ πῶα εἰς ἔγχυμα ἐκ δρ. 1—3 ἐν οὔγγ. 6, κατὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἐκχύλισμα οἶνοπνευματώδες καννάβεως.
Extract. Cannabis alcoholicum. Δίδεται κατὰ σιτ. 1—2 δις ἕως τετράκις τῆς ἡμέρας, ὡς ὑπνωτικὸν καὶ παυσίπονον, εἰς καταπότια ἢ εἰς κόνιν.

Βάμμα καννάβεως, Tinct. Can. indicæ e resina. Δίδεται κατὰ σταγόνας 2—5—10 ἐπὶ σακχάρου τρὶς τῆς ἡμέρας ὡς παυσίπονον.

Βρωμιούχον κάλιον. (Kalium bromatum, Kali hydrobromicum, Bromuretum Calii, KBr).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὸ γυμνὸν τῆς ἐπιδερμίδος ἐρεθίζει καυσωδῶς. Ληφθὲν κατὰ 5 10 σιτ. οὐδόλως κακοῖ τὸν στομάχον· φέρει μάλιστα ὄρεξιν. Κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 φέρει ὑπραιμίαν, θάλπος προκάρδιον. Κατὰ δρ. 1—2—3 ναυτίαν, διάρροϊαν κτλ. Ἀναλαμβάνεται εἰς

τὴν κυκλοφορίαν ἀναλλοίωτον, ἐκκρίνεται ταχέως ἐκ τοῦ σώματος, ἐπὶ 1—2 ἑβδομάδας, ἐκκρίνεται καὶ μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ καλίου, ἐκκρίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ δέρματος, καὶ ἐκ τοῦ σιέλου καὶ τῶν οὐρῶν. Ἡ κοιλία στύφεται, ἄλλοτε παρακινεῖται εἰς διάρροϊαν. Ἡ κεφαλὴ, βαρύνεται, τὰ αἰσθητήρια ἀμβλύνονται, ἡ λαλίᾳ τραυλὴ, μελαγχολία παρατηρεῖται, ἡ περιφερικὴ αἴσθησις ἀμαυροῦται, ἡ γενετήσιος ὁρμὴ ἐξασθενεῖ καὶ ἡ ἔμμηνος ῥοὴ ἐλαττοῦται, ὃ δὲ ἄνθρωπος καταφέρεται εἰς ὕπνον.

Ἡ ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας δρᾶσις εἶναι σταθερά, οἱ σφυγμοὶ ἀραιοῦνται καὶ μαλακοὶ γίνονται, καταπίπτουσι καὶ μέχρι 50, ἐκ δόσεως μεγάλῃς, ἀναλόγως ἡ θερμοκρασία ταπεινοῦται καὶ μέχρι 1—2° E, φέρει φρικιάσεις. Ἐκτεταμένη χρῆσις φέρει χρονίαν δηλητηρίασιν, τὸν βρωμισμόν, ἐὰν δὲ οἱ δηλητηριασθέντες διὰ τοῦ βρωμίου δὲν παύσωσιν τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἀπόλλυνται ἐκ σκορβουτικῆς καχεξίας. Οἱ τοιοῦτοι πάσχουσιν ἀπὸ παροξυσμούς, μανίας, ἀμβλυωπίαν, βαρυκοΐαν, τραυλισμούς καὶ βράγχος.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως εἶναι τὰ διεγερτικά, τὰ οἶνοπνεύματα, ἡ ἀρνίκη, ἡ ἀμμωνία καὶ τὸ ἰώδιον καὶ ἡ στρυχνίνη.

Φαίνεται ὅτι παραλύει τὸ κάλλιον τὰς αἰσθητικὰς καὶ κινητικὰς ἵνας τῶν νεύρων καὶ τὰ κέντρα αὐτῶν, ἐγκέφαλον, ῥαχίτην, τὰ σετσενόβεια μόνον μένουσι κατὰ τινὰς ἀπείρακτα, τὰ νεῦρα τὰ κινούντα τὴν καρδίαν. Ἐνεργεῖ ὡς ἄλλας βρωμίου, ἢ ὡς ἄλλας καλίου.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Ἐνδείκνυται εἰς τὰς ὑπεραιοησίας, τὰς νευραλγίας, κεφαλαλγίας καὶ τὰς αὔπνίας. Κατὰ τῆς ὑπεραιοησίας τῆς οὐρήθρας τῆς ἐκ βλεννοροίας. Καλὸν νὰ προποτιζοῦσι τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ὑπεραιοησίας τῆς οὐρήθρας πρὸ δύο ἡμερῶν, παραγγέλλεται

δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀνυπομονησίας τῆς κύστεως πρὸς τὰ ἐνόντα οὖρα, καὶ πρὸς τὰς ἐνουρήσεις τῶν παίδων καὶ πρὸς τὰς ἀκατασχέτους ἐπείξεις εἰς οὔρησιν τῶν μητροπαθῶν ἢ ὑστερικών γυναικῶν.

Καὶ πρὸς τὰς στύσεις τοῦ πέους καὶ πρὸς τὰς νυμφομανίας καὶ εἴ τι τοιοῦτον. Διὰ τὴν φέρη αἷσιον ἀποτέλεσμα τὸ φάρμακον κατὰ τῆς ἐπιληψίας, πρέπει νὰ δοθῇ πολὺ καὶ διὰ πολλοῦ 1—2 δρχ. δι' ἡμέρας, νὰ ἀποφύγῃ δὲ ὁ ἀσθενὴς πᾶν διεγερτικόν, ἰδίως δὲ τὰ πνευματώδη, ὑπὸ τῶν ὁποίων εὐκόλως ὑποτροπιάζει ἡ νόσος. Κατὰ τῆς ἐκλαμψίας τῶν ἐγκύων καὶ λεχωίδων δὲν ἔφερε αἷσιον ἀποτέλεσμα. Προτιμῶμεν εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην τὴν χλωριάλην τοῦ βρωμιούχου καλίου ἢ ἀμφοτέρα νὰ δοθῶσιν, ἐὰν ἡ κατάποσις εἶναι ἐφικτή.

Ἐνδείκνυται τὸ βρωμιούχον κάλιον πρὸς τὴν χορείαν, πρὸς τοὺς ὑστερικοὺς σπασμούς, τοὺς ἐπιληψοειδεῖς, τοὺς παρὰ νευρικαῖς γυναιξὶν καὶ τοὺς μετὰ καταχρήσεις ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ δυσμηνορροίας. Κατὰ τῶν νευραλγιῶν καὶ σπασμῶν τῶν ἐκ μολυβδιδιάσεως δρχ. 1—2 δι' ἡμέρας. Κατὰ τῆς τρομώδους παραφροσύνης τῶν μεθύσων ὡς ὑπνωτικὸν ἐδόθη, κατὰ τοῦ ρευματικοῦ καὶ τραυματικοῦ τετάνου. Φαίνεται δ' ὅτι θεραπεύει τὸν ἐκ στρυχνίνης τέτανον. Δίδεται ὡς ὑπνοφόρον καθαρὸν, κατὰ τῆς αὑπνίας τῶν ὀδονταλγούντων, κατὰ τῆς δυσπνοίας δίδεται 10—15 σιτ. ἐφάπαξ· κατὰ τῶν καρδιοκτύπων ἐλαττοῦται τῆς δακτυλίτιδος, τῆς κινίνης καὶ τοῦ ἀκονίτου.

Καὶ ὡς ναρκωτικὸν δίδεται, ὅταν θέλωμεν νὰ καταναρκώσωμεν, διὰ τὴν χειρουργήσωμεν, τὴν εὐαίσθησίαν τοῦ κερατοειδοῦς καὶ τοῦ φάρυγγος, τῆς οὐρήθρας κτλ.

Ἄντενδείκνυται τὸ βρωμιούχον κάλιον, ὅταν πάσχουν κατάρρουν τὰ πεπτικά ὄργανα, ἔλκη καὶ νεο-

πλάσματα ἐν αὐτοῖς, ἀτροφία τοῦ σώματος, ἀναιμία τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ἀσθένεια τῶν ὥσεων τῆς καρδίας, ἐπὶ φαρυγγίτιδος καὶ λαρυγγίτιδος, τότε ὑποκλύζεται εἰς τὸ ὀρθόν, ἢ δίδεται εἰς κάψας. Κάλλιον εἰς κόνιν διαλυομένην ἐκ τοῦ προχείρου μὲ σεσακχαρωμένον ὕδωρ, κατὰ δρχ. 1—2—3 δι' ἡμέρας, εἰς 5—6 δόσεις. Καὶ εἰς διάλυσιν ἀπεσταγμένου ὕδατος, καὶ εἰς καταπότια. Μακρὰ χρῆσις βλάπτει.

Ὅμοίως ἐνεργεῖ καὶ δίδεται τὸ βρωμιούχον νάτριον.

Ὑδροκυανικὸν ὀξύ. (*Acidum hydrocyanicum s. borussicum s. Zooticum*—*CNH* ἢ *CYH*).

Φυτὸν συγχέμενον ἐξ ὕδρογόνου καὶ κυανίου, ρίζης συγχειμένης ἐξ 1 ἄζωτου καὶ 1 ἄνθρακος.

Τὸ ἱατρικὸν ὕδροκυανικὸν ὀξύ ἢ οἶνοπνευματισθέν, *Acidum hydrocyanicum medicinale simplex s. alcoholisatum*.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὸ ὕδροκυανικὸν ὀξύ εἶναι ἐξ ὅλων τῶν ναρκωτικῶν τὸ δηλητηριωδέστατον καὶ ταχυεργότατον καὶ φονικώτατον.

Ἡ νεκροψία δεικνύει πελίδνωσιν τοῦ δέρματος καὶ τῶν ὀνύχων.

Τὸ ἄκρατον ὕδροκυανικὸν ὀξύ σταλαχθὲν ἐφ' ὑγιoῦς δέρματος ἀνθρώπου φέρει τελείαν ἀναισθησίαν. Ἐσῶθεν ληφθὲν κατὰ σταγ. 1—3 δάκνει φάρυγγα καὶ στόμα καὶ θάλλπος ἐν τῷ στομάχῳ φέρει. Ἐπανάληψις τῆς δόσεως ταύτης κατὰ 5 σταγ. τὸ ὅλον, φέρει ναυτίαν, ἔμετον, ζάλην, κεφαλαλγίαν, θόλωσιν τῆς δράσεως, βράδυνσιν τῆς κυκλοφορίας, καρδιόκτυπον ἐν ἀρχῇ τῆς δηλητηριάσεως, δύσπνοϊαν, τρισμὸν καὶ τέτανον, ὁ αὐχὴν καὶ οἱ μασσητῆρες γίνονται τετανικοί. Ὅταν κινδυνεύῃ ὁ λαβὼν τὸ

ὕδροκ. ὀξύ, οἱ σφυγμοὶ γίνονται μικροί, ἀδύνατοι, ταχεῖς καὶ ἀνώμαλοι, ἡ ἱρίς διαστέλλεται ἔτι μᾶλλον, τὰ ἄκρα φύχονται ὁ δὲ ἄρρωστος ἀναζητεῖ ἀέρα. Ἐάν δὲν ἀποθάνῃ μεθ' $\frac{1}{2}$ ὥραν συνέρχεται, αἰτιώμενος καρηθαρίαν καὶ ἀτονίαν καὶ τότε ὁ ἐλθὼν ἰατρὸς δὲν βλέπει οὐδ' ἔχνος δηλητηριάσεως· ἐκ τοῦ στόματος ἐξέρχεται ἀπόπνοια ὕδροκ. ὀξέος.

Ἀπὸ θανατώδους δόσεως, 10—20 σταγόνων τοῦ ἱατρικοῦ ὀξέος, 1—2 σταγ. τοῦ ἀκράτου, ἐπέρχεται δύσπνοια ὑψίστη, ἀτονία κτλ.

Ἀντίδοτα. Ἡ ταχίστη ἐκκένωσις τοῦ δηλητηρίου διὰ γαστραντλίας, καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις αὐτοῦ διὰ μίγματος ἐξ ἐνθείου σιδήρου καὶ ὑδροξειδίου σιδήρου καὶ μαγνησίας. Τὸ χλώριον καὶ ἡ ἁμμωνία, εἴτε ὁσφραίνόμενα εἴτε καταπινόμενα ὠφελοῦσι· δίδονται δὲ καὶ τὰ ἀναληπτικά, τὰ οἶνοπνευματώδη καὶ ἡ καφουρά καὶ ὁ καφές, ψυχρὸν ὕδωρ εἰς τὴν κεφαλὴν, τὸ σῶμα δὲ εἰς θερμὸν ὕδωρ ἐμβάλλεται. Ἐάν δὲ ἐπέστη ἄπνοια ἢ δὲ καρδία σφύζῃ, ἐκτελεστέον τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν ἢ τὴν τραχειοτομίαν.

Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι παράγονται πάντα τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ αἵματος χημικῆς δράσεως τοῦ ὀξέος, ἡ δὲ τοῦναντίον ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν νεύρων.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Παραλύει τὸ ὑδ. ὀξύ αἴσθησιν, κίνησιν, πλέγματα πνευμονικά, ραχίτην, καρδίαν καὶ γάγγλια.

Ἐνδείκνυται πρὸς ἄλγη καὶ σπασμοὺς ἐν τῷ στομάχῳ καὶ τοῖς ἐντέροις, πρὸς ἐμέτους, καρδιαλγίας, κτλ. πλεονεκτεῖ δὲ τοῦ ὀπίου, διότι δὲν στύει τὴν κοιλίαν, πρὸς ἄλγη καὶ σπασμοὺς ἐν τοῖς ἀναπνευστικοῖς ὀργάνοις, στηθάγχας, βῆχας κτλ. Διὰ τὴν ἐνεργήσιν κατὰ τῆς βίας τοῦ πυρετοῦ, πρέπει νὰ δοθῇ μέχρις ἐπερχομένης

δηλητηριάσεως, οὐδείς δὲ θὰ τολμήσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ φάρμακον τοῦτο εἰς τοιαύτην δόσιν ἐντὸς τῆς πόλεως.

Δίδεται πρὸς νόσους τῆς καρδίας, πρὸς νόσους ἀλγεινὰς καὶ σπασμώδεις τῶν οὖροποιητικῶν καὶ γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἀντενδείκνυται ὅταν ἡ καρδία σφύζῃ ὑφ' οἷας δῆποτε νόσου, καὶ ὅπου ὑπάρχει ἐπιρρέπεια εἰς διάλυσιν τοῦ αἵματος, ἐν γένει δὲ ἐπὶ μεγάλης τοῦ σώματος ἀδυναμίας.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐνδείκνυται εἰς κνήφας καὶ ὑπεραισθησίας τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα περὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὴν ἔδραν.

Πρὸς καθολικὰς κνήφας τοῦ σώματος ἀντενδείκνυται· ἔστω ἀποχὴ ἀπ' αὐτοῦ.

Δίδεται τὸ ἱατρικὸν κεκραμμένον ὑδροκυανικὸν ὀξὺ κατὰ σταγόνας 1—2—4 δι' ἡμέρας εἰς ἀρωματικὸν ἔγχυμα, ἀναταρασσόμενον πρὸ τῆς χρήσεως 5—10 σταγ. τοῦ κεκραμμένου θεωρεῖται ὡς κινδυνῶδες.

Ἐξωτερικῶς δίδεται 10—15—20 σταγ. ἐν οὐγ γλυκερίνης· ἢ μία δραχμὴ αὐτοῦ μιγνύεται εἰς λίτραν ὕδατος καὶ ἐπιπλύνονται τόποι κνηφώδεις. Καλὸν εἶναι ἀντὶ τοῦ ὑδροκ. ὀξέος νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ ἐπόμενον φάρμακον.

Κυανιοῦχον χάλιον. (Kalium cyanatum s. Cyanuretum Kallii. Kali hydrocyanicum=KCY ἢ KCN).

Μάζα λευκὴ, κονιώδης, τήκεται εὐκόλως.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος φέρει ψύξιν καὶ φλυκταίνια, ἂν ἀνάμυζήτῃ τὸ ὑδροκυανικὸν ὀξὺ παράγει ὅ,τι εἴπομεν ἀνωτέρω.

Εἰς τὸ στόμα φέρει πικρίαν, εἰς τὸ σῶμα δὲ ἐνεργεῖ

ὡς καὶ τὸ ὑδροκυανικὸν ὀξύ, 5—10 σιτ. ἀποκτείνουσι· 1 δὲ σιτ. κυανιούχου καλίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς 1 σιτ. ὑδροκυανικοῦ ὀξέος ἱατρικοῦ 2—3 σιτ. ἀποκτείνουσι κύνα.

Ἀντίδοτον κατὰ τῆς δηλητηριάσεως διὰ κυανικοῦ καλίου τὰ αὐτά, ἅπερ καὶ τῆς δι' ὑδροκυανικοῦ ὀξέος.

Ἀπαιτεῖ δὲ τὰς αὐτὰς προφυλάξεις. Ἐσὼ δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{2}$ εἰς διάλυσιν ἢ καταπότια 3—4κις τῆς ἡμέρας, μάλιστα πρὸς πάθη ἀλγεινὰ τοῦ στομάχου, σπασμώδη δὲ τοῦ θώρακος.

Ἐξωτερικῶς εἰς ἀλοιφὰς μεταχειριζόμεθα ἐκ 5—6 σιτ. ἐπὶ οὖγγ. 1 λίπους πρὸς νευραλγίας κροταφικὰς καὶ ὑπεροφθαλμίους καὶ ἐξανθήματα κνηφώδη. Δεῖται προσοχῆς.

Γράφεται καθαρῶς καὶ ὀλογράφως *Kali hydrocyanicum* πρὸς διαστολὴν τὸ *Kali hydrocyanicum ferruginosum*. τὸ οὐδόλως δηλητηριῶδες, ἂν ληφθῇ κατὰ δραχμάς. Διανέμεται δὲ εἰς μέλαν δοχεῖον.

Δαφνοκεράσου φύλλα. (*Folia laurocerasi*).

Θάμνος αὐτοφυῆς εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον, καλλιεργείται δὲ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Στοιχεῖα κύρια εἶναι ἀμυγδαλίνη ἄμορφος, αἰθέριον ἔλαιον καὶ ὑδροκυανικὸν ὀξύ καὶ ἔτοιμον ὀξύ, δεύτερον, χλωροφύλλη, κηρός, δεψικὸν ὀξύ καὶ οὐσία τις εὐδιάλυτος εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷα περὶ ἡ τοῦ ὑδροκυανικοῦ ὀξέος. Δίδονται τὰ φύλλα τὰ πρόσφατα εἰς ἔγχυμα ἢ ἀφέψημα ἐκ δρ. 1—2 εἰς λίτρ. ὕδατος ἢ γάλακτος. Χρήσις εἶναι ἡ ἐξῆς.

Ἀποστάγματος ἡ ὕδατος τῆς δαφνοκεράσου, *Agua laurocerasi*. Δίδεται κατὰ σταγ. 10—20 κατὰ διωρίαν

ἐπὶ σακχάρου, πρὸς βρογχίτιδας, βήχας, πνευμονίας, ἄσθματα, ἐμέτους, καρδιαλγίας κτλ. ὡς ἐλέχθη καὶ εἰς τὸ ὑδροκυανικὸν ὀξύ.

Ἀμύγδαλα πικρά. (*Amygdalae amarae*).

Δένδρον αὐτοφύες.

Κύρια στοιχεῖα. Ἐνέχουσι λιπαρὸν ἔλαιον, ἀμυγδαλέλαιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Δέκα ἀριθ. 10 ἐξ αὐτῶν ἔφερον δυσκολίαν ἀναπνοῆς, ἀνησυχίαν, βήχα, τρόμον, ἔμετον, 20 δὲ μετὰ 6 ὥρ. τὸν θάνατον. 5—10 δηλητηριάζουσι παιδία, ἐὰν δὲν ἐξεμεσθῶσιν, 20 δὲ ἕως 30 ἐνήλιζιν. Ἄρα ἐνδείκνυνται ὅπως καὶ τὸ ὑδροκυανικὸν ὀξύ.

Δίδονται εἰς γαλάκτωμα ἐκ δρ. 1—2 εἰς 6 οὔγγ. ὕδατος ὡς ναρκωτικὸν ἢ καὶ ὡς ληξιπύρετον. Ἐξωτερικῶς δὲ πρὸς κνήφας καὶ κνηφώδη ἐξανθήματα περὶ τὰ αἰδοῖα, ἐξ οὔγγ. $\frac{1}{2}$ ἀμυγδάλων πικρῶν ἐν οὔγγ. 6—8 ὕδατος.

Ἀπόσταγμα πικρῶν ἀμυγδάλων συγκεκέντρωμένον. *Aqua Amyg. amar. Coneentrata*. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ.

Δίδεται κατὰ σταγόνας 20—30 κατὰ δρχ. 1—2 ὡς πρᾶυντικὸν πρὸς ἄλγη καὶ φλεγμονὰς καὶ σπασμούς.

Ἀμυγδαλένη, *Amygdalina*. Δίδεται ὡς πρᾶυντικὸν καθ' ὥραν 1—2 ἀνὰ κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἀπόσταγμα πικρῶν ἀμυγδάλων ἡραιωμένον, *Aqua Amygdal. amararum diluta. Aqua Cerasorum*. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ.

Γαλάκτωμα ἀμυγδάλων σύνθετον. *Emulsio Amygdalarum composita*. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ.

Ἀτρόπου τῆς εὐθαλείας ῥίζα καὶ φύλλα. (Radix et Herpa. Belladonnae).

Φυτόν πολυετές φυόμενον εἰς τὰ ὄρεινὰ μέρη.

Πρωτεῦον στοιχεῖον εἶναι ἡ ἀτροπίνη ὡς 0,2 — 0,3 ⁰/₁₀, ἀτροπικὸν ὀξύ, ἡ τροπίνη καὶ τὸ λιπαρὸν ἀτροπέλαιον· λεύκωμα, κόμμι, ἄλατα, κηρός, φυτικά ὀξέα.

Ἡ ἀτροπίνη, C¹⁷ H²³ NO³. κατὰ 0,001—0,0015.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἡ ἀτροπίνη ληφθεῖσα ἐφάπαξ, πλὴν στεγνότητος ἐν τῷ ἰσθμῷ οὐδὲν ἄλλο κάμνει, ἐὰν δὲν ληφθῇ κατὰ 0,005 φέρει μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας κεφαλαλγίαν, θερμανσίαν, ὁ φάρυγξ ξηραίνεται, σπασμοὶ πρὸς τὸν τράχηλον, οἱ σφυγμοὶ ἀραιοῦνται κατ' ἀρχὰς ἔπειτα ταχύνονται, τὸ βῆμα σφάλλει. Τὰ αὐτὰ συμβαίνουνσι καὶ ὅταν λάβωμεν ὁποιασδήποτε σκευασίας τῆς εὐθαλείας, ἐξ ὧλων δὲ χρησιμώτατον εἶναι ἡ ῥίζα τῆς εὐθαλείας.

Διὰ τὴν ἐννοήσωμεν ὅτι ἐδηλητηριάσθη ἀπὸ εὐθαλείαν, πρέπει νὰ ὑπάρχωσι παραισθήσεις, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μάλιστα, ἡ πάρεσις τῶν σφιγκτήρων καὶ ἡ δύσπνοια, ἡ δὲ μυδρίασις καὶ ἡ ἐρυσιπελατώδης καὶ ἡ ἐρυθρότης τοῦ προσώπου εἶναι σημεῖον, ὅτι ἀνεδόθη ἡ ἐνέργεια.

Ἀντίδοτα δυναμικὰ καὶ ἄμεσα εἶναι ἡ μορφίνη ἐγχυνομένη εἰς τὸ σῶμα, τοπικὰ δὲ κατὰ τῆς μυδρίασεως ἡ καλαβαρίνη, κατὰ δὲ τῶν παραλύσεων ἡ στρυχνίνη. Καθολικὰ δὲ τὰ ψυχρὰ τῆς κεφαλῆς, τὰ διεγερτικὰ ἡ θέα καὶ ὁ καφές, χημικὰ δὲ τὰ βυρσοδεψώδη.

Ἐκκρίνεται ἡ εὐθαλεία ἐκ τῶν νεφρῶν, πλείονα οὖρα φέρει, ἐγχυθεῖσα ὑποδορίως φέρει διάρροϊαν, ἀναπίνεται δὲ τὸ φάρμακον καὶ ἐκ τῶν τραυμάτων καὶ ἐκ τοῦ ὀρθοῦ. Τὰ γενετικά ὄργανα κατ' ἀρχὰς τὰ διεγείρει στύσιν φέ-

ρει καὶ πριαπισμόν, ἔκρισιν εἰς τὰς γυναῖκας, μακρὰ ὄμως χρῆσις ἐξασθενίζει. Ἐπὶ τῶν νεύρων ἰδίως ἐνεργεῖ ἡ εὐ-
θαλεία.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ἐμβάλλει εἰς ἀναισθησίαν τὰ νεῦρα τῆς αἰσθήσεως, χαλᾷ τὴν δύναμιν τῶν μυῶν. Ἐνδείκνυται πρὸς ῥευματιῶντας, πρὸς τοὺς κολπισμούς, τὰς ἐγκεφαλικὰς νευραλγίας, πρὸς τὰς κεφαλαλγίας, πρὸς τοὺς ἐκ μολύβδου κωλικοὺς πόνους, παραγγέλλεται πρὸς σπασμούς, τετάνους, ἐπιληψίας. Κατὰ τοῦ τρισημοῦ, ἰδίως δὲ κατὰ τῆς ἐπιληψίως, δίδεται ἐπὶ ἓνα μῆνα καταπότια ἐξ $\frac{1}{3}$ σιτ. ὠφέλησε πρὸς τὴν χορείαν, πρὸς τοὺς ὑστε-
ρικοὺς σπασμούς, ἐπὶ σπασμῶν τοπικῶν, τῶν βλεφάρων, τῆς οὐροδόχου κύστεως, τῶν χοληδόχων πόρων ἐπὶ χολο-
λίθων, τῶν οὐρητῆρων, ἐπὶ νεφρολίθων τῆς μήτρας. Εἰς σπασμῶδη πάθη, κατὰ τοῦ κοκύτου καὶ τὸ πνευμονικὸν ἄσθμα. Κατὰ δὲ τοῦ ἄσθματος τοῦ νευρικοῦ ἢ τοῦ οὐ-
σιαστικοῦ ἡ εὐθαλεία βλάπτει. Δίδεται τὸ ἐκχύλισμα κατὰ σιτ. 1—3 τὴν ἐσπέραν πάντοτε πρὸ τοῦ ὕπνου, ἢ ἡ πῶς εἰς ἐγλαπνισμόν. Ὑπαγορεύεται κατὰ τῶν πολ-
λῶν ἰδρώτων, φθινάδων νόσων, κατὰ τῆς πολυουρίας τῶν διαβητικῶν καὶ τῆς πολυδιψίας, κατὰ τῆς κυνάγχης, τῆς βρογχίτιδος, πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς δίδεται μετὰ κινίνης, κατὰ τῆς ὑδροφοβίας παρηγγέλθη, πρὸς τὰς ἐνουρήσεις τῶν παίδων.

Δίδεται ἡ ῥίζα εἰς τοὺς ἐνήλικας κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —2 δις ἕως τετράκις κατὰ σιτ. 6—8 δι' ἡμέρας, εἰς κόνιν ἢ εἰς καταπότια. Παιδίσις δὲ δίδεται ἡ κόνις τῆς ῥίζης κατὰ σιτ. $\frac{1}{12}$ — $\frac{1}{6}$ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας.

Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς καταπλάσματα ναρκωτικὰ καὶ ἀν-
τισπασμῶδη πρὸς τὴν ἔδραν κατὰ τεινεσμοῦ, πρὸς τὸ

ἐφήβαιον, ἐπὶ στραγγουρίας, πρὸς τοὺς μαστοὺς ἐπὶ φλεγμονῶν πρὸς τοὺς ὄγκους.

Ἐκχύλισμα εὐθαλείας, Extrectum Bellad. Δίδεται εἰς ἐνήλικας κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 κατὰ διωρίαν ἢ τριῶρον κατὰ σιτ. 6 δι' ἡμέρας.

Βάμμα εὐθαλείας, Tinctura Belladonnae. Δίδεται κατὰ σταγόνας 2—4—16 πολλάκις τῆς ἡμέρας, δι' ἡμέρας δὲ $\frac{1}{2}$ —1 κατὰ διωρίαν 1—2—3 τροχίσκοι.

Ἐμπλαστρον εὐθαλείας, Emplastrum Belladonnae.

Ἄλοιφῃ εὐθαλείας, Unguentum Belladonnae.

Ὀδονταλγικὰ καταπότια, Pillulae odontalgicae.

Θειϊκὴ ἀτροπίνη, Atropinum sulfuricum, ($C^{17}H^{23}NO^3$) $^2H^2SO^4$. Δίδεται κατὰ 0,0003—0,001 γρ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας δηλ. ἕως $\frac{1}{200}$ — $\frac{1}{30}$ σιτ. Ὑπὸ τὸ δέρμα ἐγχύνομεν τῆς (ἄνω) πρώτης διαλύσεως 2—5 σταγόνας $\frac{1}{60}$ — $\frac{1}{24}$ σιτ. ἅπαξ τῆς ἡμέρας πρὸς νευραλγίας, εἰς φθισικοὺς διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἰδρώτων ἀρκοῦσι 0,0003 γραμ. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφὴν περὶ νευραλγίας μιγνύεται σιτ. 1—2 μετὰ 1—2 δρ. λίπους ἢ ἀλοιφῆς γλυκερίνης καὶ ἐντρίβεται ὡς ἐρεθίνθου ὅπου ἀνάγκη, μὲ προφύλαξιν ὅπου ὑπάρχει ἐκδορά.

Ὑοσκυάμου τοῦ μέλανος πόα καὶ σπέρματα. (Folia et Semina hyoscyami nigri).

Φυτόν εὐρισκόμενον ἀνά τὴν Γερμανίαν.

Κύριον στοιχεῖον τῶν τε φύλλων καὶ τῶν σπερμάτων εἶναι ἡ ὑοσκυαμίνη, κηρός, λεύκωμα, ἄλατα, ἄμυλον, κόμμι, εἰς δὲ τὸ σπέρμα τὸ λιπαρὸν ὑοσκυαμέλαιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἰαματικὴ. Τὰς

αὐτὰς ἐνεργείας φυσιολογικὰς καὶ ἱαματικὰς ἔχει, οἷας καὶ τὰ τῆς εὐθαλείας.

Ἐκχύλισμα ὑοσκυάμου, Extr. Hyosc. Δίδεται κατὰ σιτ. 1 κατὰ διωρίαν, 4—10 δι' ἡμέρας.

Ἴλαιον ὑοσκυάμου, Oleum Hyoscyami coctum sive infusum. Ἐν ἐξωτερικῇ χρήσει ὡς ἀντισπασμῶδες.

Βάμμα ὑοσκυάμου. Tinct. Hyosc. exsucco herpae recentis. Δίδεται κατὰ σταγόνας 5—10 ὡς προαὐντικόν.

Στραμονίου φύλλα καὶ σπέρματα. (Herpa et Folia Stramonii).

Φυτόν τῆς Ἀσίας.

Κύριον στοιχεῖον εἶναι ἡ δατουρίνη, ἡ στραμνίνη, ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, κόμμι, ῥητινῶδες ἐκχυλισματικὴ οὐσία, ἄλατα καὶ ἔλαιον λιπαρόν.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ ἡ εὐθαλεία. Ἀντίδοτα κατὰ τῆς δξείας δηλητηριάσεως εἶναι ὡς καὶ τὰ τῆς εὐθαλείας κ.τ.λ.

Ἐκχύλισμα οἶνοπνευματῶδες στραμονίου, Extractum Stramonii. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{6}$ —1 δις ἕως τετράκις τῆς ἡμέρας.

Τὸ βάμμα τῶν σπερμάτων, Tinct. Semin. Stramonii. Δίδεται κατὰ 5—20 σταγόνας καὶ βαθμηδὸν πλεῖον.

Γλυκυπίκρου καυλία. (Stipites dulcamarae).

Φυτόν πολυετές. **Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική**. Ἐνδείκνυται πρὸς χρόνιους κατάρρους, τῶν πνευμονιῶν καὶ ὡς ἀντιβηχικόν, αὐξάνει τὴν διούρησιν

καὶ τὴν διαφόρησιν. Διὸ ἐνδείκνυται πρὸς ὕδρωπας ἀνὰ σάρκα, πρὸς ρευματικὰς δυσκρασίας καὶ ἀρθρίτιδας, καὶ πρὸς χρόνια πάθη τοῦ δέρματος.

Δίδεται εἰς ἀφέψημα ἐξ οὐγγ. $1\frac{1}{2}$ —1—2 εἰς λίτραν ὕδατος, πίνεται χλιαρόν.

Ἐκχύλισμα γλυκυπέρου, Extract. dulcamarae. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—20 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια ἢ διάλυσιν.

Κωνείου πόα καὶ σπέρματα. (Herpa et Semina Canii sive Cicutae).

Φυτόν φυόμενον πανταχοῦ, ἰδίως ἐν τῇ εὐάνδρῳ καὶ εὐὐδρῳ Μεγαρίδι, τῇ ἐπισήμῳ διὰ τὰς φυσικὰς καλλονάς.

Κύριον στοιχεῖον τοῦ κωνείου εἶναι ἡ κωνειίνη κατὰ $1\frac{0}{10}$ εἰς τὰ φύλλα $0,001\frac{0}{10}$, ἡ κωνυδρίνη, ἔλαιον, ῥητίνη, λεύκωμα, ἅλατα καὶ ἔλαιον λιπαρόν.

Ἡ Κωνειΐνη, $C^8 H^{15} N$.

Εἰς ὑγίης δέρμα καὶ ἐπὶ γυμνοῦ δέρματος καὶ ἐπὶ βλεννογόνων ὑμένων τεθεῖσα ἡ κωνειΐνη φέρει υπεραιμίαν καὶ πόνον, καὶ ἀναπίνεται εὐκόλως. Καὶ ὅταν εἰσπνευσθῶσιν οἱ ἀτμοὶ δηλητηριάζουσι εὐκόλως. Εὐρίσκεται τὸ δηλητήριο ἐν εἰς τὸ γάλα, εἰς τὰ οὖρα, εἰς τὸν σπλῆνα, εἰς τοὺς πνεύμονας, εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τοὺς βλεννογόνους ὑμένας.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως, ἐνδείκνυνται, ὅσα καὶ κατὰ τῆς διὰ κυανικοῦ ὀξέως δηλητηριάσεως.

Ίαματικὴ ἐνέργεια. Πρὸς νευραλγίας προσωπικὰς, πρὸς φυματιώσεις τῶν πνευμόνων, πρὸς τὰς συφιλικὰς ἐξιστώσεις, τὰς ψευδαγκυλώσεις τὰς ρευματικὰς, ἐν τοῖς μαστοῖς, τοῖς ὄρχεσι, καὶ εἰς τὸ γάλα.

Δίδετχι εἰς κόνιν, καταπότια, κατὰ σιτ. 1—3 πολ-
λάκις τῆς ἡμέρας (κατὰ σιτ. 20 δι' ἡμέρας). Ἐξωτερι-
κῶς ἡ πόα εἰς καταπλάσματα.

Βάμμα πόας, Tinct. perpae conii nivac.

Ἐκχύλισμα κωνείου, Extractum conii macu-
lati 6 12 σιτ. δι' ἡμέρας.

Ἐμπλαστρον κωνείου, Emplast. conii S.
Cicutae.

Ἄλοιψή δεᾷ κωνείου, Unguentum conii.

Ἐμπλαστρον κωνείου ἀμμωνιοῦχον, Em-
plastrum conii ammoniacatum, s. Emp. Cicute
C. Ammoniaco.

**Ἄλοιψή ναρκωτικὴ καὶ βαλσαμώδης τοῦ
Ἑλλμονοῦ**, Unguentum narcotico-palsami-
cum Hellmondii.

Βάμμα κωνείου πόας, Tinctura herpae conii
mac. Δίδεται κατὰ σταγόνας 10—20 τρίς ἢ τετράκις
τῆς ἡμέρας ὡς ἀνώδυνον πρὸς γαστραλγίας καὶ σπασμώ-
δεις βῆχας.

Κουράριον. (Curare, Woorara, Urari).

Ἐκχυλισματικαὶ οὐσίαι ἐξωτερικῶς δυσδιάκριτοι.

Κύριον στοιχεῖον εἶναι κουραρίνη, B'. τὸ σάκχαρον,
κόμμι, ῥητίνη, δεψικὴ ὕλη, μηλικὸν καὶ τρυγικὸν ὀξύ.

Ἡ κουραρίνη = C¹⁰ H¹⁵ N.

Φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια. Ἀντί-
δοτα κατὰ τῆς δηλητηριάσεως, εἶναι ἡ στρυχνίνη καὶ τὸ
μαγειρικὸν ἅλας. Ἐνδείκνυται τὸ κουράριον πρὸς σπα-
στικὰς νόσους καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ τραυματικοῦ τετάνου.
Κατὰ τῆς δηλητηριάσεως διὰ στρυχνίνης, δοθὲν τὸ κου-
ράριον ὑποδορίως 1 ὄλον σιτ. διαλελυμένον εἰς 10 στα-

γόνας ὕδατος ἐθεράπευτεν καὶ τετάνους διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου.

Ἐσώ τὸ κουράριον δὲν ἐδόθη. Ὑποδορίως μόνον παρέχεται ὡς 0,1 γραμ. ἢ κυβ. ἑκατοστομ. εἰς διάλυσιν ἐντὸς ὕδατος ὡς 1μ. 100, δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας· ἢ ἀπὸ 5—6 χιλιοστομ. καὶ νὰ ἀῤῥάνῃ τὸ ποσὸν μέχρι χαλαρώσεως. Ὑποδορίως ἐδόθη μέχρι 0,3 εἰς δὲ τὸ ὀρθὸν 0,4 γραμ. τοῦ δηλητηρίου.

Φυσοστίγματος τοῦ φαρμακώδους σπέρματα ἢ κύαμοι καλαβάριοι. (*Physostigmatis venenosi. Fapa calaparica*).

Τῆς Ἀφρικῆς φυτὸν αὐτοφύες.

Κύριον στοιχεῖον εἶναι ἡ φυσοστιγμίνη.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ὀλίγα σιτάρια ληφθέντα φέρουσι ναυτίαν, ἐρυγὰς καὶ πολλὴν σίελον. Ὑστερον ἐπέρχεται ἄκρα ἀδυναμία, σπασμοί, σκοτασμοί κ.τ.λ.

Ἐδηλητηριάσθησαν πολλοὶ ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου.

Ἀντίδοτα εἶναι ὁ καφὲς ἢ θέα, οἶνόπνευμα καὶ καφουρά, τὸ δὲ ὅπιον ὡς δυναμικὸν ἀντίδοτον, καὶ κατὰ τῆς στρυχνίνης.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται εἰς μυῖσιν τῆς ἱριδος, καὶ εἰς τὴν ἀτονίαν τῆς προσαρμοστικῆς δυνάμεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, κατὰ τοῦ τετάνου, κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ τῆς χορείας. Εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις ἢ ἐπιστάξεις ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι εὐκόλῳ πάντοτε.

Ἀσφαλέστερον εἶναι τὸ ἐκχύλισμα, Extract. *Fapae calaparicae*. Τούτου $\frac{1}{2}$ σιτ. διαλύεται εἰς δρ. 3 γλυκερίνης, καὶ 5—8 σταγόνας δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας δίδεται νὰ πίνη ὁ ἄρρωστος ἢ σταλάζονται εἰς τὸν ἐπιπεφυκότα κόλπον.

Αἰθέρες. (Aetheres).

Χημικῆς ἐπεξεργασίας προϊόντα.

Φυσιολογικὴ ἐνέργεια. Ἐπισταχθέντες εἰς τὸ δέρμα παράγουσι ψῦχος πολὺ, κατ'ἐπιπολὴν καυτηρίασιν, ὁσφρανθεῖσαι ἐρεθίζουσι τὸ ὁσφραντικὸν νεῦρον, εἰς τοὺς πνεύμονας εἰσδύσασαι φέρουσι βῆχα. Εἰς τὸ στόμα φέρουσι καῦσιν, εἰς τὸν στόμαχον θερμαίνουσιν ὡς τὸ οἶνό-πνευμα. Ἐὰν ληθῶσι πολὺ φέρουσι διάρροιαν. Ἀναμυζῶνται πανταχόθεν ὀπόθεν καὶ ἐὰν παραχθῶσιν.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Χορηγοῦνται οἱ αἰθέρες ὡς φάρμακα ψυκτικὰ μὲν διότι εὐκόλως ἐξατμίζονται, διεγερτικὰ δὲ ἢ καὶ μεθυστικὰ καὶ παράγωγα ἀναισθησίας. Ἐπισταλάζονται εἰς τὴν κεφαλὴν ἢ εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν, ἢ εἰς τὸν στόμαχον. Ὡς ἀναληπτικὰ καὶ ὡς ὁσφράδια δίδονται πρὸς λειποθυμίας μετ' αἰμορραγίας σφοδρᾶς ἢ συνταράξεις ψυχικὰς, ἢ δῆξεις ὄφως ἢ χολέρας, κτλ. Εἰς παραλύσεις τῶν πνευμόνων τῆς καρδίας, ὡς εὐκάρδια καὶ ὡς διουρητικὰ καὶ ὡς πολεμικὰ τῶν σπασμῶν, καὶ ὡς ἀναισθησίας παροχῶγὰ ἐπὶ πόνων ὑπερμέτρων καὶ σπασμῶν.

Ἀντενδείκνυνται ἐπὶ ὀξέων πυρετῶν καὶ φλεγμονῶν κατὰ τὴν ἀκμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς ὑπεραιμίας πνευμόνων καὶ ἐγκεφάλου.

Αἰθὴρ αἰθυλικός, ὀξειδίου αἰθυλίου. Aether, Aethylo-aether. (Aether sulfuricus).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικῇ. Ὁ δραστικώτατος ὅλων εἶναι ὁ κοινὸς αἰθυλικὸς αἰθὴρ. Φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια αὐτοῦ εἶναι οἷαπερ καὶ ἡ τῶν

αιθέρων. Προστούτοις θεραπεύει τὰς ἀϋπνίας τὰς κεφαλαλγικάς καὶ τὰς ὀδονταλγικάς, πρὸς τὰς ἀναιμίας.

Εἰς τὸ ὀρθὸν ἐγκλύζεται κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 μὲ χαμαιμήλων ἔγχυμα μετὰ ψυχροῦ ὕδατος.

Ἐσὼ δίδεται κατὰ σταγ. 10—20—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου. Δίδεται καὶ εἰς κάψας, καὶ δρχμ. αἰθέρος=200—250 σταγ. δίδεται νὰ καταποθῇ εὐθὺς.

Σιρόπιον αἰθέρος. Syrupus Aetheris.

Πνεῦμα αἰθεριῶδες ὀφμάνειον ἢ ἀνώδυνον, Spiritus Aetheréus. Liguor anodynus mineralis Hollmanni s. Aether alcoholicus. Δίδεται κατὰ κοχλιάρια τῆς τραπεζῆς ὡς ἀναληπτικόν, εὐκάρδιον κτλ.

Κολλώδιον, Collodium. Ὡς ψυχρὸν ἐπίθεμα παραγγέλλεται.

Κολλώδιον ἐλαστικόν, Collodium elasticum s. flexile.

Κολλώδιον μετ' ἄχνης ὕδραργύρου, Collodium Corrosivum. Διαλύομεν 3 σιτ. ἐν 2—3 δρ. κολλωδίου καὶ ἐπιχρίομεν τὰς φλυκταίνας τῶν εὐλογίωντων.

Αἰθὴρ ὀξικός. (Aether aethylo-aceticus, Acetas aethylicus).

Ἵγρὸν αἰθεριῶδες, ἄχρουν.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Δίδεται ὡς ἀναληπτικὸν ὀσφράδιον, πρὸς καρδιαλγίας ἔσω, εἰς σπασμώδεις ἐμέτους, εἰς ὑστερικές παθήσεις.

Δίδεται ἔσω κατὰ σταγ. 10—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου ἢ εἰς ἔγχυμα. Πρὸς πειριάσεις ἐπιτίθεται.

Πνεῦμα ὀξυκοῦ αἰθέρος ἢ ὑγρόν ἀνώδυνον φυτικὸν οὐεστενδόρφιον, Spiritus Aetheris acedici, s. Liguor anodynus vegetabilis Westepdorfi.

Αἰθέρ. νιτρώδης μετ' οἶνοπνεύματος. (Spiritus Aetheris nitrosi, Spiritus Nitri dulcis).

Διαυγής, αἰθεριώδης τὴν ὁσμὴν, ἄχρους.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ αἰθέρια, προστούτοις δίδεται καὶ ὡς διουρητικὸν κατὰ δρχ. 1—2 δι' ἡμέρας μετ' ἄλλων φαρμάκων διουρητικῶν πρὸς ἀσκίτους ὕδρωπας ἀτόνους.

Πνεῦμα αἰθέρος χλωριοῦχον. (Spiritus muriatico-aethereus, Spiritus dulcis, Aether chloratus alcoholicus).

Διαυγὲς ὑγρόν, ἄχρουν, ἄνοξυ.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Δίδεται ὡς καὶ ὁ ὀξικός αἰθέρ. Ἐξωτερικῶς εἰς τριχορροίας.

Ἐκ τῶν πολλῶν αἰθέρων, ἡ ἱατρικὴ μεταχειρίζεται τὸν ἀναισθητικὸν αἰθέρα Aether Chorhydorigue chloré τοῦ Aran. καὶ τοῦ Wiggers.

Αἰθυλαίνιον ὑπερχλωριοῦχον, ὑγρόν Ὀλλανδικόν.
(Aethylenum chloratum, s. Elavlum chloratum s. Liguor Hollandicus).

Ὑγρόν ἄχρουν διαυγές, ἔχον ὁσμὴν χλωροφορμίου.

Ἑνέργεια φυσιολογιγὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς τὸ χλωροφόρμιον ἐὰν ὁσφρανθῇ, φέρει νάρκην, ναρκοῦ δὲ χωρὶς προηγουμένως νὰ διεγείρῃ, ἀλλ' οὔτε ἐσωτερικῶς δὲν εἶναι παραδεκτὸν ὅτι ἐνεργεῖ, οὔτε ὅτι ναρ-

κοῖ. Δίδεται δὲ μετ' ἐπιτυχείας, ὡς ἀκεσώδυνον, εἰς ἀλοιφὰς καὶ εἰς χρίσμα, κατευνάζει τοὺς πόνους.

Ἀμύλιον νιτρῶδες, αἰθὴρ νιτρώδης ἀμυλικός. (Aether amylicus nitrosus. Amylnitrit).

Υγρόν, ἄχρουν ὑποκιτρινίζον, αἰθεριῶδες στενοχωροῦν τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὁσφρανθὲν παραλύει τὰς μυϊκὰς ἰνας τῶν ἀρτηριακῶν τοίχων. Ἐνδείκνυται κατὰ τοῦ σπασμοῦ τῶν περιφερικῶν ἀγγείων, τῆς νευρικῆς στηθάγχης ἐὰν εἰσπνευσθῇ κατὰ 2—5 σταγ. Κατὰ τῆς ἡμικρανίας, τῆς ἐπιληψίας, μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς εἰσπνοὴν δίδεται, διότι ὑπάρχει φόβος. Ἐνστάζεται ἐπὶ ὀθονίου καὶ προσβάλλεται εἰς τοὺς ῥώθωνας.

Χλωροφόρμιον. (Chloroformium, Formylum trichloratum).

Υγρόν διαυγές, ἄχρουν ἐντελῶς εὐεξαέρωτον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Ἐπὶ τοῦ ὑγιоῦς δέρματος σταλαχθὲν ψύχει ὡς καὶ οἱ αἰθέρες, μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται ψῦχος καὶ πόνος καὶ καῦσις, ἡ ἐπίδερμις ἀπολεπίζεται. Ἐὰν ἐνσταλαχθῇ ἐπὶ τραυμάτων φέρει πόνον μετέπειτα νάρκην τῆς αἰσθητικότητος. Ἐσῶ ἐὰν ληφθῇ φέρει καῦσιν εἰς τὸν ἰσθμὸν ἄλγος, εἰς τὸν στόμαχον θάλπος καὶ ἐρυγὰς, κατὰ δρχ. 1—2 φέρει ἔμετον καὶ διάρροϊαν, 20—25 γράμμ. ἀποκτείνουσιν ἄνθρωπον. Ἐν ἀρχῇ αἰσθάνεται ὁ χλωροφορμιζόμενος καὶ ἔπειτα ἀποναρκοῦται. Τὸ σῶμα τοῦ ἀποθανόντος ἀνθρώπου ἐκ χλωροφορμιάσεως ὄζει χλωροφορμίου. Ὅταν ἐγγίξῃ ὁ κίνδυνος γίνεται ὠχρὸν τὸ πρόσωπον ὥσεί νεκροῦ, ψῦξις αὐτοῦ,

γίνεται κυανή ή γλῶσσα, κατάπτωσις τῆς κάτω σιαγῶ-
νος, παῦσις αἱμορραγίας, οἱ σφυγμοὶ εἶναι ἀνεπαίσθητοι,
ή ἀναπνοή εἶναι ἄτακτος. Πρὸ πάντων ἀποκτείνονται οἱ
μεθύνοντες, ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ συγκοπὴν τῆς καρδίας.

Ἑνέργεια ἱαματική. Εἶναι ἀναισθητικόν. Καὶ
ἔσωθεν ὡς ἀναισθητικὸν χορηγεῖται κατὰ τῶν ἐμέτων
τῶν ἐγκύων, τῶν φυματιώντων, τῶν μεθύσων καὶ εἰς νευ-
ραλγίας· κατὰ τοῦ ἥπατος τῆς κύστεως, τώρα ὁμως ἀν-
τικατεστάθη διὰ τῶν ὑποδορίων ἐνέσεων τοῦ βρωμιούχου
καλίου καὶ πρὸ πάντων τῆς χλωριάλης. Ἰδίως μεταχει-
ρίζονται, ὅταν θέλουσι νὰ ναρκώσωσι σῶμά τι.

Τρία τινα πρέπει νὰ προσέξωμεν διὰ νὰ χλωροφορμί-
σωμέν τινα. Α'. Ἐὰν ἐνδείκνυται, Β'. μήπως ὑπάρχη ἀν-
τένδειξις καὶ Γ'. ἐὰν τὸ φάρμακον εἶναι ἄψογον.

Ἀντενδείκνυται ἡ χλωροφόρμισις εἰς ἀνθρώπους
εὐτραφεῖς, τοὺς προδιατεθειμένους εἰς ὑπεραιμίας τοῦ ἐγ-
κεφάλου, ἀπολύτως δὲ ἀντενδείκνυται πρὸς τοὺς πάσχον-
τας ἀπὸ λειποθυμίαν, διότι εὐκόλως πάσχουσιν ἀπὸ συγ-
κοπὴν τῆς καρδίας Ἐὰν δὲ ἦναι ἀνάγκη πρέπει νὰ με-
ταχειρισθῶμεν τὸ αἰθέριον. Καὶ ὅταν πάσχη τις ἀπὸ
ἀναιμίας ἀντενδείκνυται καὶ ὅταν εἶναι ἐξησθενημένος ὁ
ἄρρωστος, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδυναμίαν τῆς κυκλοφορίας,
ὅταν πάσχωσιν ἀπὸ κατάρρους παραλυτικούς τῶν πνευ-
μόνων, ὅταν πρόκηται νὰ χειρουργήσωμεν πρόσωπον ἢ
στόμα, ἢ φάρυγγα νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν χλωροφόρμισιν,
καὶ τὰς λιθοτριψίας, καὶ ὅταν εἶναι ἐγκυος ἡ γυνή, ἰδίως
δὲ γέροντας καὶ παιδία οὐδέποτε πρέπει νὰ χλωροφορ-
μιάζωμεν.

Τρίτον δὲ νὰ ἦναι καθαρὸν τὸ φάρμακον.

Παραγγέλλεται ἡ χλωροφορμίασις κατὰ τῶν καθολι-
κῶν σπασμῶν, κατὰ τοῦ ἐκ στρυχνίνης τετάνου, κατὰ

τῆς ἐπιληψίας, καὶ τῆς χορείας καὶ τῆς τρομώδους παραφροσύνης τῶν μεθύσων, τελείως ὁμῶς παρηγκονίσθη ὑπὸ τῶν ὑποδορίων ἐνέσεων τῆς χλωριάλης. Ἐνδείκνυται ἡ χλωροφόρμις εἰς τοὺς τοκετούς, ὅταν ἐπέλθωσι σπασμοὶ ἐξ ἀντανακλάσεως.

Ὁ χειρισθησόμενος πρέπει νὰ ᾖ νῆστις, μερικῶς δὲ λέγουσιν, ὅτι πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἡ κοιλία, διότι ἔμετος δὲν ἐπέρχεται. Β'. ἀλλ' νὰ εἰσέρχεται καθαρὸς ἐπὶ τοῦ χειρισθησομένου. Τὸ ποσὸν τοῦ χλωροφορμίου πρέπει νὰ ᾖναι $\frac{1}{2}$ —1 δρμ. ἐνίοτε καταναλίσκεται ἐπὶ πλεον ὡς 2—4 δρχ. ἢ καὶ οὐγγ. 1—2. Ὑδωρ ψυχρὸν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, ψῆκτραι, ὀσφράδια ἀναληπτικά, ἡλεκτρογαλβανικὴ συσκευὴ ἐτοίμη. Ἐὰν εἰς τὸν ἐγχειριζόμενον φανῶσι τὰ σημεῖα τοῦ θανάτου, τότε ἀνοίγομεν τὰς θύρας καὶ ἐπὶ τέλους προβαίνομεν εἰς τὴν τραχειοτομίαν ἢ ἡ γαλβανονυξία τῆς καρδίας. Ὅταν ἐπέλθῃ βῆξ διακόπτομεν τὴν εἰσπνοὴν καὶ μετρῶμεν τὰς ἀναπνοάς, καὶ ἐὰν τὰς εὗρωμεν περισσότερον τῶν 20—28, ἀναστέλλομεν τὴν πρόοδον τῆς ναρκώσεως. Εἰ δὲ δὲν πράξωμεν τοῦτο, ἐγχύνομεν ὑπὸ τὸ δέρμα διάλυσιν ὡς $\frac{1}{2}$ σιτ. ὑδροχλ. μορφίνης.

Δίδεται ἔσω τὸ χλωροφόρμιον κατὰ 20—40—60 σταγ. δι' ἡμέρας εἰς κομμιῶδες ποτόν. Ἀναμιγνύομεν δρ. $\frac{1}{2}$ χλωροφορμίου καὶ οὐγγ. σιροπίου καὶ λαμβάνει καθ' ἐκάστην ὥραν κοχλιάριον τῆς τραπέζης. Εἰς τὸ ὀρθὸν ἐνίσταται διὰ γαλακτώματος ἐκ λεκύθου ὡοῦ κατὰ 10—15 σταγόνας.

Ἐξωτερικῶς δὲ προσβάλλεται πρὸς νευραλγίας ἢ καὶ εἰς ἀλοιφὰς ἐκ δρ. 1 ἐν οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1 λίπους.

Ίωδοφόρμιον. (Iodoformum).

Τέχνης προϊόν. Πρὸ πάντων μεταχειρίζονται εἰς ἀλοιφὰς καὶ εἰς κόνιν ἐξωτερικῶς, ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὸ χλωροφόρμιον.

Χλωριάλη ἔνυδρος κρυσταλλική. (Chloratum hydratum crystallisatum).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ὑγρὸν ἄχρουν, αἰθεριῶδες.

Εἰς κόνιν τεθεῖσα ἐρεθίζει μέχρ' αὐτῆς ὥς καὶ οἱ αἰθέρες. Εἰσπνευσθεῖσα γεννᾷ λαρυγγοτραχείτιδα καὶ βρογχοπνευμονίαν, ἐὰν ὑποδορίως ἐγγυθῇ προξενεῖ πόνον καυσώδη. Ἐσῶ ληφθεῖσα κατὰ 5—10 σιτ. στύφει ἰσθμόν, εἰς τὸν στόμαχον φέρει θάλαπος καὶ ἐρυγὰς.

Ἐὰν χορηγηθῇ κατὰ $1\frac{1}{2}$ —1 δρχ. ἐφάπαξ φέρει ὕπνον διαρκεῖ δὲ ὁ ὕπνος 2—6 ὥρας, οἱ σφυγμοὶ ὑποβραδύνουσι, ληφθεῖσα 2 δρχ. φέρει λήθαργον, ὠχρίασιν, διαλείπουσιν οἱ σφυγμοὶ, ἐπὶ τέλους καὶ θάνατος ἐπίκειται. Τὴν πέψιν τὴν ἐνισχύει κατὰ 5—10 σιτ. ληφθεῖσα δι' ἡμέρας, φέρει διάρροϊαν καταρροϊκὴν, ἢ τῶν οὕρων διάκρισις εἶναι σταθερά, ἰδίως ὅμως διαθέτει τὸ σύστημα τῶν νεύρων. Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως εἶναι τὰ αὐτά, ἅπερ καὶ ἐπὶ τῆς νεκροφανείας διὰ χλωροφόρμιου. Ἐκ τῆς μακρᾶς χρήσεως τοῦ φαρμάκου δύναται νὰ ἐπέλθῃ δηλητηρίασις.

Ἐνέργεια ἱαματική. Φέρει ὕπνον καὶ ἀναισθησίαν εἰς τοὺς πόνους, ἀρκεῖ $1\frac{1}{2}$ δρχ. νὰ φέρῃ εἰς ὕπνον. Ἐνδείκνυται εἰς τοὺς πᾶσχοντας ἀπὸ ἀναιμίας, τοὺς χλωρικοὺς, εἰς τὰς ὑστερικὰς γυναῖκας, πρὸς τὰς αὑπνίας τῶν τυφωδῶν πυρετῶν, πρὸς τὰς τρομώδεις πα-

ραφροσύνας τῶν μεθυσῶν, καὶ πρὸς τὴν ἐπιλόχιον παραφροσύνην.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν ἡ καρδία ἐκλελιπωμένη καὶ ἀνευρυσμένη καὶ βεβλαμμένη τὰς βαλβίδας σφύδρα. Ὡς ἀναισθητικὸν εἶναι ὑποδεεστέρα τοῦ χλωροφορμίου.

Πρὸς τοὺς κατ' ἀντανάκλασιν σπασμούς ἐνδείκνυται, κατὰ τοῦ τετάνου κατὰ δρχ. 1—3 δι' ἡμέρας, πρὸς τὸν τρισμὸν ὠφελεῖ, κατὰ τῆς σκελοτύρβης, πρὸς τὴν ἐπιληψίαν τὴν ἱεράν, καὶ πρὸς τοὺς ἐλειψοειδεῖς σπασμούς, πρὸς τοὺς τετανικοὺς σπασμούς τοὺς ἐκ τῆς στρυχνίνης, πρὸς τὴν ἐκλαμψίαν τῶν ἐγκύων καὶ τῶν τικτουςῶν, κατὰ τῆς βραδείας πορείας τοῦ τόκου δίδεται, καὶ πρὸς τοὺς κωλικοὺς πόνους, καὶ πρὸς τὴν ὑδροφοβίαν.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν φλεγμαῖν ὁ τόπος τῆς προσβολῆς, ὅταν ἡ καρδία καὶ τὰ μεγάλα ἄγγεῖα αὐτῆς πάσχουσιν ἀλλοιώσεις ὀργανικάς, καὶ εἰς λειποθυμίας.

Δίδεται εἰς ἐνήλικας ὡς ὑπνωτικὸν κατὰ σιτ. 10—20—30 ἐφάπαξ ἢ κατὰ τρίωρον, μόνον δὲ ἐν ἀνάγκῃ μέχρι μιᾶς δρχ. λ. χ. ἐπὶ τῆς τριμῶδους παραφροσύνης, εἰς τὰ παιδία δὲ δίδεται κατὰ σιτ. 4—6 κατὰ διωρίαν μέχρι ἐνεργείας. Ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς κλύσματα δίδεται. Εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις χορηγεῖται.

Χλωριάλη κροτονική. (Chloratum crotonicum).

Εἶναι ὑγρὸν ἄχρουν, ἐλαιῶδες.

Ἡ κροτονική χλωριάλη, $C^4 H^3 Cl^3 O$. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. δι' ἡμέρας μετὰ σιροπίου γλυκερίνης ἀνά δρ. $\frac{1}{2}$, κατὰ διωρίαν λαβεῖν 10—20 σταγόνας, ὠφέλησε καὶ πρὸς βῆχας σπασμώδεις.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ναρκωτικὰ Τετανικὰ ἢ Σπαστικά.

Κάρυα ἐμετικά. (Nuces vomicae s. semina Strychni).

Δένδρον αὐτοφυές τῆς Ἰνδικῆς.

Κύριον στοιχείον ἔχουσι τὰ κάρυα τρία ἀλκαλοειδῆ, τὴν στρυχνίνην καὶ τὴν βρυκίνην καὶ τὴν ἱγουςαρίνην, δεύτερον λίπος, σάκχαρον, κόμμι, ῥητίνη.

Ἡ στρυχνίνη = $C^{21} H^{23} N^2 O^2$.

Ἡ βρυκίνη, $C^{23} H^{26} N^2 O^4 + {}^4H O^2$.

Ἡ ἱσαγουρίνη, $C^{21} H^{31} N^2 O^4$.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ἐκ τῶν τοῖς ἐμετικοῖς καρύοις ἀλκαλοειδῶν πηγάζει, ιδίως δὲ τῆς στρυχνίνης, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ὑπερβαίνει 10—20κις τὴν δευτέραν κατὰ τὴν δύναμιν, διαφέρουσι δὲ ἀπὸ τὰ κάρυα κατὰ τὴν ἔντασιν.

Κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 ληφθέντα τὰ κάρυα εἰς κόνιν πικραίνουσι τὸ στόμα καὶ φέρουσιν ἀφθονίαν σιέλου κατ' ἀντανάκλασιν τοῦ ἐρεθισμοῦ, τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα τонуοῦσιν. Ἐὰν ληφθῶσι τὰ κάρυα κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —2 δηλητηριάζουσιν ἐνήλικας ἀνθρώπους.

Ἡ στρυχνίνη, ἐπὶ πολὺ διαμείνασα φέρει πόνον, καὶ εἰς γυμνὸν μέρος τῆς ἐπιδερμίδος τεθεῖσα φέρει πόνον. Ἐὰν ληφθῇ κατὰ 0,003—0,0035, τότε ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου καὶ συντελεῖ εἰς τὴν πέψιν.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηρίασεως τὰ αὐτὰ ἄπερ καὶ εἰς τὰ περὶ χλωροφορμίου.

Ἡ στρυχνίνη ἀναπίνεται μετὰ πολλῆς ταχύτητος ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σώματος.

Ἑνέργεια ἱαματική. Χορηγοῦνται τὰ ἐμετικά

κάρυα πρὸς τὰς ἀτονίας τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, λ. χ. πρὸς δυσπεψίας, ἐμπνευματώσεις, εἰς σήψεις, εἰς ναυτίας, ἄλγη κ.τ.λ. πρὸς δυσκοιλιότητος ἐξ ἀτονίας, πρὸς διαρροίας τὰς ἐξ ἀτονίας, πρὸς τὴν χολερίνην μάλιστα, πρὸς τὴν τῶν παιδῶν παραλυτικὴν διάρροϊαν, πρὸς παρέσεις καὶ παραλύσεις τῶν μυῶν. Κατὰ τῆς προχωρητικῆς ἀτροφίας τῶν μυῶν, κατὰ τῆς παρέσεως τῶν σφυγκτήρων, κατὰ τὰς παρέσεις τὰς ἐν τῷ ἰσθμῷ τοῦ λάρυγγος τὰς μετὰ διφθερίτιδα, κατὰ τῆς παρέσεως τῶν σφυγκτήρων τῆς κύστεως, τοῦ ὀρθοῦ, καὶ τῶν προπτώσεων τοῦ ὀρθοῦ. Ἡ στρυχνίνη ὠφέλησε κατὰ τῆς σπερματορροίας, κατὰ τῆς ἀνδρικῆς ἀνικανότητος κατὰ τῆς ἀναφροδισίας τῶν γυναικῶν καὶ κατὰ τῶν προπτώσεων τῆς μήτρας, πρὸς τὰς ἀμβλυωπίας καὶ τὰς ἀμαυρώσεις, κατὰ τὰς βλεφαροπτώσεις, κατὰ τὰς βαρυκοΐας καὶ ἀνοσφρησίας, πρὸς τὴν σκολοτύρβην, καὶ κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

Χορηγοῦνται τὰ ἐμετικὰ κάρυα ὡς ἐξῆς. Χορηγοῦμεν τὸ βάμμα καὶ τὰς σκευασίας αὐτῶν, ἐὰν ἡ δρᾶσις ἀποβλέπῃ ἐπὶ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, ἐὰν δὲ ἀποβλέψωμεν τὴν θεραπείαν τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος χορηγοῦμεν τὴν στρυχνίνην κατ' ἐξοχήν.

Χορηγοῦνται τὰ ἐμετικὰ κάρυα ἢ εἰς κόνιν, ἢ εἰς κατὰπότια, σπανία χρῆσις αὐτῶν, κατὰ $\frac{1}{2}$ —1—2 σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας πρὸς πυρώσεις καὶ δυσπεψίας προπάντων.

Βάμμα ἐμετικῶν καρύων οἶνοπνευματωδές, Tinct. Nucis vomicae spirituosa. Δίδεται πρὸς τὰς ἀτονίας τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων καὶ τῆς χρονίας διαρροίας, κατὰ σταγ. 5—10 τρίς ἕως τέσσαρας φορὰς τὴν ἡμέραν, 20—30 σταγ. pro die.

Τὸ αἰθέριον βάμμα, (1—8 Spirit. aith.) σχεδὸν ἰσοδύναμον πρὸς τὰ ἄνω.

Ἐκχύλισμα ἐμετικῶν καρῶν ὑδατῶδες,
Extract. Nuc. vomicae aquosum. Δίδεται $\frac{1}{2}$ —4
σιτάρια μέχρις 8—12 σιτ. δι' ἡμέρας, πρὸς διαρροίας
καὶ γαστραλγίας.

**Ἐκχύλισμα ἐμετικῶν καρῶν οἶνοπνευμα-
τῶδες**, Ext. Nuc. Vomicae spiritosum. Δίδεται
ὅπου καὶ ὅπως τὸ ὑδατῶδες ἐκχύλισμα αὐτῶν, ὑποδορίως
δὲ κατὰ $\frac{1}{2}$ —1 σιταρ. εἰς ἔγχυσιν.

Στρυχνίνη, Strychninum.

Ἡ νιτρικὴ στρυχνίνη, St. nitricum $C^{21} H^{12} N^2$
 $O^2 HNO^3$. Δίδεται ἔσω εἰς καταπότια, κόνιν ἢ διάλυσιν
κατὰ σιτ. $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{4}$. Εἰς ἐγχύσεις ὑποδορίως διαλύεται
σιτ. 1 ἐν δρχ. 3 ὕδατος ἀπεσταγμένου, τῆς δὲ διαλύσεως
10 σταγόνας, δηλαδή 2—5 ὑποχιλιογρ. ἅπαξ ἢ δις τῆς
ἡμέρας μετὰ μεγίστης προσοχῆς.

Στρυχνίνη θεϊκὴ. Χρῆσις ἡ αὐτή.

Ῥίζα ἐρυσιβώδης. (Secale cornutum).

Κύριον στοιχεῖον ἐνέχει τὴν ἐργοτίνην, ὡς $1\frac{1}{4}\frac{0}{0}$,
δεύτερον ἔλαιον λιπαρόν, $35\frac{0}{0}$.

Ἐνέργεια φυσιολογικῇ. Ὀφείλεται εἰς τὴν ἐρ-
γοτίνην καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὸ ἔλαιον τὸ δριμύ-
τὰ ὅποια ἔχουσι τὴν αὐτὴν δρασιν.

Χορηγηθεῖσα ἡ κόνις τῆς βρίζης κατὰ 10—20—30
σιτ. φέρει ἀνορεξίαν, ναυτίαν καὶ καρδιαλγίαν. Καὶ 1—
2—3 δρ. φέρει διάρροϊαν, ληφθεῖσα ἐπὶ πολὺν χρόνον
βλάπτει τὴν πέψιν.

Με οὖγγ. 1—2 κόνεως φέρει ἑκτρωσιν καὶ ἀποκτεί-
νουσιν ἄνθρωπον.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας δηλητηριάσεως εἶναι τὰ
ἐμετικά κ.τ.λ.

Ἑνέργεια ἱαματική. Χορηγείται κατὰ τῶν νευρικῶν καρδιοκτύπων, δίδεται δὲ ὡς τὸ ἐκχύλισμα τοῦ ἀκονίτου καὶ τὰ ὑδροκυανιοῦχα, κατὰ τῶν αἱμορραγιῶν, τὴν τῆς αἱμοπτύσεως καὶ τὴν τῆς μητρορραγίας. Μεταχειρίζονται τὴν βρίζαν εἰς τὴν μαιευτικὴν ὡς ἐπιρρωστικὸν ἢ διεγερτικὸν τῶν ὠδίνων, ὡς ὠκυτόκιον· καὶ ἰδίως ὅταν ἔλθῃ τὸ παιδίον κατὰ κεφαλὴν εἰς τὴν μικρὰν λεκάνην· ἐν $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ὥρας ἢ ἐὰν συνεστέλλετο ἡ μήτρα κατὰ 10 σιτ. ἀνὰ 10' ὥρας, εἰς βραχὺ 10—20' ὥρ. ἐξεγείρεται ἡ μήτρα εἰς νέας συστολάς, τόσον δὲ ὠφελεῖ ἡ κόνις τῆς βρίζης, ὡς τε ὑπάρχει καὶ ἐτοίμη Pulvis ad pardun.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν μακρότερος φαίνεται ὁ τόκος, δεύτερον ὅταν αἱ ὠδίνες καταπαύσῃσι, πρὸ τοῦ νὰ παρασκευασθῶσι τὰ γεννητικὰ μόρια τὰ τε ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ εἰς τόκον, τρίτον ὅταν πεισθῶμεν ὅτι θὰ καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐμβρυουλκίαν, τέταρτον ὅταν τὸ παιδίον δὲν εἶναι κατὰ φύσιν, ὅταν οἱ παλμοὶ τοῦ παιδίου εἶναι ἀδύνατοι.

Ἐνδείκνυται, ὡς προκλητικὸν τόκου προώρου ἤτοι ὡς ἐκβάλλιον, κατὰ τῶν ὑπεραιμιῶν καὶ διογκώσεων τῆς μήτρας, καὶ κατὰ τῶν λευκορροιῶν, πρὸς τὰς κυστίτιδας, τὰς διογκώσεις τῆς χρονίας μήτρας καὶ πρὸς τὰς ἐνουρήσεις τῶν πρεσβυτέρων προπάντων, ὀλιγώτερον πρὸς τὰς τῶν παιδίων, καὶ κατὰ τῶν παραπληγιῶν.

Δίδεται ἔσω ὡς ὠκυτόκιον, Pulvis ad partum εἰς κόνιν καὶ εἰς ἔγχυμα. Δίδεται ἀνὰ 10 σιτ. κατὰ 10—15' ὥρ. ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ἀρκοῦσι τρεῖς ἢ τέσσαρες δόσεις. Ἐκ δοχ. 1—2 ἐν οὖγγ. 4 ὕδατος λαβεῖν κατὰ ἐν τέταρτον.

Ὑποδορίως δὲ εἰς τὸ ὀρθὸν ὡς ὠκυτόκιον, ὅταν ὁ στό-

μαχος δὲν δέχεται τὴν κόνιν ἢ τὸ ἐκχύλισμα, καὶ ὡς ἴσχαμον (ἐκ δρχ. 2 εἰς οὔγγ. 6).

Βάμμα βρίζης ἐρουσιώδους, Tinct. Secalis cornuti. Δίδεται ἐπὶ σακχάρου 10—15 σταγ. κατὰ 10' ὥρ. ὡς ὠκυτόκιον, 10—15 σταγ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ὡς ἴσχαμον.

Εἰς ἐνέσεις διαλύονται 5—10 σιταρ. εἰς δρχ. ὕδατος.

Τὸ δὲ ἐκχύλισμα αὐτῆς δίδεται ὅπου καὶ ὅπως τὸ βάμμα αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Ναρκωτικὰ δριμέα.

Δακτυλίτιδος φύλλα ἢ πόα. (Herpa s. Folia digitalts).

Φυτὸν διεστὲς εἰς τὴν Εὐρώπην, σπανιώτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα βλαστάνον.

Κύριον στοιχεῖον ἔχει ἡ δακτυλίτις τὴν δακτυλιδίτην, δεύτερον ἡ δακτυλιδεῖνη, ἡ δακτυλίνη, ἡ δακτυλεῖνη, τὸ δακτυλιδικόν, τὸ μόνιμον, καὶ τὸ δακτυλιδικόν, τὸ πτητικόν ὀξύ, τὸ δακτυλιδεῖκόν ὀξύ καὶ ἡ δακτυλιδοῖνη, πρὸς τούτοις δεψικόν ὀξύ, λεύκωμα, πηκτίνη, σάκχαρον, ἄλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὰ σκευάσματα τῆς δακτυλίτιδος ἐνεργοῦσι διὰ τῶν γλυκοματοσιδῶν στοιχείων τὰ εἰς τὸ φυτόν, δεύτερον δὲ διὰ τὰς τοῦ δακτυλιδικοῦ ὀξέος.

Ἡ πόα αὐτῆς μασσηθεῖσα φέρει πικρίαν, ἔμετον, καταποθεῖσα κατὰ 2—3 σιτ. φέρει οὐδεμίαν αἵσθησιν, καταποθεῖσα δὲ κατὰ σιτ. 10—20 φέρει ναυτίαν, ἔμετον, διάρροϊαν κτλ. Ἐὰν χορηγηθῶσι 10—20 σιτ. κόνις τῆς πόας ἀραιοῦνται οἱ σφυγμοὶ τῶν ὑγιῶν. Ἐπὶ πολλὰς

ἡμέρας ἐὰν ληφθῇ (3—4) φέρει βοήν εἰς τὰ ὦτα, καρβαρίαν, αἱ δυνάμεις ἐκλύονται πολλάκις ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος. Πολλοὶ δὲ δηλητηριάσεις ἐγένοντο.

Ἀντίδοτον τῆς δηλητηριάσεως οὐδὲν ὑπάρχει. Ὁ ἰατρός φροντίζει κατὰ τῶν συμπτωμάτων ὡς γνωστὸν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων δηλητηριάσεων, δηλ. τὴν ἐκκένωσιν τοῦ στομάχου, λουτρὰ θερμὰ εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κεφαλὴν ψυχρὰ κ.τ.λ. Ἐὰν δὲ βοηθήσῃ ἡ φύσις πιθανὸν νὰ σωθῇ.

Τεθεῖσα ἐφ' ὑγιοῦς δέρματος ἡ δακτυλίτις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀναπίνεται καὶ ἐνεργεῖ ὁμοίως.

Ἡ δακτυλίτις ἐν ἀρχῇ αὐξάνει τὴν πίεσιν τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν ἀρτηριῶν, τὴν ἀναπνοὴν τὴν ἀραιοῖ, ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος ταπεινοῦται, σταθερὸν σύμπτωμα τῆς δακτυλίτιδος εἶναι, ἡ βλάβη τῶν πεπτικῶν ὀργάνων καὶ αἱ τῶν αἰσθήσεων ἀλλοιώσεις.

Ἰαματικὴ ἐνέργεια. Ἡ δακτυλίτις ἐνδείκνυται πρὸς τοὺς φλογιστικούς πυρετούς, ὅταν εἶναι ταχεῖς καὶ βίαιοι οἱ σφυγμοί, ταχεῖα δὲ ἡ ἀναπνοή, ὑψηλὴ δὲ ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος, ταῦτα δὲ πάντα συμβαίνουσιν εἰς τὴν πνευμονίαν, περιττὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ φλεβοτομία ἅμα τῇ λήψει τῆς δακτυλίτιδος.

Ἀντενδείκνυται δὲ ὅταν πάσχη ὁ γαστρεντερικὸς κατάρρους, καὶ ἐπίχρισμα γλώσσης καὶ διάρροια, ἀντενδείκνυται πρὸς ὅλας τὰς φλεγμονὰς τῶν ἐντέρων καὶ πρὸς τὰς τῶν νεφρῶν τὰς ἐν ἀκμῇ ὡς διουρητικόν. Κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων ἐνδείκνυται καὶ κατὰ τῶν οὐσιαστικῶν πυρετῶν, κατὰ τῶν κοιλιακῶν τύφων, κατὰ νόσων τῆς καρδίας, κατὰ τῶν ἀνευρύσμάτων τῆς καρδίας, ὅταν οἱ σφυγμοὶ τῆς κερκιδικῆς χώρας εἶναι μικροί. Πρὸς τὰ ἀνευρύσματα τῆς ἀορτῆς κατὰ τῆς φθίσεως καὶ τῆς αἰμοπτυσίας καὶ πρὸς τὰς μήτρας κατὰ

τῆς τρομώδους παραφροσύνης τῶν μεθύσων καὶ ὡς διουρητικὸν ἐχορηγήθη ἡ δακτυλίτις καὶ πρὸς τοὺς ὑδρωπαῖς, κατὰ τῶν σπερματορροϊῶν τῶν συμβαινόντων καθ' ὕπνον, δίδοντες κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 δι' ἡμέρας ἐν οὖγγ. κατὰ διωρίαν λαμβάνειν κοχλ. τῆς τραπέζης.

Χορηγεῖται ἡ δακτυλίτις. Ἐὰν μὲν θέλωμεν νὰ τονώσωμεν τοὺς ὑμένας τῶν ἀρτηριῶν καὶ τοὺς τῆς καρδίας τοίχους καὶ νὰ αὐξήσωμεν τὴν πίεσιν τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν ἀγγείων δίδομεν τὸ φάρμακον κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1—2 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, εἰς κόνιν, ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ ἀραιώσωμεν τοὺς σφυγμοὺς καὶ νὰ χαλάσωμεν τὸν τόνον τῶν ἀρτηριῶν καὶ νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν πίεσιν τοῦ αἵματος ἐπ' αὐτῶν, δίδομεν τὸ φάρμακον γενναιότερον κατὰ σιτ. 1—2 κατὰ διωρίαν, κατὰ 10—12 σιτ. δι' ἡμέρας εἰς κόνιν, ἢ ἔγχυμα 20—30 στ. ἐν οὖγγ. 6 ὕδατος ἐπίσης κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τραπέζης.

Κατὰ δρχ. 2—3 ἐν οὖγγ. 6—8 δίδομεν πρὸς τὴν τρομώδη παραφροσύνην τῶν μεθύσων καὶ πρὸς τὰς σπερματορροίας.

Βάμμα δακτυλίτιδος, Tinct. digitalis. Κατὰ 10—20 σταγ. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, δίδεται κατὰ τῆς παραφροσύνης.

Ὁξος δακτυλίτιδος, Acetum digitalis. Κατὰ 10—30 δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καρδιακῶν νοσημάτων.

Ἐκχύλισμα δακτυλίτιδος, Extract. digitalis. Δίδεται κατὰ διωρίαν $\frac{1}{2}$ —2 σιτ. 6—12 φορὰς τὴν ἡμέραν. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφήν.

Δακτυλιδίνη, digitalium. Καὶ ἡ μὲν νατιβέλλειος δακτυλιδίνη δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{30}$ — $\frac{1}{40}$ δις τῆς ἡμέρας πρὸς καρδιοπαθείας χρονίας, ἡ δὲ ὁμέλλειος κατὰ ποσὸν

διπλάσιον. Ὑποδορίως καθ' $\frac{1}{50}$ δι' ἡμέρας, κακὴ πᾶσα διάλυσις.

Ἡ γερμανικὴ δακτυλιδίνη εἶναι σχεδὸν ὅμοιος μὲ τὴν δμῆλλειον.

Φέρεται ἡ δακτυλιδίνη εἰς κοκκία ἢ σφαιρία, Granules de digitaline. Ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἐνέχει $\frac{1}{50}$ σιτ.

Βερατρίνη. (Veratrinum).

Ἡ βερατρίνη $C^{32} H^{52} N^2 O^8$. Εἶναι ἀλκαλοειδὲς ναρκωτικόν.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐνεργεῖ ὡς δριμὺ καὶ ναρκωτικόν. Ἡ τε κόνις καὶ ἡ διάλυσις καὶ ἡ ἀλοιφὴ ἐρεθίζουν τὸν τόπον τῆς ἐφαρμογῆς.

Ὁσφρανθεῖσα ἡ βερατρίνη προξενεῖ πταρνισμόν, τὸν ἰσθμὸν ἐρεθίζει δριμέως. Καταποθεῖται κατὰ 0,004—0,006 γραμμ. ἀνορεξίαν φέρει, ναυτίαν, ψῦχος καὶ προκάρδιον. Κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ φέρει θερμασίαν. Ταχέως ἀναπίνεται ἡ βερατρίνη, διατίθεται τὸ σύστημα τῶν νεύρων βιαίως. Ἡ πνοὴ βραδύνεται, ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος καταπίπτει. Οἱ σφυγμοὶ γίνονται μικροί, ἐπέρχεται στενοχωρία προκάρδιος, ἡ διάνοια θολοῦται, ἐξάντλησις τῶν δυνάμεων, παράλυσις τῆς καρδίας, ὃ δὲ θάνατος ἐπέρχεται, ἐὰν λάβῃ 1—3 σιτ.

Ἀντίδοτα εἶναι τὰ δεψώδη καὶ τὰ ἰωδιοῦχα, ἡ ἀνισοῦχος ἀμμωνία κατὰ 10—20 σταγόνας εἰς ἀρωματικὸν ἔγχυμα καθ' $\frac{1}{2}$ ὥρ. Κατὰ δὲ τοῦ ἐμέτου τὸ κίτρικόν ὀξύ μετ' ἐγχύματος καφέ. Ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ σώματος καὶ προπάντων ἐκ τῶν νεφρῶν, ὃ πεπτικὸς σωλὴν πάντοτε πειράζεται, ἡ κυκλοφορία κατ' ἀρχὰς ταχύνεται, ἔπειτα δὲ βραδύνει. Ὁ ἐγκέφαλος μένει ἀπεί-

ρακτος. Ὁ δὲ προμήκης μυαλὸς βέβαιον, ὅτι δεινὰ πάσχει ἐκ τοῦ φαρμάκου.

Ἑνέργεια ἱαματικὴ. Ἡ ἱαματικὴ δύναμις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ναρκώσεως.

Ἐνδείκνυται, κατὰ τῶν νευραλγιῶν, κατὰ τῶν φλογιστικῶν προπάντων πυρετῶν, κατὰ τῶν πνευμονιῶν. Προτιμᾶται ἡ κινίνη τῆς βερατρίνης.

Χορηγεῖται ἡ βερατρίνη ἔσω κατὰ σιτ. 1 δι' ἡμέρας, μεγάλη εἶναι ἡ δόσις $\frac{6}{8}$ δι' ἡμέρας εἰς κόνιν, εἰς διάλυσιν σπανίως.

Ἐξωτερικῶς δὲ μεταχειρίζονται εἰς ἀλοιφὴν διαλυομένην εἰς οἶνόπνευμα 5—10 σιτ. μετ' οὖγγ. λίπους ἢ γλυκεριώδους ἀλοιφῆς. Ἐπιτρέβεται κατὰ τῶν νευραλγιῶν.

Σαθαδίλλης καρποὶ ἢ σπέρματα. (Semina Sapadillae).

Φυτὸν αὐτοφυὲς ἐν Μεξικῷ.

Ἡ σαθαδιλλίνη, $C^{20} H^{26} N^2 O^5$.

Τὸ βερατρικὸν ὀξύ, $C^9 H^{10} O^4$.

Τὸ βερατρέλαιον, $C^8 H^{10} O^2$.

Κόνις φθειροκτόνος, pulvis adpediculos capitis.

Ἐλλεβόρου τοῦ πρασίνου ῥίζωμα. (Radix s. Rhizoma Hell. viridis).

Φυτὸν ἐτήσιον εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην.

Κύριον στοιχεῖον εἶναι ἡ Ἐλλεβορίνη καὶ ἡ Ἐλλεβορεΐνη.

Ἡ ἔλλεβορίνη, $C^{36} H^{42} O^6$.

Ἡ ἔλλεβορεΐνη, $C^{26} H^{44} O^{15}$.

Ἡ ἔλλεβορορρητίνη, $C^{14} H^{20} O^3$.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς μα-
νίας καὶ τῶν ψυχικῶν παθῶν. Οἱ ποιμένες τὸ μεταχει-
ρίζονται ὡς ἀντιψωρικὸν σκευαζόμενον μετὰ θείου εἰς
ἀλοιφήν.

Δίδεται κόνις κατὰ σιτ. 2—5 τρίς ἢ τετράκις τῆς
ἡμέρας, τὸ ἀφέψημα ἐκ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὖγγ. 6 λαβεῖν
κατὰ 2—3 ὥρας κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ἐκχύλισμα, Extract. Hel viritis.

Βάμμα ἐλλεθόρου τοῦ πρασίνου, Tinct.
Hellepori viritis. Κατὰ 5—10 σταγ. δις ἢ τρίς τῆς
ἡμέρας χρησιμεύει ὡς ἐμμηναγωγὸν καὶ διουρητικόν.

Ἀκονίτου ῥίζα ἢ φύρατα. (Radix s. Tupaera Aconiti).

Aconitum Napellus L. Ranunculaceae. (Ἄλλα
καὶ A. Variegatum L. καὶ A. Camarum L.). Φυ-
τὸν ἀπανταχοῦ εὗρισκόμενον.

Φέρονται τρία εἶδη ἀκονίτου, ἡ γερμανική, ἡ ἀγγλική
καὶ ἡ γαλλική. Ἡ μὲν γερμανική, $C^{30} H^{47} NO^7$. Ἡ δὲ
ἀγγλικὴ ὀνομάζεται ψευδοκονιτίνη. Ἡ γαλλικὴ $C^{27} H^{89}$
 NO^{10} . Καὶ τὸ ἀκονιτικὸν ὀξύ, $C^6 H^6 O^6$.

Ἡ ἀκονίτη εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ δηλητηριώδης
ἐνέργεια, ἐνέχει κύριον στοιχεῖον τὴν ἀκονελλίνην, καὶ
τὴν ναπελλίνην, εἰς δὲ τὰ κίτρινα ἄνθη ἔχει τὴν ἀκο-
λυκτίνην καὶ τὴν λυκοκτονίνην, δεύτερον τὸ ἀκονιτικὸν
ὀξύ, σάκχαρον, ἄμυλον, λιπαρὸν ἔλαιον, ἐκχυλισματικαὶ
οὐσίαι, ἅλατα, μηλικὸν καὶ κιτρικὸν ὀξύ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Τὸ γερ-
μανικὸν εἶναι πλέον ναρκωτικόν, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν
μορφίνην, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸ ὅπιον, τὸ ἀγγλικὸν εἶναι
προπάντων σπαστικὸν καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν θηβαΐνην
καὶ τὴν ναρκωτίνην.

Ἀντίδοτα εἶναι τὰ δεψώδη καὶ τὸ ἰωδοῦχον κάλιον, ἡ μορφίνη εἰς ὑποδορίους ἐνέσεις, ἡ στρυχνίνη καὶ αἱ ψυχραὶ καταιονήσεις.

Τὸ ἀκόνιτον παραλύει τὸν ῥαχίτην καὶ τὰ προσερχόμενα ἐξ αὐτοῦ νεῦρα, καὶ τὰ ἀναπνευστικὰ καὶ κυκλοφορικὰ κέντρα παραλύει.

Τὸ ἀκόνιτον θεραπεύει τοὺς καρδιοκτύπους, ἡ δακτυλίτις καὶ ἡ βερατρίνη ἀντικατέστησε τὸ ἀκόνιτον, δι' ὃ περιττὴ ἡ χρῆσις αὐτοῦ.

Ὡς διουρητικὸν πρὸς ὕδρωπας τοῦ ὑπεζωκότος τοῦ περικαρδίου καὶ τῶν τοιούτων δὲν χορηγεῖται, διότι πειράζει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα καὶ πολὺ ἐξασθενίζει τὸ σῶμα.

Κατὰ τῶν νευραλγιῶν ἐνδείκνυται καὶ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων.

Τὸ ἀκόνιτον εἶναι δύσχρηστον, τὸ μὲν διότι ὡς πρὸς τὴν δράσιν του εἶναι βίαιον, τὸ δὲ διότι τὰ σκευάσματα δὲν εἶναι πάντοτε ὅμοια. Τὸ βάμμα τοῦ ἀκονίτου ληφθὲν κατὰ σταγ. 6—10 ἔφερε δηλητηρίασιν καὶ τὸ ἐκχύλισμα αὐτοῦ, ὅπερ μεταχειρίζομεθα, τὸ ὁποῖον εἶναι καλὸν νὰ ἀπέχωμεν τοῦ φαρμάκου, ἄλλως τε νὰ μεταχειριζώμεθα τὴν ῥίζαν αὐτοῦ.

Χορηγεῖται ἡ ῥίζα κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —2 pro dosi, σιτ. 10 pro die, εἰς κόνιν ἢ καταπότια.

Ἐκχύλισμα ἀκονίτου οἶνοπνευματώδες, Extret. Aconiti Spiritosum. Δίδεται κατὰ $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ σιτ. δις ἕως τετράκις τῆς ἡμέρας κατὰ σιτ. 1—2 δι' ἡμέρας εἰς κόνιν, ἢ καταπότια, ἢ διάλυσιν. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφὴν πρὸς τόπους πάσχοντας ρευματισμοὺς ἢ νευραλγίας.

Βάμμα ἀκονίτου, Tinct. Aconiti. Δίδεται

κατὰ σταγ. 2—5 pro posi κατὰ σταγ. 20—30 (!) pro die, καὶ τὸ ἐκχύλισμα μέχρι δραχμῆς.

Καλὸν τὸ ἀποφεύγειν τὸ ἀκόνιτον καὶ τὰ βάμματα αὐτοῦ. Κάλλιον δὲ νὰ μεταχειρίζηται τις τὴν γερμανικὴν, κατὰ 0,003—0,007 γραμ. ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια πάντοτε, οὐδέποτε δὲ εἰς διάλυσιν.

Κολχικοῦ σπέρματα (καὶ βολβός). Semina (et Bulpus) Colchici.

Φυτὸν πολυετὲς τῆς νοτίου Εὐρώπης.

Κύριον στοιχεῖον εἶναι ἡ κολχικίνη, δεύτερον ἡ κολχικεΐνη, ῥητίνη, λεύκωμα, εἰς τὴν ῥίζαν ἐνέχει ἄμυλον καὶ δεψίνην, σάκχαρον καὶ ἅλατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ληφθὲν κατὰ $\frac{2}{3}$ σιτ. ἔφερε σφοδρὴν ἔμετον, διάρροϊαν, στροφώματα, ἐὰν χορηγήσωμεν τὴν ῥίζαν κατὰ 5—10—20—30 σιτ. δι' ἡμέρας, πικραίνει τὸ στόμα φέρει ναυτίαν, ζάλην, λειποθυμίαν πόνους εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος.

Ἀντίδοτα εἶναι ἡ δεψίνη καὶ τὰ διεγερτικά, ἡ ἀφλέγματος ἀγωγή καὶ τὰ ὀπιούχα.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος, κατὰ ὀξέος ρευματισμοῦ τῶν ἄρθρων, δίδεται βάμμα κολχικοῦ μετὰ βάμματος ὀπίου. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς βλεννορροίας, δίδεται ἕως 20 σταγόνας τρεῖς τῆς ἡμέρας, διότι δηλητηριάζει τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 20 σταγόνων.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν ὑπάρχει ἐρεθισμὸς φλεγμονῆς τῶν πεπτικῶν καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, ἐπὶ πολλῆς ἀδυναμίας τοῦ σώματος καὶ ἀτονίας τῆς καρδίας.

Δίδεται ἡ κόνις τῶν σπερμάτων κατὰ σιτ. 1—4 πολ-
λάκις ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Μεταχειριζόμεθα τὸ βάμα, Tinct. Seminum Col-
hici. Κατὰ σταγ. 10—20 τρίς τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχα-
ρου. Οὐχὶ πλέον τῆς μιᾶς δραχμῆς ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας!

Οἶνος κολχικοῦ σπερμάτων. Acetum Seminum Col-
hici. Κατὰ σταγόνας 10—20 τρίς τῆς ἡμέρας, πρὸς
ῥευματισμοὺς τῶν ἄρθρων, πρὸς νευραλγίας ῥευματικές.

Ὁξύμελι κολχικοῦ, Oxymel Seminum Col-
hici. Δίδεται κατὰ κοχλιάριον γλυκοῦ τετράκις τῆς
ἡμέρας. Ἡ κολχικίνη δίδεται κατὰ τῶν ὀξέων ῥευματι-
σμῶν κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 τρίς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια
ἢ διάλυσιν. Εἰς πρᾶϋνσιν τῶν πόνων καὶ κατὰπτωσιν
τῶν σφυγμῶν.

Νικοτιανῆς φύλλα. (Folia s. Herpa Nicotianae).

Nicotiana Tapacum L. καὶ N. macrophylla
lehm. Solanaceae. Φυτόν πανταχοῦ θεραπευόμενον.

Κυριεῶν στοιχεῖον εἶναι ἡ νικοτίνη, δεύτερον ῥη-
τίνη πρασίνη, κόμμι, μηλικὰ ἅλατα ἀσβεστίου καὶ καλίου.

Ἡ νικοτίνη, $C^{10} H^{14} N^2$.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐφ' ὑγιоῦς δέρματος
τεθεῖσα φέρει ὑπεραιμίαν, εἰς κόριν ἀνασπασθεῖσα φέρει
κνησμὸν εἰς τὴν ῥίνα, καὶ δακρυρροΐαν, ἐὰν δὲ εἰς τὴν
ῥίνα ὑπάρχη ἔλκωμα, φέρει ζάλην, ὑπνηλίαν, καὶ ἀπο-
νίαν εἰς τὸ σῶμα.

Τὸ στόμα ὑποπικραίνει, καὶ φέρει σίελον, καταποθεῖσα
κατὰ 5—10 σιτ. φέρει ἔμετον διάρροϊαν, κατ' οὖγγ. $\frac{1}{2}$
φέρει δηλητηρίασιν εἰς ἐνήλικας. Ἐδηλητηριάσθησαν πολ-
λοὶ διὰ κλυσμάτων. Καὶ ἔγχυμα νικοτιανῆς ἐκ μιᾶς δρχ.
ἐνεθὲν εἰς τὸ ὄρθον ἔφερε τὸν θάνατον εἰς ἀνθρώπους.

Καὶ ἐπὶ τοῦ δέρματος γυμνοῦ τεθεῖσα ἡ νικοτιανὴ
ἔφερε δηλητηριάσεις.

Ἀντίδοτα ἢ κένωσις τοῦ δηλητηρίου ἐκ τοῦ στομάχου δι' ἐμετικῶν, ἢ δεψίνη κ.τ.λ. ὡς καὶ ἀνωτέρω.

Ἑνέργεια ἰαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς εἰλεοὺς καὶ ἐνεσφιγμένας κήλας διὰ κλυσμάτων εἰς τὸ ὀρθόν, τὸ κάπνισμα ὠφελεῖ πρὸς δυσκοιλιότητος, κατὰ τοῦ τετάνου ἀνύει, πρὸς ἄσθματα νευρικὰ καὶ γλωττίδος καὶ στηθάγχας. Ὡς διουρητικὸν οὐχὶ μετ' ἐπιτυχίας, ὡς φθειροκτόνον ὠφελεῖ.

Δίδεται ἔσω ἢ νικοτιανὴ εἰς κόνιν κατὰ σιτ. $1\frac{1}{2}$ —2 δις τῆς ἡμέρας εἰς ἔγχυμα, ἐκ στ. 2—30 ἐν οὐγγ. 2 κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ. Ἐξωτερικῶς ἐπιτίθεται εἰς καταπλάσματα ὡς πρᾶυντικά.

Λοβελίας πόα. (*Herpa Lapeliae inflatae*).

Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἔχει ὡς κύριον στοιχεῖον τὴν *λοβελίνην*. Χορηγεῖται μόνον κατὰ τῶν παροξυσμῶν τοῦ ἄσθματος.

Δίδεται ἢ κόνις κατὰ σιτ. 2—4 πολλάκις τῆς ἡμέρας κάλλιον τὸ βάμμα, *Tinct. Lopeliae*. Δίδεται κατὰ τὸν παροξυσμὸν κατὰ σταγ. 10—30 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου.

Χελιδονίου τοῦ μείζονος πόα καὶ ῥίζα. (*Herpa et Radix Chelidoni majoris*).

Chelidonium majus L. *Papaveraceae*. Φυτὸν τῆς Εὐρώπης.

Πρωτεῖον στοιχεῖον ἔχει τὴν χελιδερυθρίνην, τὴν χελιδονίνην, τὴν χελιδοξανθίνην, τὸ χελιδονικὸν ὀξύ καὶ ἄλατα.

Ἡ χελιδερυθρίνη, $C^{19} H^{17} NO^4$.

Ἡ χελιδονίνη, $= C^{19} H^{17} N^3 O^2 + H^3 O$.

Χελιδονικὸν ὀξύ = $C^7 H^4 O^6$.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ὁ ὀπὸς ἐπὶ δέρματος τριβεὶς φέρει ὑπεραιμίαν, πόνον, ἔσω ληφθεὶς ἐρεθίζει στόμα καὶ στομάχον, καὶ φέρει ἄλγος καὶ δίψαν.

Ἐνδείκνυται εἰς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος, πρὸς ἰκτέρους. Ἐξωτερικῶς πρὸς ἀκροχορδῶνας καὶ μυρμηκίας, ἐπι-
τρίβονται δι' ὀπίου. Δίδεται τὸ οἶνόπνευμα κατὰ σταγ.
10—20 τετράκις τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ ὕδατῶδες κατὰ δρχ.
1—3 ἀμφοτέρω εἰς καταπότια.

ΤΑΞΙΣ ΟΓΔΟΗ

ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΙΑΛΥΤΙΚΑ

REMEDIA RESOLVENTIA

Διαλυτικά φάρμακα καλοῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύωσι μέρια τοῦ σώματος ἢ στοιχεῖα τῶν νόσων στερεὰ ἢ νὰ διατηρῶσι αὐτὰ βρώδη καὶ νὰ κάμῃ βρωδέστερα ὅσα ἐξ ἀρχῆς ἦσαν βρευστά· ἐπιρρέπουσιν εἰς πῆξιν ἢ θρομβῶσιν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Καλιοῦχα. (Kalina).

Τὸ κάλιον (σύμβολον=K) εἶναι μέταλλον στιλπνῶς ἀργυρόχρουν, ἀπαλώτερον τοῦ κηροῦ.

Κύριον στοιχεῖον ἐνέχουσι τὸ κάλιον, εὐρίσκεται δὲ τὸ κάλιον εἰς τὰ ὀρυκτά, τὰ ὕδατα, τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα. Εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν ἀποτελεῖ οὐσιωδέστατον στοιχεῖον προπάντων τοῦ αἵματος, πρὸς τούτοις τῶν μυῶν καὶ πολλῶν διακριμάτων.

Τὸ κάλιον (σύμβολον=K.).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Πρῶτον μὲν τὰ καλιοῦχα ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἐξηρητημένων λειτουργιῶν, δηλ. τῆς θρέψεως δεύτερον τῆς κινήσεως τοῦ αἵματος καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τελευταῖον ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς λειτουργίας τῶν νεύρων.

Καὶ τὸ αἷμα τὸ κάμνουσι βρωδέστερον ἑαυτοῦ, καὶ τοῦτο διότι διαλύουσιν ἐπὶ ποσὸν τὴν ἰνικὴν καὶ τὸ λεύκωμα, καὶ ἐμποδίζουσι τὴν ταχεῖαν θρόμβωσιν αὐτῶν, ἐξασθενεῖ τὰς κινήσεις τῆς καρδίας. Τὰ καλιοῦχα εἶναι ἐπίσημα στοιχεῖα τῶν τροφῶν, ὡς τε ἡ κατὰ φύσιν παρουσία τῶν καλιούχων ἀνυψοῖ τὴν δύναμιν τῶν τροφῶν.

Ίαματικὴ ἐνέργεια. Γενικῶς τὰ καλιοῦχα τίθενται εἰς χρῆσιν α') ὡς καυτήρια, β') ὡς ἐξουδετερωτικά τῶν ἐν τῷ σώματι ὀξέων (στομάχῳ, κύστει οὐροδόχῳ, κόλπῳ θήλεος κ.τ.λ.), γ') ὡς διαλυτικά ἐξιδρωμάτων, δ') ὡς κινητικὰ κοιλίας καὶ οὔρων, ε') ὡς κατασταλτικά τῆς καρδίας, ς') ὡς διαλυτικά τοῦ αἵματος.

Κάλι καυστικόν, Ὑδροξειδίου καλίου. (Kali causticum s. hydricum).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τεθὲν τὸ κάλιον ἐπὶ τῶν ἰστῶν, οἷτινες σύγκεινται ἐξ ὕδατος, λευκωματοειδῶν καὶ λίπους, τοὺς διαφθεῖρει κατὰ χημικοὺς νόμους. Τὸ δέρμα τὸ καυτηριάζει ταχέως, ὁ πόνος τῆς καυτηριάσεως διαρκεῖ 4—5 ὥρας, ἐὰν πολὺν χρόνον διαμείνῃ τὸ κάλιον οἷον τοὺς μῦς, νεῦρα, ἀγγεῖα μέχρι τῶν ὀστέων. Καταποθὲν τὸ καυστικὸν κάλι, ὀλίγον μὲν ἐξουδετεροῦται ὑπὸ τῶν ὀξέων ἅτινα εἶναι εἰς τὸν στόμαχον, πλεῖον δὲ ἡραιωμένον ἐντὸς πολλοῦ ὕδατος, διαλύει τὰ βλεννοσφαίρια εἰς ὀξῶδες ὑγρὸν καὶ κατατῆκε τὰ κύτταρα τῶν ἐπιθηλίων, ἐξ οὗ παραβιάπτεται ἡ πέψις καὶ χυμοποίησης, πολὺ δὲ κατακαίει τὸ στόμα, διάρροια ἐπέρχεται κ.τ.λ.

Ἀντίδοτα εἶναι ἐξουδετεροῦντα τὰ ἀλκάλεια, λ. χ. λίπη καὶ ὀξέα, φυλιτὰ προπάντων, ὄξος κοινόν, ὁπὸς λειμωνίων, τὰ γαλακτικά λουτρὰ χλιαρά.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐσωτερικῶς χορηγεῖται τὸ καυστικὸν κάλι κατὰ σιτ. 1—2 τὸ ξηρόν, κατὰ 2—4 σιτ. τὸ ῥευστὸν εἰς βλεννώδεις ποτὸν οὖγγ. 6—8 πρὸς πυρώσεις καὶ ὀξυρεγμίας ἢ πρὸς παροξυσμοὺς ἀρθρίτιδος.

Εἰς λουτρὰ γενικὰ μεταχειριζόμεθα τὸ καυστικὸν κάλι ἐκ 2—4 οὖγγ. κάλεος, ἀνύουσι τοὺς τρισμοὺς τῶν τετάνων, κατὰ τῆς χολέρας εἰς τὸ στάδιον τῆς κυανώσεως, κατὰ τῶν ἀρθρικῶν πόρων, κατὰ τοῦ ἐξ ὀστρακιᾶς ὕδρωπος, κατὰ τῶν διογκώσεων μήτρας καὶ ὠθηκῶν καὶ τῶν χοιραδικῶν ὅγκων καὶ κατὰ τῶν χρονίων ἐξανθημάτων τῶν ἐπὶ τοῦ δέρματος, λ. χ. τῆς ψωριάσεως, λειχηνῶν κ.τ.λ., τὰ λουτρὰ γίνονται πρὸς ἐπεσχημένους ἰδρωπας τῶν ποδῶν ἢ πρὸς ρευματισμοὺς ἢ τραύματα.

Ὡς καυτήριον ὅτε μὲν μεταχειριζόμεθα τὴν ἄκρατον κόνιαν τοῦ κάλεος $33\frac{0}{10}$, ὅτε δὲ τὸ χυτόν=τὸν καυστικὸν λίθον τῶν χειρουργῶν. Εἰς πλύσεις ψωριῶντων μεταχειριζόμεθα 30—40 γραμμ. κόνιας μετὰ λίτρας ὕδατος. Εἰς ἐνέσεις βλεννορροίας ἢ πρὸς τυλώδη συρρίγγια 1μ. καλίου κόνις συμίγνυται μετὰ 20—100μ. ὕδατος, αἱ ἐνέσεις εἰς τὴν οὐρήθραν ἀντικαθίστανται νῦν διὰ τῶν ἐκ θειικοῦ ψευδαργύρου ἢ δεψίνης.

Κόνις καυστικὴ βιενναία, pulvis causticus viennensis.

Φύραμα καυστικὸν βιενναίας, pasta caustica viennensis.

Κάλιον ἀνθρακικόν. (Kalium carponicum, $K^2 CO^3$).

Ἡ ἀγοραία πότασσα, potassa carponica venalis ἢ Kali carponicum crudum, ἢ cineres clavellati.

Τὸ ἀνθρακικὸν κάλιον τὸ καθαρόν, Kali

carponicum depuratum s. Kali carponicum e cin-
cripus clavellatis.

**Τὸ ἀνθρακικὸν κάλιον τὸ καθαρὸν τὸ ἐκ
τῆς τρυγός,** Kalium carponicum e Tartaro s.
Sal. Tartari.

Ἐνέργεια φυσιολογικῇ. Ὀλίγον ἀσθενέστερον
ἐνεργεῖ τοῦ καυστικοῦ καλίου.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Ληφθὲν τὸ κάλι κατὰ δρ.
 $1\frac{1}{2}$ —1 ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡραιωμένον μὲ πολὺ ὕδωρ
1—2 λιτ. ἀναιρεῖ τὰς πολυβλεννίας ἐκείνας, ἐνταυτῷ
κορέννυσι τὴν δίψαν, ἡ γλῶσσα καθαρίζεται.

Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς ὑπεροξίας τοῦ στομάχου
καὶ πυρώσεις καὶ δυσπεψίας καὶ ναυτίας καὶ γαστραλ-
γίας, πρὸς χρονίας δυσκοιλιότητος, πρὸς φλεγμονὰς τοῦ
ἀεροποῦ σωλῆνος, λ. χ. κυνάγχης, λαρυγγίτιδος, πνευ-
μονίας κ.τ.λ. Πρὸς βρογχίτιδας καὶ πνευμονίας, πρὸς
τοὺς ὀξεῖς τῶν ἄρθρων ῥευματισμούς, κατὰ τῶν φλεγμο-
νῶν τῆς μήτρας.

Ἀντενδείκνυται, πρὸς πᾶσαν φλεγμονὴν ἀνθρώπου
πάσχοντος ἐξ ἀναιμίας, πρὸς τὰς φλεγμονὰς τῶν τρυφε-
ρῶν παιδίων καὶ τῶν πολὺ πρεσβυτέρων.

Ἐνδείκνυται, πρὸς τὰς ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος ψαμμιά-
σεις, πρὸς τοὺς ὕδρωπας τοὺς ἀνὰ σάρκα προπάντων,
τοὺς μετ' ὀστρακίαν, ὡς διουρητικόν, πρὸς τὴν ἀρθρίτιδα.
Δίδεται κατὰ σιτ. 10—15 εἰς ἀρκετὸν ὕδωρ $1\frac{1}{2}$ —1 ὥρ.
πρὸ τοῦ γεύματος, ἢ καὶ 2—4 ἐν λίτρ. ὕδατος. Βλά-
πτονται μόνον οἱ γέροντες.

Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς λιπώδεις ὑπερτροφίας τοῦ ἥπα-
τος, πρὸς ἰκτέρους καὶ τὰς δυσπεψίας, ὠφελεῖ δὲ πολὺ,
ἐὰν λαμβάνηται μὲ μεταλλικὰ ὕδατα. Δίδεται ὡς ἐμπει-

ρικὸν φάρμακον κατὰ τοῦ σακχαρώδους διαβήτου κάλιον καὶ νάτριον.

Ἐνδείκνυται πρὸς τὴν οὐρηθρίτιδα καὶ τὴν προστατίτιδα, τὰς βλεννορροίας τὰς οὔσας εἰς τὸ ὀξὺ στάδιον, καὶ πρὸς χρονίαν βλεννορροίαν.

Ἀντίδοτα. Ἐνδείκνυται ἡ μαγνησία.

Ἐξωτερικῶς παραγγέλλεται πρὸς χρόνια ἐξανθήματα, ἐκζεματώδη ἢ ψωριοειδῆ κ.τ.λ.

Ποδόλουτρα περισπαστικὰ γίνονται, πρὸς ὑπεραιμίας κεφαλικάς, πρὸς δυσμηνορροίας, πρὸς σπασμούς, οἷον τρισμούς, τετάνους, ἐκλαμψίας παίδων, ἐνηλίκων, ἐγκύων ἢ λεχωίδων γυναικῶν.

Ποτὸν ῥιβέρου, Potio Riveri.

Κάλιον ἀνθρακικὸν ὀξύ, Liguor Kalii carbonici.

Κάλιον δισανθρακικὸν καθαρὸν. (Kalium picarponicum purum KHCO^3).

Κρύσταλλοι, ἄχροοι, ῥομβικοί, τὴν δὲ ἀντίδρασιν καὶ τὴν γεῦσιν ἀλκαλικοί.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Χορηγηθὲν ἔσω εἰς τὸν στόμαχον ἐξουδετεροῖ τὰ ὀξέα καὶ τὰ προηγούμενα, ἐὰν δὲ περισσότερον τοῦ CO^2 , ναρκοῖ τὸν στόμαχον.

Ἐὰν δὲ ἐπὶ χρόνον μακρὸν χορηγηθῇ, βλάπτει τὴν πέψιν καὶ τὴν χυλοποίησιν, καὶ ἀτροφίαν φέρει καὶ ὑδραιμίαν.

Δίδεται ἔσω ὡς διουρητικὸν κατὰ 1—2 δρ. ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Κόνις ἀεροφόρος, Pulvis aerophorus, δίδεται 1—2 δρχ. δι' ἡμέρας.

Τεχνιτὸν ὕδωρ σελτεριανόν, Aqua selteriana artificialis. Δίδεται ὁμοίως.

Νίτρον, Κάλιον νιτρικόν, KNO^3 . (Nitrum s. Kalium nitricum, Sal petrae).

Κρύσταλλοι ὀρθιοί, πρισματικοί, ἡμιδιαφανεῖς, γεννᾶται δὲ εἰς τὰ σπήλαια.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς ἐνεργεῖ ὥς καὶ τὰ λοιπὰ καλιοῦχα φάρμακα.

Ἀντίδοτα εἶναι τὰ σκεπαστικά καὶ ἡ κένωσις τοῦ δηλητηρίου διὰ γαστραντλίας καὶ τὰ διεγερτικά, ἀμμωνία αἰθέρος, καφε κ.τ.λ.

Ἀναπίνεται τὸ νίτρον καὶ ἐκ τοῦ στομάχου καὶ ἐκ τῶν ἐντέρων.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς φλεγμονάς, τὰς πνευμονίας, τὰς πλευρίτιδας καὶ τὰς φλεγμονάς τῆς καρδίας καὶ κατὰ τῶν ὀξέων ρευματισμῶν τῶν ἄρθρων.

Ἀντενδείκνυται, ὅταν ἡ φλεγμονὴ φέρῃ ἀσθενικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐμφωλεῦῃ εἰς ἀνθρώπους ἐξησθηνημένους λ. χ. εἰς παιδιά καὶ γέροντας, καὶ ὅταν ἡ πνευμονία ἐπιπλέκεται μετὰ πάθους ἢ συμπαθείας τοῦ ἥπατος.

Ἐνδείκνυται, κατὰ τῶν οὐσιαστικῶν πυρετῶν, ὡς διουρητικὸν παραγγέλλεται πρὸς ὕδροκεφάλους καὶ πρὸς ἀποστήματα πλευριτικά ἢ περιάρθρια, δίδομεν αὐτὸ μόνον ἢ μετὰ τῆς δακτυλίτιδος. Χορηγεῖται κατὰ τῆς βλεννορροίας τῆς οὐρηθρίτιδος, ἥτις εἶναι εἰς τὴν ἀκμὴν κατὰ δρ. 1 ἐν ἀφεψήματι κριθῆς ἢ ἀγρώστεως ρίζα δι' ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς δὲ μεταχειρίζομεθα ἀντὶ τοῦ πάγου.

Χορηγεῖται τὸ κεκαθαρμένον νίτρον, Nitrum depuratum s. purum, ὡς διουρητικὸν σιτ. 2—5 δις ἡ

τρὶς τῆς ἡμέρας διαλελυμένον σιτ. 2—30 δι' ἡμέρας. Ὡς ἀντιφλογιστικὸν δὲ κατὰ δρ. 1—2 καθ' ὥραν 1—2 κοχλ. τῆς τραπέζης, οὐχὶ δὲ καὶ πλέον τῶν 3 δρχ.

Κόνις συγκεραστική, Pulvis temperans. Ἐν χρήσει κατ' ἐπιφορῶν αἵματος πρὸς τὴν κεφαλὴν. Λαμβάνεται κατὰ κοχλ. τοῦ καφὲ δις ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Διάλυσις σμυκέρειος, Solutio Schmukeri. Ἐξωτερικῶς ἐπιτίθεται μετὰ σακχάρου ἐπὶ τραχωμάτων καὶ πτερυγίων καὶ πόνων τῶν ὀφθαλμῶν.

Νιτροῦχος χάρτης, Charta nitrata. Εἰσπνευσθεὶς ὁ καπνὸς πρὸ τοῦ ὕπνου ἀνακουφίζει τοὺς παροξυσμοὺς τοῦ ἄσθματος.

Κάλιον θειϊκόν. (Kali sulfuricum s. Sal. polychrestum Clauperi, s. Arcanum duplicatum $K^2 SO^4$).

Εὐρίσκεται εἰς μεταλλικὰ ὕδατα καὶ ὀρυκτὰ καὶ φυτά.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ Νιτρικὸν κάλιον. Συντούτοις δίδεται καὶ ὡς καθάρσιον κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1 εἰς ἀφέψημα ἀλθαίας ἢ εἰς κόνιν κατὰ σιτ. 2—30, ὡς διαλυτικὰ δὲ πρὸς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος, κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 δις τῆς ἡμέρας.

Κάλιον χλωρικόν. (Kali chloricum s. muriaticum oxygenatum s. oxymuriaticum, KClO).

Κρύσταλλοι φυλλώδεις, στιλπνοί, λευκοί, τὴν γεῦσιν ὑφάλμυροι, εἰς τοὺς ἀνημμένους ἄνθρακας ἀναφλέγεται.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ νίτρον. Ὡς ἐμπειρικὸν χορηγεῖται πρὸς ἀφθώδεις καὶ ἐλκώδεις στοματίτιδας καὶ φαρυγγίτιδας,

κατὰ τῶν κατάρρων τοῦ στομάχου, κατὰ τῶν ὀδονταλ-
γιῶν, κατὰ τῶν ἠνεωγμένων καρκίνων.

Δίδεται ἔσω πάντοτε εἰς διάλυσιν ἐκ δρ. $1\frac{1}{2}$ —1 ἐν
οὕγγ. 4 ὕδατος κατὰ διωρίαν κοχλ. τῆς τραπέζης, εἰς
ἀνακογχυλισμὸν δὲ δρ. 1—2—3 ἐπὶ λιτρ. ὕδατος, οὐ-
δέποτε εἰς κόνιν.

Καὶ ἕτερον χλωριοῦχον κάλιον, Chloretum Kalii s.
Kalium Chloratum. Δίδεται ἔσω κατὰ γραμμ. 1—2
διαλελυμένον ἐν ὕδατι, ὡς τὸ βρωμιοῦχον κάλι.

Κάλιον ὀξικόν. (Kalium aceticum, Terra foliata
Tartari. $K. C^2 H^3 O^2$).

Κόνις λευκή, κρυσταλλώδης, ἡ κροκύδες ἐλαφραί.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδεί-
κνυται καὶ ἀντενδείκνυται, ὅπου καὶ ὅπως τὰ προηγού-
μενα κάλια.

Δίδεται ὡς διουρητικὸν κατὰ σταγ. τὸ ξηρὸν καὶ
ὡς διαφορητικὸν 10—20 πολλάκις ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας,
ὡς καθάρσιον τὸ ξηρὸν κατ' οὕγγ. $1\frac{1}{2}$ —1 σπανίως.

Κάλιον διτρυγικὸν ἢ κάλιον τρυγικὸν ὀξεινόν, ἡ τρυξ
κεκαθαρμένη. (Cremor Tartari, Kali tartaricum
acidulum, Tartarus depuratus $KH C^4 H^4 O^6$).

Εὐρίσκεται εἰς πολλὰ φυτὰ καὶ εἰς τοὺς ὀξεινοὺς καρ-
πούς. Εἶναι κόνις κρυσταλλικὴ οὐδὲν ἑτερογενὲς στοιχεῖον
ἔχουσα.

Ἀκάθαρτος τρύξ, Tartarus crudus.

Ἡ κεκαθαρμένη τρύξ, Cremor Tartari.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδεί-
κνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ θεικόν κάλιον. Χρησιμεύει εἰς
κατασκευὴν ὁροῦ γάλακτος κατὰ δρ. 1—2.

Κόνις δροσιστική, pulvis refrigerans s. temperans.

Κάλιον τρυγικόν οὐδέτερον. (Kali tartaricum Tartarus tartarisatus. $K^2 C^4 H^4 O^6$).

Μάζα κρυσταλλική λευκή, ἄχρους, διαφανής, βασίρρομβος.

Φυσιολογική καὶ ἱαματική ἐνέργεια. Χορηγείται καὶ ὡς καθάρσιον καὶ ὡς ὑπακτικόν, ὡς διουρητικόν, πρὸς αἱμορροϊκούς, πρὸς δυσπνοίας καὶ κεφαλαλγίας, πρὸς οἰδήματα καὶ ὕδρωπας καὶ πρὸ πάντων τοὺς ἐξ ὑπερτροφίας. Ἔτι δὲ καὶ ὡς περισπαστικόν, πρὸς μελαγχολίας καὶ ὑποχονδρίας, ὡς καθάρσιον ἐπὶ φλεγμονῆς μήτρας, ὠοθηκῶν, μαστῶν, ἥπατος κ.τ.λ.

Χορηγείται ὡς διουρητ. κατὰ γραμμ. 1—2 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου, ὡς καθάρσιον κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —2—3.

Κόνις ἀνθαιμορροϊκή, Pulvis haemorrhoidalis.

Κάλιον κιτρικόν. (Kali citricum).

Τριῶν εἰδῶν ἄλατα τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος ὑπάρχουσιν διὰ καλίου.

Α'. Τὸ $KH^2 C^6 O^7$.

Β'. Τὸ $K^2 HC^6 H^5 O^7$.

Γ'. Τὸ $K^3 C^6 H^5 O^7$.

Παραγγέλλεται πρὸς πυρετοὺς γαστροχολικοὺς τοὺς μετὰ ναυτίας καὶ ἐμέτους, κατὰ δρχ. 1—2. Κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1—2 ὡς καθάρσιον.

Δίδεται εἰς ἀφέψημα δρ. 1—2 ἐν οὐγγ. 6 κ.τ.λ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Νατριοῦχα. (Natrice).

Τὸ νάτρον εὐρίσκεται εἰς ἅπασαν τὴν κτίσιν, καὶ εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν. Κατὰ δὲ ταῦτα τὰ ἀλκάλια, καὶ ἰδίᾳ τὰ νατριοῦχα, οὐσιωδῶς συμβάλλονται εἰς πάσας τὰς ἐν τῷ αἵματι ὀξειδωτικὰς πράξεις.

Τὸ ἀνθρακικὸν νάτριον πορίζει τὴν ὠφέλειαν εἰς τὸ αἷμα καὶ ὅτι τοῦτο τὸ καθιστᾷ ἐπιτηδειότερον εἰς τὸ διαχεῖσθαι διὰ ζωϊκῶν ὑμένων. Τὰ κεντρικὰ νεῦρα δὲν πάσχουσιν ὑπὸ τῶν νατριοῦχων, οὔτε δὲ καὶ τὰ νεῦρα οὔτε οἱ μῦς. Ὅχι μόνον οὐσιωδῶς διαφέρει τοῦ ὀπίου, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τρόπον ἰδιάζοντα καὶ οὐπω ἐξακριβωθέντα.

Νάτρον καυστικὸν ὑγρὸν. Κονία νάτρου. (Natrium hydricum liquor. Natri caustici).

Ὑγρὸν διαυγὲς καυστικώτατον. Εἶναι ἡπιώτερον κατὰ πῆν τοπικὴν δρᾶσιν παρὰ τὸ δμώνυμον κάλι, χρῆσις δὲ ἡ αὐτὴ ἀμφοτέρων. Δι' αὐτοῦ κατασκευάζουσιν ἱατρικοὺς σάπωνας, χρησιμεύει καὶ ὡς καυτήριον διφθερικῶν ἐξιδρωμάτων, κεκραμένον μεθ' ὕδατος τιτανίου ὡς 1: 100 — 200, καὶ εἰς εἰσπνοὰς ἐξαχνωμάτων κατὰ τῆς αὐτῆς νόσου ὡς κρᾶμα ἐξ 1 νάτρου κανίας, 12 τιτανίου, καὶ 100 ἀπεσταγμένου ὕδατος.

Νάτριον ἀνθρακικὸν οὐδέτερον. (Natrium carbonicum Sal Sodae. $\text{Na}^2 \text{CO}^3$).

Ἐξάγεται ἐκ τῆς σποδοῦ παραλίων φυτῶν, νῦν δὲ σκευάζεται πανταχοῦ.

Ὑπάρχουσι τριῶν εἰδῶν νατρίου·

α') Τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κοινὸν καὶ ἀγοραῖον, *N. carp. crudum*, τὸ πρὸς σαπωνοποιεῖαν.

β') Τὸ καθαρὸν ἀνθρακικὸν νάτριον. *Nat. carp. purum s. depuratum*.

γ') Τὸ ἀνθρακικὸν νάτριον τὸ ξηρόν, *Natr. carp. siccum*.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Τεθὲν ἐφ' ὑγιоῦς δέρματος διαλύει τὰ λίπη καὶ σμῆγματα καὶ ῥύπους, τὴν ἐπιδερμίδα καὶ τὸ δέρμα μαλακύνει, ἐὰν δὲ διαμείνῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐρεθίζει καὶ καίει. Ἀναπίνεται προπάντων, ἅμα ὡς λουτρὸν ἐφαρμοσθῇ, τὰ δὲ οὖρα κάμνει ἀλκαλικά. Ἔσω κατὰ σιτ. 10—20 ληφθὲν κακὸν προξενεῖ, δεσμεύει μόνον τὰ γαστρικὰ ὀξέα, ἀλλ' ἡπιώτερον τοῦ συστοίχου καλίου. Κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1 καυτηριάζει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα καὶ φονεύει. Τὸ αἷμα, κάμνει ἀλκαλικώτερον ἑαυτοῦ καὶ ῥωοδέστερον. Κυρίως ἐκ τῶν νεφρῶν ἀποκρίνεται τὸ ἀνθρ. νάτριον καὶ κάμνει ἀλκαλικά. Καὶ ἐκ τῶν πνευμόνων ἀποκρίνεται. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον φέρει ῥύσεις ἐκ τῆς ῥινός, οὐλῶν, μήτρας καὶ νεφρῶν.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς ὑπεροξίσεις καὶ βλεννοπληθείας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπὶ κατάρρων ἰδιοπαθῶν, ἢ καὶ ἐπιπλεκόντων τύπους ἢ διαλείποντας καὶ ὑφεσίμους, ἢ ὀξέα ἐξανθήματα ἢ πάθη τῶν πνευμόνων ὀξέα καὶ χρόνια. Πρὸς τὰς δυσπεψίας, πρὸς φλογώσεις τῶν βλεννοῦμένων ἀφθώδεις ἢ πολφώδεις, λ. χ. κυνάγχας, λαριγγίτιδας, πνευμονίας, πρὸς λιθιάσεις ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος, πρὸς ὕδρωπας λευκοματουρικούς, καθ' ὧν ἐδόθη καὶ κατὰ δρ. 1—2 δι' ἡμέρας, πρὸς τὰς ἀρθρικὰς παθήσεις καὶ αὐτὰς τὰς ὀξυτάτας καὶ πυρετω-

δεστάτας μετεχειρίσθησαν αὐτὸ καὶ κατὰ τῆς χολέρας συνεβουλεύθη. Πρὸς τὰ λιπώδη συγκρίματα τὰ εἰς τοὺς χολοδόχους πόρους (χολολίθους). Ἡ κατάχρησις τοῦ νατρίου φέρει βλάβην. Προκύπτει καὶ χρονία τις δηλητηρίασις δι' ἀλκαλίων.

Μεταχειριζόμεθα τὸ νάτριον, εἰς λουτρὰ τοπικά, οἷον ἐγχύσεις πρὸς κατάρρους τοῦ κόλπου καὶ τῆς μήτρας ἐρπητικούς τοὺς μεθ' ὑπερτροφίας τραχωματώδους τοῦ βλεννογόνου ἐν τῷ κόλπῳ καὶ μετὰ κνήφης πολλῆς τῶν αἰδοίων. Ἰδίως ἐνδείκνυται ὅταν τὸ ἀπόκριμα τοῦ κόλπου εἶναι ὀξείνὸν τὴν δρᾶσιν.

Νάτριον δισανθρακικόν. (Natrium picarponicum s. Cicarponas Natri s. Sodae Na H. HO³).

Μάζα κρυσταλλικὴ λευκοτάτη, εὐδιάλυτος εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἡ αὐτή, οἷα καὶ ἡ τῶν νατριούχων καὶ τοῦ ἀνθρακικοῦ νατρίου. Προστούτοις ἐνδείκνυται πρὸς πυρώσεις καὶ ὀξυρεγμίας, πρὸς πλεονασμούς οὐρικοῦ ὀξέος, πρὸς ποδάγρας παροξυσμούς, πρὸς ἐκλειπώσεις τοῦ ἥπατος, πρὸς σακχαρώδη διαβήτην, πρὸς κατάρρους τῶν πνευμόνων, πρὸς φυματιδῶντας, πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ πᾶσα ἐμπύησις τῶν πνευμόνων καὶ πᾶς ἐκτικὸς πυρετός. Δίδεται κατὰ δρχ. 2—4 δι' ἡμέρας. Δίδεται κατὰ σιτ. 10—20 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας νήστεως τοῦ στομάχου, κατὰ δρχ. 1—4 ὡς ἀφέψημα πιεῖν ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς λουτρὰ ὡς καὶ εἰς τὸ περὶ ἀνθρ. νατρίου. Ἐγχύνεται εἰς κολπίτιδας χρονίας, στερώσεις καὶ μητρίτιδας καταρροϊκὰς κ.τ.λ.

Κόνις ἀεροφόρος, Pulvis aerophorus.

Νατρίου δισανθρακικοῦ τροχίσκοι, Tro-
chisci Nat. picarponici.

Ποτὸν ῥιζέρειον, Potio Riveri.

Ἵδρατα ἀλκαλικά αὐτοφυῆ. (Aqua mimerales
alcalicae).

Ὡς πρῶτον στοιχεῖον αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων τούτων
ἐνέχουσι ἀνθρακικὸν καὶ δισανθρακικὸν νάτριον, ὀνομά-
ζονται δὲ νατροπηγαί, καὶ αἱ μὲν θερμαὶ εἶναι ὡς ἐν
Γαλλίᾳ, αἱ δὲ ψυχραὶ ὡς ἐν Γερμανίᾳ. Δεύτερον στοι-
χεῖον περιέχουσι ἅλας μαγειρικὸν ἢ θειικὸν νάτριον ἢ ἀν-
θρακικὸν ἀσβέστιον καὶ μαγνησίαν, δι' ὃ καὶ νατροπηγαί.
Ἵποδιαيروῦνται δὲ εἰς ἀλατώδεις ἢ πικράς ἢ γαιώδεις.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνερ-
γοῦσιν ὡς καὶ τὸ δισανθρακικὸν νάτριον. Ἐπισυνάπτομεν
δὲ τὰς σκευασίας.

1) **Πρὸς νόσους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, Sel-**
ters, Vichy. (πηγὴ Celestins καὶ Grande Crille).

2) **Πρὸς νόσους τοῦ ἥπατος λ. χ. ὑπερτρο-**
φίας κ.τ.λ., Carlsbad, Marienbad καὶ Vichy.

3) **Πρὸς κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀρ-**
γάνων, Vichy, Marienbad, Franzensbad.

4) **Πρὸς ἐναρχομένης φυματιώσεως καὶ χοι-**
ράδας καὶ ῥαχίτιν, τοῦ Ems, Cleichenperg. Ἡ
κατάχρησις βλάπτει.

5) **Πρὸς κατάρρους τῶν οὐροποιητικῶν**
ὀργάνων, Vichy Carlsbad. Ἐν χρήσει τὰ ἔχοντα δι-
σανθρακικὸν νάτριον.

6) **Πρὸς πάθη τοῦ δέρματος χρόνια καὶ**
ψωριοειδῆ. Ἐν χρήσει πάντα τὰ ἀλκαλικά ἀνεξαι-
ρέτως.

7) **Πρὸς ἀναμείας καὶ ὑστερισμούς,** Franzensbad, Orezza. Ἐν χρήσει τὰ σιδηροῦχα ἀλκαλικά. Καὶ τοῦ Cleichenberg.

Καὶ αἱ τοῦ Spaa. Ἐν χρήσει πρὸς φυματιώσεις καὶ χρονίους κατάρρους κύστεως καὶ μήτρας.

Αἱ τοῦ Teplitz πρὸς ρευματισμούς, παραλύσεις κ.τ.λ.

Vichy (ἡ πηγὴ de la Grande Crille) εἰς εὐκόλυνσιν τῆς πέψεως, καὶ πρὸς κατάρρους τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων.

Vals. Πρὸς φουσκονίας τοῦ ἥπατος.

Ems. Ἐκ τῆς πηγῆς Kraenchen, καὶ τὰ τῆς Fuerstenguelle καὶ Kesselprunnen.

Bilin. Πρὸς κατάρρους τῶν πνευμόνων.

Fechingen καὶ Ceilnau ἐν τῷ Lanthal. κατὰ τῆς Ceilnau. πρὸς κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ πεπτικῶν ὀργάνων.

Ciessipel, παρὰ Carlsbad. Ὡς ἰσχυρὰ ὀξυανθρακικά ὕδατα εἶναι ἐν χρήσει.

Salzprunn. ἐν χρήσει πρὸς βλεννορροίας τῶν πνευμόνων καὶ φυματίων καὶ πρὸς κατάρρους τοῦ στομάχου. Ἐν Ἑλλάδι γνωστὴ νατροπηγὴ εἶναι μία ἐν Ἑρμιονίδι ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἀλκαλικωτάτη. Θεραπεύει ψαμμιάσεις ἀποστέλλονται τὰ ὕδατα.

Νάτριον θειϊκόν. (Natrium sulfuricum. Sal. mirapile Clauperi).

Εὐρίσκεται εἰς μεταλλικά ὕδατα καὶ εἰς θαλάσσια, εἰς φυτὰ, εἰς τὸ αἷμα κατὰ κρυστάλλους διαφανεῖς καὶ εἰς τὰ οὖρα.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Εἶναι ὥς καὶ ἡ τοῦ θειϊκοῦ καλίου.

Νάτριον θειϊκὸν ξηρόν. Natrium sulfuricum siccum.

Νάτριον ὑποθειῳδες, Natrium hyposulfurosum. Δίδεται 10—20 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Νάτριον θειῳδες, Natrium sulfurosum $\text{Na}^2 \text{S}^2 \text{O}^3 + 7 \text{H O}$. Ἐνδείκνυται κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. Δίδεται ἔσω κατὰ δρχ. 1—3 δι' ἡμέρας εἰς κόνιν μετὰ σακχ. εἰς δόσεις 3—4. Πρὸς γαγγραΐνας περιφερικῶν διαλύεται, πρὸς τὰς συκώσεις καὶ τὰς κνήφας κ.τ.λ.

Πικροπηγαί.

Καλοῦνται οὕτω αἱ πηγαὶ αὗται, διότι ἐνέχουσιν ὡς πρῶτον στοιχεῖον ἅλατα θειϊκά, δεύτερον ποσὸν ἀνθρακικοῦ καλίου ἢ ἁλάτος μαγειρικοῦ ἢ χλωριούχου ἁσβεστίου ἢ καὶ χλωρικοῦ ὑποξειδίου σιδήρου.

Εἰς δύο τάξεις διαιροῦνται αἱ πηγαὶ αὗται.

Α'. Τὰς ἐνεχούσας θειϊκὸν νάτριον ὡς πρῶτον στοιχεῖον, θειϊκὸν μαγνήσιον καὶ ἀνθρακικὸν νάτριον.

Β'. Ὅσα ἐνέχουσιν ὡς πρῶτον στοιχεῖον θειϊκὸν μαγνήσιον, ὡς δεύτερον θειϊκὸν νάτριον (ἢ καὶ ἀνθρακικόν), αἱ ἔξοχον ἔχουσαι τὴν πικρίαν καὶ ὡς ἀπὸ θειϊκῆς μαγνησίας.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Κατὰ 30—60 ἐκ τῶν ἄνω θειϊκῶν ἀλάτων λαμβάνοντες παράγουσι 1—2 κενώσεις.

Ἐνδείκνυνται, ὡς καθαρτικά, ἰδίως πρὸς παχυσάρκους, νωθροὺς, καθεστηκότας, πολυφάγους, πρὸς πάσχοντας μάλιστα ὑπερτροφίαν ἥπατος, ἔπειτα σπληνός, μήτρας, ὠοθηκῶν, πρὸς τὰς λιθιάσεις, πρὸς τοὺς χρόνιους κατάρρους, πρὸς τὰ χρόνια ἀπλᾶ ἔλκη Ἐπισημότεραι πηγαὶ ἐν Εὐρώπῃ ἐν Βοεμία εἶναι αἱ ἐξῆς·

Ἡ τῆς Püllna.

Ἡ τῆς Saiduhschutz ὡς καθάρσιον δι' ἀδυνάτους στομάχους.

Ἡ τῆς Sedlitz καθάρσιον, ὡς τᾶνω.

Αἱ τῆς Carlspad, πρὸς ὑπερτροφίας τοῦ ἥπατος.

Αἱ τῆς Marienpad, καθαρτικόν.

Αἱ τῆς Franzenspad.

Ἐπίσημοι εἶναι καὶ αἱ τῆς Rohisteh ἐν Στειρίᾳ.

Αἱ τοῦ Friedrichshall. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ Neris.

Ἡ Aulus.

Ἡ τῆς Sermaize.

Ἐν Ἰταλίᾳ εἶναι αἱ θερμαὶ πικροπηγαί.

Αἱ τῆς νήσου Ischia. Aqua del pozzeto.

Ἄλας τὸ κοινὸν ἢ χλωριοῦχον νάτριον. (Natrium hydrochlortcum s. muriaticum, sal culimare.

S. Commune Na Cl).

Ἐνέργεια φυσιολογική. Οὐσιωδέστατον στοιλεῖον ἀποτελεῖ τὸ κοινὸν ἄλας εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν, ἰδίως δὲ τοῦ γαστρικοῦ χυμοῦ.

Τεθὲν ἐφ' ὑγιоῦς δέρματος, ἐρεθίζει αὐτὸ εἰς ὑπεραιμίαν, ἐπὶ βλεννοῦμένων τὸ κρυσταλλικὸν ἄλας, πρὸς τὸν φλογιστικὸν ἐρεθισμόν φέρει καὶ τριχοειδεῖς αἱμορραγίας, εἰς τὸ στόμα πλήμμυραν σιέλου, διὰ χρόνου ἀποδέρνονται τὰ ἐπιθήλια, εἰς τὸν στόμαχον ὀλίγον ληφθὲν αὐξάνει τὴν διάκρισιν τοῦ γαστρικοῦ χυμοῦ, καὶ κρατύνει τὴν πέψιν. Κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐρεθίζει τὸν στόμαχον εἰς ναυτίαν, ἐξ οὐγγ. 2—4 γεννᾶται γαστρίτις ἐπέρχεται δὲ καὶ θάνατος.

Ταχέως ἀναπίνεται τὸ ἄλας ἐκ τῶν ἐντέρων, ἀποκρίνεται δὲ ἐκ τῶν νεφρῶν.

Ἑνέργεια ἰαματική. Ὁφελεῖ πρὸς δυσπεψίας καὶ ἀνορεξίας, πρὸς σήψεις καὶ ζυμώσεις ἐν τῷ στομάχῳ καὶ τοῖς ἐντέροις, πρὸς τὰς ἀτονίας τῶν ἐντέρων, ὡς ἐλμινθοκτόνον, πρὸς τὰς βραδέως χωρούσας ἀποστεώσεις χόνδρων, πρὸς τὰς χοιράδων καὶ φυματίων ἐγκαταστάσεις, ὡς ἐξουδετερωτικὸν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου. Ἐνδείκνυται καὶ κατὰ τῆς αἱμοπτύσεως, καὶ τῶν διχλειπόντων πυρετῶν. Δίδεται ἕσω κατὰ γραμμ. 1—3 δι' ἡμέρας. Κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ ἐν ποτηρίῳ πρὸς διαλείποντας ἐν ἀπυρεξίᾳ.

Ἐξωτερικῶς, ὡς ἀνασπαστικὸν εἰς ῥίνας, ὅτε ἀπεπλανήθησαν βδέλλαι εἰς τὸν φάρυγγα, ἢ εἰς τὴν ῥίνα. Εἰσάγομεν οἷς τὸ ὀρθὸν πρὸς ταχεῖαν κένωσιν, εἰς ποδόλουτρα μεταχειριζόμεθα, πρὸς τραχωματώδεις φαρυγγίτιδας.

Ἀλιπηγαί.

Ἀλιπηγαὶ ἢ ἄλῶν πηγαὶ ὀνομάζονται ἐκεῖναι, αἵτινες ἐνέχουσιν ἄλατα χλωριοῦχα μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ μαγειρικόν.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ὁρίζεται πρὸς τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ μαγειρικοῦ ἁλατος. Ἐπειδὴ τὰ ὕδατα ταῦτα λύουσι τὴν κοιλίαν, ἐνδείκνυνται πρὸς δυσκοιλιότητας ἐπιμόνους καὶ διοχλήσεις αἱμορροϊκάς, πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, πρὸς κατάρρους ἐμφυματικούς καὶ φυματώσεις καὶ διογκώσεις ἀδένων χοιραδικὰς ἢ πάθη τοῦ δέρματος χρόνια καὶ χοιραδικά. Αἱ δὲ πρὸς λοῦσιν ἀλιπηγαὶ παραγγέλλονται εἰς διάλυσιν ἐξιδρωμάτων ἀρθριτικῶν, ρευματικῶν, χοιραδικῶν καὶ δερματικῶν. Ὁφελοῦσι πρὸς διογκώσεις τοῦ ἥπατος χρονίας καὶ τοὺς ἐντεῦθεν ὕδρωπας, πρὸς χρονίας μητρίτιδας

καὶ ὠοθηκίτιδας, πρὸς χρονίας τῶν μαστῶν καὶ τῶν ὀρχεων ὑπερτροφίας.

Ἐν Γερμανίᾳ εἶναι ἐξῆς ἀλιπηγαί.

Ἐν Βαυαρίᾳ, αἱ Rakocry, Pandur καὶ ἡ Maxprunnen.

Hompurg.

Kronthal ἢ Soden.

Reichenhall καὶ Kreuth. Juliushal. Pyrmont.

Wiespaden.

Αἱ Kreuznach καὶ Muenster.

Αἱ Naupeim.

Boupon les Baius.

Rourpons Lancy, Bagneres, d'Acour ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐν Ἰταλίᾳ Castellamare καὶ ἐν Ischia.

Ἐν Ἑλλάδι ἐν χρήσει εἶναι αἱ ἐν Κύθνῳ καὶ Αἰδηψῷ.

Ἐν Βάρρῃ κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ἀνύδρου Ὑμητοῦ.

Θάλασσα.

Ἐχει τὸ ὕδωρ αὐτῆς ἅλατος κοινοῦ $2—4\frac{0}{10}$, πρὸς δὲ θειϊκὴν μαγνησίαν καὶ κάλιον καὶ ἀσβέστιον, ἐλαχίστην ποσότητα ἰωδίου καὶ βρωμίου καὶ μόρια φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν οὐσιῶν. Ἡ θάλασσα ἔχει θερμοκρασίαν $16—22^0$

Ε. Ὁ λουόμενος πρέπει νὰ εἰσέρχεται νήστεως τοῦ στομάχου, νὰ διαμένῃ $4—5'$ ὥρ. Οἱ ἔχοντες τὰ μέσα δύνανται νὰ λούωνται ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τοῦ φαγητοῦ ἐν σκιᾷ τοῦ ἡλίου, οὕτως καὶ ἡ πείνα ζωηροτέρα, ἀλλὰ καὶ ὁ ὕπνος ἄριστος, διότι θὰ ἀναπαυθῇ τὸ σῶμα.

Ἐνδείκνυνται τὰ θαλάσσια λουτρά, πρὸς φλεγμονὰς ῥευματικές, ὑποχονδρίας κ.τ.λ.

Ἀντενδείκνυνται δὲ ὅταν πάσχη ὁ ἐγκέφαλος ὑπεραιμίαν, ἢ ἀποπληξίαν ἢ οἱ πνεύμονες ἔπαθον ὑπεραι-

μίας καὶ αἱμορραγίας ἢ ἀνεπάρκειαν βολβίδων. Γίνονται δὲ τὰ λουτρά κατὰ Μάιον καὶ Ἰούνιον καὶ τὸν Σεπτέμβριον μάλιστα.

Ὑποχλωριῶδες νάτριον. (Natrium oxymuriaticus s. Chloretum Natri, Na ClO).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ὑποχλωριῶδες ἀσθέστιον.

Ἰδίως ἐξωτερικῶς μεταχειρίζομεθα.

Νάτριον νιτρικόν. (Natrium nitricum depuratum, Nitrum cupicum. Na NO^3).

Αὐτοφυὲς εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἀναποθὲν ταπεινοῖ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος, τὰ λοιπὰ ὡς τὰ ἄνω νατριοῦχα διαλυτικά. Δίδεται εἰς διάλυτιν 2—4 δρχ. ἐν οὔγγ. 6 μετ' ὀξυμέλιτος.

Νάτριον ὀξικόν. (Natrium aceticum, $\text{C}^2\text{H}^3\text{Na O}^2 + {}^3\text{H}^2\text{O}$).

Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ ὀξικόν κάλιον. Ὡς καθάρσιον κατ' οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1 πρὸς πάθη τοῦ ἥπατος κ.τ.λ.

Νάτριον κιτρικόν. (Natrium citricum).

Ἐνεργεῖ ὡς τὸ κιτρικόν κάλιον, δίδεται κατὰ δρ. 1—2 ὡς ψυκτικόν κ.τ.λ.

Νάτριον φωσφορικόν. (Natrium phosphoricum. Sal mirapile perlatum).

Εὐρίσκεται εἰς τινὰ μεταλλικὰ ὕδατα. Εἰς τοὺς δη-

μητριακούς καρπούς. εἰς τὰ σώματα τῶν ζώων, ἰδίως δὲ εἰς τὸ αἷμα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐὰν ληφθῇ κατὰ δρ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας δεσμεύει τὰ ὀξέα ἅτινα εἶναι ἐντὸς τοῦ στομάχου, προκαλεῖ δὲ καὶ εἰς τὸν στόμαχον ἐξώσμωσιν ὁροῦ, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἄλατα. Ληφθὲν κατ' οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1—2 ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας φέρει διάρροιαν ἄνευ πόνων. Εἰς μικρὰν δόσιν ληφθὲν, φέρει διούρησιν. Λαμβανόμενον τὸ φωσφορικὸν νάτριον, κατὰ 5—10 σιτ. δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, ὠφελεῖ πρὸς πυρετούς, κυρίως δὲ ὡς καθάρσιον τὸ μεταχειρίζονται κατ' οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —2 ἐν οὔγγ. 6—8, λαμβάνει καθ' ἑκάστην ὥραν κοχλιάριον τῆς τραφέζης μέχρις οὗ ἐνεργήσῃ, εἰς κόνιν δὲ κατὰ 10—30 σιτ. τὸ δῖωρον μέχρι δράσεως.

Δίδεται παιδίῳ κατὰ σιτ. 4—12 δι' ἡμέρας ἐντὸς γάλακτος εἰς εὐκόλῳν κατάπεψιν καὶ συμφυσίωσιν τῆς τροφῆς.

Νάτριον ὑποφωσφορῶδες. (Natrium hypophosphoricum. $\text{Na H}^2 \text{PO}^2$).

Ἑνεργεῖ ὡς τὸ φωσφορικὸν νάτριον. Ἰδίως δὲ ἐνδείκνυται ὡς ἀντιφθισικόν. Δίδεται εἰς σιρόπια. Καὶ εἰς κόνιν δίδεται ἐν χάρτῃ κηρωτῷ, κάλλιον εἰς διάλυσιν εἰς ὕδωρ σεσακχαρωμένον κατὰ 10—30 στ. δι' ἡμέρας.

Νάτριον πυροφωσφορικόν. (Natrium Pyrophosphoricum. $\text{Na}^2 \text{H}^2 \text{P}^2 \text{O}^7 + 5\text{H}^2 \text{O}$).

Κρύσταλλοι ἄχροι. Εἰσῆχθη εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐσχάτως ὡς σκευασία σιδηροῦχος εὐπεπτος καὶ ἀναλλοίωτος, (ὄρα σίδηρον).

Βόραξ ἢ βορικὸν νάτριον ὀξεινόν. ($\text{Na}^2 \text{B}^4$
 $\text{O}^7 + 10 \text{H}^2 \text{O}$).

Εὐρίσκεται εἰς λίμνας τῆς Θιβητίας καὶ τῆς Σινικῆς ἀκάθαρτον.

Borax. Natrium piporacicum s. Natrium poracicum c. aqua.

Ὁ βόραξ κεκαθαρισμένος, Borax depuratus.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπὶ σηπομένων σαρκῶν ἐπιτεθείς, ἐμποδίζει τὴν σήψιν, καὶ πτώματα εἰς διάλυσιν βόρακος μένουσιν ἄσηπα. Εἰς τὸ δέρμα ἐὰν διαμένη ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διαλύει τὰ κύτταρα τοῦ ἐπιθηλίου, ἐξοιδίσκον αὐτά. Κατὰ δρχ. ληφθεῖσα φέρει ἔμετον.

Ἐνδείκνυται ὡς διαλυτικὸν ἐξιδρωμάτων ἀφθωδῶν καὶ εἰς τὸ σῶμα παίδων θηλαζόντων καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῶν καὶ ὡς διαλυτικὸν ψαμμιάσεων, καὶ ὡς διουρητικὸν πρὸς ὕδρωπας ἀνὰ σάρκα, ὡς τὰ νατριοῦχα.

Ἐξωτερικῶς δίδεται εἰς διάλυσιν βόρακος πρὸς χλοάσματα, ἐφήλιδας καὶ πιτυριώδη ἐξανθήματα τοῦ δέρματος, πρὸς κνήφας τῶν αἰδοίων τοῦ θήλεος καὶ τῆς ἑδρας, πρὸς χρονίους κατάρρους τοῦ ἐπιπεφυκότος εἰς διάλυσιν τῶν πυωδῶν ἀποκριμάτων. Δίδεται ἔσω κατὰ δρχ. 1—2. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς διάλυσιν ἀφθῶν δρχ. 1—2, ὡς ῥυπτικὸν γαγγραινωδῶν ἐλκῶν, οἶον βουβώνων, ὡς ἀπλοῦν κοσμητικόν, ὡς κολλύριον πρὸς ῥαγάδας καὶ ἄφθας τῶν θηλῶν καὶ τῆς ἑδρας, ἐπιπάσσεται ἐπὶ τῆς θηλῆς τῶν μαστῶν.

Τρῦξ ἐμβόραξ. (Tartarus poraxatus. Cremor
Tartari solupilis).

Μίγμα τριῶν ἀλάτων, τρυγικοῦ καλίου, νατρίουχου
καὶ νατρίου βορακικοῦ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπὶ
τῶν ἐντέρων φέρει ὑπεραιμίαν καὶ καθαίρει ταχέως τὴν
κοιλίαν. Ἀποκρίνεται δὲ ἐκ τῶν νεφρῶν ὡς ἀνθρακικὸν
κάλιον καὶ βορικὸν ὁξὺ καὶ φέρει τὰ οὔρα, φέρει δὲ τὸ
αἷμα πρὸς τὴν μήτραν. Παραγγέλλεται κατὰ 1—2 δρχ.
ὡς διουρητικὸν ἐμμηναγωγόν, κατ' οὔγγ. 1—2 ὡς κα-
θάρσιον πρὸς ὕδρωπας τοὺς ἐξ ἐπισχέσεως τῶν ἐμμήνων
καὶ τοὺς ἐξ ὑπερτροφίας τοῦ ἥπατος, καὶ πρὸς τὰς δυσ-
κοιλιότητας τὰς ἐκ φυσκωνιδῶν τῶν ὑποχονδρίων. Δίδε-
ται ἔσω εἰς διάλυσιν κατ' οὔγγ. $\frac{1}{2}$ —1 εἰς οὔγγ. 6—8
κατὰ διωρίαν κοχλιάριον τῆς τραπέζης ὡς διουρητικόν.

Τρῦξ ἐνάτριος. (Tartarus natronatus. Natro - Kali
tartaricum. Kali tartaricum natronatum. Sal palye
hrestum Seignetti $C^4 H^4 K Na O_6 + 4 H^2 O$).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἡ αὐτὴ
οἷα καὶ ἡ τοῦ τρυγικοῦ καλίου

Κόνις ἀεροφόρος καθαρτικὴ, Pulvis aëro-
phorus purgans s. sedlitzianus.

Σάπωνες. (Sapones).

Εἶναι χημικαὶ συνθέσεις τῶν ἐλαίων καὶ λιπῶν μετὰ
ἀλκαλίων καὶ μεταλλικῶν ὀξειδίων.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Ληφθὲν ἔσω κατὰ σιτ.
5—10 κατὰ γραμμ. κινεῖσι τὴν γαστέρα, κατὰ γραμμ.
2—3 φέρουσι ναυτίαν, ἔμετον καὶ διάρροϊαν, εἰς τὸν

στόμαχον προκαλοῦσιν ἔγχυσιν ὁροῦ κατ' ἐξώσμωσιν διαλύουσι τὰ κύτταρα. Ἀποκρίνονται δὲ διὰ τῶν οὖρων οὐχὶ ὡς σάπωνες, ἀλλ' ὡς δισανθρακικὸν κάλιον ἢ νάτριον. Μακρὰ χρῆσις φέρει ἀτροφίαν.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς χρονίας δυσκοιλιότητος.

Ἐξωτερικῶς οἱ σάπωνες παραγγέλλονται πρὸς πάθη τοῦ δέρματος χρόνια καὶ νωθρά, λεπιοειδῆ, ψωριοειδῆ, σιφιλίδος διφθερίτιδος κ.τ.λ καὶ εἰς κλύσματα.

Ἔσω εἶναι ἐν χρήσει μόνον ὁ ἱατρικὸς σάπων, Sapo medicatus. Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. 10—30 δι' ἡμέρας εἰς καταπότια, πρὸς δηλητηριάσεις δι' ὀξέων 1—2—4, εἰς ἐγχύσεις εἰς τὴν κύστιν κατὰ ψαμμιάσεως διαλύονται δρ. 1—2 ἐν λίτρᾳ ὕδατος.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐν χρήσει τὰ ἐξῆς εἶδη.

Σάπων ὁ ἰσπανικὸς ἢ βενετός, Sapo hispanicus s. Venetus s. oleaceus. Εἰς κλύσματα.

Πνεῦμα σάπωνος, Spiritus Saponis, πρὸς ρευματαλγίας καὶ χεῖμεθλα.

Σάπων ὁ κοινὸς ἢ οἰκιακός, Sapo domesticus.

Σάπων ὁ ἀμυγδαλίνος, Sapo amygdalius. Ὡς ῥυπτικὸν τοῦ προσώπου, ἢ εἰς πλῦσιν αἰδοίων, μαστῶν κ.τ.λ. καὶ χλοασμάτων κ.τ.λ.

Σάπων ὀδοντοτριπτικὸς, Sapo dentificius.

Σάπων λευκὸς διὰ κάλεος, Sapo Kalinus alpus.

Σάπων ὁ πράσινος, Sapo viridis, Sapo Kalinus niger.

Ἐμπλαστρον διὰ σάπωνος, Emplastrum saponatum. (Ὅρα λιθάργυρον).

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Λίθιον. (Lithium).

Μέταλλον εύρισκόμενον εἰς πολλὰ μεταλλικὰ ὕδατα.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐχει μεγάλην ἀναλογίαν πρὸς τὸ κάλιον αὐτό τε καὶ τὰ ἅλατα. Δι' ὃ ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως ἐκεῖνο.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Μαγνησιοῦχα. (Magnesii praeparata).

Κόνις λευκοτάτη, ἐλαφρά, ὀγκώδης, ἄγευστος, ἄχυρος.

Μαγνησία κεκαυμένη ἢ μαγνησίου ὀξείδιον.

Oxydum magnésicnm. Magnesia ust. s. Calcinata.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τεθεῖσα ἐπὶ τοῦ δέρματος ἀναμυζᾷ τὴν ὑγρασίαν καὶ στεγνοῖ τὰς διακρίσεις. Ληφθεῖσα ἔσω συντίθεται μετὰ τῶν γαστρικῶν ὀξέων εἰς ἅλατα γαλακτικά καὶ χλωριοῦχα, ἅτινα ἐνεργοῦσιν ὡς τὰ θειϊκὰ ἅλατα, προκαλοῦσιν ἔκκρισιν ὁροῦ καὶ λύουσι τὴν κοιλίαν, ἐὰν δὲ ληφθῇ κατὰ ποσὸν συνεργεῖ εἰς πλάσιν τῶν ὀστέων, καὶ ἀποκρίνεται ἐκ τῶν νεφρῶν ὡς φωσφορικὸν μαγνήσιον ἐναμμώνιον, τὰ δὲ οὖρα ποιεῖ ἀλκαλικά.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς ὀξυρεγμίας καὶ τὰς πυρώσεις, τοὺς ἐμέτους καὶ τὰς καρδιαλγίας καὶ τοὺς σπασμοὺς τῶν παιδῶν, τὰς ἐμπνευματώσεις καὶ τὰς ἐρυγὰς, καὶ μάλιστα τὰς ἀνθρώπων πασχόντων δυσκοιλιότητος, καὶ ὡς ἀντίδοτον πρὸς τὰς δηλητηριάσεις δι' ὀξέων καυστικῶν ἄχνης, ὕδραργύρου,

χαλκοῦ, φωσφόρου καὶ μάλιστα τῶν διὰ λευκοῦ ἀρσενικοῦ, εἰς τὰς διαλύσεις τῶν ψαμμιάσεων μᾶλλον ἐνδείκνυται τὸ ἀνθρακικὸν λίθιον.

Ἡ κεκαυμένη μαγνησία δίδεται καὶ ὡς καθάρσιον ἥπιον.

Χορηγεῖται πρὸς ὀξυρεγμίας καὶ τὰς πυρώσεις κτλ. κατὰ σιτ. 2—5—10 πολλάκις ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ καθάρσιον κατὰ σιτ. 20—30. Ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς δηλητηριάσεως κατὰ δρχ. μίαν ἐπὶ οὖγγ. 1 δίδεται.

Γάλα μαγνησίας, Lac Magnesiae.

Τροχίσκοι μαγνησίας κεκαυμένης, Trochisci Mag. ustae.

Κατὰ τῶν δι' ἀρσενικοῦ δηλητηριάσεων ἐνδείκνυται ἡ κεκαυμένη μαγνησία, ὑποδορίως 1 μ. κεκαυμένη συμμίγνυται 10—20 μ. ὕδατος ἐν συνήθει θερμοκρασίᾳ, *Magnesia hydrica* s. *Aniidotum Arceni alpi*. Σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ἅπερ ἔχει τὸ φάρμακον τοῦτο ὑποκινεῖ καὶ τὴν κοιλίαν.

Ὑδρανθρακικὸν μαγνήσιον, μαγνησία ἀνθρακική, μαγν. ἀνθρακικὸν βασικόν. (*Magnesia hydrica carponica* s. *alpa* s. *avglica*).

Αὐτοφυὲς εἰς τὴν Ἀσίαν, τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Εὐβοίαν.

Φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια. Ἐνδείκνυται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἡ κεκαυμένη μαγνησία. Δίδεται παιδίοις μὲν κατὰ κοχλιάριον γλυκοῦ $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 σιτ. 5—10—20—30, ἐν κυathίσκῳ ὕδατος.

Ὑδωρ μαγνησιοῦχον, *Aqua Magnesiae pi-carponicae*.

Μαγνησία πυριτικὴ, *Talcum praeparatum*.

Μαγνήσιον θειϊκόν, κοινῶς μαγνησία θειϊκή. (*Magnesia sulfurica*. Sal. amarum s. anglicum).

Εύρίσκεται εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀγγλίας καὶ εἰς τὴν Βοημίαν, ἥ δὲ κεκαθαρμένη φέρεται εἰς κρυστάλλους μικροῦς.

Ξηρὰ θειϊκὴ μαγνησία, *Magnesia sulfurica sicca*.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνεργεῖ καὶ ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ θειϊκὸν νάτριον.

Μαγνησία κιτρικὴ. (*Magnesia citrica*).

Μάζα λευκοτάτη ὑποκρυσταλλώδης.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται ὡς καθάρσιον, τὸ εὐληπτον ἀπάντων τῶν ὀξείνων καθαρσίων, ἀλλὰ καὶ τὸ δαπανηρότατον. Λαμβάνεται κατ' οὐγγ. $\frac{1}{2}$ —1—2 ἐν ὕδατι, φέρει κενώσεις μετὰ παρέλευσιν 6 ὥρων.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἀσβεστιοῦχα. (*Calcica*).

Τὰ ἅλατα τοῦ ἀσβεστίου μέγα μέρος τοῦ σώματος ἡμῶν ἀποτελοῦσι, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὀστέων. Διὸ καὶ ἡ ἔλειψις τῶν ἀλάτων τοῦ ἀσβεστίου εἰς τινὰς ἀνθρώπους φέρει τὴν ραχίτιδα, τὰς χοιράδας κ.τ.λ. Πλήμμυρα δὲ ἀλλὰ τῶν φέρει τὴν γένεσιν τῶν παρὰ φύσιν ἀποστεώσεων.

Ἀσβεστος κεκαυμένη καὶ καυστικὴ. (*Calx usta et caustica* s. *Calx viva*, *Calcium oxydatum*).

Μάζα λευκὴ στερεά.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐπὶ

τοῦ δέρματος τεθεῖσα ἐρεθίζει καὶ θερμαίνει, καίει δὲ καὶ τοὺς τρυφεροὺς τόπους, ἐπιβραχεῖσα καίει τὸ δέριμα. Ἀντίδοτα εἶναι τὰ ἐλαιώδη καὶ οὐχὶ τὸ ὕδωρ. Ἐσω ληφθεῖσα ἀποκτείνει, ὠφελοῦσι δὲ τὰ φυτικά ὀξέα, τὰ ἡραιωμένα, καὶ ὕδωρ σακχαροῦχον.

Ἐξωτερικῶς προσβάλλεται εἰς κατάπαυσιν ὄγκων παθολογικῶν, οἷον ἀγγειωδῶν, ἢ εἰς κατάπαυσιν τοῦ δέρματος περισπαστικὴν ἐπὶ νόσων τοῦ ῥαχίτου ἢ κατ' ἰσχιάδος, αἰεὶ δὲ δι' ἐμπλάστρου θυριδωτοῦ, προτιμᾶται ὁμῶς τὸ βιενναῖον φύραμα, (ὅρα καλὶ καυστικόν). Ἐντὸς τῆς κλίνης τοῦ ἀρρώστου τίθεται βῶλος ἀσβέστου ἀνύδρου ὡς 1—2 χιλιογραμμ. οὕτω πληροῦται ἡ κλίνη θερμότητος. Εἶναι δὲ ἐν χρήσει καὶ ὡς ψίλωθρον, συνεζευγμένη ἐν θείῳ ἀρσενικῷ, ἢ καὶ μόνῳ τῷ θείῳ. Ἐσω δὲν εἶναι ἐν χρήσει, χρησιμεύει νῦν εἰς κατασκευὴν τοῦ τιτανίου ἢ ἀσβεστίου ὕδατος, *Aqua Calcis s. Calcaria soluta*. Τὸ τιτάνιον ὕδωρ ἀψάμενον τῶν διακρίσεων στεγνοῖ αὐτὰς ἄνευ καύσεως, ἔσω ληφθὲν ἐξουδετεροῖ τὰ ὀξέα ὡς ἀλκαλικὸν ὑγρὸν, στεγνοῖ δὲ τὰς διακρίσεις τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος πίνεται δὲ δι' ἡμέρας πλέον τῆς ῥήτρας.

Ἐνδείκνυται τὸ τιτάνιον ὕδωρ πρὸς ὀξυρεγμίας καὶ πυρώσεις, πρὸς ἐρυγὰς, πρὸς βορβορυγμοὺς πρὸς τὰς ὑστερικές γυναικας, πρὸς χρονίαν διαρροίαν ἐλκώδεις τὰς ἐπὶ τύφων, πρὸς τὰς ἐμπυήσεις ὀργάνων ἐσωτερικῶν, οἷον πνευμονιῶν, νεφρῶν καὶ ἥπατος, πρὸς τὰς πυώδεις βλεννορροίας τῆς κύστεως, πρὸς τὰς φυματιώσεις καὶ τὰς χοιράδας, πρὸς τὸν διαβήτην, εἰς γαργαρισμοὺς πρὸς ἀπλᾶς κυνάγχας καὶ διφθερίδας, πρὸς χρονίαν βλεννορροίαν ἐγχύνεται εἰς τὴν οὐρήθραν, εἰς τὸν κόλπον τοῦ θήλεος, πρὸς χρονίαν κολπίτιδα καὶ μητρίτιδα, ἐπιβλύνονται ἔλκη, ἢ ῥαγάδες τῆς ἔδρας, κνῆφαι κ.τ.λ.

Μετὰ λινελαίου συντίθεται εἰς χρίσμα τὸ τιτάνιον, lini-
mentuna calcareum, πρὸς καταφλέξεις καὶ ἐγκαύ-
ματα. Δίδεται ἔσω κατὰ διωρίαν σὺν γάλακτι ἢ ζωμῷ
κρέατος καὶ μετὰ 2—2 σταγ. λαυδάνου. Παιδίοις κατὰ
κοχλ. τοῦ καφῆ 1—2 κατὰ δίσωρον.

Ἀσβέστιον ἀνθρακικόν. (Calcaria carponica=Ca Co³).

Πλὴν ταύτης ὑπάρχει καὶ ἡ κρητὶς. Creta praepa-
rata.

Κόγχαι παρεσκευασμέναι, Conchae prae-
paratae.

Ὀφθαλμοὶ ἢ λίθοι καρκίνων ποταμίων, lo-
pides Cancrorum, Astacus fluviatilis.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδεί-
κνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον.

Ἀσβέστιον ὑποχλωριῶδες. (Calcaria Chlorata s.
hypochlorosa s. Chlorinica. Chlorum s.
Chloretum Calcariae).

Κόνις ψαθυρά, λευκὴ ἢ ὠχρολευκός.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Οἷα καὶ ἡ τοῦ ἀσβε-
στίου, ἔσωτερ. καὶ ἐξωτερικῶς.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Σὺν τοῖς ἄλλοις, παραγ-
γέλλεται εἰς σφακέλους τῶν πνευμόνων, πρὸς σηπεδόνας
περιφερικάς, κυνάγχας γαγγραινώδεις, ἔλκη συφιλιδικά τε
καὶ ἄλλα χρόνια, πρὸς ἐμπυήσεις τῆς κύστεως, τοῦ κό-
λου, τῆς μήτρας, εἰς ἐνέσεις, πρὸς βλεννορροίας ἀνδρῶν
τε καὶ γυναικῶν.

Ἐξωτερικῶς ὡς ἀντισηπτικὸν ἢ καθαρτήριον σκευῶν
κοιτῶνων ἐπὶ χολέρας, τύφω κ.τ.λ. τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ἀν-
θρακικὸν ἀσβέστιον.

Ἀσβέστιον φωσφορικόν. (*Calcaria phosphorica*).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον.

Ἀσβέστιον ὑποφωσφορῶδες. (*Calcaria hypophosphorosa*).

Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ φωσφορικὸν ἀσβέστιον. Εἶναι ἐν χρήσει τὸ σιρόπιον τοῦ Léras, δύο κοχλ. τῆς τραπέζης ἢ τρία καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς φυματιώσεις.

Ἀσβέστιον γαλακτικόν. (*Calcaria lactica*).

Κόνις διαλυτὴ εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Χρησιμεύει πρὸς μαλακύνσεις ὀστέων καὶ ῥαχίτιδας καὶ μακρὰς ἐμπυήσεις καθὼς τὸ τιτάνιον ὕδωρ. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς γαλάκτωμα ἢ ζωμὸν κρέατος.

Ἀσβέστιον χλωριούχον. (*Calcaria muriatica*).

Παρακινεῖ τὴν διούρησιν 2—5 σιτ. τρίς τῆς ἡμέρας, πρὸς ξήρανσιν κιβωτίων καὶ χώρων μικρῶν καλῶς κεκλεισμένων.

ΤΛΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Ἀρσενικοῦχα. (*Arsenicosa*).

Συνήθως εὐρίσκεται εἰς τὰ ὀρυκτά, εἰς τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸ βισμούθιον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ. Πᾶσαι αἱ σκευασίαι τοῦ ἀρσενικοῦ δηλητηριάζουσι, καὶ αὐτὸ τὸ μεταλλικόν, τὰ

δὲ ὀξεία τοῦ στομάχου διαλύουσι πᾶσαν ἔνωσιν τοῦ ἄρσενικοῦ, πλὴν τοῦ ἄρσενικοῦ σιδήρου. Ἐπιτεθὲν ἐπὶ τοῦ δέρματος τὸ ἄρσενικὸν ἀποκαίει καὶ ἀπονευροῖ τοὺς ἰστούς. Ἐσω ληφθὲν κατὰ $1/4$ — $1/20$ στ. δι' ἡμέρας, ἐρεθίζει καὶ τονοῖ τὸν στόμαχον. Πλείων ἐκχύνεται ὁ γαστρικὸς χυμὸς, διὸ φέρει θερμότητα εἰς ὅλον τὸ σῶμα τὸ ἄρσενικόν· ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ δόσις αὕτη ἐφ' ἱκανὸν καιρόν, τὸ σῶμα ἐπιθυμεῖ αὐτό, ἔχει δὲ ὄρεξιν ὁ ἄνθρωπος ἡ δὲ καρδία γίνεται ζωηροτέρα, ὁ ἄνθρωπος εὐεκτεῖ καὶ χιλίστερος γίνεται καὶ θυμοειδέστερος. Οἱ ἄρσενικοφάγοι δύνανται ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας νὰ φάγωσι 6—10 σιτ. γεννᾶται ὅμως χρόνιος κατάρρους τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος. Ληφθὲν κατὰ σιτ. 1—3 ἐφάπαξ δι' ἡμέρας δηλητηριάζει διὰ γαστρίτιδος ὀξυτάτης.

Ἀντίδοτα, εἶναι τὸ πολυτῶδες ὑδροξείδιον τοῦ σιδήρου (ὄρα τόμ. Α'. τοῦ σιδ.), δίδεται κατὰ 10—15' ὥρ. ἀνὰ 3—6 κοχλ. τῆς τραπέζης, ἀλλὰ οὐδὲν ἀντίδοτον ὑπάρχει κατὰ τῆς χρονίας δηλητηριάσεως τοῦ ἄρσενικοῦ. Ἀναπίνεται τὸ ἄρσενικὸν ἀπανταχόθεν τοῦ σώματος, ἀποκρίνεται δὲ προπάντων ἐκ τῶν οὐρῶν.

Ἐνέργεια ἱαματικῇ. Ἐνδείκνυται πρὸς πάθη τοῦ δέρματος λεπιοειδῆ καὶ χρόνια, λειχήνας ἀγρίας, ψωριάσεις κ.τ.λ. εἰς τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὰς τραχωματώδεις ὀφθαλμιάσεις εἰς τοὺς βλεννοῦμένας τῶν ἀεροπόρων ὁδῶν, εἰς γένεσιν τῆς φαρυγγίτιδος καὶ τῆς κορυζῆς καὶ τοῦ ἄσθματος, εἰς τὸν κόλπον τοῦ θήλεος εἰς παράστασιν χρονίας κολπίτιδος, πρὸς πάθη χρόνια τῶν πνευμόνων, χρόνιους κατάρρους, πρὸς τὸ ἄσθμα, πρὸς ἐναρχομένας φυματιώσεις, πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετούς, πρὸς τὰς φυματιώσεως τοῦ σπληνὸς ταῦτα πάντα αἶρονται ἐξαιρέτως διὰ τοῦ ἄρσενικοῦ. Δίδεται δὲ τὸ ἄρσενι-

κόν, όταν οὐδείς κίνδυνος ὑπάρχη τοῦ πυρετοῦ, όταν δὲν συμπάσχουσι τὰ πεπτικά ὄργανα, όταν αἱ σκευασίαι τῆς κίνης ἡστόχησαν.

Εἰς παῖδας ὑπὸ τὰ 7 ἔτη δίδονται δι' ἡμέρας σταγόνες βάμματος χαλειρίου, ὅσα ἔτη ἡλικίας ἔχουσι, ἀπὸ τοῦ 8—12 ἔτους δίδονται 7—10 σταγ. εἰς τοὺς ἐνήλικας δὲ 10—12 σταγ. τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐπὶ πενθήμερον. Ἐν ἐναντία περιπτώσει καταφεύγομεν εἰς τὴν κινίνην, ἐὰν δὲ κοπῇ ἐλαττοῦται ἡ δόσις τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἐὰν δὲ φανῇ κατάρροια συζεύγνυνται καὶ 5—6 σταγ. βάμματος ὀπίου δι' ἡμέρας. Δίδεται πρὸς νευραλγίας, πρὸς ἰσχιάδας, πρὸς τὰς γαστραλγίας κατὰ 0,001—0,004 γραμμ. δις ἢ τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐπὶ 5—8 φέρουσιν αἱ δόσεις αὗται ἴασιν, ἐνδείκνυται κατὰ τῆς χορείας καὶ τῆς χοροειδοῦς παραλύσεως καὶ τῆς χλωρίάσεως.

Ἀντενδείκνυται, όταν φλεγμαῖνῃ ὁ πεπτικὸς σωλὴν ἢ όταν πάσχη διάρροϊαν, όταν ὑπάρχη μεγάλη ἀδυναμία, καὶ όταν φλεγμαῖνῃ οἶον δῆποτε ὄργανον, όταν πληθώρα αἵματος ἐν τῇ κοιλίᾳ, όταν λοχία καὶ ἐγκυμοσύνη μετὰ διαθέσεως εἰς μητρορραγίαν καὶ ἔκτρωσιν, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρεσβυτικὴν ἡλικίαν, καὶ πρὸς τοὺς πολυαίμους καὶ τοὺς σφριγῶντας.

Κανόνες χορήσεως. Λαμβάνεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ φαγεῖν, ποτὲ νήστεως τοῦ στομάχου, δίδεται ἀπὸ δόσεων μικρῶν, νὰ ἐπιτηρῇ πάντοτε ὁ ἰατρός. Νὰ ἀναγράφωσιν οἱ ἱατροὶ ὅσον ἀναγκαιοῖ τὴν ἡμέραν ὁλόκληρον. ὅταν φανῇ ἔμετος, καρδιαλγία, στενοχωρία, ἐρυθρότης τοῦ ἐπιπεφυκότος, τὸ πρῶτον σημεῖον δηληριάσεως, ἀμέσως παύεται ἡ χορήγησις τοῦ φαρμάκου, δίδουσι δὲ πρὸς τὸν ἄρρωστον βλεννώδη καὶ διουρητικά, (ἰωδιούχον κάλιον) καὶ ἡ ἐξοχέτευσις τοῦ δηλητηρίου ὅσον τάχος.

Ἐὰν δὲ παρέλθωσι τὰ ἄνω συμπτώματα ἐπανερχόμεθα, ἐν ἀνάγκῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀρσενικοῦ.

Τρισοξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀνυδρίτης ἀρσενικῶδους ὀξέος, ἀρσενικὸν λευκόν. (*Acidum arsenicosum s. Arsenicum alpum*).

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷα καὶ ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ. Αἱ πλεῖσται δηλητηριάσεις συμβαίνουσι διὰ τοῦ λευκοῦ ἀρσενικοῦ.

Καταπότια ἀσιατικά, *Piulae asiaticae*.

Κόνις Κοσμῆ, *Pulvis arsenicalis Cosmi*.

Ἀλοιφὴ ἀρσενικῶδης ἐλλμουίνδου, *Unguentum arsenicaee Hellmundii*.

Ἀλοιφὴ καυστικὴ κουπέρειος, *Unguentum Causticum Cooperii*.

Κόνις καυστικὴ δυπυτρένειας, *Pulvis caust. Dupuytreni*.

Κάλιον ἀρσενικῶδες ὑγρόν. Βάμμα φαλήρειον ἀρσενικ.

(*Kalium arsenicosum. Liguor Kalii arsenicosi*.

Kalium arsenicos. Tinctura Fowleri).

Ὑγρὸν ἄχρουν, ἄνοσμον.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ ἀρσενικόν, αἱ σκευασίαι αὐτοῦ εὐχρηστόταται. Δίδεται κατὰ σταγ. 2—4—10 (!) δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας. Ἐγχύνεται ὑπὸ τὸ δέρμα κρᾶμα 1 τούτου μετὰ 2 ὕδατος ἀπεσταγμένου, ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας κατὰ 10—20 σταγ. πρὸς τρόμους τῶν ἄκρων παραλυτικῶς.

Νάτριον ἀρσενικὸν ὑγρόν. (Natrium arsenicicum s. Liguor s. Solutio arsenicicalis pearsoni).

Ἐνδείκνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ ἄνω. Ἀδρανέστερον ὅμως ἐκείνου.

Ἰωδιοῦχον ἀρσενικόν, Arsenicum iodatum.

Ἀρσενικὸν ὀξειδίον τοῦ σιδήρου, Ferrum oxydatum arsenicicum.

Στίμμι ἀρσενικῶδες, Stidium arsenicosum.

Ἀρσενικὸν τρισένθεον. (Arsenicum sulphuratum. Auripigmentum).

Ἐν χρήσει ὡς ψίλωθρον.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

Στιμμιούχα. (Antimonialia).

Τὸ στίμμι, Stipium s. Antimonium. Σπανίως εὐρίσκεται καθαρὸν συνήθως μὲ τὸ θεῖον συντεθειμένον, ἢ μὲ ἄλλα μέταλλα.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Τὸ μεταλλικὸν στίμμι, ἐνεργεῖ διὰ μόνων τῶν φυσικῶν ιδιοτήτων, τὰ δὲ ὀξείδια αὐτοῦ καὶ τὰ ἅλατα ἐπειδὴ εἶναι εὐδιάλυτα εἰς τὸ ὕδωρ, ἐρεθίζουσιν εἰς ὑπεραιμίαν καὶ ἐρύθημα καὶ ἐξιδρώσιν, καυτηριάζονται οἱ τόποι τῆς ἐπαφῆς μέχρι γαγγραινῆς. Ἐν τῷ στομάχῳ ὀξειδοῦται καὶ ἐξαλαττοῦται καὶ ἐνεργεῖ τὸ μεταλλικὸν στίμμι. Ἄλλ' αἱ εὐδιάλυτοι σκευασαί φέρουσιν ὑπεραιμίαν καὶ φλεγμονὴν πολὺ βιαιοτέραν τῆς εἰς τὸ δέρμα. Ἀναποθεῖσαι διαθέτουσι τὸ σύστημα τῶν νεύρων, φέρουσι ναυτίαν, ἔμετον, διάρροϊαν, δύσπνοϊαν, ἔκκρισιν ὁροῦ κ.τ.λ., τὸ αἷμα γίνεται ἀνεπιτη-

δειότερον εἰς πλάσιν. Ἀντίδοτα εἶναι τὰ δεψώδη, καὶ ἡ ἀφλέγματος καὶ πραϋντική καὶ μαλακτική ἀγωγή.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ἐν χρήσει εἰς ἐρεθισμοὺς τοῦ δέρματος καὶ φλεγμονὴν μέχρι καυτηριάσεως, εἰς παραγωγὴν ναυτίας, ἐμέτου, εἰς κατάπausιν πυρετῶν φλογιστικῶν, εἰς αὐξήσιν τῆς διαφορήσεως καὶ εἰς διευκόλυνσιν τῆς ἀποχρέμψεως.

Ἀπαγορεύεται δὲ ὅταν ὁ τόπος τῆς προσβολῆς φλεγμαίνῃ ἢ ἡ καθόλου ἀδυναμία πολλή καὶ ἡ ἀναιμία μεγάλη.

Τρυξ ἐμετική.

Stipio-Kali tartaricum. Tartarus stipticus s. emeticus. $C^4 H^4 O^6 K SPO = 2 C^4 H^4 K. (spo) O^6 + H^2 O.$

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐπιτεθεῖσα εἰς τὸ δέρμα ἐρεθίζει εἰς ὑπαιρέμιαν κατ' ἀρχάς, ἔπειτα ὅμως σχηματίζεται πῦον, ἄλλοτε δὲ καὶ ἐξιδρώμα αἱμορραγικόν. Ληφθεῖσα ἡ ἐμετική τρυξ ἐπικρατικῶς *dosi refracta*, δηλ. κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ δι' ἡμέρας, ἐρεθίζει τὸν στόμαχον καὶ προκαλεῖ βλέννην εἰς τὸν στόμαχον καὶ εἰς τὸ στόμα σίελον, εἰς τὴν κοιλίαν φέρει ἐρυγὰς καὶ ἀφουδεύσεις· ἐὰν τὸ φάρμακον ληφθῇ ἀρκετὸν χρόνον ἐπέρχονται φρίκια καὶ κατάρρους σχηματίζεται εἰς τὸν στόμαχον, ἡ κεφαλὴ ἀλγεῖ, τὸ ἐπιγάστριον καὶ τὸ ἥπαρ ἐπίσης. Κατὰ $\frac{1}{2}$ —1—2, φέρει ναυτίαν βορβορυγμοὺς, οἱ σφυγμοὶ ἀραιοῦνται, ἡ ἀναπνοὴ ἐξασθενεῖ. Κατὰ σιτ. 2—4 ἐφάπαξ ληφθὲν ἢ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐνεργεῖ ὡς βίαιον ἐμετικὸν καὶ καθάρσιον δραστήριον, ἐὰν δὲ ληφθῇ κατὰ σιτ. 20—30 φέρει προφανῆ κίνδυνον.

Ἀντίδοτα, εἶναι τὰ δεψώδη, καφές, τὰ ὀπιούχα,

τὰ ἀρωματικά καὶ τὰ οἶνοπνευματώδη, κένωσις διὰ γαστραντλίας.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ὡς ναυτιῶδες πρὸς καταρροϊκοὺς, ρευματικούς, ὑφесίμους καὶ διαλείποντας πυρετοὺς, πρὸς βρογχίτιδας ξηράς. Ὡς ἐμετικόν, κατὰ σιτ. 1—2 πρὸς γαστρισμούς, πρὸς κατάρρους τοῦ στομάχου, Ἀπαγορεύεται μόνον, ὅταν ἡ γλῶσσα εἶναι ἐρυθρά καὶ ξηρά. Ἐνδείκνυται πρὸς ἐξανθηματικούς καὶ τυφώδεις πυρετοὺς εἰς τὸ στάδιον τῶν προδρόμων, πρὸς κυνάγχας καταρροϊκὰς καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα, πρὸς βουβῶνας συφιλιδικούς, πρὸς ὑμενογόνους κυνάγχας, πρὸς σπασμούς τὰς καθ' ὅλου καὶ προπάντων τοὺς ἐπιληπτικούς, πρὸς υπεραιμίας καὶ αἱμορραγίας πνευμόνων προπάντων, πρὸς ἀσφυξίας.

Ὡς ἀντιφλογιστικόν, κατὰ σιτ. 4—10 δι' ἡμέρας, δίδεται πρὸς ἐμπνευμονίας καὶ ὀξείας τῶν ἄρθρων ρευματισμούς καὶ πρὸς βρογχοπνευμονίας τῶν παιδῶν.

Ἀντενδείκνυται ἡ ἐμετικὴ τρύξις, ὅταν ἡ ἀδυναμία εἶναι πολλή, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ διάρροια καὶ ὅταν ἡ γλῶσσα ᾖ ἐρυθρά καὶ πάσχει ὁ στόμαχος κατάρρουν.

Ἐνδείκνυται, πρὸς τοὺς ὀξεῖς τῶν ἄρθρων ρευματισμούς.

Ἐξωτερικῶς δὲ ὡς περισπαστικὸν εἰς γένεσιν ἐρυθήματος, πρὸς φλεγμονὰς ὀξεῖς τῶν ἄρθρων, ἢ χρονίας λάρυγγος, βρόγχων, κύστεως σὺροδόχου κ.τ.λ. καὶ εἰς κλύσματα καθαρτικὰ πρὸς ἀσφυξίας καὶ υπεραιμίας τοῦ ἐγκεφάλου κατὰ σιτ. 2—6 εἰς ἐν κλύσμα, ἀλλὰ νῦν προτιμᾶται ἡ ἀπομορφίνη. Εἰς τὴν οὐρήθραν ἐγχέεται διάλυσις ἐκ 2—6 σιτ. ἐν 100 γραμμ. ὕδατος ἐπ' ὀρχίτιδος, ὡς ἐμετικὸν δίδεται κατὰ σιτ. 1—2.

Ἀλοιφή αὐτενρίθειος ἢ ἐμετικῆς τρυγός,

Unguentum Autenriethi s. Tartari stipuati s. unguentum stipiatum.

Ἑμπλαστρον ἐμετικῆς τρυγός, Emplastrum tartari stipiati.

Οἶνος στιμμιοῦχος, Vinum stipiatum.

Στίμμι μεταλλικόν. (Regulus Antimanii s. Ant. metallicum).

Εἰς ἀχρηστίαν τὸ φάρμακον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ὀξειδιον τὸ φαιδὸν τοῦ στίμμεως. Oxydum Antimonii griseum s. stipium oxydatum.

Στιμμικὸν κάλιον. Ὄξειδιον στίμμεος λευκόν. **Στίμμι διαφορητικόν**. (Kali stipicum. Oxydum Antimonii Antim. diaphoreticum).

Δίδεται ὡς διαφορικὸν καὶ ὡς κατασταλτικὸν κυκλοφορίας καὶ πνευμονίας παιδῶν. Δίδεται κατὰ 5—10 σιτ. πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὸ ἔνθειον στίμμι τὸ μέλαν, Antimonium crudum s. nigrum laevigatum. Ὡς καὶ τὸ ἔνω ἐνεργεῖ.

Στίμμι θειοῦχον χρυσίου, πενταθειοῦχον στίμμι.

Sulfur auratum Antimonii s. fulfur stipiatum aurantiacum, Sp 2 S 5.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐσω ληφθὲν κατὰ σιτ. $1\frac{1}{2}$ —1—2 φέρει ναυτίαν, πλεῖον φέρει ἔμετον, εἰς τὴν κυκλοφορίαν μεταβὰν ἐνεργεῖ ὡς τὰ στιμμιοῦχα.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται πρὸς φλεγμονὰς τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων πρὸς βῆχας, κοκύτας καὶ χρονίους συμπτωματικούς κατάρρους, πρὸς χρόνια

τοῦ δέρματος χοιραδικά, πρὸς ῥευματισμοὺς καὶ ἀρθρί-
τιδας μάλιστα. Δίδεται κατὰ στ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 πολλάκις
τῆς ἡμέρας. Δίδεται κατὰ 15—12 σιτ. πρὸς χοιραδικὰς
ὀφθαλμίας.

Στίμμι θειοῦχον ἐρυθρόν. Κέρμης ὁ ὀρυκτός.

Stipium sulfuratum ruprum. Kermes mimi-
rale. Τέχνης προϊόν.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐνδεί-
κνυται ὅπου καὶ ὅπως τὸ χρισὸν στίμμι, οὕτω καὶ ὁ
κέρμης.

Δίδεται κατὰ στ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 κατὰ δίσωρον.

Στίμμι χλωριοῦχον ὑγρὸν, βούτυρον στίμμεος.

Stipium chloratum liquidum. Butyrum Antim.
liguor stipii chloradi, Sp CI³. Τέχνης προϊόν, ὑγρὸν
διαυγές, ὑποκίτρινον, ἐλαιῶδες, ἀνεξάτμιστον.

Ἐνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐνδεί-
κνυται εἰς καυτηρίασιν πολυπόδων, κονδυλωμάτων, συφι-
λιδικῶν ἐλκῶν κ.τ.λ. Σπανίως ἐπιτίθεται εἰς ἀλοιφήν,
σκευάζεται δὲ ἐκ δομ. 1—2 ἐπὶ οὕγγ. λίπους.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

Ὑδραργυροῦχα. (Mercurialia).

Ὑδράργυρος, Hydrargyrum, Mercurium vivus.
Μέταλλον ἀργυροῦχον, ὑποκυανίζον, ῥευστὸν ἐν συνθέσει.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ὁ μεταλλικὸς ὕδραρ-
γυρος ἐνεργεῖ μόνον ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων, βάρους,
θερμότητος, ῥοώδους κ.τ.λ. Αἱ εἰσπνεύσεις φέρουσιν ἐξοί-

δῆσιν τῶν οὐλῶν, ἀναπίνεται καὶ ἀπὸ ὑγιοῦς δέρματος καὶ ἐκ τῶν ἰδρωτοποιῶν ἀδένων.

Ἐσω ληφθεὶς ὁ ὑδράργυρος ἐρεθίζει τὸν στόμαχον καὶ καίει αὐτὸν μέχρι διαβρώσεως τῶν τοίχων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος. Ἐὰν φανῇ δηλητηρίασις, διακόπτει πρὸς καιρὸν τὴν χρῆσιν τοῦ ὑδραργύρου καὶ ἔπειτα πάλιν ἐπαναλαμβάνει μετὰ 15—20 ἡμέρας.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς ὀξείας ἢ χρονίας δηλητηριάσεως, τὰ λουτρὰ ἐνδείκνυνται καὶ τὰ ἥπια διαφορητικά, τὸ ἰωδιούχον κάλιον καὶ τὸ χλωριούχον κάλιον, ὁ σίδηρος, ἡ κίνα καὶ ἡ ἀναληπτικὴ δίαιτα καὶ τὸ ὄπιον καὶ τὸ ἱαβόρανδον. Βλάπτονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ νεῦρα.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Κατὰ τῆς συφίλιδος ἐνδείκνυται, ὡς καυτήριον, ὅταν πρόκειται νὰ καταστρέψωμεν κονδυλώματα, ἢ ὑπερσαρκώσεις κακοήθων ἐλκῶν. Ὡς καθαρτικὸν τῆς κοιλίας, ὡς παρακινήτικὸν δὲ διακρίσεων ἐντέρων, ὡς ἀντιφλογιστικὸν πρὸς φλεγμονὰς καὶ ὡς παραιοτοκτόνον.

Ἀντενδείκνυται, κατὰ τῆς συφίλιδος, ὅταν τὰ πρωτεύοντα ἔλκη ἦναι φαγαιδενικά καὶ γαγγραινώδη ἢ κίνδυνος μὴ γένωνται τοιαῦτα. Προστούτοις εἰς γέροντας καὶ παῖδια, καχεκτικούς, χοιραδικούς, ἐξησθηνημένους, ἐγκύους εὐκόλως πασχούσας ἐξ ἐκτρώσεως.

Ἵδράργυρος μεταλλικός. (Mercurius vivus s. Hydrargirum vivum).

Κυρίως ἐν χρήσει εἶναι ὁ ὑδράργυρος ὁ μεταλλικὸς ὁ κεκαθαρμένος. Mercurius vivus depuratus.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷα καὶ ἡ τοῦ ὑδραργύρου. Δίδεται ἔσω ὁ κεκαθαρμένος κατ' οὖγγ. 4—12 ἐφάπαξ.

Καταπότια κυανοῦ, Pilulae Coeruleae.

Ὑδραργύρου ἔμπλαστρον, Emplastrum Hydrargyri.

Ὑδράργυρος σακχαρώδης, Merc. saccharatus et gummosus.

Ὑδραργύρου τέφρα ἀλοιφή ἢ νεαπολιτική. (Unguentum Hydrargyri s. neapolitanum).

Τίθεται ὅπου τὸ σῶμα ἰδρώνει· ληφθεῖσα ἡ ἀλοιφή κατὰ 10—20—30 σιτ. κινεῖ τὴν γαστέρα ἡπίως.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ὑπαγορεύεται πρὸς φλεγμονάς, πρὸς τὴν μηνιγγίτιδα καὶ ἐγκεφαλίτιδα, κατὰ τῆς περιτονίτιδος, πρὸς βλεβίτιδα ἐπιλόχιον, πρὸς τὴν ἱρίτιδα τὴν συφιλιτικήν, πρὸς τοὺς ὕμενογόνους τῶν παρισθμίων, τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς τραχείας φλεγμονάς παρηγγέλθη ἡ χρῆσις τῆς ἀλοιφῆς, πρὸς τὰς διφτερίτιδας ἀντενδείκνυται ἀπολύτως. Πρὸς τὰς φλεγμονάς τοῦ ἥπατος, πρὸς τὰς ἀδωνίτιδας ἐνδείκνυται, καὶ κατὰ τῶν φθειρῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν αἰδοίων.

Ἀντενδείκνυται ἡ δι' ἀνατρίψεως θεραπεία, εἰς παιδιά καὶ γέροντας, ἐξησθενημένους, πρὸς πυρέσσοντας ἢ φέροντας πάθη συφιλιδικὰ εἰς γάγγραιναν ἐπιρρεπῇ, πρὸς φυματιῶντας, εἰς ἐγκύους καὶ τὰς ἐπιρρεπεῖς εἰς αἱμορραγίας. Κατὰ τῶν πρωτογόνων ἐλκῶν ἀντιτάσσεται ἡ ὑδραργυρική ἀλοιφή.

Ἐσω δίδεται ἡ ὑδραργυρική ἀλοιφή μετ' ἱατρικοῦ σάπωνος, ἕκαστον καταπότιον σύγκειται ἐκ 4 σιτ. Δίδονται ἐν ἑως τρία τὴν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν κατὰ τῆς συφίλιδος. Εἰς ἀχρηστίαν ὅμως.

Ὑδραργύρου λευκή ὑποστάθμη ἄτηκτος. (Hydr.
praecipitatum alpum. Hyd. amidato
chloratum. $\text{NH}^2 \text{H G Cl}$).

Κόνις λευκοτάτη, ἄγευστος, ἄοσμος.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Μόνον
εἰς ἀλοιφὴν ἐν χρήσει πρὸς ἐκζέματα, καὶ πρὸς ὀφθαλ-
μίας χρονίας.

Ὑδραργύρου ὀξειδίου. (Mercurius oxydatus, HGO).

Ἀμφότερα πρέπει νὰ φυλάσσωνται ἀπὸ τὸ φῶς.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Οἷα
καὶ ἡ τῆς τεφρᾶς ἀλοιφῆς ἢ νεαπολιτικῆς.

Ὑδράργυρος ἔνθειος μέλας. Αἰθίοψ ὀρυκτός.

Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς συμφύλιδος, νῦν ὅμως εἰς ἀχρη-
στίαν. Δίδεται κατὰ σιτ. 3—2 δι' ἡμέρας.

Ὑδράργυρος ἔνθειος ἐρυθρός, Κιννάβαρι. (Hydrargyrum
sulfuratum ruprum, Cinnaparis).

Κόνις λαμπρῶς ἐρυθρά, βαρεῖα.

Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς συμφύλιδος εἰς ὑποκαπνισμούς.

Ὑδράργυρος ὑποχλωριοῦχος, Καλομέλανον.

Chloratum Mercurii, Mercurium (Suplimatus)
dulcis, calomelas ἢ Calomel, Hydrargyrum Chlo-
raturum mite, $\text{Hg}^2 \text{Cl}^2$. Εὐρίσκεται ἐνιαχοῦ καὶ ἐν τοῖς
ὀρυκτοῖς.

Κατὰ τρεῖς τρόπους σχηματίζεται ὁ ἐν χρήσει ἱατρικός.

α') Ὁ δι' ἐξαχνώσεως, Calomelas via suplima-
tionis.

β') Δι' ατμοῦ, Calomelas vapore paratus.

γ') Δι' ὑγρᾶς ὁδοῦ, Calomelas via humipa paratus.

Τὸ δι' ατμοῦ παρασκευαζόμενον εἶναι ἐν χρήσει πρὸς ὀφθαλμίας. Τὸ δι' ὑγρᾶς ὁδοῦ σκευαζόμενον, οὔτε ἐν ἐσωτερικῇ χρήσει οὔτε ἐν ἐξωτερικῇ.

Ἑνέργεια φυσιολογική. Ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τῆς ἐπιδερμίδος τεθεῖσα ἢ τε ἀλοιφή καὶ ἢ κόνις οὐδὲν ποιεῖ, οὔτε ἐὰν καταποθῇ, ἐλάχιστον μέρος ἐκ τοῦ φαρμάκου ἀναπίνεται, τὸ ἐπίλοιπον συναφοδεύεται τοῖς κοπραίνοις. Ἐσω ληφθὲν κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ὀλίγον ἐρεθίζει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα· μεθ' ἡμέρας 3—4 κινεῖ τὴν κοιλίαν, $\frac{1}{6}$ σιτ. δοθὲν κατὰ $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ ὥρας λύει τὴν κοιλίαν. Κατὰ $\frac{1}{2}$ —1—2 σιτ. ληφθὲν τὸ καλομέλανον φέρει ἐν 1—2 ἡμέρας κάθαρσιν, δόσεις ἐκ 10—20 σιτ. ἐφ' ἅπαξ φέρει ταχέως τὴν κάθαρσιν.

Ἑνέργεια ἱαματική. Ὡς ἐκκοπρωτικὸν παρέχεται εἰς οὐσιαστικούς πυρετούς, ὡς καθάρσιον δίδεται εἰς φλεγμονάς, ὡς ἀπολυτικὸν δὲ τῶν διακρίσεων παραγγέλλεται πρὸς φλογιστικούς πυρετούς καὶ ῥευματικούς καὶ διάλυσιν ἐξιδρωμάτων φλογιστικῶν, καὶ κατὰ τῶν φλεγμονῶν δοθὲν κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1—2 κατὰ διωρίαν τὸν τε πυρετὸν καταβάλλει καὶ τὴν πρόοδον τῆς φλεγμονῆς ἀναστέλλει καὶ τὴν λύσιν καὶ τὴν διάλυσιν τῶν ἐξιδρωμάτων εὐοδιάζει. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς μηνιγγίτιδος, κατὰ τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος τῆς ἐπιδημικῆς, κατὰ τοῦ ὑδροκεφάλου, πρὸς τὴν ἱρίτιδα, πρὸς τὰς πλευρίτιδας δίδεται ἐν ἀρχῇ ὡς ἐκκοπρωτικόν, πρὸς περικαρδίτιδας, κατὰ τῆς ἐπιλοχίου περιτονίτιδος, πρὸς τὰς ὑμενογόνους λαρυγγοτραχειίτιδας, πρὸς τὴν ἥπατίτιδα, κατὰ τῆς ὀξείας νεφρίτιδος καὶ τῆς χρονίας, πρὸς τὰς

κυνάγχας καὶ τὰς φλεγμονὰς τῶν σιελογόνων ἀδένων, κατὰ τοῦ ὀξέος ῥευματισμοῦ τῶν ἄρθρων, κατὰ τῶν τύφων, πρὸς τοὺς ὑφesiμους πυρετοὺς μετὰ τῆς κινίνης διδόμενον τὸ καλομέλανον, πρὸς τὸν κίτρινον πυρετόν, κατὰ τῆς χολέρας ἐδόθη κατὰ 4—6 σιτ. καθ' ἡμίωρον, ὑπ' ἄλλων δὲ σιτ. $\frac{1}{3}$ —1 καθ' ἡμίωρον. Κατὰ τῆς δυσεντερίας, κατὰ τῆς ἐντερίτιδος τῶν νεφρῶν κατὰ σιτ. $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{5}$ τετράκις τῆς ἡμέρας. Κατὰ τῆς συφιλιδος κατὰ σιτ. 1 δις τῆς ἡμέρας, ὡς ἐλμινθοκτόνον κατὰ τῆς ὀξυουρίας καὶ μετὰ σαντονίνης.

Δίδεται ἐπικρατικῶς κατὰ σιτ. $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{4}$ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, ὡς διαλυτικὸν ἢ μετασυγκριτικὸν κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1—2 κατὰ διωρίαν ὡς ἀντιφλογιστικόν, ὡς καθάρσιον δὲ κατὰ σιτ. 5—10 δις τῆς ἡμέρας πάντοτε εἰς κόνιν.

Ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιπάσσεται ἐφ' ἑλκῶν συφιλιδικῶν καὶ ἄλλων ἢ ἀνασπᾶται εἰς τὴν ῥίνα μετὰ πολλοῦ σακχάρου δρ. 1 ἐν οὖγγ. $\frac{1}{2}$ πρὸς ὀξεκίνας συφιλιδικάς τε καὶ χοιραδικάς, ἢ μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν πολυπόδων, ἢ ἐμφυσᾶται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἢ εἰς ἀλοιφήν ἐκ δρμ. 1—2 ἐν οὖγγ. 1 λίπους πρὸς πρωτόγονα συφιλιδικά ἑλκῆ ἢ ἐκζέματα καὶ λειχῆνας ἀφροδισίους μάλιστα. Ἐπεσχάτων παρηγγέλθη καὶ εἰς ὑποδορίου ἐνέσεις κατὰ 2—8 σιτ. ἐν διαλύσει κόμμεος ἀραβικοῦ.

Ῥῥωρ φαγεδαενικὸν μέλαν, Aqua phagedaenica nigra.

Διχλωριοῦχος ἢ ὑπερχλωριοῦχος ὑδράργυρος,
ἄχνη ὑδραργύρου.

Bichloretum Mercurii. Hydargyrum pichlora-

tum corrosivum. Mercurius suplicatus corrosivus. Τέχνης προϊόν, φέρεται δὲ εἰς ὄγκους.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου ἐπὶ πολὺ διαμείνασα ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐρεθίζει τὸ δέρμα. Ἐσω ληφθεῖσα $\frac{1}{10}$ σιτ. δι' ἡμέρας ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου ὥς που τὸ ἀρσενικόν, αὐξάνει τὴν ὕρεξιν, διὰ χρόνου φέρει ἐξοίδησιν. Κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ φέρει καρδιαλίαν, 1—2 σιτ. φέρει γαστρεντερίτιδα. Κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 φέρει κωλικούς πόνους, ἔμετον, διάρροϊαν κ.τ.λ.

Ἀντίδοτα, εἶναι τὸ λεύκωμα, καὶ τὸ σάκχαρον, προποτίζονται κατὰ ποτήρια ἐπάλληλα, καλὸν καὶ τὸ ὑδροξείδιον τοῦ σιδήρου, ὁ ἔνυδρος ὑποθειοῦχος καὶ ὁ θειοῦχος σίδηρος καὶ ἡ ἀφλέγμαντος καὶ πραιντικῆ ἀγωγή.

Ἀναποθεῖσα ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου, φέρει ταράχην εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἡ ἀναπνοὴ πειράζεται ὁμοίως, ἡ πέψις διαφθείρεται, καὶ ἐὰν ἐγγυθῇ ὑπὸ τὸ δέρμα. Οἱ ἐπὶ δηλητηριάσεως γινόμενοι σπασμοὶ πιθανὸν νὰ προέρχωνται ἐξ ἀσφυξίας. Ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου ἔχει ἐξάισιον δύναμιν παρασιτοκτόνον καὶ ἀνασταλτικὴν σήψεων καὶ ζυμώσεων.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς συφιλιδικῆς δυσκρασίας. Πλὴν τοῦ στομάχου ἐφημέροσθη ἡ ἄχνη καὶ διὰ κλύσμάτων καὶ λουτρῶν καὶ ἀλοιφῶν καὶ δι' ὑποδορίων ἐνέσεων. Κλύσματα εἰς τὸ ὀρθὸν γίνονται κατὰ στ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν οὐγγ. 6—8 ὕδατος ἀπεσταγμένου. Ὑποδορίως δὲ ἐγχύνεται ἡ ἄχνη $\frac{1}{4}$ σιτ. ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένῳ $\frac{1}{2}$ δρ. Εἰς λουτρά ἡ ἄχνη τοῦ ὑδραργύρου ὠφέλησε 15—20 λουτρά, ὑπὲρ δὲ ἐκάστου 15—30 γραμμ. ἄχνης. Εἰς ἀλοιφὰς ὠφέλητε. Ἐνδείκνυται καὶ κατὰ τῆς διφθερίτιδος τῆς δυσμορφούσης, καὶ τῶν χρο-

νίων ρευματισμῶν, τῶν ἐν εἶδη νευραλγιῶν μάλιστα. Πρὸς κνήφας τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τὰς περὶ τὰ αἰδοῖα κατὰ σιτ. 1—2 οὔγγ. εἰς ὕδωρ ἀπεσταγμένον, πρὸς πιτυριάσεις καὶ ἐφυλίδας, πρὸς ἐπιπλύσεις τοῦ πέους μεθ' ὑποπτον συνουσίαν διὰ διαλύσεως ἄχνης λέγεται ὅτι προφυλάσσουσι κατὰ τῆς μολύνσεως.

Ἀντενδείκνυται ἡ ἄχνη, πρὸς πάσχοντας φυματίωσιν, καρδιοπαθεσίαν, αἰμοπτυσίαν, ἀποπληξίαν, εἰς τοὺς καχεκτικούς, γέροντας, παιδία καὶ βρέφη, καὶ τοὺς πάσχοντας τὸν πεπτικὸν σωλῆνα.

Δίδεται ἔσω εἰς ἐνήλικας κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1—2 (!) δι' ἡμέρας, ἢ εἰς καταπότια μετ' ἀργίλλου, ἢ ἐκχύλισμα· κάλλιον εἰς διάλυσιν. Τὰ καταπότια λαμβάνονται $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ τῆς ὥρας μετὰ τὸ γεῦμα ἢ τὸ δεῖπνον.

Ἐξωτερικῶς δὲ εἵπομεν ἄνω. Νῦν δὲ 1—2 δρχ. ἄχνης ἐν οὔγγ. 3—4 ἀκράτου οἰνοπνεύματος εἶναι ἄριστον παρασιτοκτόνον κόρσων, φθειρῶν καὶ τῶν τοιοῦτων.

ῤυρὸν βανσδιτένειον, Liguor venswietenii. Λαμβάνεται δις τῆς ἡμέρας ἀνὰ $\frac{1}{2}$ κοχλ. τῆς τραπέζης καὶ βαθμ. ἀνὰ 1 κοχλ.

ῤῶδω φαγεδαινικὸν ἐρυθρόν, Aqua phagedaenica rupra. Χρησιμεύει ὡς ἐπικαυστικὸν καὶ στυπτικόν.

Χρίσμα Ῥούστειον, Linimentum Rusti. Ἐπαλείφεται εἰς ἑλκὴ συφιλιδικά.

Ἀλοιφὴ δι' ἄχνης καυστική, Anguentum corrosivum. Μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἵνα μὴ ἀπορροφηθῇ ἐκ τῶν ἑλκῶν.

Πρωτοϊωδιοῦχος ὑδράργυρος ἢ ὑποδοϊωδιοῦχος
ὑδράργυρος.

Joduretum Mercurii, Hydrargyram iodum flavum, $Hg^2 j^2$. Τέχνης προϊόν. Κόνις λεπτή, κιτρίνη.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ καλομέλανον. Δίδεται κατὰ σιτ. $\frac{1}{2}$ —1 δις τῆς ἡμέρας. Ἀλοιφή ἐκ σιτ. 20—30 ἐν οὖγγ. λίπους.

Δισιωδιοῦχος ἢ ἰωδιοῦχος ὑδράργυρος.

Bijoduretum Hydrargyri. Hydr. iodatum rumpum. Hgj^2 . Τέχνης προϊόν, κόνις λεπτοτάτη, ξανθή, ἐρυθρά, εὐδιάλυτος.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Οἷαν σχέσιν ἔχει ἡ ἄχνη πρὸς τὸ καλομέλανον, τὴν αὐτὴν καὶ ὁ δυσιωδιοῦχος ὑδράργυρος.

Ὑδράργυρος νιτρικὸς ὑπωξειδωμένος ἢ νιτρικὸν ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου.

Τέχνης προϊόν, κρύσταλλοι μεγάλοι, ἄχρσοι.

Ἑνέργεια φυσιολογική καὶ ἱαματική. Εἶναι ἐν χρήσει μόνον ὡς καυτήριον πρὸς τριχοειδῶν ἀνευρυσματικῶν ὄγκων, ἔλκη, κ.τ.λ. διολύονται 2—10 σταγ. ἐν οὖγγ. ὕδατ. ἀπεσταγμένου.

Ἀλοιφή κιτρίνη, Suguentum mercuriale citricum s. Balsamum mercuriale.

Ὑδράργυρος ὀξικὸς ὑπωξειδωμένος ἢ ὀξικὸν ὑποξειδίου τοῦ ὑδραργύρου.

Hydrargyrum aceticum oxydalatum. $Hg^2. 2 C^2 H^3 O^2$. Τέχνης προϊόν, μάζα λεπιοειδής.

Ἀχρηστον σχεδὸν τὸ φάρμακον. Δίδεται κατὰ σιτ.
 $\frac{1}{2}$ —1 δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας εἰς καταπότια.

Ὑδράργυρος ὀξικός ὀξειδωμένος ἢ ὀξικὸν ὀξειδίον
 τοῦ ὑδραργύρου.

Hydrargyrum aceticum oxydatum. Hg^2 . C^2
 $\text{H}^8 \text{O}^2$. Τέχνης προϊόν.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Λη-
 φθὲν ἔσω κατὰ σιτ. 2—5 ἐρεθίζει εἰς διάρροϊαν, φέρει
 στροφώματα, φλεγμονὴν κ.τ.λ.

Κυανιοῦχος ὑδράργυρος.

Cyanuretum Hydrargyri. Hg . $(\text{CN})^2$.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματικὴ. Παρα-
 πλησία πρὸς τὴν τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου καὶ ὁμοίως
 δηλητηριώδης καὶ καυστικὴ.

ΤΜΗΜΑ ENNATON

Διαλυτικὰ Ἰωδιοῦχα. (Resolventia Jodium).

Ἰώδιον. (Jodium).

Σῶμα μεταλλοειδές, ὑπάρχον ἐν τῷ θαλασσίῳ ὕδατι
 καὶ εἰς πολλὰ μεταλλικὰ ὕδατα.

Ἑνέργεια φυσιολογικὴ. Τὸ μεταλλικὸν ἰώδιον
 καὶ τὸ βάμμα ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, διαφέρουσιν
 ὅμως κατ' ἔντασιν, τοῦ μεταλλικοῦ ἰωδίου ὄντος καυστι-
 κοῦ, τοῦ δὲ βάμματος μόνον ἀπὸ παρατεταμένης ἐπαφῆς
 παράγοντος φλεγμονήν.

Οἱ ἀτμοί, εἰσπνευσθέντες, διεγείρουσι πταρμούς καὶ
 κόρυζαν, εἰς τοὺς πνεύμονας εἰσδύσαντες, βῆχα καὶ δύσ-
 πνοιαν καὶ βρογχίτιδα, αἰμόπτυσιν καὶ πνευμονίαν, ἐὰν
 ἄψωνται τῶν ὀφθαλμῶν δακρυροΐαν καὶ συνδεσμίτι-
 δα, ἀψάμενον βλεννογόνων ὑμένων τὸ τε ἰώδιον καὶ τὸ

βάμμα ἐρεθίζουσιν εἰς ὑπεραιμίαν, φλεγμονὴν καὶ ἐξιδρώ-
σιν, ἢ ἐπίκασιν γαγγραινώδη.

Ἐσω ληφθὲν κατὰ σιτ. $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ δις τῆς ἡμέρας τὸ
καθαρὸν ἰώδιον γεννᾷ αἴσθημα δόξεως, καὶ δριμύτητος
εἰς τὸν ἰσθμόν, ἀπὸ σιτ. 4 γεννᾷται ναυτία ἔμετος, κατὰ
σιτ. 10—30 κατακαίει τὸν στόμαχον.

Ἀντίδοτα κατὰ τῆς δηλητηριάσεως, τὰ δξύποτα
ἐκ θεϊκοῦ δόξεος καὶ ἄμυλον, καὶ τὸ βασικὸν νιτρικὸν
βισμουθιον καὶ τὸ γάλα τὸ βεβαιότερον, τὸ βρωμιούχον
κάλι, πάντα τὰ δόξα καὶ τὸ ψῦχος καὶ αὐτὴ ἡ κίνησις,
καὶ ἡ ἀφλέγμαντος καὶ πραϋντικὴ ἀγωγή.

Ἐκ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων ταχέως ἀναπίνεται τὸ ἰώ-
διον, ἡ κυκλοφορία ταράσσεται, ἡ θερμοκρασία ὑψοῦται,
ἡ ἀναπνοὴ ταχύνεται, οἱ βρόγχοι ἐρεθίζονται εἰς βῆχα,
τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ ὄργανα βλάπτονται, τὰ οὖρα αὔξάνου-
σιν, ἀποκρίνεται δὲ ταχέως. Μετὰ 10' ὥρ. τῆς λήξεως,
ἀναφαίνεται εἰς τὸν σίελον, εἰς τὰ οὖρα, εἰς τὸ γάλα, εἰς
τὸν ἰδρῶτα καὶ εἰς τὴν βλένναν τῶν βρόγχων. Ἐκ μακρᾶς
χρήσεως βλάπτεται τὸ σῶμα, οἱ μῦς ἐξασθενοῦσι, φέρουσι
καχεξίαν ἰωδικήν, εἰς βλάβην τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργά-
νων, βηχὸς κ.τ.λ.

Ἐνέργεια ἱαματικὴ. Ἐνδείκνυται κατὰ τῆς βρογ-
χοκλήης, πρὸς τὰς χοιραδικὰς διογκώσεις τῶν περιτρα-
χηλίων, κυρίως πρὸς τὰς νωθρὰς χοιράδας, πρὸς τὰς τυ-
φοειδεῖς πνευμονίας, κατὰ τῆς φυματιώδους μηνιγγίτιδος
ἐπαινεῖται, πρὸς τὰς χρονίας διαχύτους ἥπατίτιδας, πρὸς
τὰς χρονίας φλεγμονὰς καὶ ὑπερτροφίας τῆς μήτρας καὶ
τῶν ὠοθηκῶν, πρὸς τοὺς ἀσκήτας ὡς διουρητικώτατον
ἐφάνη τὸ ἰώδιον. Ἐνδείκνυται πρὸς τὰς συφιλιδικὰς δυσ-
κρασίας, κατὰ τῆς ἀρθρικῆς καὶ τῆς ρευματικῆς δυσκρα-
σίας, κατὰ τῶν ἀρθρικῶν ρευματισμῶν, κατὰ τῶν δόξεων

ρευματισμῶν, κατὰ τῆς ἰσχυάδος, καὶ κατὰ τῆς ὑπερτροφίας τῶν μαστῶν καὶ τῶν αἰδοίων, πρὶν ὅμως πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐγχείρισις, κατὰ τῆς χρονίας διὰ μετὰλλων δηλητηριάσεως καὶ μάλιστα τῆς διὰ μολύβδου καὶ ὑδραργύρου, καὶ κατὰ τῆς διὰ φυτικῶν ἀλκαλοειδῶν δηλητηριάσεως, οἷον στρυχνίνης, βερατρίνης κ.τ.λ. Ἡ δὲ δεψίνη φαίνεται προτιμότερα τοῦ ἰωδίου. Ἐμπειρικῶς δὲ παρηγγέθη κατὰ τῆς καρδιαλγίας καὶ τοῦ χρονίου ἐμέτου καὶ τῶν ἐγκύων γυναικῶν, κατὰ τῶν ῥαγδαίων μητρορραγιῶν, κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν σταγ. 20—30 μετὰ βάμματος δι' ἡμέρας. Πρὸς χρόνια ἔλκη τῶν ποδῶν.

Ἄντενδείκνυται τὸ ἰώδιον, ὅταν ᾔηται ἐρεθισμένος ὁ βλεννογόνος τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, καὶ τὸ τῆς ἀναπνοῆς τῆς κυκλοφορίας σύστημα, ἔτι δὲ ἐπὶ ἀτονίας τῶν νεύρων μεγάλης, πρὸς ἐξησθενημένους ἀνθρώπους καὶ διαβητικούς, διαρροοῦντας καὶ φθισικούς ἢ μαρασμῶδεις καὶ εἰς παιδία τρυφερά.

Μεταχειρίζομεθα τὸ ἰώδιον καθαρὸν $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —1 σιτ. ὡς διαλυτικὸν ἐξιδρωμάτων διαλελυμένον ἐν οὕγγ. 4—5 ὕδατος σταγ. καλίου ἰωδιούχου καὶ οὕγγ. $\frac{1}{2}$ σακχ.

Ἰωδιοῦχος γλυκερίνη, Glycerium iodatum.

Βάμμα ἰωδίου, Tinctura Iodii s. Iodica. Δίδεται ἔσω κατὰ σταγ. 2—5 κατὰ διωρίαν εἰς ἐνήλικας, ἐξωτερικῶς δὲ ἐπιχρίεται περὶ ἀδένας, εἰς ὀρογόνους θυλάκους χιτῶνας, εἰς κύστες τῶν ὠθηκῶν κ.τ.λ.

Βάμμα ἰωδίου, Tinctura Iodii de colorata.

Κάλιον ἰωδιοῦχον, Kalium Iodatum, Kali hydrojodicum.

Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. 10-30, σπανίως μέχρι δραχμῆς δι' ἡμέρας, φευκτέον δόσιν μέχρι 2-3 δρχ. δι' ἡμέρας.

Ἐξωτερικῶς προσβάλλεται εἰς ἀλοιφὴν κατὰ δραχ. 1 ἐπὶ οὖγγ. 1 λίπους.

Σιρόπιον ἰωδιούχου καλίου, Syrupus Kali Iodati. Δίδεται κατὰ $\frac{1}{2}$ κοχλιάριον τῆς τραπέζης.

Ῥοδατα ἰωδιοῦχα, εἶναι ἅπαντα, ὅσα ἐνέχουσιν ἄλλας μαγειρικόν, ἰδία δὲ τὰ ἐξ ὧν ἐξάγεται τὸ ἄλλας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἅπασαι αἱ πηγαὶ ἐξάγουσιν ἰώδιον καὶ βρώμιον, οἶον αἱ ἐν Κύθνῳ καὶ Αἰδηψῷ κ.τ.λ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

Θειοῦχα. (Sulfurosa).

Θεῖον. (Sulfur).

Ἀνὰ πᾶσαν τὴν κτίσιν φέρεται τὸ Θεῖον καὶ εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐπιτριβὲν τὸ θεῖον, ὡς οὐσία σκληρά, ἐρεθίζει αὐτό, καὶ προκαλεῖ ἐρύθημα κατ' ἐπιπολήν, μασσηθὲν τρίζει μετὰ τῶν ὀδόντων, καταποθὲν φέρει δυσπεψίαν καὶ κατάρρου γαστρικόν, ἐν μέρει ἐρεθίζεται ὁ βλεννογόνος τῶν ἐντέρων, ἡ γαστήρ κινεῖται εἰς διαχωρήματα. Ληφθὲν κατὰ σιτ. 2—5 ἐφάπαξ φέρει ἐμπνευμάτωσιν, 5—10 σιτ. κατὰ διωρίαν φέρει κενώσεις, κατὰ δραχ. 1—2 ἐνεργεῖ ὡς ἐκκοπρωτικόν, 2—4 δραχ. φέρει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διάρροϊαν αἱματηράν.

Ἐνέργεια ἱαματική. Διότι κινεῖ τὴν γαστέρα, ἐνδείκνυται πρὸς τὰς πεφλογισμένας αἱμορροΐδας καὶ πρὸς τὰς δυσκοιλιότητας, πρὸς τὰς δυσκοιλιότητας τὰς συνοδευούσας τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ προστάτου καὶ τὴν παρεπομένην ὑπεραιμίαν τοῦ αὐχένος τῆς κύστεως, πρὸς χρόνιους κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, οἶον βρογχίτιδος, λαρυγγίτιδος κ.τ.λ.

Ἐμπειρικῶς δὲ δίδεται κατὰ τῶν χρονίων δηλητη-

ριάσεων, δι' ὑδραργύρου, μολύβδου καὶ ἀρσενικοῦ, πρὸς τὰ χρόνια ἐξανθήματα τοῦ δέρματος, ληφθὲν ἔσω εἶναι ἀδρανές. Δίδεται ἔσω κατὰ σιτ. 5—10 ὡς ἐκκοπρωτικόν, ὡς καθάρσιον κατὰ δρχ. $\frac{1}{2}$ —1, πρὸς χρόνια πάθη δίδεται τὸ βάλαμον τοῦ θείου 3—5 σιτ. δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας.

Ἐξωτερικῶς εἶναι εἰς χρῆσιν μόνον ἀλοιφῶν, unguentum sulfuratum.

Ὑδροθειϊκὸν ἀέριον ἢ ἔνθειον ὑδρογόνου. (Hydrogenium sulfuratum s. Acidum hydrothionicum, H^2S).

Εἰσπνευσθὲν πολὺ φέρει ναυτίαν, δύσπνοιαν, ἐὰν δὲ ἀθρόον δηλητηριάζῃ.

Ἐνέργεια ἱαματική. Ἐνδείκνυται εἰς εἰσπνοὰς ὑπεραισθησιῶν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν πνευμόνων, εἰς κατάπαυσιν τῶν παντοίων ἀλγεινῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν παντοίων εἰς βῆχα ἐρεθισμῶν ἐν βρόγχοις κ.τ.λ.

Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἐπιπλύσεις καὶ λουτρά, πρὸς νευραλγίας τοῦ δέρματος ρευματικές, καὶ πρὸς ἐξανθήματα κλ.

Ἐνθειον κάλιον. (Kalium sulfuratum, Hepar sulfuris).

Στερεόν, σκληρόν, ὑελῶδες τὴν θραῦσιν, καυστικόν.

Ἐνέργεια φυσιολογικὴ καὶ ἱαματική. Ἐνεργεῖ ὡς καὶ τὸ καυστικὸν κάλιον. Περιέπεσε δὲ εἰς λήθην.

Εὐχρηστότερον εἶναι εἰς λουτρά. Παραγγέλλεται πρὸς χρονίους ρευματισμούς, πρὸς χρονίαν δηλητηριάσεις κτλ.

Ἐνθειον ἀσβέστιον. (Calcaria sulfurata, Hepar sulfuris calcareum).

Ὑγρὸν ὄζον ὑδροθειϊκοῦ ἀερίου, ἐρυθροκίτρινον.

Ἐξωτερικῶς μόνον ἐν χρήσει ὡς ψίλωθρον, καὶ τῶν τριχιάσεων τῶν βλεφάρων, μὲ προσοχὴν ὅμως.

Ἐνθειον ἀσθέςτιον ὑγρόν. (Liquor Calcariae sulfuratae s. Liquor vleminecki).

Ἐν χρήσει πρὸς ψώραν καὶ ψωριάσεις, καὶ χρόνια ἀνώδυνα ἐκζέματα.

Θειοῦχα ἱαματικὰ ὕδατα. (Aqua mineralis sulfurosae).

Τῶν θειοπηγαίων, αἱ μὲν εἶναι θερμαί, αἱ δὲ χλιαραί, αἱ δὲ ψυχραί.

Ἐνέργεια φυσιολογική. Ἐξαρτᾶται ἡ μὲν ἐκ τοῦ ὕδροθειικοῦ ἀερίου, ἡ δὲ ἐκ τῶν ἀλάτων, ὧν πρωτεύουσι τὸ δισκανθρακικὸν νάτριον, τὸ μαγειρικὸν ἅλας, τὸ θειοῦχον νάτριον καὶ τὸ θεικὸν νάτριον.

Εἰς πλύσεις ἢ λουτρὰ διὰ τῶν ἀλάτων ἐρεθίζουσι καὶ προκαλοῦσιν ὑπεραιμίαν ἐν τῷ δέρματι καὶ ζωηράν ἀπολέπιν.

Ἐνέργεια ἱαματική. Τὰ θειοῦχα παραγγέλλονται πρὸς χρόνια πάθη τοῦ δέρματος, ἰχώρας, ψώρας πρὸς χρονίους ρευματισμούς καὶ ἀρθρίτιδας, πώρους, δυσκαμψίας κ.τ.λ. πρὸς φυσκωνίας ἥπατος καὶ σπληνός, χρονίας δυσκοιλιότητος, πρὸς χρονίους κατάρρους τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, πρὸς τὰς διὰ μολύβδου, ὕδραργύρου καὶ ἀρσενικοῦ δηλητηριάσεις. (Ὅρα καὶ ἔνθειον κάλιον).

Ἀπαγορεύονται, πρὸς τοὺς φλεγμαίνοντας ἢ πυρέσσοντας, τοὺς πληθωρικοὺς, τοὺς ἐπιρρεπεῖς εἰς αἰμορραγίας, τοὺς πάσχοντας τὴν καρδίαν, πρὸς τὰς ἐγκυμονοῦσας καὶ τὰς ἐπιρρεπεῖς πρὸς ἐκτρώσεις, τοὺς πάσχοντας ἀφροδισίαν λώβην, καρκίνον, στομακιάκην, ἐμπτυήσεις

καὶ μεγάλα πλευριτικά ἐξιδρώματα, τοὺς ὑδρωπικούς.

Πίνονται τὰ ψυχρὰ ὕδατα, εἰς λουτροὰ δὲ εἶναι ἐν χρήσει τὰ θερμὰ κατ' ἐξοχήν. Εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουσι πολλαὶ πηγαὶ θειοῦχοι, ἐν Ἑλλάδι δὲ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἡλίδος, καὶ ἐν Ὑπάτῃ παρὰ τὰς Θερμοπύλας. Ἀμφότεραι φημίζονται κατὰ τῶν χρονίων ρευματισμῶν. Ἐν Μεθάνοις, ἐν τῇ Βρωολίμνῃ, καὶ αὐτὰ πρὸς ρευματισμοὺς λέγεται ὅτι ὠφελοῦσι. Ἐν Συλλοῦντι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν.

Ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ καὶ Θήρᾳ. Εἰς τὴν Τουρκίαν παρὰ τὴν Προῦσσαν, ἐκ τῶν 7 γνωστῶν πηγῶν αἱ Τζεκιριέ καὶ Καρὰ-Μουσταφᾶ, αἱ δὲ Κικιρλίς καὶ Βαδεμλῆ-μπαχ-τσέ θερμαὶ θειοπηγαί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σπόγγος. (Spongia).

Ζωόφυτον, ἀλιευόμενον κατὰ τὴν Μεσόγειον.

Οἱ ἀρχαῖοι τὸν μετεχειρίζοντο εἰς ψυχρὰ ἐπιθέματα. Σκευάζεται κατὰ δύο τρόπους διὰ νὰ καταστῇ ἐπιτήδειος εἰς διέυρυνσιν συριγγίων ἢ ὅπου χρήζει αὐτοῦ ἡ γυναικολογία.

Σπόγγος κηρωτός, *Spongia carata*, s. *prae-parata*.

Τὸ σπογγόμαλλον ὅπερ κατασκευάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ, χρησιμεύει εἰς καταπλάσματα.

Λαμιναρία. (Laminaria).

Φυτὸν θαλάσσιον, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σκωτίας.

Εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν χειρουργικὴν καὶ τὴν γυναικολογίαν. Ὡς διευρυντήρια συρίγγων καὶ κόλπων καὶ τοῦ στομίου τῆς μήτρας, ἀντὶ τοῦ κηρωτοῦ σπόγγου.

ΠΑΡΟΡΑΘΕΝΤΑ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ χλωροφορμίου. Γ'. τόμος. — **Τὸ χλωροφορμιοῦχον.** Ἐνδείκνυται 1) ὅταν πρόκηται νὰ καταπραΰνωμεν ἰσχυροὺς πόνους, ναυτιάσεις τῶν πασχόντων ὑπὸ ἀνευρισμοῦ τοῦ στομάχου. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἀναγράφομεν τὴν ἐξῆς συνταγὴν.

Aqua chloroformioja saturata.

Aqua distilata ἀνὰ unc. VI.

Λαβεῖν κατὰ κοχλ. τῆς τραπέζης ἀπὸ τετάρτου εἰς τέταρτον ὥρας μέχρι καταπαύσεως τῶν πόνων. Τὸ ποτὸν τοῦτο καθίσταται εὐληπτότερον, ἐὰν ἀναμιχθῇ μετ' ἀποστάγματος ἡδιόσμου 15⁰/₀ ἢ σιρόπιον τῶν φλοιῶν χρυσομήλων 25⁰/₀. 2) Κατὰ τῶν ἐξ ὀργανικῶν νοσημάτων πόνων, κατὰ τῶν νευρικῶν ἐμέτων, κατὰ τῶν ἐμέτων τῆς κυήσεως. 3) Κατὰ τῆς ὀδονταλγίας ἀρωματιζόμενον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, διὰ τοῦ Ταντιανείου Βάμματος Tentur de pantiam. 4) Μετὰ τῆς μορφίνης συνδιάζεται εἰς εὐχάριστον ὑπονόρον ποτὸν τὸ ἐξῆς.

Aqua Chloroformiosa saturata.

Aqua froes aurantiorum ἀνὰ 2 nnc.

Sirupus morfini 1 unc.

Ἐπὶ τοῦ αἰθέρος ὁ Contato ἐνήργησε κατὰ τῆς ψευδομεμβρανόδους λαρυγγίτιδος πολλάκις τῆς ἡμέρας, ἀναλόγως βαρύτητος τῶν περιπτώσεων, εἰσπνεύσεις αἰθέρος διὰ τοῦ ψεκατῆρος τοῦ Ruchardson. Εἰς δύο περιστάσεις μετ' ἐπιτυχίας. Εἰς δύο περιστάσεις μάλιστα ἐκτὸς τῆς καταπτώσεως τῆς θερμοσίας τοῦ πυρετοῦ, καὶ

τῆς τοπικῆς βελτιώσεως τὰ ἰνώδη ἐξιδρώματα ταχέως ν' ἀποσπασθῶσι χωρὶς ν' ἀναγεννηθῶσι.

Εἰς τὸ περὶ Μορφίνης. — Ἐνέσεις μορφίνης γίνονται κατὰ τῆς στηθικῆς κυνάγχης καὶ συνεσφιγμένης κήλης.

Trinitinum ὀψιγενέστατονὸ Huchard μεταχειρίζεται τὴν ἐξῆς συνταγὴν κατὰ τῆς κυνάγχης τοῦ στήθους·

equ. destilat IV.

Solution de trinitit $\frac{1}{60}$

XXX gouttes.

Εἰς τὰ οἰνοπνευματώδη. — Τὸ οἰνόπνευμα μετὰ τῆς νιτρογλυκερίνης δίδεται κατὰ τῆς χρονίας νεφρίτιδος ὡς ἐξῆς·

Nitroglycerini (?) I scup.

Spir. vin. rectific (?) I dracg.

aru. destilat. (?) II scrup.

8 σταγόνες τὸ ἡμερονύκτιον τρεῖς τῆς ἡμέρας. Ἐὰν τὸ φάρμακον ᾖνε ἀνεκτόν, καὶ μέχρι 12 σταγόνων δι' ἡμέρας. Κατὰ 3 κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ δι' ἡμέρας αὐξανομένης τῆς δόσεως ταύτης κατὰ τὴν ἀνάγκην μέχρι 3 κοχλιαρίων τῆς τραπέζης.

Εἰς τὰ Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀποχρεμπτικά. Τόμ. β'. — Hélénine. Εἰς δόσιν 2—20 ἑκατοστῶν τοῦ γράμματος ἐντὸς ποτοῦ τινος δίδεται κατὰ τοῦ κοκκύτου βηχός, κατὰ τῆς δυσκόλου πέψεως τῶν φθισικῶν καὶ τῆς ἀνορεξίας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς χλωριάλης. — Κατὰ τῶν συριλιδωμάτων τοῦ αἰδοίου τῶν γυναικῶν εἰς πλύσεις ὁ Mastineum χοῤαται τῆς ἐξῆς συνταγῆς·

Eau distillée 1 litre

Chlorale

unetus. laucalyptus

ἀνά 10 scrup.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Γ'. τόμου. — Lobélie. Κατὰ τοῦ ἄσθματος 1—2 scrupul.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Γ'. τόμου. — Cactus gsandijiora. Τὸ ὕδατῶδες ἐκχύλισμα τούτου δίδεται κατὰ 8 μέχρι 12 Scrup. τρὶς τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ χρονίου ρευματισμοῦ τῶν ἄρθρων ἢ τοῦ χρονίου.

Εἰς τὰ ἐμετικά κάρουα. Γ'. τόμος. — **Στριχνίνη.** Οἱ Κύριοι Faucoen καὶ Depiorre ἐκ Αἰλλης μετεχειρίσθησαν τὰς ὑποδορίους ἐνέσεις τῆς χλοράλης. Διὰ τῆς βαρυτάτης διὰ στριχνίνης δηλητηριάσεως ἐνήργησαν μέχρις ἑκατὸν εἴκοσιν ἐνέσεις, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐκ τῆς στριχνίνης δηλητηριασθεὶς ἄρρωστος ἀπερώφυσε 38 γραμμ. χλοράλης ἐντὸς 59 ὥρων. Ὁ ἄρρωστος ἐσώθη.

Γ'. τόμος. — **Ἑρεσιβόδης ὄλυρα.** Δίδεται κατὰ τοῦ ἐρυθήματος καὶ τῆς κνηδόσεως τῶν ἀρχαίων καὶ ἀστάτων μετ' ἐπιτυχίας. Ὡσαύτως δίδεται κατὰ τῶν διὰ μολύβδου δηλητηριάσεως. Ταύτας τὰς ἐλαφράς θεραπεύει ὁ Hotet διὰ τῶν ἀλατοδῶν καθαρσίων καὶ τοῦ ἰουδούχου καλίου. Συμβουλεύει δὲ ἀποχὴν τοῦ οἴνοπνεύματος, τακτικὴν λύσιν τῆς κοιλίας καὶ ζωὴν κανονικὴν. Ὅταν δὲ οἱ πάσχοντες προσβληθῶσιν ὑπὸ παραλύσεων ἡμιπληγίας ἢ παραπληγίας μεταχειρίζεται τὴν ἐρησιβόδην ὄλυρα κατ' ἐναλλαγὴν μετὰ τοῦ ἰουδούχου καλίου, διὰ τοιαύτης θεραπείας δύναται νὰ θεραπευθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐκ τοιαύτης δηλητηριάσεως.

Εἰς τὸ περὶ Ἀκονίτου. Εἰς τὸν Γ'. τόμον. — **Ναπελένη.** Napelinan. Ἐδόθη κατὰ 2 $\frac{1}{2}$ χιλιοστὰ τοῦ μετὰ τινος οἰουδήποτε ἐκχυλίσματος παρεσκευασμένον κατὰ 6—10 καταποτίων μετ' ἐπιτυχίας κατὰ τῆς ἐντόνου νευραλγίας τῆς κεφαλῆς. Τὸ φάρμακον προώριται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν κρυσταλικὴν ἐπικίνδυνον ἀκονι-

τίνην, ἐν γένει κατὰ τῶν νευραλγιῶν. Δίδομεν εἰς δόσιν συνήθη τριῶν ἑκατοστῶν τοῦ γράμματος, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ καὶ μέχρι 5—6 ἑκατοστῶν τοῦ γράμματος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ περὶ Κουραρίου. Γ'. τόμος. — **Κου-
ράριον.** Ὁ Kunre, μεταχειρίζεται ὑποδορίως τὴν ἐξῆς συνταγὴν κατὰ τῆς ἐπιληψίας καὶ αὐτῆς βαρυτάτης καὶ πεπαλαιωμένης.

Curare 50 centigramme
landestillée 5 grammes
Aeide chlorhydeaque
1 goutte

Νὰ διαβραχῇ ἐπὶ 24 ὥρας, καὶ εἶτα νὰ διηθηθῇ πρὸ τῆς χρήσεως.

Ὁ συγγραφεὺς ἐνίει διὰ τῆς παραβαζείου σύριγγος τὸ τρίτον τῆς διαλύσεως ταύτης, κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν· συμβουλεύων νὰ παραταθῶσιν αἱ ἐνέσεις πέραν τῶν 4 ἢ 5 ἡμερῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Μορφίνης. Γ'. τόμος. — Κατὰ τῆς μορφινομανίας μετ' ἐπιτυχίας ἐχωρηγήθη αὐτὴ αὕτη ἡ μορφίνη ἀλλ' εἰς δόσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μετριαζομένην μετὰ τοῦ βρωμιούχου νατρίου, ὅπερ κατ' ἀρχὰς χωρηγεῖται ἀπὸ 2 γράμμ. μέχρι 5, εἶτα δὲ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἡμέρας ἡ δόσις αὐτοῦ ἐλαττοῦται μέχρι τριῶν γραμμάτων τὰ ὅποια ἐξακολουθοῦν χορηγούμενα, μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἡμέρας, μετὰ ταῦτα ἡ μὲν μορφίνη διακόπτεται, χωρηγεῖται δὲ μόνον τὸ βρωμιούχον νάτριον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἀλλὰ καθ' ἓνα μόνον γραμμ.

Εἰς τὰ ναρκωτικά. — *Picidia crythrina*. Ὁ διδάκτωρ William Hamilton, ἐπειραμάτησεν εἰς ἑαυτὸν λαβὼν τρία γράμματα ἐκ τοῦ διαβρέγματος ἑνὸς μέρους τῶν φλοιῶν τοῦ ῥηθέντος φαρμάκου ἐντὸς 4 μερῶν οἶνο-

πνεύματος πάσχων ὑπὸ σφοδρὰς ὀδονταλγίας μετ' αὐπνίας. Μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου ὑπνώσεν ἐπὶ 12 συνεχεῖς ὥρας, ἐγερθεὶς ἐκ τοῦ ὕπνου δὲν ἡσθάνθη καρυβαρίαν, οὐδὲ κακουχίαν τινά. Μετεχειρίσθησαν τὸ φάρμακον ὡς ὑπνοφόρον καὶ ὡς ἀνώδυνον κατὰ διαφόρων πόνων. Δὲν φέρει οὔτε διαστολὴν τῆς ἱριδος, οὐδὲ δυσκειλιότητα.

Σελ. 2. **Βάμμα ὑποχλωριούχου σιδήρου-σιδήρου αἰθέριον**, Tinct. Ferri muriatici aetherea S. liquor anodynus martinlis, s. Tinct. tonico-nervina Bestusheffii. Δίδεται ὡς ἀναληπτικὸν πρὸς λειποθυμίας καὶ ὑστερισμοὺς κατὰ σταγ. 10—20 πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ σακχάρου ἢ ἐγγύματι ἀρωματικῷ. Εὐχρηστον.

Σελ. 16. Ἐμβάλλεται κατ' οὐγγίαν εἰς ἄλλα φάρμακα ὡς κολαστικὸν αὐτῶν, ἢ ὡς σκεπαστικὸν ἐπὶ πυρκαύστων ἢ ἐκδορῶν ἐπιθηλίων, ἐπ' ὀφθαλμιῶν, κολπίτιδος, θηλῶν, μαστῶν καὶ εἰς κατασλευὴν καταποτίων ὡς συνδετικόν.

Σελ. 17. Παραγγέλλεται ἡ πολυαλθὴς αὕτη, πρὸς κατάρρους καὶ φλεγμονὰς τῶν πεπτικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν καὶ οὐροποιητικῶν ὀργάνων, καὶ ὡς εἶλημα φαρμάκων ἀλατωδῶν καὶ δριμέων. Ἡ κατάχρησις τῶν ἀφεψημάτων βλάπτει.

Σελ. 17. Τὸ ἀφέψημα εἶναι ἐπιτήδειον καὶ εἰς ὑποκλυσμούς.

Σελ. 19. Semina linum.

Σελ. 20. Semin.

Σελ. 24. Cold-Cream.

Σελ. 26. (Butyrum Cacao). πρὸς φαρυγγίτιδας καὶ λαρυγγίτιδας.

Σελ. 29. Asel.

Σελ. 40. Centiana. Tinct.

Σελ. 41. Τὸ τῆς κίνας σύνθετον τοῦ Elixirium.

Σελ. 65. Εἶναι εὐπεπτότατος. Χωρηγεῖται πρὸς χλω-
ριάσεις καὶ ἀναιμίας, πρὸς λειφαίμοις καὶ χοιραδικοῖς παι-
δίοις, συνεζευγμένην μετ' ἀσβέστου φωσφορικοῦ.

Σελ. 68. Βάμμα ὑποχλωριούχου σιδήρου οἶνοπνευμα-
τῶδες, Tinctura Ferri chlorati simplex. Δίδεται
κατὰ σταγ. 10—20—30 πολλάκις τῆς ἡμέρας ὡς στυ-
πτικὸν πρὸς διαρροίας ἐλκώδεις, πρὸς ἀναιμίας, καὶ χλω-
ριάσεις τῶν γυναικῶν καὶ εἰς διάρροϊαν ἐπιρρεπῶν.

Σελ. 82. Συνέχεια τῆς ἱαματικῆς ἐνεργείας. Ὑπα-
γορεύεται πρὸς πυρώσεις καὶ πρὸς χρονίας καὶ ἀφλεγμάν-
τους διαρροίας τὰς μετὰ δυσεντερίαν, τύφον, χολέραν καὶ
αὐτὰς τὰς ἐπὶ τῆς ὀδονταλγίας, καὶ πρὸς παθητικὰς αἱμορ-
ραγίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, καὶ πρὸς ἀναστολὴν
ἐκτρώσεως ἐπικειμένης καὶ τοὺς ἰδρωτάς τῶν φθισικῶν.

Σελ. 112. Συνέχεια τοῦ θεϊκοῦ ψευδραργύρου. Ἐνέρ-
γεια ἱαματικὴ. Στήριζεται ἐπὶ τῆς στύψεως, τῆς ναυ-
τίας καὶ τοῦ ἐμέτου. Δι' ὃ παραγγέλλεται ὡς στυπτικὸν
πρὸς διαρροίας χρονίας, ἐλκώδεις μάλιστα τὰς μετὰ τύ-
φον καὶ χολέρας ἀπομενούσας. Χρησιμεύει καὶ ὡς ναυ-
τιῶδες καὶ μετασυγκρητικὸν πρὸς νευρώσεις σπασμῶδεις
ἐπιληψίας, χορείαν, ἄσθμα νευρικόν, ὕστερισμὸς ἐπιλει-
φοειδεῖς. Ὡς ἐμετικὸν παραγγέλλεται πρὸς ὕμενογόνους
λαρυγγίτιδας, πρὸς τὰς διὰ ναρκωτικῶν δηλητηριάσεων.
Ἀποκλειστικὴ δὲ εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ χρῆσις τοῦ θεϊκοῦ
ψευδραργύρου ὡς στυπτικοῦ, συνηθέστατα πρὸς βλεννορ-
ροίας τῆς οὐρήθρας καὶ τοῦ κόλπου. Μάλιστα τὰς προσ-
φάτους βλεννορροίας τὰς θεραπεύει εἰς 2—3 ἡμέρας. Δί-
δεται 10—20 σιτ. ἐν οὐγγ. 6 ὕδατος ἀπεσταγμένου.
Πρὸς βλεννορροίας τοῦ κόλπου τοῦ θήλεος χορηγεῖται ἐκ
δρχ. $\frac{1}{2}$ —1 ἐν λίτρ. ὕδατος. Συζεύγνυται δὲ εἰς ἀμφο-

τέρας τὰς περιστάσεις πολλάκις καὶ μετ' ὀξικοῦ μολύβδου.

Σελ. 120. Συνέχεια τῆς ἱαματικῆς ἐνεργείας. Παραγγέλλεται ἡ στυπτηρία πρὸς νοσηρὰς διακρίσεις, οἷας δὴποτε. Εἰδικώτερον δὲ πρὸς κατάρρους τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, πρὸς τὰς ἐλκώσεις τοῦ βλεννογόνου ὑμένος. Ἀντενδείκνυται δὲ πρὸς τὰς δυσεντεροειδεῖς κενώσεις καὶ αἱματιρὰς καὶ πρὸς ὑπερμέτους ἐκκρίσεις φλεγμάτων, ἰδρώτων, γάλακτος, σιέλου, βλέννης ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μήτρας ἢ τῆς οὐρήθρας, ὡς ἰσχαιμον δίδεται, καὶ κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν. Παραγγέλλεται ὡς στυπτικὸν ἢ ἰσχαιμον ἢ καυτηριῶδες (ἡ κεκαυμένη). Εἰς ἀνακογχλυσμοὺς εἰς κυνάγχας, εἰς διακλύσματα τοῦ στόματος πρὸς πτυαλισμοὺς ὑδραργυρικοὺς καὶ πρὸς ἀφωνίας πρὸς χαλαρώσεις τῶν φωνητηρίων συνδέσμων, εἰς ἐγχύσεις ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ τῷ κόλπῳ καὶ τῷ προκτῷ πρὸς βλεννορροίας καὶ λευκορροίας καὶ δυσεντερίας, εἰς κολλύρια πρὸς χρονίας ὀφθαλμίας βλεννοπυώδεις, εἰς ἐπιπλύσεις ἢ ἐπιθέματα πρὸς χεῖμετλα, ἢ συζυμουμένη μετ' ὄξους καὶ ψιχὸς ἄρτου καὶ περικαταπλασσομένη φάρμακον ἐκ τῶν κρατίστων, ὡς ἰσχαιμον πρὸς αἱμορραγίας ἐκ δηγμάτων βδελῶν. Ὡς καυτήριον δὲ προσβάλλεται μόνον ἡ κεκαυμένη.

Σελ. 127. Συνέχεια τῆς ἱαματικῆς ἐνεργείας. Ἐνδείκνυνται οἱ ὀξυφοίνικες, πρὸς πυρετοὺς γαστρικοὺς, χολικούς, ὑφασίμους ἢ διαλείποντας, ὡς ὑπακτικὸν καὶ ψυκτικόν, πρὸς υπεραιμίας καὶ φλεγμονὰς τοῦ ἥπατος καὶ πρὸς δυσεντερίας. Παραγγέλλεται δὲ ἀποκλυστικῶς εἰς κατασκευὴν ἀεροφόρου κόνεως, pulvis aerophorus. Προσφέρεται δὲ καὶ ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς δι' ἀλκαλίων δηλητηριάσεως.

Σελ. 136. Συνέχεια εἰς τὴν ἀερώδη ἀμυωνίαν. Ταῦτ' ἀλεκτέον καὶ περὶ τῶν εἰσπνοῶν ἡρεωμένου ἀερίου ἀμ-

μωνίας κατὰ τῆς κορύζης καὶ χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἀμυγδαλίτιδος ὠφελοῦσι τὰ μάλισμα. Ἡ ἀερώδης ἀμμωνία χρησιμεύει καὶ πρὸς ζωογόνησιν καὶ τόνωσιν κεχαλαρωμένων μορίων, οἷον μολώπων καὶ παραθρήσεων καὶ οἰδημάτων τοπικῶν (ὀσχείων, ἄρθρων) εἰς ἐπιθέματα. Προστίθεται πολλάκις τῷ μίγματι καὶ καφουρά καὶ κόνις ἱριδος.

Σελ. 158. Κοπάϊον Βάλσαμ. *Balsamum Copaeanae*.

Σελ. 139. Συνέχεια τῆς ὀξικῆς ὑγρᾶς ἀμμωνίας. Χωρηγεῖται δὲ ἡ ὀξικὴ ὑγρὰ ἀμμωνία πρὸς δυσμηνορροίας ἐπωδύνους ὑστερικῶν καὶ νευροπαθῶν γυναικῶν, παρ' αἷς τὰ ἔμμηνα μέλανα. Καὶ κατὰ τῆς μέθης ἐπηνέθη ὁμοίως.

Σελ. 159. Συνέχεια τῆς ἱαματικῆς ἐνεργείας. Παραγγέλλεται πρὸς τὰς βλεννορροίας τῆς οὐρήθρας καὶ τὰς συμβαινούσας κυστίτιδας. Διὰ νὰ ὠφελήσῃ τὸ κοπάϊον βάλσαμον, πρέπει νὰ χωρηγηθῇ πρῶτον ἀφέψημα ἐξ ἀγρόστεως μετὰ νίτρου ἐκ δρχ. 1—2 δι' ἡμέρας. Παραγγέλλεται τὸ κοπάϊον μετ' ὀλίγου ὀπίου ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν διάρροιαν.

Σελ. 167. α') Αἰthereio-ἐλαιώδη καθαρὰ. *Aithereo-oleosa pura*.

Σελ. 185. *Cadedurum*.

Σελ. 185. *Fructus Cuppue=Cupepe*.

Σελ. 186. *Methae*.

Σελ. 192. δ') Αἰthereio-ἐλαιώδη διουρητικά. *Aitereo-oleosa diuretica*.

Ἰτελεῖκὸν ὀξύ. (*Acidum Calicilicum*).

Χωρηγεῖται πρὸς τοὺς ρευματισμοὺς τῶν ἄρθρων ὡς ἰδικὸν φάρμακον, ὡς ἀντιθερμικὸν δὲ κατὰ τῶν τυφωδῶν πυρετῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου φλογιστικοῦ πυρετοῦ, εἰς δόσιν 3—5 γραμ. δι' ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΟΛΟΓΙΑ

Συνταγολογία λέγεται τὸ μέρος τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἐν ᾧ διδάσκεται ἡ μεθοδικὴ ἀναγραφὴ τῶν φαρμάκων.

Τὰ ὀνόματα τῶν σταθμῶν γράφονται, πρὸς ἀποφυγὴν παρεννοήσεων, δι' ἀλφαβητικῶν στοιχείων, τὰ δὲ ποσά, δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν π. χ. unc. 2 dr. 3 scr. 4 gr. 5.

Ἡ φαρμακευτικὴ λίτρα περιέχει 12 οὔγγιας.

Ἡ οὔγγια » 8 δραχμάς.

Ἡ δραχμὴ » 3 γραμμάρια.

Τὸ γραμμάριον » 20 κόκκους.

Ὁ κόκκος κατὰ συνέπειαν εἶναι τὸ $\frac{1}{48}$ τῆς οὔγγιας, καὶ τὸ $\frac{1}{376}$ τῆς φαρμακευτικῆς λίτρας.

Τὰ φαρμακευτικὰ σταθμὰ τῶν διαφόρων ἐθνῶν δὲν εἶναι ἀκριβῶς ὅμοια.

Ἐν βευστὸν γραμμάριον περιέχει ἕν γράμμον ἀπεσταγμένου ὕδατος.

Πρὸς διάκρισιν τῶν ἐν ταῖς φαρμακείοις προπαρασκευασμένων φαρμάκων (formulae officinales), ὀνομάζουσι τὰς ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκάστοτε διδομένας ὁδηγίας (formulae magistrales s. extemporaneae) συνταγὰς.

Κατὰ τὸ γένος.

Εἰς ἡλικιωμένας γυναῖκας δίδομεν μόνον τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς πλήρους δόσεως, καί, κατὰ τὴν ἔμμηνον κάθαρσιν καὶ ἐγκυρυσύνην, μόνον τὴν ἡμίσειαν.

Κατὰ τὴν κρᾶσιν.

Οἱ χολερικῆς κρᾶσεως ἀνέχονται μόνον μικρὰς δόσεις.

Οἱ αἱματώδους, κατὰ τι μεγαλητέρας.

Οἱ μελαγχολικῆς, ἔτι μεγαλητέρας· καὶ

Οἱ φλεγματικοί, τὰς μεγίστας.

Ἐὰν ᾖναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συν-
ταγὴ ἀμέσως, γράφομεν ἄνω καὶ πλησίον τῆς ἡμερομην-
νίας τὴν λέξιν statim ἢ cito ἢ citissime (ἀμέσως).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΥΝΤΑΓΩΝ

Α'. ΠΡΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

1.

RP. Auid. nitr

▪ hydrochl. aa. drch. $\frac{1}{2}$

Aq. destillat. un. 5.

Syrup. simp. " 1.

M. D. S. Τετράκις τῆς ἡμέρας ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Ἰκτέρος).

2.

Rp. Pulv. rad. ipecac. serp. 1.

Tart. stibiat. gr. 1.

Aq. destillat. unc. $1\frac{1}{2}$.

Oxymel scillit, drach. 1.

M D. S. Καλῶς τετραγαμμένον ἐν κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ ἀνὰ δέκα
λεπτὰ τῆς ὥρας.

(Ἑμετικόν).

3.

Rp. Bismuth. subnit. drch. 1.

Aq. einnam.

Syr. emulsiv. aa. unc. 1.

M D. S. Καλῶς τετραγαμμένον ἐκάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τοῦ καφφέ.
(Κατὰ τῆς διαρροίας τῶν παιδῶν).

4.

Rp. Cort. chinae fusc unc. 1.

Cog. c. aq font. q. s. ed.

colaturam	unc. 1.
adde	
Succ. citri rect.	unc. 1 1/2.
Vin. gener. albi	
Syr. cerasor. aa.	unc. 1.

M. D. S. 'Εχάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(τύφος, σηψαιμία κτλ.).

5.

Rp. Infus. secal. cornut. drch. 1. (unc. 4).

Acid. hydróohl. drch. 2.

Syr esrt. aurant. unc. 1.

M. D. S. 'Εχάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Μητρορραγίας κτλ.).

6.

Rp. Fol. uvae ursi unc. 1.

Coq. c. aq. fontan unc. 8.

sub. fin. cuction.

adde

Fol. belladon, gr. 10.

Ebulliant paulisper.

colatram adde

Syr. balsam. unc. 1.

M. D. S. 'Εχάστην τρίτην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Κυστίτις).

7. α'.

Rp. Amygd. amar. drach. 1 1/2.

" dulc. unc. 1.

Aq. fontan. unc. 6.

f. l. a. Emulsionem,
in qua solve

Extr. hyoseyam. gr. 8.

Syr. althae. unc. 1.

M. D. S. 'Εχάστην δευτέραν ὥραν ἐν κοχλιάριον τοῦ καφέ.
(Κατὰ τοῦ σπασμωδικοῦ βηχός).

7. β'.

Rp. Ol. riein. unc. 1.

Gi. arabic. drach. 2

f. c. aq. destillat. q. s.

Emulsio unc. 5.

Syr. Sennae. unc. 1.

M. D. S. Ἐκάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Καθαριστικόν).

8.

Rp. Apomorphin. nur gr. $\frac{1}{6}$.

Acid. muriat. gtt. 5.

Aq. desfillat. unc. 4.

Syr. simpl. unc. 1.

M. D. S. Ἐκάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Ἀποχρεμπτικόν).

9.

Rp. Xali carbon. dep. unc. 1.

Acet. vini q. s. ad

perfect. saturat.

adde

Aq. menthae piper. unc. 3.

Syr. simpl. unc. 1.

M. D. S. Ἐκάστην ὥραν ἐν κοχλιάριον τῆς τραπέζης.
(Κατὰ τῆς ὀξυρεγμίας).

10.

Rp. Succu reccent ezpres

Herb. cohlear.

Nasturt. aq.

Trifolii fibr. aa. unc. $\frac{1}{2}$.

Succos colatos et decantatos

misce.

D. S. Νὰ ληφθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἐντὸς οἴνου.

(Κατὰ τῆς σκορβουτικῆς δυσχρασίας).

11.

Rp. Lact. vaccin Kilogr. 1.

ebuliat in vase figullno,

tunc admisce

Tart dep. drch. 1.

Coagulatione peracta liquorem

semirefrigeratum cola et com

Album. Ovor. q. s.
in spumam redaeto ad albuminis
coagulationem usque coque et filtra.
olat. adde

Cónchar. ppt. q. s.
ad neutralisationem acidi.
D. S. serum lactis tartarisati.

12.

Rp. Tinctar. digital drah. 1.
Aqu. amygdal. amar. drah. 2.
M. D. L. 'Εκάστην δευτέραν ἢ τρίτην ὥραν 15—20 σταγ.
(Κατὰ τῶν παλμῶν τῆς καρδίας).

13.

Rp. Flor. Cosso pulv unc. 1.
Mel. depurat. q. s. ut f.
Electuarium.
adde
Cognaci pur. drch. 2.
M. D. S. Νᾶ ληφθῇ εἰς τρεῖς δόσεις.
(Κατὰ τῆς ταινίας).

14.

Rp. Lichen. Island. unc. 2.
Coq. c. aq. fontan. unc. 12.
ad colat. unc. 6.
adde
Sacchar. alb. unc. 2.
Repone in loco frigido ut in gelatinam abeat.
D.
(Κατὰ τῆς φθίσεως).

15.

Rp. Pulv. folli digital
Pulv. rad. ipecacuah. aa. gr. 16.
Opii pur. gr. 8.
Chinin muriat. gr. 20.
Extr. Hellenfiq. s. ut f. pil. N° 60.
Consparg.
D. S. 'Εκάστην τρίτην ὥραν ἐν καταπότιον.
(Κατὰ τῆς φθίσεως).

16.

Rp. Plumb. acet. gr. 5.
 Opíi pulv. gr. 3.
 Sacchar. alb drch. 2.
 M. f. pulv. divid. in part. aequ. N° 10.
 D. S. Ἐκάστην δευτέραν ὥραν ἐν ξηρίον.
 (Κατὰ τῆς αἱμοπτύσεως).

17.

Rp. Species pectoral. unc. 5.
 D. in part. aequ. N° 10.
 D. S.
 (Ἐγχυμα κατὰ βρογχικοῦ κατάρρου).

18.

Rp. Species lignor. unc. 5.
 D. in part. aequ. N° 10.
 D. S.
 (Ἀφέψημα κατὰ τῆς συφιλιδικῆς δυσκρασίας).

Β'. ΠΡΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

1.

Rp. Fol. hyoscyam
 " farfarae aa. unc. $\frac{1}{2}$
 infund aq. fervid. q. s.
 ad colaturam unc. 12.
 D. S. Λιγόν σπληνίον ἐμδρεχόμενον ἐπιτίθεται χλιαρόν.

2.

Rp. Natr. Chlorat. liquid. drach. 1.
 Aqu. destillat. unc. 5.
 M. D. S. (Ἐγχυσις κατὰ χρονίας βλεννορροίας).

3.

Rp. Assae foetidae drach. 1.
 vitell. ovi N° 1.
 misce terendo cum
 infus. valerian. unc. 4 (unc. $\frac{1}{2}$)
 f. l. a. emulsio.
 D. S. (Ἀντισπασμωδικόν κλύσμα).

4.

Rp. Atropin. sulppur. gr 2.
Aq. destillat. unc. 1.
M. D. sub signo veneni.
S. κολλύριον.

5.

Rp. Cali caust. sicc. drch $\frac{1}{2}$
Solve in
Aq. destillat. unc. 12.
D. S. Πρὸς πλύσιν τραυμάτων.
(προφυλακτικὸν κατὰ τῆς ὑδροφοδίας).

6.

Rp. Kali chloric. drch. 1.
Solve in
Aq. fervid. unc. 5.
D. S. Πρὸς διακλυσμόν.
(Κατὰ τοῦ πτυελισμοῦ).

7.

Rp. Extr. opii gr. 16.
Natr. bibsracie drch. 1.
Solv. in
infus. fol sálviae unc. 6 (unci $\frac{1}{2}$)
mel. depurat. unc. 1.
M. D. S. Γαργάρισμα κατὰ τοῦ ὀδονηροῦ πόνου τοῦ λαιμοῦ.

8

Rp. Boracis drch. 1.
Mel. rosat. unc. 1.
M. D. S. Ἐπίχρισμα κατὰ τῶν ἀφθῶν.

9.

Rp. Herp. conii
» hyoscyam aa. unc. 2.
Semin lini unc. 5.
M. f. pulv. gross.
D. S. Διὰ κατάπλασμα.

10.

Rp. Semin. sinapis. unc. 2.

f. pulv. gross.

D. S. Διὰ σιναιπισμόν.

11.

Rp. Chloroform.

Ol. olivar. aa. unc. 1.

M. f. linimentum

D. S. Εἰς ἐντριδάς κατὰ χρονίων ρευματισμῶν.

12.

Rp. Kallii jodat. drah. $1\frac{1}{2}$

jodi pur. gr. 1.

axung. porc. drch. 1.

M f. unguentum

D. S. Ἀλοιφή κατὰ τῶν χαιραδικῶν ὀξογνώσεων τῶν ἀδένων.

13.

Rp. Ol. olivar. unc. $1\frac{1}{2}$

Lithargyri drch. 4

Coq. f. l. a. unguent molle

adde

Ol. lavandulae gr. 15.

M. D. S. (Κατὰ τῆς ἐφιδρώσεως τῶν ποδῶν).

14.

Rp. Acid lactici drah. 1.

Calcar. carbon. ppr. unc. 1.

Pulv. coccionell. scpl. 1.

Ol. menth. piperit. gtt. 10.

M f. pulv. subtiliss.

D. S. ὀδοντότριμμα.

15.

Rp. Species ad usum externum unc. 5.

Divid in part. aequ. N° 10.

D. S. δι' ἐξωτερικὴν χρῆσιν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.		Σελ.
ΤΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ			
Φάρμακα θρεπτικά καὶ μαλακτικά	1	Κυδωνίων σπέρματα	18
Ὑποδιαίρεσις πρώτη.		Φῦκος τὸ οὐλόφυλλον ἢ Ἴρλανδικόν	18
Φάρμακα σακχαρώδη	1	Ὁρχεως ῥίζα ἢ Σάλεπι	19
Σάκχαρον τὸ λευκόν	3	† Λινόσπερμα, λινόσπερμον	19
Σάκχαρον γάλακτος	5	Ἀσπαράγου ῥίζα ἡ γλωρὰ καὶ καυλία	20
Μέλι	5	Φλόμου ἀνθη	20
Δαύκου ῥίζα	6	Βηγίου φύλλα	20
† Μάννα	6	Ὑποδιαίρεσις τετάρτη.	
Ῥίζα γλυκυρίζης	7	Φάρμακα πηκτώδη	21
Κεράτια	9	Κόλλα ζωϊκή	21
Ζίζυφα	9	Ἰχθυόκολλα	22
Δάκτυλοι φίνικος	9	Κέρας ἐλάφιον	22
Σύκα, ἰσχάδες	9	Ὑποδιαίρεσις πέμπτη.	
† Κασσίας καρπός	9	Φάρμακα λιπαρά	22
Ἀγρώστεως ῥίζα	10	Α'. Φυτικά λιπαρά εἶτε κυρίως ἔλαια.	
† Γλυκερίνη	10	† Ἐλαιον γλυκέων ἀμυγδάλ.	23
Ὑποδιαίρεσις δευτέρα.		Ἀμύγδαλα γλυκέα	24
Φάρμακα ἀμυλώδη	11	Κανάβεως σπέρματα	25
Ἀμυλον τὸ κοινόν	12	Ἐλαιον κοινόν	25
Μαραντόμυλον	12	Λινέλαιον	26
Σάγον	12	† Βούτυρον κακάου	26
Βρόμου σπέρματα	13	Κηρός	26
Σπέρματα κριθῆς	13	Λυκοποδίου σπέρματα	27
Σίτου ἢ πυρῶν ἄλευρα	13	Β'. Ζωϊκά καὶ λιπαρά εἶτε λίπη καὶ στέατα.	
Ὁρύζης σπέρματα	14	† Ἐλαιον ἥπατος οἰσκού	27
Γεώμηλα	14	Βούτυρον	29
Ὑποδιαίρεσις τρίτη.		Στέαρ βόειον	30
Φάρμακα βλεννώδη	14	Στέαρ ὕειον	30
† Κόμι τὸ ἀραβικόν	15	Στέαρ ὄειον	31
Δεξιτερίνη ἢ ἀμυλόκομι	16	Στέαρ κήτειον ἢ σπέρματα κήτους	31
Ἀλθαίας ῥίζα καὶ φύλλα	16		
Δενδρομολάχης ἀνθη	17		
Μαλάχης ἀνθη	17		
Κόμι τὸ τραχανάνθινον	17		

	Σελ.		Σελ.
Υποδιαίρεσις ἕκτη.		Χρυσομήλων φλοιός.	51
Φάρμακα λευκωματώδη	31	Χρυσομηλέας φύλλα.	52
Ὡὰ ἀλεκτοριδων.	32	Χρυσομηλέας ἀνθή.	53
Γάλα.	33	Χρυσομηλέας καρπὸς ἄωρος	53
Ὅρος γάλακτος	34	Κασκαρίλλης φλοιός.	53
Γάλα οἰνώδες.	35	Ἀγγοστύρας φλοιός.	54
Σὰρξ ζώων.	35	Ἀψινθίου πόα.	54
† Πεψίνη.	36	Λυκίσκου στρόβιλοι καὶ ἀδένες.	56
Παγχρεατίνη.	37		
ΤΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ		Τμήμα δεύτερον.	
Φάρμακα τονωτικά.	38	Σίδηρος.	58
Τμήμα πρῶτον.		Σιδηρούχα.	59
Φάρμακα πικρά.	38	Σίδηρος μεταλλικός.	64
Υποδιαίρεσις πρώτη.		Σιδήρου ὀξειδίου ἀπλοῦν ἄνυδρον.	64
Πικρὰ καθαρὰ.	39	Σιδήρου ὀξειδίου ἑνυδρον, ὑποξείδιον σιδήρου.	64
† Γεντιανῆς ῥίζα	40	Σιδήρου ὀξειδίου ἑσακχαρωμένον εὐδιάλυτον	65
Μηνυανθοῦς ἢ τριφύλλου τοῦ ἰνώδους πόα.	41	Σιδήρου ὑποξείδιον ἀνθρακικόν.	65
Κενταυρίου πόα ἢ κορυφαί.	41	† Σίδηρος γαλακτικός.	65
Κουσσασίας ξύλον	42	Σίδηρος κιτρικός.	65
Σιμαρύδης (ῥίζα) φλοιός.	43	Σίδηρος κιτρικός σὺν μαγνησίᾳ.	66
Υποδιαίρεσις δευτέρα.		Σίδηρος κιτρικός σὺν κιτρικῇ κινίνῃ	66
Πικρὰ βλεννώδη.	43	Σίδηρος κιτρικός ἐναμμώνιος.	66
Λειγὴν ὁ Ἰσλανδικός.	44	Σίδηρος μηλικός.	66
Κολόμβου ῥίζα	45	Σίδηρος ὀξικός.	66
Υποδιαίρεσις τρίτη.		Σίδηρος φωσφορικός.	67
Πικρὰ διαλυτικά.	46	Α'. Φωσφορικὸν ὑποξείδιον σιδήρου.	67
Ἀπάνη εἴτε πικραφάκης ῥίζα καὶ πόα	46	Β'. Σίδηρος πυροφωσφορικός μετὰ κιτρικῆς ἁμμωνίας.	68
Καπνοῦ πόα.	47	Γ'. Νάτριον πυροφωσφορικὸν σιδηρίζον.	68
Κιχωρίου ῥίζα.	47	† Σίδηρος ὑποχλωριούχος	68
Ἀκάνθης τῆς ἱερᾶς πόα	48	Ῥευστὸς ὑποχλωριούχος σίδηρος.	69
Πρασίου πόα	48	Σίδηρος χλωριούχος μετὰ χλωρικοῦ ἁμμωνίου, ἢ ἀνθὲν ἁμμων. σιδήρου.	69
Χολὴ ταυρεία.	49	Τριῶς ἐνσίδηρος ἢ σιδηρίζουσα.	69
Υποδιαίρεσις τετάρτη.		Σφαιρία διὰ τρυγὸς σιδηρούχου	70
Πικρὰ ἀρωματικά ἢ διεγερτικά.	49	Σίδηρος Ἰωδιούχος.	70
Καλάμου τοῦ ἀρωματικοῦ ῥίζωμα	50		

Σελ.	Σελ.
Σίδηρος θειϊκός	70 Κορέας σπέρματα 85
Σίδηρος υπερχλωριούχος ρευστός	71 Θέας φύλλα 87
Μεταλλικά ὕδατα σιδηροῦχα .	71 Ῥόδου πέταλα 87
Χαλυβουρῆνα καὶ σιδηρ.	71 Κακίου σπέρματα 88
Παράρτημα.	71 Γυανάρης φύραμα 89
Μαγγάνιον	72 Δρυὸς βάλανοι 89
Ὑπεροξειδίων τοῦ μαγγανίου .	72 Γείου ρίζα ἢ Καρυσφυλλώδης .
Θειϊκὸν ὑποξειδίων μαγγανίου .	73 Χελιόφυλλου ἢ Ἀχιλλείου πόα καὶ κόρυμβοι 90
Ὑπερμαγγανικὸν κάλιον . . .	73 Μελιλότου ἄνθη ἢ ἀνθοῦσαι κορυφαί 90
ΤΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ	Καρύας τῆς βασιλικῆς φύλλα καὶ καρπὸς ἄωρος καὶ λεπυρά αὐτοῦ ἢ κελύφαι 91
Φάρμακα στυπτικά	74 Φύλλα Ματικῆς 91
Τμήμα πρῶτον.	Ὑποδιαίρεσις τρίτη.
Στυπτικά φυτικά ἢ βυρσοδεψώδη	75 Βυρσοδεψώδη πικρά ἢ ἀντιπυρετικά 92
Ὑποδιαίρεσις πρώτη	Κίνας φλοιοί 92
Βυρσοδεψώδη καθαρὰ. Βυρσοδεψικὸν ὀξύ, Δεψικὸν ὀξύ ἢ Δεψίνη καθαρὰ . . .	76 Ὑδροχλωρική καίρινη . . . 103
Κηκιδικὸν ὀξύ	78 Ἀντιπυρίνη 104
Κηκίδες	78 Ἰσὸς τῆς ἀράχνης 104
Δρυὸς φλοιός	79 Θαλλίνη θειϊκή καὶ Θαλλίνη τριγική 104
Γῆ Ἰαπωνική ἢ Γῆ Κατεχού .	79 Ἰτέας φλοιός 105
Κόμμι Κίνον	80 Βεβήρου φλοιός 105
Αἷμα δράκοντος	80 Εὐκαλύπτου φύλλα 106
Αἱματόξυλον ἢ ξύλον καμπεριανόν	80 Τμήμα δεύτερον
Βιστόρης ἢ Διστρόφου ρίζα .	81 Στυπτικά μεταλλικά 106
Ἑπταφύλλου ρίζα	81 Μόλυβδος 106
Ῥατανίας ρίζα	81 Μόλυβδος ὀξικός 106
Πτελέας φλοιός ὁ ἐνδότερος .	82 α') Μόλυβδος ὀξικός κρυσταλλικός 107
Ἀρχτοκομάρου φύλλα	83 β') Μόλυβδος ὀξικός βασικός ὑγρός 108
Ῥοΐδια ὥριμα	83 Μόλυβδος ἀνθρακικός ἢ ψιμύθιον 109
Κυδώνια (μῆλα)	83 Μολύβδου ὀξειδίων ἢ λιθάργυρος 109
Μυρτινὴς σφαιρία ἢ ῥάγες . .	84 Μολύβδον ὑπεροξειδίων ἢ ἐρυθρὸν ὀξειδίων ἢ ἄμμιον . . 110
Βήλης καρποὶ ἄωροι	84 Μόλυβδος ἰωδιούχος 110
Ὑποδιαίρεσις δευτέρα.	85 Μόλυβδος δεψικός 110
Βυρσοδεψώδη μετ' αἰθερίου ἐλαίου, ἢ Βυρσοδεψώδη διεγερτικά	84
Ἐλελίσφακου	85

	Σελ.
Ψευδάργυρος	111
Ψευδοργύρου ὀξειδίου	111
Ψευδάργυρος θειϊκός	112
Ψευδάργυρος ὑδροκυανικός, ἢ κυανιοῦχος	112
Ψευδάργυρος ναρδικός	112
Ψευδάργυρος δεψικός	112
Ψευδάργυρος γαλακτικός	113
Ψευδάργυρος ὀξικός	113
Ψευδάργυρος χλωριοῦχος	113
Χαλκός	113
Χαλκός θειϊκός	114
Χαλκός θειϊκός ἐναμμώνιος	114
Χαλκός στυπτηριοῦχος ἢ λίθος θειᾶ	114
Χαλκός ἐναμμώνιος στυπτηρι- οῦχος ὑγρός	115
Χαλκοῦ ὀξειδίου	115
Χαλκός ὀξικός ἢ ὀξιχαλκός	115
Χαλκός ἀνθρακικός	116
Βισμουίθιον	116
Βισμουίθιον ναρδικόν	116
Ἄργυρος	117
Ἄργυρος νιτρικός, ἢ στυγία λίθος	117
Χρυσός	117
Χρυσός μεταλλικός, φυλλώδης ἢ κατακερμηλισμένος	118
Χλωριοῦχος χρυσός	118
Χλωριοῦχος χρυσός μετὰ χλω- ριοῦχου νατρίου ἢ τοιχλω- ριοῦχος χρυσός νατριοῦχος	118
Ἀργίλλιον	119
Ἀργίλλου ὀξειδίου ἢ ὑδροξεί- διον, Ἀργίλλος	119
Ἀργίλλος λευκὴ καὶ ἐρυθρά	119
Ἀργίλλος ὀξική, Ἀργίλλιον ὀξικόν	119
Ἀργίλλιον θειϊκόν	119
Στυπτηρία	120

ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Φάρμακα συγκεραστικά ἢ ψυ- κτικά	121
---	-----

	Σελ.
Τμῆμα πρῶτον.	
Ὄξεα ἀνόργανα	121
Θειϊκόν ὀξύ	122
Νιτρικόν ὀξύ	122
Φωσφορικόν ὀξύ	123
Ὑδροχλωρικόν ὀξύ	123
Χλωρίον ἀερῶδες καὶ ὑδωρ χλωριοῦχον	124
Χρωμικόν ὀξύ	124
Ὑδροφθορικόν ὀξύ ὑγρόν	124
Πυριτικόν ὀξύ	124
Ἀνθρακικόν ὀξύ	124

Τμῆμα δεύτερον

Ὄξεα ὀργανικά	124
Γαλακτικόν ὀξύ	124
Ὄξικόν ὀξύ	125
Χλωρικόν ὀξύ	126
Τρυγικόν ὀξύ	126
Κιτρικόν ὀξύ	126
Καρποί ὀξεῖνοι ἢ ὀξεῖς	126
Ὄξυφονίκων σὰρξ ἀκατέργα- στος	127
Καρπὸς βάλτου τῆς ἰδαίας	127
Χαμαιέρασσα	127
Κεράσια	127
Συκάμινα ἢ μόρα μέλανα	127
Κοκκύμηλα δαμασκηνά	128
Σταφυλαί	128

ΤΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

Φάρμακα διεγερτικά	129
------------------------------	-----

Τμῆμα πρῶτον.

Οἰνοπνευματώδη	130
Οἰνόπνευμα	130
Οἶνος	133
Ζύθος	133

Τμῆμα δεύτερον

Ἀμμωνιώδη	134
Ἀμμωνία ἀερῶδης	135
Ἀμμωνία ὑγρά	139
Ἀμμωνία ὑγρά δι' οἰνοπνεύ- ματος	137

Σολ.	Σελ.
Ἀρμονία ἀνθρακική.	137
Ἀρμονία ἀνθρακική ἐμπυρευματική.	138
Ἀρμονία ὑγρὰ ἀνυσοῦχος.	138
Ἀρμονία ἡλεκτρική ὑγρὰ.	139
Ἀρμονία ὀξική ὑγρὰ.	139
Ἀρμονιακὸν ἄλας.	140
Τμῆμα τρίτον.	
Διεγερτικὰ ζωϊκὰ.	141
Μόσχος.	141
Καστόριον.	144
Τμῆμα τέταρτον.	
Διεγερτικὰ ἐμπυρευματικά.	146
Σαρκέλαιον.	146
Σωσίκρεας.	146
Σπειραϊκὸν ὀξύ.	147
Φανικὸν ὀξύ ἢ φαινέλαιον.	147
Φαινέλαιον ἐνάτριον ὑγρόν.	149
Βενζίνη καὶ πετρελαϊκὸς αἰθήρ.	149
Ὄξος πυροξυλικόν, ξύλοξος.	149
Υγρόπισσα μέλαινα ἢ κεδρία.	150
Ἐλαιον ἀρκένθου ἐμπυρευματ.	151
Ἀνιλίνη θειϊκή.	151
Προφυλαμίνιον ἢ τριμυθυλαμ.	151
Τμῆμα πέμπτον	
Ῥητινώδη.	151
α') Ῥητῖναι καθαρά.	153
β') Ῥητῖναι βαλσαμώδεις.	154
Τερεβινθίνη.	154
Βλαστοὶ πεύκης.	155
Μαστίχη.	155
Βενζόη.	156
Ῥητίνη ἐλεμίου.	158
Ἡλεκτρον.	158
Κοπαΐτου βάλσαμον.	158
Περουϊανὸν βάλσαμον.	159
Στύρακος βάλσαμόν.	161
Κομμιρητῖναι.	161
Μηδικοῦ σιλφίου ὀπός.	161
Ἀρμονιακὸν κόμμι.	163
Σμύρνα ἢ Μύρρα.	164
Χαλδάνη.	165
Λιβανωτός.	165
Παράρτημα.	
Γούττα πέρκη.	166
Τμῆμα ἕκτον.	
Διεγερτικὰ αἰθεριο-ἐλαιώδη.	166
α') Αἰθεριο-ἐλαιώδη καθαρὰ.	167
Καφουρά.	167
Λευκοδένδρου ἔλαιον.	170
Ἐλαιον Τερεβινθίνον.	171
Πετρέλαιον.	173
β') Αἰθεριο-ἐλαιώδη νευρικά ἢ ἀρωματικά νευρικά.	173
Νάρδου τῆς κοινῆς ῥίζα.	173
Ῥίζα, φύλλα καὶ ἀνθή ἀρνίνης.	175
Ἀγγελικῆς ῥίζα.	176
Ἀρτεμισίας ῥίζα.	176
Ὀφίτις ῥίζα.	177
Σουμβούλου ῥίζα.	177
γ') Διεγερτικὰ εὐστόμαχα.	177
Ζιγγιβέρεως ῥίζα.	178
Κινναμώμου φλοιός.	178
Οὐντεριανός φλοιός.	180
Καρυόφυλλα.	180
Ἀμώμου σπέρμα.	181
Καρδαμώμου καρπός.	181
Κυμίνου τοῦ ἡμέρου σπέρματα.	182
Κάρου σπέρματα.	182
Δάφνης φύλλα καὶ καρπός.	182
Μοσχόκαρα.	183
Βανίλλης καρπός.	184
Πέπερι τὸ μέλαν.	184
Μυρτίδανον.	185
Μίνθης ἢ ἡδυόσμου φύλλα.	186
Μελισσοφύλλου πόα.	187
Λιβανωτίδος φύλλα.	188
Τιφύου ἀνθή.	188
Χαμαιμήλων ἀνθή.	189
Πηγάνου πόα.	190
δ') Αἰθεριο-ἐλαιώδη διαφορ.	191
Ἀκτῆς ἀνθή καὶ καρπός.	191
Φιλόρας ἀνθή καὶ φύλλα.	192
ε') Αἰθεριο-ἐλαιώδη διουρητ.	192
Κρόκος.	192

	Σελ.		Σελ.
Αρχευθίδες	193	Σπιλανθοῦς τῆς ἐλαιοφ. πόα .	219
Σασσάφρου ξύλον	194	Κοχλιαρίδος τῆς ἀγρίας ρίζα .	219
Βύγκου φύλλα	194	Τμῆμα τρίτον.	
Πετροσελίνου σπέρματα	195	Δριμέα ἐμετικά	220
Ἀνήθου σπέρματα	195	Ἰπεκακουάνης ρίζα	220
Λεβιστικοῦ ρίζα	195	Τμῆμα τέταρτον.	
ς') Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀποχρεμ. .	195	Δριμέα καθαρτ. ἢ δραστικά . .	223
Ἐλενίου ρίζα	196	Ρᾶ ἢ ῥήου ρίζα	224
Ἰριδος τῆς φλωρεντινῆς ρίζα .	196	Σέννης φύλλα	226
Πιμπινέλλης ρίζα	197	Ἀλόη	228
Φέλλανδρίου σπέρματα	197	Ἰαλάπης ρίζα	229
Ἀνίσου σπέρματα	198	Νόθος ἰαλάπη	229
Μαράθρου σπέρματα	199	Σκαμμωνία	230
ζ') Αἰθεριο-ἐλαιώδη ἀνθελμ. .	200	Ἡρακλείας	230
Ἀθροτονίνη	201	Κολοκυνθίδες	231
Ἐλμινθόχορτον	201	Χρύσωπον ἢ κόμμι σακτόν . .	232
Θηρανθέμιδος πόα ἀνθοῦσα . .	201	Ἐλατήριον	233
Ῥοιᾶς ἀγρίας ρίζης φλοιός . . .	202	Ἐλαιον κρότωνος	233
Ἀρρενοπτέριδος ρίζα	202	Ἐλαιον κίκινον	234
Κούσσου ἄνθη	203	Ἀγαρικόν τό λευκόν	235
Κάμαλα	203	Βρωνίας ρίζα	235
Φωσφόρος	204	Ποδοφύλλου ρίζα	235
Ὁξυγόνον	206	Τμῆμα πέμπτον.	
Ἀνθραξ	207	Δριμέα ἀποχρεμπτικά	236
Ἐνθεις ἄνθραξ	208	Πολυγάλου τοῦ Βιργιν. ρίζα .	236
ΤΑΞΙΣ ΕΚΤΗ		Τμῆμα ἕκτον.	
Δριμέα	209	Δριμέα διουρητικά	237
Τμῆμα πρῶτον.		Σκίλλης βολβός ἢ ρίζα	238
Δριμέα φοινίσσοντα	210	Καίγκης ρίζα	239
Σινάπεως σπέρμα	210	Ὀνωίδους τῆς ἀκανθ. ρίζα .	239
Λευκοῦ σινάπεως σπέρμα	212	Τμῆμα ἑβδομον.	
Κανθαρίδες	212	Δριμέα ἐμμηναγωγά	240
Μύρμηκες	216	Βράθυος πόα	240
Μυρμηκικόν ὄξύ	216	Τμῆμα ὄγδοον.	
Εὐφόρβιον	216	Δριμέα μετασυγκριτικά	240
Κνίδης πόα χλωρά	216	Σαρσαπαρίλλης ρίζα	241
Δαφνοειδοῦς φλοιός	216	Κινὰς τῆς ὀξώδους ρίζωμα . .	242
Τμῆμα δεύτερον.		Στρούθιου ρίζα	242
Δριμέα εὐστόμαχα	217	Ἀρκείου ρίζα	242
Πεπερίς ἢ Πέπερι ἰσπανικόν . .	217		
Πυρέθρου ρίζα	218		
Κοχλιαρίδος πόα	219		

Σελ.	Σελ.
Ἀρμυφύτου ρίζα 243	Χλωροφόρμιον 288
Ἰεροξύλου ξύλον 243	Ἰωδοφόρμιον 291
Ἰεροξύλου ῥητίνη 243	Χλωριάλη ἔνυδρος κρυσταλ. 291
Ἰου τοῦ τριγύρου πόα . . . 244	Χλωριάλη κροτονική 292
Ἰου τοῦ εὐώδους ἄνθη 244	
Ἰαβοράνδου φύλλα 244	Τμήμα δεύτερον.
ΤΑΞΙΣ ΕΒΔΟΜΗ	Ναρκωτικά τετανικά ἢ σπα- στικά 293
Φάρμακα ναρκωτικά 246	Κάρια ἐμετικά 293
Τμήμα πρῶτον.	Ῥίζα ἐρυσιβάδης 295
Κυρίως ναρκωτικά, ἀνώδυνα καὶ χαλαστικά 248	Τμήμα τρίτον.
Ὅπιον 248	Ναρκωτικά δριμέα 297
Κωδιαί ἢ κεφαλαί μήκωνος . 266	Δακτυλιτίδος φύλλα ἢ πόα . . 297
Μήκωνος τῆς ῥοιάδος ἄνθη . . 266	Βερατρίνη 300
Ἀπομορφίνη 267	Σαβαδίλλης καρποί ἢ σπέρμ. 301
Θριδακίον 268	Ἑλλεβόρου τοῦ πρασ. ῥίζωμα 301
Κανάβειος τῆς Ἰνδ. πόα ἀνθ. 269	Ἀκονίτου ρίζα ἢ φύρατα . . . 302
Βρωμιούχον κάλιον 270	Κολχικοῦ σπέρματα 304
Ὑδροκυανικόν ὄξύ 273	Νικοτιανῆς φύλλα 305
Κυανιούχον κάλιον 275	Λοβελίας πόα 306
Δαφνοκεράσου φύλλα 276	Χελιδονίου τοῦ μείζονος πόα καὶ ρίζα 306
Ἀμύδαλα πικρά 277	ΤΑΞΙΣ ΟΓΔΩΗ
Ἀτρόπου τῆς εὐθαλείας ρίζα καὶ φύλλα 278	Φάρμακα διαλυτικά 308
Υόσκυάμου τοῦ μέλανος πόα καὶ σπέρματα 280	Τμήμα πρῶτον.
Στραμονίου φύλλα καὶ σπέρ- ματα 281	Καλιούχα 308
Γλυκυπίκρου καυλία 281	Κάλι καυστικόν, Ὑδρ. καλίου 309
Κωνείου πόα καὶ σπέρματα . 282	Κάλιον ἀνθρακικόν 310
Κουράριον 283	Κάλιον δισάνθρακικ. καθάρων. 312
Φυσостίγματος τοῦ φαρμακώ- δους σπέρματα ἢ κύμασι καλαβάριοι 284	Νίτρον, Κάλιον νιτρικόν . . . 313
Αἰθέρεις 285	Κάλιον θεϊκόν 314
Αἰθέρ. αἰθυλικός, ὀξειδ. αἰθυλ. 285	Κάλιον γλωρικόν 314
Αἰθέρ. ὀξικός 286	Κάλιον ὀξικόν 315
Αἰθέρ. νιτρώδης μετ' οἰνοπν. 287	Κάλιον διτρυγικόν τρυξ. κεκαθ. 315
Πνεῦμα αἰθέρος γλωριούχον. 287	Κάλιον τρυγικόν οὐδέτερον . . 316
Αἰθυλαίνιον ὑπεργλωριούχον, ὕγρον Ὀλλανδικόν 287	Κάλιον κιτρικόν 316
Ἀμύλιον νιτρώδες, αἰθέρ. νι- τρώδης ἀμυλικός 288	Τμήμα δεύτερον
	Νατριοῦχα 317
	Νάτριον καυστικ., Κονία νάτρ. 317
	Νάτριον ἀνθρακικ. οὐδέτερον. 317
	Νάτριον δισάνθρακικόν 319

	Σελ.		Σελ.
"Υδατα ἀλκαλικά αὐτοφυῆ.	320	Τρυῖ ἐμετική.	341
Νάτριον θειϊκόν.	321	Στίμμι μεταλλικόν.	343
Πικροπηγαι.	322	Στιμμικόν κάλιον. Στίμμι δια-	
"Αλας, ἡ χλωριούχον νάτριον.	323	φορητικόν.	343
"Αλιπηγαί.	324	Στίμμι θειούχον χρυσήζον.	343
Θάλασσα.	325	Στίμμι θειούχον ἐρυθρόν. Κέρ-	
"Υποχλωριῶδες νάτριον.	326	μης ὁ ὀρυκτός.	344
Νάτριον νιτρικόν.	326	Στίμμι χλωριούχον ὑγρόν.	344
Νάτριον ὀξικόν.	326		
Νάτριον φωσφορικόν.	326	Τμῆμα ὄγδοον.	
Νάτριον ὑποφωσφοῦδες.	327	"Υδραργυρούχα.	344
Νάτριον πυρῶφωσφορικόν.	327	"Υδράργυρος μεταλλικός.	345
Βόραξ, νάτριον ὀξείνόν.	328	"Υδράργυρος μεταλ. ὁ κεκαθ.	345
Τρυῖ ἐμβόραξ.	329	"Υδραργύρου τέφρα ἀλοιφή.	346
Τρυῖ ἐνάτριος.	329	"Υδραργ. λευκή ὑποσταθ. ἄτ.	347
Σάπωνες.	329	"Υδραργύρου ὀξειδιον.	347
		"Υδράργυρος ἐνθεις μέλας. Αἰ-	
Τμῆμα τρίτον.		θιοφ ὀρυκτός.	347
Λίθιον.	331	"Υδράργ. ἐνθ. ἐρυθ. Κιννάδαρι	347
		"Υδρ. ὑπογλ. Καλομέλανον.	347
Τμῆμα τέταρτον.		"Υδραργ. διχλωρ. ἄγνη ὕδραρ.	349
Μαγνησία κεκαυμένη.	331	"Υδράργυρος πρωτοῖωδιοῦχος.	352
Μαγνησία ἀνθρακική.	332	"Υδράργυρος διωδιοῦχος.	352
Μαγνησία θειϊκή.	333	"Υδράργ. νιτρικ. ὑποξειδωμ.	352
Μαγνησία κιτρική.	333	"Υδράργ. ὀξικός ὑποξειδωμέν.	352
		"Υδράργ. ὀξικός ὀξειδωμένος.	353
Τμῆμα πέμπτον.		"Υδράργυρος Κυανιοῦχος.	353
"Ασβεστιούχα.	333		
"Ασβεστος κεκαυμ. καὶ καυσ.	333	Τμῆμα ἑννάτον.	
"Ασβέστιον ἀνθρακικόν.	335	Διαλυτικά ἰωδιοῦχα.	353
"Ασβέστιον ὑποχλωριῶδες.	335	Ἰώδιον.	354
"Ασβέστιον φωσφορικόν.	336		
"Ασβέστιον ὑποφωσφοῦδες.	336	Τμῆμα δέκατον	
"Ασβέστιον γαλακτικόν.	336	Θειούχα.	356
"Ασβέστιον χλωριούχον.	336	Θεῖον.	356
		"Υδροθεικόν ἀέριον ἢ ἐνθειον	
Τμῆμα ἕκτον.		ὑδρογόνους.	357
Αρσενικοῦχα.	336	"Ενθειον κάλιον.	357
"Αρσενικόν λευκόν.	339	"Ενθειον ἀσβέστιον.	358
Κάλιον ἀρσενικ. ὑγρόν. Βάμμα		"Ενθειον ἀσβέστιον ὑγρόν.	358
φαλῆρειον ἀρσενικῶδες.	339	Θειούχα ἱαματικά ὕδατα.	358
Νάτριον ἀρσενικόν ὑγρόν.	340		
"Αρσενικόν τρισένθειον.	340	Παράρτημα.	
		Σπόγγος.	359
Τμῆμα ἑβδομον.		Λαμινάρια.	360
Στιμμιοῦχα.	340		

ΗΜΑΡΘΗΜΕΝΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

- Σελ. 1 στίχ. 3 ἀντὶ Emvollientia ἀνάγνωθ. Eemollientia.
 Σελ. 12 στίχ. 21 ἀντὶ Marantue ἀνάγνωθ. Marantoe.
 Σελ. 17 στίχ. 23 ἀντὶ Malave ἀνάγνωθ. Malvae.
 Σελ. 19 στίχ. 10 ἀντὶ Tadera ἀνάγνωθ. Tupera.
 Σελ. 20 στίχ. 20 ἀντὶ Turines ἀνάγνωθ. Turiones.
 Σελ. 22 στίχ. 9 ἀντὶ rarpatum ἀνάγνωθ. raspatum.
 Σελ. 27 στίχ. 11 ἀντὶ Lycopotii ἀνάγνωθ. Lycopodii.
 Σελ. 30 στίχ. 1 ἀντὶ Στεαρ ἀνάγνωθ. Στέαρ.
 Σελ. 30 στίχ. 1 ἀντὶ Sevum povis. Bos Taurus L. Ruminantia
 ἀνάγνωθ. S. vum povis.
 Σελ. 20 στίχ. 9 ἀντὶ Axungia porci s. Adeps suil lus.... ἀνά-
 γνωθ. Axungia porcis s. suillus.
 Σελ. 38 στίχ. 11 ἀντὶ Remetia ἀνάγνωθ. Remedia.
 Σελ. 46 στίχ. 18 ἀντὶ Ἀπάπη ἀνάγνωθ. Ἀπάπης.
 Σελ. 54 στίχ. 24 ἀντὶ Sumitales ἀνάγνωθ. Summitales.
 Σελ. 65 στίχ. 11 ἀντὶ Soludile ἀνάγνωθ. Solupile.
 Σελ. 65 στίχ. 16 ἀντὶ Supcardonicum ἀνάγνωθ. Supcarbonicum.
 Σελ. 65 στίχ. 17 ἀντὶ Cardonicum ἀνάγνωθ. Carponicum.
 Σελ. 66 στίχ. 14 ἀντὶ μελικὸς ἀνάγνωθ. μελικός.
 Σελ. 78 στίχ. 25 ἀντὶ turcisae ἀνάγνωθ. tnrcaicae.
 Σελ. 78 στίχ. 25 ἀντὶ palepenses ἀνάγνωθ. palepenbes.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κόνις κατὰ τῶν δυσωδῶν ἰδρώτων. Ἐπὶ κακοδμίας τῶν ἰδρώτων τῶν ποδῶν ἐπιτρέβονται οἱ πόδες διὰ κόνεως 20—30 γραμ. ὑπονιτρικοῦ βισμούθιου, ἡ ἐπίτριψις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν οἱ πόνοι καταπαύουσιν.

Ὑδὼρ τριχλωριομυρμηκυλιοῦχον. Aqua Chloroformii Chloroform Wasser. Eau Chloroformée.

Εἶνε ὑγρὸν ἄχρουν, καυστικὸν καὶ ὑπόγλυκυ τὴν γεῦσιν. Ὁ de Baurmann συνίστησιν αὐτὸ πρὸς διακλυσμοὺς τοῦ στόματος εἰς ὀδονταλγίας, ἐσωτερικῶς δὲ εἰς καρδιαλγίας, διεύρυνσιν τοῦ στομάχου, εἰς ἔμετον μάλιστα τὸν τῶν ἐγκύων.

Χορηγεῖται πάντοτε τὸ ἄκρατον.

Ἀναγράφεται δ' ὡς ἐξῆς· Aqua Chloroformii, diluta, χορηγεῖται κατὰ μικρὰ κοχλιάρια.

Κανναβίνωνον. Cannapinonum.

Εἰς δόσιν 0,05—0,1 προκαλεῖ ὕπνον ἄνευ προηγουμένης ἐγέρσεως, χορηγεῖται προστούτοις εἰς νευρικὰς καταστάσεις, εἰς τὴν μελαγχολίαν, φαίνεται δὲ εὐπρόσδεκτον τοῖς ἀρρώστοις. Ἐσωτερικῶς χορηγεῖται ἀπὸ 0,05—0,1 εἰς κόνιν μετὰ πεφρυγμένον νηφοκόκκου.

Κοδεΐνης χρῆσις. — Κατὰ τὸν ἱατρὸν Schneider ἡ **Κοδεΐνη** δέον νὰ δίδηται εἰς δόσεις γενναιοτέρας τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, χορηγεῖ δὲ αἰσίως εἰς δύσιν ἀπὸ 2—4 σιταρίων ἅπαξ μόνον ἔσχαεν ἐνοχλήσεις ἀπὸ τοῦ στομάχου (ἐμέτους).

Υδροχλωρικὸν ὀξύ κατὰ τῆς δυσπεψίας.— Κατὰ τὸν καθηγητὴν Talma τὰ μάλιστα ἐνδείκνυται κατὰ τῆς δυσπεψίας. Διὰ τοὺς ἐνηλίκους ἔστω ὅσον 15 σιτ. ἐν 22 οὔγγ. ὕδατος ἐντὸς εἴκοσιν καὶ τεσσάρων ὥρων, δίδεται δὲ μετὰ τὸ γεῦμα εἰ καὶ δυνατὸν χλιαρόν. Διὰ τῆς θεραπευτικῆς ταύτης ἀγωγῆς ἔσχεν ὁ Talma αἰσιώτατα ἀποτελέσματα.

Ἐβονυμίνη.—Evoniminum.—Evonymine.—Evonymin.

Ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ εἶνε ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὡς θεραπευτικὸν μέσον κατὰ τοῦ ὕδρωπος.

Χωρηγηθεῖσα δὲ εἰς δόσιν 0,1 — 0,4 παρεχομένη ἐπάγεται μετὰ τινὰς ὥρας κενώσεις χυλοειδεῖς. Κατὰ δὲ τὸν Rutherford τὴν τῆς χολῆς ἀπόκρισιν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ἐν χρήσει ὡς χολαγωγὸν καὶ δραστικὸν καθάρσιον εἰς νόσους τοῦ ἥπατος καὶ τὴν καθέξιν δυσκοιλιότητα. Ὁ δὲ Senator εὔρεν αὐτὸ ὅμοιον τῇ ποδοφυλλίνῃ.

Ἐσωτερικῶς χωρηγεῖται 0,1 — 0,2 — 0,4 εἰς καταπότια μετ' ἐκχυλίσματος ὑσχυάμου ἢ εὐθαλείας (Senator).

Θεραπεία τῆς θαλασσίας ναυτιάσεως. — Ὁ ἐκ Πετροπόλεως ἱατρὸς Mavastin μετεχειρίσθη ἐπιτυχῶς τὴν κοκαίνην κατὰ τῆς θαλασσίας ναυτιάσεως δεινῶς πάσχοντας, προσέφερε δὲ αὐτοῖς κατὰ διωρίαν ὅσον 15 γραμμ. διαλύσεως κοκαίνης εἰς ἀναλογίαν 3 σιτ. κοκαίνης εἰς 140 γραμμ. ῥακῆς, ἐπὶ 48 δὲ ὥρας καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ θαλασσοπλοῖα οὐδεμίαν ἐνόηλῃσιν ὑπέστησαν.

Ὁ δὲ ἱατρὸς Henderson συνίστησι τὴν χρῆσιν τῶν τριῶν βρωμιούχων κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Brom-Seguar, χωρηγῶν ὡς μεγίστην δόσιν ἀπὸ 1 γραμμ. βρω-

μιούχου νατρίου καὶ $\frac{1}{2}$ γραμμ. βρωμιούχου αμμωνίου τὸ ἐσπέρας κατὰ τὴν εἰς ὕπνον κατάκλησιν καὶ τὸ $\frac{1}{16}$ τῆς δόσεως ταύτης μετὰ πᾶν γεῦμα. Τὰ ἅλατα ταῦτα διαλύονται ἐν ὕδατι.

Ἰχθυέλαιον κατὰ τοῦ ρευματισμοῦ. — Δίδεται μετ' ὠφελείας κατὰ τῶν ὀξέων καὶ χρονίων τῶν ἄρθρων ρευματισμῶν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

Καὶ ἐσωτερικῶς παρέχεται ἐν γλισχράσματι εἰς δόσιν ἀπὸ 2—5 γραμμ. Ἐξωτερικῶς δὲ εἰς ἀλοιφήν ἀπὸ 10—50—100, εἰς ἐντρίψεις. Συνίστησι δὲ καὶ εἰς εἴσπνοάς 1 κοχλ. ἰχθυελαίου εἰς 2 λίτρ. ὕδατος κατὰ τῆς γρίσπης καὶ τῶν κατάρρων.

Πόα τῆς τοῦ ἔαρος Ἀδονίδος. *Herpa Adonis vernalis*.

Ἡ πόα ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος τοῦ γένους τῶν βατραχιοειδῶν.

Χωρηγεῖται ἐσωτερικῶς εἰς καρδιακὰς παθήσεις ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος, ὅπου αὕτη ἥκιστα ἐνεργεῖ, εἶνε δὲ ὠφέλιμος καὶ πρὸς ὕδρωπας. Ἐπενεργεῖ δ' ἄλλως ἥσσον ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς καρδίας ἢ ἐπὶ τῆς διουρήσεως καὶ δὴ μᾶλλον τῆς σκύλλης ἢ τῆς δακτυλίτιδος.

Παρέχεται ἐσωτερικῶς ἐν ἐγχύματι ἀπὸ 4,0—8,0' 180,0 μετὰ σιροπίου τοῦ φλοιοῦ τῶν χρυσομήλων κατὰ διωρίαν ἀνὰ ἓν μέγα κοχλιάριον.

Θεραπεία διαρροίας παίδων. — Κατὰ τὸν J. Simon ἡ ἀνυσιμωτάτη θεραπεία τῆς τῶν παίδων διαρροίας συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἐξῆς διαλύσεως κατὰ κοχλιάρια μικρὰ δίδομένη.

Rp. Magist. Bisneut.	Dr. 1
Laud. Sydenp.	Gr. 1
Solution. Gumnaos	Unc. 3
Ag. Calcis	Dr. 3
Sir. Simpl.	Unc. $\frac{1}{2}$

M. D.

Συνιστᾶ δὲ συγχρόνως καὶ μαλακτικὰ μετὰ ἀμύλου κλύσματα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐκδόριον κατὰ τὴν ἐπιγαστρικὴν χώραν.

Κόνις εἰς θεραπείαν τῶν συφιλιδικῶν κονδυλωμάτων.

Rp. Calomelan.	Unc. 1
Acid. Boric.	" $\frac{1}{2}$
" Salicilic.	Dr. 1

Ἄλοιφὴ κατὰ τῆς κωφώσεως. — Ἐπικωφώσεως ἀποτόκου πυήσεως τοῦ λαβυρίνθου τὰ μάλιστα ἀνύει ἐπάλειψις κατὰ τὰς μαστοειδεῖς χώρας τρεῖς δι' ἡμέρας ἐκ τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς:

Rp. Veratin	Cr. 4
Lod. pur.	" $\frac{1}{2}$
Jodar pottas	Scr. 1
Ung. Cetac.	Ung. $\frac{1}{2}$
Udg. D.	Unc. $\frac{1}{2}$

M. F.

Ἐγκαυμάτων Θεραπεία.—Μίγμα πάγου συντετριμμένου μετὰ νωποῦ λίπους εἰσάγεται ἐν σακκιδίῳ ἐκ λεπτῆς ὀθόνης καὶ ἐπιτίθεται ἐπὶ τοῦ ἐγκαύματος, πυρετὸς δὲ δὲν ἐπιγίνεται καὶ ἡ τοῦ ἐπουλωτικοῦ ἵστοῦ σύνταξις ἐλαττοῦται.

Πωλεῖται ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπω-
λείῳ τοῦ ἐκδότου Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ ἀντὶ δραχ-
μῶν 6.—

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΓΑΛΑΤΤΕ